

R^{do} m Christo D. & Patri

HERIBERTO ROSWEY

Soc. IESV Preß.

Franciscus Sweetus F.

amico tanquam fratri

cum animo

3

ex animo

L. M. D. D.

NON OMNIS MORIAR

SELECTAE
CHRISTIANI ORBIS
DELICIAE

Vrbibus, Templo^s, Bibli-
othecis, et aliunde.

Per

FRANCISCVM
SWEERTIVM F.
ANTVERPIEN:
SEM.

COLONIAE
AGRIPPINAE SVMPTIBVS
BERNARDI GVALTERI
CIC. IJC. IX.
Cum gratia et Pri. Cæs. Mth

Theophylactus Simocatas.

SI MOEROREM VIS VINCERE,
CIRCVI SEPVLCRA, ET PASSIO-
NIS INVENIES REMEDIUM, ET
MAXIMAS HOMINVM FORTV-
NAS VLTERIVS CINE-
REM VIDEBIS ESSE
NIHIL.

CLARISS.^{mo} VIRO

D. MICHAELI BOOTIO
MAGNAE VRBIS ANTVER-
PIANAE SENATORI,

LITERARVM AC LITERATORVM
Mecenatis,

FRANCISCVS SVVEERTIVS

F. S. P.

Daturus Orbi CHRI-
STIANI ORBIS
DELICIAS, isthoc
volumine ceu myro-
thecio comprehensas, ô deliciæ
meæ BOOTI, nihil habui anti-
quius quam eas ipsas, hunc redactas
in ordinem, delicatissimo iudicij tui
palato gustadas offerre, priusquam
ac cætero literatorū hominum cetu
delibarentur. In te enim præter for-
tunæ amplitudinē, qua paucis tuos
rum ciuium concedis, multæ sunt

EPISTOLA

præstantes virtutes, Labor & industria in negotijs, per acreque omnibus in rebus ingenium & consilium. Accedit, quo nihil est præstantius, nullumque certius animi magnitudinis argumentum, quod tu fortunæ amplitudinem atque opes non tam in possessione (id quod sapientissimus Philosophus tradidit) quā in usu positas, existimas. Quod duabus in rebus semper declarasti, hoc est, in quotidiano vitæ cultu, domesticoque splendore, in quo à nemine omnino superaris ; tum in hominum fortunâ liberalitate tua subleuanda atque augenda : in quam nemo confugit, qui, vel à te repulsam tulerit, vel se queratur concepta spe vñquam excidiisse. Comitatur egregias virtutes naturæ suauitas & comitas, moresque in quotidiana vitæ consuetudine commodi, ac singularis humanitas. Et cui

DEDICATORIA.

cui igitur has DELICIARVM mer-
ces meliori lembo commissem, o
BOOTI, quām vni tuo, per quem
pro veteri in humaniores literas a-
more & studio, intra humanitatis
ac benignitatis tuæ alueum conce-
ptæ, & tui nominis amplitudine ve-
lut tutelari Numine, aduersus om-
nem temporum inclemētiā com-
munitæ, per medios maledicōrum
& obstrepentium semper calumni-
atorum scopulos, in æternantis fa-
mæ desideratissimum portum, vel
prægnantibus linteis, vel adnitenti-
bus remis, erunt certissimò deue-
hendæ ? Hæc me ratio ad te duxit
potissimum, imò per traxit Clariss.
Domine; hæc me tibi amoris & ob-
sequij semper parati, tam solido ne-
xu illigauit, vt hunc nodum (ita me
Deus amet) nullus vnquā sui tem-
poris falce vorax Saturnus, dū viuo
& viuam, sit recisurus. Id porrò cau-

EPISTOLA

sæ me deinceps impulit ad emittendas in publicum illas cupedias, quas vel easdem alij, vel certè similes editissent; tum quòd & ordinem pau-
lò accuratiorem nonnulli require-
rent in aliorū laboribus, tum quòd
inspersas ferrent subinde res illas
quæ hæresin redolerent, quo fiebat
ut ab Italia, illa insigni uitæ Reli-
gionis parēte; ab Hispania, Fidei ve-
teris propugnatrice acerrima, alij sq;
locis Catholicis ceu contagiosæ pe-
stes exularent. Vtriq; incommodo
sum conatus occurrere. Sed nun-
quid ad gustum doctorum hominum,
nunquid ad sensum recte sentientiū
satis feliciter? Erit id tui in primis
iudicij, Magnæ Vrbis Magne Sena-
tor, ad cuius ego tribunal literariū,
has primùm coëgi venire DELICIAS,
quàm ad aliorum iudicū irent sub-
sellia, quod confiderem, tibi vni si
probarentur, reliquis omnibus Mi-

merua

DEDICATORIA.

neruæ corculis non facile displici-
turas. Iniquos & malos, qui omnes
rodunt, omnibus inuident, nihil
moror. Obtreftationem stultorum
esse thesaurum, me docuit **Comi-**
cus, & Inuidiam (dicam ipsa Inuidia
præsente) nō in alio quam degene-
ri, & iejuno animo domicilium sibi
collocare, didici. Quod si nō desint
qui antiquas vellent, & interuallo
temporum obsoletas marmorum
Inscriptiones, Epitaphia, Cenota-
phia, aliaq; eiusmodi iā penè corro-
sa; vtsunt nonnulli qui sapientes ex-
istimant eos homines solū, qui viño
vetere solent vti: illos ego lubens
volensque tam canæ Antiquitatis
amantes & studiosos, ad doctissimos
Petrum Apianum Mathemat. Bar-
tholomæum Amantium, Martinū
Smetium, Iosephum Scaligerum,
Marcum Velsserum, Ianum Grute-
rum, Iustum Lipsum mel & deliciū

EPIS. DEDICAT.

Musarum, aliosque remittam, illud
vnū verbo præfatus (nisi me mea
fallit opinio) non defutura in his
nostris DELICIIIS, quæ veterum epu-
las & silicernia vel æquent omnino,
vel etiam superent. De omnibus iu-
dica Cl. BOOTTI, & DELICIIIS istis ut
lubet fruere, ac me æternum vnu &
mancupio & amore tuum, quod fa-
cis, ama,

O & præsidium & dulce decus meum.

Antuerpiæ. Ex nostro Musæolo.
Anno reparatæ salutis cl. Ic. IIx.
ipsis Kal. Mart. D. D. BLASIO DE
BEIJER & HENRICO VAN ET-
TEN COSS.

DELI-

DE LITIOSE LECTOR,

Abe CHRISTIANI ORBIS
DELITIAS, ad gustum, vti
spero, plurimorum. Qui bel-
laria amas ad ritum priscum,
inuenies hic Lipsiana non pauca, cui
MORIBVS ANTIQVIS & viuere & scri-
bere & mori cordi fuit. Cui plebeiæ cu-
pediæ placent, nec ille hinc abibit in-
cænatus. Studui miscellaneam pati-
nam struere, vt plurimum palato con-
sulerem. Dabit Italia mundi regina Me-
lones, Hispania Ficus, Lusitania Sac-
carum, Gallia Castaneas, Vinum Ger-
mania, omnia Belgica. Ita satur eris
absque fastidio, ebrius sine cra-
pula, & vtrunque paruo
aere.

E I D E M.

Te moneant, Lector, tot in uno funeral libro,
Tempore quod certo tu quoque funus eris.

IN DELICIAS CHRISTIANI
ORBIS IANVS GRVTERVS
Antuerpiensis.

Quid non ingenio licet? ORBIS totius artat
DELICIAS minimo SVVEERTIVS ecce
libro.

Nec satis: has iterum toto mox publicat orbe;

Publicat ut Cereris farra reperta puer.

O fortē Ambrosiam, SVVEERTI! ô durable nectar!

Quād magis haurimus, tam magis usque vigent.

O rara am Ambrosiam, SVVEERTI! ô mirabile nectar!

Quād magis haurimus, tam magis usque placent.

Nempe, licet solidis, non pauca absumimus horis,

Nectari & Ambrosiae copia tota sui est.

Nempe, licet solidis, non pauca absumimus horis,

Non abit vlla fames, non abit vlla sitis.

Et nondum pro DELICIIS tot SVVEERTIVS audie-

HUMANI GENERIS NOBILE DELICIVM?

P. LVDOVICVS MEDARDVS
Louaniensis.

Siste gradum, quisquis properas cumulare Viator
Templorum è vario marmore DELICIAS:
Nil opus est tanto molimine, SVVEERTIVS omnes
DELICIAS Vrbis solus & Orbis habet.

BALTHASAR VAN DE PIET
ANTVERP. IN CHRISTIANI ORBIS
DELICIAS FRANCISCI SWEERTII
F. cognati.

Fertur Auernales Orpheus Oeagrius vndas,
Et triplicem cantu per domuisse canem;
Eurydicen stygijs reuocasse putatur ab vmbbris,
Monstra que Bistonias sustinuisse lyrâ.
Tu varios SVVEERTI, reuocas Demosthenas Orco,
Plurima que inferno millia mersa lacu;
Scipiadas, Fabiosque, sacri que Heliconis alumnos,
Nutriuitque suo quos Themis alma sinu.
O decus, ô columen Phorcynidos hippocrenes!
Quis neget Orphaam te superare lyram?

EPIGRAMMA AD
Lectorem.

Dissita diuersis qua nunc aut partibus orbis
Viuida non moto stant monumenta solo;
Aut senio confecta iacent, aut diruta diro
Marte, soli motu, fluctibus, igne, manu:
Hic lege, qua nobis dum legit SVV EERTIVS, vnum
Tot sibi per tumulos condidit hunc tumulum.
Imò tot eternos tumulos sibi condidit uno hoc,
Condidit eternos quot tumulis tumulos.

Ianus Schepperus Gandensis

SYL

SYLLABVS EORVM QVO-
RVM OPERA SCRIPTISVE
vsi sumus.

- Abrahamus Ortelius.
AEgidius Schoondonchus Soc. Iesu.
Alfonfus Ciaconius.
Andreas Schottus Soc. Iesu.
Andreas Marchart. Iglauiensis.
Angelus Politianus.
Antonius de Succa.
Arnoldus Mylius.
Aubertus Miræus Canonicus Antuerp.
Balthasar Bontius.
Balthasar Mentzius.
Bartholomæus Marlianus.
Bernardinus Scardeonius Canonicus Pata-
ñinus.
Carolus Philippus de Rodoan Episcopus
Brug.
Cæsar Baronius S.R.E. Card.
Christophorus de Huerne V.N.
Cornelius Curtius.
Cornelius Kilianus.
Def. Erasmus Roderodamus.
Didacus Laurentius Lusitanus.
Dionysius Harduynus I.C.
Dionysius Villerius.
Emanuel Demetrius.
Ericius Puteanus.
Franciscus Sansouimus.
Gaspar Bruschius.

Geor-

Georgius Braun: Decan. B. V. ad gradus Co-
loniens.
Georgius Fabricius.
Gerardus Arnemienensis. Soc. Iesu.
Godefridus Haefstenius.
Guilielmus Cambdenus.
Guilielmus Eysengrein.
Hadrianus Iunius.
Henricus van Os.
Heribertus Rosvvey Soc. Iesu.
Hieronymus VVingius Can.
Hubertus Audeiantius.
Iacobus Colius Ortelianus.
Iacobus Monauius.
Iacobus Lomm.
Ianus Dousa.
Ianus Grüterus.
Ianus Lernutius.
Ioannes Antonius Petramellarius.
Ioannes Bertelius Abbas.
Ioannes Bochius.
Ioannes Cerezo Canon. D. Donatiani.
Ioannes Hemelarius Can.
Ioannes Baptista Gramey.
Ioannes Latomus.
Ioannes Miræus Episc. Antuerp.
Ioannes Molanus.
Ioannes Svveertius.
Ioannes à VVouwver.
Ioannes VVoufrius.
Iosephus Scaliger.

Julius

Julius Cæsar Scaliger.
Justus Lipsius.
Laurentius Beyerlincx Canon.
Laurentius Schradetus.
Lucas VVingardus.
Ludoicus Nonius.
Marcus Velserus.
Maxæmylianus Vrientius.
Melchior Svveertius.
Michael van der Hagen.
Nathan Chyträus.
Nicolaus Kieboom.
Nicolaus Reusnerus.
Paulus Iouius.
Paulus Cherlerus.
Pantaleon Candidus.
Petrus Merßæus Cratepolius.
Philippus Camerarius.
Philippus Rubenius.
Pontus Heuterus.
Robertus Svveertius, Soc. Iesu.
Simon Maiolus Episcopus.
Simon Grunæus.
Tobias Fendt.

IN ITINERIB. OBSERVANDO;
RVM ΣΥΝΟΨΙΣ.

In peregrinationibus obseruanda

I. Regio; in qua consi-
deranda nomina	<div style="display: inline-block; vertical-align: top; margin-bottom: 5px;"> { vetera.
{ recentia.
{ s̄pē mu-
{ tata. </div>
II. Dicitio hominum	<div style="display: inline-block; vertical-align: top; margin-bottom: 5px;"> { superiorum.
{ nostrorum. </div>
III. Nomen urbis, & ratio nominis, si extet.
Item, conditor, amplificator, aut instaurator
alicuius loci.	
IV.	<div style="display: inline-block; vertical-align: top; margin-bottom: 5px;"> { flumina,
{ ea que aut   { fallabentia.
{ prop̄e distantia.
{ deducta. </div>
V. Ope-
ra, &
h[ab]e vel	<div style="display: inline-block; vertical-align: top; margin-bottom: 5px;"> { publica </div> <div style="display: inline-block; vertical-align: top; margin-bottom: 5px;"> { sacra:
{ profana: { Basilicæ.
{ Monasteria.
{ Templæ.   { palatia, arcæ, foræ,
{ arimamentaria, pro-
{ pugnacula, turres, &c
{ ratio munitionis. </div>
VI. Ratio gubernationis; ad quam
pertinent	
	<div style="display: inline-block; vertical-align: top; margin-bottom: 5px;"> { Curia, in qua senatores, & fa-
{ milia ciuium honestæ.   { Scholæ, vt ratio educationis
{ & institutionis pueritiae. Itē,
{ viri docti & bibliothecæ.   { Vulgi mores; quō pertinent,
{ ratio victus & vestitus. Item,
{ opificia. </div>

REGIO-

REGIONVM QVARVNDAM
ET NATIONVM PRO-
prietas.

1. Germani bellatores, simplices, benefici.
Ex his autem Francia natio, simplicior, & magis
rustica, ac vehemens.
Bauarica, sumptuosa, coniuis operam dans, procax.
Sueuica, leuis, loquax, gloria.
Misnensis, magnifica, locuples, speciosa.
Turingica, diffidens, attenta ad parva quoque,
contentiosa.
Saxones, dissimulatores, versuti, contumaces.
Accolæ superiores Rheni, frugi, aperti, hospitales.
Heluetica, coniurata, aspera, armentaria.
Belgica, equestris, delicata, tenera.
2. Itali superbi, cupidi vindictæ, ingeniosi.
3. Hispani, despectores, consulti, rapaces.
4. Galli prædicti elegantibus corporibus, intempe-
rantes, temerarij.
5. Cimbri, magni, seditionis, horribiles.
6. Britanni, turbulenti, negociatores, laboriosi.
7. Sarmatae, edaces, superbi, furaces.
8. Boëmi, inhumani, nouarum rerum studiosi, ad a-
gendas prædas idonei.
9. Illyrici siue Vandali, mobiles, maligni, tumultua-
tores.
10. Pannones, asperi, vicius, cum solo aureo, supersti-
tiosi.
11. Graca natio, qualis nunc est, misera, ut semel di-
gam:

MONV-

MONUMENTA ROMANA.

IN VRBEM ROMAM FLORENTEM

IVL. CAESAR SCALIGER.

*Os septem gemini cœlestia pignora
montes,
Vosq[ue] triumphali mœnia stru-
cta manu,
Tector, adeste, audite sacri com-
mercia cantus:
Et Latios animos in mea vota date.
Vobis dicturus meritis illustribus vrbes,
Has ego primitias primâq[ue] sacrâ fero.
Quin tē vnam laudans, omnes comprenderit, orbem
Non urbem, quite nouerit, ille canet.*

FRANCISCVS BENCIVS DE SOCIE-
TATE IESV.

*Roma vetus, totum manibus quæ amplecteris orbem,
Seu dare vis terris, seu dare iura mari.
Vna triumphali diademeate cingeris: vna
Omnia Tarpeij cernis ab arce iugi.
Te caput, ad cælum tollentem suspicit Atlas,
Te sibi substitui pondere fessus auet.
Salve magna Parens virtutum, magna virorum;
Qui titulos armis, qui peperere toga.*

A

Nil

R O M A N Ā.

Nil tantis certet tibi laudibus: omnia vincis,
O docus, ô hominum gloria, Roma vetus.

ROMAE VETERIS T U M U L U S IOACHIMO BELLAIO AVCT.

Montibus è septem totum diffusa per orbem,
Sidera sublimi vertice R O M A tuli.
Sub pedibus terras utroque à littore pressi:
 Atlantem tenuit dextra, sinistra Scytham.
Iuppiter hos etiam disiecit fulmine montes,
 Et tumulos iussit corporis esse mei.
Incubuit capiti rupes Tarpeia nostro:
 Pressa Quirinali pectora nostra iacent.
Crura Palatinus geminos hinc inde lacertos,
 Collis Auentinus vimineusq; tenent.
Ex quilibet hinc surgunt, & surgit Cælius illint,
 Hæc quoque sunt pedibus facta sepulcra meis.
Sic quæ viua sibi septem circumdedit arces
 Mortua nunc septem contegitur tumulis.

EPITAPHIVM ROMAE VETERIS ANDREA FRVSIO SOC. IESV Auctore.

Languentem gressum paulisper siste, viator,
 Et lege marmoreis carmina sculpta notis.
ROMA fui quondam toto celeberrima mundo
 Marte, situ, ingenio, nobilitate potens:
Quippe triumphalis franaui legibus orbem,
 Paruit imperio terra fretumq; meo.
Impositæ septem micuerunt collibus arces,
 Totq; arcus, Thermae, templa, theatra, viae.

Pror-

Prorsus eram felix, si non peritura fuisset,
Et nisi tam multas sors rapuisset opes.

ROMA ego iam non sum, perij, proprijsq; ruinis
Obruta sum, gremio condor & ipsa meo.

Relliquias quascumque vides, quæ diruta cernis
Mœnia, splendoris sunt monumenta mei.

Frustra igitur ROMAM ROMAE tu quæris, abire,
Iam potes hinc, ROMAE ROMA sepulta iacet.

Interea temere perituras ne strue moles,
Cautior exemplo cum potes esse meo.

Carpe viam, volui scires hac pauca, memento
Ut meminisse mei, sic meminisse tui.

IN EANDEM.

QUALIS EST HODIE.

IANVS VITALIS PANORMITANVS.

Qui Romam in mediâ quæris, nouus aduena, Româ;
Et Roma, in Româ Nil reperis mediâ,

Aspice murorum moles, præruptaq; saxa;
Obrutaq; horrenti vasta theatra situ:

Hæc sunt, Roma viden', vel vt ipsa cadauera tantè
Vrbis adhuc spirent imperiosa minas?

Vicit vt hæc mundum, visa est se vincere: vicit,
A se non victum ne quid in orbe foret.

Nunc victa in Roma victrix, Roma illa sepulta est;
Atq; eadem victrix, victaq; Roma fuit.

Albula Romani restat nunc nominis index,
Quæq; etiam rapidis fertur in æquor aquis.

Disce hinc, quid possit fortuna: immota labascunt,
Et quæ perpetuò sunt agitatâ, manent.

R O M A N A.

GEORGIVS BRVGENSIS.

Qui miseranda videt veteris vestigia Romæ,

Ille potest meritò dicere, Roma fuit.

At qui celsa nouæ spectat pallatia R O M A E,

Hic meritò poterit dicere, R O M A viget.

FRANCISCVS BENCIVS DE SOCIE- TATE IESV.

R O M A, noua immenso lucem quæ diuidis orbi,

Seu tua das terris, seu tua sacra mari.

Tota salutifera fulges cruce: tota triumphas,

Et vaticana maxima in arcè sedes.

Te Dominam rerum, caloq; Ereboq; potentem

Sensit, & è stygijs horruit orcus aquis.

Salve Dia Parens, salve domus alma piorum,

Morte quibus domit à pandis ad astraviam.

O sola, ô summo felix à principe princeps,

O quæ mortales vna beare potes!

IN CAPITOLIO.

AD ANTONINI PII IMPERAT. STA- TVAM EQVESTREM.

PAVLVS III. Pont. Max. statuam æneam eques-
trem M. ANTONINO PIO etiam tum viuenti
statutam, varijs deinde urbis casibus euersam; & à
Sixto IV. Pont. Max. ad Lateranens. Basilicam re-
positam: vt memoriae opt. Principis consuleret,
patriæque decora atque ornamenta restitueret, ex
humiliiori loco in aream Capitolinam transtulit,
atque dicauit. M.D. XXXVIII.

Augustinus Trincius, Iacobus Buccabella,
Cæsar de magistris, Conseruatores Curr.

ANTE

ANTE INGRESSVM.

S. P. Q. R. Capitolium præcipuè Ioui olim commendatum, nunc DEO vero, cunctorum donatori, auctori Iesu Christo cum salute communis supplex commendat, atque tuendum tradit, Anno post salutis initium M.D.LVIII.

IBIDEM.

S. P. Q. R. Maiorum suorum præstantiam; uti animo, sic re, quantum licuit, imitatus, deformatum iniuria temporum Capitolium restituit, Prospero Buccapadulio, Thoma Cauallerio curatibus, Anno post V.C. CXC.XC.CCCXXX.

IBIDEM.

S. P. Q. R. Monumenta marmorea Magistratum triumphorumque ab Urbe condita ad tempora Diui Augusti ruderibus in foro egestis eruta, Impensa Alexandri Farnesij Cardinalis, Pauli IIII, Pontif. Max. nepot. in Capitolio pos.

Marmor a p r æclaros testantia fronte triumphos,

Atque magistratus, inclyta ROMA, tuos.

In medio mansere foro, cum Roma manebas,

Postq; Deos orbi iura secunda dabus.

Ast ubi te indignis fregit fortuna ruinis,

Obruerat titulos alta ruina tuos.

Tamq; diu in tenebris tantis iacuisse videntur,

His velut in fato debita temporibus.

Quæ modò Alexander, Patria te dignus auoq;

Paulo, inuenta tibi marmor a restituit.

Tu Capitolina meliori in sede reponis,

Et legeris magni munere Farnesii.

IN MARMORE QVOD EST AD DEX-
TRAM INTROEVNTIBVS.

Triumphalis Gentilium pompa , Augustorum honori reddi solita , ad deuotum Christianæ religionis cultum redacta , DEI genitricis virginis festo die , dum Christi Saluatoris nostri mirabile simulacrum ex laterano in Esquiliis ad Mariæ matris maiorem ædem quotannis ingenti plausu , solennique processione defertur , pro Senatus , magistratumque , & totius equestris ordinis dignitate , populiisque & plebis obseruantia ; neve illa post-hac inter plebeia collegia contentio fiat , decretum est , vt hoc statuto ordine vniuersi cum suis faculis , Thalamisque , & luminaribus sacram imaginem , quæ iter fecerit , comitentur , ea ratione , vt , qui proximiores simulacro sint , digniores habeantur . Aquarij iter auspicentur , post fornacarij , molendiarij , muliones , lignarij , vinarij , caupones , falsamétarij , cadelarij ex sebo , piscatores , piscarij , vinitores , olitoresq; , pistores , furnarijq; , pellipari , figuli , stabularij , ergastuli lignorū , mercimoniarij , sellarij , coriarij , tonsores , calcearij , lanij , futores , sartoresque , fabri lignarij , fabri ferrarij , aurifices aromatarij , lanifices , fullonesque , mercatores pannorum , agricultores , boarij , Thalamus Rom . Fisci . Si quis ergo secus fecerit , xxv. aureorum poena multetur .

AD HERCVLIS SIGNVM.

PAVL O III. Pont. Max. Bernardinus Victorius , Laurentius Vellius , Vallerius Valentinus Cōseruatores , signum HERCVLIS in ruinis tem-

pli HERCVLIS VICTORIS in foro Boario reper-
tum, gloriæ Pop. Rom. & memoriae veterum
artificum hic reponi iusserunt, Anno Christi M.
D. XLI.

IN BASI SCRIPTVM EST.

HERCVLI VICTORI, POLLENTI, POTEN-
TI, INVICTO, S. P. Q. R. D. D. L. M. FRON-
TO.

IBIDEM.

S. P. Q. R. signum HERCVLIS æneum in foro
Boario, ad aram maximam egestis ruderibus reper-
tum, & Sixti IIII. Pont. Max. iussu in Capitolium
translatum, noua collocata basi imponit G E-
GORIVS XIII. P. M.

AD COLVMNAM MILIARIAM.

S.P.Q.R. Columnam miliariam primi ab urbe
lapidis indicem ab Impp. Vespasiano & Nerua re-
stitutam, de ruinis suburbanis via Appia in Capi-
tolium transtulit.

AD STATVAM CAROLI SICILIAE
REGIS.

*Ille ego, qui tuleram præclari Sceptra Senatus,
Rex Siculis CAROLVS iura dedi populis.
Obrutus heu iacui faxis terraq; dederunt
Hunc tua conspicuum tempora, S I X T E, locum.
Hac me Matthæus posuit Tuscanus in aula,
Et patriæ, & gentis gloria magna sue.*

*Is dedit & populo post me bona iura senato,
Insignis titulis, dotibus atque animi.*

Anno Domini M. CCCC. LXXXI.III.semestri.

AD LVPAE ALTRICIS SIMVLA-
C R V M.

Hoc æneum Lupæ simulacrum, ex cuius vberibus vrbis conditores pendent, Romulus & Remus, antiquissimum esse, ex Ciceronis verbis constat, cum inquit: Tactus est etiam ille, qui hanc vrbem condidit Romulus, quem inauratum in Capitolio paruum & lactantem, vberibus inhiantem fuisse meministis. Et Virgil. Ludere pendentes pueros. R. De capite ferreo, M. de bellis hominibus. F. De Miccinellis Coss. P. Cur.

AD STATVAM MARMOREAM
LEONIS X. P. M.

Opt. Principi LEONI X. Med. Ioan. F. P. Max.
ob restitutam instauratamque vrbem, aucta sacra,
bonasque artes, adscitos Patres, sublatum vectigal,
datumque congiarium, S.P.Q.R. pos.

IBIDEM.

GREGORIO XIII. Pont. Max. opt. Principi,
Hugoni Boncompagno Bononiensi,
qui Rom. magistratus
& Ecclesiasticas dignitates
Iustitiam & Pietatem colens,
Ad Pontif. sedem euectus,
Vniuersam Rempub. Christian.
summâ prouidentiâ & caritate
moderatur
S. P. Q. R.

Hieronymo Bubalo Camillo, Mancino Bernardo
dino Cauallerio Coss.

IBI-

IBIDEM.

GREGORIO XIII. Pont. Maximo,

ob farinæ vestigal sublatum,

Vrbē, templis & operib. magnificentis. exornatū,

H. S. octingenties

singulari beneficentia

in egenos distributum,

ob seminaria exterarum nationum

in vrbe, ac toto penē terrarum Orbe

religionis propagandæ caussa

instituta.

ob paternam in omnes gentes caritatem,

qua ex vltimis noui orbis insulis

Iaponiorum regum legatos

triennij nauigatione

ad obedientiam sedi Apostol. exhibendam

primum venientes R O M A M

pro Pontifícia dignitate accepit,

S. P. Q. R.

AD STATVAM SIXTI V. P. M.

AENEAM IN AVRATAM.

SIXTO V. Pontif. Max.

ob quietem publicam,

compressa sicciorum exulumque licentiā,

restitutam annonæ inopiam,

subleuatam Vrbem,

adificijs, vijs, aquæductibus illustratam

S. P. Q. R.

IBIDEM.

Quod ALEXANDER FARNESIVS Parma &

Placentia Dux III. magno in Imperio res pro

Republ. Christiana præclaras gesserit, mortemque

obierit, Romaniique nominis gloriam auxerit,

S. P. Q. R.

A 5

Hono-

Honoris ergò maiorum morem seculis multis intermissum, reuocandum censuit, statuamque cuius optimo in Capitolio Virtutis, suæque in illum voluntatis testimonium,

ex S. C. P.

Clementis VIII. P. M. Anno II.

Gabriele Cosarino Pr. v. C.

Iacobus Rubeo.

Papyrio Albero Coss.

Celso Celso cap. reg. pr.

AD EQVESTREM DVCIS PARMEN-
sis Statuam,

F. VINCENTIVS SICVLVS MINORITA.

Talibus Armipotens rutilans insignibus Heros,
Celsus ALEXANDER sic equitabat ouans.
Horribiles acies radiantes ærefugabat
Hostis, & explebat pectora sœua metu.
Subdidit imperio revolutaq; Regna Philippi
Regis: quæ penitus pressa, subacta manent.
Iungitur agminibus Superum modò sedibus aureis:
Perpetuæ cuius maxima facta micant.

EIVSDEM.

COR Italo rapitur, Gallo SPES, BRACHIA tristis
Hispano, Flandro iam cedit omne DECUS.

IN CONCLAVI PONTIFICIO.

ALEXANDER FARNESIUS, Octauij F. Par-
mæ & Placentiæ Dux tertius, Prouinciam naestus
Belgam, Philippi Hispaniarum Regis imperia
detrectantem, Mastrichum Vrbem munitissimam
expugnauit: Bironium Gallum, diuersarum partiū
Ducem;

R O M A N A.

Ducem collatis signis prælio vicit: Dunckerkam, Gandauum, Brugas, Hypras, Teremundam, Bruxellas, aliaque plurima Belgij oppida aut vi cepit, aut ad deditio[n]em compulit. Antuerpiam nullis humanis viribus expugnabilem, ingenti ad Scaldim fluuium operum magnitudine circummunitam in deditio[n]em accepit: Nouesium receptum Coloniensi Archiepiscopo reddidit: Belgas omnes, qui continentem incolunt, in Philippi Regis potestatem, & ad Ecclesiæ Romanæ obedientiam reduxit. Hasce ob res, aliasque fortiter gestas, à S. P. Q. R. Summus Imperator, elogio propè maiorum triumphos, quorum gloriam aut vicit, aut certè æquauit, ornatus est. Achille Cibo, Octauiano Crescentino Coss. Vlixe Lanferinio Gallo, Lamentino Mancino cap. Reg. Priore.

IN AVLA CVR. SENAT. AD SIGNVM PAVLI III. P. M.

PAVLO III. P. M. Quod eius iussu, auspicijs, atque ære conlato vrbem situ ac diuerticulis viarum deformem atque imperuiam, disiectis male positis ædificijs in meliorem formam redegerint, vijs, areisque cum veteribus directis ampliatis, tum nouis constitutis auxerint ornauerintque, Latinus Iuuenalis Mamectus, Hieronymus Mapheus Cur. Viar. vrbe instaurata, officij & memoriae ergo statuam in Capitolio optimo Pontifici P. P. Anno Christi 1543.

IN VATICANO.

IN LAPIDE PORPHYRETICO, MVRO INFIXO.

SIXTVS V. P.P.M. Bibliothecam Apostolicam
Sanctis.

Sanctissimis illis prioribus Pontificibus, qui B. Petri vocem audierunt, in ipsis adhuc surgentis Ecclesiæ primordijs inchoatam, pace Ecclesiæ redditam, Laterani institutam, à posterioribus deinde in Vaticanum, ut ad usus Pontificios paratior esset, translatam, ibique à Nicolao V. auctam, à Sixto IV. insigniter exultam, quo fidei nostræ & veterū Ecclesiasticæ disciplinæ rituum documenta omnibus linguis expressa, & aliorum multiplex sacrorum copia librorum conseruaretur; ad puram & incorruptam fidei & doctrinæ veritatem, perpetua successione in nos deriuandam, toto terrarum orbe celeberrimam, cum loco depresso, obscurō & insalubri sita esset, aula per ampla, vestibulo, cubiculis circum & infra, scalis, porticibus, totoque ædificio à fundamentis exstructo, subsellijs, pluteisque directis, libris dispositis, in huc editum per lucidum, salubrem, magis oportunum locum extulit, picturis illustribus vndeque ornauit, liberilibusque disciplinis & publicæ studiorum utilitatē dicauit, Anno Domini M.D.LXXXVIII. Pontificatus sui IV.

IBIDEM IN ALIO LAPIDE.

SIXTI V. P. P. M. perpetuo hoc decreto de libris Vaticanæ Bibliothecæ conseruandis, quæ infra sunt scripta, hunc in modum sancita sunt, in uiolateque obseruantor.

Nemini libros, codices, volumina huius Vaticanæ Bibliothecæ ex ea auferendi, extrahendi, aliove asportandi, non Bibliothecario, neque Custodibus, Scribisque, neque quibusvis alijs cuiusvis ordinis & dignitatis, nisi de licentia Summi Rom. Pontificis scriptâ manu, facultas esto. Si quis securus feco-

ecerit, libros partemve aliquam abstulerit, extra-
xerit, cleperit, rapseritque; concerpserit, corrupe-
rit, dolo malo; illicò à fideliū cōmunione eiectus,
maledictus, anathematis vinculō colligatus esto: à
quoquam, p̄r̄terquam Rom.P.P. ne absoluitor.

IBIDEM MANV HENRICI IIX. ANGLORVM
Regis Libro de 7. Sacramentis, contra Lutherum
hac verba inscripta leguntur.

Anglorum Rex HENRICVS, LEONI X. mit-
tit hoc opus, & fidei testem & amicitię.

IN BELVEDERE SEV HORTIS
 PONTIFICVM.

PIVS IV. Medices Mediolanensis Pontif. Max.
 quo commodiiores, honestioresque sibi successoribusque hortos Vaticanos redderet, complures au-
 las, cubicula & scalas circum supraque hemicy-
 clum, pleraque à fundamentis extruxit: quasdam
 in veterem formam restituit, atque exornauit, An-
 no salutis M. D. LXII. Pontif. sui ann. III. Kal. Ian.
 absoluit.

IBIDEM:

PIVS IV. Medices Mediolanensis Pontif. Max.
 hanc in nemore Palatij Apostolici aream, porticū,
 fontem, ædificiumque construxit, usuique suo &
 succendentium sibi Pontificum dedicauit. Ann. sal.
 M. D. LXI.

IN DOMO INQVISITIONIS.

PIVS V. Pontif. Max. Congregationis sanctę
 Inquisitionis domum hanc, quò hæreticæ prauita-
 tis sectatores cautius coercerentur, à fundamentis
 in augmentum Catholicæ religionis erexit. Anno
 M. D. LXXIX.

IN

IN PRIVATA IVLII III. BIBLIO-
THECA.

IVLIVS III. P. M. ad honestam ab inge-
nibus curis animi relaxationem, litterarij ocij
fructum & iucunditatem, Bibliothecam priua-
tam fieri & exornari iussit, Pontificatus sui anno
trimo.

VRBS ROMA AD PONTIFICEM,
INCHOATO OPERE.
SIXTO V. PONTIF. MAX.

Quod singulari pietate & magnificentia Obe-
liscum mirandæ magnitudinis ex AEgypto olim
ab Octauiano Augusto, alij à Caio Caligula in vr-
bem aduectum, & in Circo dein Vaticano col-
locatum, ac progressu temporum ruderibus se-
misepultum, ex neglecto & infrequenti illustrio-
rem in locum ante limina Basilicæ sancti Petri,
quo cunctis patere, adeoque ingens moles conspi-
cua esse posset, transferendum, erigendum, in eius
demque summitate salutarem Christi Crucem affi-
gendarum decreuit; ut qui Tiberio Imp. quondam di-
catus, gentilium superstitioni inferuierat, diuino
nunc cultui addicendus, Christi de utroque Cæsa-
re, Augusto sub quo natus est, ac Tiberio sub quo
passus, atque adeo inuictæ Crucis de omni Idolol-
atria clarissimā victoriam loco celeberrimo de-
monstret. Ob rem igitur præclarissimè tentatam,
felicemq; propediem exitum sortituram, tot sum-
ptus erogari, tot difficultates superari cęptas, vrbs
votis conceptis, publica acclamatione Magnifi-
centissimū Principem prosecuta lubēs gratulatur.

SIXTO V. P. M. Fidei Catholicae propagatori,
Disciplinæ Christ. instauratori, pacis cōseruatori,

virtu-

virtutum remuneratori, scelerum vindici,
magnarumque rerum auctori,
Vrbs egregijs illius beneficijs exhilarata,
Patri sanctissimo & Principi
Summarum actionum laude clarissimo
publica lætitia gratulatur:

Obelisco magnò ad limina S. Petri asportato,
inuictissimæque cruci dicato,

Ad perpetuum Christianæ pietatis monumentum.

GVILIELMVS BLANCVS ALBIENSIS

I. C.

*Pyramis ut fidei posthac inseruiat almae,
SIXTVS eam transfert, sacrat & ipse Crucis.
Nec mirum est tanta transferri pondera molis,
Nam transfert montes indubitata fides.*

EIVSDEM ANAGRAMMA:

SIXTVS V. DE MONTE ALTO,
TANTOS EXVLES DOMVIT.

*Gens potens armis, inimica pacis,
Fuso inundabat Latium cruore,
Et dabant rubris abolenda flammis
Tecta superba.*

*Corde ducebat gemitus ab imo,
Et genas fusis lacrymis rigabat
Exules cernens equitare inultos
Itala tellus.*

*Itala ô tellus cohibe dolorem,
Siste sub SIXTO lacrumas obortas:
Ecce Saturni rediere tandem
Aurea secula.*

Dic

Dic iō, Paan, age nunc triumphos,
 Delphica crines redimita fronde:
EX VLES TANTOS DOM VIT Peretti
Ferrea virga.

IN CONCLAVI VICINO BIBLIOTHECAE NOVÆ.

Dum Bonauenturā eximios numerabitur inter
 Doctores iussu, Maxime SIXTE, tuo:
Tu quoq; Pontifices inter numerabere primos,
 Quis scit, an & maior fama futura tibi.
Tu facis, hic scripsit; tu a grandia facta manebunt,
 Ut Bonauenturā grandia scripta manent.

IBIDEM.

Postquam Italis fusos prædones expulit oris,
 Sustulit inuictas SIXTVS ad astra manus:
Et Didacum at hereis ascripsit ciuib; illi
 Thurā dedit, festos instituit q; dies.
Sic tu SIXTE tibi potuisti ingentibus actis
 Demeruisse solum, demeruisse polum.

IBIDEM.

Vrbs vicina mari medys sitiebat in undis,
 Nunc dulces SIXTI munere potat aquas.

AD STATVAM DVORVM
 IVVENVM.

SIXTVS IV. Pont. Max. ob immensam benignitatem; æneas insignes statuas, priscæ excellentiæ virtutisqué monumentum Populo Romano, vnde exortæ fuere; restituendas condonandasque censuit. Latino de Vrsis Card. Camerario administrāte, & Ioanne Alperino, Philippo Paloscio, Nicolo Pinciaronio vrbis conseruatorib; procurantibus, Anno sal. M:CCCC.LXXI. Kal. Ian. xix.

IN

IN CAMPO MARTIO.

Lac pueris Lupa dulce dedit non sœua gemellis,
 Sic Vicine LV PV S dat tibi fontis aquam;
 Quæ fluit aſſidue, quæ lacte eſt dulcior ipſo,
 Purior electro, frigidiorq; niue.
 Hinc igitur lymphas benè terfa ſedulus vrna,
 Et puer, & iuuenis portet, anusq; domum.
 Fonticulo prohibentur equi, prohibentur aſelli,
 Nec canis hinc, fœdo nec caper ore bibat.

IN ALIO FONTE.

Fundit aqua Eridanus, Phaëton ruit aethere ab alto,
 Temperat iſte ſitum, temperat iſte animum.

IN FONTE ANTE S. MARIAM.
TRANSTIBER.

Quod blandofacilem producit murmure ſomnum,
 Quæ cadit, & tremulos efficit vnda lacus.
 Quod ſumis puros haustus, nitideq; lauaris,
 Inſtauratori gratia habenda LVPO.
 Res animumq; ſuum ſpectans dic, Romule, verum,
 An minus hic pater eſt, quam LVA mater erat.

IN VIA FLAMINIA SVPRA FONTEM
LYMPHÆ MATRI SACRVM.

Si humano ingenio perpetuo viatoribus parari
 vina potuiffent, non amoenum, quem cernis, fonte
 C. Lepidus magnâ impensa adauxifſet. Pota felix:

IN PONTE SIXTO.

SIXTVS IV.Pont.Max.ad uitilitatem pop. Rom.
 peregrinæque multitudinis ad Iubilæum venturæ;

Pontem hunc, quem meritò ruptum vocabant, à fundamētis magna cura & impensa restituit, SIXTVM quē suo de nomine appellari voluit. M.cccc. LXXV.

Qui transis SIXTI IV. beneficio, Deum roga,
ut Pontif. O. M. diu nobis saluet ac sospitet. Bene
vale, quisquis es, ubi hæc precatus fueris.

IN S. PETRO IN VATICANO.

IVLIVS II. PONTIF. MAX. ædem D. PETRO dicataim, vetustate collabentem, in digniorem amplioremque formam ut erigat, fundamenta iecit Anno Christi M. D. VII. Veterem Constantinus Imp. ædificauit.

EPITAPHIVM AD SEPVLCRVM PROBI, quod debemus MAFFAEO VEGIO Canonicō, qui Versus musco nato desuper obductos exactè descripsérat.

*Eximij resolutus in ætheris aquore tantum
Curris iter cunctis integer à vitijs.
Nomine quod resonas imitatus moribus æquè
Iordanæ ablutus, nunc PROBVS es melior.
Diues opum, clarumq; genus, præclarus honore,
Fascibus inlustris, consule dignus auo.
Bis gemina populos præfectus sede gubernans;
Has mundi phaleras, hos procerum titulos
Transcendis senior donatus munere Christi,
Hic est verus honos, hæc tua nobilitas.
Lætabare prius mensæ regalis honore,
Principis alloquio, Regis amicitia:*

Nunc

Nunc propior Christo Sanctorum sede potitus,
 Luce noua frueris, Lux tibi Christus adest.
 Nunquam deflende tuis cum vita maneret,
 Corporis atque artus spiritus hos regeret.
 Primus eras nullusq; Patrum virtute secundus,
 Nunc renouatus habes perpetuam requiem.
 Candida fuscatus nulla velamina culpâ,
 Et nouus insuetis incola liminibus,
 His solare tuos, quanquam solatia mœsta,
 Gratia non querat, gratia Christe tua.
 Viuit in æterna paradisi sede beatius,
 Qui noua decadens munera aetherij
 Vestimenta tulit, quo demigrante Belial
 Cessit & ingemuit hic nihil esse suum.
 Hunc tu Christe choris iungas cœlestibus oris,
 Te canat & placidum iugiter aspiciat.
 Quiq; tuo semper dilectus pendet ab ore,
 Auxilium soboli coniugioq; ferat.
 Vide Annales Card. Baronij Tom. IIII.

EPITAPHIVM PROBAE PROBI CONIVGIS:

Sublimes quisquis tumuli miraberis arces
 Dices, quantus erat qui PROBV S hic situs est:
 Consulibus, proavis sacerisq; & consule maior,
 Quod geminas consul redditum ipse domos.
 Praefectus quartum toto dilectus in orbe,
 Sed fama emensus quidquid in orbe hominum est:
 Aeternos hetu Roma tibi qui posceret annos,
 Cur non vota tui vixit adusq; boni?
 Nam cum sexdenos mensis suspenderet annos,
 Dilecta gremio receptus in athra PROBAE.

*Sed perisse PROBV M meritis pro talibus absit
Credas Roma tuum: viuit, & astra tenet.
Virtutis, fidei, pietatis, honoris amicus,
Parcus opum, nulli largus at ipse fuit.
Solamen tanti coniux tamen optima luctus
Hoc PROB A sortita est, iungat ut vnapares.
Felix heu nimium felix, dum vita maneret,
Digno iuncta viro, digna simul tumulo.*

NICOLAI V. PONTIE.

*Hic sita sunt quinti NICOLAI Antistitis ossa,
Aurea qui dederat secula, Roma, tibi.
Consilio illustris, virtute illustrior omni,
Excoluit doctos, doctior ipse, viros.
Abstulit errorem, quo Schisma infecerat urbem,
Restituit mores, moenia, templa, domus.
Tum Bernardyno statuit sua sacra Senensi,
Sancta Iubilai tempora dum celebrat.
Cinxit honore caput Friderici, & Coniugis aureo,
Res Italas icto fædere composuit.
Attica Romana complura volumina lingue
Prodidit, en tumulo fundite thura sacro.
Sedit annos VIII. D. XIX. vixit annos LXII. M.
IIII. D. IX. Philippus Card. Bonon. fratri sanctissimo pos. Anno M. CCCC. LV.*

EVGENII IIII.

*EVGENIVS iacet hic Quartus, cor nobile cuius
Testantur vita splendida facta sue.
Istius ante sacros se præbuit alter ab ortu,
Alter ab occasu Casar yterg pedes:*

Alter

Alter ut accipiat fidei documenta latine,

Alter ut aurato cingat honore caput.

*Quo duce & Armenij Graiorum exempla secuti
Romani agnорunt, Aethiopesq; fidem.*

Inde Syri ac Arabes, mundiq; è finibus Indi;

Magna, sed hæc animo cuncta minora suo.

*Nam validâ rursum Teucros iam classe petebat,
Dum petit, ecce illum sustulit atra dies.*

*Qui semper vanos mundi contempſit honores,
Atq; hac impressa, condite, dixit, humo.*

*Sed non quem rubro decorauerat ille galero,
Non hoc Francisci stirps suæ clara tulit.*

*Suscepti q; memor meriti, tam nobile quod nunc
Cernis tam præstans surgere iuſſit opus.*

Obiit Anno M. CCCC. XLVII. VII. Kal. Martij.

PII II. PONTIF. MAX.

PIVS II. PONT. MAX. natione Tuscus, patria
Senensis, gente Picolominæ; sedet annos VI. Bre-
uis Pontificatus ingens fuit gloria. Conuentum
Christianorum Mantuæ pro fide habuit. Oppugna-
toribus R̄om. Sedis intra atque extra Italiam resti-
tit. Catharinam Senensem inter SS. Christi retulit.
Pragmaticam in Gallia abrogauit. Ferdinandum
Arragonensem in regnum Siciliæ cis fretum resti-
tuit. Rem Ecclesiæ auxit. Fodinas inuenti tum pri-
mùm aluminis apud Tolpham instituit. Cultor Iu-
sticiæ & Religionis, admirabilis eloquio. Vadens
in bellum quod Turcis indixerat, Anconæ decessit,
ibi & classem paratam & Ducem Venetorum cum
suo Senatu commilitones Christi habuit. Relatus
est in urbem Patrum decreto, & h̄ic conditus, vbi
caput Andreæ Apostoli ad se ex Peleponeso adue-

Etum collocari iusserat. Vixit Ann. LVIII.M.IX.
D.xxvii.

Franciscus Card. Senens. Auunculo san-
ctiss.F. Anno Domini M. CCCC. LXIV.

PAVLI II. VENETI PONTIF.
MAX.

PAVLVS II. Venetus Pontif. Max. è vetusta Bar-
barorum familia, præclaris naturæ dotibus, auun-
culo Eugenio III. non inferior. Iustitiæ, pietatis,
diuinarumque ceremoniarum cultor religiosissi-
mus, Ecclesiasticæ libertatis maiestatisque defen-
sor constantissimus, præcipuo pacis seruandæ stu-
dio, & singulari omnis generis munerum abstinentia,
formidanda etiam lege Magistratibus indicta,
clarissimus. In Principes munificentia, in pauperes
misericordia insignis. Patrio amore annonæ copiâ
vrbi dedit. Patrimonium B. Petri, erratis populo-
rum indulgentiss. parentis affectu emendatis &
conseruauit & auxit. Furentes armis hæreticos re-
pressit, & quod per difficilem rerum temporumve
conditionem effici cum dignitate non poterat, ma-
turâ cunctatione saluberrimè disposuit. Vixit An.
LIII.M.X.D. xxvi. Sedit Ann. VI. M. D.

Marcus Barbus Card. S. Marci, Patriarcha A-
quileiens. consanguineo B.M. pos. Anno
salutis M. CCCC. LXXVII.

SIXTI IV. PONT. MAX.

SIXTO IV. Pontif. Max. ex ordine Minorum,
doctrina & magnitudine animi omnis memorie
Principi, Turcis Italia submotis, auctoritate Sedis
aucta,

aucta , vrbe instaurata, templis, ponte, foro , vijs,
 Bibliotheca in Vaticano publicata, Iubilæo cele-
 brato , Liguria seruitute liberatâ , cùm modicè ac
 piano solo condi se mandauisset, Iulianus Cardin.
 patruo B.M. maiore pietate quām impensâ F.C.

Obijt Idib. Sext. horâ ab occasu quinta, Anno
 Christi M. CCCC. LXXXIIII. Vixit Ann. LXX.
 D. xxii. H. XII.

PII III. PONT. MAX.

PIVS III. Pont. Max. à PIO II. Auunculo II.
 & XX. annos natus in Cardd. Collegium adscitus,
 Vrbis ac Piceni Legionibus integerrimè fun-
 etus, à Paulo II. ad Fredericum III. missus, vt Ger-
 manorum arma in Turcas concitaret, conuentum
 frequentissimum Pontificis morte dissolutum ha-
 buit. Sub Innocentio VIII. Vmbros dissidentes
 pacauit. Carolo Gallorum Regi Italiam irrum-
 penti, ab Alexandro VI. serò admodum obuiam
 missus. Eo mortuo II. & XL. Patrum suffragijs Pon-
 tifex creatus, dum de restituenda in pristinam ma-
 iestatem Christiana Repub. ac Vrbe agit, vi. & xx.
 die , è tanta expectatione rerum publico om-
 nium luctu decessit. Eloquio, prudentia , Religio-
 ne, innocentia & grauitate domi forisque insignis,
 in dicendis in Senatu sententijs liber & grauis.
 Vixit ann. LXIII. M.v. D.x. Obijt ann. salutis M.D.
 III. xv. Kal. Nonemb.

Iacobus & Andreas fratri
 sanctiss. pp.

LEONIS X. PONT. MAX.

LEONIS X. PONT. MAX. DEPOSITVM.

*Delicie humani generis LEO maxime, tecum
Vt simul illuxere, interiere simul.**Corpus postea ad B. Mariae super Mineruam translatum est.*CLEMENTIS VII. PONT.
MAX.**CLEMENTIS VII.** Pontif. Max. cuius invicta
virtus sola clementia superata est. Obiit Anno M.
D. XXXIII. VI. Kal. Octob. Sedit ann. x. M. x. D. viii.*Ad S. Marie super Mineruam nunc iacet.*

PAVLI III. PONT. MAX.

*Discite mortales fluxa vt sit gloria mundi,**Vt terrenabreui tempore regna ruant.**Qui Petri nuper sacra in sede sedebam,**Dum tegeret nostrum sacra Tiar a caput;**Qui potui dudum populis dare iura subactis,**Ante meos Reges procubuere pedes.**Maximus & Cesar pedibus dedit oscula nostris,**Numen vt in terris iam veneratus eram.**Tertius hic gelido condor sub marmore PAVLVS,**Continet hac cineres nunc breuis vrna meos.**Pontificem gessi summum ter quinque per annos,**Tempestiuasenem me Libitina rapit.**Funera non lacrimis mea sunt spargenda, peregri-**Natura cursum, mors noua vita fuit.**Obiit anno M. D. XLIX. IIII. Idus Nouemb.*

LAV-

LAVRENTII FLORENTINI
SCVLPTORIS.

*Roma mibi tumulum tribuit, Florentia vitam,
Nemo alio vellet nasci & obire loco.*

IN S. PETRI AD VINCULA.

D. O. M. S.

IACOBO SADOLETO Episcopo Carpentoracis, S. R. E. Presb. Card. Viro morum grauitate, prudentia & vitæ integritate præstantiss. doctrina & eloquentia cum ijs, quos mirata est antiquitas, comparando Paulus Sadoletus Episcopus Carpentoracis, & Camillus Sadoletus fratrum filij mœstissimi, multis cum lacrymis patruo B.M. pro tempore Poss. Vixit ann. LXX.M.III.D.VI.

IBIDEM.

NICOLAVS DE CVSA Treuer. S. Petri ad Vincula Card. Brixien. Episcopus Tudertinus, obijt M. CCCC. LXIV. xi. Augusti ob deuotionem catenarum S. Petri hic sepeliri voluit. Dilexit Dominum, timuit & veneratus est, ac illi soli seruauit, promissio retributionis non fefellit eum. Vixit ann. LXIII.

IN S. MARIA MAIORI IN ESQVILINO.

D. O. M.

FRANCISCO TOLETO Cordubensi, S. R. E. Presb. Card. summo Theologo, Verbi Dei prædicatori eximio, in rebus magnis agendis consilio & prudentia singulari, qui ob excellentem virtutem & merita præclaro Clementis VIII. Pont. Max. iudicio primus in Societatem IESV amplissimam di-

gnitatem intulit.

Vixit ann. LXIII. M. XI. D. X.

Obiit anno M. D. XCVI. die XIV. Sept.

Sancta Dei Genitrix herede instituta, presbyteris
qui ad eius altare Missas célébrent censum per-
petuò attribui iussit. Benedictus Iustinianus &
Petrus Aldobrandinus Card. Executores Testa-
mentarij Collegæ opt. 8 Capitulum & Canonici
huius Capituli viro ampliss. & optimè de seme-
rito pos.

D. O. M.

PR O S P E R O S A N C T A C R V C I O S. R. E. Card.
Episcopo Albanensi: qui ob eximias animi ingenij-
que virtutes, post primaria Palatina officia & Ec-
clesiasticas dignitates à Pio I V. P. M. Cardin. crea-
tus, legationib' Germanica, Lusitanica, Hispanica,
& Gallica bis flagrante intestino bello, prouincia
egregia cum laude functis, maximisque toto vitæ
cursu pro Repub. suscepitis laboribus, Obiit ætatis
anno LXXVI. Salutis M. D. LXXXIX. Marcellus
Sanctacrucius ValerI. F. ex fratre nepos posuit.

IN S A C E L L O P II V. P O N T. M A X.

Solum Turcarum Tyrannum multis inso-
lentem Victorijs, ingenti parata classe, Cyproque
expugnata, Christianis extrema minitantem, PI V S
V. foedere cum Philippo II. Hispp. Rege ac Repub.
Veneta inito, M. Antonium Columnam Pontifi-
ciæ classi præficiens, ad Echinadas hostibus xxxi
mill. cæsis, x. mill. in potestatē redactis, triremibu.
CLXXX. captis, xc. demersis, xv. mill. Chri-
stianis à seruitute liberatis, precibus & armis de-
uicit.

IBIDEM AD SINISTRAM.

Galliam, Carolo IX. Rege, perduellium hæreticorumque nefarijs armis vexatam, vt de Regno deque religione actum videretur, PIUS V. Sfortiæ Comitis Sanctæfloræ ductu, missis equitum peditumque auxiliaribus copijs, periculo exemit: hostibusque deletis victoram exportauit. Regi Regnum cum religione restituit. Signa de hostibus capta ad Lateranensem Basilicam suspendit.

PIUS PONT. MAX.

Ex Ord. Prædicatorum,

SIXTUS V. PONT. MAX.

*Ex Ord. Minorum,*GRATI ANIMI MONUMENTVM
posuit.

PIUS V. gente Gisleria Boschi in Liguria natus, Theologus eximius, à Paulo III. in Insibria hæreticæ prauitatis Inquisitor, à Julio III. S. Inquisitionis officij Commissarius generalis; à Paulo IV. Episcopus Sutrinus, deinde S. R. E. TT. S. Mariæ super Mineruam Presb. Card. & à Pio IV. Ecclesiæ Montisregalis in Subalpinis administrator factus; eo vitâ functo, summo Cardinalium consensu Pontif. Max. creatur. qui veteres sanctos Pontifices emulatus, Catholicam fidem propagauit, Ecclesiasticam disciplinam restituit: tandem gestarum rerum gloria clarus, dum maiora molitur, totius Christianæ Reipubl. damno nobis eripitur, Kal. Maij M.D.LXXII.Pontif. anno VII. ætatis suæ LXVIII.

EIVS.

EIVSDEM EPITAPHIVM IN S. AN-
DREAE SACELLO ANTE CORPORIS
translationem.

PIVS V. PONT.

Religionis ac pudicitiae vindex,
Recti & iusti assertor,
Morum & disciplinæ restaurator,
Christianæ rei defensor.
Salutaribus editis legibus,
Gallia conseruatâ,
Principibus foedere iunctis,
Partâ de Turcis victoriâ,
Ingentibus ausis & factis,
Pacis belliq; gloria,

MAXIMVS,

PIVS, FELIX. OPT. PRINC.

IBIDEM.

Petra PETRVM tegit hac, animamq; souet petra
Christus,

Sic saluum retinet utrāq; petra PETRVM.

PLATINAE.

Quisquis es (si pius) PLATINAM & suos ne-
xes, angustè iacent, & soli volunt esse Demetri a-
lumni. Moritur anno M. CCCC. LXXXI.

Frederico III. Rom. Imp. & Sixto IV. Pontif.

Qui res Pontificum sacras, & gesta priorum,

Quiq; Ducum vitas nobile fecit opus:

Quiq; modum docuit, quo laudet honesta voluptas,

Et quo ne iuuenes torqueat acer amor:

Plurāq; que longum est properè censere, Viator,

Omnia sidere & pignora mentis erant.

Vivit

*Vixit adhuc PLATINA, & quanquā cōcesserit Orcos,
Nil tamen in Vatem Parca seuerapoteſt.*

PROSPER SPIRITEVS amico pos.

IN S. MARIAE SUPRA MINERVAM,
olim Mineruae.

PAVLI IV. PONT. MAX.

I E S V C H R I S T O S P E I E T V I T A E F I D E L I V M .

PAVLO IV. CARRAFAE Pont. Max. Eloquētia, doctrina, sapientia singulari, innocentia, liberalitate, animi magnitudine præstantiss. scelerum vindici integerrimo, Catholicæ fidei acerrimo propugnatori, PI V S V. Pont. Max. grati & pij animi monumentum pos. Vixit ann. LXXXIII. M. i. D. xv. Obiit M. D. LIX. Kal. Septemb. Pontificatus sui anno v.

I B I D E M .

Hic quiescit IOANNES DE TURRE CREMATA, Episcopus Sabinenſ. S. R. E. Card. S. Sixti, qui obiit xxv. Sept. Anno M. CCCC: LXV. R. I. P.

EIVSDEM TESTAMENTVM IN SACRISTIA PRO PVELLIS PAUPERIBVS.

Nē malē patrandis stupris, quod auara merendo

Forma puellaris sapè coēgit inops.

Annuap auperibus stips est hic pensa viritim,

Dosq; maritatis condita virginibus.

Munus & officium sancti celebrate Quirites,

Cūm vicena venit Martia quinta dies;

Terreſtri ut censu cœlestia regna paretis,

Pollicita & vobis centupla meſis erit:

FRAN.

FRANCISCI NERI.

*Qui nunquam in curis consumpsit inanibus auum,
FRANCISCVS NERVS clauditur hoc tumulo.
Vixit ann. LXXVI. Obiit IV. Id. Iulij M. D. LXIII.*

D. O. M.

STANISLAO HOSIO Polono, S. R. E. Presb.
Card. Varmiensi Episc. maiori Poeniten-
tiario, vitae sanctitate, eruditionis
& eloquentiae gloria
celeberr.

Catholicæ fidei acerr. propugnatori. qui cum
antiquæ probitatis & Episc. vigilantiæ
præstantiam in humilitate, ca-
ritate, castitate, benefi-
centia expressisset,
Hæret. sectas, scriptis & consilijs Sapientiss.
feruenter oppugnasset, multos ab er-
roribus reuocasset, grauiiss. Q.
legationibus pro pace
Ecclesiæ Dei,
cum apud Carolum V. & Ferdin. Cæs. tum
præcipue in S. Concil. Trident. PII IV. Pont.
nomine feliciss. perfunctus, Christianæ
Reipub. plurimùm profuisset, om-
nium virtutum laudibus & ex-
emplis ad imitandum ab-
undans,
obdormiuit in Dom. Non. Aug. ann. salutis
M. D. LXXIX. ætatis suæ LXXVI. Stanislaus
patruo, & Stanisl. Rescius patro-
no beneficentiss. execut.
testam. poss.

D.O.M.

D. O. M.

PETRO BEMBO Patricio Veneto, ob eius singularis virtutes à Paulo III. Pontif. Max. in sacrum Collegium cooptato; Torquatus Bembus Pa. Obiit xv. Kalend. Feb. CLO. IO. XLVI. Vixit annos LXXVI. M. VII. D. XXVIII.

**Hic BEMBVS iacet Ao nido laus maxima Phœbi,
Cum Sole & Luna vix periturus honos.**

**Hic & fama iacet, spes & suprema galeri,
Quam non vlla queat restituisse dies.**

**Hic iacet exemplar vita omni laude carentis:
Summa iacet summâ hic cum Pietate Fides.**

D. O. M.

NICOLAUS ARDINGHELLO Florentino pri-
maria nobilitatis viro, quem Iuris utriusque con-
sultissimum, omnisque virtutis ac sapientiae laude
præstantem ad Episcopatum Forosempronien-
proiectum, cum Paulus III. Pontif. Max. Piceno
primùm cum honore Vicariæ legationis impone-
ret, deinde supplicum libellis præficeret, demùm
in sacrum Cardinalium Collegium adoptaret, ti-
tuloque S. Apollinaris insigniret, non tam homi-
nem quam honorem cohonestare visus est. Annos
natus IV. & XL. in medio virtutum & hono-
rum curriculo eruptus acerbum sui desiderium
reliquit omnibus x. Kalend. Septembr. M. D.
XLVII.

Alexander Ruspolus Bartholomæi & Ma-
riæ Ardinghellæ F. ob memorem éra-
ga consanguineum optimum volunta-
tem P. Anno post conditam salutem
M. D. C. I.

BENE

BENEDICTI PATRICII VENETI.

Viuite mortales; curæ, quot viuitis annos,

Non sit; sed, vobis quam benè vita fluat.

Obiit anno M. CCCC. XCV. VI. Non. Iulij.

Aetatis XLVIII. M. vii. D. xv.

M. ANT. MVRETVS C. R.

Sic mea naturam manus est imitata, videri

Possit ut ipsa meas esse imitata manus.

Sæpè meis tabulis ipsa est delusa, suumq;

Credidit esse, mea quod fuit artis opus.

Miraris, dubitasq; audito nomine credes.

Sum R A P H A E L, hei mî, quid loquor? immò fui.

Et tamen his dictis quid opus fuit addere nomen?

Alterutrum poterat cuilibet esse satis.

Nam mea & audito est notissima nomine virtus,

Et præstare vicem nominis ipsa potest.

IVLII.

Patria Roma fuit, Gens Portiâ, Nomen IVLV S.

Mars puerum instituit, Mors iuuenem rapuit.

GABRIELIS TRIVISANI.

Lustrandi studio veterum decora alta Quiritum

Veni, pro hospitio Roma dedit tumulum.

Forma, anni, mores, patriæ genus, & Pater, & res

Aequa mibi; mors hac risit, & abripuit.

IN SANCTA MARIA DE ANIMA,

Templo Germanorum,

D. O. M.

HADRIANO VI. PONT. MAX. ex Traiecto

insig-

in signi inferioris Germaniæ vrbe, qui dum rerum
humanarum maximè auersatur splendorem, vltro
à proceribus ob incomparabilem sacrarum disci-
plinarum scientiam, ac propè diuinam castissimi a-
nimi moderationem, Carolo V. Cæs. Augusto præ-
ceptor, Ecclesiæ Dertusensis Antistes, sacri Senatus
Patribus collega, Hispp. Regis Præses, Reipublicæ
denique Christianæ diuinitus Pontifex absens ad-
scitus, Vixit Ann. L X I V . Mens. VI. Dies XIII. De-
cessit XIIIX. Kal. Octob. Anno à partu Virginis M.
D. XXIII. Pontificatus sui anno II.

V Vilhelmus Enkefortius illius benignita-
te & auspicijs tit. S. Ioannis & Pauli Pres-
byter, Card. Dertusensis faciend. curauit.

PROH DOLOR, QVANTVM REFERT, IN
QVAE TEMPORA OPTIMI CVIVSQ. VIR-
TVS INCIDAT!

IN EFFIGIEM, VITAM, ATQVE OBI-
TVM HADRIANI VI.

Vltraiectini Belgæ, Pont. opt. max.

Quæ facies tam dia viri? Sextine Adriani?

Hoc ita, quo functus munere? penè Dei. (mūs;
Quis dedit hunc? humili TRAIECTVM stirpe, supre-
sed cui mox dominæ traditiis vrbis apex.

Qui docuere virum? G R V D I I , Belgi orbis Athenæ,
Hic vbi Gymnasium condidit ille nouum.

O bene! Sed tenui quis opes suffecit & aurum
Discipulus C A E S A R Carolus Austriades.

Qui pius & gratus, Pellæi more Monarchæ;
Rectorem hunc voluit nosset ut omnis IBER.

*Nouit, & inde sacra radiantem luce Tiara
Pontificem LATI percoluere Patres.*

*Omnia sic vnum decorarant maxima BELGAM,
Traiectum, Grudij, Casar, Iber, Latij.*

Ma xemilianus Vrintius
S. P. Q. Gand. à secretis.

ANONYMI.

*Quo Romanorum Sextus Pater atque Sacerdos,
Hoc etiam Pietas conditur in tumulo.*

ALIVD.

HADRIANVS VI. hic situs est, qui nihil sibi
infelicius in vita duxit, quam quod imperaret.

ANTE CORPORIS TRANSLATIO-
NEM IN D. PETRI IN VATICANO.

*Insignis Pietas tua, HADRIANE,
Viuenti tibi profuit, decusq;
Aurei diadematis parauit.
Iure id me hercle, at equius, tueq;
Certius Pietatis hoc trophyum est,
Defunctus quod honoribus tot, inter
Duos contigerit PIOS iacere.*

IBIDEM IN SACELLO S. CATHARINAE.

SEDENTE PAVLO II.

DOMINICO CAPRANICENSI TT. S. in
Hierusalem, Presbytero Card. Antistiti Firmano,
maiori poenitentiario, XII. Apostolicis legatio-
nibus claro, Pacis Italicae in annos XXV. constitu-
tori,

tori, doctrina, religione, & sanctis semper operibus admirabili.

ANGELVS eiusdem TT. Card. vnanimi fratri ac sibi commune Mon. hoc fecit. Vixit idem DOM. Ann. L VIII.

B L O N D O F L A V I O

FOROLIVIENSIS historico celebri, multorum Pont. Rom. Secretario fidelissimo, Blondi quinque filij patri bene merenti vnanimes posuere. Vixit ann. LXXI. Obiit prid. Non. Jun. Anno salutis M. CCC. LXIII. Pio Pontif. Max. sibi natisque fauente.

Fui non sum. Eftis non eritis. Nemo immortalis.

Moriens vt viueret, Vixit vt moriturus.

D. O. M. S.

FRANCISCVS ORANVS Franc. F. Leodicens. Patricius in hac arce terrarum S. E.

eam per annos plures incoluit, atque ipsa
eum coluit

in Duodecimuirali Rota Senatorem:
quod munus annos XVII. sustinuit,
cum qua peritia, integritate & laude?
ipsam roga:

fama communis non mentitur.

Inclaruit & legatione dupli in Germaniam
super arduis rebus;

& potuit dignitatibus adiucere
sed mors manum iniecit

nondum maturo & nato annos LIY.
non sine publico sensu,

& parentis fratrūque luctu

qui absentes monumentum hoc
optimè merito P.S.P.P.

Obiit XIV.Kal.Augusti, anno CI. IO.XCIX.

Habes, abito, aut paululum etiam fistito,

Ore atq; corde etiam precare mortuo.

D. O. M.

ALEXANDRO IUNIO Antuerpiensi, quod
oppidum est in Belgis nobilissimum, honestiss. pa-
rentibus nato: Romæ ob virtutem ad honores e-
uecto, & auditoris sacri Palatij munere integerim
mè functo, hæredd. P.P. Vixit ann. xxx. M. xi. Obiit
v.Kal.Octob.An.M.D.LVIII.

Roma peregrino magnos mandarat honores,
Quos immaturo funere mors rapuit.

Disce meo exemplo virtuti præmia nunquam.

Deesse, sed & quouis tempore disce mori.

IBIDEM.

VVILHELMO ENCKEVORTIO S.R.E. Pres-
bytero Card. pluribus Romanæ Reipub. Magistra-
tibus, & Germaniæ procuratione integerrimè fun-
cto, ab HADRIANO VI. Pont. Max. cuius item
res administraverat libellis dandis, & Ecclesiæ
Dertusens. Præfектus, & in Cardinalium Collegiū
claro benevolentia judicio, translatis in eum pri-
stinae suæ dignitatis insignibus, solus cooptatus.
Deinde etiam à Clemente VII. Ecclesia Traiectensi
honestatus est. Carolo V. Imp. lubentissimus, cùm
ab illo coronam Imperij accipiens, inunctus est:
quique beneficiorum memor HADRIANI cada-
uer è Petri Basilica in hanc ædem (cuius construen-
dæ & ornandæ adiutor fuit) sepulcro positæ trans-
ferr

ferri curauit. In egenos & in omnes homines beneficentissimus.

Ioan. Dominicus Tranens. Antonius Sanctseuerinus, Card. & P. Voestrius Episcopus Aquës. Andr. Castillo scriptor Apostolicus ex testam. P.P.

Vixit ann. LXX. obiit anno M. D. xxxiv.

I B I D E M .

Si benedicta fui, benedicis & vndiq_z si me,

Inter & electos sum benedicta Deo.

Cur me fles fili_z morimur non deniq_z cuncti?

Non moribunda fui, non moriturus ades?

Fle, fle te miserum, fle, fle tua criminæ, fle, fle,

Quod procul à patria sumq_z sepulta mea.

Improb a sed si Mors nos corpore falce diremit,

Nos anima nunquam dissociabit amor.

D. O. M.

D. IOANNI GROPPERI, Religionis fideique Catholicæ propugnatori acerrimo, post incredibilis summis cum periculis pro Ecclesiæ ac Religionis conseruatione, magno semper & inuidetō animo, exantlatos labores, multaque præclara literarum monumenta edita, ob perpetuam Fidei Pietatisque constantiam, incomparabilem doctrinam summasque virtutes, absenti nec quidquam minus cogitanti in sacrum S. R. E. Cardinalium Collegiū cooptato, præmatura adhuc morte, & quando sui opera in primis desiderabatur, ex humanis erepto, fratri piissimo atque opt. mer. Godefridus & Casparus Gropperij fratres modestiss. P.P. Vixit ann. LVII. D. xviii. Obiit vii. Id. Mart. ann. M. D. LVII.

Alfonſus Ciacconius in Vitis Pontificum, ſcribit G R O P P E R V M Pontifici Pauli IIII. gratias egiffere, & purpuram remiſſe, redditā factiratione. Obiit Coloniæ, in Metropolitana Eccleſia ſepultus, Romæ tamen legitur precedens inſcriptio.

IBIDEM.

GREGORIO ALBERTONIO raræ indolis puero, Onuphrius & Iulia parentes moeſtissimi, filio vnico dulciss. ac B.M.P.P. Vixit ann. XII.

*Blandidulius, nitidus, dulcissimus, vnicus infans,
Matris delicia, deliciæq; Patris,
Hic tegitur raptus teneris GREGORIVS annis.
Ut rosa que ſubitis imbribus iſta cadit.*

D. O. M.

HENRICO GRAVIO, eximia probitatis ſpe-
ctatæque eruditionis viro, quem post quatuor lu-
ſtrorum in florentiſſ. Louaniensi Academia S. Th.
publicam professionem Sixtus V. Pont. Max. inſig-
niſ eruditionis ergo Romam euocauit, Gregorius
XIV. in Pontificiam aulam excepit, ſed ampliori-
bus dignum honoribus Christus in cælum euexit
die II. Aprilis, Anno Dom. CIC. IC. XCII. ætatis
ſuæ LV.

CAROL. FRID. DVCIS CLIVENSI
ET IVLIAE.

CAROLVS FRIDERICVS, Iuliæ, Cluiæ, &
Montium Dux, Marchiæ & Rauenspergi Comes,
Rauenſteini Dominus, ingenio, ac ſupra ætatem
rerum & linguarum uſu, singulariꝝ in Deum pie-
tate clarus, Gregorio XIII. Pontif. Max. ad annum
Iubilæum Christiani orbis populos conuocante,
post

post acceptos in auunculi sui Maximiliani II. Cef.
Augusti aula, alijsque in locis varios honores, reli-
gionis & optimarum disciplinarum studio Romā
veniens, magnificentiss. ab eodem Pont. Max. exci-
pitur, reclusâ portâ sancta. In solemnibus sacris
gladio pileoq; de more consecratis ab eodem Pon-
tifice honestatur. Omnibus Christianæ pietatis of-
ficijs perfunctus, sanctissimi Iubilæi beneficio ex-
piatus, dum ad suos redire cogitat, graui morbo
correptus, in terris, ut cœlo frueretur, esse desijt.
Eius funus Pont. Max. benigna voluntate, qua veni-
entem exceperat, ægrotantem inuiserat, cum ingēs
omnium Ordinum, Collegiorum, Sodalitatum
frequentia conuenisset, amplissimis exequijs &
pompâ magnificâ, totius vrbis summo mœrore, ac
incredibili desiderio celebratum. Consummatus
in breui expleuit tempora multa; Placita enim e-
rat Deo anima illius.

Guilielmus Dux filio dulciss. maiori natu
fac. cur. Vixit ann. xix. dies xii. Obiit anno
M. D. LXXV. Id. Febr.

D. O. M.

VALERIO CORDO Simesusio, Eurici Me
dici & Poetæ F. integritate, moribus, ingenio,
comitate præstantissimorum doctorum omnium
administrationem merito, qui naturæ obscuri-
tatem & herbarum vires adhuc adolescens se-
nibus explicauit. Cum expleri cognoscendi cu-
piditate non posset, perlustratâ Germaniâ, Ita-
liam adjit; Venetijs in honore habitus, & Ro-
mam vix ingressus, crudelissima febre, inter ami-
corum lacrumas non recuperabili studiorum ia-

Eturā florente æuo extinguitur, anno ætatis sua
xxix. Homini optimè merito socij Germani pieta-
tis ergo P.P. Anno salutis humanæ M.D.XLIV.VI.
Kal.Oct.hora 5.noctis.

Ingenio superest C O R D V S, mens ipsa recepta est
Cælo; quod terra est, maxima Roma tenet.

IBIDEM.

Noscere Pœonias herbas, viresq; medendi,
Iam natura, homini facta nouerca, negat.
Inuidiosa Macri rapuit monumenta vetustas,
Nunc etiam Cordum mors violenta tulit.
Hunc extinctum igitur vita florentibus annis
Tam procul à patria, Crimen Apollo tuum est.
Lilia sic, violaq; cadunt, absinthia florent;
Quanta eheu rebus damna parata bonis!
Italia huic tumulum, tribuit Germania vitam;
Quid poterat nasci, clarius, atq; mori?

IBIDEM.

Scis, remeare datum nulli post insta: daretur
Si mihi, sim nullus, si remeare velim.
Aetates omnes defunctum sera vocavit
Mors, reliquum vita quid, nisi pœna, fuit?
Sancte si Musas colui, fortasse sepultus
Vita inter viuos nunc meliore fruor.

IN S. IOANNIS IN LATERANO.

IN TVMVLLO AENEO MARTINI V. PONT.
MAX.

MARTINVS V. PAPA, sedit P.P. per annos
xiii.M.III.D.XII. Obiit anno M. CCCC. xxxi. die
xx.Februar. Temporum suorum felicitas.

LAV-

LAVRENTIO VALLAE.

Harum ædium sacrarum Canonico Alfonsi Regis & Pontif. Max. Secretario Apostolicoque scriptori, qui sua ætate omnes eloquentiâ superauit, Catharina mater filio pientiss. Pos. Vixit annos L. Obiit anno M. CCCCC. LXV. August. Kal.

*LAVRENTIUS VALLA iacet Romanæ gloria lingua,
Primus enim docuit, qua decet arte loqui.*

ANONYMI.

*Tandem V ALLA iacet, solitus qui parcere nulli est
Si quæris, quid agat, nunc quoq; mordet humum.
Dum Bartholomæus Facius V ALLAE inuisus mox
quoque moreretur, quidam falsè in vtrumque
hoc carmen lusit.*

*Ne vel in Elysii s fine vindice V ALLA susurrexit,
FACIVS haud multos post obit ipse dies.*

D. O. M.

LVCIUS SAXO Neapolitano tit. SS. Quirici & Iulitiæ, S.R.E. Presb. Card. qui V. C. Marij Saxi patris sui quondam CAROLI V. Aug. in regno Neapolitano Consiliarij, ab eodemque ad varias regendas prouincias adhibiti laudes æmulatus, cùm se iuuenis Romam contulisset, ob doctrinam atque prudentiam inter Iustitiaz Referendarios à Julio III. P.M. Gratia à Pio V. adscriptus, primusq; ad Episcopatum Ripæ Transonis à Pio V. prouectus, sacræ inde Pœnitentiariæ à Gregorio XIII. præpositus, ac Sacrosanctæ huius Lateranens. Ecclesiæ per annos ferè xx. Vicarius, ab Urbano VII. Datarius creatus, in eodemque munere à duobus sequenti-

bus Pontificib. Greg. xiv. & Innocentio ix. confirmatus, tandem à Clemente viii. sola assiduorū pro Apostolica Sede laborum inspectione, prima lectione vñā cum Illustriss. nepotibus nominatio-
nis prerogatiua in amplissimum ordinem adscitus, non minus ex eo accepit quām eidem contulit
ornamenti.

Marius Saxus Fabij F. h̄eres patruo opt. mer. atq;
omni honore digniss. Pos. Vixit ann. L xxxii.
M. iv. D. viii. Obiit prid. Kal. Martij anno
M. DCIV.

ANONYMI.

*Vixi quod volui, semper bene, pauper, honestè:
Nullum fraudavi, quod iuuat ossa mea.*

IN AEDE D. ANTONII DE PADVA,
IN CAMPO MARTIO, NATIONIS
Lusitanie.

D. O. M.

MARTINVS AB AZPILCVETA Nauarrus H.
S.E. Diuini humanique Iuris consultiss. qui Salmā-
ticæ primūm, deinde Conymbriæ, fauētibus Por-
tugallie Regibus, Ius Pontificium docuit. Romam
profectus, PIO V. GREGORIO XIII, SIXTO V.
PP. MM. carus, omnibus nationibus gratus, huic
Xenodochio beneficus. Obiit xi. Kal. Iulij M. D.
XXCVI. ætatis anno XCIV. M. VI. D. VIII. Multis
doctrinæ suæ perulgatis monumentis, Martinus
Zuria auunculo B.M. Pos.

ANAGRAMMA.

MARTINVS AB AZPILCVETA.
BEATVS IN CAELVM ASPIRAT.

IN-

INSCRIPTIO TEMPLI SOCIETATIS
I E S V.

ALEXANDER FARNE SIVS Card. S. R. E. Vi-
ce cancellarius, Pauli III. Pont. Max. nepos, cuius
authoritate Soc. I E S V recepta primū fuit, &
decretis amplissimis ornata, Templum hoc suæ
monumentum & religionis & perpetuæ in eum
ordinem voluntatis funditus extruxit. An. Iubilæi
M. D. LXXV,

In templo ante Aram maximam.

ALEXANDRI FARNESII CARDINALIS
S. R. E. VICE CANCELL.
EPISCOPI OSTIENSIS
HVIVS ECCLESIAB
FVNDAATORIS.

*Hic dum templa Deo ponit F A R N E S I V S heros,
Sedem illi atherea ponit in arce Deus.*

D. O. M.

B E N C I V S hic situs est Musarum maxima cura;
Orator, Vates, Rhetor & Historicus.
MVR ET I auditor, tantum quo sapè Magistrum
Discipulo memor ant complacuisse sibi.
Qui passu propiore Ducis vestigia magni
Dum sequitur, dedit hos Calliopeia sonos:
Carmine & Eloquio minor uno hoc BENCIVS estos;
At reliquis maior B E N C I V S esto meus.

Obiit Anno M.D.XCIV.

IN

IN S. MARIAE DE PACE,
ANTE ARAM MAXIMAM.

Perpetuæ Virginis Genitrici Dei MARIAE, sa-
lutis Pontificiæ restitutæ auctori INNOCENTIVS
VIII. Pont. Max. ex deuotione pos.

MARCI MVSVRI CRETENSIS.
MVSVRE ô mansûre parum, properata tulisti
Præmia, namq; citò tradita, raptæ citò.

Claruit sub Leone X. Pont. Max.

Antonius Amiternus MARCO MVSVRO Creten-
si, exactæ diligentia Grammatico, & miræ feli-
citatis Poëtæ POS.

Quæ sola Eloquij superabat gloria, & illam
Perdidimus, tecum vixit & interiit.

PETRI MARSI.

IVLII SATVRNI.

Patris erat quondam spes & solamen IVLVSI.
Nunc desiderium mortuus & lacrumæ.

IN S. MARIAE DE POPVLO.

IN ARA.

DIVO LAVRENTIO MARTYRI S.

LAVRENTIVS Episcopus Albanens. Card. Be-
neuentanus, nemors deuotionis affectum præue-
niret, facellum hoc dicauit, ditauitque.

HERMOLAI BARBARI.

Barbariem HERMOLEOS Latio qui depulit omnem
BARBARVS hic situs est, viraq; linguagemit.

[Vrb

*Yrbs Venetum vitam, Mortem dedit inclita Roma;
Non potuit nasci, nobilisve mori.*

Obiit anno M. CCCC. XCIV.

**ALIVD PER IVL. CAES. SCALI-
GERVM.**

Quid primum, quid postremum, quid deniq; dicam?

Quid fileam? en instant cuncta parata simul.

Maxima nobilitas, facies diuina, supremum

Ingenium, sancta pectora, pura manus.

Solum id quod nunquam fuerit, nesciuerat: immo

Hoc, at cum causis, non fore sciuit item.

Vnicus è cœlo cecidit, non tertius astris,

Integer ut cecidit, integer astra petit.

Heu, heu, cur iuuenem rapuit mors inuidia? viuo-

Principis haud poterat nomine ROMA frui.

FELIS MORSV MORTVI.

Hospes disce nouum mortis genus, improba felis

Dum trahitur, digitum mordet, & intereo..

ALIVD INCERTAE POSITIONIS.

Quem niue nocte peto, nucis hic me stipite cedit,

Sic mihi nix, nox, nux, nex fuit ante diem.

IOAN. CONSTANTINOP.

PROT. APOSTOL.

Vis tibi post mortem firmas promittere sedes?

Ante oculos semper fulmina mortis habe.

D. O. M.

IOANNI BAPT. PALLAVICINO

Genuensi

S. R. E. ad titulum S. Apollinaris,

Card. Cauallicensi,

Antoniotti Card. S. Praxedis

ex fratre Nep.

Eximia Iuris scientiâ, & bonarum litterr.
cognitione præstanti.

Per omnes forensium dignitatum gradus
ad Cardinalatum euecto.

A Leone X. Hadriano VI. Clemente VII.
ad summas res adhibito.

In medio honorum cursu
immatura morte prærepto.

IOAN. BAPT. vtr. sign. refer. &
BABILANVS PALLAVICINI fratres

Patruo magno
bene de familia merito
memoriæ causa P.P.

M.D.XCVI.

Vixit ann. XLIV. Obiit anno salutis M.D.XXIV.
Idib. Augusti.

D. O. M.

Io. HIERONYMO ALBANO Bergomati, Card.
I. C. generis nobilitate, morum elegantia, vitæ
splendore, monumentis ingenij doctrinæq; clariss.
Reipubl. Venetæ Collaterali generali, matrimo-
nio ac cœlibatu, asperis ac secundis rebus æquè
probato, Catholicæ religionis egregio dictis fa-
ctisq; assertori ac vindici, ob eas res à PIO V.
summo Pôtifice difficillimis pop. Christiani tem-
poribus in Collegium Cardinalium adscito, in
sen-

ſententijs dicendis faſcundia, grauitate, ſapientia singulari. Extrema iam ætate pios inter amplexus carorum & oſcula ſenſim extincto,

Io. Dominicus Cæſ. Comes parenti opt.
mer. P. C.

Vixit ann. LXXXIII. Ob. vi. Kal. Maias,
Anno ſal. M. D. XC I.

IBIDEM.

LUDOVICO LYCENAE Hispano, qui præter cæteras virtutes, quibus longè alijs excelluit, hanc maximam coluit, ut omnibus affiduè benefaceret, & neminem ob id ſibi deuinctum eſſe vellet.

IBIDEM.

HORTENSIAE AGAZARIAE MELINAE
Vxori vnanimi, concordi, dulciss. Petrus Melinus coniux defolatissimus, mœroris ſui monumentum POS. Vixit ann. xix. M. II.

Méne fugis, nec cara ſequor te HORTENSIA? plus te
Pecco ego. te cogit fatum, ego lege veter.
Hoc rumpi non poſſe Dei docuere, ſed illam
Si qua via eſt, frangi poſſe docebit Amor.

IN S. MARIA TRANSPONTINA.

IVLIVS hic tegitur COSSVS Romanus in vrnâ.
Cui roſeus ſacro vertice fulſit apex.
Quo viuente olim vičtricis gloria Rome
Viuere viſa fuit, quo moriente mori.

IN S. MARIA IN VIA NOVA.

GREGORIO XI. LEMOVICENSI, humanitate & doctrinâ pietateque admirabili, qui ut Italiam ſedi-

ſeditionibus laboranti mederetur, Sedem Pontificiam Auenionem diu translatam, diuino afflatus numine, hominumque maximo plausu post ann. LXX. Romam feliciter reduxit, Pontificatus sui anno VII. S.P.Q.R. tantæ religionis & beneficij non immemor, Gregorio XIII. Pont. Opt. comprobante, anno ab orbe redempto M. D. LXXXIV. P. O. S.

Obiit anno M. CCC. LXXVIII. VI. Kal. Apr. circa secundam noctis horam, Pontif. sui anno VII. M. II. D. XXIX.

IN MONASTERIO S. GREGORII IN COELIO.

D. O. M.

IOAN. FRANC. POGGIO Florentino; cum Virtute ac Constantia, morum grauitate, vita integrissime acta, paternâ suaque laude, eloquentiae ac literarum, Iuris quoque Ciuilis & Pontificij diuinæque scripturæ cumulata doctrina, religiosè viventi, religiosius supremo die functo, Vincent. Lucæ Martinus fratriss eius gener, paren. apud se locu semper adsecuto, opt. mer. P. O. S. Obiit anno Domini M. CCCC. XXII. Die xxv. Iunij. Vixit anni. LXXIX. M. III.

Olim Pierides, olim Florentia mater

Viuente risit P O G G I O.

Nunc tumulu hunc adit, & donū pro carmine flores
Fert, proq; risu lacrumas:

Quæ nisi pro vera modò sint Pietate, rogabit
Arnus ministret ut suas.

PLACIDI FVSCI MEDICI.

Post obitum viuo melius, doleoq; medendi

Arti-

Artibus extreum sapè fugasse diem.

Obiit pridie Idus Mart. M. D. LXXIV. Vixit ann. LXIV. M. v. D. II.

EDVARDI CARNI.

EDVARDO CARNO BRITANNO I. C. oratōri, summis de rebus Britānię Regum ad Imperatorem, ad Reges, bisque ad Romanam & Apostolicam fidem, quarum in altera legatione à Philippo Māriāque pijs Regibus missus, oborto deinde, post mortem Mariæ, in Britannia schismate, sponte patria carentis ob Catholicam fidem cum magna integritatis veræque pietatis existimatione decessit. Hoc monumentū Galfridus Vachanus, & Thomas Fremannus amici extest. Pos. obiit M. D. LXI. 14. Cal. Febr.

ANDREAE DE CASTRO.

*Adsit, & legat hac notata vita,
Trepidet, moneo licet iuuenta:
Sic fortia atque animo potens, eundum est,
Nec quā scire licet, viā, venit mors,
Clamper mille modos; en ipse florens
Equi calce feri peremptus hic sum.
Quare viuito iam benè ac paratus.*

ANDREAE DE CASTRO, Iuueni Salmant. & quidem frugi fatorū inuidia ac spe crescente eripro, Christophorus de Castro aurunculus paterna pietate posuit. Vixit ann. xxvi. obiit xxvi. Ianuar. anno M. D. XXXI.

ROBERTI PECHAMI.

ROBERTO PECHAMO Anglo, equiti aurato,
D Philip-

Philippe & Marię Anglię & Hispan. Regibus olim
à Confilijs, genere, religione, virtute præclaro; qui
cum patriam suā à fide Catholica deficiētem aspi-
cere sine summo dolore non posset, relictis omni-
bus, quæ in vita carissima esse solent, in voluntariū
profectus exilium, post sex annos pauperibus (res-
tari exempli) hæredibus ex testamento institutis,
sanctissimè è vita migrauit, Id. Septēb. M. D. L X I X.
ætatis suæ L I V. Thomas Goldoueldus Episc. Asa-
uenſ. & Thomas Kirtonus Angli testamenti Pro-
curatores poss.

STATII TVMVLVS.

*STATIVS hic situs est, iuuēnē quem Cyprus ademit,
Praeconem Aenea carmine quōd premeret.*

*STATIO StatI fil. dulciss. Christophora Mater
pientis. Pos. Vixit annos XXXIII.*

IN TEMPLO APOSTOLORVM.

*BESSARIO Episcopus Tusculanus S. R. E. Card.
Patriarcha Constantinopolitanus, Nobili Græcia
ortus oriundusque sibi viuus Pos. Anno salut. M.
CCCC. LXVI. ætatis LXXVII.*

*Tεττηπολιτανον θυσια Κάμαλον μα,
Πνεῦμα δὲ φευξῆται πρὸς θεὸν αὐλένταρον.
Quod distichon Maioranus Salentinus ita vertit:
Bessarion feci hunc tumulum, qui conderet ossa,
Venerat vnde olim spiritus, astra petet.*

M. ANTONII COLVMNAE PAREN-
TES POSVERVNT.

*Si spectas annos; bimum luxere parentes;
Si mentem, iste senex nascitur, & moritur.*

IN S. CHRYSOGONI TRANS-
TYBERIM.

HIERONYMO ALEANDRO Mottensi, &
comitibus Landri in Carnia, Petre Pilosæ in Hi-
stria oriundo T.T. s. CHRYSOGONI S.R.E.
Presb. Card. Brundusino, Philosophiæ & Theolo-
giæ Doctori, Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, aliquotque
aliarum linguarum exoticarum, ita exactè docto,
ut eas rectè & aptè loqueretur & scriberet, mox
diuersis legationibus prò Summis Pont. ad omnes
ferè Christianos Principes fideliter & diligenter
perfuncto, & ideò in tabem delapso, quanti huma-
nam miseriam fecerit, sequenti disticho, de se edi-
to, testatum posteris reliquit:

Kárbarov ὅσκι ἀπέχων ὄλε πάντα θρησκευόντων θητημάστους

Πολλῶν, ὃν περὶ δεῖν ἀλγίον τὸν δαυατό.

Quod est:

Excessi è vitæ ærumnis facilisq; lubensq;

Ne peiora ipsa morte debinc videam.

Natus est Mottæ in Carnia Anno M. CCCC.
LXXIX. Moritur Romæ, Anno Christ. salut. M.D.
XLII. ætatis sive LXII. minus diebus XIII. Hære-
des patruo amplissimo & opt. mœstissimi P. C.

Non tibi pro tumulo hoc, quātumuis nobile marmor

Ponimus: hoc cineres, aridaq; ossa tegat.

Non longos titulos, subiectos casibus ipsoſ,

Et quibus erasis, ipſe ſuperfites eris:

Sed totam Europam, quā docto in nomine, oberras,

Quæq; tuas laudes vix ALEXANDRE capit.

LATOMYS POS.

GVIDONIS PISANI.

Sedis Apostolica GVIDO Cancellarius ipſe,

D 2

Quam

Quam nihil est mundi gloria, morte probat.
 Pisa virum peperit, quem donat Roma sepulcro,
 Vix paritur a parem, vix fruitura pari.
 Huic sine nocte diem, vitam sine morte, quietem
 Det sine fine, dies, vita, quiesq; Deus.

AD S. MARIAE DE CLEMENTIA,
 TRANSTIBERINAE REGIONIS.

D. O. M.

ROBERTO ex vetustissima familia
 Comitum de ALTAEMPS
 Gallesij Duci,

A SIXTO V. Pontif. Max. Prætorianis & Vrbi
 Leoninæ & Piæ, inde apud Auenionem & Comita-
 tum Venaisinum militaribus copijs præposi-
 to, in ipso virtutis conatu & honorum
 cursu immature extinto,

CORNELIA VRSINA Virginij F. coniugi
 clarissimo mœstissima posuit.

Vixit ann. xx. M. vi. D. xiv.

Obiit iii. Non. Nouemb. M. D. LXXXVI.

Trans Tiberim tumulata iacent delata Faliscis
 ROBERTI inuicti marmore membra Duci.

Quisquis ades, lymphasq; sacras, lacrumasq; tepetes
 Sparge, & odoratis floribus ossa tege.

Ille celer claras superum properauit ad arcis,
 Scilicet humanas athere ridet opes.

IN S. ONOPHRII.

D. O. M.

TORQVATI TASSI ossa hic iacent. Hoc ne
 nescius

nescius esses hospes, Fratres huius Ecclesiae PP.
M. D. C. I. Obiit anno M. D. XCV.

D. O. M.

PHILIPPO SEGAE Bononienfi

S. R. E. Presbytero Card.

Placentino,

amplissimis sedis Apostolicæ muneribus triginta

amplius annos in omnibus ferè Christiani

orbis partibus egregiè functo,

ab Innocentio IX. in Collegium Cardd.

cooptato;

Gallica demum legatione sub Clement. VIII. tur-

bulentiss. regni temporibus peracta, illustrem

dù spectatæ prudentiæ & probitatis

laudem adepto;

in Catholica religione Pontificiaque digni-

tate propugnanda acerrimo,

Hieronymus Agucchius utriusque sig. Refer.

extestam, hæres auunculo opt. P. C.

Obiit die xxix. Maij. CIC. IC. XCVI.

Vixit annos LVIII. M. IX. D. VIII.

D. O. M.

RAPHAELI SANCTIO IO. F. vrbinati picto-
r eminentissimo, veterumque æmulo, cuius spi-
rantes propè imagines si contemplâre, naturæ atq;
artis foedus facile inspexeris. IVLII II. & LEO-
NIS X. PP. MM. picturæ & architecturæ operi-
bus gloriam auxit. Vixit annos triginta septem in-
tegrè integros, quo die natus est, eo esse desijt, viii.
Id. April. Anno M. D. XX.

Ille hic est R A P H A E L, timuit quo sospite vinci

Rerum magna parens, & moriente mori.

IN S. MARIAE ROTVNDÆ, OLIM
PANTHEON.

THADAEI SVCCARI Pictoris, Raphaelis Vr-
binatis in arte æmuli.

*Magna quod in magno timuit Raphaele, per aquæ
THADAE O in magno pertimuit genitrix.*

PERINI BONA CVRTIL FLO-
RENTINI.

*Certantem cum te secum natura videret,
Irata, in tenebras misit, & ad tumulum.
At tumulus sita tegit, & PERINE tenebrae,
Et tenebrae, & tumulus non tua facta tegunt.*

IN S. MARIAE IN VIA LATA,
CYNTHIAE SEMPER VIVAE.

*Assyrios tumulus non hic sibi poscit odores,
Florida non multo pressa canistra croco:
Ipsa etenim raro spirant hæc ossa liquores,
Vrnaq; perpetuo vere beata nitet.
Fleuit Amor, mœstæ Charites, & CYNTHIA fleuit,
Pulcra Venus molles subsecuitq; comes.
Vixit ann. XXII. obiit v. Dec. M. D. XL.*

GEORGII TRAPEZVNTII.

*Hac vrna TRAPEZVNTII quiescunt
GEORGII ossa, parum Deis amici,
Quod acri & nimium procace lingua
Platonem superis parem petiuit.*

Claruit anno M. CCCC. xxxv. Obiit senex
decrepitus & quasi repuerascens.

IN S. LAVENT. IN PANISPERNA.

D. O. M.

GVILIELMO SIRLETO Card. Stili in Calabria nato, huius Ecclesiae Presby. sedis Apostolicæ Bibliothecario, Hebraicæ, Græcæ, Latinæque linguae peritiss. humanarum diuinarumque disciplinarum sciētia clara, eruditiorum & pauperum patrō ac parenti beneficentiss. ob probitatem eius pietatemque singularem à Pio IIII. Pont. Max. sacerdoti instantē collegio Cardinali creato. Vixit annos LXXI. Obiit anno CIO. IO. LXXXV.

IN S. LAVENT. IN DAMASO.

D. IMM. S. PIETATI ET MEMORIAE
IVLII SADOLETI Sacerdotis Laurentiniani de collegio Canonicorum, Græcis & Latinis litteris singulariter erudit, omnibus optimis & disciplinis & moribus ita ornati, vt eius ingenium, comitatem, liberalitatem, & ante annos prudentiam nulla satis æquare possit admiratio, Iacobus Sadoletus Fratri concordissimo, & spe de eo maxima orbatus, multis cum lacrymis posuit.

Vixit annos XXVI.

D. O. M.

ANNIBALI CARO Equiti Hierosolymitano, omnis liberalis doctrinæ, Poeticæ imprimis Oratorizæque facultatis præstantia excellentiss. Petro Aloysio Parmensium Duci, & Alexandro Card. Farnesijs, ob spectatam in Consilijs dandis fidem, atq; prudentiam, suis verò alijsque omnibus ob singu-

Iarem probitatem atque beneficentiam cariss. Vixit annos LIX. M. v. D. II.

IBIDEM.

HIERONYMO FERRARIO Corrigiēsi, (quem in ipso ætatis flore ex oculis hominum non ex memoria mors eripuit) amici & familiares in acerbo officio diligentes, hoc monumentum pro munere extremo cum lacrulis poss. Vixit an. XLI. Obiit III. Kal. Octob. ann. salutis M.D.XLII.

IN LAURENTIANO TEMPLO OLIM
LVCINAE DICATO.

*Comensis CASANOVA, dum priores
Et Duces canit, & canit Poetas,
Præcurtis epigrammati perennem,
Ac longam sibi gloriam parauit.*

Obiit anno Christiano M. D. XXVII.
BLOSIUS PALLADIUS sodalis pos.

IN S. SALVATORIS IN REGVLA.

*Robertus iacet hic Vrsina gloria Gentis,
Roboris inuicti, militiæq; decus.
Da lacrymas, legis hæc quicunq; viriliter, illi
Non licuit tanto quod cecidisse viro.
Nam non pugnando iugulauit Martius ardor
Heroëm, in medijs millibus, inq; acie.
Degeneris fraude est sed circumuentus ab hoste,
Pro facinus! media fossus in vrbe perit.
Cui tumulum hunc vxor posuit mæstissima, saltē
Leniat ut casus hac pietate suos.*

D. O. M.

D. O. M.

ANNAE DE SPINA, humani diuinique iuris
supra foeminam viresque ætatis consultissimæ,
quæ tertia huius memorie Corinna. Vixit annos
xv. Pientiss. Pater Hugo ad iucundissimam filiam
noctes diesque suspirans commune hoc monu-
mentum, quod generosi Ser. seq. bene mer. Pos.
Anno salutis M. D.

IOANNIS MARII CATANAEI.

Vide viator, quanta iactura occulti
Effet sepulcri, nū ingenii sui claris
Perennioribusque monumentis tectus
Adbuc ubique viueret C A T A N A E V S.

Obiit anno M. D. XXX.

IN S. TRINITATIS IN COLLE
HORTVLO RVM.

FRANCISCO FRANCHINO Consentino,
Massæ Populoniæ Episcopo, prudenti acrique vi-
ro atque venusto Poetæ, qui Phœbi Martisque ca-
stra secutus,

Rettulit ad patrios binatrophæalares.

MARCI ANTONII MVRETI
TVMVLVS.

Hic M A R C I caros cineres ROMA inclyta seruat,
Quos patria optasset Gallia habere sinu.
Stat colle Hortorum tumulus, stat proximus astru,
Quæ propius puro contigit ille animo.
Tu sacros latices lacrumans asperge, Viator,
Et dic: Heu lingue hic fulmina fracta iacent.

POS. IVLIVS ROSCVS.

M. ANTONIVS MVR ET VS LEMOVIX
 ad Dei misericordiam obtinendam,
 piorum precibus adiuuari cupiens,
 corpus suum post mortem hœc loco
 sepeliri iussit.

Adtributis mille scutatis huius
 Monasterij Sodalibus, impositoque onere
 perpetui anniuersarij.

NICOLAVS DE PELLEVE Card. Senonen.
 Testam. execut. poni mand.

Vixit ann. LIX. M. II. obiit prid. non Iun. CIC.
 IO. LXXXV.

M. ANT. M V R E T O MAGNI HVIVS
 MVR ET I fratr̄is fil. ætate quidem
 nominis celebrit. minori, spe autem
 & expectatione prope pari
 immatura morte prærepto,
 Ludouicus Rualdus Lemouix, & M. Ant. Lanfran-
 cus Veron. eius testamento ad pias causas
 facto scripti executores Posse.

Vixit Ann. XVI. mens. v. obiit pridie nonas
 Octob. CIC. IO. LXXXVI.

IN S. IACOBI.

IN CIRCO FLAMINIO, HISPANORVM.
 D. O. M.

PETRO CIACONIO Presbytero Toletano,
 in quo multiplicis doctrinæ copia, cum vitæ ac
 morum integritate certabat, qui à Gregor. XIII.
 Pontif. Max. Sanctorum Patrum libris, sacrisque
 Canonibus & sacrosanctis Biblijs perpurgandis
 præpositus, in eo munere obeundo, eruditione,
 iudicio, fide ac diligentia præstítit: Ecclesia S. Ia-
 cobi

cobi Hispanorum, qui urbem colunt, hæres ab eo instituta, monumentum hoc Posse. Vixit anno LVI. Obiit anno M.D.LXXXI.VII.Cal.Nouemb.

CATHARINAE LANGERIN.

Inualidos æger dum vult curare parentes,

Fata recidiuis implicuere malis.

Tum magno enixam Lucina dolore coëgit

Atram Persephones dira subire domum.

¶ O pietas! ô dñj! Crudeli sorte licebat

Viuere, sed præstat cum pietate mori.

CATHARINAE LANGERIN, Coniugi sua uissimæ, elegantia forinæ perpaucis, moribus vero atque viuendi consuetudine nulli foeminarum comparandæ, quam concordiâ mariti, fortunæ bonis, liberisque fortunatâ dixisses. Sed ea omnia, ne quid humani non fluxum caducumque existimes, mors importuna inopinanti ante tempus eripuit. Moritur anno ætatis suæ XXVII. à salut. Christiana M. CCCC.XCV.Prid. Calend. Ianuar. Ioan. Langer maritus, & Ioan. Engel. genitor eius, hoc monumentum contra vota statuerunt.

DIDACI DE VALDEZ.

Certa dies nulli est, mors certa, incerta sequentum

Cura, locet tumulum, qui sapit, ante sibi.

Vixit ann. propè LX. obiit XXVII. Decemb. M.D.

vi. Religio socia vitæ fuit, & pietas mortis comes.

IN S. SABINÆ.

D. O. M.

PETRI BERTANI Mutinensis Card. corpus
hic

hic situm est, qui quum adolescens in D. Dominici familiam nomen dedisset, doctrinæ & virtutis ergo factus est Episcopus Fanensis, tum à Paulo III. Nuncius missus ad Carolum V. duobus memoriae nostræ prudentiss. Principibus incredibiliter satisfecit, A. IULIO. III. in Cardinalium numerum adlectus, sub Paulo. IIII. mortalitatem cum immortalitate commutauit. Bene precare, quisquis es, ita tibi quoque alij bene precentur. Vixit ann. LVI. M. IIII. D. IIII. Obiit anno sal. M. D. LVIII.

GVRONIVS frater fratri vita cariori Pos.

IN D. IOANNIS EVANGELISTAE
ANTE PORTAM LATINAM, OLIM
Diana in Cælio.

IOANNI BAPTISTÆ FLORENTIOLÆ
puerorum flosculo.

*Ne dulces ferres fructus, mellite IOANNES,
Decus sit flores mors inimicæ tuos.*

Vixit ann. VI. obiit x. Cal. Iulij M. D. LXXIII.

Simon & Ludouicus Florentini Ciues
Parentes mœstiss. amoribus & deli-
tijs suis PP.

IN S. PUDENTIANÆ.

HENRICVS CAIETANVS

Tituli S. Pudentianæ Presb. Card. S.R.E. Camera-
rius, Legatus Apostolicus.

primum Bononiæ, secundò in Gallia in obsid. Pa-
risensi, tertium in Polonia contra Turcas,
Sanctæ huius Ecclesiæ & facelli à fundamentis in-
staaurator hic requiescit.

Vir

ROMANA.

Vir pietate, candore,
magnitudine & fortitudine animi memorabilis,
Ecclesiæ inferuiuit summâ domi forisque auctori-
tate, & apud omnes ordines gratiâ.

Obiit annum agens L. An. Dom. M. D. I C. Idib.
(Decemb.

IN HOSPITALI S. MARIAE DE CONSOLATIONE.

SCELETOS VIATORI.

Carnibus orba suis cur sint hac, forte requiris
Tuncta tamen iusto corporis ossa situ?
Sic mandata dedi viuens Antonia quondam,
Et moriens eadem iussa suprema dedi.
Ut SCELETOS fierem medici quo discere possent,
Quanta forent, quod, quo, qualibet ossa loco.
Quod iussi, fecit Gisbertus Gratia magna,
Hinc maneat, satis est lux mihi perpetua.

IBIDEM.

Quod hoc vides, amice, corpus sine corpore, ne
stupeas, aut damnes quisquis es. Testamento sic
ipsa caui, ut hoc, quod cernis, fierem, philosophis
ac medicis sacrum. Horum si es de numero; sacro
legato vtitor. Sin prophanus, indoctus; hinc ocy-
us abscedito.

IN S. MARIAE AVENTINAE OLIM BONAE DEAE.

Immitis ferro secuit mea colla maritus,
Dum propero niuei soluere vincla pedis.

*Non culpâ meruisse necem, pia numina testor,
Sed iaceo fati sorte perempta mei.
Discite ab exemplo Christiana, discite patres,
Ne nubat fatuo filia vestra viro.*

IN SALVATORIS DE LAVRO
CADAVER.

*Prius sperma fætidum.
Vixi domus sterorum,
Denatus esca vermium,
Speculum peregrinationis humanae.*

IBIDEM.

*Hic iacet exiguâ L A E T V S POMPONIVS vrna,
Cuius honos meritô pulsat vtrumque polum.
Latuit erat Roma Vates sublimis, & idem
Rhetor, nunc campis latior Elysiis.*

DOMITIVS PALLADIUS POS.

IN PVBLICA HOSPITALI DÔMO
EPITAPH. I. C. ET ARTIVM
Doct. Germani.

*Hic iacet IODOCVS, qui fuit Romæ coquus,
Doctor in partibus, magister in artibus.
De gratia speciali, mortuus in hospitali.*

EXTRA FLAMINIAM IN VINEA
IVLII III.

DEO, ET LOCI DOMINIS
VOLENTIBVS.

*Hoc in suburbano omnium, si non quot in or-
bis, at quot in vrbis sunt ambitu pulcerrimo ad
hone-*

honestam potissimè voluptatem factò: honestè
voluptuarier cunctis fas honestis esto. Sed ne for-
tè quis gratis ingratus sciet; iussa hæcce ante om-
nia omnes capeſſunto. Quò vis quisque ambulan-
to; ubi vis quiescunto; verùm hoc citra ſomnum;
circum ſepta illud. Paſſim quidlibet lustranto; aſt
ne hilum quidem vſquam attingunto: qui ſecus
faxint, quidquamve clepſerint, aut rapſerint, non
iam vt honesti moribus, ſed vt furtis onuſti in
crucem pefſumam arcentor. Ollis verò, qui flo-
rum, frondium, pomorum, olerum aliiquid pe-
tierint; villici, pro anni tempore, pro rerum co-
pia, & inopia, proque merito cuiusque largiun-
tor. Aquam hanc, quòd virgo eſt, ne temerantο; ſi
timque firſtulis, non flumine; poculis, non oscu-
lo, aut volis extinguunto. Pifciū luſu oblectan-
tor, cantu auium mulcentor; at ne quem inter-
turbent, interim caueſto. Signa, ſtatuaſ, la-
pi-
des, picturas, & cætera, totius operis miracu-
la, quamdiu lubet, obtuentor. Dum ne nimio stu-
pore in ea vortantor. Si cui quid tamē haud ita mi-
rum videbitur; eorum cauſſa, quæ nemo mira-
ri ſat quiuit, æquo potius silentio, quām ferme-
nibus iniqnis, præterito. Dehinc proxumo in
templo DEO ac Diuo Andreæ gratias agunto: vi-
tamque & ſalutem IULIO III. Pontif. Max. Bal-
duino eius fratri, & eorum familiæ vniuersæ plu-
rimam & æuternam precantor. Huic autem ſub-
urbano ſpeciem atque amplitudinem pulcriorem
indies maioremque, ac in eo quicquid inest felix
fauſtumque perpetuum optanto.

Hifce actis valento, & ſalui abeunto.

VILLAE IVLIAE EPIGRAPHÆ.

IVLII III. PONT. MAX. auspicio, Balduinus eius frater, hoc suburbanum propè Flaminiam ab Antonio patruo Cardinale, olim animi caussa comparatū: syluis, hortis, vinetisque contiguis, & quibusvis plantarum generibus numero penè infinito à se auctum: nouoque ac politiore cultu, nullo non loco directum atque illustratum: aqua virgine, & fontibus saluberrimis, & latebris terræ inaccessis, non minus ad commune omnium, quam ad priuatum commodum eductis: vndique irriguum factum salientibus, piscina, auiario, atque hoc quasi Theatro, admirabili picturarum, statuarum, emblematum splendore constructiss. temploque imprimis D E O Opt. Max. ac Diuo Andreę ab ipso I V L I O Pont. erecto atque dicato: sibi, Innocentio Cardinali, & Fabiano Comiti, filijs & eorum posteris, in ampliorem & auctiorem formam rededit. Prædium autem hoc ipsum, ac quidquid vspiam in eo ortum, cultum, structum, ampliatum, ornatum, vel in præsenti est, vel erit in posterum: siue totum, siue aliqua ex parte, cuiusque modi, & quantula ea cunque fuerit: præter ipsos fructus: ut nullo prorsus pretio, nullo pacto, nullo iure, cuiquam unquam alicui vendi, obligari, donari, aliove quoquis modo alienari possit testamento in perpetuum ab eodem Balduino omnibus est interdictum. Ne de nomine exeat familiæ suæ.

LEGES CONVIVALES.

BONO, GENIO, GRATIIS, HILARITATIQUE.

Qui hæc læta propitiaque vitæ humanæ numerica co-

na colant venerenturque, statisque item solennibus hic sacra faciant, sodales, viri probi, atque elegantes duodecim eleguntur: singulis fascia candida esto, cui hoc symbolum aureis litteris intextum siet, BONVS GENIVS, LIBERTATIS FILIVS.

Horum ritè electorum sacrum collegium esto, appellantorque LIBERI GENIALES. His potestas siet collegij supplendi augendique: nec lectissimæ fœminæ repudiantor.

Eruditi, hilares, honesti, faciles ad sciscuntor, quisquis idiota, tristis, inurbanus, durus; procul esto.

Cumque indictum coactumque sit liberorum collégium; iocis, risu, salibus, cantu, saltatione, festaque hilaritate & honesta libertate sacra celebrantor.

Omnis calamitatum memoria, miserorum curæ, ægrorum dolores, rixæ Lapitharum, contentiones amarulentæ; dira fatalis horæ præsensio, & clodium futurarum mala omnia, prodigiaque & portenta procul sunt.

Vnus amatorijs litibus, querelis, atque suspirijs liber locus sit. lugere, lamentari, referre amoris incommoda, ab ingenioque sodalium opem implorare, cuique ius esto.

Epulæ non ferculorum copia, varietateque, sed obsoniorum belliorumque delectu exquisito, & ciuili semper sumtu parantur.

Pueri Baccho; mensæque præpositi; in verendo; refrigerandoque solo, locis ad umbram exquirendis diligentes sunt. mappæ candidæ, mantilia turbinatim scite complicata, virentibus folijs, & floribus conspergunto. Obsona-

tor peritus gulæ, cœcus industria insignis, stru-
ctor expeditus, lageharum præfetus non in-
fulsè bibax, ministri à dapibus oculati, celeres,
muti; à poculis autem auriti, honesti & elegantes
sunt.

Argentum, stannum, fictilia, egregiè terfa ap-
ponuntor; calices, variaque pocula, splendida, ro-
rantiaque adferuntor; vina puris fontibus, & pu-
teis refrigerantor. Glacies autem, & Alpinæ ni-
ues, diri salutis hostes, non accersuntor.

In discubitu ætati honos esto: matronis ca-
stis, si adsint, aut elegantibus puellis, si quis addu-
xerit, iuxta quem volent, discumbendi potestas
esto.

Coronati omnes, vt quisque volet, rosa, flo-
ribus, myrto, hedera, lauro, iucundissimè epu-
lantor.

Moderatis poculis sodales prouocare fas esto.
certamina autem ad æquales haustus interdicta
sunt.

Singulo quoque epulo singuli ex collegio de-
scripti annulos in vrnam deponunto. Pueri
manu forte annulus unus tollatur: is cuius fue-
rit, sequentis symposij princeps esto. Ei autem
cùm placuerit, & quando voluerit, epuli sum-
tum, diem, locum, apparatum indicere fas fiet.
Qui non paruerit, vt prophanus è collegio exclu-
ditor.

Sodalibus ius sit, vmbram ducere, quam quis-
que volet, neque eam, siue sit morio frigidus,
vel ineptus scurra, vel poeta insulsus, arcere ius
esto.

Qui sanctis purisque legibus contraierit, du-
plicis epuli poena multator.

Potestas

Potestas autem libera sit declamandi, disputandi de toto liberalium artium negotio, & eorum præsertim litterarum, quæ uno humana- rum nomine continentur. Remotis mensis, ab legataque extrorsum familia, symposij princeps quæstionem sodalium censuræ definiendam proponito: respondentes confessus ordine subsequuntur. In primis de superis loqui, & de exquisita Christianæ fidei ratione differere, potis & sat- ris nefas esto: cùm id ad ieiunos & sobrios reli- giosè pertineat.

De munere verò militari, de prouocatorijs legibus ad singulare certamen, de statu actione- que veræ nobilitatis, de officio viri elegantis, de præscripto iure libertatis in atronarum & vi- duarum, de zelotypia, amatorijsque obsequijs certa ratione terminandis: postremò de præ- stantia ciuilis cultus, & ratione domesticæ disci- plinæ, & de finibus urbanæ voluptatis, differere fas esto.

ANTE D. PAVLI VIA OSTIENSI,
AD PORTAM, QVAE ANNO IUBI-
lao aperitur.

Præterit ut ventus princeps se urex opulentus,
Et nos, ut fumus, puluis & umbras sumus.
Tot tantisque bonus pollens Petrus ecce Leonis,
Respicere quam modico nunc tegitur tumulo.
Vir fuit immensus, quem proles, gloria, census
Sustulit in vita, non sit ut alter ita.
Legum seruator, patriæ decus, urbis amator
Exstruxit celsis turribus astrapoli.

*Omnia præclara mors obtenebravit amara;
Nominis ergo D E I gratia parcat ei.
Iunius in mundo fulgebat sole secundo,
Separat hunc nobis cùm polus atque lapis.*

EPITAPHIA CANVM INCERTAE
POSITIONIS.

I.

*Quod potui, posui tibi fiducia catella sepulcrum:
Digna magis cæli munere, quam tumuli.*

II.

*Candenti è lapide hæc tibi conuenit vrna, fuiſti
Candida tota pilo, candida tota fide.
Si cælum, ut quondam, canibus patet, haud tu a terras
Incendet, sed ver stella aperenne dabit.*

III.

TITAE CATELLAE BLANDISSIMÆ
ANTONIVS THEOBALDAEV.

Longo ac fido amore probatus Domino, senio
confectus, seruatâ stirpe hîc iaceo. hoc me honore
sepulcri herus dignatus est.

III.

VALENTI TIGRIDIS F. CANI
GENEROSSISSIMÆ.

*Quæ cum virtutis, fidei & pernicitatis suæ
famam, nouo sed illustriss. Domi-
no probare nítitur,
primâque immisione leporem anum exire
impressions doctam;*

arden-

ardentius quam cautius supplantat, præcipiti casu cespitans gulam sibi fregit,
Inque ipsa victoria, prædæ suæ superincumbens,
exspiranti,
gloriosè exspirauit gaudens;
præter hoc unum quod non oculis Domini,
cui militabat, sic cecidisset.

V.

EPITAPHIVM CATELLAE.

CATELLA VIOLA Lucinam infeliciter experta, hic sita sum: Hoc lusus, hoc fides meruit monumentum. Quid mirare? Fides ipsa canes cæli incolas facit.

V I.

PETRVS BEMBV S BEMBINO
CATELLO POS.

*Nil tibi non Dominus tribuit, B E M B I N E catelle,
A quo nomen habes, & tumulum & lacrumas.*

V. I. I.

TVMVLVS SAPHYRI CATELLI.

HECATAE SACR.

SAPHYRV S DOMO BATAVV S
DELICIVM LIPSI, DECVS CANVM,
INGENIO, LEPORE, FORMA,

H. S. E.

TRISTI FATO EREPTV S,
ET FERVENTIBV S AQVIS MERSV S,
CVM VIXISSET LVSTRA PLVS TRIA.

Q HERI DOLOR!

E 3

TVVM,

TUVM, LECTOR, ADDE
 QVISQVIS LIPSIUM AMAS, IMO
 QVISQVIS ELEGANTIAM AVT LEPOREM
 AMAS,
 QVORVM ISTE THESAVRVS ERAT.
 ABI, FLORES SPARGE,
 SI NON LACRVMAS.

PLANGEBAT ET PANGEBAT,
 I. LIPSIUS OLIM, HEV, DOMINVS.
 V. KAL. SEPTEMB. CIO. IO. CI.

Plura quære inter Louaniensia.

EPITAPHIVM MVSCAE.

Gustatrix iacet hic lauterum M V S C A ciborum,
 Et coniuia frequens Principis in tabula.
 Non volucris rostro, stimulis nec araneæ aduncis,
 Cretica sed gustans pocula pota cadit.
 Nil opus est luctu: quis enim tam nobile fatum
 Lugeat? est auro condita, mersa mero.

EPITAPHIVM MVLAE.

DIS PEDIBVS SAXVM.

CHIVCHIAE dorsiferae, & cluniferae ac pef-
 fuetæ, & mansuetæ, cuius ut insulturâ desulturæ
 commodetur, PvB. CRASSVS Mulæ suæ Crassæ
 beneficenti suppedaneum hoc cum risu pos.

Vexit ann. IIII. mens. xv. dies & noctes $\frac{1}{2}$.

TYBVRI IN PORTA.

Grata bonis, inuisa malis, inimicæ superbis
 sum tibi TYBV R: enim sic PIVS instituit.

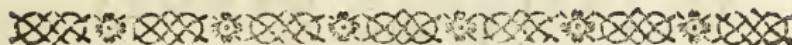
IBI.

IBIDEM.

Nunquam stygias fertur ad vndas, inclita virtus.
Iter ad superos gloria pandit.

VITVL ET ASELLAE.

MVRENA VITVLVS, atque ASELLA coniuges
Quod morte præuenti, nec illa mula, Bos
Nec ille quiuit emori, hoc amici de suis
Donis sibi sumpsere, quod vides soli.

NEAPOLITANA.

IN NEAPOLIN IVL. CAES.

SCALIGER.

P Arthenope varijs statuit discrimina mundi:
Quætria diuerso tempore seclam dedit.
Aurea Pythagoras communis commoda vita,
Et docuit Sophia Gracia magna procos.
Alteras succedens studiorum mollior atas,
Admisit Musas æbiliore sono.
Tertia vulnifici quæsivit præmia ferri:
atque equitum potuit sola tenere decus.
Sic ex priuatâ & seruâ Regina supersum;
Roma, quod est, fuerā: quæmodò sum, quod eras.

IN AVLA MAGNA AD IMAGINEM
IVSTITIAE CAECAE, DEXTRA GLA-
dium, sinistrâ stateram tenentis.

Cum æterni tribunal Iudicis illum reum non
habeat, quem iniuste reus condemnat; testan-
te Propheta, nec damnabit illum, cùm iu-
dicabitur ei: Caevant Iudices, & pruden-
ter at-

ter attendant, vt in caussarum processibus, nil vindicet odium, vel fauor usurpet. Timor exulet, & præmium, aut expectatio præmij Iustitiam non euertat: sed stateram gestent in manibus, lances appendant æquo libramine; vt in omnibus, quæ in caussis agendâ fuerint, præsertim in concipiendis sententijs, & ferendis, præ oculis habeant solum Deum, qui sit laudabilis & glriosus per infinita secula seculorum.

AD INSIGNIA CAROLI
V. IMP.

CAROLO V. CAES. Augusto invictiss. imperante, Petrus Toledus Marchio Villæ Franchæ, huius Regni Prorex, Iuris vindex sanctissimus, post fugatos Turcas, arcem in Curiam redactam Iustitiae dedicauit, conciliaque omnia hoc in loco, cum magno totius Regni commodo constituit, Anno à partu virginico M. D. XL.

LAPIDIS CESSONIS BONORVM
INSCRIPTIO.

D. PETRVS. DE TOLEDO Marchio Villæ Franchæ Cæsar. & Cath. M. in præsenti regno Vicere, locum-tenens, generalis Capitaneus, Princeps iustiss. Excellenti milite, V. I. D. Ferdinandó Figueroa, Patritio Hispano regente, magnam Curiam Vicariæ curante, ad illor. morem abolendum, qui clam, nemine spectante, bonis cedebant, hunc locum erigendum mandauit, vt, qui eo post-hac beneficio vti volent, sæpius heic iterato spectaculo, id commodum magno cum opprobrio, compen sent. M. D. LIII.

PHI-

PHILIPPO REGNANTE.

D. IOANNES ZVNIGA Prorex, ut affecti morbo custodia non commodiori modò, sed amoeniori etiam loco curètur, valetudinarium, quod multi antè Proreges destinârunt, efflagitâtum assiduis precibus, prefecto que operi Cl. Equite IOANNE NICOLAO MINATVLO feliciter extruxit, quo tempore PHILIPPVS Rex Catholicus, & idem Dominus noster, deuictos bello Lusitanos in suam ditionem rededit. Anno M. D. LXXX.

IN TEMPL O ARCIS SVPRA
D. MARTINVM.

Hic à TOLEDO cognomine PETRV S humatus,
Qui vita & studijs clarus & ingenio.

Seruanda huic primùm quem Rex præfecerat arcis,
Ut munita foret rupibus, arte fide.

Seruata hæc annos ter senos. nomen & ossa
Huius perpetuò seruet & omne decus.

Vixit ann. LXI. Obiit M. D. LVIII.

D. Sophia Nagorim Vxor POS. vt vir iusserat.

IN AEDE CATHEDRALI S. IANVARII.

FRANCISCO VOPISCO vita functo octogenerario, anno Salutis M. D.

si dolor est, cui carus obit, virg̃ optimus idem,
Omnibus & qui plus millibus vñus amet.

s meus est, mihi dum genitor dulcissimus, eheu!
Antiquæ exemplar simplicitatis obit.

Eternum cineres patris (heu) manesq; valete.

Linquor ego: vobis parta quies stabilis.

IN EODEM LOCO.

VICTORIAE CAPICIAE, Vxori integrerr
mæ. Ne, quos singularis amor & mirabilis co
cordia coniunxit, vel mors ipsa diuideret tumulo
hic coniugis cineres expectant viri. Iulius Cæsa
Scunditus POS.

IBIDEM.

MATTHAEI CARACCIOLI.

D. MATTHAEVS CARACCIOLVS Protoc
notarius sanctitatis Domini Papæ, qui obiit ani
Domini M. CCC. XIV. D. XXVI. Maij, XII. In
dictione.

*Qui iacet hoc tumulo Paradisi luce fruatur,
Siquid tibi requies, & sine nocte dies.*

IBIDEM.

IN AEDE S. DOMINICI.

EPITAPHIA REGVM ARRAGONIAE.

Inclitus ALFONSVS, qui Regibus ortus Hiberis
Hic Regnum Ausoniæ primus adeptus, adeſt.

Obiit M. CCCC. XCIII.

FERRANDVS Senior, qui condidit aurea secl
Hic felix Italum viuit in ore virum.

Obiit M. CCCC. XCIII.

FERRANDVM mors saua diu fugis arma ge
rentem,

Mox positus, (que nam gloria?) fraude necas.

Obiit M. CCCC. XCIV.

Hoffe

Hospes Reginam IOANNAM suspice natam:

Et cole, quæ meruit post sua fata coli.

Obijt M. D. XVIII.

ISABELLAE DVCISSÆ MEDIO-
LANENSIS.

Hic ISABELLA iacet, centū satæ sanguine Regum,
Qua cum maiestas Itala prisca iacet.

Et quæ lustrabat radijs regalibus orbem,

Occidit, inq; alio nunc agit orbe diem.

Obijt M. D. XXIV.

ANTONI FERRANDI.

Dormis an vigilas, ANTONI? sector vtrumq;

Ossa quidem primum; virtutis fama secundum.

Sanguine quo cretus? genitor quis? quidq; moraris?

Stirpis Aragonia; FERRANDVS; Iudicis horam.

EPISCOPI CVIVSDAM.

Vivit adbuc, quamuis defunctum ostendat imago.

Discat quisq; suum viuere post tumulum.

TERRA TEGIT TERRAM.

IBIDEM.

PORTIA CAPITIA Viua gaudium, mortua
mariti gemitus, hic sita est. Bernardinus Rota per-
petuò mœrens, perpetuò lacrymans, pro dolor
quantum fuit carissima!

IBIDEM.

IOANNI ANTONIO MVSCETTOLAE Pa-
tricio Neapolitano, domi forisq; Clariss. Carolo
V. Gæs. à consilijs interioribus. Cui' præter omniā
disci.

disciplinarum cognomentum, eloquentiam, & in negotijs dexteritatem, æquare nemo potuit. Qui ter ad Clementem VII. P. M. magnis de rebus legatione pro Cæs. obita, ne debitos iamque oblatos virtutib. suis honores adiret, mors importuna obstitit. Moritur anno M. D. XXXII. Camillus frater B. M. F. Vixit ann. XLVII.

IBIDEM.

IOAN. BABTISTA ex Patricia Ducum familia non minus apud Reges Arragon. amore gloria, quam fidei præstantia clariss. Antonia Tomacella mutua caritatis causa vnicum tot lacrymarum solarium, Viro Opt. monumentum ex suo P. curauitque, ne præter se quisquam inferatur. Ut, cui puerula nupserat, & qui cum sine iurgio semper vixerat, post fata quoque perpetuo copuletur. Interceptus mortalitate ann. agens LXII. M. IX. dies XIV. v. Kal. Octob. à virgineo partu M. D. XIX.

NEPOTIS MUSCETTOLAE.

*Flos tener hic languet, qui nisi cecidisset, ut vrna, &
Nomine, sic magni laude niteret Aui.*

IBIDEM.

Siste hic coniux dulcissima, ut nos vel humus nequaquam separet, sed vna tandem nos tegat vrna. IOANELLA MARA MALDAE coniugi optim. cum qua vixit ann. XXI. M. VII. & D. VIII. Nihil de ea nisi mortem doliturus Ioan. Antonius Muscettola, indefesso moerore POS.

ALIVD.

Auspice me Latias Alfonsus venit in oras,

Rex

Rex pius, vt pacem redderet Ausoniæ.
 Natorum hoc pietas struxit mihi grata sepulcrum,
CARAF AE dedit hæc munera **MALITIAE**.
 Magnif. D. **MALITIA CARAF A** miles,
 obiit M. C.D.XXXVIII. diex. Octob.

CARAF AE GENTIS FOEMINAE.

Gentis **C AR AF AE** fidus, spes vna mariti
 Viua fuit, post hæc mortua luctus erit.
 Ante diem cœpit magnis gratissima diuis.
P O R T I A, quæ laudes vrbis & orbis erat.
 Nunc ornat cœlum radij fulgentibus astrum,
 Et micat ardenti lumine propè louem.

I B I D E M .

Ossibus & memorie **BERNARDINI CARAF AE** Episcopi, & Comitis Theatini, Patriarchæ Alexandrini positum: Hierony. Carafa fratri vnanimi, cum lacrymis F. Vixit annos XXXIIII. Morte iudicante, satis eum vixisse diu, cui nihil ad villâ vel virtutis, vel prudetiæ literarumue laudem addi posset vterius. Contra grauiter conquerente fortuna, erectam sibi facultatem ampliss. honoris, quem iam illi deferendum apparauerat. Fato functus est: A.s. Christianæ M. D. V.

CARAF AE CVIVSDAM
ANONYMI:

Huic virtus gloriæ, gloria immortalitatem comparauit M. CCCC. LXX.

I B I D E M .

Mortales, an scimus, quid futuræ nobis dies promittat?

mittat? natalem, & locum, & diem scimus; sepul-
turæ nescimus. BLANCINA mihi nomen est, Bar-
cellona patria; hæc dum bello grauius premitur,
ipsa liberos ut viserem, Neapolin profecta sum;
vbi dum quinquennium exigo, supremus mihi
dies affuit; condi hîc volui, nullius mecum cine-
res misceri passura.

BLANCINA BARCELLONENSIS hîc po-
sita est, quæ obiit XXVIII. Iulij M. CCCC.
LXIX. Vixit ann. LXXX. quorum LX. sine
querela exegit cum Iacobo Ferraro cōiu-
ge concordissimo. Io. Fil. POS.

IBIDEM.

FABIVM ET DECI VM FF. Opt. summæque
spei adolescēteis en infelix sepelio Ascanius San-
ctinus Pater: quibus vtinam commori potuisseim,
quando præmori non potui. Heu mihi! non semel
hæc misero, ob filiorum præcox ingenium, animus
præsagiuit mala. O beatam coningem, cui caros
liberos in cœlis visere, in terris amplecti licet!
jam quod optasti, habes. AEternū fruere. BEA-
TRICI Caualleriæ coniugi rarissimæ Ascanius
Sanctinus perpetuò mœrens POS.

IN AEDE D. PETRI MARTYRIS.

MARITVS VXORI.

Quis te cara tuo coniux inuidit amanti?

Et miseram rapuit te mibi latitiam?

Heu quantum ille nefas, qui te mibi sustulit, egit!

Delicias omnes sustulit ille meas.

Et cur me melius, quam te mors improba seruat?

Nec pariter campos mittit ad Elysios?

Dij mi-

Dij miki crudeles, qui te rapuere, fuerunt:
Et qui te sine me sustinuere mori.

RESPONDET VXOR.

Abstineas queso coniux dilecte Ioannes,
Me lacrymis functam sotlicitare tuis.
Vixi ego, quæ peritur a fui, sic voluitur vrna:
Sis contentus eo, quod tibi sorte datum est.
Hic tua sum, tua quæ fueram: depone dolores,
Non fuit ante suum mors celerata diem.
Nec cecidi; quoniam regna in meliora recessi,
Iam super aethereas à Ioue raptæ domos.

IBIDEM.

Apud Deum nihil operosa humilitate sublimius,
Nullum Theatrum virtuti conscientiæ maius est.

IN S. MARIA DE PORTA NOVA.

IOANNIS MORIMINI.

Quàm præposterè res se se humanæ habent? cuius mihi dulcissimas manus oculos prius claudere fas fuit, infeliciss. parens filium hic antè condidi meum. Ademit importuna mors seni baculum, cui defessa iam adnitēs ætas annos alleuaret suos. Nunc antè me mors assequetur, quàm hæ lacrymæ deserant.

Carolus MORIMINI Ioanni F. B. M. POS.
Vixit annos xxvii. M. I. D. VIII. M. CCCC.
LXXXIII.

CAROLI MORIMINI.

Fui, non sum. estis, non eritis. nemo immortalis,

Somno

NEAPOLITANA.

Somno & securitati æternæ CAROLO M^{VS}
RIMINI patri opt. Troianus & Henricus F.F. vir-
tutis & amoris caussa.

ANTONI PANORMITAE.

Quærite Pierides alium, qui ploret amores:

Quærite, qui Regum fortia facta canat.

Me Pater ille ingens, hominum sator, atq^z Redemptor
Euocat, & sedes donat habere pias.

IN S. MARIA MONTIS OLIVETI
ANONYMI.

Dat suatelluri, sua dat cœlestia cœlo,

Donec summa dies iungat vtrumq^z polo.

Virtute, ingenio, fortunâ & corpore parvus,

Parua etiam paruo condidit ossa solo.

ALIVD.

Expecto, donec veniat immutatio mea.

HOSPES MIRARE SEPVLTI
FIDEM.

Hic dum arcii Parthenopee à D. Alfonso Arra-
gonio præfectus, classica & terrestri obsidione
premeretur, ne fidē pollueret, exhausto iam æra-
rio, imminentia capit^s péricula sponte negligens,
foëdum mularum & canum esum non respuit; quin
duobus fratrib^s captiuis ab hoste oppositis, ne tor-
mentorum iictus increbrescerent, socio sanguini
fortitudinem præferens, à proposito non est abdu-
ctus. Deinceps mortuo Rege inctlyto Ferdinando,
vberrima multorum frangend^e fidei præmia ludi-
brio habuit.

MARIAE

MARIAE PICOLOMINEAE.

Qui legishæc, submissius legas, ne dormientes
excites. Rege Ferdinando orta MARIA ARRÀ-
CONIA hic clausa est. Nupsit Antonio Picolomi-
neo Amalfæ Duci strenuo, cui reliquit tres filias,
pignus amoris mutui. Puellam quiescere credibi-
le est, quæ mori digna non fuit.

Vixit ann. xx. Anno Domini M. CCCC. LXX.

IBIDEM.

ANTONIVS DE ALEXANDRO I.C. ad suas
& suorum reliquias, quousq; omnes resurgamus,
reponendas, facillum hoc construxit, & Redem-
ptori nostro dicauit ann. M. CCCC. LXXXI.

Quo loco, quō se tempore fiat hæc migratio, quid
interest? Undique Christi fidelibus ad cœlestia re-
qua patet aditus. Sequentur autem me haud dubiè,
quicunque non præcesserint.

GVILIELMI BERDINCI A.N.T.
VERPIANI.

Infelix caro! quam felix anima! illa sub atris

Computræscit humo: transuolat ista polos.

In cinerem quandoq; caro conuersa resurget

Ex cinere, atq; anima iuncta, sequetur eam.

Vixit annos XXXVIII. obiit Id. Octob. ann.

M. D. LXXIX.

MARCHIONIS PISCARIAE.

Quis iacet hoc gelido sub marmore? maximus ille

Piscator; belli gloria, pacis honos.

Nunquid & hic pisces cepit? non. ergo quid? vrbes,

Magnanimos reges, oppida, regna, duces.

Dic, quibus hac cepit Piscator retibus? alto
 Consilio, intrepido corde, alacriq₃, manu.
Quis tantū rapuere Ducē? duo numina, Mars, Mors.
 Vt raperent, quisnam compulit? Inuidia.
Nil nocuere ipsi. viuit nam Fama superstes,
Quæ Martem, & Mortem vincit, & Inuidiam.

ALIVD PER PONTANVM.

Arma manutibi capta, & victo ex hoste trophya
 Hæc tibi marmora erunt, hæc tibi erunt tituli.
Hoc tibi Mars statuit, statuit Bellona sepulcrum;
 O D A V A L E, hæc cineri debita busta tuo.
His ALFONSE iaces ornatus & obrutus armis.
 Arma tibi tumuli, tela tibi tituli.

Obijt XIII. Nouemb. M. D. XXVI.

IBIDEM.

Quæ miser imposui lugubria saxa sepulcro,
 Mi pater, innumeris accipe pro meritis.
Quod si marmoream licuisset fundere formam;
 Te natus tegeret non alio lapide:
 Incisaq₃, notæ legerentur, Gratus Alexis
 Reddidit ossa patri, fitq₃ patri tumulus.
 Andreæ Simonis F. Alexio, Antonius patri pijs;
 Qui nemini vnquā iniurius, prodesse semper studuit. Vixit ann. LXXV. perpetua cum valetudine.

M A R I N I.

Qui fuit Alfonsi quondam pars Maxima Regis
 MARINVS, hac modicâ contumulatur humo.
 MARINVS CVRIALIS Surrentinus, Terræ nouæ Comes, anno Domini M. CD. XC.

CAECL

CAECILIAE IANVARIAE.

Quam capit hic tumulus, CAECILIA IANVARIA inter præcipua vrbis ornamenta, venustatis, atque pudicitiae exemplum, hic ab Iulio Ianuario marito miserabili, donec eius cineres commodiori, & utrique solùm communi sepulcro deponantur, sita est. Elata ex abortu, cunctis collacrimantibus, anno ab ortu Salutis M. D. XXX. XVI. Calend. April.

IBIDEM.

ISABELLAE ORILIAE, cui nunquam vel tantillum querelarum dedimus, superstites nouem Filij matri optimae. Vixit ann. LVII. obiit M. D. XXXVII.

FLEBILE AMICI OBSEQUIVM.

Pierides tumulo violas, Venus alma hyacinthos,
Balsama dant Charites, Cinnama spargit Amor,
Phœbus odoratas laurus, Mars ipse amaranthos:
Nos lacrymas, rara munus amicitiae.

ALEXANDRI NOVOLARIAE Comitis, Iuuenis (prò dolor) & bellicis & litterarijs dotibus ornatiss. ossa hic quiescunt pro tempore. Vixit ann. P. M. XXXIII.

Hic tantum doluit, quod in acie non cecidisset, quibus notus sat, miserè deplorandus. anno M. D. XXX. Non. August.

M. S.

HVGONI PEPULO Comiti Bononiensi
Qui cum ad familiæ dignitatem, & splendo-
re in non domesticas tantum virtutes, sed &
F 2 bellicæ

bellicę laudis decus adiunxit : in maximis expeditiōnibus, consilio, atq; animi magnitudine proximum sibi imperijs gradum, & insigne apud cunctas Europæ nationes nomen meruit. Florete gloria, & ætate sua extincto Philippus Pepulus Comes, fratri D. S. O. M. mœrens P. B. ann. XLIII. M. IV. D. XX. O. Capuæ v. Kalend. Septem. M. D. XXXVIII.

O semper inimica & inuida proficisciēti ad summam gloriam virtuti mors!

IBIDEM.

IOANNES DE CABANIGLIS Troiç Comes, fati acerbitate luctus perpetuus, quibus meritò maxima erat spes. O. anno M. CCCC. LXXXIII. B. ann. XXX.

IBIDEM.

CONSTANTIA, DAVOLA & BEATRIX Picolominei Filiæ, reddunt, quæ sunt cæli, cælo, quæ sunt terræ, terræ : vt semper vnâ vixere, sic condi tumulo voluere.

O beatam mutui amoris constantiam!

IN CAENACVLO MONACHORVM.

Alphonso Arragoniæ Regi Iustissimo, inuictissimo, munificentissimo, Oliuetus ordo, ob singularem erga se beneficentiam, qui cum hic coniunctiss. vixit, vt regia maiestate deposita, cum eis vnâ cibum caperet, ministris deinde mensarum ministraret, lectitaretque F. C.

IN

IN S. MARIA MAIORE.

ANTE SACELLVM IOANNIS IOVIANI
PONTANI.

D. MARIAE, DEI MATRI, ac D. IOANNI
Euangelistæ Sacr. IOAN. IOVIANVS PONTA-
NVS DEO. M. CCCC. XCII.

IN MARMOREIS TABELLIS VIII.

MVRQ. SACELLI INSERTIS.

In magnis opibus, ut admodum difficile, sic ad-
modum pulcrum est, seipsum continere.

In vtraque fortuna ipsius fortunæ memor e-
sto.

Serò poenitet, quamquam citò poenitet, qui in
re dubia nimis citò decernit.

Integritate fides alitur : fide verò amicitia.

Nec temeritas semper felix, neque prudentia v-
bique tuta.

Hominem esse se hædum meminit, qui nunquam
iniuriarum obliuiscitur.

Frustra leges prætereunt, quem non absoluerit
conscientia.

In omni vitæ genere primum est, seipsum nos-
cere.

IBIDEM.

ARÆ DEDICATIO.

Tibi Deus Opt. Max. aram hanc dedicat Ioan-
nes Iouianus, nec tecum paciscitur, ut sibi, liberis
posteriorisq; suis benefaxis : cum ipse volens libens-
que gratuitò benefacias cunctis: sed quia tibi ab o-
mnibus debeantur omnia.

EPITAPHIV M. PONTANI.

Viuus domum hanc mihi paraui.
 Qua quiescerem mortuus.
 Noli obsecro iniuriam mortuo facere,
 Quam viuus fecerim nemini.
 Sum enim IOANNES IOVIANVS PONTANVS,
 quem amauerunt bona musæ.
 Suspexerunt viri probi,
 Honestarunt Reges, Domini.
 Scis iam, qui sim, aut qui potius fuerim.
 Ego vero te hospes, in tenebris noscere nequeo.
 Sed te ipsum ut noscas, rogo. Vale.

Obiit anno Christi M. D. I I I. A Etat. LXXVII.

HADRIANAE SAXONAE.

Illatori benesida Comes, custosq; pudici,
 Cuiq; & acus placuit, cui placuere coli.
 Quæq; focum, castosq; lares seruauit, & aræ
 Et thura, & lacrymas, & pia serra dedit.
 In prolem studiosa parens, & amabilis vni.
 Quæ studuit caro casta placere viro.
 Hic posita est ARIADNA, rosa, violæq; nitescant.
 Quæ posita est, Syrio spiret odore locus.
 Vrna crocum domine fundat, destillet amomum
 Ad tumulum, & cineri spica Cilissa fluat.

Quinquennio postquam, vxor, abiisti, dedicata
 prius ædiculæ, monumentum hoc tibi statui, tecum
 cotidianus ut loquerer; nec, si mihi non respondes,
 respondebit desiderium tui, per quod ipsa semper
 mecum es: aut obmutescat memoria, per quæ ipse
 tecum

tecum loquor. Haue igitur mea HADRIANA.
Vbi enim ossa mea tuis miscuero, vterque simul
benè valebimus. Viuenstecum vixi annos XXIX.
dies XXIX. Victurus post mortuus æternitatem
æternam.

Ioannes Iouianus Pontanus HADRIANAE
SAXONAE vxori optimæ, ac bene meren-
tiss. POS. quæ vixit annos X LVI. M. VI.
obijt Calend. Mart. anno M. CCCC. XC.

LVCIO FRANCISCO IOAN.
PONTANI F.

Has aras pater ipse DEO, templumq; parabam,

Quo tu, Nata, meos contegeres cineres.

Heu fati vis lœua, & lex variabilis cui!

Nam pater ipse tuos, Nata, struo tumulos.

Inferias puero senior, natoq; sepulcrum

Pono parens. heu, quid sidera duraparant?

Sed quodcumq; parant, breue sit; namq; optima vita

Pars exacta mihi est; cetera funus erunt.

Hoc tibi probatulis statuo. pater ipse dolorum

Hæres: tu tumulos pro patrimonio habe.

Vixit annos XXIX. M. V. D. III.

LVCIO FRANCISCO F. Pontanus Pater,
anno Christi M. CCCC. IIIC. D. XXIII.
August. POS.

LVCILII EIVSDEM PON-
TANI FILII.

LVCILI tibi lux nomen dedit, & dedit ipsa

Mater stellatibi, stellaq;, luxq; simul.

Eripuit nox atra, nigra eripuere tenebrae.

Vixisti vix, quod littera prima notat.

Hosne dies breue tamne tibi lux fulsit, & aure.

Maternum in nimbis sic tenuere iubar?

Infelix fatum! puer heu male felix! heu quod

Nec puer es, nec lux, nec nisi inane. quid es?

Floreat ad pueri tumulum ver, halet & vrna,

LVCILI & cineris spiret inustus odor.

Dies L. non inplesti fili. ô breue naturæ specimen! æternus parentum moeror ac desiderium!

Has LVCILI tibi & inferias, & munera soluo,

Annuas vota püs, (heu mihi!) cum lacrymis.

Hac LVCILI tibi & ad tumulos positumq; pheretrum

Donapater multis diluo cum lacrymis.

Hac dona, inferiasq; heu, heu, nunc nate capillum,

In canasq; comas accipe, & has lacrymas.

His lacrymis, his te inferüs, hoc munere condo.

Nate vale æternum, ô & valeant tumuli.

Quin & hient tumuli, & tellus hiet, & tibi me me

Reddat, & vna duos vrna tegat cineres.

Pontanus Pater L. FRAN. F. Infelici.

L. MARTIAE FILIAE.

Liquisti patrem in tenebris me LVCILA, postquam

E luce in tenebras Filia raptam mihi es.

Sed neq; tu in tenebras raptas es, quin ipsa tenebras

Liquisti, & media LVCILA sole micas.

Calo te natæ aspicio, num natæ parentem

Aspicis? an fingit hac tibi vana pater?

Solamen mortis misera te natæ sepulcrum

Hoc

Hoc tegit, haud cineri sensus inesse potest.
 Si quatamen de te superat pars, nata; fatere
 Felicem, quod te prima iuuentarapit.
 At nos in tenebris vitam luctuque trahemus.
 Hoc premium patri filia quod genui.

Musæ, filia, luxerunt te in obitu: at lapide in
 hoc luget te pater tuus; quem liquisti in squalore,
 cruciatu, gemitu. Heu, heu filia, quod nec morien-
 ti pater affui, qui mortis cordolum tibi deme-
 rem: nec sorores, quæ ingemiscendi collacryma-
 rentur misellæ. Nec frater singultiens, qui sitienti
 ministraret aquulam; non mater ipsa, quæ collo
 implicita, ore animulam exciperet infeliciissima.
 Hoc tamen felix, quod haud multos post annos te
 reuisit, tecumque nunc cubat. Ast ego infelior;
 qui breui cum vtroque edormiscam, eodem in
 conditorio. Vale filia, matrique frigescendi ci-
 neres interim caleface, ut post etiam refocilles
 meos. Ioan. Iouianus Pontanus LVCIAE MAR-
 TIAE filiæ dulciss. P. quæ vixit annos XLI. M.
 VII. D. XII.

PETRO COMPATRI VIRO OFFI-]]
 CIOSISSIMO CONSTANTE M
 ob amicitiam.

IO. PONTANVS.

Quid agam, requiris? tabesco. Scire quid sim cu-
 pis? fui. Vitæ quæ fuerint condimenta, rogas? La-
 bor, dolor, ægritudo, luctus; seruire superbis Do-
 minis: iugum ferre superstitionis: quos charos ha-
 beas, sepelire: patriæ videre excidium: nam vxoris
 molestiam nunquam sensi.

ANONYMI.

Hac satis in tumulo, fragilem te noueris esse:
Mors certa est, tempus perbreue, vita nihil.

ALIVD.

Care viator abi, & non plora pro me, nam è
morte vita.

IN S. MARIA NOVA.

ODETTO LAVTRECCO FVCCIO Consal-
uus Ferdinandus Ludouici Cordubani F. Magni
Consalui nepos, cum eius ossa, quamuis hostis, vt
belli fortuna tulerat, sine honore iacere compe-
risset; humanarum miseriarum memor, Gallo duci
Hispanus Princeps in auito facello P:

IBIDEM.

Ossibus, & memoriæ PETRI NAVARRÆ
Cantabri, solerti in expugnandis vrbibus arte cla-
rissimi, Consaluuus Ferdinandus Ludouici filius,
Magni Consalui N. Suessæ Princeps Ducum Gal-
lorum partes, secutum pio sepulcri munere hone-
stauit, cum hoc in se habeat præclara virtus, vt èt-
iam in hoste sit admirabilis.

IBIDEM.

LOYSIA DE PENNA Raphaelis F. Sanctij Vi-
taliani vxor, multarum familiarum auia, proauia,
ne id negotij posteris relinqueret, viuens curauit.
Vixit annos huc usque L X X X. anno salutis M. D.
XXI. Septemb. XXIX.

IBI

IBIDEM.

CONSTANTINVS CASTRIOTVS h̄ic tegi-
tur, sanguine & cognatione Regum ac Cæsareæ
clarus; morum candore insignis, dignitate Ponti-
fex Eserniensis; dum probè viuit; intempestiuè mo-
ritur. Andronica cominata auia paterna, nepot̄
optimo posuit M. D.

ALIVD.

Herrico Pandono Borianensium Duci, Vena-
friqué Dn. & Catharinæ Aquæviuæ, coniugibus
concordiss. Hippolyta Ferdinandi Regis Arrago-
nei neptis, filio, nuruique infeliciſſ. contra votum
superſtes infelicioſſ. æterno mœrōre posuit. An. à
partu Virginis M. D. xxxi.

ALIVD.

Petrus de Iccis Hispanus, genere insignis, E-
quitum signifer. Qui quinque lustris in bellis Ita-
licis, pro Carolo V. Imperatore strenuè & sum-
macum fide militauit: & ob suam virtutem Bor-
bonum oppidum in præmij partem accepit. dum
quietam vitam viuere putarat; Dei iussu ad cœ-
lum, vbi vera captatur quies, ascendit. D. vi. Febr.
M. D. xxxv. ætatis suæ annorum xxxix. mens.
ix. d. xi.

IN S. MARIA ANNUNCIATA
ISABELLÆ RICHISENTIAE.

Hospes legas, ne lugeas, rogo.

*Mla ISABELLA RICHISENTIA Cardoniæ
Neap. Proregina iacet h̄ic.*

Qua

92 NEAPOLITANA.

Quam si oculis in terris vidisse viuentem
summa fuit beatitudo:

Quantò feliciores erunt, quibus animo
In celis eandem (quānam mori potuit?)

Contemplari contigerit!

Credendum est, eius formam & virtutem
Anima ad eternam gloriam fuisse comites.

Occidit aurora oriente, ætatis suæ Ann. xxxvi.
v. Mart.

D. O. M.

¶ MORTALIVM VARIAM IN-
STABILEMQUE FORTV-
nam!

IOAN. BOOT Antuerpiæ nascitur: ut pruden-
tior fieret, lustrat Europam: Tandem Neapolii,
dum legibus operam nauat, atque officiosissime
negotiatur: maiorum splendore nobilis; fide, pie-
tate, ac singulari integritate longè nobilior: in
ipso ætatis flore moritur: Antonius fratruelis;
quem viuum seruare non potuit, hic ex testamen-
to condito cadauere, pijs lacrymis ad superos con-
fidentem prosecutus est. Decessit à partu virgi-
neo M. D. L. V I I . D. x x I I I I . Febr.

LVCRETIA EBVLIA.

Perpetuus mariti dolor, hic sita est.

Ioannes Vincentius Loffredus

Coniugi dulcissima fecit. Voluit idem

Huc eius inferri cineres; ut cum ea

Semper vna esse posse mortuos saltem

Liceat, id quod viuo non licuit.

Hinc pauperum cadasuera non arceantur.

D. O. M.

D. O. M.

Ferdinandus Manlius Neap. Camp. architectus,
 Qui Petri Toleti Neapolitani Proregis auspicio
 regijs ædibus extruendis: plateis sternendis: cry-
 ptæ aperiendæ: vijs & pontibus in ampliorem for-
 mam restituendis: palustribusque aquis deducen-
 dis præfuit. Cuius elaboratum industria, ut tutius
 viatoribus iter, loci colonis salubiores essent: Ti-
 motheo Encyclo Mathemati, pietatis rariss. filio.
 Qui vixit ann. xix. m. vi. d. v. sibi, ac suis viuens fe-
 cit. A Christo nato M. D. LIII.

IBIDEM.

ANTONIUS AMABILIS Protonotarius Apo-
 stolicus, Canonicus Neap. de suo nihil aliud, quam
 tantulum marmoris sibi reliquit. Ann. M. D. LII.

IBIDEM.

Si genus, pulchritudo, ingenium, si parentum
 amor,

Pietas, labor, ac diligentia mortales affert
 possent

Ab impetu furentis mortis; Portia Pignatella
 infelix

Mater, inuitaque superstes, nunquam LVCRE-
 TIAE

CARACCIOLÆ nobile cadaver, lacrymans,
 sacro spiritui, hoc tumulo condidisset.

Vixit ann. XXI. m. XI. d. XXVI.
 Decessit à partu virginis. An. M. D. LII.

IBIDEM.

ANTONIUS ROTA & LVCRETIA BLAN-
 CIA

CIA viui sibi H.M.PP. vt quâ vixere concordia, &
mortui quoque vnâ quiescerent, neue eorum in-
quietarentur. ossa, cauerunt, ne quis omnino mo-
numentum sequatur. Bene viuunt boni coniuges,
bene etiam moriuntur.

IN S. MARIA IN ADITV CAVER-
NAE MONTIS PANSILYPI.

AEtas, forma, genus, nos heic cum corpore liquit,
In terris, & opes, corporis exuias.
Ast animam, comites quæ semper in orbe fuere,
Lucida virtutum duxit ad astra chorus.
Tres nati coniux ex me tibi care supersunt,
Immatura duos mors tulit: ipsa sequor.

VIRGILII IN ANTIQVA VRNA.

Mantua me genuit, Calabri rapuere, tenet nunc
Parthenope, cecini pascua, rura, Duces.

ALIVD IN CANDIDO MARMORE.

Qui cineres? tumuli hæc vestigia; conditur olim
Ille hoc, qui cecinit pascua, rura, Duces.

ALIVD PER IOANNEM LVD.
VIVEM.

Hic ego qui iaceo, terno M A R O carmine clarus
Pastores lusi, colui rus, bellaq[ue] scripsi.

ACTII SYNCERI SANNAZARI^I
NOBIL. POETAЕ.

Da sacro cineriflores; hic ille Maroni
SYNCERV S Musa proximus, vt tumulo.

ALIVD.

ALIVD.

ACTIVS hic situs est: cineres gaudete sepulti;
Nam vaga post obitus umbra dolore caret.

Vixit ann. LXXII. M. I. D. XXIX. Obiit An.
M. D. XXX.

PETRVS BEMBV S DE SAN-
NAZARIO.

Quid moror? aeterni te suspicit umbra Maronis,
Et tibi vicinum donat habere locum.

IN EIVS OPVSCVLVM DE PAR-
TV VIRGINIS.

Smyrnam olim decimum pressisti, Cinna, sub annum
Hic gesstis partum bis duo lustra suum.

ANTONIVS TIBALDEVS.

Virginis intacta partum, partumque videbis,
Actia quem docto pectore Musa dedit.
Admirandi ambo. humana fuit ille saluti
Vtilis: humanis hic fuit ingenij.

IN MONASTERIO MONTIS
VIRGINIS.

MATTHAEVS DE AFFLICTO, Nobilis Neap.
ad extremam senectutem integræ & animi & cor-
poris valetudine peruenit. Sub V. Neapolitanorum
Regibus se fidelem consiliarium gesstis: utriusque
Iuris peritiss. de Feudis, & Regni constitutio-
nibus copiosissimè scripsit. Multa scitiss. consilia
reliquit. Annum agens ferè 80. naturæ concessit.

IN

IN S. MARIA POPVLI.
FERDINANDI DVCIS TERMVLANI.

Hic æquis passibus patrem secutus, æquè eni-
quisset: nî mors immatura tantam gloriæ expecta-
tionem intercepisset.

Quæ mihi debebas supremæ munera vita,

Infelix soluo nunc tibi, Natae, prior.

(*Fortuna inconstans, lex & variabilis æui*)

Debueras cineri iam superesse men.

Hec dat matris amor rapti solamina nati,

Inuida cui Lachesis tam breue necit opus.

Natae iaces viuo, contra mea vota, superstes.

Vox gemitus posthac, lux mihi erunt tenebrae.

Maria Ayerba Ferdinando Termulanorum Du-
ci, filio dulcissimo perpetuò moerens Pos.
M.D.XXXI.

IN SACELLO GARAPPI.

Sacellum hoc quod D. ANT. GARAPPVS, im-
maturum pudicissimæ filiæ ISABELLÆ obitum
deflens, inchoârat, parique fatô (heu mortalium
fragilitatem!) non perfecerat, IOAN. FERRANO,
CORCIONIVS infelix gener, post mortem obse-
quentior, absoluendum curauit, carosque cineres
hac vrna lacrymans condidit: vt, quos viuos cha-
ritas coniunxerat, Mors dirimere non posset. An-
no salutis M. D. LIII.

IN S. MARIA DE GRATIA.

GALEATIVS IUSTINIANVS Briccij F. Præ-
fectus classis, BAPTISTÆ fratri pientiss. ac
B. M.

B. M. sibiique viuens Pos. ut ita mortis simul soporem dormiant; sicut vitae concorditer excubias vigilarunt. Et ne viator aberres, se dupliciti iactant patria: genuit dulcis Genua, pulchra tenet Parthenope, Caralo V. Imperat. H. M. H. N. S.

IBIDEM.

BEATRÍX GRATIANA Parthenopæa, illibatam virginitatem seruans, recordata quod mortaliſ erat, ſibi tumulum hunc viua Pos. donec tuba canet. Anno M. D. XXV. Die v. Iulij.

IBIDEM.

ANTONIO BRANCALEONI à Cæſaris rationibus, spectatæ fidei Viro, filij, extinctâ vitâ, moesti, viuâ famâ læti, & ſibi F. F. Vixit annos LXXX.

IN S. MARIA DE SAPIENTIA.

BERNARDINA FRANSÆ mihi & meis feci. Certa domus, ſecura quies, nil querimus ultra. M.D.LVI.

IN S. IOANNE DE CARBONARIA,
TIBI COELI REGINA.

GALEATIVS CARACCIOLV, cui bona multa contulisti, à quo item mala abruncasti plurima, facellum marmoreum, cum signis, & omni cultu, gratus libensque dedico, & tanquam decumanam ſoluo. Anno post editam à te ſalutem M. D; XVI. VIII. Id. Ian.

GALEACIO CARACCIOLO, qui ſub Regibus Arragonijs egregiam ſepiuſ in bello operam

nauauit: quique in expugnatione Hydruntina aduersus Turcas Regis signis præfuit.

Vixit ann. L V I I . Nicolaus Anton. parenti opt fecit.

IBIDEM.

LVCRETIA DE BAVCIS, Comitissa Burgen-tiæ, & Cagiani Ducissæ, videns defunctorum cum ram triduo deleri, ne posteris villa sui relinquatur, viuens hoc sibi Pos.

LADISLAI REGIS.

*Improba mors nostris (heu!) semper, & obvia rebus,
Dum Rex magnanimus totum spe concipit orbem,
En moritur, saxo tegitur Rex inclytus isto,
Liber a sidereum Mens ipsa petiuit Olympum.*

DE INDE.

*Qui populos bello tumidos, qui clade tyrannos.
Perculit, intrepidus vñctor terraqüe mariqüe,
Lux Italum, Regni splendor clarissimus hic est.
Rex LADISLAVS, decus altum, & gloria Regum,
Cui tanto (heu!) lacrymans Soror illustrissima Fratri
Defuncto pulcrum dedit hoc Regina IOANNA,
Vtraque sculpta sedens, maiestas ultima Regum
Francorum, soboles Caroli sub origine primi.*

IN EIVSDEM TUMVLVM SAN-
NAZARIUS.

*Miraris niueis pendentia saxa columnis
Hospes, & hunc, acri qui sedet altus equo?
Quid si animos, roburqüe Dux, præclaraque noſſes
Pectora, & inuictas duraper arma manus?*

His

Hic Capitolinis deiecit sedibus hostem:
 Bisquē triumphata vīctor ab vrbe redit.
 Italianqūe omnem bello concusit, & armis,
 In iulit Hetrusco signa tremenda mari.
 Neve foret Latio tantum diademate felix,
 Ante suos vidi Galica sceptrapedes:
 Cumqūe rebellantem press̄isset pontibus Arnum,
 Mors vetuit sextam claudere olympiadem.
 I nunc, bella para, fastisqūe attolle superbos:
 Mors etiam magnos obruit atra Deos.

IN S. IOAN. EVANGELISTAE.

ANGELO PAPACODAE, Fran. Filio Martorani Episcopo, viro ornatissimo, qui in non magnis opibus magnum exercens animum, nulla magis in re, quam aliorum leuanda inopia suis bonis usus est. Hæredes B. M. P. Decessit ex mortalibus ann. nat. LXVI. ab ortu mundi rediuiūi M. D: XXXVII:

IN S. IOANNE MAIORE.

Auete parentes opt. TOMASIO DVRO, rari exempli Patritio: & Iuliæ Rotæ genere, & religione insigni: Filij collacrymantes facere cur. erexit. An. M. D: XXXVI.

Felices, quibus una fuit mens semper; & una
 Quos tulit hora simul; quos lapis unus habet.

ABBATIS ANISII.

Onustus ævo IANVS hic ANISIVS,
 Quærens melius iter, reliquit sarcinam,
 Qua prægrauato nulla concessa est quies:

Tum si qua fulsit; cum Camœnus hæc stetit,
Quæ mox faceſſiuere plus negotiū.

H. M. H. N. S.

Hoc de ſuo ſumpſit, ſacrum eſt, ne tangito.

IN S. IOANNE ET PAVLO.

Tres tulit vna dies: fuerat tribus vna voluptas,
Tres habet heu! tumulus, lector abi, & lacruma.

AD EFFIGIEM DIMIDIATAE
STATVÆ.

Quid me miraris duro de marmore factam?
Respic te potius: vermibus esca ihaneſ.

IN S. GREGORIO MAIORE.

Orbitatis miseræ miserere hospes. Vnica ſpes parentum, vniqa lux, egregiâ formâ, rarâ indole puer, triennio vix exacto hîc è ſuorum complexu raptus, clauditur. En rerum humanarum conditio.
IOANNI BAPT. MONTIO Parentes moeſtilis.
Pofs.

CATHARINAE PVERPERÆ.

Indulgenſ natura fuit, ſors cruda puellæ,
Quæ iacet hîc primo raptapuerperio.
Et decor, & lepidi mores, & dulcia lingua
Flumina, & atatis ſtas, pietatis amor,
Decretum duri nequierunt vincere fati:
Arte diem bonatot ſuſtulit vna dies.
Talis ad Elysios abiit CATHARINA recessus;
Lucifer ut viſus nube adopertus abit.
Perpetuas liquit lacrymas vtrique parenti,
Perpetuò extinctam ſexus vterque dolet.

IN

IN S. ANTONIO.

IOAN. BAPT. SOLANVS Valentinus, vir
eam Mathematicis, quām Philosophiā apprimē
eruditus, dum Ophthalmiam ex assiduis studijs
contractam curare studet, remedium quærens, in
mortem incurrit, Anno ætatis suæ xxx. Obijt
M. D. XLV. v. Kalend. April. hora III. M. H.
M.F.C. ALVARVS QVADRATA Episcopus Ve-
nusinus.

IN S. IOSEPHO.

Sic mors ipsa, cum venerit, vincitur,
Si, priusquam veniat, semper timeatur.

IN S. IACOBO HISPANORVM.

PETRVS TOLEDVS Friderici Ducis Aluæ F.
Marchio Villæ Franchæ, Regni Neapolitani Pro-
rex, Turcarum, omniumque hostium spe sublata,
restitutâ iustitiâ, vrbe moenijis, arce, foroque au-
cta, munita, exornata: denique toto regno diuitijs
ac hilari securitate repleto, monumentum virens
in Ecclesia dotata, & à fundamentis erecta Pon.
mand. Vixit annos LXXIII. Rexit XXI. Obijt M.D.
LXXXVI. Kal. Feb.

D. O. M.

Subsistē parumper viator, si placet, & quis hoc
tegatur tumulo, lege. Fuit is IOANNES ille
VVALTHERVS ab Hirhaim Germanus, inter e-
questris ordinis viros miles fortiss. qui Carolum
V. Imper. Augustum in omni fortuna secutus, &
consilijs illi, à legationibus, & præcipuis munijs
bellicis fidelem & strenuam operam præstítit.

Idem eius filio Philippo Hispan. & Angliæ Regi præstitus, vi. mill. Germanorum in hoc regnum duxit; sed eodem die, quo in Hernicis pax bello, morbus vitæ illius finem imposuit. Ergo tu, quisquis es miles, qui hæc legeris, fato tuo, neterre, sed cogita, summos etiam Duceſ ſæpe extra bellum occumbere. Obiit xviii, Auguſti, anno M.D.LVIII.

Henricus à Papenham Sac. Rom. Imp. Hæreditarius Mareschalcus, militum tribunus, aunculo bene merito gratitudinis ergò cum lacrymis P.F.

IN S. SEVERINO.

Hic offa quiescunt IACOBI SANSEVERINI, Comitis Saponariæ, veneno miserè, ob auaritiam, necati, cum duobus miseris fratribus, eodem fato, eadem hora commorientibus.

IBIDEM.

Iacet hic Sigismundus SANSEVERINVS, veneno impiè absumptus, qui eodem fato, eodem tempore, pereuntes Germanos fratres nec alloqui, nec cernere potuit.

IBIDEM.

Hic situs est ASCANIUS SANSEVERINVS, cui, obeunti eodem veneno iniquè atque impiè, commorientes fratres, nec alloqui, nec viderè quidem licuit.

IBIDEM.

Hospes miserrimæ miserrimam defleas orbitatem. En illa HIPPOLYTÀ MONTIA, post natas foeminas infelicissima; quæ VGONI SANSEVERINO coniugi tres maximæ expectationes F. F. F. peperi. Qui venenatis poculis (vicit in familia, prò scelus! pietatem cupiditas, timorem audacia, & rationem amentia) vñà in miserorum complexibus parentum miterabiliter illicò expirarunt. Vir, ægritudine sensim obrepente, paucis post annis in his etiam manibus exspirauit. Ego tot superstes funeribus, cuius requies in tenebris, solamen in lacrymis, & cura omnis in morte collocatur: quos vides separatim tumulos, ob æterni doloris monumentum, & in memoriam posui illorum sempiternam. Anno M.D.XLVII.

IBIDEM.

Dum facio infelix æterno funera fletu,
Creuerunt lacrymis hæc monumenta meis.
Quis, nisi mollissem tristissima corda, rigerem
Ipsa etiam, hoc toto corpore facta silex.
GVIDONII FERRAMOSCAE Comiti Magnanimo Coniugi O. M. Isabella Castriota
infelix contra votum P.

ANDREÆ CICARÆ.

Nate patris, matrisque amor, & suprema voluptas,
Entibi, quæ nobis te dare fors vetuit,
Busta damus, tristesque notas, hinc inuidæ quando
Mors immituro funere ter rapuit.

ANDREAE F. dulciss. qui vixit ann. vii, M. ii.
D. xx. Robertus Bonifacius, & Lucretia Cicara
Parentes, ob raram indolem.

IN S. ANELLO.

IVLIVS FELTRIVS eram anno Christ. salut.
M. D. XXVIII. Martij die IIII, & xx, fabulam
clusi meam.

PORTIAE CARACCIOLAE.

Qui legis mortem, incusato, quæ tot venustatis
ornamenta, tot gratiarum elegantias, tot pudici-
tæ flosculos in una PORTIA CARACCIOLA
germinantes acerbissimè sepelivit, Isabella soror
Castrouillari Dux hanc illi vrnam, immortalium
caussam lacrymarum, erexit. M.D.L.

Quisquis me nunc calcas viuus, cogita, si sapis,
idem te mox futurum.

IBIDEM,

Ecce, superbientis naturæ qualis sit mox fu-
rus casus.

AD S. CRUCEM.

Hic iacet summæ humilitatis exemplar, corpus
venerabilis memorie sanctæ sororis CLARÆ,
olim Dominæ Sanciæ, Reginæ Hierusalém, & Si-
ciliæ, relictæ claræ memorie sereniss. D. Roberti,
Hierusalé & Siciliæ Regis, quæ post obitū eiusdem
Regis viri sui, agens viduitatis debitę annū, deinde
transitoria pro æternis commutans, ac induens
in eius corpore, pro amore Christi, volunta-
riam paupertatem, bonis suis omnibus in ali-
moniam pauperum distributis, hoc celebre mo-
nasterium sanctæ Crucis, opus manuum suarum.

sub

Sub ordinis obedientia est ingressa, anno Dñi millesimo trecetesimo, quadragesimo quarto, die xxii, Ianuarij, duodecimæ Indictionis: in quo vitæ beatam ducens, secundum regulam B. Francisci Patris pauperum; tandem vitæ suæ terminum religiosè consummavit. Anno Domini M. CCC, xxxv. Die xxviii. Iulij, tertiaz decimæ Indict. sequenti verò die factis exsequijs tumulatur,

IBIDEM.

F. ANGELO NEAPOLITANO B. M. qui sic obiit, ut viuere docuit, D. PETRVS à TOLEDO Neapol. Prorex, piam ob amicitiam Pont. iussit anno M. D. XLI.

IN S. LAVRENTIO.

IOAN. FRANC. PIGONNO, in quo tot virtutum flores enitebant, ut immortales posteris fructus pollicerentur: sed tantum eheu! spem fructuum rapidus Auster illicò ad terram decussit, AVRELIVS & CAECILIA VRSINA parent. certatim lacrymantes, filio quam Cariss. ob egregias dotes poss. Elatus quiescenti, quam mortuo similior, annum agens XIII, M. D. XLVIII.

IBIDEM.

VITO PISANELLO, ex antiqua orto familia: ut potè cui Pisæ in Achæia, vnde ea est, cognomen indidere. Federici Regis, à secretis intimo, atque à latere Consiliario, & miserrimis temporibus laborum, itinerum, periculorumq; socio. Dein Ferdinandi Regi Catholico, ob raram aduersis in rebus fidem, Gallis regnum inuadentibus, acceptiss. Qui post receptam Neapolim an. agens LXXIII.

in eius gremio mortalitatē expleuit. Andr. Franciscus, & Mutius Neapol. auo opt. ac benē merenti testimonium amoris & pietatis exsoluerunt. Funeratus Id. Decemb. M.D.XXVIII.

IBIDEM.

IOAN. BAPT. VILLANVS, quam viuus ne-
quituit, mortuus inuenit requiem.

ANONYMI.

Quisquises, hoc te sepultus rogat, sua ne mo-
ueas, seu inquietes ossa; vt, qui viuus nūquam quie-
uit, saltem quiescat mortuus.

ANTE TEMPLOM.

Non semper ero h̄c, vsque fui. Hospes, quid sim,
vides. Quid fuerim, nosti; futurus ipse quid sis, co-
gita.

Inferri sancto Manes quia turpe putauit,
Idcirco ante fores conditus h̄c iaceo.

ERYCIUS PVDERICVS Eq. Neapolitan. vi-
uus sibi pos. ne de sepulcro sollicitus haeres es-
set, neve viuorum negligentia obesset mortuo. Va-
lete posteri.

EIVSDEM TUMVLVS PER
IOVIANVM PONTANVM.

Quid satis huic, hospes, cineri feliciter optes?
Cui fuit ex omni parte probata fides?
Cognatis, Patriaq; bonus: vir commodus agris,
Vtilis & bellis, par q; domi, at q; foris.

*Detractum ERRICO nihil est sub iudice morum,
Quo meritò iactat se Puderica Domus.
Dic igitur pia verba: simul cum thure Sacerdos
Da nardum. huic tumulo dicere non sat, aue, est,*

IN S. AVGVSTINO,

COLVTII COPVLAE,

Nil meum, quod debui, reddidi D. O. M.

COLVTIVS COPVLA Patrit. Neapolit. Iuris
Ciuilis ac Pontificij in iuuēta donatus insignibus,
cuius Patrociniū omnis sexus, omnis ordo in cau-
sis optauit, hoc sibi suisque posteris, viuus, sepul-
cri memor, POS. Exspecto donec veniat immuta-
tio mea. M. D. XXI.

IBIDEM.

*Quot lacrymas moriens liquisti, filia, matri,
Tot tibi dent superi gaudia perpetuo.
Ter conata sequi, ter spiritus hæserat ori,
Quod volui, haud potui, te moriente mori.
Solamen si quod miseræ est, insomnia præstant,
Quum tristem in somnis ludit imago animam.*

CLAVDIAE GAGLIANAE fœminæ rariss.
Quæ vixit annos XIX. menses X. dies IV. Angela
Ferrayola mater infeliciss. F. Quam tunc dolor
intestinus deseret, quum clemens mors illam af-
sequetur.

IBIDEM.

Anno Domini M. CCC. XXVIII.

II. April. Indictione XI.

obijt

BEAT

BEATVS AVGUSTINVS TRIVMPHVS
DE ANCONA,
Magister in sacra pagina,
Ordinis Patrum Eremitarum
S. Augustini,
qui vixit annos LXXXV.
ediditque suo angelico ingenio xxxvi.
Volumina librorum.
Sanctus in vita & clarus
in scientia.

D. O. M.

ANTONIVS CORRADIVS Aquinatum Pon-
tifex, nobilitate clarus, virtute clarior, pietate ac
religione clarissimus, hic situs est. DARIA GRÉ-
GORIA de Aquino leuiro benemerenti ex suo
pos, ann, ab ortu salutis M. D. XXXIV.

IBIDEM.

DIONEVS fui TORNAQVINTIVS, ann. vi-
xi vix xviii, vita instabilitatis exemplum. M. D.
XIIII.

IBIDEM.

*Flere tuam licuit frater dulcissime funus:
Addere perpetuas non licuit lacrymas.*

PAVLO FONTANAE Augustiniano Theolo-
go, Concionatori ætatis suæ eloquentiss. qui vixit
ann. XXXIV, M. I V. D. VII. Michael Fontana frat.
opt. ac B. M. ob pietatem posuit. Obiit anno Chri-
sti M.D.XXIV. Augusti XXVI.

*Sub hoc Epitaphio picta est aquila, tenens librum
magnum apertum, adiectis verbis seqq.*

P A V-

PAVLVM verò Neapolit. Eremit. in quo potissimum laudum genere collocem , non inuehio. Nam si probitatem, si studia, humanitatem, liberalitatem, gratiam spectem; nemini secundus apparet. Si dicendi peritiam, facundiam, promptitudinem, modulatiss. vocem, aptiss. gestus, concinnos flores, luculenta verba, beatam niemoriā, ferventiss. hortationes, propheticum furorem : primum in sua ætate locū facile obtinebit. cuius perennem atque beatiss. eloquentiæ fontem toties Vrbs ipsa Roma, Venetorum Senatus, Ianua, Panhormus, Sicilia, Regnum Apuliæ, & quod rariss. est, patria Neapolis, maximo plausu pluries est admirata: quēm in medio fortunarum cursu , ut desiderabiliorem nobis, sic & feliciorem sibi, mors ipsa abstulit, finem quoque tantorum laborum & volunti, & plurimum exoptanti præstítit.

ALIVD.

Fides, probitas, pudor, hijs cineribus perpetuō comites, communem heic eternitatem exspectant.
BARTHOLOMAEO PACCIO, NICOLAO MEDICI, & BEATRICI eius F. ciuibus NEAPOLIT. ex vetustiss. Florentiæ familijs: Nicol. Anel-lus Paccius, Art. & Med. Doctor, patri, auo, & matri ob debitam pietatem, sibi ac posteris P. Ann. à Deo homine M. D. LX.

IN S. SEBASTIANO.

MARIAE FRANC. VRSINAЕ Ioan. Manupelli Comitis, F. quæ, defuncto viro Ioanne Antonio Martiano Sinuissæ Duce, qui cum v. I. ann. concordissimè vixisset, neglectis huius vitę illecebris, ut eternam assequeretur, iostaurato auctoqué sua impen-

impensa hoc DD. Petri & Sebastiani Monasterio,
introductâ auctioris vitæ obseruatione, cum se to-
tam Deo deuouisset, x x x. agens annum, à Monia-
lium cœtu, ob morum sanctitatem Moderatrix de-
lecta, per x x x i i. ann. inclusam vitâ inculpatiss.
transegit; Priorissa, & Moniales auctori sanioris
vitæ & reformatrici B. M. P. Obijt anno M. CD.
LXXXIII. mens. Ianuar.

IOANNIS ALEFELDII EQ. CIM-
BRI, ANNO M. CCCC. LXXXI.
extincti.

DEFVNCTVS LOQVITVR.

*Est huius vita cursus labyrinthus, in ipsum.
Ex utero intraui, morte vorante, abiui.
Errauit hic quantum DEVS & mea fata volebant,
Lustraque transmisi quinq[ue], diesque decem,
Nobilibus tribui studijs hac tempora vita,
Ut sic nobilior nobilis ipse forem.
Nunc iaceo, patriæ longè tumulatus ab oris,
Iudicis expectans acta suprema D E I..
Cimbrica me genuit tellus arcta, sub austro
Parthenope rapuit, Parthenopeq[ue] tenet.*

Fratri charissimo Baltazar de Alefelt

C. L. P.

IN DIVAE CLARAE.

*Nata, eheu miserum! misero mibi nata parenti,
Vnicus ut fieres vnicanata dolor.
Nam tibi dumque viru, tecdas, thalamumque parabam,
Funera & inferias anxius ecce paro.*

Debui-

Debuimus tecumponi, materq;_z, paterq;_z,
Ut tribus hæc miseris vrnæ parata foret.
At nōs perpetui gemitus, tu nata sepulcri
Esto hæres, vbi sic impia fata volunt.

ANTONIAE, filię clariss. quæ Hieronymo Gra-
natæ iuueni ornatiss. destinatā, vxor ann. nondum
impleuerat xiv..

IOAN. GAVDINVS, & Eleonora Bossa, paren-
tes infeliciss. pos. Raptæ ex eorum complexi-
bus, An. salut. M. D. X X X. Prid. Cal. Ianu.

VENERILLÆ PVELLÆ.

Vrnavt sit tibi salua, precor, quæ ad flumina pergis;
Tu verò, vt mihi sit cura, precare, leuis.
Siste, mora est breuis: hac, lege VENERILLA quiescat
Manibus & bene sit, & bene sit cineri.
Mutua sed faciam: bene sit tibi, sit bene natu.
Sit quoq; cum placido lis tibi nulla viro.
Auctor Iouianus Pontanus.

HOMINIS MENDICI.

Nulla mihi viuo domus, at nunc certa sepulto est,
Vitaq; paupertas, mors mihi diuitiæ.
Vita mihi exilium, requies ac certa sepulcrum:
Nudus eram viuus, mortuus ipse tegor.

D. O. M.

LACT. LVCAITIVS CAVSID.

Spiritum Deo, Prolem naturæ, laborem sorti,
Probitatem famæ, nefas Erebo, ossaq; sepulcro.
Sibi viuens, ac Posteris D.

D. O. M.

D. O. M.

ISOTTA BAVTIA, Pyrrho Bautio Altimuri
Principe, atque Maria Vrsina, parentibus inclitis
genita: Petri Geuarę, magni regni hui^o Seneschal-
ci vxor, prisca matronar. virtute ornatiss. mortale
sui dimidium Sacello in hoc aucto deponendum
viuens cur. Cœlestem ad patriam spe summa
& fide ducibus migratura. Quid non æui longin-
qua vetustas, fortuna obsequente, mutat? Princi-
patus ad alienos sois transtulit: Domina titulos
seruauit ita: at foemina Princeps: licet tot cla-
ris orbata & titulis & fortunis; bona tamen animi
sanctissima secum retinuit. Vixit ann. 70. mort. an-
no Theogoniæ 1530:

IN MONTE PIZO FALCONIO.

ANDREAS CARRAFAS, S. Settierinæ Comes,
villâ hic struxit, CARRAFINAM Q. appellavit;
Lucullū imitatus parili animo, licet opib' impar,
atque ita sanxit. Delicati iuuenes huc ne accedun-
to. Emeriti senes, nec inglorij, honesta quiete hic
fruuntur. Viri docti bonique ingenia hic exercen-
to. Qui è Carrafa gentilitate fuerit, qui sanctiones
hasce nō seruauerit, suburbani huius exhaeres esto,
proximiorque succedito. Anno M. D. XII.

IN LEVCOPETRA VILLA.

Hospes, et si properas, ne sis impius, præteriens
hoc ædificium venerator. Hic enim Carolus V.
Rom. Imp. à debellata Africa veniens, triduum in
liberali LEVCOPETRAE gremio cōsumpsit. flo-
rem spargito, & vale. Anno M. D. XXXV.

IN T V R R I.

Vt diurnō lusū defessus Pan, Satyris Nymphisque comitantibus; cum musis simul tutus à prædonibus noctū quiesceret, Bernardus Martyranus Patritius Consentinus, Regni Neapolitani sub Carolo Cæsare V. Secretarius, propugnaculum hoc erexit. Anno M. D. XXXII.

IN FORNICE NYMPHÆI.

BERNARDVS MARTYRANVS Consentinus; Imp. Carolo Cæs. Augusto à consilijs, in Regno Neapolitano Secret. qui magnis domi militiæq; functus honoribus, decus vetustissimæ familiæ auxit sua virtute & dignitate: post labores honestos fortitcf que suscepitos, ex opere natio Concharum Nymphæum hoc Genio pos. & Otio libegali. Anno M. D. XXXIV.

PONTIS MAGDALENÆ
SUPRA SEBETHVM.

Sive hospes, sive inquilius viator es, bene adfis: quem vides pontem collata prouincialium populi. pecunia, publicæ commoditatæ restituit, BERNARDINO MENDOTIO, Principe optimo, auspice: dum regno Philippi Austrij, regis nostri inclyti, nomine, summa omnium benevolentia præfuit. Transi felix, & vtere. M. D. L V:

IN HORTO SECRETO PROREGIS IN COLVMNA.

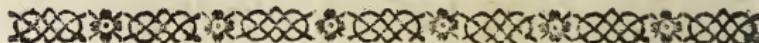
PETRVS TOLETVS Hispanus, Marchio Villa Franchæ, Neapoli Prorex, nouam cum hippodromo porticum nouæ arcii primis regendi auspicijs

H addens

addendam curauit, Caroli V. Imp. & futuror. Regum Proregumq; commoditati, vrbis decori, documento demum magni animi, & in nitidorem formam, splendoremq; suum cuncta redditura pollicentis. Anno M. D. XXXIII.

PORTAE PALATII MARCHIO- NIS DEL VICO.

NICOLAVS ANTONIVS CARACCIO-
LVS Vice Marchio, & Cesaris à latere Cofiliarius,
has Genio ædeis, Gratijs hortos, Nymphis fontes,
nemora Faunis, & totius loci venustatem Sebetho
& Sirenibus dedicauit, ad vitæ oblectamentum, at-
que secessum, & perpetuam amicorum iucunditatem. Anno M. D. XLIII.

CAIETAE.

IN TEMPLO ARCIS.

*Aucto Imperio, superata Italia,
Deuicto Gallo, Pontifice obfesso,
Roma capta, Caroli BORBONII
Hoc marmor cineres continet.*

HISPANICE.

Francia medio la leche.
Espania la ventura.
Roma medio la muerte,
Gaieta la sepultura.

Obiit anno Christi M. D. XXVII.
Consule Ionium & Pontem Heuterum, lib. 9. rerum Belg.

ALIVD.

ALIVD.

*Consilij Calchas, animo Hector, robore Achilles,
Eloquio Nestor, iacet hic BORBONIVS Heros.*

S A L E R N I I N C A M - P A N I A .

A D S. MATTHAEVM:

GREGORIO VII. Soanēsi, Pont. Opt. Max. Ecclesiasticæ libertatis vindici acerrimo; assertori constantissimo: qui dum Rom. Pót. auctoritatem aduersus Henrici perfidiam strenue tuetur, Salerni sancte decubuit, anno Domini M: LXXXV. viii. Kal. Iunij, MARCVS ANTONIVS COLVMNA, MARSILIVS BONGINTNSIS Archiepiscopus Salernitanus, cùm illius corpus quingentos circiter annos, sacris amictum, ac fere integrum reperissent, ne tanti Pótificis sepulcrum diutius memoria careret; Gregorio XIII. Bononiense sedente, anno Dñi M. D. LXXVIII. Prid: Kalen. Quinti.

IVLII FERRETTI I. C. EPITAPHIVM
IN S. SEVERO, QVOD EST OPIDVM
in Apulia Daunia.

*IVLIVS est nomen, Rauenna est patria dulcis,
Pontifici notus, notus & Imperio.
Iura poli, atq; tori, belli, terræq; mariq;
Descripsit, tandem conditur hoc tumulo.*

EXUPERANTIVS FERRETTVS mōrens;
Patri V.I. Doctori, Equiti, & Comiti, Apuliæ præ-
fecti,

fecti, opt. & B. M. P. C. Vixit annos **LX.** Obiit
VIII. Id. Mart. M. D. **XLVII.**

P V T E O L I S.

IN HORTO QVODAM.

PETRVS TOLETVS, Marchio Villæ Fran-
chæ, Caroli V. Imp. in Regno Neapolit. Vi-
carius, vt Puteolanos ob recentem agri con-
flagrationem palanteis, ad pristinas sedes reuoca-
ret, hortos, porticus, & fontes marmoreos, partâ
victoriâ Africanâ, quam reportauerat, Otio Ge-
nioq; dicauit: ac, antiquo, instaurato, purgatoque
ductu, aquas sitientibus ciuibus suâ impensâ resti-
tuit. Anno à partu virginis M. D. **XL.**

SPOLETI IN UMBRIA.

A D S. M A R I A M.

THEONORAE BVRSINAЕ, Coniugi ca-
riss. seuerus Mineruius B. M. POS.

Vitam ego te geminam vixi viuente; fuiſti
Suprahanc, qua viuo, tu quoq; vita mihi.
Morte tua exanimis viuam; nam conditur vrna
Maximatecum anima pars, THEONORA, mea.

PHILIPPI PICTORIS.

Conditus hic ego sum pictur& fama PHILIPPVS,
Nulli ignota mea gratia mira manus.

Artifi-

*Artificis potui digitis animare colores,
Spirataq; animos fallere voce diu.
Ipsa meis stupuit natura expressa figuris,
Meq; sibi fassa est artibus esse parem.*

*Marmoreo tumulo Medices LAVRENTIVS hoc me
Condidit: antè humili puluere tectus cram.*

FULGINIAE.

IN D. FELICIANO.

IVLIO II. Opt. Maxim. Pontif. quod LVCA CIBO Episcopo Fulginij exorante, annuo subfido Clerum perpetuò liberauit, Canonici liberaliss. Principi POS. M. D. XII.

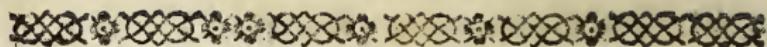
Clemente VII. Pont. Max. quod autore FRANCISCO ARMELINO, Medic. Presbyt. Cardin. S. R. E. & S. N. D. Camerario & Federico Flauio Archipresbytero supplice, xxv. aureorum nummos, ad omnem rerum sacrarum apparatus addixerit, D. Feliciani Sacerdotes bene mer. POSS. M. D. XXVI.

IBIDEM.

*Ad mortem properas, vel si hic paulum ipse moreris;
Siste gradum, cœptum tutius ut sit iter.
Futum iter ad mortem, tutum si viuere temnas,
Ut viuas, vita hæc cura sit vna tua.*

IBIDEM.

VGO LINNO CRISPOLTO Perusia genus & nobilitatem, Vectonium sedem, & honestas opes, Fulginia vxorem & vrnam dedit.

FANENSIA.

AD S. FRANCISCVM
DVCISS. BIANCAE.

Clarapudicitia dux PAVLA Bianca, potentis
A genitrice trahens Vrsini sanguinis ortum,
Cui patrum Malateſta genus, celsumq; maritum
Pandulphum aula dedit formæ splendoribus omnes.
Vincens, atq; viros summis virtutibus aquans,
Hic cineres liquit, celeremq; petiuit olympum.

Obiit anno M. C C C. XCIII. in festo
D. Antonij.

IN FORO MAIORI.

GREGORII XIII. æternæ memorię, ductum
crateremque fontis, insignibus ornatum, fides FA-
NENSIVM dicauit, anno M. D. LXXVI. Benedi-
cto Buccantio Patrit. Romano Fanum guber-
nantie.

Decuit sanè perennes latices GREGOR. XIII.
Pontif. Max. Senatum Fanensem pro sua fide cul-
tuque in foro dedicare, cum ipse orbi sese Reli-
gionis iustitiæ, Pacis fontem inexhaustum præ-
stet.

IN CATHEDRA IVDICIS.

SVB GIGANTE PORTANTE COELVM
in humeris.

*Non leuius fert pondus optimus Senator.
Loquuntur multi; pauci dicunt.*

A B

AD CAMILLI.

*Iustitiam, rectumq; sequi, monstrante CAMILLO,
Discite: siq; dolo vincere, turpe viris.*

ITEM.

*Impietas pietate noua depulsa parentis,
Pro patria in patriam nos docet esse pios.*

ITEM.

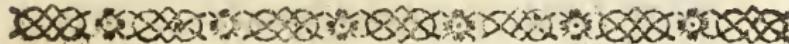
*Pugnant ter gemini per mutua vulnera fratres,
Afferere Imperium non sibi, sed patriæ.*

ITEM.

*Pro patria certamen obi, tibi candidus ales
Fiet, opemq; feret, sit licet ipse niger.*

ALIVD.

*Mollit, agit, nequitq; aures facundia; sed non
Labem animi eloquio tollere lingua potest.*

PERVSINA.

IN PERVSIAM IVL. CAES.

SCALIGER.

*Sanguinea audaci conata PERVSI A ferro,
Tanquam hosti temerè sapè inimicis suis.*

*Partibus Imperium, vitale partibus auras
Colligit, iniuisis partibus atra DEOS.*

Vatibi sic odio que te partiris amaro.

Est, que non toto est corpore tota, nihil.

Quin etiam feratur a tui scripsere coloni:

Quia iubeant tetricas semper habere manus.

Vestrarum hac igitur summa est sapientia legum;
Nolle placere alijs, velle nocere sibi.

IN ATRIO ARCI S.

PAVLVS III. Pontif. Max. tyrannide cincta,
nouo cimitatis statu cōstituto, bonorum quieti, &
improborum freno, arcem à solo excitatam mira
celeritate muniuit, pontificatus sui ann. IX. Salut.
M. D. XLIII.

A D S E R V O S.

BALDO SECUND O Perusino I. V. Consultis-
fimo filij pientiss. faciendum curauerunt, proba-
ueruntque, Vixit ann. LXXVI. M. IV. D. VI. obiit
M. CD. XC. Septemb. XXII.

*Interpres utriusq; iuris ingens,
Orbis gloria, patriæ decusq;
Hic BALDVS IACET ille Bartholinus;
Hui, BALDV M haud legit hoc, sed ossa Baldi
Marmor, famā nitens volat superstes,
Cœlum spiritus innocens recurrit.
Dic lector VAL E, & hinc recede felix.*

De huius morte lege Andream Mathiolum Me-
dicum,

Tumuli inscriptionem ex Hetrusco sic vertit
Camerarius.

*Humanis homini nihil est in rebus amicum:
Nemo scit, hora sua quæ sit, & vnde, necis.
De summa, quæ in illo fuit, iuris cognitione
notum est elogium:
Nemo, quod hunc latuit, sciuit: si iura monarcham
Ferre queant, tanto hic nomine dignus erat.*

ANT E

ANTE AEDEM S. LAURENTII.
IN FRONTISPICIO AENEAE
Pont. statuae.

IULIO III. Pontif. Max. ob restitutos magistratus, piè deprecantibus Fulvio S. R. E. Card. & Ascanio corneis, ex sorore nepotibus, ad munieris, gratiique animi perpetuitatem **PERVIA** dedicat.

MEDICI CVIVSDAM.

*Magnus Aristotelem reseravit Auerrois, ast hic
Amborum interpres, tres animas habuit.*

FOEMINAE A MARITO ADVLTERII
SVSPICIONE INTERFECTAE.

*Si qua solet proprio gaudere puella decore,
Quid mea sors possit, nunc ego sola queror.
Forma dedit multis famam laudemque puellis,
At mihi de falsa suspicione necem.*

M. CCC. LXXX.

IN S. FRANCISCI.

Sepulcrum BARTOLI I.C. sumptuosè ex marmore albo erigitur, cum nulla alia inscriptione, quam:

OSSA BARTOLI.

Et saxum vetus humi hoc habet incisum:

Sepulcrum BARTOLI I. C.

EIVSDEM,

Hic est BARTOLVS ille iuris ingens.
Lux, & commodus explicator: hic est.

H. S.

Quem

*Quem mors ante diem abstulit malignus.
Heu mors invida, & ævo iniqua nostro,
Quæ leges iterum iacere cogis!*

Obiit anno M. CCC. LV. ætat. XLVI.

PETRI PERVSINI PICTORIS.

*Perditas si fuerat, pingendi hic rettulit artem.
Si nusquam inuenta est hactenus, ille dedit.*

SVB CATONIS IMAGINE.

*Quisquis vel celebri facturus verba corona:
Surgis, vel populo reddere iura paras:
Priuatos pone affectus: cui pectora versant:
Aut amor, aut odium, recta tenere nequit.*

LORETANA.

NICOLAVS CAIETANVS.

Cardin. Sermoneta, gentilis BONIFACII VIII. cum & sub idem tempus, quo ille Pontificatum inijt, sanctam hanc dominum, hic tandem diuinitus confeditse, & multa se à Deo opt. Max. beneficia Beatae MARIAE Virginis Deiparæ precibus obtinuisse meminisset; sperrans, eiusdem opem morienti non defuturam: monumentum hoc marmoreum viuens, & incolumis sibi faciundum cur. atque in eo, ubi mortalitatem exuisset, corpus suum recondi voluit, annum agens LIII. Anno Domini M. D. LXXX. Obiit, annos natus LIX. M. II. D. VII. Kal. Maij, Anno M. D. LXXXV.

IBIDEM IN MARMORE.

*Templa alibi posuere Patres, sed sanctius istud,
Angelica turma, virgo, Deusque locant.*

IBIDEM.

*Nullus in orbe locus prelucet sanctior isto,
Quaque cadit Titan, quaque resurgit aquis.*

IBIDEM.

FERDINANDVS Rom. Vng. & Bohem. Rex,
Archid. Austr. ex voto pro salute, & in memoriam
dulcissimæ coniugis ANNAE, hanc eius argen-
team effigiem D. Mariæ Virgini dedit, consecra-
uitque, Anno sal. 1547. D. 27. Ian. ætat. 43. M. 7. D. 5.

ANCONITANA.

IN ANCONAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Deuictrix Pelagi tutis anfractibus Ancon
Ostentat placidi commoda rara sinus.
Nimirum Dea, quæ voluit capere urbis honores,
Lenia sic voluit reddere sceptra maris.

IN D. DOMINICO.

MANILIO MARULLO

Patria Constantinopolit. vetustiss. Marullo-
rum genere nato, qui ex D. D. Gordianis Ma-
rullis Roman. Imperat. originem ducunt, om-
nibus virtutibus honestisque moribus prædi-
to: à Turcis fortunis amplissim. spoliato, pa-
triaque eiecto: summis magistratibus, legationi-
busque

busque varijs, terra marique laboribus, vita denique idibus Nouemb. Anconæ defuncto, Philippus, Theodorusque filij parenti pientiss, qui vixit annos LXXXV. Pos. An. salut. M. D.

ALIVD.

Flens primum has auras hausi puer omne dire;
Flebilis erecta vita fuit patriæ.
Nunc quoque flens morior, ne quid non flebile restat;
Hæc est humani conditio generis.

EVPHROSYNES TARCHANIOTAE,
MAN. MARVLLI UXORIS.

Quænam hoc in tumulo tegitur matrona! venustam!
Ille pudicitiam dixerat, hæc eadem est.
Quod genus? Inachidi, generis fortuna? beata.
Sed cecidit patria deficiente sua.
Quis torus? unus, & hic felix sine lite, MARVLLI.
An mater? sero pignore fecit auum.
Quæ vita? in tenebris. quæ causa indigna doloris?
Occasus patriæ, seruitiumqne graue.
Ecquem cum patria luxit? fratremqne patremqne.
Sed quas felices diceret esse animas.
Felices nimirum anima: sed & hæc quoque felix.
Fœmina, tam rari pectoris, in tenebris.

PHILIPPI MARVLLI MANL.
LII PATRIS.

Siste hospes, atque hæc verba, si placet, lege.
Neque enim rogamus, nisi lubentem quempiam.
Ego P.H.I.L.I.P.P.V.S hic M.A.RVLLV.S contegor.
Posuit superstes filius Mamilius,

Vxor-

Vxor̄ Thome. hoc satis, cetera alijs.

Nam de MARVLLO vltierius proloqui, nefas.

MICHAELIS TARCHANIOTAE EV-
PHROSYNES PATRIS.

Parce hospes, cineresq; pios ne lude profanus:

Sin escis, Castis hac loca sola patent.

Nec te, priuata, moueat, quid claudor in vrna:

Hec quoque fortunæ non mea cura fuit.

Longè, hospes, longè tamen erras, si mea credis

Nomina in exiguo tota reposita solo,

Quaq; tot ob patriam pugnando vulnera passus,

In cineres mecum versa abyisse leues.

Arg; utinam ob patriam tantum, nec dicerer hospes

Cum patria, & natis oppetuisse tribus.

Quos ego supremâ Comites hortatus in hora,

Vincere dum nequeo, propatria perij.

T V M V L V S

MICHAELIS TARCHANIOTAE MARVLLI,

EVPHROSYNES TARCHANIOTAE, ET

MANILII MARVLLI F. Philoso-

pho, & Poetæ præstan-
tissimo.

Dum floruit magni decus Byzantij

MARVLLVS, alti lucidam Iouis domum,

Laudesque, factaque omnium extulit Deum,

Visa suorum cæde, patriæ ignibus,

Letho parentum, fortis exilium tulit,

Sacris operatus Musicis; fluvio perit,

Alijs dolendus: ipse, quæ præuiderat,

Æternitatis templæ, non miser, colit.

Plectro & decorus aureo, & togâ grauis,
Graiam facit cantu stupere Pierin.

PAVLI TARCHANIOTAE EVPHRO
SYNES FRATRI, MARVLLI
auunculo:

Quod procûl Inachijs tegeris carissimè ab oris,
Desine defato, T A R C H A N I O T A, queri.
Vna eadem terra est, quam cernis, ubique locorum;
Nec minus Elysium hinc, aut minus inde via est.
Nam nobis mandata satisq[ue] superq[ue] dedisti,
Tot rerum iniunctus pondere & exilijs.

IN CYMERAE PROMONTORIO.

Solus in occultis degens H I E R O N Y M U S aniris,
Hic recubo, montis accola Cymmerij.
Vnde mare, & terras, tenebrosumq[ue] aera circum;
Et video cœlum, quod colo, sidereum.

PISAVRENSIA.

IN PISAVRVM I V L. CAES.
SCALIGER.

HIC Romæ fulsi primum spes vltima vita:
Vnde loco, atq[ue] vrbi nomina ducta canunt.
Dum Gallus Romana actis imitatur auitis
Arma, premens arma Romula, vñctor adest.
Postquam è sollicita posuit discrimina mente:
Torpuit occulto dextra soluta metu.

Ah quid

*Ah quid agis soboles priscorum inuicta Deorum?
Rerum, non auri, summa petenda tibi est.*

IN HORTO DVCALI.

STATVA LOQVITVR.

Veneri vixi æmula. Saxo occuluit delicias li-
uor. Pietate artificis æternum viuebam, nisi me vi-
disset marmoream Venus.

IN VILLA DVCIS.

FRANC. MARIAE Duci Metaurensum à bel-
lis redeunti, Leonora vxor, animi eius causa, vil-
lam exædificauit, pro sole, pro puluere, pro vigi-
lijs, pro laboribus, vt militare negotium, quiete
interposita, clariorem laudem, fructusque vberio-
res spariat.

IN CATHEDRALI PANDVLPHI
MALATESTAE TVMVLVS.

Olim Ductor eram Latio celeberrimus omni,
Ductor eram ingenio promptus, & ipse manu.
Quin etiam, populos summa pietate regebam
Adriacos, gratis militiae, atque domi.

P A N D V L P H V S mihi nomen erat M A L A T E

S T A, parenſque

Progeniesque pari nomine clara fuit.
Hic tumulus fuerat viuo de marmore factus,
Cesus imaginibus, & Leo subitus erat:
Ultima fex hominum ciues, paucique malorum
Deieceré suis ossa remota locis.
Sed sceleris tanti populus facto agmine vindex,
Hunc illum obtruncat, hos capit, atque fugata.

V R B I.

VRBINATIA.

AD S. CLARAM.

FRANC. MARIAE Duci, amplissimis belli,
pacisque muneribus perfuncto, dum pater-
nas vrbes per vim ter ablatas, ter per virtu-
tem recipit; & receptas æquissime moderatur;
dum à Pontificibus; à Florentinis, à Venetis exer-
citibus præficitur, deinceps & gerendi in Turcas
belli Princeps; & administrator assumitur. Sed an-
te dies sublato DONORÀ vxor fidissima, & opti-
meritissimo pos. & sibi;

IN S. BERNARDINO EXTRA
VRBEM.

ALEXANDRI VETERANI.

Maxima qui fuerat VETERANÆ gloria gentis,
Aspice quam parua nunc tumulatur humus.
Mille virūm hic stygijs cum frigida corpora ab
Paonia ad superos sepe reduxit ope: (bris)
Vnde illi merito nomen tribuere parentes,
Conueniens meritis, finitimumq; suis.
Mors, quoniam ceci tot funera traxerat Orcis,
Faucibus, vtrices intulit atria manus.

ALEXANDRO VETERANO Physico, Vrbini-
nati, Castiss. coniux, plentissimiq; FF. hoc
ponend. curr. Vixit ann. LIII. Obijt M. D:
XIII.

IN ARCE.

FRIDERICVS Vrbini Dux, Montis Feretri, ac
Durani

Durantis Comes, S. R. E. Confalonerius, atque Italicae confœderationis Imperator, hanc domum à fundamentis erectam gloriæ ac posteritati suæ exædificauit: qui bello plures depugnauit, sexies signa contulit, octies hostem profiliaguit, omniumque præliorum victor, ditionem auxit, eiusdem iustitia, clementia, liberalitas & religio, pace victorias æquarunt ornaruntque.

AD IMAGINES PRAESTANTIVM *virorum.*

PLATONI

Atheniensi, humanæ diuinæque Philosophiae antistiti celeberrimo Fed. dicauit ex obseruancia.

ARISTOTELI

Stagiritæ, ob Philosophiam ritè exacteque traditam, Fed. posuit ex gratitudine.

CL. PTOLEMAEO

Alexandrino, ob certam astrorum dimensionem, inducasque orbis terrarum lineas, vigilijs laborique æternò, Fed. dedic.

M. TULLIO

Ciceroni, ob disciplinarum varietatem, eloquentiæque regnum, Fed. D. P. P. P. ex persuasione.

L. BOETHIO

Ob cuius commentationes Latini M. Varro's Scholas non desiderant. Fed. Vrbin. Princeps P.

L. ANNÆO SENECAE

Corduben. cuius præceptis animus liberatur perturbationibus, excoliturque tranquillitas. Fed. erexit.

HOMERO

Smyrnæo, cuius poesin ob diuinam disciplina-
rum varietatem, omnis ætas admirata est; assecu-
tus nemo post. Gratitudo P.

D. AVGVSTINO

Ob sublimem doctrinam, cœlestiumque re-
rum indagationem luculentissim. post. edocti
F. C.

MO SAE

Iudæo, ob populum seruatum, diuinisqué ani-
matum legibus, posteritas Christiana posuit.

SALOMONI

Ob insigne sapientiæ cognomen, Fed. homini
diuino P.C.

D. THOMÆ

Aquinati, cuius diuinitas Philosophiæ Theolo-
gicæque commentationibus ornata est, dicat ob
virtutem egregiam.

SCOTO

Ob sublimes cogitationes, cœlestiumque re-
rum assertiones accuratissimas, Fed. doctori acu-
tissimo P.

PIO

Secundo, P. M. ob Imperium auctum armis, or-
natumque eloquentiæ signis. Fed. posuit magnitu-
dini animi, laboribusque assiduis.

BESSARTONI

Græci Latiniisque Conuentus pacificatori, ob
summam grauitatem, doctrinæque excellentiam
Fed. amico sapientiss. optimoque posuit.

ALBERTO

Magno, ob res naturales emulatione Aristote-
lica perquisitas, immensis voluminibus, Posterita-
tis curæ sanctissimæ B. M. P.

XYSTO.

XYSTO

Quarto P. M. ob Philosophiae Theologiaeque Scientiam ad Pontificatum traducto, dicat benignitati immortali.

DANTI

Antigerio; ob propagatos numeros, Poeticamque variâ doctrinâ populo perscriptam. Postta B.M.

P. VIRGILIO

Maroni; ob illustrata numeris Heroicis Romanorum Imperij incunabula atque Poezeos diuinitatem. Fed. dedit furori sublimi.

EVCLIDI

Megarensi; ob comprehensa terræ spatio lineis centroque; Fed. dedit intuitori exactiss.

VICTORINO

Feltrensi; ob Humanitatem, litteris exemploque traditam, Fed. Praeceptor i sanctiss. P.

SOLONI

Ob leges Atheniensibus traditas, Rom. tabularum seminario sanctiss. Fed. P. ex studio bene instituendorum ciuium.

BARTHOLO

Sentinati; acutissimo legum interpreti, æquissimoque, Fed. Posuit, ex merito & iustitia.

HIPPOCRATI

Coo, ob salubritatem humano generi datam, breuibusque demonstratam comprehensionibus, bona posteritatis valetudo dicat.

PETRO

Apono, medicorum arbitro æquissimo, ob remotiorum disciplinarum studium insigne, Fed. P. Cur:

D. GREGORIO

In cœlum relato, ob morum sanctitatem, librum quoque elegantia testatam, gratitudo Christiana memor erexit.

D. HIERONYMO

Ob fidei Christianæ præcepta, doctrina elegan-
tiaque illustrata, Fed. æternitatis gratia posuit.

D. AMBROSIO

Ob spretos fasces consulares, suscep-
tumque Christianum nomen, & ornata Latini sermonis
iucunditatem, Fed.P.

MONUMENTA FR. PETRARCHAE

Ob acerrimum ingenium, suauissimæque inge-
nuitatis doctrinam, posteritatis lætitia, lususque
dicauere B. M.

IN BIBLIOTHECA DVCIS.

Sint tibi diuinitæ, sint aurea vasa, talenta
Plurima, seruorum turbæ, gemmæque nitentes:
Sint vestes variae, preciosa monilia, torques:
Id totum hac longè superat præclara suppellex.
Sint aurati etiam niueo de marmore postes:
Et varijs placeant penetralia picta figuris:
Sint quoque Troianis circundata mœnia pannis,
Et miro flagrant viridaria culta decore;
Extrahraq[ue] domus regali fulgidæ luxu:
Res equidem mutæ; sed Bibliotheca pacata
Iussa loqui, facunda nimis; vel iussa tacere,
Est prodeesse potens & delectare legentem.
Tempora & ipsa docet, venturaq[ue] plurima pandit,
Explicat & cunctos cœli terraq[ue] labores.

SVES-

S V E S S A N A.

AD P R A E D I C A T O R E S.

A V G V S T I N I N I P H I P H I L O S O P H I .

DVm lapidi titulum mœrens Galeacius addit,
 Et tristi curat funera cum gemitu,
 Si quis honos tumuli: non hoc tibi, NIPHE, supremū,
 Sed patriæ, & misero stat mihi munus, ait.
 Ne viuis meliore tui tu parte. leuamen
 Nos luctus medijs querimus in lacrumis.

L I N T E R N I , v u l g ò P A T R I A .

O L I M N O B I L E O P P I D U M , E X I L I O S C I -
 pionis Africani celebre, cuius sepulcrum
 hic fuisse tradunt, additâ hac
 inscriptione,

DEcidto Hannibale, captâ Carthagine, & aucto
 Imperio, hos cineres marmore tecto habes.
 Cui non Europa, non obstitit Africa quondam,
 Respiceres hominum quam brevis vrna premat.
 INGRATA PATRIA, NE QVIDEM OSSA
 MEA HABES.

V E R V L I .

T A L E Q V I D A O N I V S P A L E A R I V S
 parentibus & sororibus suis co-
 gitabat.

MATTHAEO PALEARIO, & CLARA
IANARILLAE opt.parentibus: & Elisæ,
Franciscæ, Ianillæ, Palearijs, sororibus
honestiss. AONIVS PALEARIVS posuit muta-
to solo.

NEC NON UXORI.

Ni mihi spem Christus faceret, quem, Vita secunda es,
Non possem abrupto viuere coniugio.

Ille mihi te olim redditur am in luminis oras.

Pollicitus, dulci pascit amore animum.

Interea AONIVM venientem cursibus ad te.

Expecta campis vxor in Elysia.

FABERIANA.

IN S. FRANCISCO.

SIGISMUNDI HERCVLANI.

Lege Lector & luge casum infelicis adoles-
centis. SIGISMUNDVS ego sum patria
Forliniensis, ex nobili Herculaniorum fami-
lia, qui cum equo per lusum curro, alterius ex ad-
uerso currentis impetu excussus, biduo superuixi,
non modicâ de me spe forsitan relictâ. Cetera ex
alijs disce. Vixi ann. xviii. M.iiii.D.viii.

ANTONIVS HERCVLANENSIS Episcopus
Curiatensis, agri Piceni Prolegatus con-
sanguineo B. M. Pos.

TOLENTINA.

AD INSIGNIA PONTIFICIS
ET SYMBOLA.

PAVLO III. Pont. Max. terrestri Deo, Reipub.
Christianæ conseruatori.

MERIT.

MEDICI.

*Cui virtus, cui Musa dedit, cui sidera nomen,
Et Medicina simul, non cubat hoc tumulo:
Ast petijt cœlum, manet & comes ipse Deorum;
Tanta etenim virtus non tulit interitum.*

IBIDEM.

*Vt viuis, vixi: verūm morieris, & omnes
Qui sum, vos eritis; puluis, & umbra, solum.
Qui sapit, & qui non, qui seruit, & imperat, aqua
Et miser, & felix conditione cadunt.*

ARIMINENSIA.

IN ARIMINVM IVL. CAES.
SCALIGER.

*Prisca fui quondam civilis meta furoris:
Sed non fortuna meta futura fui.
Non tunc armatoge, non cessit laurea lingue.
Cesaris est facere, haud sub Cicerone loqui.*

IN D. FRANCISCI.

SIGISMVNDVS PANDVLPHVS MALATE-
STA, Pandulphi F. ingentibus meritis probitatis
Fortitudinisque, illustri generi suo, maioribus po-
sterisque.

*Sum SIGISMVNDVS MALATESTA è
sanguine gentis:
Pandulphus genitor, patria Flaminia est.
Vitam obiit V I I. Idus Octob. M. CCCC.
LXVIII.*

THEMISTII BYZANTINI,

Philosophorum sua tempestate Principis; reliquum Sigis. Pandulphus Malatesta Pand. F. beli Pelopon. aduersus Turcarum Regem Imperat. ob ingentem eruditorum, quo flagrat, amorem, hoc adferendum, introque mittendum curauit. M.
CCCC. L X V.

IBIDEM.

ROBERTI VALTVRII, qui de re militari XII. libros ad Sigismundum Pandulphum Malatestam accuratissimè scripsit, quique Roberto Malatestæ F. comitate insigni, facundia atque fide carus exstitit, Pandulphus Malatesta Robert. F. Sigismundi N.adhuc impubes, officij memor, hoc monumento B. M. ossa condi iussit. Vixit annos LXX. M. VI. D. XVI.

RAVENNATIA,

IN RAVENNAM IVL. CAES,
SCALIGER,

Prima per AEmathias quendam vetus edita silua
Adriacum secuit Thessala prorafinum:
Desertumque solum, tristisque informe palude
Muniit: atque urbis nomen habere dedit.
Hac belli sedes, gelido cum miles ab axe
Preruit, & Graios expulit inde duces.
Hinc sedet Illyrica prospectans prælia Nerei:
Ionius reduci cum tumet aestus aqua.

Hinc

Hinc oculus superi^g maris, terræq^z iacentis
 Excubat, hinc duris vtrq^z meta viris.
 Si iungas solidæ liquentia marmora terre:
 In medio, tanquam cor, metuenda iacet.

AD S. VITALEM.

IACOB. ARIGONIUS hec situs est. Hominem
 mors extinxit anno ætat. sue LIII. sed extinxit
 uno in homine multas virtuteis: artis medicæ sci-
 entiam eximiam: perpetuam in omni vita conti-
 nentiam: deniq; pietatem in Deum, humanitatem
 in omnes homines mirificam: quæ sublata ex ocul-
 lis vigebunt in animis memoriaq; multorum. Iac.
 Aragonius nepos ac Medicus P. &c.

IN D. FRANCISCI,

P. NVM. CARD.

Linguam habui Charitum, cor Palladis, ora Dionys:
 Non perij, mors est splendida vita bonis.

ALEXANDRO TRABERO,

Nat. Sueo, Equ. Cæsareæ militiae & Pontificis
 in Provincia Flaminia duci solertissimo, qui per
 annos 40. virtute aucta, generis antiquitate & pru-
 dentia, Regum Principumque in Italia & Germa-
 nia indefesso studio castra securus est, cum laude
 victoriæ signa reportans, fato Ravennæ. extinctus,
 hic sammo mœrore, sexagenario maior, deponi-
 tur. Tota cohors Germanica officij ergò B.M.F.C.
 M. D. XLI. XII. Cal. Ianu.

RASPANORVM.

Ex nobiliss. familia patritio insigni RASPANO,
 I S cuius

qui⁹ inuita virtus solā prudentiā superata est.
 Vixit ann. XLVII. ac IVLIO F. Equ. insigni, non
 minus matri caro, quām illustribus viris grato,
 virtute, ingenio, moribusque raris decorato, quie-
 tis publicē conseruatori; quo orbata ciuitas, non
 sine bonorum omnium mōrere valdē ingemuit.
 Vixit annos XXIV. MINORAEQUE filiæ dulciss.
 ac pudiciss. mira indole præditæ: vixit annos
 XXVII. IOANNA RASPONA Coniux, & ma-
 ter in utraque fortuna, magnæ virtutis inuitique
 animi mulier, piè P. O. S. Anno salut. humanæ M. D.
 XXXVII. Mense Novembri.

Viator, si quid in humanis veri est, hīc comitas,
 liberalitas, hic decus patriæ sepultum est. mendac-
 ium putas? famam consule. OSTASIO RAS-
 PANÒ viro dextrâ pectoreque fortissimo, Ponti-
 fici, omnibusq; Italiz; principibus cariss. RASPO-
 NA domus mōstissima B. M. P. C.

DIES DIEM INDICAT.

POSTREMVS DE OMNIBVS.

DANTIS POETAE.

Iura Monarchiæ, superos, Phlegetonta, lacusq;
 Lustrando cecini, voluerunt fata quoq; q:
 Sed qui pars cesit melioribus hospita castris,
 Auctoremq; sum petiit felicior astris;
 Hic claudor DANTES Patrijs extorris ab oris,
 Quem genuit parui Florentia mater amoris.

VIRTUTI ET HONORI.

Exigua tumuli DANTES hic sorte iacebas,
 Squallenti nulli cognite panesitu.

At nunc

RAVENNATIA.

At nūc marmoreo subnixus conderis arca,
Omnibus & cultu splendidiore nites.
Nimirum Beatus Musis incensus Hetruscis,
Hoc tibi, quem in primis hæc coluere, dedit.

A RAVENNA DVOBVS VEL III. MILLIARIBVS IN COLVMNA faxeæ.

In latere quod respicit Ariminum.

Heu cladem horrendam! hic ille per celebris
ager est, viator, in quo acerrimè vtrinq; pugnan-
tes xx. hominum millia conciderunt.

Inferius ibidem hoc distichon.

Hac petra Petrus donat donatus Iberos,
Gallosq; hic cæsos, Cæsius hæc memorans.

VERSUS RAVENNAM.

Reiectus ab oppidanis, amnem illac traiicit, aci-
es instructas huc ductitat, cum Prorege Hispano,
Pontificioque exercitu in dicto confligit.

PAVLO INFERIVS.

Paulo IIII. Pont. Max. sedente,

P. Donatus Cæsius Episc. Nar. vtriusque sig-
natuæ Referendarius, dum AEmiliæ præsideret,
locumque hunc conflictus Rauennatis celebritate
clarum diligenter explorasset; ne tantæ rei memo-
riam vetustas temporū aboleret, hoc erecto mar-
more conseruandum curauit.

VERSUS FLVMEN.

Heus viator, illic trans flumen castra metatus
OLGASTVS FOISSEIVS Gallorum Duxor Ra-
uennam oppugnat, murum aperit tormentis, &
conatur irrumpere.

SENAT

SENARII INFRA SCRIPTA.

*Videbis hospes huc parum attollens caput,
Inscriptus iste quid velit lapis sibi.
Recenset illam nempe cladem maximam
Galli atq; Iberi exercitus, AEmiliam
Quæ penè totam maculauit sanguine.*

IN QVARTO LATERE VERSVS FO-
RUM LIUIJ.

Hinc post cruentam Gallorum victoriam G A-
S T O N E peremto, Hispanorum reliquæ euaserūt,
Postremò capitur Rauenna à victoribus, ac deri-
pitur. Abi.

INFERIUS.

Gesta fuerunt hæc prid. Id. April. anno à partu
Virg. supra sesquimillesimum duodecimo. Iul. II.
Pont. Max. Christianam Rempubl. gubernante.

V E N E T A.

IN VENETIAS IVL. CAES,
SCALIGER,

*Peruia Barbaricis tellus OEnotria turmis
Pertulit impositi pondera dira iugi.
Ipsa suos fleuit populares Roma Quirites
Sensit & indomitæ noxia tela manus.
Haud tulit hoc Genius: cuius fatalibus ausis
Tutior in medio Roma renata mari est.
Clara virum virtus animo: insatiata cupido
Imperi: vasta non numerantur opes.*

Iuppi-

Iuppiter, haud temerè tua sunt ita diffita cœli
Mœnia, si possunt tangere; parte cares.

IN EASDEM SANNAZARIVS.

Viderat Adriacis VENETAM Neptunus in oris
Stare urbem, & toto ponere Iura mari.

Non inibi Tarpeias, quantumvis Iuppiter, arces
Objice, & illa tui mœnia Martis, ait.

Si pelago Tybrim prefers. urbein affice vtramq;
Illam homines, dices, hanc posuisse Deos.

DIALOGVS AD S. MARCVM.

A. Dic antique senex, Venetæ quis conditor vrbis?
B. Iuppiter. A. Unde arces? B. Attica. A. Scor-
ta? B. Venus.

A. Mœnia? B. Neptunus. A. Nummi? B. Dis.
A. Bellica? B. Mauors.

A. Artes? B. Mercurius. A. Iura? B. Miner-
ua dedit.

Non mirum est, si alias inter caput extulit urbeis,
Quam tot cœlestes composuere Deæ:

Quin cum tot simul hanc, solus Vulcanus Olympi
Sedes, hic credo cesserit aula Ioui.

Verum ego cum possem cœlum descendere, dixi:
Mutato hic potius corpore, marmor ero.

IN PALATIO CONSILII
MAGNI.

Omnibus, qui patriam conseruarint, adiuue-
rint, auxerint, certum est, esse in cœlo definitum
locum, vbi beati ævo sempiterno fruantur. Quod
quidem

quidem in terris fiat acceptius, quam concilia cœstusque hominum iure sociati, qui ciuitates appellantur; haec etiam in rectores & conservatores cœlo profecti illuc reuertantur. Aufersemini igitur vitia, colite virtutes; ad rectas opes animum subleuate; humiles preces in excelso porrigit. Magna vobis est, si dissimulate non velitis; necessitas inclitæ probitatis, cum ante oculos agitis Iudicis cuncta cernentis.

INSCRIPTIO BIBLIOTHECAE.

BESSARIONIS Cardin. ex leg. Senatus iussu; Procuratorum D. Marci cura Philippi Trono, Antonij Capillo, Andreæ Leono, Victoris Grimano; Ioannis à Lege Equ. Bibliotheca instructa & erecta. M. Anto. Triufano Principe ab urbe condita: M. C. XXXIII:

ANTE DVCIS PALATIVM.

HENRICVS III. Galliæ Rex, & I. Poloniæ Christianiss. accepto de immatura Caroli IX. Galliæ Regis fratri coniunctissimi morte tristi nuntio; è Polonia in patriâ, ad ineundum Regnum hereditarium properans, Venetias anno salut. M. D: LXXIII. XIV. Calend. Augusti accessit: atque ab Aloysio Mocenigo Sereniss. Venetorum Princepe & omnibus huiusc Reipub. ordinibus, non modo propter veteris amicitiae necessitudinem, verum etiam ob singularem de ipsius eximia virtute atque animi magnitudine opinionem, magnificèntiss. post hominum memoriam apparatu, atq; alacri Italiam propè vniuersæ summorumq; Principū præsertim cōcurru, exceptus est. Ad cuius rei memo-

memoriam sempiternam, Senatus hoc monumen-
tum fieri curauit, Arnoldo Ferrerio Secretioris ei-
Consilij participe: Regio apud rempub. Legato id
etiam postulante.

AD TRIBVNAL TRIVMVIROVRVM
REI AQVARIAE.

Venetorum vrbs, diuina dispōnente prouiden-
tia, in aquis fundata, aquarum ambitu circumse-
pta, aquis pro muro munitur. Quisquis ergo quo-
modocumque detrimentum aquis publicis in-
ferre ausus fuerit, & patriæ hostis iudicetur nec
minore plectatur poena, quam qui sanctos patriæ
muros violasset. Huius edicti ius ratū pèrpetuum
que esto:

IN D. MARCI AEDIS VESTIBVL O.

BARTHOLOMAEI GRADENIGI
Ducis LII.

*Moribus insignis, recti basis, indole clarus,
Clarior & meritis, Patrij seruator honoris,
Clauditur hoc tumulo, Gradenigus Bartholomaeus,
Dux fuit is Venetum, quarto defunctus in anno.*

Obiit anno M. CCC. XXXIX.

VITALIS FALERII DVCIS XXXL

OBIIT ANNO M. LXXXIV.

*Moribus insignis, titulis celeberrime dignis,
Cultor honestatis, dux omnimoda probitatis,
In commune bonus, bona semper ad omnia pronus,
Publica conseruans, meliora bonis coaceruans,
Dum veterum benè gestanouas, plus redditis honesta,
Cuncta-*

Cunctaq; iucundè faciens, das semper abundè,
 Ut fieret plenus quicumq; veniret egenus, (quos.
 Plus quoq; longinquos refouens, quā carne propin-
 Vita fuit cuius patriæ tremor hostibus huīus,
 Reddens tranquillos hos lingua, viribus illos,
 Cuius erat scire & populos propice subire.
 In quocunq; forent expendia siue labore
 Decretis legum mentes suspendere regum,
 Ut fieres horum rex, & corrector eorum,
 Fames super Cedros cuius dedit ire Faledros,
 Christi uatalis per agis dum festa Vitalis
 Duceris ad funeris facilius dolor omnibus vnuis.

L A N C I N I C V R T I I.

En virtutem mortis insciam.

Vivet L A N C I N V S C V R T I V S

Sacula per omnia.

Tantum possunt Camœna!

I N A E D E S S. I O A N N I S E T P A V L I.

ANTONII VENERIT DVCIS LXI.

Quisquis aut insignem tumulum tua lūmina flectis,
 Ingentem, cuius cinores bac marmora seruant,
 Contemplare Ducem Princeps hic ille per omne
 VENERIVS famâ volitans ANTONIVS orbem,
 Qui tribus hanc urbem lastris, totidemq; per annos
 Rexerat, eternis signans ea tempora fastis.
 Taruifina sua, Cassella & mœnia, matri
 Reddit a, Dyrrachium, Corcyrag, & oppida forti-
 Plurima parta manu; pœnas sibi sumpsit ab illo,
 Quem genuit, nomen metuit dum perdere iusti.

Ipsi

Ipsius ut clarum micuit clementia sidus.
 Reddidit Vngarica Reginæ sceptrum, suorum
 Rapta dolis: ne triste iugum, Furlane, subires
 Obsttitit: Italicam pacauit multa per orani
 Turbida: post terris abiens, se intulit astris.
 Mille quadringentis Christi cedentibus annis,
 Institit atra dies, vigesima trina Nouembris.

M I C H A E L I S M A V R O C E N I
 DVCIS LX.

Inclita vitalis, Michael, quem duxit in auras
 Maurocena Domus, Venetum Dux, ciuibus ingens
 Spes erat, alta parans; intercipit ardua fatum
 Cœpta Ducis: virtute potens, fuit ensis acutus
 Iustitia, heu moriens patriæ per secula lactus!
 Qua cinis est, iacet hic; mens gaudet, fama coruscat.

L AVRENTII, ET IACOBI TEPV-
 LI DVČVM.

Quos natura pares studijs, virtutibus, arte,
 Edidit illustres, genitor, natu: q̄ sepulti
 Hat sub rupe Duxes Venetum, clariſſima proles
 Teupula, collatis dedit hos celebranda triumphis.
 Omnia præsentis donauit predia templi,
 Dux IACOBVS valido fixit moderamine leges
 Orbis, & ingratum redimens certamine Iadram,
 Dalmatiosq; dedit patria p̄st Marte subactos.
 Graiorum pelago maculauit sanguine classes,
 Suscipit oblatos Princeps LAVRENTIVS Istros,
 Et domuit rigidos ingenti strage cadentes
 Bononia populos; huic subdita Seruia cessit.

Fundauere vias pacis, fortig₃, relicta
Re, super os sacris petierunt mentibus ambo.

THOMAE MOČENIGI DVCIS LXIII.

Hac breuis illustri M O C E N I G A ab origine

T H O M A M

Magnanimū tenet vrna Ducē, grauis iste, modestus,
Iustitia & princepsq₃ fuit, decus ipse Senatus
AEternos Venetūm titulos super astra locauit.
Hic Teucrūm tumidam & eleuit in aequore classem;
Oppida Taruifi, Ceneta, Feltriq₃, redemit;
Vngaricam domuit rabiem, patriamq₃ subegit;
Inde Foriulli, Catarum, Spalatumq₃, Tragunam,
AEquora piratis patefecit clausa peremptis,
Digna polum subiit patrijs mens fessa triumphis.

I N S A C E L L O V I C I N O.

NICOLAO VRSINO, Nolæ Petilianique
Principi longè clarissimo, Senensium, Florentini
populi, Sixti, Innocentij, Alexandri Pontif. Maxi.
Ferdinandi Alphonsique iunioris Reg. Neapolit.
Imperat. felicissimo, Venetæ demum Reipublicæ
per x v. annos magnis clarissimisque rebus gestis,
nouissimè à grauissima omniū obsidione Patauio
conseruato, virtutis ac fideli singularis, Senatus V.
M. H. P. P. Obiit ætatis LXVIII. M. D. IX.

F B I D E M.

Imperator, Ductor, eques, milesque : DIO-
NYSI NALDI conduntur h̄ic ossa. Hic iuniorem
Ferdinandum, regno à Gallis pulsum, restituit:
Florentinam rempubl. peditati præf. pec. orna-
uit:

uit: Venetis Imperij dignitatem sustinuit, fide, ac fortitudine incomparabili, inter alios Duxes peditum praefectus, Patauium seruanit. Moriens enim ijs vigilijs, hoc virtutis suæ perpetuum monumentum, clarissimo Lauredano principe, ex amplissimi Senatus autoritate meruit. Obiit ætat. anno XLV. Anno M. D. X.

P A S C H A L I S M A R I P E T R I
DVCIS LXV.

P A S C H A L I S M A R I P E T R V S P. maximis Reip. Senatoribus bonitate & eloquentia semper par, religionis, ac rerum vsu nulli secundus: sed cùm ijs laudibus in ciuitate excelleret; in locum Francisci Foscari; adhuc viuentis; à patribus suffectus, quod anteā domi debilitatum erat; sua auctoritate in pristinum statum diuinitus restituit. Vixit in Princip. annos IV. Mens. VI. Dies VI. Obiit M. CD. LXI.

I B I D E M ,

Ex hostium manubijis.

P E T R O M O ĆE N I G O, Leonardi F. omnibus non minus optimi; quam eloquentissimi Senatoris muneribus domi forisque functo, maris Imperatori: qui Asia à fauribus Hellesponti usque in Syriam ferro ignique vastata; Caramanis regibus, Venetorum socijs, ab Ottiomanno oppressis, regno restituto; piratis vndique sublatis, Cypro à coniuratis non minori celeritate, quam prudenter recepta, Scodra ductu & auspicijs suis obsidione liberata; cùm Rempub. feliciter gessisset; absens Marci Procurator, inde Dux grato Patru cōsensu,

creatus est; Ioánes tertius ab hoc Dux, & Nicolaus
Mocenigi fratres pientissimi B. M. D.

Vixit annos LXX. Mensis I. Dies XX. Obiit
non sine summo populi gemitu, Duca-
tus sui anno primo, Mense secundo,
die decimaquinta. Anno salutis M.
CCCC. LXXVI.

I B I D E M .

Dux IOANNES MOCENIGVS, Thomæ pa-
trui, & Petri frâtris Ducum secutus vestigia, bel-
lum Ferrarensse inuitus gessit, & Rodigij peninsu-
lam adiecit Imperio, pacé coluit, Rêsp. Venetam
administravit, iustitia, probitate & prudētia, Dux
opt. & amantiss. Reip. habitus est.

L. F. P.

Obiit anno M. C D. LXXXV. Vixit an-
nos LXXVI. Dux annos VII. Men-
ses VI.

I B I D E M .

LEONHARDVM PRATVM, militem for-
tissimum, & ex prouocatione semper victorem,
prefectam Ferdinâdi Iunioris & Federici Regm
Neapolitanorum, ob virtutem terrestribus na-
turalibusque prâlijs felicissimum, magnis claris-
simisque rebus pro Veneta Republ. gestis, pug-
nantem ab hoste cæsum, Leonhardus Laureda-
nus Princeps, & amplissimus ordo Senatorius,
prudentiæ & fortitudinis ergò statua hac equestri
donandum censuit.

I N S.

IN S. SEBASTIANI.

NICOLAVS CRASSVS forum primum, nauigationem deinde securus, ab aduersa fortuna, forunis omnibus spoliatus, ad forum iterum reuersus, hanc postremò locum laborū omnium, & misericordiarum quietem sibi, & posteris P. anno M. D. LXIII.

D. O. M.

MARCUS ANTONIVS Triuisanus P. integer vita, & paterna virtute ac gloria semper clarus, omnibus honoribus egregie perfunditus, à patribus, inuitq ipsius genio, Princeps cooptatus, cum annum Rempubl. sancte gubernasset, religionis amantissimus, dum sacris in imaginum aula interesset; nulla ægritudine, flexis genibus, in gremio Patrum moriens migravit in cælum beatissimus M. D. LVI.

A D S. FRANCISCVM.

MARCO ANTONIO MAVROCENO, Equiti, & Procuratori, viro eloquentiss. rerum doctrinâ, ciuilibus negotijs, & bellica virtute Clarissimo, qui cum omnia ornamenta, quæ in rep. sunt amplissima, virtute adeptus esset, maiorib. tamen semper dignissimus est iudicatus. Legationes innumeræ maximasque sapienter fortiterque gessit, repressa præsertim apud Maximilianum Imp. quo ründam Legatorum temeritate. Legatus in castra Imperatoria, omnia munia feliciter obiit.

In subrico bello Magister Equitum designatus, mira celeritate transmisso Abdua, se Gallorū Regi coniunxit, & Ludouicum Sfortiam victoræ spe

iam exultantem armis regnoque spoliauit.

Crémonā captā, Mediolani Principis insignibus potitus, ea suis ædibus affixit, quæ & suæ virtutis, & præclaræ victoriæ posteris monumenta essent.

Exacta iam ætate, dum videt totam Europam armari contra Remp. & luctuosī belli præcidere causas contendit, diuino consilio è vita discedit, ne vrbem, quam auctam Imperio, & potentem opibus reliquerat, paulò pòst multis cladibus afflictam videret. Obiit an. Salutis M. D. I X. v. i. Idus Aprilis, omnium ferè suorum bonorū Syluestro Mauroceno Ioan. F. Q. S. M. & ab eo uno semper ex eadem familia vsufructu legato. Vixit ann. LXXV. Procuratores S. Marci poss.

IN AEDE S. SALVATORIS.

FRANCISCVS VENERIVS Princeps, Priscæ maiorum virtutis, ac disciplinæ verè imitator, nullo nec adumbratæ laudis stimulo, nec priuatæ utilitatis errore vñquam permotus; in regēdis populis summæ clementiæ, in dicenda sententia Senatoriæ grauitatis, pacis & concordiæ amantissimus, in omni sermone sapientiss. semper, in principatu nihil præter ornamentum Principis, quod est iustum imperium, pulcherrimū liberis, ciuibus exemplum. Vixit annos LXVI. D. IV. In principatu annos II. D. XXII.

Vide Franciscum Sansouium de Venetorum Ducibus.

AD MONUMENTVM SEPVLCRI SALVATORIS, SIMILE Hierosolymitano.

Hoc mirum spectetur opus compagibus auctum,

Rupie

Rupibus artifici fax areuulsa manu.

Gen's Mausoleum sileat vesana sepulcrum,

Quod fuit & Domini, Martia Roma, tui.

Illa duo congesta viris monumenta fuere;

Hoc Christo tanta mole paratur opus. (ctor,

Quanto homini superum præstat Rex summus & au-

Tanto hoc est alijs clarus, & melius.

IN CRYPTA EIVSDEM.

Quis iacet hic? rerum Dominus. cur morsus acerbo

Funere? quo lectis gentibus astradaret.

IN S. STEPHANO

IOSAPHATO, scientię bonorum amico, vitiorum hosti acerrimo, qui eloquentiam verè Romanam, bonaſque artes Venetam iuuentutem per multos annos docuit; ac tandem pietate ac innocentia clarus, annum agens quintum & octogesimum, ex nullo nisi senectutis, & oculorum imbecillitatis morbo infirmus, placidè cūm familiaribus loquens, naturæ concessit: filij innocentissimi posuere.

MARINVS GEORGIVS.

Philosophus, Oraſor, Senator clariss. qui propter optimarum artium studia fuit tota in Italia, exterrisq; gentibus summo honore ac nomine; Legatus innumerabiles prouincias obiit, domi forisq; magistratus amplissimos, quosque facilime adeptus est, & summa cum laude gessit; inter quos capiunus pro republ. factus, in diuturnam valetudinem cūm incidisset, leges Urbanaſ ex S. C. corrigens, lugente ciuitate, extinctus est, H. S. M, quod

Helena Maura vxor sequatur T. F. V. vixit annos
LXVI. Obijt M. D. XXXII.

LAVENTII ROCCHÆ.

Qui Reip. in administratione versamini, & ad
amplissimos in ea gradus ritè contenditis, LA-
VENTI ROCCHÆ, Vlyssis Doctoris F. magni
Venetorum Imperij Cancellarij vitâ yobis imitan-
dam proponite: Nam cum virtutes ipse reliquas,
quarum cultor vsquequaq; studiosissimus exstitit,
ea semper bonitate & innocentia decoraret, vt sui
ordinis Principatum incredibili omnium consen-
su fuerit consecutus, annos LXX, iam natus, è te-
nebris in lucem excedens, certissimam veræ gloriæ
& honorum adipiscendorum cunctis rationem de-
clarauit: Georgius Stephanus nepos gratiss. P O S.
v. Id. Iunij M. D. LIX.

CONTARENORVM.

Siste, quisquis es, gradum, & cineribus nobilium
CONTARENORVM ritè saluere iussis, Felix
abitō.

*Cum venerit dies Domini, in misericordia eius
egrediemur.*

IN MAGNA MINORVM AEDE.

FRANCISCI FOSCARI DVCIS LXIV.

Accipite, ciues, Francisci Foscari vestri Ducis i-
magine. Ingenio, memoria, eloquentia, adhæc Iusti-
tia, fortitudine animi, si nihil amplius, certè sum-
morum Principum gloriæ æmulari contendi; pie-
tati erga patriam meæ satisfeci nunquam: maxima
bella pro vestra salute & dignitate, terra marique

per

per annos plusquam triginta gessi, & summa felicitate confeci; labantem suffulsi Italiam libertatem: Turbatores quietis compescui; Brixiam, Bergomum, Rauennam, Cremam, Imperio adiunxi vestro; omnibus ornamentiis patriam auxi; pace vobis parta; Italiam in tranquillum fere redactam, post tot labores exhaustos, etatis anno LXXXIII, Ducatus quarto supra tricesimum, salutisque M. CCCC.LVII, Kal. Nouemb. ad eternam requiem commigravi. Vos iustitiam, & concordiam, quo sempernum hoc sit Imperium, conseruate.

IBIDEM,

NICOLAI THRONI DVCIS L X V I I.

NICOLAUS THRONVS, opt. ciuis, optimus senator, optimus Aristocratiæ Princeps fuit. Quo felicissimo Duce florentissima Venetorum Resp. Cyprum Imperio asciuit, cum Rege Parthorum contra Turcum socia arma coniunxit; fraudatam pecuniam, viua illius effigie, resignauit, cuius innocentissimis manibus hanc meritam diuini operis molem Philippus filius perenni æternitate posuit.

IOANNI MAGIO,

Puero incomparabili: qui ob imperitiam obstetricis ex ytero statim translatus est ad tumulum, die XI. Decemb. M. D. XXII.

BERNARDI PRIOLI PATRIT. VENETI.

Sanguine clarus eram, & natis, & conjuge felix,
Nobilis & patria, gratus & officijs.

*Littore ab AEgypti, gemmarum diues, & auri,
Dum redeo, insani me rapit vnda mariis.
Pone modum votis peregrina ad littora tendens,
Perfringet curas nam breuis hora tuas.
Ventorum flatus non omnis nauita calleat,
BERNARDI exemplo discere (discere) potes.*

VRBANO BOLZANIO BEL-
LVNENSI

Minoritanæ familie sacerdoti, summæ integri-
gatis & innocentia, qui Græcas litteras extorres
iam pridem, & procul à terra Italie exulantes no-
bis summa tum dicendi, tum scribendi lau-
de princeps asseruit, PIERIVS VALERIANVS
BOLZANIVS ex fratre N. institutionis educa-
tionisque memor Pos. Vixit ann. LXXXI. M.
III, dies XII. In voluntaria paupertate felici-
cissimus, in omnes, quoad potuit, semper of-
ficiosus, nulli vñquam iniurius, locum præce-
ptori maiorum suorum concessere Cornelij Pa-
tronii.

I B I D E M .

PIERIO VALERIANO BOLZANIO Bellu-
nensi, eius si negotia diu apud summos Pontifi-
ces curata noris; nihil eum vñquam legere, ne-
dum scribere potuisse, dicas; sin quæ multa tam
docta scripserit, inspicias; nulli hominum otia
quietiora contigisse iudices. Ioannes Cornelius
Fantini Patritij Veneti F. & fratres locum amico
suo intimo vnanimes concess.

FRANCISCI BARBARI.

*Si quis honos, si fas, lacrumis decorare sepultos,
Flete super, mœstisque locum complete querelis,
FRANCISCVS, cui prisca parem vix saclatulerunt,
BARBARVS hic situs est, linguae decus omne Latinae.
Fortia facta viri, pro libertate senatus,
Brixia, quam magno tenuit sudore, fatetur.
Hic summi ingenij scriptis monumenta reliquit,
Græcaque præterea fecit Romana, tenet nunc
spiritus astra, sacros tumulus complectitur artus.*

I N S. MARIA LVBANICA,
vel ZEBENIGO.

SEBASTIANI FOSCARINI.

Accipite, Veneti ciues, quod est optimum in rebus humanis, humanas res contemnere. Vixi Reipubl. quamdiu potui; mihi certè parum; & hic vno ictu extincto.

I N S. LVCAE.

AETERNO NVMINI, SVPERISQ. OMNIB.
*Siste viator, nec Manes lœdito.
Quod fuisti, fui. non es quod sum.
Ut me vides, te alij fortè videbunt breui.
Incerta certi fati hora;
Numen ergò semper time.*

GWILIELMVS SVVEERTIVS FRANC. F.
domo Antuerpiâ,
ad maiora natus,
præclara spondente indole, atque industriâ,
in ipso ætatis flore
migravit, vnde venerat.

FRANC.

FRANC. SVVEERTIVS Fratri carissimo con-
tra votum Pos.

Obiit anno M. D. XCIII, XI. Martij.

Tubone, bonum votum, hoc & mortuus rogat,
adde, & VALE.

Surrectas vicisti Alpes, atque vrbis aquosa
Murmura. Fatales cur fugis ante minas?

I B I D E M .

EPI T A P H I V M . H O N O R A R I V M .

Condit ARETINI cineres lapis iste sepultos,

Mortales atro qui sale perfricuit;

Intactus Deus est illi, caussamque rogatus,

Hanc dedit: ille, inquit, non mihi notus erat.

A D M I C H A E L I S .

Lector, parum subsiste: rem miram leges.

Hic Eusebij HISPANI monachi corpus situm est;

Vir vnde cumque qui fuit doctissimus;

Nostraeque vita exemplar admirabile.

Morbo laborans sexdecim totos dies,

Edens, bibens nil prorsum, & usque suos monens,

Deum adiit. hoc scires, polebam. abi, & V A L E .

Anno Domini M. D. I. X. Februar.

etatis suae LI, sacræ militiae XVI.

M. A. COCCII SABELLICI

TVMVLVS.

Quem non res hominum, non omnis ceperat etas
Scribentem, capit hanc COCCION urna breuis.

L A T O M I .

Magnus in hoc tumulo iacet ille SABELLICVS, orbis

Cuius

Enim ad ingenium non satis vnuis erat.
 Tempora permodicis inclusa et omnia chartis;
 Seruire exemplo quae potuere aliquo.
 In Venere incerta tamen hic contabuit: atque
 Maluit Italicus Gallic a fata pati.
 Quid iuuat, humanos scire atque euoluere casus,
 Sifugienda facis, & facienda fugis?
 Obiit anno salut. huius m. d. v.ii. ætatis
 ferè LXX.

IN VESTIBVL O D. GEORGIL.

Terror Græcorum iacet hic, & laus Venetorum,
 DOMINICVS MICHAEL, Quem tenet
 Emmanuel.
 Dux probus, & fortis, quem totus adhuc colit orbis;
 Prudens consilio, summus & ingenio.
 Istius acta viri declarat captio Tyri,
 Interitus Syriae, moror & Vngariae.
 Qui fecit Venetos in pace manere quietos:
 Donec enim vixit, patria tutafuit.
 Quisquis ad hoc pulcrum venies spectare sepulcrum,
 Cernuis ante Deum flectere propter eum.
 Anno Domini m. c. xxviii. Indictione
 vii. Obiit DOMINICVS MICHAEL
 Dux Venetia.

IN AEDIBVS PHILOLOGIANIS.

Θωμᾶς Φιλόλογος ὁ Ῥαιεννᾶς, δὲ τῆς ὀκτυμή-
 θης γενέστια Βοιωνίας, ρώμης, πατασίας Σφία λαρ-
 γώνας, οὐδέγειτο. Ιτε ἀπὸ κτίσεως χόσμος ΖΕΒ.
 Thomas Philologus Rauennas Physiscus, ære
 honestis laboribus parto, ædeis primūm Paduae
 virtus

virtuti; post has, senatus permissu, pietati erigi fecit: illas animi, has etiam corporis monumenta.

Anno Mundi v i M. DCC. LIII.

Iesu Christi M. D. LIII.

Vrbis M. C. XXXIV.

IN S. MARIA NOVA.

Sunt Charitum hi tumuli? Charitum sunt, non tam
men hic est.

Sola Charis, sed & hic ipsa sepulta Venus.

Sunt tumuli hi Veneris? Veneris sunt, non tamē hic est.

Sola Venus, sed & hic ipsa Minerua iacet.

Hic ne Minerua iacet? iacet hic, sed non tamē illa hic.

Sola iacet, sed & hic casta Diana iacet.

Ergo etiam periere Deæ? dubitásne perisse

Ipse Deas, potuit SYLVIA si ipsa mori.

AD CISTERNA.

Parcior è cælo quum quis descenderit imber,

Hic erit, ingenti quod leuet ora siti:

Nec tantum hoc hominum potuit solertia; verum

In medio dulces aquore seruat aquas.

T A R V I S I I.

Avrelij Augurelli imago est, quam vides,
Vni vacantis litterarum serio
Studio, & iocoso, dissipari curatamen:
Hoc, ut vegetior sic fieret ad seria:
Ilo, ut iocosis vteretur firmior.

VICE

VICETINA.

IN VICETIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Bacche pater, Ceres alma, bona bona numina
pacis:
Quæ patulos agros, qui iuga curuas tenes;
Quid rerum, quid amicitiae cum Marte cruento
Vobiscum? vestrum ut vexet vtrumque furor?
Pulchra racemiferos domit at V I C E T I A colles,
Latague spicilegi iugera findit agri.
Cædis amor, cædis germanæ insana cupido:
Nec patrius nato est tutus ab hoste crux.
Nusquam iter est. vastata iacent latrone proteruo
Ruscula: corruerunt ignibus hausta suis.
Parce (nefas) scelerare manus, Gens debit a cælo,
Imbue que ignoto pectora digna Deo.
Divina facies: regio cælestis: at huius
In cæli medio tartara dira vigent.

IN AEDE CATHEDRALI.

HIERONYMO SOLEDO, Episcopo Vasconensi, Clementis V I I. Pontif. Max. Domus Magistro, in Hispaniam Legato, ab eo Carol. V. Imperat. misso: rebus supra omnium spem eius prudentia celeriter, & ex voto confectis; affinitate etiam inter illos coniuncta: Cæsare in Italiam adducto: cum Venetis, ceterisque Italiæ Principibus foedere inito, Duce Insulam Cæs. Conciliato, in Belgis etiam apud eundem Legatione functo: Romæ in maiori de se expecta-

pectatione sublato: Io. Petrus fratri opt. atque innocentiss. P. Vixit ann. 52. dies 2. O. 4. Non Ian. 1533.

IN D. LAURENTII.

FERRETI BREXANI, & SVORVM.

*H*ec situs ex clara F E R R E T V S origine vates,
Scaligeros decuit quem cecinisse Dutes.
Scripsit & annales, Genuense & in ordine bellum,
Et noua de priscis carmina temporibus.
Et decus huc patriæ, Ferret a hic gloria gentis,
Hic locat aeternum nomen, & ossa lapis.

LEONARDO PORTO.

Nobilissimo, Iuris & bonarum litterarum per-
titiss. qui nummos, mensuras, & pondera antiqua
ad nostri temporis rationem deducendi autor
fuit, atque octogenario maior decepsit. & eius fi-
lius xvi. Kal. Octob. M. D. XLV.

AD SERVOS.

POLYXENAE CESENATAE.

*S*erius, aut citius, nihil est: bene vivere, vita est
Aeterna; & calum, qui bene vixit, habet.
Obiit anno M. D. XXV. xvi. Kal. Iulij.

ANTE AEDES COMITIS VVAL-
MARANAЕ.

MARIA AVSTRIA AVGVSTA, Caroli V. Ma-
ximil. II. Rodolphi II. Imp. filia, vxor, māter, à
Philippo fratre Hispan. Rege potentiss. ad regen-
dum Lusitanorum quondam Rēgum Imperium
super partum, è Germania adscita: per Italianum
iter

iter faciens in his ædibus, quod ipsa ob veterem
Austriacorum Principum erga hanc Domum cli-
entelam maximè voluit, cum Margarita, Maximi-
lanoque filijs Archiducibus, à Leonardo VVal-
marano comite, eiusdem Philippi Regis Pensiona-
rio splendidissimo apparatu accepta fuit. Anno
M. D. LXXXI. XV. Kal. Octob.

IN PALATIO MAIORI.

ANTONIO BERNARDO I. C. præstant. &
patri opt. ob Rempubl. domi forisque feliciter
administratam: vrbe pontibus, carcere, foro, tem-
plis exornatâ: Iudæis & noxijs eiectis: ciuitate
in pristinam dignitatem & otium, studijs &
sanctis moribus restituta: monte pietatis fun-
dato; grata Vicetia Pos. M. CD. LXXXVI.

AE O L I A.

FRANCISCVS TRIDENTÆVS, Vicetinus
I. C. Hieronymi Equitis F. gelidi venti fla-
tum, in cauerno, Cubalo nuncupata, spiran-
tem in ædes proprias per hanc cryptoporticum
deduxit: ad temperandum ardentes & æstiuos ca-
lores: quem tum cohibendo, tum relaxando, no-
uo atque mirabili artificio, per cubicula quæque
ducendo: pro libitu ea refrigerare & calfacere va-
let; ita ut custodia villa, eius ingenio, diligentia,
impensa & æmulatione ornator effecta: inter re-
gia oblectamenta connumerari queat. An. 1560.
AEtat. verò suæ XXXII.

VERONENSIA.

IN VERONAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Talia & canimus semper florentis ocellum,
Calliope nequeat grandius ullaloqui.
Aucta Deis, auctura poli Verona Quirites:
Quot ciues, tot habens sidera digna loue.
Non animi, non ingenij vigor acrior usquam.
Nulla creat plures Martia terra duces.
Transferre in celum voluit sibi Iuppiter. Atqui
Clarior in nostris maluit esse locis.

IN NOVA VRBIS PORTA.

VERONA non minùs nobilis, quam antiqua
ciuitas, ac priscæ virtutis memor, Venetæ Rei-
publ. beneficio, non solùm muros, iniuria tempo-
ris corruptos, in melius restituit; sed ea quoque si-
bi templorum, viarum, pontium ac portarum or-
namenta adiecit; ut publicorum ædificiorum ma-
gnificentia, nulli urbium postponenda videatur.
Tantum illi profuit bonorum Principum tutela
ac fauor.

IN PONTE NOVO AD
ATHESIN.

Qui fluminis vim passus annos plures iacuerat,
ciuitatis ornamento & commodo pons tandem
est restitutus.

EX ALTERA PARTE.

Fluminis impetu disiectum pontem, diligentia
AEmi

AEMI penè restitutum, FRANCISCI FOSCA-
RIS successoris cura perfecit.

IN CATHEDRALI.

LVCI, Luca tibi dedit ortum, Pontificatum

Ostia, Papatum Roma, Verona mori:

Imò Verona dedit tibi lucis gaudia, Roma

Exilium, curas Ostia, Luca mori.

Obiit S. Pater D D. LVCIVS Papa III.

Die xxv. Nouemb. Anno M. C. LXXXV.

COTTAE.

Sperabastibi culta nouum, Verona, Catullum:

Experta es veros bis viduata Deos.

Nulla animum posthac res erigat, optima quando

Prima rapit celeri Parca inimica manu.

Quæ tamen ut vedit morientes frigida COTTAE

Ora, suum fassa est crimen, & erubuit.

IN MARIA ANTIQVA.

CANIS MAGNI DE SCALA.

Si CANIS hic grandis ingentia facta peregit;

Marchia testu adest, quam sauo Marte subegit:

SCALIGERAM qui laude Domum super astræ
tulisset,

Maiores si parca dies infida dedisset;

Hunc Iulij geminata dies vndena peremit,

Iam lapsis septem quater annis mille trecentis.

MARCI ANTONII TURRIANI.

Ante annos sciuisse nocet. nam maxima virtus

Persuasit morti, vt crederet esse senem.

MASTINI SCALIGERI.

*SCALIGERA de gente fui, celebrique ferebar
Nomine MASTINVS, claras dominabar in vrbes.
Me dominum Verona suum, me Brixia vedit,
Parmaque, cum Luca, cum Feltro Marchia tota
Iura dabam populis & quo libramine nostris
Omnibus, & fidei, & Christi sine sorde secutor.
Occubui primo post annos mille trecentos,
Et decies quinque heu lux ibat tertia IunI.*

AD S. ANASTASIVM.

Illustri LEONHARDO ex antiquiss. Imperialibus Bauariæ regulis, Comiti in Ortenburg, indolis & spei incomparabilis iuueni, hanc mœroris & amoris sedem superstites sorores Veronica & Anna-Maria proh dolor contra votum dedicarunt: authore agnato Ioachimo, eiusque filio Antonio procurante. Obiit die xvi. Iulij, Anno M.D.LXI. Suæ ætatis vndevigesimo, cùm ex gymnasio Patanino hanc sibi fatalem auram pauculos dies captasset.

D. O. M.

IANVS FREGOSIVS LIGVRVM Princeps, ac Venete Reipub. terrestrialium copiarum omnium præf. vbi fortiss. Ducis officia domi forisque præstisset, hac H. T. F. I. Hercules F. paternæ pietatis memor P.

AD S. FIRMVM.

TOSELLLO SORAYNAE I. C. quod Verona patriæ antiqua monumenta conscripserit, & per-

perquisuerit, eaque ab edacitate temporis eripuerit, suorum quoque ciuium gesta conscripserit, & æternitati consecrauerit, S.P.Q. Veron. B.M.
Cuius D.D.

AD PROCVLI.

Quod NICOLAI BARBADICI opera, consilio, liberalitate, solertia, difficilimo pestilentiæ tempore, Verona sit periculo liberata: urbano prouisum otio: plebis egestati annonæ consultum: prætorium magnificè refectum: obscuriores carceres illustrati: amphitheatri arena sordibus purgata: prætura denique præclarissimè administrata: id N I C O L A V M B A R B A D I C V M bene & de ciuium commodo, pro sua maiorumque suorum dignitate, posterorumque exemplo benegerendæ prætuæ fecisse, sibi que grata & esse & fore, testatum est D. Zenonis Suburbium. M.D.XXVI.

IN AMPHITHEATRO.

IACOBO FOSCAREN O.

Quod amphit. instaurandum curauit, quodque eius prudentiâ in max. Italiæ frumenti inopia, vna Verona abundauit, Prætori, patrique opt. Veron. D.P.M.D.LXX.

IBIDEM.

HIERONYMO MAMOREO V. C. cuius incredibili studio dum urbi præst, quod temporum iniuria huic amphitheatro perierat, reddi cœptum est. Veronenses PP. M.D.LXIX.

IN AREA PRAETORII.

ZACHARIAS BAR. Eq. Veronen. Praef. non nullas in agro, tres in vrbe arces instaurauit: Praetorium hoc sublicium marmoreum fecit, forum ampliauit, curiam ædificauit, in penuria annonæ famem defendit, Rempublicam integrè gessest, æquale ius omnibus dixit. Eius discessum populus lacrymis declarauit. M. CCCC. LXXVI.

MANTVANA.

IN MANTVAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Maxima cū veteri turgeret Hetruria regno,
Sceptraqüe terrarum iungeret aucta
mari:
Mole noua tumuit, solijsq; excreuit auitis,
Ut premeret forti iura aliena pede.
Inde est in superas deducta colonia terras:
Non tamen his potuit M A N T V A tota dari.
Clara viris, felix ducibus, diuo inclyta cycno,
Quem vitreis aluit Mincias Andis aquis.
M A N T V A diues auis, magno non cesserit orbi,
Tota tamen parte hac vincitur ipsa sui.

IN AEDE CATHEDRALI.

Aduentare mihi extremam dum suspicor horam,
Qsibus hanc posui viuu in æde domum.

AD IMAGINEM RESVRGENTIS,

*Nos quoque, qui solum superata morte reuixit,
Sumptuos carnem rursus, & ossa, docet.*

IN S. ANDREAE.

LAMPRIDII.

LAMPRIDIUM Carum Musis hic Mantua seruat.

PETRVS MYRTEVS BENED. LAMPRI-
DIO POS.

Ergo ego, nobilium ô Genitrix atque hospita vatum
Mantua, quod nimium vicina Cremona Maroni
Obfuerit, solus pœnas abs te ipse reposcor?
Ille soli tantum tulit: ast ego de te,
Mantua, deq[ue] tuo meritus bene principe, cara
Propatria, & vitam, & cineres tibi reddere cogor.

M A N T I N E A E.

Esse parem hunc nōris, si non præponis Apelli,
Aenea M A N T I N E A E qui simulacra vides.
ANDREAS MANTINEA, Apelles suæ æta-
tis, Equestris idcirco dignitate ornatus,
Obiit anno M. D. XVII.

CAROLO NAVOLONO.

CAROLVS Eques clarissimus NAVOLONVS,
Belli Magister, & equitum inclytus ductor,
Prudens duorum tum Ducum gubernator,
Patriæq[ue] militum optimus fuit rector;
Nunc superis, ob integrissimam vitam
Receptus, hoc reliquit ossa sub saxo.

Obiit anno salutis M. D. LIX. ætat. LXXIX.

IN D. FRANCISCI.

HIPPOLYTI ALTERICI.

Fatis HIPPOLYT O impij's adempto
 Maximo Altericæ domus honore,
 Consulto egregio vtriusque Iuris,
 Oratore quæ optimo Poëta,
 Deplorat pater, ingemunt clientes:
 Silet Mantua, Aonides quæ lacrymantur,
 Qui obiit anno salut. M. D. LXIX.
 ætat. XXXVIII.

LAELIO CAPILVPO BENEDICTI R.

Mantua te Læli meritò se iactat alumno.

Nam Maro quafonuit tu quoque voce sonas.
 Et tua sint quamvis ex omni parte Maronis
 Carmina; non eadem quæ canit ille canis.
 Non igitur mirum si te modò Mantua ademptum
 Certatim spargit floribus & lacrymis.

Vixit annos LXII. dies xv.

¶ Anno M.D.LX.III.Ian.

BENEDICTVS AEGIVS AD
 CAPILVPVM.

Si vera est, LAELI, SAMI sententia vatis:
 Quæ tua nunc anima est, ante Maronis erat.

IBIDEM.

Si neque fata queunt animos seiungere amicos;
 AEternum heic Blanca est, Iulius, & prolius.

D. O. M.

Si fata renderent aut permutarent animas;

IVLIVM

IVLIVM GONZAGAM probitas redimeret,
Et vxor vita permutaret propria.
At quia neutrum licet probitas raptum luget.
En vxor Biancha amoris aquè ac doloris
Hoc illi monumentum viuens collocat.

IBIDEM.

ANNIBAL CONSTANTIVS Neapol. eques,
præsidio equestris Principis præfectus, sibi ac Sci-
pioni Calderino, qui sæpius Ordinem duxit, viuēs
faciundum curauit: ne quos benevolentiae caritas
in vita arctiss. vinculo coniunxerat, in morte dis-
iungerentur.

IN COEMETERIO AD EFFIGIEM
Io. BAPTISTAE SPAGNOLI
Carmelitæ.

Alter hic iacet à Marone vates,
Natus Mantuae, & quidem Poëta
Dignior titulo, nisi incidisset,
In fluctus varios scientiarum,
Quo musas coluit minore cura.
Primus hic tamen à Marone, natus
Mantuae, coluit poëta Musas,
Andinosq; biberat sacro ore fontes.
Vixit annos octoginta natus M. CCCC:
XLIV. XII. April.

FRANCISCVS SVVEERTIVS,
in eundem.

Mantua me genuit, tenuit quoq; Mantua, sacros
Nunc eadem cineres Mantua cara tenet.

IN S. DOMINICO.

IOANNES MEDICES h̄ic situs est, inusitatissimis virtutis Dux, qui ad Mincium tormento ictus Italix fato potius, quam suo, cecidit M. D. XXVI.

IOAN. FRANCISCI PVSTERIAE.

Gallorum veterum scribis dum stemmata regum,

Quicquid & occidua contigit Hesperiae.

Quot reges pictis posuerunt iura Britannis,

Quos Hunni, & Russi, quosq; Polonus habet.

Ecce immaturos carpsit mors inuida fructus,

Concidit & dura sylua tenella manu:

Quæ si culta mea poterit repararier arte,

Florescet nitido marmore sylua magis.

Vixit annos XLII, M. v. D. XIII. Obiit

III. Id. Mart. M. D. LXXVI.

IN AEDE S. MARIAE CARITATIS.

ANGELICAE BVRGIAE.

Diuinum munus supremis sedibus olim

ANGELICA ad terras BVRGIA missa fuit,

Has Deus angelico non dignas corpore ducens,

ANGELICAM sedes duxit ad Angelicas.

Obiit die vltima Ianuar. M. D. XIX.

AD CARMELITAS.

Hospes ALEXANDER triplici clarissimus erat.

Hic cubat, hic sacer est manibus iste locus.

Sive sonum malles, sive instrumenta sonora,

Nec melior psaltes, nec faber ullus erat.

Regia nemo pari tornabat vase a decore,

Situe

Siue æs, seu gemmas, siue terebat ebur.
 Majoris superos nemo pietate colebat:
 Qui legis ergo, piæ dic piæ verba animæ.

L V C R E T I A E.

Accolit angelicas quæ nunc LVC RET I A sedes,
 Frigida sub paruo marmore clausa iacet.
 Nestupeas, confessa Deo sua crimina planxit,
 Senserat extreum cum sibi adesse diem.
 Atq³ comas neglecta, crucem complectitur ipsa,
 Cui lacrynas fundens basia mille dabat.
 Omirum! o summi pietas immensa Tonantis!
 Quæ peccans vixit, facta beata nece est.
 Obiit anno salut. M. D. XXXVI. Die XXI.
 Decembr.

AD S. MARTHAM.

ALEXANDRO GONSAGAE Friderici I. Du-
 cis Mantuae F. Caroli V. Impe. Augusti, & Philip-
 pi Hispan. Regis auspicijs, maximarum rerum ad-
 ministratione, & peditum equitumque ductu, non
 minus pacis artibus, & Christianæ religionis cul-
 tu, quam nobilissimi generis splendore, & bellicæ
 virtutis gloria claro, Fabius & Alexander FF. pa-
 renti opt. merito PP. mœstissimi. Vixit annos LX.
 M. X. D. IV. Obiit XIX. Kal. Septemb. anno salut.
 M. D. LXXX.

ALBERTINO PAVESIO.

Ingenuis artibus eruditio Ludouicus filio P.
 Intempesta mihi cur te mors abstulit? heu heu!
 Debueras oculos claudere (nate) meos.

I N S. B A R B A R A E.

Amici mei omnes desinite luctu quietem nunc
meam rumpere. Vixi namque ut morerer: mor-
tua sum ut viuerem: yobiscum victura demū, cùm
mortua mors fuerit. Dominicæ vxori dilectiss.
Vincentius de Ferratis, & filij matri bene merenti
pos. Anno M. D. L V.

I N S. N I C O L A I.

F R A N C I S C I G I S V L P H I , ex antiquissimo
Longobardorum sanguine hīc ossa clauduntur,
donec immutatio veniat, & corruptibile hoc in-
corruptibile induat, & mortale immortalitatem.

P E T R I P O M P O N A T I I M A N T V A N I.

Hīc sepultus iaceo. Quare? nescio. nec, si scis
aut nescis, curo. Si vales, bene est. viuēs valui. For-
tasse nunc valeo. Si, aut non; dicere nequeo.

I O A N N E S L A T O M V S.

Cur, quis hic iaceam, referre cogor,
Et caussa iugulo mea admouere
Hunc Ensem, ut modo mortuus, cinis;
Si tecum fuero locutus, atri
Conuincar placiti, rensq; siam?
Sed sunt ij rabidi, & mali poëtae;
Qui, quum plurima mentiantur ipsi,
Me verum prohibent tacere: nam sum
P O M P O N A T I V S ille, qui professus
Manes esse nihil, sed interire
Quicquid est hominis, pati q; fatum,

Nunc

Nunc contra experior: tacere proinde
Mallem, sed rabidi vetant poëta.

CREMONENSIA.

IN CREMONAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Quis modus esset agris, & quanta licentia fru-
Verba peregrina Gallica voce notant. (gū.
Inde solum nati lātum dixere Cremonain,
Quin Latio vox est delitiosa tremor.
Vsque adē longo reddit cum fœnore tellus:
Prateritiq; horrus commoda ridet ager.
Defuit & cultrum, & vomer: non deficit vber.
Lassa manus, trita sarcula, fessa Ceres.
Reddit ant pensum aliæ: nostra lex unica terræ est:
Et votum domini, & spem superare sui.

IN CATHEDRALI.

D. O. M.

PAVLO ALAE, qui ob IV. Cl. eximiam pruden-
tiam in Senatum Mediol. cooptatus, cum Magistra-
tum, ea fide, grauitate, abstinentia, castè integre q;
& ad priscæ probitatis laudem gessit, ut longè ma-
iores à Rege sperare debuisset. Sed heu! dum Reip.
dignitati enixè priuatorumque commodis beni-
gnè studet, suis parum consulens, perdita valetudi-
ne diu vsus vita cessit, suo magis, quam aliorum
tempore. Vixit annos I.L. M. x.

Ciuit. CREM. decreto sepulcro sumptu pub-
ciui B.M. parentauit.

Inscriptio honoraria in exequijs. Sepultus Albæ.

IBIDEM,

D. O. M.

M. HIER. VIDAE, ALBAE EPISCOPO,

quem probè omnes norunt,

Ciuitas CREMONA decreto sepulcro sumptu-

pub. ciui, qui de vniuersa ciuitat. B. M.

est, parentauit V. A. N.

Qui cum, quidquid in egregium hominem laudis
dici potest, in eum beneficio nat. fuerit collatum,
immortalit. erat dignus, nisi naturæ cōmunis con-
ditio obstitisset. Viuit tamen adhuc apud nos,
viuetq; æternum ad posteros benef. iu-
cundiss. ac perpetua recorda-
tione.

Qui omnibus erga gregem sibi commissum offi-
cijs functus piet. charit. fide, const. præclarus, o-
mnibus carus, nemini noxius à nobis dis-
cessit, suo magis, quam aliorum
tempore.

Qui non solùm piè & sanctè Deum coluit, sed ita
etiam cecinit, vt in cœlo locum, vbi beatus æuo
sempiterno fruatur, & in terris æternam
sibi gloriam maximo omnium morta-
lium fructu comparârit.

Obiit anno M. D. L X VI. x x v I I . Septemb.

SEBASTIANO PICENARDO.

Cæfareo armorum ductori, victorijs innumeris
clariss. summis Principibus in arduis expeditioni-
bus vnde cumque expetito, cui Insubria Sfortiadæ,
Liguria ciuib. AEtruria Mediceo seruata, ipsa de-
nique patria toties defensa, æternū debent IOAN.
BAPT. PICENARDO acerrimo peditum præfe-
cto, virtutis paternæ emulo, & propagatori.

SFOR

S FORTIAE item PICENARDO fortiss. copiarum Imperatori, qui parentem nō modo æquabat, sed etiam lōgē superasset, nisi in medio victoriarū cursu raptus esset. Valerius & Sfortia fratres opt. auo, patruo, & Patri B. M. pos. M. D. LXXVII.

AD S. BARTHOLOMÆVM.

MELCHIORI AIMO I.C. clariss. qui ob egestias eius virtutes, & singularem in patriam pietatem, non minori ciuibus suis commodo & ornamento fuit, quam Ioānes Baltazar, & M. Antonius eius maiores, qui cum in Iure ciuili excellerent, suæ vtilitatem publicam præferentes, nominis sui memoriam reliquerunt. Ludouicus I. C. Vincen-
tius Physicus, Ioan. Paulus, & Ioan. Bapt. FF. patri
clariss. & B. M. mœstissimi poss.

Vixit annos LXX. P.M. obijt prid. Id. Septemb.
M. D. LXX.

CAMILLI BOCCATII.

Arte fuit nato prior, & pater arte secundus,

Ergo erit arte minor, qui fuit ante prior.

Obijt M.D. XLVI. IV. Non. Ianu.

AD S. AVGVSTINVM.

HOMOBONO OFFREDO Philosopho, mortalibus ob mores non minus suauiss. quām medendi præstantiam caro, omnibusque expetito: cuius domus sanitatis officina, multis è rogo in vitam restitutis, tota Italia adibatur; At dum vndique à Principibus accersitus, amicorum saluti consulit, suam perdit, luctu pub. Ciuitatis, Italia mœrente elatus. Vixit ann. LXXX. Petrus Ioan. Bapt. FF. mœstiss. parenti sanctiss. poss.

A D

AD S. ANGELVM.

Hic pietas in patriam, & pauperes prompta, monumento est vobis posteri, ubi iaceo. ANTONIVS
LAFAITATVS, nulli vñquam noxius, Deo proximus. Vale.

AD SIGISMUNDI.

FRANCISCVS SFORZIAE F. ex Sfortia familia Mediolan. Dux: Blancam—Mariam Philippi Vicecomitis F. hec sibi vxorem adiunxit, idq; per verba & annulos ex more significauit, anno à Christi conceptione 1457.

IBIDEM.

BLANCA MARIA FRANC. Sforziæ vxor. M. P.Q. aram, atque ædē felic. Matrimonij M. F.C. Hieronymo, eiusque monachis cessit, ac sacravit, ministris vietū annum de suo H. E. Cremona dotali vrbe dd. decreuit. Legauit Anno 1460.

BRIXIANA.

IN BRIXIAM IVL. CAE S.
SCALIGER.

Quæ pingues scatebras specula despectat ab al-
Postulat imperij Brixia magna vices. (ta,
Cœlum hilarum, frons lata vrbi, gens nescia fraudis,
Atq; modum ignorat diuitis vber agri.
Si regeret patrias animis concordibus oras;
Tunc poterat dominis ipsa iubere suis.

IN

I N . C A T H E D R A L I .

Vixi, & securus mei possessor fui ; quæ dederat
mihi Deus, in cursu peregi; pietate Christi optimi
meliores sedes spero : Valete Brixienses mei ; cœ-
lum spectate, Deo parete : nam quām fragilis &
caduca sit vita mortalium , meo exemplo discite.
M. CCCC. L X I I I .

C O R N E L I I M I C H A E L I S .

Heu CORNELI, quæ fors tua?
Sum felix; ne me vexes.
Cur in pube lata obijsti?
Satis vixit, qui bene moritur.

I N P A L A T I O C A P I T A N E I .

Hic locus odit, amat, punit, conseruat, honorat.
Nequitiem, pacem, crimina, iura, probos.

I N D . F A V S T I N I . E T I O V I T A E
M E M O R I A E A E T E R N A E .

Illustris Viri P A V L I A V O G A R D I Brixiani,
qui ob insignem animi erga D eum pietatem,
S S Q . F A V S T I N V M & I O V I T A M patriæ suæ
Patronos, ad tuēdām amplificandamq; Brixianorū
societatem, eorum SS. nomine in vrbe nuper
institutam, pro sacrīs, diebus singulis in ea fa-
ciendis, mille aureos nummos moriens
legauit. Societatis ordo Bene me-
ren. P O S . C I C . I O .
LXXIII.

BERGOMATIA.

IN BERGOMVM IVL. CAES. SCALIGER.

*Ingenium, corpus, mores, obtutus, amictus,
 Tecta, cibus, gressus, guttura, sermo, sonus:
 Omnia crassa modis insignibus, omnia dura;
 Sic valeant silices ut superare suos.
 Ista domi: sed vicinus si aspergat acetum;
 Artibus atque dolis vincitur ipse suis.*

IN CATHEDRALI.

D. O. M.

BARTHOLOMAEVS COLEONIVS de Andegauia virtute immortalitatem adeptus, vsq; ad eò in re militari fuit illustris, vt non modò tunc viuentium gloriam longè excesserit, sed & posteris spem eum imitandi ademerit. Multoties enim à diuersis Principibus, deincepsq; ab Illustriss. Venetorum Senatu accepto imperio, tandem totius Christianorum exercitus, sub Paulo II. P. M. delectus fuit Imperator, cuius acies 14. annis ab eius obitu, solo iam defuncti Imperatoris, tāquam viui nomine militantes, iussa cuiuscumq; alterius contempserunt. Obiit 4. Non. Nōvem. Anno Domini 1475.

IN PALATIO.

BERGOMVM vrbs vetustiss. Ann. ante S. N. 1804. à Cidno Liguris Hetruscorum Regis F. exstructa: aliquando in libertate, aliquando sub Romano, Cæsarum, Regum, ac Ducum Imperio, vario euentu

uentu iactata, sub sanctissima D. Marci alarū umbra, tandem diuturnæ pacis otio fruitur, & feliciter quiescit.

IBIDEM.

ANTONIA ciuis Bergomi virgo, non minus animi, quam corporis pulchritudine pollens; cum ab N. N. violentum in se stuprum parari videret, morte pro conseruanda pudicitia vilipendens, gladio violatoris erepto: intrepidum sibi pectus transfodiens, singulari castitatis exemplo urbem hanc perpetuo illustrauit.

TICINENSIA.

IN TICINVM IVL. CAES.
SCALIGER.

QVA citus Eridani ditat TICINVS arenas,
Gratus honoratas hospitis hospes aquas:
Lux studiorum ingens, Regum pulcherrima sedes,
Signat inexhausti iugera plena soli.
Deuicta Italia, reliquis voluere relictis,
Magnanimi hac potius parte sedere Duces. (es!
Pace tua, Hesperia alma parens, haec dixero: quanta
Quanta sum! totum es: pars tamen una placet.

IN AEDE D. PETRI.

SEVERINI BOETII EPISCOPI.
Mæonia, & Latia lingua clarissimus, & qui
Consul eram, hic perij missus in exilium.
Sed quid mors rapuit? probitas me vexit ad auras,
Et nunc fama viget maxima, viuit opus.

IN CATHEDRALI.

Michaeli Zieglero patritio Sueuo, qui plurimis cùm Germania & Gallia, tū Italiæ ciuitatib. peragratis, ob præclaras animi ingenijq; dotes multorum gratiam conciliauerat. Demū hoc Ticinensi Gymnasio adeò in omni virtutum genere excellerat, vt non minus in Philosophia, quā in Iurisprudent. atque in Musicæ modulis floreret; qui-que cum in Syrij ardoribus, æstus leniendi causa, Ticino amni natans se credidisset; eius vorticibus inuolutus, diem obiit anno M. D. L X I V . Non. Quint. ætat. suæ x x v i I . Io. Corradius Cotvitz, cùi flebile desiderium reliquit, socius socio carissimo, atque opt. merito mœstiss. P. O. S.

*Sueuia me genuit, rapuit Ticinus, habet nanc
Vrina breuis. calidis te laue, lector, aquis.*

IN CARMELITARVM.

Reuerend. Carmelita D. Archangelus Lafraconus Papiensis, infula Theologorum redimitus, Ticinensi Gymnasio viuens legit, legens obiit, legebat, vt doceret; sciebat, vt bene ageret. Anno M. D. L X V . VII . Cal. Decemb.

IBIDEM.

IOAN. FRANCISCO DE S. NAZARIO A RIPA I. C. primi nominis Senatori, Dux, Com. Palat. HELENA GENTILIS vxor, & vi. liberi.

*Hoc, hospes, potes astimare saxo,
Humani nihil esse non caducum.*

NICO-

NICOLINI DE S. NAZARIO.

Vita bonum mendax. longo dignissime seculo,
 Hic tegit extinctum te, NICOLINE, lapis.
 Heu quantos Ticino luctus, lachrymasq; relinquis,
 Interpres legum, Concilijq; pater!

IN S. FRANCISCO.

ANONYMI.

Non habitaratione soli, nec stirpis auitæ,
 Immiserè necem fata sinistra mihi.
 Nil hinc. inde preces fusæ, nil pulcra iuuentus
 Profuit; instabilis stat sua cuiq; dies.

BALDI I. C. FRANCISCANORVM

HABITY CLARI, IN NOVO
 monumento.

Vita, labor, studium, diuini cultus amoris,
 Artes naturæ, fulgentia dicta, legales
 Normæ pastorum, quæ sunt & cœlica iura,
 Ornant Baldi animam, quæ pâdent dogmata clara.
 Et quia nunc linquit mortalis pondera carnis,
 Dulcia iam gustans auctoris pascua summa,
 Clauditur hic BALDVUS, Francisci tegmine fultus,
 Doctorum princeps, Perusina conditus arce.

Obiit M. CCCC. D. xx. April. in aurora.

Gothardus Regna Mediolan. Ticinensis
 Gymnasij Rector instaurauit, anno Do-
 mini M. D. XLVII.

IBIDEM.

Filius Astreæ morum pater, artis alumnus
 Cæsareæ, verus religionis bonus,

BALDV^S, Perusij ducens cognomen ab vrbe,
Clauditur hic: animam sidera summa tenent.

Baldus editorem sortitus locum, hic octo &
decēm suprà centum annis obdormierat.

M. D. XIX.

FRANCISCI CVRTII SENIORIS.

Sacrarum interpres legum, sanctissimus olim

FRANCISCVS, patriæ gloria magna suæ.

Quem probitas, quem cana fides, pietasq; decorum
Fecerat, hoc positum marmore corpus habet.

Obiit 1495. 3. Iulij. Bernardinus Curt. gra-
tuſ filius fieri iussit.

LVCHINI CVRTII.

Tegitur hoc lapide LVCHINVS CVRTIVS
I. C. patriæ decus, vitæ speculum, pacis amator,
præcipuus vitiorum osor, 1502.

IN AEDE S. CLARAE.

BLANCAE AITIAE coniugi, Augustinæ
TVRRIANAE matri, BLANCAE SALIMBE-
NAE sorori, foeminis lectiss. I OSEPH SALIM-
BENIVS Eques, tribus animis suis ynica pietate
POS. M.D.LXXIII.

IN S. EPIPHANII,

ANDREÆ ALCIATO, Mediolanensi I. C.
Comiti, Protonotario Apostolico, Cesareoque Se-
natori, qui omnium doctrinarum orbem absolu-
uit, primus legum studia antiquo restituit decori.
Vix, ann. LVI, Mens. VIII, D. IV. Obiit prid. Id.
Januar. Anno M. D, L. Franciscus Alciatus I. C.

A. B. M.P.

A.B. M.P.ad sinistram: μηδὲν ἀναβαλλόμενον.
Ad dextram: Ανδρὸς δικαιούς καρπὸς οὐκ εἰσόλλο-
ρας.

IBIDEM.

HIERONYMO TORNELLO I. C. Max. quem
ad intimam arcanamque iuris sapientiam enucle-
andam, & ad totius exemplum sanctitatis, & iusti-
tiae, Natura pepererat. Hæredes opt. moestiss. ad
tempus poss. Vixit annos LXX. Obiit anno M.D.
LXX. x. Cal. Novemb.

*Credite nunc vati augusto posse aquora claudi,
Cum, quicquid legum est, hæc breuis vrna tegat.*

AD S. AVGUSTINVM.

CHRISTOPHORO TRUCHSES. S. Rom.
Imperijs hæreditario Dapifero, Baroni in VVal-
purg, Trib. milit. Cæs. in expeditione Africana,
ornamentis Equitis donato, D. Caroli V. Imperat.
manu.

*Austriacum in Turcas bellum, Caroliq, triumphum,
Tunisia fauces, salsaq, stagna maris.*

*Virtutis monumenta tua immortalia perstant,
Corporis hic tantum stat fugitiuus honos.*

Otho Gymnasiarcha Fr. cariss. M.D. XXXV.

AD INTROITVM MARGARITAE AV-
STRIACAE, ANTE AEDES MAR-
chionis Malespinae.

MARGARITAE AVSTRIACAE, Cæsarum
prolis Philippi III. Regum Regis vxoris, Pudici-
tiae ac gratiarum alumnæ, omni virtutum splen-
dore ornatissimæ, Christianæ pietatis auspici re-
ligiosissimæ, pacis nuntiæ, publicæ salutis,

tutelæ, maximæ, felici, & augustæ, angusta quidem, sed læta domus.

ITEM.

Intuere ingrediens, diuinæ Cæsarum propago,
Regum olim iam sedem, quæ multoties pro singu-
lari in Austriacos fide penè funditus euersa, felicissimis deinde eorundē auspicijs instaurata, aurea
qua nunc ouans tranquillitate potitur, præsente
tuo Numine, æterna perfrui sperat.

IN S. IACOBO EXTRA
MVROS.

JASON MAINVS Iureconsultus, Eques, & Co-
mes, quisquis ille fuerit, h̄ic requiescit.

Materia vincor, & tu vis ire viator?

Expediam; jacet h̄ic ille MAINVS. abi.

AD CARTHVSIANOS.

IOANNES GALEACIVS Vicecomes, Magni
Matthæi pronepos, sub Galeacio Patre ad magna
institutus, rem militarem primus in Italiam redu-
xit, bellator indefessus, suo auspicio, & aliorum
ductu, barbaros & hostiles exercitus, siue iniurias
vñcisceretur, siue socios & amicos defenderet, siue
regni fines ampliareret, occidione deuicit. Regum
gener atque sacer, affinitates, amicitiam, & socie-
tatem cum potentiss. Regibus iunxit, Religionem
Dei amplexus, collapsa templo restituuit; noua ma-
gnifice & opulenta extruxit; Hierosolymis facel-
lum & aras erexit; domi & bello disceptatōr pru-
dens, iustus, magnificus; Papiæ scholas, & cuiuscū-
que scientiæ Doctoribus annua salario instituit;

arces

arcos, partim opere, partim situ & natura validas, munitiores, alias manu & opere inexpugnabiles fecit, gentes omnes à mari Tyrrheno ad Venetorum usque littora sub fidem & imperium redegit, ex gubernatore regni dominus & Dux creatus, ad excelsa rerum humanarum fastigia viam affectabat, nisi in Italiæ iacturam facta intercessissent. Constituit moriens cor Viennam Allobrogum, reliqua intestina ad Gallacos deportari, & in ædibus diuorum Iacobi & Antonij, ossa vero in cœnobio Carthusiensium iuxta Papiam condi testamento iussit. Vixit annos 47. m. 10. d. 19. Obiit 1402. Mediolani. Regnauit annos 24.

IN AGRO TICINENSI,

Per quem Mediolano in ipsum flumen
fossam nauigabilem Comes
FONTANVS duxit.

Martis, & Cereris hi campi sunt,
Non minustrophæis, quam aristis clari.

Rex prælio victus, & captus,
exercitus cæsus;

VICTORI CAESARI

PETRVS ERNIQVES ACEVEDIVS Comes Fô-
tanus monumentum dicauit,
&

fossâ nauigabili Mediolano in Ticinum ductâ
æternæ victoriæ famam,
vbique terrarum sparsam,
Perenni aquarum lapsu, & murmure
in mare deferri voluit,
Ut hoc etiam elemento vagaretur.

Inscriptio Eryci Puteani, nondum posita.

MEDIOLANENSIA.

IN MEDIOLANVM IVL. CAES.
SCALIGER,

Compositos populos, validiq; exordia Regn^e.
Excepit faciliter terra beata sinu.
Creuerat Ausonio commissus sanguine Gallus:
Et dabat antiquo fortia iura Pado.
Tertia se adiunxit tantis Germania rebus:
Et stetit audaci fama parata manu.
Quavis simplicibus iactet se gloria signis:
Cum triplex vni contigit aucta mihi.

IN AEDE CATHEDRALI.

IOANNIS VICECOMITIS ARCHIEPISCO-
PI Mediolanensis.

Quam fastus, quam pompa leuis, quam gloria mundi
Sit breuis, & fragilis humana potentia quam sit,
Collige ab exemplo, qui transis, perlege, differ,
In speculo speculare meo lacrymabile carmen,
Qui sum, qui fuerim, dic am, qui marmore claudor,
Sanguine clarus eram Vicecomes stirpe, Ioannes
Nomine, nullus opes possedit latius orbe:
Præsul eram, pastorq; fui, baculumq; tenebat
Dexter a pastoris, gladiumq; sinistra gerebat
Felicit domini; magnusq; potensq; triumphans
Ipse fui viuens, metuerunt nomina nostra
Æthera, terra, mare: suberant vrbesq; potentes
Imperio tituloq; meo: mihi Mediolanum
Vrbs suberat, Landense solum, Placenti agrata,

Aurea

Aurea Parma, bona & Bononia, Pulchra Cremona,
 Bergoma magna satis, lapidosis montibus aucta,
 Brixia magnipotens, Bobiensis terra, tribusque
 Eximijs dotata bonis Terdona vocata,
 Cum arum tellus, nouaque Alexandria, pinguis
 Et Vercellarum terra, atque Nouaria, & Alba;
 Ast quoque cum castris Pedemontis iussa subibant,
 Ianua, ab antiquo quondam quae condita Iano
 Dicitur, & vasti narratur Ianua mundi,
 Et Sauonensis arx, & loca plurima (quae nunc
 Difficile est narrare mihi) mea iussa subibant:
 Thuscia tota meum metuebat languida nomen;
 Hinc obessa fuit populo Florentia plena,
 Bellaque sustinuit Tellus Perusina superba,
 Et Pisae, & Senetumidum reuerenter honorem
 Praestabant; me me metuebat Marchia tota.
 Italiae partes omnes timuere Ioannem;
 Nunc me petra tenet, Saxoque includor in isto,
 Et lacerum vermes laniant nunc vndique corpus.
 Quid mihi diuitiae, quid lata palatia prosunt?
 Cum mihi sufficiat, paruo quod marmore claudor.

Et clausi diem meum M. CCC. LIV. Augusti v.

MARINO CARACCIOLO CARDIN.

Neapolitano, illustri genere orto, qui plurimis
 pro Pontif. Cæsareque functus Legationibus, pri-
 mum Carol. V. Imper. ad Aquisgranum coronam
 imposuit, Anglos ei coniunxit, & Venetos; ac de-
 dum à Paul. II. Pont. Max. in Cardinalium num-
 erum cooptatus, dum Provinciam Mediolanensem
 ab eodem CAROLO sibi creditam regeret, im-
 portuna morte, maxima cum Reipubl. Christianæ
 iactu-

iactura sublatus est. v. Kalend. Feb. M. D. **XXXIII.**
annos natus **LXIX.** Ioan. Bapt. fratri opt. Pos.

TVMVLVS ALFONSI DAVALI
MARCHIONIS PISCARIAE,
& Vastij.

*Arma manu tibi capta, & victo ex hoste trophyæ
Hæc tibi marmora erunt, hæc tibi erunt tituli.
Hæc tibi Mars statuit; statuit Bellona sepulcrum,
O D A V A L E, hæc cineri debita busta tuo.
His ALFONSE iaces ornatus & obrutus armis,
Arma tibi tumuli; tela tibi tituli.*

IBIDEM.

POLYDORI SFORTIAE.

*Sfortia aius, pater est Franciscus maximus ille,
Cui virtusq; parens, sors bona amica fuit.
Est Mediolanum patria hæc ditissima rerum,
Atque hominum; generis nomina fecit aius.
Corpore, mente, manuq; vigens Polydorus in artes
Et generis titulos conspicieundus eram.
Præter spem præstare nihil, sed fas fuit. heu mors
Tam bona vota, heu mors, præcipitat a tulit.
Natus an. 23. obiit an. 1473. 10. Martij.*

PUBLII ATTILII GRAMMATICI
*Morborum vitia, & vita mala maxima fugi,
Nunc careo pœnis, pace suor plaida.*

IBIDEM.

CAROLVS BORROMAEVS Card. Tituli S.
Praxedis, Archiepiscopus Mediolan. frequentiori-
bus

bus Cleri, Populiique, ac deuoti fœminei sexus
precibus recommendatum cupiens, hoc loco sibi
monumentum viuens elegit. Vixit ann. **X L V I,**
M. I. D. I. Præfuit Ecclesiæ Mediolanen. annos
XXIV. M. IIX. D. XXIV. Obiit **III.** Non. No-
uemb. anno **M.D.LXXXIV.**

D. O. M.

*Nolito mores, patriam, genus, nec rem
Inquirere hospes, manibus meis tantum
Lucem precare. orbi ipsa protuli lucem,
Vibi quietem, sfortia dedi magno
Cum maximum natu. quid astra, quid virtus
Possint, hic ostendit: parentem an agnoscas
Me Luciam Francisci, & inclytam quam
Vrbs sensit & felicitatis autorem.*

Obiit anno 1450. 21. Ianuar.

IN D. AMBROSI.

*M. ANTONIO MAIORAGIO,
dicendi Magistro singulari,
Latinis, Græcisque litteris perpolito,
& libris editis illustri:
qui publicè docuit annos IX.
Vixit **XLI.***

*Bartholomæus Comes vxoris fratri
B. M. Posuit.*

IBIDEM.

*A qui laze el soldado VILGRIA
El qual mando el cuerpo ala yglesia
Y el corazon ala amiga.*

HISPANAE.

A qui Iaze la señora Donna MARIA,
Que murió treynta dias antes que fuese Còdesa.

IBIDEM.

Esta es la mas cierta morada
Para el cuerpo descansar,
Si el alma va a buen lugar.

IBIDEM.

A qui Iaze Iuan Bras molinero,
Delos dancantes el mas diestro,
Que Iamas le faltó gesto
Ni tabaque, ni pandero.

LVSTITANI.

A qui Iaz Vasco BELLO
Homen bom e fidalgo,
O qual trazendo espada,
A mingem mató coela.

IN S. NAZARII.

IOAN. IACOBVS TRIVVLTIVS Magni Fi-
lius, qui nunquam quieuit, nec alias quiescere pas-
sus est, hic tandem quiescit ipse. Tace.

PROSPERI COLVMNAE.

Geſſi bella diu, ſed incruenta;
Defendi Hesperiam ſenex vtramque,
Proſper vi validæ meæ Columnæ.
Perfeci mea fatā: peruicaces
Vos in ſanguine Principes, Valete.

M. CCCC. XXIV. Kal. IanuarII.

AD S. MARCVM.
FACIO CARDANO. I. C.

Mors

Mors fuit id, quod vixi, vitam mors dedit ipsa:

Mens æterna manet, gloria, tuta quies.

Obiit anno Domini M. D. XXIII. IIII. Kal.

Sept. ann. LXXX. Hieronymus Cardanus
Medicus parenti posterisque V.P.

IN S. FIDELIS.

Quod est templum Patt. SOC. IESV.

PIAE MEMORIAE SACRVM.

PAVLA MARIA TAVRILLIA,

Guastallæ Comitissa,

Christiana perfectionis imago,

etiam hîc fulget;

in ipsa mortis umbra

æternis virtutum facibus illustris;

Divini amoris, dum vixit, flamas

postquam vixit, astrum;

quam patronam aucta religio,

quam matrem restituta pietas

agnoscit:

re magna Christo dicata,

factis, non scriptis hæredibus,

esse inter mortales desijt,

v.Kal.Nouemb. 10. LXIX.

Collegium virginum Mediol. auctori

& parenti P.

INSCRIPTIONE SCHOLÆ

Palatina.

SCHOLA PALATINA.

Quisquis es otiosus, seu negotiosus,

suspice.

et hic locus est,

olim

olimque fuit,
in quo Themidem, & Suadas colas-
hæc te virum, illa ciuem faciet,
bona bonum,
Sed hec faciet. Veni,
ut in otio negotiosus sies,
in negotio otiosus.

E R Y C I V S P V T E A N V S C . R .

Prof. eloq. & Historiogr. Reg.

D. D. D. P. P. P.

V I D O M A Z E N T A Præfecto vrbis.

cc. ioc. v.

**AD INGRESSVM MARGARITAE
AVSTRIACÆ.**

Ingredere læta serenissima, MARGARITA
AVSTRIACA, maxima, felix, pia,
augustæ,

Frequentissimo exsultante populo, maiestatisque
tuæ præsentia, tanquam exspectatissimo trium-
pho gestiente. Una enim omnium voce
virtus ipsa loquitur, & prædi-
cat, te illam esse precio-
sam Margaritam,
quæ PHILIPPI III. potentiss. regis imperium
magnitudine æquat, pondere firmat, can-
doreque vniuersum orbem
illustrat.

IBIDEM.

PHILIPPO II. Caroli V. Imper. F. Austriaco,
Hispanico, Indico, Africo, Belgico, cunctarum
gentium pio parenti, inter totius orbis monar-
chas potentissimo, numine Dei electo, ad sparsa
Impe-

Imperia congreganda, Catholicamque fidem longe lateque propagandam: MEDIOLANENSIS ciuitas, quod quietem Italiae, felicissimis optimisque nuptijs augustissimam prolem promittentibus, firmarit, in aduentum sereniss. MARGARITAE AVSTRIACAE fidei & laetitiae publicum testimonium.

IBIDEM.

Serenissimo ALBERTO ARCHIDVCI Austriae fortissimo, felicissimo Principi, per imperia, victorias & triumphos ad culmen gloriae, & regiae affinitatis eucto, Mediolanenses tantae virtutis Heroi erexerunt:

ITEM.

MARGARITAE AVSTRIACAE PHILIPPI III. Regum maximi coniugis augustissimae, maiestatem, pacis fatale notien, propagandae Imperatorum stirpi aptissimum connubium, ac propulsandae omnium mœstitiæ propitium aduentum IO. FERNANDEVS VELASCHIUS Castellæ Comesta, latissimus veneratur.

ITEM.

D. MARGARITAE AVSTRIACAE, cuius per augusta Imperia numerantur aui D. PHILIPPI III. omnium magnorum Regum maximi sponsæ, cum primum gradum in hac vrbe ad maximam imperia poneret. IO. FERDINAND. VELASCHIUS, COMES Mediolanensi Provincie, & regio exercitui in Italia præfectus, exortientem auroram felicis seculi veneratus, dicauit.

COMENSIA.

IN FRONTE CATHEDRALIS.

ORDO Populusque Comensis, C. PLINIUM Secundum maestum ingenio virum, dignatione clarum, doctrina admirabilem, ut qui olim Imperatorum, Cæsarum, Vespasianorum amicitiam meruerit: officia maxima gesserit: ac scriptores vniuersos, copia & varietate superauerit: municipem suum incomparabilem, statua, & elogio ornauere.

IBIDEM.

C. PLINIO Cecilio Secundo, qui consultatu, auguratu, militiæ gestis, orandi causis, poematis & historijs conficiendis, Cæsare Traiano Augusto luculentissimè laudando, afficiendoque immensa liberalitate patriam suam, eidem immortale contulit ornamentum, Ordo Comensis conciui suo desiderabili, honore accepto, monimenta posuit. M. CCCC. LXXXIX. Cal. Maij.

*Functus eram, sed tum veteri præclarus honore
Viuebam, perij, nunc quoque vita mihi est.*

IN TEMPLO.

BENEDICTI IOVII.

Quem inuida mors voluit esse mortuum, historia, patria, orationes & carmina BENEDICTVM IOVIVM mori non sinunt. Iulius Episcopus Nucerinus memorie patris opt. P. 1556.

IN

IN PALATIO P. IOVII.

Fortuna cùm virtutem exornat, nascentem inuidiam simul extinguit; labor fortunam conciliat, virtus inuidiam frangit. Cùm Naturæ necessitas ad interitum ducat, sola ingenij gloria vitam extendit. Viuidæ feruidæque virtuti Mœcenates nunquam desunt.

*Maior ab eueris rebus clarissima virtus
Surgit, & è medio funere fata fugit.*

TAVRINENSIA.

IN AEDE SVMMÆ.

AMADEO ROMAGNANO.

Olim Allobrogici Ducis Sereni
Cancellarius, insuperqüe Montis
Regalis, placidus, pius, benignus
Antistes, miseris salus, leuamen,
Romagna genitus Domo vetusta,
Hic ingens A M A D E V S ille carpit,
O Lector, placidam senex quietem.

Vixit ann. LXXVII. Obiit M. D. IX. XVI.
Kalend. April.

IOAN. FRANCISCVS RVVERE.

Iulij II. Pontif. Max. Pronepos, Taurin. I.
Archiepiscopus, arcis Adrianæ præfetus, Sa-
crosancti Lateranensis Concilij ex XXIIII. de-
cernentibus, diuini humanique Iuris peritis.
Perusio, Senis, ac Roma testibus, vbi acerrimè

N 2 de his

de his omnibus x x. annum agens congressus est,
Leoni X. Coetui inserere cupienti cariss. hic Bo-
nonia, vbi fato (proh dolor!) perijt, pietate fra-
trum aduectus iacet pro tempore.

IN TEMPLO SOC. IESV.

*A fundamentois pia templa dicantur IESV,
Quæ colet imperio tempore templ a nepos.
Ergo quot Emmanuel Pietati prorogat annos,
Tot Pietas vita proroget alma sua.*

IBIDEM.

DIALOGVS PHILOSOPHI ET
IVSTITIAE.

PH. *Quæ Dea? IVST. Iustitia. PH. at cur toruo lu-
mine spectas?*

IVST. *Nescia sum flecti, nec moueor precio.*

PH. *Vnde genus? IVST. Cælo. PH. Qui te genuerat
parentes?*

IVST. *Mi Modo est genitor, clara Fides genitrix.*

PH. *Aurium aperta tibi cur altera, & altera clau-*

IVST. *Vna patet iustis, altera surda malis. (sa est?*

PH. *Cur gladiū tua dextra gerit? cur laua bilācē?*

IVST. *Ponderat hæc causas, percutit illa reos.*

PH. *Cur sola incedis? IVST. Quia copia rara bono-
Hæc referut paucos sacula Fabricios. (rū est,*

PH. *Paupere cur cultu? IVST. Sèper iustissim⁹ esse
Qui cupid, immensas nemo parabit opes.*

IN FACIE ACADEMIAE.

*Nesse Deum, & mores hominum, Iurisq; recessus,
Et reram caussas, morbos curare requiris?
Huc ades, immortalis eris, labor omnia confert.*

GENVEN-

GENVENSIA.

IN GENVAM IVL. CAES. SCALIGER,

Ditis opes Asiae, & claros Orientis honores,
Quantaq; ab Euxino tunditur oras alio,
Pisanas acies, Thuscæ decora inclyta pubis,
Et traxi ad Ligures Gallica signa manus.
Subiectis domitas tenui ceruicibus Alpes,
Et tremuit nostras Afria duræ trabes.
Afflictus toties Venetus, quæ fugerat olim,
In patrijs metuit tela petitus aquis.
Frustra Galle cupis: frustra es frustrator Hibere:
Frustra seua ferox Insuber arma capis.
Vingo ego, cum vincor. par est victoria damno:
Sumq; eadem domina, seruaq; facta mea.

IN CATHEDRALI.

Hic recubat S T L V S sacro baptisme dictus,
Cuius terra leuis florida membra premit.

IVLII CICADÆ.

● Decus, & patriæ magno quoque nomine I V L I,
Gloria virtutis tempore rara tuo.
Conderis, heu! fatis mundo sublatus inquis,
Dum nimium celeri tendis ad astragradu.

AD S. ANDREAM.

Sum munita viris, muris circundata miris,
Et virtute meâ pello procul hostica tela.

*Si pacem portas, licet has tibi tangere portas.
Si bellum quæris, tristis, victusq[ue] recedes:
Auster, & Occasus, Septentrio nouit, & Ortus,
Quanto bellorum superau[i] I A N V A motus.*

AD S. MATTHIAM.

PHILIPPVS DORIA Comes, vestigia maiorum sequens, sub vexillo Francisci I. Regis Christianiss. propræfecto triremeis Andreæ auunculi in regnum Siciliæ citraduxit. In sinu Salernitanô cum hostium triremibus legitimè felicissimeq[ue] vario Marte conflixit, & gloriosam tandem mirabilemque victoriam, Deo auspice, adeptus est anno 1528. a. d. 18. April. Maximæ virtutis monumentum.

IOANNES BAPT. SPINOLAE.

*Quid miser incassum tantum te sponte fatigas?
Cuique sui meritum tale laboris inest.
Vermibus hoc corpus, bona linquimus omnia mundo,
At melior cælum pars resoluta petit.*

IN PALATIO.

ANDREÆ DORIAE, quod Rempubl. diutius oppressam in pristinam libertatem vindicauerit, Patri proinde appellato, Senatus Genuensis, immortalis memor beneficij, viuenti posuit.

IN INTROITVM ANNAE AVSTRIA-
CAE, IMMORTALITATI
Austriaca.

DIVAE ANNAE AVSTRIACAE, DIVI MA-
XIMILIANI II. Romanorum Imperat. filie, Di-
ui PHILIPPI II. Hispan. Regis Cathol. adopta-
tissi-

tissimæ sponsæ, gratulantes expectatum eius aduentum Genuenses pro tempore DD.

Ascendas ô virgo, deum carissima proles. (gnus:
Nam sumus hic, quot habet nostrum tibi numinare-
Aequatum est aquor, veniunt ad carbasa venti.

DIVO MAXIMILIANO ROMANO-
RVM, VNGARIAE, BOEMIAE
Regi.

Qui gestas nomen Proavi Rex Maximiliane,
Illi vincas fortia facta tuis.
Austriades Patruus potuit plus Carolus ultra,
At tu cum diuo Patre Monarcha manes.
Sis felix, referas Patruum virtute Patremque,
Sic te posteritas fortibus addet Auis.

AD INGRESSVM MARGARITAE
AVSTRIACAE.

Audentus, virtus, atque coniugium tuum, Augustissima virgo, Ligurię lētitiam, Austriacę familię claritatem, totiusque Hispanię gloriam auget.

IBIDEM.

PHILIPPO III. Regi Catholico, auitæ patriæque virtutis æmulo, lætis regni initijis ob augustum coniugium efflorescenti, Respubl. Genuensis tantæ hilaritatis in exoptato Reginæ aduentu particeps, vnanimi voluntate dicauit.

IBIDEM.

Virtuti, ac felicitati Inuictissimæ Domus Austriae, quæ Germaniae decus, Imperij splendor, atque vniuersæ Reipublic. Christianæ propugnaculum, diuinitus est constituta; ob innumeratas toto

orbe terrarum victorias partas, arcum triumphis insignem Respubl. Genuensis libentissime dicat.

**EXTRA MOENIA: VBI A Q.V.AE
ductus fossam attingit.**

A. P. V. - M. D. XXXX.

ANDREAS DORIA, facultate loci sibi publicè datâ, huius aquæ ductum priuato sumptu construxit, communij ornamento æquè, ac sui iuris commoditatî futurum.

SARSANAЕ distantis Genuâ 1060. Pass.

**IN CATHEDRALI ECCLESIA D.
VIRG. S. IN SACELLO D.**

Thome.

ANDREOLA DE CALANDRINO, Nicol. V. Pont. Max. sedentem, & Philippum Cardin. Bononiensem maiorem Poenitentiarium ex se natos, Romæ materno affectu salutauit, Spoleti moriens, eiusdem Cardin. pietate in patriam delata, humili ex tumulo, felix tanta prole quiescit. Vixit annos LXXX. Obiit anno M. CCCC. LI.

**D. OPT. MAX. SACR.
&**

Memoriæ sequentis æui.

POLYXENA GRIMALDI

primarum princeps

hic lumen tuum alterum,

hic Genuæ decus immortale,

Amor simul atque Honor

FREDERICVS SPINOLA
post fata quiescit:

Qui

Qui dum virtutem sequitur in excelsō sitam
in uia ad gloriam grassatus est via;
Cuius mascula mens, eruditio elegās, gnaua forti-
tudo, posteris æmulāda, inuidenda antiquis
parem non habuerunt.

Liberalitate exprompta,
læto leridoque ingenij vigore
obligauit sibi publicè omnes, priuatim singulos;

Cui viuenti Neptunus vterque
vltro Tridentem submisit
sua sceptræ,

Viditque inferiorem se mortali, nec inuidit:
miratus in corpore humano
impauidum pectus
contra decumanos fortunæ fluctus
ad extrema constans.

Flandrorum saluti posthabuit suam:
Pro Morinis non timidus mori,
VValachria omni obstupente.

Flores Mater non lacrumas sparge,
CIC. IO. CIII. XXVI. Maij.
Victor super astra triumphet.

Ioannes Wouwverius Antwerp. pos.

ALIVD.

DEO SACRATVM

atque æternitati

FREDERICI SPINVLA

PHILIPPI F. AMBROSI FRATRI,
inclytæ stirpis, ingentis animi

Viri:

Qui

domi cùm inertem odisset quietem,

belli apud Belgas gloriā
meliori virtute quām fato
deseruit atq; assequit' est.

A

Maximo enim PHILIPPO Hisp. Indd.

Rege potentiss.

Morinorum classi præpositus,
dum

CIO. IO. CIII. VII. Kal. IunI
acriter atque animosè cum hostibus
nauali prælio certat,
dignam se, factisq; atque AMBROSIO Fratre
stans aduersoq; pectore
mortem excepit.

Regi, Principib. totoq; Belgarum populo
dolore inficto,
desiderio relicto maximo.

Sic abisti, heu! patriæ, imo Europæ futurū decus.

ALEXANDRIA.

D. O. M.

Si quis me roget:

MONICA PEDERANA CAPRIATA

fui,

Decus familiæ, delicium coniugis,
forma, pudicitia, amore.

nunc, dolor,

postquam fui,

& extincta vrgeor lacrymis
coniugis & familiæ,

parcite. mōs gerundus naturæ fuit.

Flores

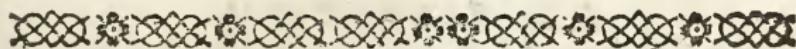
Flores spargite,
formæ, aut pudicitia famam
cineres non maculant.
& in ipsa morte
castus nunc quoque viuit amor.

Inscriptio ERICII Puteani.

AD S. BERNARDINVM.
ANTONIVS GILINVS CONIVGI.

Avasætra χριστός ελπίς Εἰς.

Si inusitatam faciem mœroris miraris, hospes,
hæc pellege, & pro humanorum casuum misera-
tione, in doloris partem venies. Tumulata hic
quiesco ANNA, honesto orta gencre, felicior
coniugio facta. Sed quid in vita stabile? Ter enixa,
postremo liberorum superstite, qui breui fata mea
secutus est, in ipso ætatis flore rapta, cùm delecta-
re vita posset. Creatori, quod acceperam, reddi-
di. M. D. V. XIV. Kalend. Sept. Vixi ann. XVIII.
coniux ANT. GILINVS mutuae concordie mo-
numentum POS.

PLACENTINA.

IN PLACENTIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Nobilis antiquo porrecta Placentia muro,
Hinc hostem, hinc rapidas fluminis arcet
aque.

Rara artes: gens scita, hilari sed dedita luxu.
Ingenium augusta vix patiuntur opes.

I N

IN CATHEDRALI.

IN CHRISTVM CRVCIFIXVM.

*Huc me sydereo descendere iusit Olympo,**Hic me crudeli vulnere fixit amor.**Si cupis ergo animi mibi signa rependere grati,**DILIGE: protantis sat mibi solus amor.*

AD S. MARIAM.

*Raptus ALEXANDER primis hic Poggios annis**Occubat, & gelidum marmora corpus habent.**Nil genus, & virtus, nil illi profuit etas**Viuida. sic, eheu! res pereunt hominum!**Obiit anno Domini M.D. LXXIV. die XII. Aug.*

IBID EM.

**ANTONIUS ARCELLVS, & ANTONIA
BERTARIA**, mutuae fidei, & benevolentiae con-
fortes, humanæ peregrinationis cursu terminato,
mortaliibus spolijs h̄ic depositis, supernæ hæredi-
tatis spe hic quiescunt.

AD S. SIXTVM.

Diui **SIXTI II. Pont. & Martyris**, quod mor-
tale fuit, ob Christi fidem gladio Decius Cæsar ex-
tinxit. **LVDOVICVS II. Imp. Rom.** huc trans-
fculit. **PAVLVS DE ARETIO** Card. Episcopus
Placent. & Cæsarius Abbas nouissimè ampliato
templo h̄ic reposuerūt. Octauio Farnesio, ac Ale-
jandro F. Ducib. maxima populi frequentiâ, ae-
pietate M. D. LXXVI. vi. Id. April.

IBIDEM.

Diui **Fabiani Pont. & Mart.** corpus à **LVDOVI-**
CO II.

CO II. Imp. huc Româ translatum, DAMIANVS Nouariens. Abbas, Octauio Farnesio Duce præsente hîc repos. anno M. D. LXVI. VIII. Cal. Maij.

IN CASTELLO.

Finiunt pariter, renouantq; labores.

PHILIPPVS II. Hispaniarum Rex maximus,
& multarum Prouinciarum Dominus, sancte fidei
Catholicæ acerrimus defensor F.F.

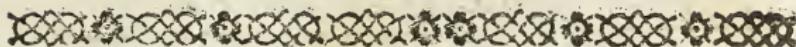
ANTE HOSPITIVM FAMAE.

Te viuo Octavi timeat quis Martis alumuos?

Quis Cereri metuat, cui noceatq; malus?

Te duce tuta fides, duce te dant roscida mella.

Vel rigida quercus : te duce iura vigent.

PARMENSIA.

IN PARMA M IVL. CAES.

SCALIGER.

I Nuentum medijs præclarum nomen in armis,

Prædita quo sit gens ignea Marte docet.

Ingenium rapidum facilis flammatur ab ira:

Sed viget in patulo pectore purus amor.

Magnanimo, precium est, non displicuisse pudori.

Hoc satis. officijs cedere turpe putat.

IN AEDE CATHEDRALI.

Magnus in exigua iacet hac ANTONIVS vrna

BERNERIVS, varijs lux celebrata locis.

Non tamen hic totus tegitur; caro sola sepulta est;
 Viuit in æternum cæter a pars melior.
Praeterea ingenium, probitas, prudentia, mores
 Viuunt, hæc aliquam non subitura necem.
Hunc Mediolanum bis septem messibus, alma
 Roma Senatorem vidit & ipsa tribus.
Cetera quid memorem? quantum mortale ferebat,
 Tegmen erat cunctis præditius ille bonis.

CYPRIANO RORI,

Flandro, artis Musicæ viro omnium peritissimo,
 cuius nomen famaque nec vetustate obrui, nec ob-
 liuione deleri poterit: Herculis Ferrarieus. Ducus
 II. deinde Venetorum, postremò Octauij Farnesij
 Parmæ & Placentiæ Ducus II. Chori Præfecto,
 Ludouicus Fr. fil. & hæredes mœstiss. poss. Obiit
 anno Domini M. D. L X V. ætat. verò sive XLIX.

IN B. MARIAE.

BERTRANDO RVBEO summe nobilitatis, ac
 optimæ spei adolescenti, Io. Hierony. Ticini Pon-
 tifex fratri B. M. POS. JAD.

Flore aui in primo, primo in certamine Martis,
BERTRANDVS rapido saucius igne cadit.
Scilicet est longæ contraria gloria vita,
Nec, nisi difficiili, queritur illa viæ.

IN D. LVCAE.

FRANCISCO MOYS integerrimo omnium
 horarum viro, bonarum artium cumulato, ob in-
 genij & morum elegantiam multis principibus in-
 timo, post longos Romanæ Curiæ labores, & suis,
 & sibi

& sibi domi benè consulenti insperatè surrepto,
ANTONIUS MOYS Fr. mœstiss. POS.

Hic reliquum MOTS tegitur : nam cetera seruane
Cælum animam, famam pectora docta virūm.

Obiit anno Salut. M. D. L. VIII. Kal. Mart. ætate
suæ LXIII.

AD CAPUCHINOS.

ALEXANDER FARNESIVS, Belgis deuictis,
Francis obsidione leuatis, vt humili loco eius
cadauer reponeretur, mādauit III. Non. Decemb.
CIO. IC. XCII. Et vt secum MARIAE eius con-
iugis opt. ossa iungerentur, illius testamentum se-
cucus, annuit.

ALIVD.

FARNESIVS ALEXANDER hoc tumulositus,
Parmæq; Dux, Placentiaq; tertius,
Sacroq; sanctæ Ecclesiæ vexillifer:
Pietate quo non melior aut quisquam fuit
Summa, Imperator arte bellandi prior.
Post liberatam Celticam, post Belgicam
Bello receptam, & redditam antiquis sacriss;
ODOARDVS, & RANVTIVS mœstissim
Posuere, summa officia soluentes Patri.
Heu, quale Roma amittis, & quantum decus!

IN PALATIO, AD INSIGNIA.

Pauli III. Pont. Max.

Pro PAVLO Deus: pro nobis PAVLVS.

ITEM.

Qui protevisse Deum, tu lilia serua.

CARO.

CAROLO V. Romanorum Imp. victori, ac triumphatori semper Augusto, & de repub. Christiana bene merito S. P. Q. P. P.

M A X M I L I A N V S Romanorum Imp. voluntarios labores semper appetens, Reip. bonū statum, atque dignitatem Imperij priuatis commodis præponens, omnibus quietem parat.

AD BIBLIOTHECAM.

Ingrederē Musis sacer, nam & hic dij habitant.

IB IDEM.

Nullus amicus magis libet, quam liber.

AD CAMINVM.

Præcipua domus vtilitas & pernicies, ignis & lingua.

REGIO LEPIDANA.

IN SVMMO TEMPLO.

C O N S T A N T I N V S P O R R V S, ex præsentibus futura prospiciens, hoc sibi, suisq; posteris monumentum confecit; in quo morte obita requiescat, dum surgentes hīc rursus Deus euocet. Anno M: D. LII.

AD CARMELITAS.

S. PROSPERI EPISCOPI.

Hic situs est PROSPER, quo sancto Præsule gaudet Regium, & hīc cineres ossaq; sacra iacent.
Marmoreo monachi condunt pia busta sepulcro;
Namq; vetus turris frēgerat alta cadens.

A D.

AD S. DOMINICVM.

Hoc tumulo Briami requiescunt ossa Simonis,

Regia se vrbs tanto iactat alumna viro.

Felsina mirata est, Ferrariaq; ipsa docentem

Graca, Latina, artes Paonis, astra, Deos.

PROSPERI BRVNEI.

Quem Regium peperit, docuit quem Felsina, vterq;

Quem populus fleuit, hic iacet orbis amor.

Decesit x v. Kalend. Maij. M. D: XXIX. Vixit ann.
xxi. D. x.

IN ECCLESIA MONIALIVM
S. MARIAE.

IVLIA MANFREDA SCAIOLA matrona
lectissima, cuius animus temporibus secundis, &
dubijs rectus fuit, posteris & vitæ, & mortis singu-
lare exemplum admiratione imitationeque dig-
num reliquit: Obiit anno xt. suæ XXXVI. v. Kal.
Mart. M. D. LXXI. Franciscus Co. coniux coniugi
integerr. moestiss. pos.

IN FORO.

SVB BRENNI STATVA.

BRENNVS totius Saxoniæ Rex, Germani exer-
citus Imperator, cum ea loca teneret, quæ Athe-
sin, Padumque interiacent; populos, qui, aduen-
tatis in Italiam Odoacri metu, in paludes sese ab-
diderant, in vrbes suas restituit: Odoacrumque
ipsum per sororis nuptias sibi iunctum post Ore-
stis mortem Romanis conciliauit. Quibus com-
positis, cum oppida ad viam AEmiliam posita, iam

O

Gotho-

Gothorum aduentu deprædata, non sine magna
tantæ vastitatis admiratione peragraret; Regium
Lepidi peruenit. Nam cùm, aliarum vrbium ex-
emplō, vacuam hominibus modestè ferret; ex
duobus ibi Sacerdotibus, quos casu in templo la-
tentibus inuenerat, certior factus, populum ad pe-
tram Scitulam (Bismantuae petram hodie vo-
cant) configuisse, eum in locum missis actutum le-
gatis duobus, adiunctisque in itinere illis Sacerdo-
tibus, nunciari ciuibus iulsit, Regium ut redirent,
ibi Brennum grātē eos accepturam esse, defen-
surumque etiam ab iniurijs barbarorum. Itaque
cùm ipsi tanti Ducis audito nomine, spe pleni in
patriam per Clodiam portam redirent; obuiam
exeuntem in vrbis ponte Brēnum habuerunt. Tum
S. P. Q. Regiensis, qui cum C. D. equitum præsi-
dio, M. peditum instruēta sub Rom. Imper. signis
acie aduenerat, moti præsentis Imperatoris maie-
state, equis descendēre. quo spectaculo delectatus
Brennus, pari humanitate ab equo desiliens, ingre-
dientem Senatum amicō suscepit: qui portam de-
inde Clodiam semirutam, per eos ferē nouem an-
nos, quibus apud eos fuit, instaurandam curauit;
adiecitque ab ea parte murum M. cubitorum: eam
in posterum, ob gratam rei memoriam, Brēnonam
portam appellari voluit; pedestremque statuam
eam ob rem sibi in illa erexit: insculpique ibi præ-
terea familiæ suæ insignia, pardos tres correpen-
tes, iussit, notata literis eius rei, in præsentem usq;
diem, memoria.

S V B C A R O L I M A G N I
S T A T V A .

C A R O L V S Francorum Longobardorumque
Rex,

Rex, qui ob egregia eius gesta Magni cognomenum tulit, omnibus tum corporis tum animi virtutibus præditus; Romani Imperij moderator opt. veræ religionis obséruator integrissimus, eius eximia liberalitate, precibusq; Apollinei tunc præfusilis Regiensis, illi confinium Regij memoriam, in tabulis æneis incisam, & à Principibus Longobardorum iamdiu comprobata, offerentis; eosdem fines nedum confirmauit, verùm etiam yltra terminos M. AEmilij Lepidi Regilli, fundatoris Regij Romanor. coloniæ, & sub eorum imperij legibus insignis, ab ipsis oī m paœ b illoque moderata, à finitimis ob monumenta & indulta deorum fortuitò flammis consumpta, interceptos produxit, finibusque Mantuæ, Bononiæ, Lucæ, Parmæ, Ticini, Nouocomi adiunxit; ciuitatemque ipsam instituendi gymnasij, alijsque quamplurimis priuilegijs decorauit.

MVTINENSIA.

IN M V T I N A M I V L . C A E S .
SCALIGER.

Nescit quo potius tumeat Rangonia tellus:
Tot se fama noua vertit in ora vetus.
Fama vetus, tot fama recens se vertit in ora:
Ut tituli numeros nesciat ipsa sui.
Mars catus inuictis admiscet viribus artem:
Ardua sic gemino nomine bella docet.
At Venus aetherias cùm sinxerit aurea formas:
Verborum adiunxit pondera picta modis.
Inde triplex liquidos animos inspirat Apollo:
Inde triplex nitida gratia iuncta manu.

Nulla deest Erato: capiet te candida Pitho,
 Ut mox oblitus tu videare tui.
 Nescit, quo potius tumeat Rangonia tellus,
 Ergo nec dignum, velle tumere, putat.

IN CATHEDRALI ADE.

FRANCISCI CASTALDI corpus hic iacet,
 cui exultanti, quoniam afflictæ bello Patriæ cum
 lectissima manu militum opem attulit, iure Patriæ
 fuit restituta. Sed fata caueri nequeunt, eum nam-
 que nocte quadam domum redeuntem, plures, &
 armati, solum, & inermem adorti multis vulneri-
 bus confectum trucidarunt.

BARTHOLOMAEI PRIGNANI.
Callimachum facili vicit qui Pindarum & ore,
Cognitus & pleni cui situs orbis erat,
Bartholomæus in hac Prignanus clauditur vrna,
Qui tamen in vita morte superstes erit.

ANNÆ COLUMBAE.

Animi candore & coniugij fide, Matronæ libe-
 rali forma modestiss. moribus, & Christiana pie-
 tate ornatæ, IOAN. BAPT. MOLZA coniugi opt.
 dulciss. cum qua vixit annos XX. M. II. D. VI. con-
 cordissimè, moerenti animo. Decessit XVII. Kal.
 April. M. D. LVIII.

Vivit adhuc, niueis volitatq; per aëra pennis
Claræ pudicitia fama, Columba, tua.

IBIDEM.

Si animarum auctio fieret, FRANCISCVM
 MOLZAM licitaré tur virtutes, Patria & Cathari-
 na eius vxor, quæ illi, & sibi hoc pos.

AD CARMELITAS.

LVCRETIAE PARMENSI, Bergontiorum familiæ, splendore formæ, ac venustatis decore clarissimæ; verùm pietate, & morum probitate, reique familiaris cura, quam longiss. clariori: Iacobus Molza coniugi amabilissimæ, cum qua per annos XXVI. coniunctissimè vixit, mœstissimè pos. Vixit ann. XXXIX. Obiit Non. Cal. Maias M. D. LXXII.

*Quà mortalis eram, hic iaceo, at quæ nescia mortis
In prole & claro sum rediuiua viro.*

Si nullæ adfuissent delitiæ; nullæ adessent miseriæ.

Quia delitiæ miserijs; miseriæ delitijs commutantur.

IN AEDE S. DOMINICI.

GASPARD PETRAZANVS, Petra Petri Gratianni & Geminiani Pontifex, protéplis, eum templis; in templis, natus, educatus, exercitatus, vixit, egit, cecidit. Si patriam cernis, huic diuersos decreuit honores. M. D. IC VIII. Cal. Decembr.

*Flamma sacri Iuris, Flamen Iouis, optimus ossa
Petrazanus habet Gaspar in hoc tumulo.*

*Mactabat superis; cecidit mactatus ad aras,
Ut cecidit pro dijs, stat Deus ante deos.*

IN D. AVGVSTINI.

SMERALDA MATETA, quæ virum habuit Ioannem Sadoletum, Iacobi amplissimi Cardinalis ex fratre nepotem, cum quo vixit annos

X V. Mens. VI. & cum matrimonij nobilitate formam, cum forma pudicitiam, difficilima omnium societate coniunctam, virilemque rerum aduersarum tum in coniugio, tum post coniugium tolerantiam constantissimè seruauit, & aduersus primarios ciuitatis competitores viduitatem: hic sita est, post annos ætat. XXXVI. Viduitatis IIII.
VII. Cal. Sextil. ex testamento.

D. IMM. S.

IOAN. SADOLETO Ia. Fr. Iuris utriusque scientia omnibus planè antecellenti, memoria incomparabili, ingenio præstantiss. Fide, Religione, temperantia supra vel eximiam laudem, ad usque dies extremos, incolumitate perpetua & integra prouecto: Iac. Sadoletus, ob pietatem & reuerentiam, quod ex eo nihil unquam aspexit, quod imitando non opt. & temperatissimè se gereret: caro apud ciues, memorato apud exterros: opt. patri vita functo, bene merenti: & Franciscæ Machiauellæ eius unice vxori, matri suæ carissime viuenti, & sibi fecit. Vixit pater annos LXXI. & obiit anno M. D. XI.

Locus decreto Collegij sacerdotum datus, Senatus Populoque Mutinensi procurante.

Huic monumento præter tres hosce inferatur nemo.

IN AEDE D. PETRI.

NICOLAI MACHELLAE
monumentum.

Medicorum scientiâ, bonorum probitate omnium sui temporis præstantissimi; quorum utris longiore

giore spatio antecelleret, dubium semper extitit.
Vixit annos L X.

Alta cadunt vitij, virtutibus infima surgunt.

IMOLAE.

ANDREAE FERRI ossa hic recondi, satti-
bi, viator, dixisse; si, ut medicorum optimus,
ita & philosophorum primus vndeque no-
men protulerit, hic inquam, puluis: Nam quod re-
liquum est in homine diuinitatis, cœlo residet. fe-
lix iam viue, & vale. XII. Kal. Octob. M. D. XLV.

FAVENTINA.

IN FAVENTIAM IVL. CAES.
SCALIGER,

Pars magna Italiae duro discrimine rerum,
Clara Fauentino milite sceptra capit.
Quod meruit decus inuictis Heluetius armis:
Quod conducta ferox Brennus ad arma fuit:
Hoc sumus: hoc fortis meruit vis ignea dextera,
Arbitrio cuius numina regna parant.

AD S. ANTONIVM.

CAROLI TRAVERSARII Canonici Fauent.
ac huius Ecclesiæ Rectoris: nec non Rotæ Su. Palat.
Apostolici causarum Notarij: & istius societatis
sacratiſſ corporis Christi institut. ac benefactoris
corpus hic infrà iacet; anima verò eius in pace re-
quiescat. Amen.

Vixit annos L X, diuersis & quamplurimis tri-
bulationibus & persecutionibus semper laboras,

tandem & eius vitæ finem imposuit, dicens in ultimo clarè & altè, versus infra scriptos.

*Inueni portum, spes & fortuna valete,
Nil mihi vobiscum; ludite nunc alios.*

M. D. XXXXVIII.

ANTE HOSPITALE ORPHANORVM.

Quos parentum paupertas, pudorū repulit,
pietas huius loci recipit.

IN PALATIO GUBERNATORIS
GUIDONI FERRERIO.

S. R. E. Cardinali amplissimo, totius AEmiliae,
& Exarchatus Rauennæ iustissimo atque prudensissimo de latere legato. S. P. Q. F. grati & deuoti
animi ergo.

Iustitia & pietate regit. non vincitur auro.

ANTE HORTVM CVIVSDAM
EQVITIS MELITENSIS.

Satis diues, qui non indiget pane. Satis potens,
qui non cogitur seruire. Ciuiiles curæ procul hinc
abite. Sabbas. Cast. Solitarius, seipso cōtentus, hos
securos incolit hortulos. pauper an diues, si cor-
datus es, cogita: Vale.

VOLATERRAE.

IN S. LINO.
ANNOGΣ CHRISTO SER- ΠΝΟЯ.
VATORI.

RAPHAELI MAFFAEO Gerardi Maf-
fæi F. doctrina, pietate, ac sanctitate cum quoniis
anti-

antiquo comparando, ut eius indicant opera egredia, testantur miracula. Vixit annos LXX. mens. XI. d. VIII. Obiit anno salutis M. D. XXI. VIII. Calend. Feb. Marius Maffæus Episcopus Caualrensis, fatri S. Pos. Sic itur ad astra.

VITERBII.

IN PORTA VALLIS.

EX auctoritate ALEXANDRI FARNESII Cardin. Leg. perpet. Populus Viterb. Portam Farnesium aperuit, Valliam minus commodo loco positam clusit, Anno M. D. LXIX.

IN PORTA SIXTI.

ALEXANDRO FARNESIO Cardin. ampliss. Legat. Perpet. quod prouinciam summa in tranquillitate constituerit, & Viterbium quotidie augeat, atque ornet S. C.

SENENSIA.

IN SENAM IVL CAES.

SCALIGER.

CVm premere inuidis vicinas viribus vrbes
Martius imperij sollicitaret amor;
Abstinui, & iustum colui sub pace quietem:
Summaq[ue] iudicij maxima, nolle, fuit.
Quot nam oblita sui, que regna aliena petebant?
Vt mea sim, pro me sit, potuisse, satis.

O S

IN-

INSCRIPTIONES

IN LITHOSTROTO SVMMI TEMPLI
imagines Sybillarum posita, an. 1482.

I. SYBILLA.

ALBVNEA, seu Tiburtina, quod Tiburi
pro Dea coleretur.

Nascetur Christus in Bethlehem, annuciabitur in Nazareth, regnante Tauro Pacifico, fundatore quietis. O felix mater cuius vbera ipsum habebunt!

II. SAMIA, de quo loquitur Eratosthenes.

Tu enim stulta Iudea, DEVM tuum non cognovisti, ludentem mortalium mentibus, sed & spinas coronasti, horridumque fel miscuisti.

III. PHRYGIA, qua Ancyra vaticinata est.

Tuba de cælo luctuosam emittet vocem: tartareum chaos ostendet dehiscens terra; venient ad tribunal DEI reges omnes: DEVS ipse iudicans pios simul & impios, tum demum impios in ignem & tenebras mittet; qui autem pietatem tenent, iterum viuent.

IV. HELLES PONTICA, in agro Troiano nata, quam scribit Heraclides tempore Cyri fuisse.

In cibum fel, in potum acetum dederunt; hanc inhospitalitatis monstrabunt mensam. Templi verò scindetur velum, & medio die nox erit tenebrosa tribus horis.

V. LIBYCA, cuius meminit Euripides.

In manus iniquas veniet: dabunt DEO alapam manibus incestis: miserabilis & ignominiosus, miserabilibus spem præbabit.

V I. CYMEA, quam Piso in annalibus
nominat.

Et mortis fatum finiet, somno trium dierum
suscepto; tunc à mortuis regressus in lucem ve-
niens, primus resurrectionis initium ostendens.

V II. DELPHICA, de qua Chrysippus.

Ipse tuum cognosce D E M, qui D E I est filius.

V III. CVMANA, cuius meminit
Virgilius.

Vltima Cumæi venit iam carminis æta,
Magnus ab integro seclorum nascitur ordo.
Iam redit & virgo, redcunt Saturnia regna,
Iam noua progenies calo demittitur alto.

I X. ERYTHRÆA, quam Apollodorus
suam ait esse ciuem.

De excelsa cælorum habitaculo prospexit Do-
minus humiles seruos, & nascetur in diebus no-
uit simis de virginе Ebræa in cunabulis terræ.

X. PERSICA, cuius meminit Nicanor.

Panibus simul quinque, & piscibus duobus ho-
minum millia quinque in eremo satiabit, & reli-
quias tollens duodecim cophinos implebit, in
spem multorum.

IN AEDE SVMMA B. VIRGINIS.

IOANNES VGVGERIVS decreto publico
hic situs est. Decessit montis aperti clade an. sal.
1260. Is adeò auri abundans fuisse fertur, vt nece-
fitatis tempore vltro reipubl. duos currus auro re-
fertos Reip. obtulerit, tantundem, aut plus etiam,
sibi in ædibus reseruans. Ob id etiam ædes in foro
reliquis omnibus pròminentiores ædificare con-
cessum est illi. Item, vt primus ciuium in summo
hoc templo sepeliretur.

D. O. M.

CAMPANVS iacet hic nostri clarum decus eui,
 Eloquio resonans, carmine, & historia.
 Nec tamen hic totus, sola hic sunt ossa, petiuit
 Cœlum anima, ast orbem gloria, corpus humum.
 Interijt corpus: viuit sed gloria: viuit
 Spiritus. in solo corpore mors patuit.

ANGELI POLITIANI.

Ille ego, laurigeros cui cinxit & insula crines,
 CAMPANVS, Romæ delicium, hic iaceo:
 Mioca dictarunt charites; nigro sale Momus,
 Mercurius nuceo, tinxit utroque Venus:
 Mioca, mi risus placuit, mihi uterque cupido:
 Si me fles, procul hinc quæso, viator, abi.

IBIDEM.

Humanis nulla est rebus fortuna perennis;
 His mundi vicibus denique finis erit.
 Ne querere afflictus, neu tu confide secundis;
 Omnia sub paruo dispereunt tumulo.
 Sed venerare Deum, si mox cupis esse beatus.
 In cæca heu transfert tartara nos vitium.

IBIDEM.

Illustri IOANNI BENTIVOLO II. cuius si
 virtutem spectes, satis vixit; si ætatem, parum. Is
 cum exercitu Henrici II. Franc. regis alæ equitum
 magna cum laude præcesset; ad paludem Clavis à
 copijs Florentiæ Ducis oppressus, in bello quod
 pro euertenda Senen. libertate gerebat, maluit
 in prælio fortiter occumbendo egregiam sui me-
 moriam linquere, quam fugiendo turpiter au-
 tx glo-

ix gloriæ deesse. Cornelius Bentiuolus, & Anton. Gal. fratres mœstiss. P. P. An. Dn. 1554. Vix. ann. xx.

IN S. DOMINICO.

Vina dedere neci Germanum, vina sepulcro
Funde, sitim nondum finijt atra dies.

ITEM.

Nemo me lacrymis ploret, nam mortua non sum.

Viuo sed in superis lata beata locis.

Marmore tu cinerem claudis Hieronyme coniux,
Ipsa sed ante Deum supplico ut astra petas.

Montanimæ Laurentij Bonin signij Equitis F.
gratia & decore supra cæteras insigni. quæ vix.
an. 25. cum viro 9. trib. liberis superstribus dece-
sit. Hieron. Petruccius vxori honestiss. & concor-
diali B. M.

Cur turbata fremit Pallas? cur Delia clamat?

Cur lacerat saeo nunc Venus vngue genas?

Occubuit quoniā sapientia, forma, pudor quæ,
Cuncta puellari corpore iuncta simul.

Prob mala fors hominū! nā quæ preciosa supersunt,
Continuè properat impia mors rapere.

D. O. M.

ANGELO PLACITO iuueni Græcæ Latinæ-
que linguæ peritiss. mira animi, generis & cor-
poris nobilitate clariss. sexta ætatis suæ Olympia-
de defuncto, cuius mores, virtutesque omnes, in-
tuentes Parcæ, senem putauere: Ioan. Bapt. pater
omnium infeliciss. æternum lacrymans B. M: P.
An. sal. 1522.

IN S. AVGUSTINO.

HELEONORAE Piccolmineæ Hieron. F. pudicitia inenarrabili, egregiaque forma præditæ, prudentia verò plus quam foeminæ, diem suum obeunti, Augustus Chisæus vxori carissimæ suauissimæque P. C. Ob. 3. Id. Febr. 1561.

SERVATORI DEO PACIS
CVSTODI.

Genio, Manibus & vmbrae GEORG. ECKARD.
ciuis In spruchen sis: Erasmi Mani de Fuchstadt.
Germanicæ cohortis præfecti primipili subcen-
turonis, qui illustriss. Ioan. Baptista Archij Co-
mite Proprætore, Tribuno, Senensi bello, Cæsaris
secutus militiam, clarissimum decus sibi suisque
peperit. Prælio verò quod apud Marcianum depu-
gnatum est, pro sua virili Germanum nomen in-
signi gloria præstigit in uiolatum. Decessit ann. sal.
1556. prid. Kal. August. æt. suæ an. 30. d. 7. flentes P.
P. commilitones.

IBIDEM.

LACTANTIVS LVCARINVS causid. Senen-
sis, spiritum Deo, prolem Naturæ, labores Forti,
probitatem Famæ, nefas Erebo, oslaque sepulcro.
Sibi viuens ac posteris D. an. sal. 1558.

IBIDEM.

Non ita multum curandum est eis, qui nece-
sariò morituri sunt, quid accidat, ut moriantur:
sed moriendo quò ire cogantur. Christophorus
Francisconius, hoc sibi & posteris dicauit moni-
mentum.

IBI-

IBIDEM.

MARGARITAE GRIFFOLAE incompl. prud.
ent. integrat. q; matronæ, coniugi cariss. quæ
cum 2. & 20. ann. coniunctiss. amantiss. q; vixerat:
filiosque 20. ex ea suscep. Scipio Verdellus, non
tam senio quam mœrore confectus, P. C. Vixit
ann. 66. Obiit Kal. Iulij 1563.

IBIDEM.

EVFRASIAE ex Illiceor. Comitum gente,
Claudio Socino iuueni nobiliss. desponsatæ, quæ
egregiam teneris in annis corporis pulcritudi-
nem senili prudentia superabat. Hanc, dum il-
li Hymenæus latus frequenti pompa iam iam nu-
ptiales tædas accenderet, inuida Mors atras fa-
ces præferens, in quarto decimo heu nefas æta-
tis suæ anno extinxit. Achilles Illicius Comes, &
Catharina Burghesia parentes mœstiss. P. P. III.
Non. Mart. 1554.

IBIDEM.

PORTIAE SARACENAE Iul. F. proleæ
virtute fœcundæ. 7. superstrib. lib. diem pudiciss.
functæ, Virginia mater domo eius penitus destitu-
ta, & Claud. Ptolemæus coniunx, omnium mœ-
stiss. piè P.P. Vixit annos 32. m. 4. d. 7. Ob. prid. Kal.
Iul. 1553.

Vixit tanquam moritura.

Mortua est tanquam victura.

POTATORIS.

Vina dabant vitam; mortem mihi vina dedere;
Sobrius auroram cernere non potui.

Ossa merum sitiunt: vino consperge sepulcrum,
Et calice epoto, care viator abi.

VALETE POTATORES.

AVRELIAE PETRVCIAE Burghesij filia, cui nihil defuit quod fas esset optare, post annum alterum & 30. quam terris ostensa est, cœlo reditæ, Camillus coniunx lacrymans P. 4. Non. Novemb.an.Dn.1542.

IBIDEM.

HONORATA VRSINA Puellarum decus, matronarum splendor, coniugum honos, pudicitia iubar, sanctimoniae templum, virtutum & formæ cumulus, hoc breui conditur sarcophago.

IN AMBITV.

*Hic lapis exultos cineres, & membra coërcet
BAPTISTÆ, tumulo qui iacet ex quo.
Dum puer insudat studijs, iuuenilibus annis,
Solutur, ac votis fallitur ipse suis.
Spargite humū iuuenes, lacrymis rorate sepulcrum,
Vt cinis, atque umbræ terra sit ipsa leuis.*

IN MONASTERIO S. SPIRITVS.

*Hic Americus humor; sed quis sim nosce viator:
Puluis, humus, tellus, Putrida terra, cinis:
Exposita semper fuerat mea vita labori
Dum vixi, placida est nunc mihi data quies:
Octuaginta fluens mundus mihi præstítit annos:
In vita humanus, sanctus in interitu.
Si quaris, quis me hic intrasit, siste, docébo.
Filius ornavit hæc monumenta meus.*

IN S. FRANCISCI.

D. O. M.

Quisquis es, si pius es, ne parcito lacrymis
 HIERONYMVS SARACAENVS hoc paruo
 contegor tumulo, qui dum ab hostibus obfessam
 patriam liberarem, pectus clypeum pro ciuibus
 offerens, victoriam & immortalem mortem re-
 portauit, quæ superis, naturæ, patriæ, amicis, pa-
 rentibus debui, persolui, si piè patriam amas, quæ-
 so, ne inuidias. In acerbissimam pietatem mœ-
 stiss. Parentes PP. quarta olympiade nondum per-
 actâ, anno 1526. M. Quint. D. 27.

IBIDEM.

CAMILLO SARACAENO Indolis ingenij-
 que egregij puello, vnico amplarum fortunarum
 hæredi, ex ponticulo à Parietum structoribus
 malè fulcito delapso, & exanimato, Virginea ma-
 ter nunc vidua & infausta fecit, cuius orbitate lu-
 etum nunquam finiendum, puerique casum lector
 condoleas. Vixit ann. 9. M. 3. D. 8. & 20.

IBIDEM. D. O. M.

NANNEM MARSILIVM, ne immortalis fie-
 ret, (id enim de se promittebat) in XII, æta-
 tis suæ anno immatura mors extinxit; præclara
 camilla, illa inquam Marsilij coniunx, delicias
 suas h̄ic posuit, quæ generosæ prolis studiosa,
 dum mortalis immortaleis NANNEM & Mu-
 tium filios faceret, quod Dijs proprium; humano
 inuidens ingenio, mors præripuit. Anno 1533. D.
 11. Nouemb.

 SYLVII PII II. PONT. MAX.
 PATRIS.

*Sylvius hic iaceo: Coniunx Victoria mecum est.
Filius hoc clausit marmore Papa Pius.*

ALIBI.

Domenico da Siena, tecta matta
E qui sepolto, vn huom senza vergorgna,
Natque, risse, & mori contanta rogna,
Che cosi morto, morto ancor si gratta.

 AD S. BERNARDINVM
 extra muros.

PAVLO VITELLIQ, à quibus non debuit in-
iustè confosso, post condonatam, vt Christianum
decer, iniuriam religiosissimè mortuo, Anton. fi-
lius piiss. patri benemerenti. Vix. ann. LXXI. mens.
VIII.

IBIDEM IN CELLA.

Grata domus, genitor, frater, carique sodales,
Et quondam preiosa mihi terrena valete.
Sat me lethifera mundus dulcedine lusit,
Sat tenuit me falsus amor, discedo solutus
His laqueis, secura iuuat iam claustra subire.
Nudus ab hoc pelago veniens ad littus amœnum,
Te bone Christe sequor; solus mibi suffici vnuis.

 IN PRAETORIO AD IMAGINES
 C. IVLII CAES. ET CN.
 Pompeij.

Hospitiate viros animis insigite ciues,

Publi-

Publica concordi dum sunt bona corde secuti;
 Maiestas Romana Ducestremefecit, & orbem.
 Ambitio sed caca duos vbi traxit ad arma;
 Libertas Romana ruit, scissoque senatu,
 (Heu) licet & puero caput altæ ascendere Romæ.

AD PORTAM PISANAM.

Cæs. Fridericum III. Imperat. & Leonoram sponsam Portugal. Regis F. hoc se primum salutasse loco, lætisque inter se consultasse auspicis marmoreum posteris indicat monumentum:
 An. Domini 1451. 7. Kal. Mart.

IN ARCE NOVA.

COSTMVS MEDICES, Dux Florentiæ & Senarum, Arcem, & vnà Senensium quietem, & securitatem fundauit. Anno M. D. LXI.

P I S A N A.

IN PISAS IVL. CAES.
SCALIGER.

PISA vetus, victi spolijs Orientis onusta,
 Inuidiæ armavit lituia tela trucis,
 Sic nocuit vicisse! alijs sic vicimus ergo!
 Sic res est humili tutior arcta loco!
 Mortales, sperate vices, nec credite fatis.
 Nam quod nos alijs, illa dedere mihi.

IN TEMPLO SVMMO.

HENRICI VII. IMPERAT. DVCIS
Lucemburgi.

Hoc in sarcophago non quidem spernendo,
Henriči olim Lucenburgenſis Comitis, & post
hæc septimi eius nominis Rom. Imper. ossa conti-
nentur, quæ secundo post eius fatum anno, videlicet
1315. die verò 25. Sextil. Pisas translata, summo
cum honore fuere, hoc in fano ad hanc usque
diem collocata permansere.

Quidquid facimus, venit ex alto.

STEPHANI COLVMNAE PRAENE-
STINOR. DOMINI. Obiit anno ætatis
suæ XLVIII. M. D. XLIII.
XIII. Kal. Apriles.

*Hac STEPHANVM tegit vrna: Parens mæſtis-
ſima Roma*

Optaret Patrio contumulare ſinu.

Omne ſolum patria eſt, inquit, fortiſſimus heros,

Defendi & patriam, ſim licet hospes humo.

*Ne lacruma, externum cernis quicunque ſepulcrum
Indigetem cali me patria vnat enet.*

IVLIVS ROSCINVSP.

IN CAMPO SANCTO.

PHILIPPVS DECIVS, ſiue de DEXIO Me-
diolanensis I. C. celebri fama notiss. cum pri-
mum locum ſtudij in iure Canonico & Ciuali te-
nuiffet, Pifis, Senis, Florentiæ, Paduæ, Papia &
demum ultra montes in Gallia, reuocatus in Ita-
liam ab excelsa Florentinorum Republic. poste-
quam ſtipendium 1500. aureorum in auro pro le-
tura consecutus fuiffet; de morte cogitans, hoc
ſepulcrum ſibi fabricari curauit, ne posteris cre-
deret.

IBI-

IBIDEM.

M A T T H. C V R T I O Ticinensi, qui Hippocratis Galeniique vindex, salutis augurium egit, medicinamque exercendo & docendo, ipse valens semper, excoluit; monumentum hoc amplius quam F. F. T. P. I. Cosmus Med. Florentiae Dux II. ære suo P. C. An. 1564. Vix. ann. L X X .

'Αγαθὴ ὑγεία ἀλεξινότῳ. Ιερὸν καὶ χριστιανῶν.

ANONYMI.

Dum parat hic studijs Astræam inducere mundo,
Astræa infertur raptus amore polo.

D. O. M.

FRANCISCVS Illustriss. gentis, nomine olim SANSEVERINVS, posteaquam eiusmaiores stuprum per vim oblatum vlti, occiso Regis filio, Neapoli Pisas migrarunt, ex fuga, Martius Iureconsult. Canonicus Pisanus, Eques pius, gentis suæ solus superstes S. P. Kalend. Mart. M. D. L X I X .

GREGORIVS XIII. Pontif. Opt. Max. Patria Bononien. antea vocatus Vgo de Boncampions, Pontificij & Cæsarei Iuris consultiss. in cathedra interpres eximius: in foro Iudex integrimus: in Synodo Tridentina Catholicæ fidei Præful studiosiss. in Senatu Cardinalis grauiss. in omni vitæ gradu eodem tenore probitatis, prudentiæ, & humanitatis, nec non constantis & moderati animi fama præclarus: Ioanni de Boncampions fratri patrueli I. C. præstantiss. probatiss.

P 3 mori-

maribus, eximia pietate, omnibus denique animi dotibus ornatis. Pisii cùm primo loco max. celebritate Ius interpretaretur, an. ætat. sua **XLI.** Sal. hu. 1544. extinto, hoc ad retinendum iucundiss. agnationis memoriam, fieri mandauit. An. sal. 1575. Pontific. III.

IN S. DOMINICO.

En Catacusinus iacet hic Demetrius heros,

Martis honos, Graij gloria magna soli:

Æacides alius, Pylius quoque & alter Vlysses,

Florentinorum præsidiumque ducis.

IN SANCTA CRUCE EXTRA PORTAM.

NICOLAO TIGNOSIO Fulginati, Medico insigni, omniumque sui temporis Philosophorum inter rarissimos numerando, ac multorum Aristotelis librorum commentator acutiss. CURIUS MARIUS F. Patri opt. & suis miris virtutibus ciuitate Aretina donato Pos. Vixit ann. LXXII. M. v. D. XV. deceffit cum Pisii legeret XVIII. Kalend. Octob. M. CCCC. LXXIIII.

IN AEDIBVS MILITIAE S. STEPHANI.

COSMVS MEDICES Flor. & Sen. Dux II. sacram D. Stephani militiam, Christianæ pietatis, & virtutis bellicæ domicilium fundauit. Anno Christi M. D. LXI.

PROPE PISAS VIA FLORENTI- NA IN PONTE.

Siccitat paludum, agrorum cultui, cæli sa-
lubrit-

Iubritati consulens Cosmus Medices, Florentiae
& Senarum Dux, à partu virg. Anno 1558. Calend.
Nouemb.

LVCENSIA.

IN LVCAM IVL. CAES. SCALIGER.

THUSCI delitium, THUSCI laus inclyt a cœli,
Iustitia & illeso robore Luca potens,
Luca potens opibus, felix concordibus armis,
Cui veneranda fides, mens pia, pura manus.

IN S. SALVATORE.

Accipe chare pater, quæ natus munera tradit,
Munera scilicet in cineri sunt bene gratia tuo.
Tu mihi das lucem vitæ, do mortis honores.
Heu, Heu! quæm dispar gratia nostrata est!

IN D. MARTINI.

MONUMENTVM DVCIS ADELBERTI anno 1006.

Hic populi leges saxi sub mole sepultæ,
Hic ius, paxque iacent, hic patriæ auxilium.
Pex claudi, vestis nudi, solamen egeni,
Noster Adelbertus Dux bonus atque pius.
Gentib. externis timor & pauor, vnicat tandem
Militibus proprijs gloria summa suis.
Quam fortis fuerit, nouerunt ultima terræ,
Quâ bonitate fuit, dicere lingua nequit.

*In sexto decimo Septembre notante Calendas
Membra sua hic posuit funereo gemitu.*

*Quisquis adi tumulum, culparum facta tuarum
Ante Deum recita, cum precibusque iuua.*

IN DIVI FRANCISCI.

*Augustinus ego Chiuizaneus hic requiesco.
Nemo mori nescit; viuere disce, vale.*

IN S. IOANNE.

HIERONYMI VELLUTELLI.

*Hic dum vexillum gerit, & te Luca gubernat,
A coniuratis vulnera seua tulit.
Felix ille nimis, qui dum cadit Ense, peritque,
Et seruat patriam, de nece victor ouat.*

Antio Domini M. D. XXII. Mens.
Iulio. Gerardus F. par. opt. Pos.

IN AEDE SERVORVM.

IANO GRILLO patricio Genuensi patri opt.
ac B. M. Lucas Filius Pos.

*Qui legis, an censes Ianum perisse bifrontem?
Qui ventura videt, lapsaque, non mortem.*

IN PALATIO.

Perlege, quisquis ades, libertatis fautor, &
scias, qualis fuerit in Republic. nostra Podio-
rum familia. Horum opera Petrus Cenarius, vnuſ
ex Antianis, anno 1436. interemptus est. Eius
socij deinde ann. 1522. libertatis opprimen-
dæ animo Hieronymum Vellutellum vexillife-
rum Iustitiæ foedissimè trucidarunt. Tota verè
ciuitate arma contra eos capiente, parricidæ
aufu-

aufugerunt. Rebelles facti cōscij, capite sunt multati. In alios eiusdem domus multa extant decreta. Deo agantur gratiz, & hæc obliuioni non trædantur.

FLORENTINA.

IN FLORENTIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Parua fluentis onus aggæsta Fluentia ripis
Mollia de nitido nomina Flore capit.
Fasula regnabat: verūm melior a sequutus
Martius antiquas detulit amnis opes:
Diuitias Hera: Mercurius discrimina linguae:
Mercurius varias ire redire vias:
Ambitiosa, ferox, bellacia, flammæa, Mauors
Pectora, magnificam docta Minerua manum:
Iuppiter ostendit cœlestes mentibus aulas:
Sirenum tribuit dulcis Apollo sonum.
Vera vetus Romæ soboles, aliena requiris:
Mutua quæ proprias vertis ad arma manus.

IN PORTA CIVITATIS.

CAROLVS V. CAES. August, cùm insigni omnium Christianorum beneficio immanem archipiratam regno Tunetano pepulisset fugassetque; Siculo, Neapolitano suis regnis constitutis; Roma profectus Florentiam, hanc portam cum magna pompa ingressus, populo cuncto præ lætitia gestiente, ab Alexádro Medices ciuitatis Duce, cui Margaritam filiam desponderat, illustri apparatu; Re-

gali hospitio Mediceas in ædes acceptus est. Anno
Dominii M. D. XXXV. Id. Maij.

SUPRA PORTAM MAGNAM AD
SPONSAM AVSTRIACAM.

Ingridere opt. auspicijs fortunatas ædes tuas, au-
gusta Virgo, & prestantiss. spōsi amore, clarissimiq;
Ducis sapientia cū bonis omnibus delicijsq; sum-
ma animi securitate diu felix & læta fruere, & di-
uinæ tuæ virtutis, suavitatis, fœcūditatis fructibus
publicam hilaritatem confirmā.

IN PALATII VESTIBVL.

Ingressa auspicijs hanc vrbem, dijsq; secundis,
Cæsar is inuidi Argusti pulcherrima proles:
Nunc ȇsdem subeas hec limina & aurea tecta.
Aduentu ecce tuo lgtantur, & omnia rident.
Heic redimita olea & crines pax alma corona,
Et secura quies, & cetera numina læto
Te vultu accipiunt venientem, & fronte serena.
Omnes & votis optant, & voce precantur,
Sis felix, adfisiq; tuo cum coniuge virgo:
Aeternum imperium vigeat, nomenq; decusq;.

IN ARCV TRIVMPHALI AD IMVM
ARNI PONTEM.

Quæ tam præclara nasceretur stirpe parentum
Inclyta progenies digna atqueq; suis.
Hetrusca attollet quantis se gloria rebus,
Coniugio Austriace Mediceaq; domus.

Viuite

*Vivite felices. non est spes irrita. namq;
Diuina Charites talia voce canunt.*

ANTE PORTAM ARCS.

Quod faustum felixq; sit: Carolus V. Rom. Imp. ex Africa rediens, cum Alexandrum Medices Florentinorum Ducem, generum suum, extructa iam reliqua arce, turris huius fundamenta locantē represset, primū vītrici manū lapidem ponere non deditus est. Anno 1536.

AD PORTICVM MERCATORVM.

COSMVS MEDICES Florentinæ Dux, publicæ magniscentiæ, & salubritatis ergo, porticum transuerso columnarum ordine, vndique permeabilem, aduersus cœli contumeliam negotiantibus in foro ciuibis suis extruxit, Anno M. D. XLVIII.

IN AVLA MAGNA PA-
LATII.

Has ædes, atque aulam hanc, testo elatiori, adiutu, luminibus, picturis, ornatuq; augustiori, in ampliorem formam decoratam, dedit Cosmus Medicus illustriss. Florent. & Senar. Dux, ex descriptione, atq; artificio Georgij Vasarij Aretini pictoris, atque architecti 1565.

IN S. MARIAE REPARATAE.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

Generali Concil. Florentiæ celebrato, post longas disputationes, vnio Græcorū facta est in hac ipsa Ecclesia, die vi. Iulij, anno 1430. præsidente eidem Concilio Eugenio P. P. IIII. cum Latinis Episcopis & Prælatis, & Imp. Constantinopolitano, cū Episcopis, & Prælatis, ac Procerib. Græco-

rum in copioso numero, sublatisque erroribus, in
vnam eandemque rectam fidem, quam Romana te-
met Ecclesia, consenserunt.

IBIDEM.

Multum profectò debet Musica Antonio Squar-
cialupo Organistæ. Is enim ita arti gratiam adiun-
xit, vt quartam sibi viderentur Charites Musicam
adsciuisse sororem. Florentina ciuitas grati animi
officiū rata, eius memoriam propagare, cuius ma-
nus sàpè mortales in dulcem admirationem dux-
rat, Ciui suo M.P.

IOTTI PICTORIS, QVI TVRRIM
AEDIFICAVIT.

*Ille ego sum, per quem pictura extincta reuixit,
Cui quām recta manus tam fuit & facilis.
Naturæ deerat nostra quod defuit arti,
Plus licuit nulli pingere nec melius.
Miraris turrim egregiam sacro ære sonantem,
Hæc quoq; de modulo crevit ad astræ meo.
Deniq; sum Iottus, quid opus fuit ista referre?
Hoc nomen longi carminis instar erat.*

AD DANTIS EFFIGIEM.

*Quod cœlum cecinit, mediumq; imumq; tribunal,
Lustrauitq; animo cuncta Poëta suo.
Doctus adest Dantes, sua quem Florentia sàpe
Senit consilijs, ac pietate patrem.
Nil potuit tanto mors seu nocere poëta.
Quem viuum virtus, carmen, imago facit.*

SE V E

SEVERINI NORBII EQVITIS
AVRATI DANI.

Oceanum hostili toties quis sanguinetinxit
A gelidae Thyles littore ad usque Cronum,
Quem non immeritd Sclavi, Suediqz, Gothiqz,
Vandaliaqz vrbes extimuere ducem:
Norbius Etrusco iacet hic Seuerinus in antro,
A Florentina missus ad astra pila.
Barbarus ille nequit captiuum extinguere Moscus,
Mergere non medijs Ennosigaeus aquis.
Debuit in Latio, velut orbis in arce perire,
Tanta viri ut virtus vndiqz nota foret.

MARSILII FICINI.

En hospes, hic est MARSILIUS Sophiae pater,
Platonicum qui dogma, culpa temporum
Situ obrutum, illustrans, & Atticum decus
Seruans, Latio dedit fores primus sacras,
Diuinæ aperiens mentis actus numine.
Vixit beatus ante Cosma munere,
Lauriqz Medicis: nunc reuixit publico.
Vixit ingenio; viuit, quem rere sepultum:
Mors abolet tanti non monumenta viri.

EIVSDEM.

Mores, ingenium, Musæ Sophiaeqz sepulta est
Laus hic, cum magni corpore MARSILII.

EIVSDEM.

Mores, Ingenium, Musas, Sophiamqz supremam
Vis uno dicam nomine? MARSILIVS.
Ang. Politianus faciebat.

IBI-

IBIDEM.

Quantum PHILIPPVS DE BVRNEBESCO
Architectus arte Dædalea valuerit, cùm huius celeberrimi mira testudo templi, tum plures machinæ diuino ingenio ab eo adinuentæ documenta esse possunt: Quapropter ob eximias animi sui dotes, singularesque virtutes, x. v. Calen. Maias anno 1444. eius B.M. corpus in hac humo, superstita gratia patria sepeliri iussit.

IBIDEM.

SYLVESTER MEDICES H.A.D.Q. qui ita de republ. domi forisque meritus est, ut equestri ordine, & amplissimis donis, & loco sepulturae, maximo consensu ciuitatis, decoratus sit, Anno salutis M. CCC. LXXXVIII. Vixit ann. LXII. M. VIII. D. XII.

IBIDEM.

VERIVS MEDICES, Eques opibus & gentis nobilitate clarus, sed & probitate & publicæ quietis studio clarior, hac quiescit humo. Locus meriti honoris ergo vni, & viuenti datus opt. ciui. Vixit annos LXII. M. 8. D. 20. Obiit anno salutis M. CCC VC.

IN S. MARIA ANNUNCIATA.

BERNARDINVS LEONCINIUS Thomæ F. Bernardi N. sciens per mortem non esse negligendum, quod per resurrectionem est immortale, sibi & posteris suis pos. anno salutis M. D. LXXVIII.

IBI-

IBIDEM.

ANGELVS MARTIVS Assisiensis Episcopus,
ac I. C. à secretis Augustæ Medicū Domus, illius-
que alumnus, & in eam ob probitatem fidemq; ad-
scitus, hoc sibi viuens sepulchrum confecit, defun-
ctus ut sibi viuat, cùm ante mortē amicis vixisset,
Anno 76. O. anno Domini 1546.

IN D. LAURENTII.

*Si merita in patriam, si gloria, sanguis, in omnē
Larga manus, migrā libera morte forent:
Viueret heu patriæ casta cum coniuge felix,
Auxilium miseris, portus & aura, suis.
Omnia sed quando superantur morte; Ioannes
Hec mausoleo, tuq; Picarda iaces.
Ergo senex mœret, iuuenis puer, omnis & etas,
Orba parente suo patria mœsta gemit.*

IBIDEM.

CO SMVS DE MEDICIS hic situs est, decre-
to publico pater patriæ. Vixit ann. LXXV. M.
III. D. XX.

IOAN. AVSTRIACAE MAGNAE
DVCISSÆ HETRVRIAÆ.

Hoc tumulo deposita sunt ossa Serenissimæ
IOANNAE AVSTRIACAE, Francisci Medices
Magni Etruriæ Ducis vxoris, cum tribus filiabus,
iniquo fato ante omnia peremptis, cum filio, qui
prius mortuus erat, cum illa quondam vitales au-
tas caperet, mœrens ad tempus posuit.

PAVLI IOVII

Nouocomensis, Episcopi Nucerini, historiarum scriptoris celeberrimi, h̄ic deposita sunt ossa, donec eximia eius virtute dignum erigatur sepulcrum. Vixit annos LXVIII. M. VII. D. XXIII. Obiit 3. Id. Decemb. anno XXXII.

*Hic iacet bene IOVIVS, Romanæ gloria lingua,
Par cui non Crispus, non Patauinus erat.*

IBIDEM HODIE LEGITVR.

PAVLO IOVIO Nouocomens. Episcopo Nucerino, historiarum sui temporis scriptori, sepulcrum, quod sibi testamēto decreuerat, posteri eius integra fide posuerunt, indulgentia maxx. Ducum Cosmi & Francisci Hettruriæ Ducum. Anno 1574.

STEPHANVS PASCHASIVS POETA
HOC DISTICHON IN IOVIVM
Iusit.

*Venalis cui penna fuit, cui gloria flocci,
Vix quid, ut ille, fide scripsiterit historicā.*

D. O. M.

ANTONII CIOFII imago h̄ec est, Iurisconsulti celeberrimi, atque omni polita doctrina exculti. utrumque Ius spacio 30. annorum Pisis voce subtiliter interpretatus est, quod etiā scriptis suis acuminis & elegantiae plenis illustrauit. Immatura viri subitaque mors ingentem dolorem attulit familiaribus & studiosis scientiæ Legum, orbatis repente & recondita magni Doctoris eruditione, & morum suavitate singulari.

Julia-

Iulianus frater monumentum hoc, loco impe-
trato à Magno Duce Frācisco, summo ama-
tore ipsius, honoris causa extruendum cu-
ranuit. Vixit annos 55. Mens. 10. Dies 3. Obiit
Pisis 6. Cal. Ianu. 1575.

IN AEDE S. MARCI.

IOAN. PICI MIRANDVLAE.

IOANNES iacet hic MIRANDVLA: cetera norūt
Et Tagus, & Ganges, forsan & Antipodes.

Obiit anno salut. M. CCCC. XCIIII. Vixit ann.
XXXII. Hieronymus Beneuenitus, ne disiunctus
post mortem locus ossa separaret, quorum ani-
mos in vita coniunxit amor, hac humo suppo-
sita P. C. anno salut. M. D. XLII. Vixit ann.
LXXXIX. M. VI.

Hic situs est PICVS, cuius si cuncta perissent,
Virtutum septem vix sat erant tumuli.

HERCVLES STROZA amico POS.

D. O. M.

ANTONIO VIDOTTO, ob pacem inter An-
glor. & Francor. Reges confectam, ab Edoardo VI.
equestrē gradum, ab virisq; insignia munera con-
secuto, in patria ab optimō Duce Cosmo in 48. vi-
torum numerū cooptato, Volaterris demum præ-
tūrā & vita functa, gentiles eius, absentibus filijs
P.P. Θ. 4. Kalend. Decemb. anno 1555. Vixit annos
63. Mens. 6.

IBIDEM.

IOA. MARIA PANLOTIVS heīc situs est, do-
mo Eugubia. I. C. celeberrimus, qui cum operam
diu nauasset Duci Vrbinati Principi suo, & in alijs

Q

Italiæ

Italiæ vrbibus plurimorum controuersias summa
cum laude dijudicasset : accersitus postremum à
Cosmo Medice Duce Florentinorū & Senens. pri-
mum in I.V. Rotæ Iudicibus fuit: deinde causis au-
diendis præpositus, eo in munere cum valde pro-
batus foret omnibus, vitam amisit. Antonia Berna-
mœrens, coniugi cariss. P.O.S. O. 4. Kal. Ianu. anno
Dominii 1565. Vixit ann. 62. M. 2. D. 20.

ANGELI POLITIANI.

POLITIANVS in hoc tumulo iacet ANGE-
LVS, vnum

*Qui caput, & linguas, res noua, tres habuit.
Obiit anno M. CCCC. XCIX. Septemb. XXIV.
Aetat. XLIV.*

PAVLVS CRINITVS amico pos.

Hic hic viator, paululum gradum siste:
Vatem potentis spiritus vides clarum:
Qui mente promptus acri, & arduum spirans,
Ac summa quaq, & alta consequi suetus:
Is ille ego ANGELVS POLITIANVS sum.
Fouit benigno me finu Flora, & illic
In fata cessi: Parthenepaos Reges
Quum Gallica arma irruerent minabunda.
Tu vale, & hoc sis meriti memor nostri.

AD MARIAE NOVELLAE SVB
HOROLOGIO.

Sic fluit occulte, sic multos decipit etas,
Sic venit ad finem, quicquid in orbe manet.
Heu, heu, præteritum non est reuocabile tempus,
Heu propius tacito mors venit ipsa pede !

IBI-

IBIDEM.

Ecclesia antistes fueram qui magnus Eoë,

Hic iaceo magnus relligione Ioseph.

Hoc vnum optabam miro inflammatus amere,

Vnus ut Europa cultus & vna fides.

Italia petij fœdus percusimus vnum:

Iunctaq; Romana est, me duce, Graia fides:

Nec mora, decubui, nunc me Florentia seruat,

Qua tunc concilium floruit vrbe sacrum.

Felix quitanto donarer munere viuens,

Qui morerer voti compos & ipse mei.

PARICAE MEDICEAE,

Pudicitia atque prudentia non minus, quam sanguine claræ, incomparabili coniugi, Philip-
pus Strozzius moerens, decem liberis collacry-
mantibus, pro tempore pos. Vixit ann. XXVIII.
Mens. VIII.

NICOLAO GADDIO

Thadæi F. S. R. E. Cardinali, de Republ. Christiana opt. merito, sepulcrum hoc tato patruo de-
beri Nicolaus Gaddius censuit, anno salut. M. D.
LXXVIII. Vixit ann. LXI. M. VIII. D. XX. Obiit
M. D. LII.

HIERONYMI MIRANDÆ,

Mercator pietate, fide, cultuq; Deorum,

Nec minus insignis nobilitate fui.

Humanis igitur spolijs MIRANDA relictis;

Contemplor superum numina sacra Deum.

Hieronymus MIRANDA Franc. F. Hispa*nus*.
Vixit annos XXXV. Obiit M. D. LXI. v.
Idus Februar.

D. O. M. S.

ALBERTVS iacet hic LEO: Leonem
Quem Florentia iure nuncupauit:
Quod Princeps fuit eruditiorum,
Princeps ut leo solus est ferarum.

IOANNIS BOCCATII.

Hac sub mole iacent cineres atq; ossa IOANNIS,
Mens sedet ante Deum meritis ornata laborum.
Mortalis vita genitor BOCCATIVS illi,
Patria Certaldum, studium fuit alma Poësis.
Obiit anno Domini M. CCC. LXXIII. Vixit
ann. LXII.

ITEM.

Egregius natus latijs BOCCATIVS oris,
Figmentis patrio raptus in orbe iacet.

PROPE TEMPLVM S. CRVCIS.

HENRICVS IV. Roma rediens coronatus, infestus Florentinis, quod coronationi suæ obstitissent, rogatus ab exilibus, quorum princeps erat Dantes Poeta, urbem obsedit, ab ea parte quæ est ad septentrionem: atque cum vidisset ædificijs intentam ciuitatem (præcipue autem testatur id palatium Cocchiorum, quod noctu etiam struebatur funeralibus accensis) post quadragesimum diem, soluta obsidione discellit M. CCC. XIII. Kalen. Octobr.

IN S. CRVCIS AEDE.

MICHAELI ANGELO BONAROTIO , è vestuta Simoniorū familia : sculptori, pictori, & architecto:fama omnib. notissimo, Leōnhardus patruo amantiss. deq̄ie se opt. merito, translatis Roma eius ossibus, atque in hoc templo maior. suorū sepulcro conditis: cohortante sereniss. Cosmo Medices magno Hetruriæ Duce, P. C. Anno salutis 1570. Vixit ann. 88. M. II. D. 15.

LEONARDI ARETINI.

*Postquam LEONARDVS è vita migravit,
Historia luget, Eloquentia muta est,
Ferturq; Musas tum Græcas, tum Latinas
Lacrymas tenere non potuisse.
Obiit M. CCC@. XL. ætat. LXXIV.*

CAROLI POETAЕ.

*Siste: vides magnum quæ seruant marmoravatem,
Ingenio cuius non satis orbis erat?
Quæ natura, Polus, quæ mos ferat, omnia nouit:
Carolus etatis gloria magna sua.
Ausonia, & Graiae crines nunc soluite Musæ,
Occidit heu vestri fama decusq; chori.*

AD CARMELITAS.

IVLIANO PISTORIO PRATENSI, Carmelite, suo Provinciali optimè merito, lugentes posuere. Qui quantū in Physica ac mathematicis disciplinis omnib⁹, præcipuè in Astrologia valuerit; non Senæ , Pisa, aut Florentia tantum, vbi annis non minus 22, professus est; verū totus terrarum

orbis agnouit. Vixit ann. 64. Mens. 5. Dies II. Q. 7.
Xbr. 1556.

APVD S. MINIATVM ORD. S. BE-
NEDICTI.

*Regia stirps, IACOBVS nomen, Lusitanapropago,
Insignis forma, summa pudicitia.*

*Cardinēus titulus, morum nitor, optimavita,
Ista fuere mihi, mors iuuenem rapuit.*

Obiit anno M. CCCC. XIX. xvi. Kal. Maij.

NE SE POLLVERET, MALVIT ILLE
MORI.

Hic cum graui mōrbo detineretur, mediciq; suadē-
rent, pōsse vitam sperare, si rem cum muliere ha-
beret; mortem maluit expectare, quām peccare.

Nota lector: Egregium Castitatis exemplum.

IN HOSPITALI AD SCALAS.

AD EFFIGIEM MONSTRI NATI IN
agro Florentino.

*Hac PETRV S. Paulusq; uno sub corpore bini,
Fabrica natura mira, iacemus humo.*

*Cuiq; suum fuit & manuum fuit oris opusq;
Vesica, ast vnum fluxile ventris opus.*

*Iunxere extrema partes nos corporis ambos,
Quas neuter simul & dicat vterq; suas.*

*Neutra ex parte pedes, capita ex utraq; fuerant
Bina, sed è medio corpore planta fuit.*

*Bina fuit medio quæ corpore planta, deorsum
Pendebat; sursum quinta erat vna manus.*

Non verò nobis unus somnusq; cibusq;

Nec

Nec risus nobis, fletus & vnuſ erat.
 ſomno membradabat vnuſ, ridebat at alter,
 Surgebatq; vnuſ, flens quoque & alter erat.
 In Florentina natos nos fluminis Arni
 Valle dedit patria nos pia cura patris,
 Inde alti, & ſacro pariter de fonte leuati,
 Viximus ambo decem buſ totidemq; dies.
Quid nunc Neptunū, quid nunc Ianumq; bifrontem
 Miraris? Stygij terna quid ora canis?
Et quid Geryonis tria corpora? ſcilicet vnum
 Nos corpus, binas nos animasq; lege.

AD CARTHVSIANOS.

DONATVS nomen, patria eſt Floretia, gens mi
 Acciajola domus, clarus eram eloquio.
 Francorum ad Regem patriæ dum orator abirem,
 In Ducis Angaigeri mœnibus occubui.
 Sic vitam impendi patriæ, quæ me inde relatum
 Inter maiorum nunc cineres ſepelit.

EPIGRAMMA BIBLIOTHECAE
MEDICEAE.

DEO, præfidib. familiæ, D. CLEMENS VII. Me-
 dices P. M. libris opt. studio maiorum, & ſuo vni-
 dique conquisitis, bibliothecam ad ornamentum
 Patriæ, ciuiumq; fuorum vtilitatem d. d.

Hanc Bibliothecam Cosmus Medices Tuscorum
 magnus Dux perficiundam curauit. Anno Domini
 M. D. LXXI. III. Idus Iuli.

ITEM.

*Cosmus in has edes meliora volumina. ✕ δσμα
Transtulit, & primas, quas habet orbis opes.
Sic genuit tandem sterili de nomine Cosmus,
Rem sibi tum mundo cœlitibusq; parèm.*

BONONIENSIA.

IN BONONIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

*P*ost diras rerum clades, Fatiq; superba
Imperia, & Martis quæ fera iussa tuti.
Hic primùm meq; atq; alios cognoscere cœpi:
Deposuiq; animi barbarasceptra mali;
Et didici, quām non fueram, quām deinde futurus:
Quem bona abortuum sic tuerere parens.
Quæ causas, quæ cunctarum primordia rerum,
Quæ diuini operis prima elementa doces.
Cœlestesq; plagar, & sanctæ commoda vita,
Et si qua è numeris nata figura latet.
Cūm reliquas superes diuinis legibus vrbes:
Non fulci omnigeno germine cedit bonos.
Arma viris connata: animus conterminus astris:
Atq; ardens vita stat melioris amor.
Si ciues dederas, si magna Hetruria leges:
Accipe, quæ possum dicere: reddo libens.

IN D. PETRI.

BASIANI, PRAECEPTORIS AZONIS.
Hoc tumulata iacent BASIANI membra lapillo,

Qui

Quis sit, metra docent quæ subscribuntur in illo.
 Huic legum latis patuit victoria castris,
 Nunc cedens fatis socialibus insidet astris.
 Canonicæ coluit scripturæ plenius ortum,
 Qua duce promeruit cælestem cornere portum.
 Hic erat Italiae sydus, reuerentia fratribus,
 Flos reseus patriæ, decus orbis, gloria patrum,
 Obsequijs promptus, humilis, iocundus, apertus.
 Si tres excipias annos de mille ducentis,
 Terminus occurret, quo mortis iura subiuit.

M. C. XCVII.

IN EODEM LAPIDE.

Inuidus è medio Basianum finis ademit,
 Cuius membra breuis hic sita petra premit.
 Summus in alterutro Doctoris Iure peregit
 Hactenus officium, quem lapis iste tegit.
 Iura duo potuit naturæ ius superare,
 Hæc duo de proprio mors fugat vna lare.
 Istius meruere sinu duo iura locari,
 Solus in Italia qui fuit absque pari.
 Non sibi sed vita moritur fons iuris, & aret,
 Non is eâ, sed eo vita moderna caret.
 Quis quis in istius cathedram succedere querit,
 Fontis respectu riuis ineptus erit.
 Hunc sociat summis Pauli conuersio turmis.

IBIDEM.

Viator si cupis scire qui sim? Iohannes Pla-
 teus Ciuilis Pontificijque Iuris cultor & scri-
 ptor. Monumentum enim vetustate corruptum
 destruetumque, renouatum decreto Cardinalis
 Q. 5 Julia-

Iuliani Reueren. Bononi. Episcopi ac Principis,
virtutum bonorumque virorum fautoris, cui Bo-
nonia patria debet per maxima. Conciues mei, ro-
gatos vos volo, ut pacem habeatis: Deum timete,
dateque illi honorem, iustitiam colentes, aduersa-
prospera tolerate, & bene erit.

Procurante Francisco Guidizono Cardi-
nalis familiari, An. salut. 1502. 13. Ca-
lend. Febr.

MARTINO AGRIPPAE

Mediolanensi, huius ædis Canonico, alijsque
Sacerdotijs insigni.

Sic doctrina, vigor mentis, facundia, virtus,

Ius in fatâ habeant, saluus AGRIPP.A fore.
Heu quam rara ad eos solet aduentare senectus,

Qui nimis animi dotibus exsuperant!

IBIDEM.

Hic Guilielmus erat Lucensis origine dictus,

Cui meritò nomen lucis origo dedit.

Sacra doctrinae titulis & honore magistri

Lucens, Italicis lucifer alter erat.

Quod prius in speculo cernebat; lumine vero

Nunc cernit, deitas nunc patet ipsa sibi.

Post vitam vita fruitur, Mors pocula mortis

Huic dedit: ad vitam sumit & hausit ea.

Augusti sibi prima dies fuit ultima vita,

Huius & ad vitam maxima prima fuit.

Anno milleno centeno septuageno.

Octavo Domini, mors sibi vita fuit.

Vt moriens semper viuas:

semper viue ut moriturus.

IN S. PETRONIO.

THEODOSI CAES. PRIVILEGIVM.

Ne bonæ artes, cunctaque disciplinarum dogmata depereant; cum mores, sanitas, iudicia, ceteraque id genus optimis doctrinis gubernentur: N O S T H E O D O S I V S Dei gratia Rom. Imperat. Augustus, commoditate & fertilitate loci capti, v. ac xx. mensium pensitato consilio, in dignitatis nostræ folio sedentes, generali Christianorum conuocato concilio, summo Pontifice Cœlestino, Cardinalibus xii. Archiepiscopis Episcopisque innumeris, alijsque in varijs dignitatibus constitutis Principibus ac Ducibus Christianis, Balduino quoque Flandren. ac Gualterio Pictauien. Comitibus legatis, quorum alter Ludouici Franciæ, alter Philippi Angliæ regum, illis arduis negotijs addictis vicem gessere, sedente etiam centum Senatorum collegio, BONONIA M omnium scientiarum fontem, arcana nostrorum armarium, perennem studij sedem fore, hac inuiolabili indulgentia decernimus, volentes insuper, ut omnes sententiae, à iudicibus, qui in alma hac ciuitate per quinquennium saltem non studuerint, latæ, nullæ penitus existant: & si quis ad magistratus promotus dignitatem, ab alio quam ab Archidiacono Bononiensi librum magistrale suscepserit; quanquam id quarumlibet facultatum periti præstiterint, approbauerintque; eum auctoritate nostra omni dignitate priuamus. Si quis verò Scholasticos ad studium hoc euntes abeuntesve ausu temerario offenderit; capite puniatur. Hoc ni Præses exequatur, cùdem il-

Ium poena affici iubemus. Huius autem sacræ constitutionis exemplar, Bullâ aureâ maiestatis nostræ munitum, manuque Ciceronis curiæ nostræ notarij scriptum, ad perpetuam rei memoriam, Petronio Episcopo Bononiensi, ex Cæsarum Constantinopolitanorum sanguine orto, idem summis precibus efflagitanti ac procuranti, gubernandum, custodiendum, omnibusque viribus exequendum tradimus ac concedimus. Romæ in Capitolio, Anno Dominicæ nativitatis. CCCC.
XXIII. die IX. Maij.

D. O. M.

Ameliensis Pontifex Naccius h̄c est Cæsar, qui vicem gerens legati Bononiensium, summa æquitate ciuib⁹ ius reddidit, mox annum agens tertium & sexagesimum concessit orco.

Vixit, dum vixit, bene.

IBIDEM.

GRATIANI CLVSINI Cæsarei Iuris & Pontificij enucleatoris propè diuini, qui Monachus in Martyrum Felicis & Naboris æde absolutiss. ibidem opus decretorum, anno gratiæ M. C. LI. compilauit, monumentum, quod illic carie obfoderuerat, h̄c magnificentius renouatum est. Ioan. Franciscus Aldrouandus Bononiensis IV. Dictator ære publico instaurauit. Anno salut. 1498. Idib. Iunij, Iohanne Bentiuolo II.P.P. Rempubl. felicititer gubernante.

IBIDEM.

PHILIPPO BERONALDO Seniori, cui Bononiensi, Viro omnium, quos ætas sua tulit, eruditissimo atque eloquentiss. eidemque humaniores li-

teras

eras Parmæ, Lutetiæ, atque in patria summa cum ingenij laude atque abundantum admiratione profeso, Phil. & Vinc. F. F. hæredes ex testamento P. P.

In nunc, & vigila, noctesque absume legendo.

O hominum curæ, cœptaque vana nimis!

Vixit ann. L I. M. VIIII. Obiit an. M. D. IIII.

O literæ, ô cantus, ô Apollines: vobis in posterum (heu!) quid fiet?

IN S. FRANCISCO.

ALEXANDRI CAPRARIAE

Offa hic conduntur, qui agens L V I I I . annum, migravit eò, vnde discessit, ut ibi perpetuo quietescat. Hieron. Patri B.M.P. anno M.D.LVII.

IBIDEM.

POMPEIO PEREGRINO Artium & Medicinae Doctori, & Equiti. Vixit ann. XLVI I I . M. IIII. Obiit anno M. D. XLI I . Prid. Kal. Martij.

Qualis erat bello Pompeius, corpore, & astu,

Talis erat studio, viribus ingenij:

Intima naturæ merito scrutatus, at illa

Huius cognomen par dedit ingenio.

FRANCISCI GISLERI.

Franciscus iacet hoc Gislerus marmore, cuius

Nulla vñquam in sanctis lis perijt manibus.

Perdidit hanc litem tantum, quam ferrea mouit

Atropos. ast extra lis fuit ista forum.

IBIDEM.

BONAPARTES GISLERVS Georgij F. Senatus Bonon. Scriba ISOTAE CALDERINAE, cum qua

qua vixit **XL**v. annis sine iurgio, & sibi & suis posterisque eorum, pietatis, naturæ, legum atque officij memor Pos. anno à partu virginis M. D. **XXVII**. Vixit illa ann. **LX** **III**.

Hominum luxus, fastus, delitiae, quæ vitam vi-
talem esse non sinunt, heu quò redeunt!

MARSILII, S. SOPHIAE MEDICI.

Viuat ut eternum, vita iam munere functus.

*Hoc præstat virtus, quæ facit una Deos.
Sic inuestigapo lo supera mens regnat in aula,
Vndique per terras inclita fama viget,
Quæ mortalis erat, iacet hic pars condita, magni*

*Exuuias animi colligit urna breuis.
Quumque procul latè resonet sua gloria, saxum
Accipit exiguis nomina magna notis.
Marsilius Patauus, cui dat gens alma Sophia,
Bononiae Medicus, dum docet, occubuit.*

ANONYMI.

*Non potuit Medicus, medico præstare salutem,
Sis ergo Medico, tu medicina Deus.*

D. O. M.

Frater ALYSIVS PVTEVS Burgon. ex Minoribus Observantibus hic situs est, quem omnes, qui aliquam eruditionis, administrationis, que famam in familiam suam attulerunt, Magistrum, qui Rempubic. Franciscanam administravit, exemplum sibi adscivierunt. Qui verò in Concilio Tridentino interfuerunt, quò ille à Pio IV. Pontif. Max. missus adfuit, veramque doctrinæ & sapientiæ laudem mirificè comproba- runt.

sunt. Qui Prouincialia & Generalia munera tamdiu exercuit, tot Italiæ suggestus concionibus celebravit, Scotum tantâ diligentia, & voce, & scriptis explicuit, ut vix ullam horam vacuam aut meditando, cum assidue ageret; aut agendo, cum perpetuo meditaretur, habuisse videatur. Demum ieunijs, vigilijs, peregrinationibus, studijs magis, quam ætate, confectus, grauibus Apoplexiæ, per 1111. annos incommodis diuexatus, Christianæ patientiæ nobile nobis exemplum reliquit. Obiit 1x. Nonemb. M. D. LXXX. AEatis suæ LXXIII. Tanto viro B. M. frater Hieronymus Imolensis M. H. D.C.

IN S. SERVATII.

TRINITATI SACR.

AZONI Iurisconsultorum numini, Anno grætiæ M. C. C. hic tumulato, in sepulcro vetustate colapsò, ac inter rudera vix agnito, Ioan. Franciscus Aldrouandus Dictator & Coss. Bononiensis, publica impensa conciui suo B. M. memoriam posuit. Anno sal. 1496. v. Id. Octob.

AD S. DOMINICI.

IN BIBLIOTHECA.

Dicta fui Bolognaprius: nunc Iulia dicor

Bibliotheca, sacris ædibus hic posita.

Maximus hoc veniens pastorum, Maximus illo

Iulus, hoc nomen præbuit ipse mihi.

IN TABVLA AENEA.

Viator, quisquis es, siste gradum, & quod scriptum est perlege: ubi perlegeris; pensita. Hoc is cuius causa scriptum est, fieri rogat.

Orto

Orto inter Bononienses & Mutinenses bello, Cæsar Fridericus II. Rom. Imperat. filium Hen-
tium Sardinia & Carsicæ insularum regem, Mu-
tinensibus suppetias ferre mandauit, qui inito
apud D. Ambrosij pontem certamine, à Bono-
niensibus capitur, nullaque re, vt dimittatur, im-
petrat, cùm pater minis, dein precibus & precio
deprecatoribus vteretur; cùm tantum auri pro re-
dimendo filio polliceretur, quantum ad moenia
Bononiae circulo aureo cingenda sufficeret; sic ca-
ptiuus **XXII.** annos, menses **IX.** dies **XVI.** tene-
tur, aliturque regio more, publica Bononiensium
impensa. sic defunctus magnificentis. ac pientiss.
funeratus hîc tumulatur. Præterea simulacrum
hoc in perpetuum, & hosti, & captiuo monumen-
tum S. P. Q. B. posuit. Anno salut. M. C. C. LXXII.
II. Id. Martij. Hoc volebam vt scires. abi & vale.

Positum ære pub. Ioan. Francisco Aldro-
uando Dictatore.

D. O. S.

IOANNIS DE IMOLA, Pontif. Cæs. q; I. C.
offa, in supposito Gerisendorum sepulcro requi-
escunt. **MINVS GERISENDVS** L. L. & ipse in-
terpres amico suo coniunctiss. F.

BARTHOLOMÆI SALICE-
TI I. C.

Hoc tumulo legalis apex, dulcissimus ore,
Et patriæ lux alma sue, pietatis amator,
Iustitiaq;e sacræ clypeus, baculusq;e cadentum,
Qui ixuenis multoq;e etiam venerabilis aeuo
Edocuit, superauit eum nec pœna laboris
Scribendo & pariter iuris nucleando tenebras,

De Sa-

De Saliceto requiescit Bartholomeus.

Obiit 1412. die 25. mens. Decemb.
Vixit ann. LXXVII. D. X.

IBIDEM.

CAESAR NAPAEVS Matthæi F. viuens sibi, posterisque suis, & coniugi Fec. Anno M. CD. XCIV. Kal. Iul.

Peto, ne quis nos inquietet, aliterve ponat, neve commutet, neve etiam aliis inferatur, ut die Censoria hic vna resurgamus. quid ad vos?

IBIDEM.

Hic sita sunt ossa MARCI ANTONII FLAMINII Forocornelienensis, de vtraque lingua B. M. Anno M. D. XXXVI. xv. Kal. Junij.

VVENCESLAI BORGARDI.

Incomparabile, ô viator exemplum, constantiae atque continentiae sancta integritate & inclita fide illustre, bonarum & artium, cippus enim a spice ut parvus tegit. Quid hoc queris? Venceslaus Borgardus Olmonte ortus (Morauiae eam urbs est, Iulium montem vocant Latinæ) is unicus patri, nuper Bononiæ unico vnicè salutem optans adferre amico, peste mortuus occumbit. Plura iste non capit lapis. Vale igitur, atque his pia olsibus dic verba, si es pius. Vixit annos XXVIII. menses x. Obiit M. D. XVII.

ALIVD.

MARTINI SULTMANNI, cuius præclara in Iure extant opera, humana hic ossa quiescunt. Lapidea hæc memoria illi posita est, anno salut. M. D. XXVII.

IBIDEM.

Hic ossa AVGUSTINI CIANZON Corsici
Sardinensis quiescunt, qui ob armorum tumultus
in foro Bononiensi excitatos, ex lege viuere desidebat.
Tibi pax viator. M.D.XVII.

IN AMBITV MONASTERII
GERMANORVM.

Siste gradum, specta monumētum hoc, quæso, viator,
Quod pia, quod cultrix legum Germana Iuuentus
Condidit, ut genti pateat commune sepulcrum;
Ut Germanorum manes post fata quiescant,
Sacra parentali capientes annua ritu.

M. D. I.

O quam fragilis, (ΓΝΩΘΙ ΣΕΑΥΤΟΝ) ruit
voluptas.

IOANNIS VOLZII.

Tu quicunque sagax veterum monumenta reuoluisti;
Tesi forte mei nominis ardor habet;
Haec lege: Ianus eram dictus cognomine Volsus,
Arctooque meum claruit orbe genus.
Limpergo fueram, quod Chiron iustus Achilli,
Et quod Pellæo Stagiritanus erat.
Ad Romam admissæ dum forte piacula labis
Accepturus eo, contegor hoc tumulo.
Georg. Limperger, Dei gratia Episcopus Bambergensis, Ioanni Voltz præceptoris suo
hoc sepulcrum posuit.

HIERONYMI BORAGINEI:

Me Lubeca tulit, docuit Germania linguas,
Ad studia huc missum mors truculenta rapit.

Non

Non ferrum, non villa Venus, Bacchusque peremit,
 Sed studij nimius proh dolor hausit amor:
 Nam dum Phœbe tuas aestuas solibus herbas
 Persequor, inuasit pectora seu a febris.
 Iam ter forte nouem, studio quæ vita peracta est;
 Annos attigeram, cum rapit hora nocens:
 Ab tua, qui fueras medicus, vestigia frustra
 Insequor, ô genitor, cum necer ante diem.
 O patria, ô germana vale soror una relicta
 Quæ fueras: hac me mors tumulauit humo.

Ati. sal. M. D. XXXV. d. 27. Aug.

IBIDEM.

Hoc situs in tumulo est Gulielmus gloria gentis
 Anglorum, quem mors traxit ad Elysios.
 Nam modò festiuos dum spectat ludere bombos,
 Bombardæ fractus viribus occubuit.
 Proh dolor ergo homini quænam fiducia Mortis,
 Si iugulant etiam quos putat ille iocos?

ARTVRO COO ANGLO.

Quid fles viator? an quod agnoscis tui
 Ciuis sepulcrum patris procul solo?
 Nil nostrum ob hoc malignius fatum fuit:
 Eadem vnde cunque prorsus in celum est via.

III: Non. Augusti. Anno Domini M. D. V.

IN S. MARTINI.

ALEXANDRI ACHILLINI BONON.

Hospes Achillinum tumulo qui queris in isto,
 Falleris: ille suo iunctus Aristoteli est;
 Elysium colit, & quas rerum hic discere causas
 Vix potuit, plenis nunc videt ipse oculis.

*Tu modò, per campos dum nobilis umbra beatos
Errat, dic longum perpetuumque vale.*

IVLIO BOCCCHIO

Romæ F. ea pietate, fide, modestia, ut nec minui
detractiōnibus, nec augeri laudibus possit. Vixit
ann. LXVII. M. I. D. XXV. Obiit x. Kal. Septemb.
M. D. XXV.

IN SERVORVM AEDE.

SCIPIONIS BARGELINI
Iurisconsult.

*Mors dicam tibi veriora veris:
Nunc quanquam tumulo cadauer hocce
Claudis, id nihil, id nihil putamus:
Virtus, fama, scientia huius, & spes
Non possunt tumulo profano claudi.
Quid mors ergo tenes? quid assequuta es?*

AD D. PROCVLI.

*Si precul à Proclo Preculi Campana fuisse,
Tunc procul à Proclo Proculus ipse foret.*

GASPARIS CONTAREN
C A R D.

*CONTAREN E tibi pietas dum dia parentat,
Et queritur longo amissum Resp luctu:
Ite, ait, illustres animæ, vitalia secla
Heroum, & vestro Athletæ exornate sepulcrum
Floribus: hic veris docuit rationibus esse
Immortalem animam, summa de mente creatam.
Obiit nondum sexagenarius An. M. D. XLII.
IANVS VITALIS amico pos.*

AD

AD S. MARIAE ANNUNCIATAE.

*Parma parens, primos Mirandula cœpit honores,
Declarat ciuem me Imola grata suum.
Ad se docta vocat me tandem Felsina; deflent
Artes me Medicæ, docta cohorsque virum.
Deflent mœstæ vrbeis ipsæ, ciuemque reposiunt
Imola, Mirandla, Felsina, Parma parens.*

Ioanni Baptista Theodosio Medico F. F.
pientissimi P. P. Vixit annos LXIII.
Obiit M. D. XXXVIII. mens. Se-
ptemb.

ALOYNO GEORGIRIO

Epidauro ex Dalmatia, viro tum Philosophiæ,
tum Medicinæ scientia eximiè ornato, atque et-
iam historiarum, Astrologiæ, imprimisque Cos-
mographiæ ac Geographiæ, quas non tam ex li-
bris, quam ex diuturna terrarum, perlustratio-
ne sibi asciuerat, cæterarumque Mathematica-
rum artium omnium cognitione clarissimo, ami-
co & ciri opt. merito BONIFACIVS A STE-
PHANIS Episcopus Stagninus mœstiss. pos.
Obiit anno M. D. LXV.

AD S. VICTOREM EXTRA
vrbem.

VGOLINI DE FONTANA LL.
glosa.

Transiit ut viu et mundane legis alumnus,
Mors sit ei requies, ultima vita DEV S.
Vrbis honor, mundi speculum, iacet hic Vgolinus;
Spiritus astratenet, corpora signat humus.

Cui fortuna manum reuocans concessa tetendit,
 Cui lex vberius vbera plena dedit,
 Mens legum cecidit, reliqui latitant Pharisæi,
 Christus qui nouit parcere, parcat ei.
 Mens respondebat veraci consona lingua,
 Et par effectus cordis & oris erat.
 Fraudis, nequitiae, liquoris & ambitionis
 Inter conciues vnicus hostis erat.
 Mors voluit mundum sub certa lege teneri.
 Nam cinis est hodie, qui fuit ignis heri.

An. Dn. M.C.LXVIII.

IN SCHOLA PUBLICA
BONONIENSI.

GREGORIO XIII. Pont. Max. annuarum re-
 nolutionum felicibus restauratori.

Tempora qui seros Phœbi referentia gyros
 Toto, sancte senex, orbe venire facis,
 Scilicet ut redeat nunquam reuocabilis annus,
 Atque suum teneant festa sacrata diem:
 Nætu cælicolis gratum, atque perutile nobis,
 Immortale tibi confitis auctor opus.

Sub felicibus auspicijs magnificorum D. D. D.
 Ioannis Baptiste Bergarotti Parmensis, & D. Viti
 Antonij, Horatij de Curtis Mursonensis, Vniuersi-
 tatis patronorum medicorumque priorum meri-
 tissimorum die xx. mens. Decemb. Anno Domini
 M.D.LXXXII.

IN AUDITORIO MAGNO IV^T
RISCONSULTORVM.

Principem Gymnasij classem, vrbis ornamen-
 te, ciuitatis splendori, & posteris incitamento,
 con-

consiliarijs bene gestæ administrationis memoriarum
relinquendæ, ac bene meritis se officijs deuinctos
ostendendi studio; eorundem generis, nominis &
honoris insignibus placuit exornari. Anno ab or-
tu Christi M. D. LXIX. Pij V. Pont. Max.

ITEM.

Vniuersitas Legum studiosa, veterem huius Auditorij dignitatem animo repetens, atque eidem in posterum, quoad possit, consulere cupiens; nouis his insignium suorum ornamentis cohonestandum curarunt, Annente Dn. Ioanne Baptista Saluago Genuense Vniuersitatis Priore dignissimo. Anno à Christo nato M. D. LXXI. Gregor. XIII. Pont. Max.

IN AVDITORIO I. C. III.

Bonon. Gymnasij adolescentes nobiliss. vtramque Iuristarum Vniuersitatem consilij prudentia & fidelitate gubernantes, sui præceptoris nomen honorifice illustrare, harum ædium splendorem magnificentiū augere, bene gestæ administrationis memoriam relinquere, ac ciudem muneris vicarios ad honestam æmulationem excitare studentes, ad classem hanc publicam suæ familiæ ac nobilitatis imaginibus publicis exornandam, æs publicum erogari iusserunt. An. Dom. M. D. LXXVII.

IN MEDICORVM AVDITORIO.

D. O. M.

Gaspari Talcacotio cui Bononien. Philosopho ac Medico ætatis nostræ celeberrimo, cum vniuersam humani corporis anatomen in doctissimor. virorum frequentiss. conuentu publicè administratam, facundiâ, methodo ac doctrina ad-

R. t mira-

mirabili explicarit; eiusque incomptas ad-huc partes in lucem prodiderit; animi grati & perpetuæ memoriarum ergo Leæt. medicique P. P. ordinariæ anatomes ab illo administratæ monu-
mentum.

IN AUDITORIO INFE-
RIORI,

SV M M A P R I V I L E G II A B I M P. C A E S.

*Fl. Thcodosio iuniori Aug. Gymnasio Bono-
niæ concepsi.*

Qui Prætor, Iudexve quinquennio in Bononiæ. Gymnasio studiorum causa non consumpto, ad iudicandum accesserit, eius decreta sententiave irrita sunt.

Qui Doctor in ordinem assitus, libro à maioris Ecclesiarum Archidiacono non accepto, fuerit; eius dignitas, licet peritorum omnium suffragijs comprobata, prorsus nulla esto.

Qui Scholarem aliquem ad Gymnasium Bononiense pergentem manu verbove offendenterit, capitatis reus esto.

Qui Magistratus, prout Magistratus, iniuriam scholari illatam persequi prætermiserit, eadem poena tenetur, Anno Domini M. D. LXVII.

Qui honestissimi huius consilij participes erunt facti, in primis operam dent, ut iura, instituta, mores, coniuerdinesque omnes, quæ ad huius Scholæ commoda authoritatemque tuendam pertineant, summa cura custodiantur.

Rectori Scholæ maximus idemque meritus honos ab omnibus habeatur.

Legit mi publicarum professionum dies diligenteriæ obeantur,

Pro-

Professorum ipsorum dignitas quam maximè obseruetur.

Inter scholasticorum nationes æterna piaq; pax concordiaque conseruetur.

Exornatus, ad urbis & scholæ dignitatem, ex authoritate eorum, quorum insignia circumplexa sunt, & ex totius Consilij, locus esto, Anno Domini M.D.LXVIII.

IN ALIO AUDITORIO.

*Este pares, & ob hoc concordes viuite, cum vos
Et decor, & studium, & munus sociarit & etas.*

IN PORTICU INFERIORI.

Moderatoribus optimis assidua cogitatione curantibus, ut inclytæ huius Academiæ splendor & dignitas, ad utilitatem iuuætutis, ex cunctis regionibus studiorum gratiâ confluentis, incrementum accipiat; Priorum, ac Consilij Vniuersitatis Philosophorum & Medicorum illis diutinam Maiestatis felicitatem, sibiique patrocinium precati, exiguum hâc, sed quam præ imbecillitate sua possunt, maximam grati animi significationem memores officiorum pp.

Procurante hanc memoriam Magnifico ac generoso viro D. Iosepho Zaconio de Fano Priore dignissimo. Anno Domini M. D. LXXXIII. die XXIV. Decemb.

IN AUDITORIO INFERIORI.

I.

*Magister esto diligens, doctus, vigil,
Veriq; amator, & alieni commodi;*

R. S.

Auditor

*Auditor at tu sis laboris appetens,
Magistri amator, & imitator sedulus.*

I I.

*Consultor hic, ut cumq; tempus postulat,
Adesto. semper publicum negotium
Curato; agendum quid sit in praesentia,
Videto; longè prouidens in posterum
Caueto; partes sic tuas tuebere.*

IN SCHOLA HISPANORVM.

AEGIDIVS ALBERNOTIVS S. R. E. Card.
Primas Hisp. totius Italiae Legatus, qui Sedem Ro-
manam diu Auenione exulantem Italiae restituit,
hasce ædes publicæ iuuentutis Hispaniae cōmodo
construi iussit, quas Ferdinandus Hispalensis Pre-
fus à fundamentis refecit, ann. post Christum Nat.
M. CCC. LXXV.

IBIDEM.

AEGIDIVS Card. crucis spectabili virtute, B.
Petri patrimonium tyrannica ſævitia rabiente, va-
tijis turbinibus agitatum, recuperata pristina li-
bertate Reip. in tuça pace quiescit. Anno M. CCC.
LXIII.

IN PALATIO BONONIENSI.

CLEMENTIS VII. PONT. MAX. ET CARO-
LI V. Cæsaris Imper. vnanimitas, stabile
firamentum.

CLEMENS VII. Pont. Max. vt Christianæ
Reip. statum reformaret, cum Carolo V. Cæs. Im-
per. Bononiæ congressus est. In hanc vibem Cæsar
Non. Nouemb. anno Domini 1529. introiit, pro
templi

templi foribus, de more, Pontificem M. adorauit: eius authoritate & consilio, cum restituto in auctum regnum Francisco Sforzia, ac Venetis pace data, cunctæ Italæ otium ac tranquillitatem diu optatam reddidisset, Imperij coronam hoc pompe ordine accepit. Fenestra hæc ad dextram fuit porta prætoria, ea ingressus Cæsar per pontem sublīcum, in ædem D. Petronij deductus, sacris rite peractis, à Pont. Max. auream coronam, & imperij cætera insignia accepit. Inde cum eo triumphans, exercitu ornatissimo præeute, urbem perlustravit, cum ambo in eodem prætorio, totam hyemem coniunctissimè de summa rerum deliberantes, egissent. Cæsar post suum aduentum mense v. in Germaniam, ad tumultus impiotum ciuium sedados, & bellum Turicum cum Ferdinando fratre Pannoniæ rege apparandum, profectus est. Huius rei monumentum hoc, Innocentio Cibo Cardinale legato auctore, Vberto Gambara urbis præfecto, referente S. P. Q. B. extare voluit. Non. Nouemb. 1530.

LEGES VILLICÆ SEV GENIALES PROPE BONONIAM IN AMOENISSIMO *prædio foribus inscriptæ.*

Hanc Villulam, atque hunc agellum, qui animi aut valetudinis causâ inuiserint, ne voluptas valitudinem, corporisve curatio voluptatem corrumpt; nevè locus, quâ sacer est, violetur, aut quâ cultus est, deseratur; hasce obseruant leges.

Deum Opt. Max. proxima in æde primùm vencantor. Quiduis postea lustrando, se ubiuis exerceanto, ubiuis quiescunto: sed hoc citra languorem,

rem, cis sudorem illud. Seruorum greges importunorum non modò à pomarijs, sed procul ab vtroque pomœrio interea excluduntor. Si quos tamen ministerij caussa voluerint, paucos & modestos introducunto, qui nec hilum attingunto, inconsulto villico. Eis abeuntibus, pro anni tempore, pro rerum copia & inopia, pro cuiusque persona, flores, frondes, ramusculos, poma, olera, viritim villicus distribuito. Quos ruris dominus ad prandium cœnamve inuitarit, curæ, mœrores, tristitiae in urbem remittuntor: voluptates honestæ, iocus, hilaritas remanento. Mensæ eleganter & splendide sine luxu ac pompa, aprico opacoüe loco pro anni tempore parantor. Dapes solito lautiùs ac copiosius, sed ad vitam viuendam, non ad mortem maturandam, apponuntor. Pocula, quæ sitim pellassant, non quæ hospitem obruant, potantor. Interrim auium concentu & aquarum murmure se objectanto, Iis silentibus, Iopæ, Amphiones, Orphei, loquaces compescendo; aureis mulcento. Remotis mensis atque arbitris suis, cuique conuiuarum mores paulo liberius pati, seni, iuueni, faceto, diceai vel ad ineptias usque, fas esto. Si qua licentius poti dixerint, fecerint; ea in urbe alijs narrare, aut omnino in memoria habere fas non esto. Scorta, scurræ, parasiti, præstigiatores, arioli, ac eiusmodi impurum & profanum genus procul arcentor. Aleis, latrunculis, scrupulis, talis, si qui se oblectare maluerint; nemini tunc vitio dator, modò fiat modicè, ne forte iaeturæ dolor in gaudij, cui hic locus à maioribus dicatus est, sedes mœrorem induxit. Hisce actis, in eodem sacello Deo item Opt. Maxi. gratias agunto. In urbem lati ludibundi que abeunto.

IBIDEM.

Gaudentum locus hic; procul hinc discedite tristes.

FERRARIENSIA.

IN FERRARIAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Inclita quæ patulo fruitur Ferraria cœlo,
Reginas rerum lumine ditat aquas.
Aurea nobilitas: studiorum nobilis oti
Ingenia: audaci pectore prompta manus:
Magnanimiq; duces, genus alto à sanguine diuum:
Perfugium profugis mœnia sancta viris.
Vos me luctificæ redeuntem è stragis aceruis,
Quos vetus ex imæ sede Rauenna gemit,
Germano in pugna amissò, forti q; parente,
Quo matri victæ vita dolore fugit,
Ornatum elogij s, decoratum nomine regum,
Auctum Felsinea restituistis ope.
Saluete heroës, & quæ sanctissima tellus,
Fratrisq; ac matris, & patris offæ tegis.

IN ASYLO.

MEMORIAE D. HERCVLIS ESTENSIS
Ducis II.

Hic Alphonso Neapolitanorum regi, ob egræ
giam indoletm, charissimus, cum Galeatio Pando-
no viro illustri ac fortissimo, vixdum adolescens,
non sine maxima laude singulari certamine depu-
gnauit: ad Molinellam Venetorum exercitum ho-
stili

stili impetu grauiter laborantem virtute sua cōseruauit: neq; prius acriter pugnare destitit, quām
 repulsiſ hostibus, plumbēa glande dextrum pedē
 sauci⁹, ex prælio discedere coactus est. Multa, im-
 periū adeptus, ad vrbis ornatū excogitauit per-
 fecitque. Aulam regiam commodiōrem pulchrio-
 remq; reddidit: innumerā domos, noua fora, pu-
 blicas porticus māmoreis columnis insignes, ca-
 stelli veteris molem iampridem inchoatām cele-
 riter & exactē consummauit. Belliguardi palatiū
 auxit atq; exornauit. Belforem incēdio consump-
 tum restituit: arcē nouam ad Eridanū positam me-
 liori structura & amēnis hortis additis, multo de-
 centiōrem refecit; aqua ex Padi alioe plumbeis fi-
 stulis in vrbē traducta, perennes fontes instituit.
 Templis ferme omnibus instauratis, atq; ad ampliorem & augustiorē formā redactis, noua po-
 suit: & ea omnia præclaris muneribus ditauit. Pa-
 lustres agros ad culturām redegit: antiquorū Cœ-
 mœdias, ac veteris scenæ modos actusque retulit:
 plurimaq; ad spectatorum hilaritatem, inusitato
 sumptuosoque paratu, actibus interposuit. Hunc
 nouum vrbis ambitum in septentriōnem vergen-
 tem, antiquæ vrbī addidit: crebrisq; propugnacu-
 lis turritis, & inexpugnabilibus muris, lata ac præ-
 cipiti fossa, lateritijs pontibus super constructis,
 celerrimè communiuuit. Tot magnificis operibus
 breui perfectis, tot publicē priuatimque collatis
 beneficijs, tot clariss. virtutum ratione habita, Au-
 gusti & P. P. nomen mērenti, S. P. Q. Ferrariensis,
 hanc equestrem statuam viuenti posuere. ad quam
 si quis intra ambitum x x. P. configredientibus vim
 attulerit, se læſæ maiestatis crimen incurrisse non
 ignoret.

CLEMENTI OCTAVO,

Pontifici maximo, Principi optimo,
patri patriæ;

Dominō nostro beneficentiss:

Qui Ferrariam, Petri Card: Aldobrandini
fratris F. Pótificij exercitus moderatoris,
virtute receptam;

sui & sacri Senatus aduentu, decorauit;

Vestigalia à Ducibus quondam imposita;
aut sustulit, aut imminuit.

Centumuirale consilium, ac decemuirale
Magistratum anno censu
ad tuendam dignitatem,
& publicos sumptus faciendo attributo,
instituit.

Quinque virorum tribunal ad lites iustè
ac celeriter dirimendas,
stipendijs perscriptis erexit:

Nouam arcem præsidio ciuitatis exædificauit;

Margaritam Austriam magnificentiss. exceptam.
Philippo III. Catholico regi coniugio iuxit.

Duobus maximis conciliatis regibus.

Optatam Christianæ reip. pacem peperit.

Postremò urbem repetens, apud Ferrarieſes ciues,
de quibus optimè priuatim ac publicè
meruerat, ingens sui desideriū reliquit.

Ne tot tantorumq; beneficiorum
erga hanc ciuitatem
memoria obliuione intercidat;

FRANCISCVS ex Comitib. BLANDRATAE;

Et S. GeorgI Cardinalis, S. Clementis

Flaminia Legatus, eiusdemque Cardinalis

Aldobrandini Ferrariae Collegatus,

poni mandauit. M.D.C. II.

IN CA.

IN CATHEDRALI.

*Quid hospes astas? tymbium
Vides GYRALDI LILII,
Fortuna utramq; paginam
Qui pertulit, sed pessima
Est vsus altera, nihil
Opis ferente Apolline.
Nil scire refert amplius,
Tua aut sua. in tuam rem abi.*

LILIVS GYRALDV^S Prot. Apost. mortali-
tatis memor, annum agens LXXII. V.S.P.C.
Anno M. D. L.

HIERONYMVS RYNTIVS

*Hoē sibi viuens monumentum P. suos optans
manes in perpetua esse eius numinis fide, cuius in
Sacello dum viueret, piē semper operatus est. An-
no Domini M. D. XLI.*

IN D. STEPHANI.

DE RESTAVRATIONE ECCLESIAE.

Cūm anno M.D.LXX. die XVII. Nouemb. ter-
tia noctis hora, quam maximus terræ motus hanc
præclarissimā urbem ita conquassasset, vt eius for-
tissima mēnia, munitissimas arces, alta palatia, re-
ligiosa templa, sacratas turres, omnesq; ferè ædes
omnino euertisset, & prostrasset, vñā cum maxi-
mo ciuium damno, atque acerba clade, adeò vt o-
mnes maximo metu perterriti, relictis caris & or-
natis domibus, cæterisque suis bonis, in lugubria
cœmiteria, in lutosos hortos, atque demum, reli-
cta ipsa vrbe in sylvestres agros, in pauperibus tu-
gurijs

gurijs atq; in humilibus tentorijs tota hyeme prægelida & aspera degentes, passim diffugerent: hoc sacrum Diui Stephani templum ipso terræmotu scissum, fractum, atque ferè collapsum, piissimi Parochiani & Reuerendus Vinutius Segantus illius Rector, Dei & ipsius Diui Stephani protectoris auspicijs, in pristinum statum ipso etiam terræmotu nondum cessante, restitui curarunt, Anno M:D. LXXI. D. XVIII. Septembr.

DE HOC TERRÆ MOTU A LOY-
SIVS LVSINVS ITA LVSIT.

Diluuium, terra motus, contagia, passim

Bella, fames: mundi quid reliquum exitio est?
Ignis & ipse propè est, ynde hæc? ex arce Tonantis.

Tot mala quid mundo congerit? impietas.

Anne salutis adhuc spes vlla est? vnic a. Quisnam

Porrigit hanc? Pietas. hæc vbi? nullus habet.

Quid stas inunde? rue, vt pietas est nulla. ruentem

Iam video: auxilium numina læsa negant.

CORNELII BRYNI.

Viator siste gradum, quid spectas?

Fui, & fueram, nunc sine vita

Excubias ago. idem tu, & alij. Benè vale.

IN AEDE D. DOMINICI SVPRA OS-
TIVM-BIBLIOTHECAE IN SEPVL-
CHRO Cœlij Calcagnini.

INGREDIENTIBVS.

COELIVS CALCAGNIVS Apost. S. Proto-
not. viiius sibi posuit. Hoc scilicet deerat temeri-
tati

cati humanæ, ut eorum curam susciperet, quæ neque
vivi, neque mortuis essent profutura.

EXEVNTIBVS.

Cùm CAELIUS CALCAGNINVS nihil magis optauerit, quā de omnibus, pro fortunæ captu, optimè mereri : decedens Bibliothecam, in qua multò maximam ætatis partem egit, in suorum ciuium gratiam publicauit, & in ea se condi mandauit. Tu quisquis es, rogo, ut hominis B. M. manibus Deum propicium preceris. Ex diuturno studio in primis hoc didicit, MORTALIA CONTEMNERE : & IGNORANTIAM SVAM NON IGNORARE.

BEATRICIS IOCVLAE SA-LIMBENAE.

Tria cum maxima haberet BEATRIX IOCVLAE clariss. Sigismundi Salimbeni filia; generosum spiritum: constantissimam fidem : & castiss. corpus: aliud in beatorum sedes; aliud in cari coniugis Albertini ex nobili Ioculorum gente pectus migravit: qui cum summo voluntatis & consiliorum tenore vixerat. quod tertium erat, hīc iacere vides, non sine magno omnium dolore & desiderio. vbi & amantiss. maritus, cùm superis visum fuerit, eximia benevolentia gratia, conquiescit. Anno sa-lut. human. M. D. X L.

D. O. M.

Progenite antiquis Mutinæ sub mænibus alte,
Marmoreo hoc tumulo BARTHOLOMÆ E.
Diuini interpres iuris, quæsitor & huius (iaces.
Religionis eras, Philosophusq; grauis.
Non valet hoc animi virtutem abolere sepulcrum,
Quam-

*Quamvis defunctum corpus & ossa tegat,
Nunc te delatum cælo Probitasq; Fidesq;,
Seraphicos inter conserit alma choros.
An poterant maior atibi contingere? cui laus;
Viuere magna fuit, gloria magna mori.*

M. CCCC. XLVIII.

NICOLAI LEONICENI.

Nicolao Leoniceno Vicentino, qui sibi Ferrariā patriā maluit, vbi annos L X. Italos & prouinciales magna celebritate Græcè & Latinè instituit, continua serie apud principes Estenses magno in honore habitus, vnu omnium magis pectore, quā lingua Philosophiā professus, rerū naturæ abditissimarum experientissimus. qui primus herbariam penè desitā, & syluā rei mēdicæ iniuria temporum negligenter habitā, in disquisitionem, magna spe mortalium, reuocāuit: in barbaros cōditores pertinaciter stylū pēstrinxit: & studio veritatis cum omni antiquitate acerrimè depugnauit.

Annos natus V I. & X C: cūm iam æternis monumentis in arcem immortalitatis sibi gradum fecisset, homo esse desijt. Alfonsus Estensis Dux III. & S. P. Q. Fer. B. M. posuere. 6. Id. Iun. anno 1524. Bonauentura Pistophilo grato ipsius discipulo procurante.

Cui neq; sat fuit, & terras euoluere, & vndas,

Quæq; arcana tenent flumina, terra, mare.

Dum rerum caussas latè vestigat, & agra

Morborum reuocat corpora colluie.

Nunc LÉONICENVS tegitur paruo aggerē terræ,

Cuius utramq; volat fama per Hesperiam.

PETRVS MYRTEVS POS.

DEO IMMORTALI MAX.

HVGONI BENCI O Senensi, Philosophorum omnium, ac Medicorum sue ætatis facile Principi, parenti opt. ob excellentem doctrinam de vniuerso hominum genere B.M. filij poss. xi. Kalen. Decemb. anno M. CCCC. XLVIII.

DOMINICO ACCIO,

I. V. insignia vix adepto, suauiss. moribus optimisque litteris prædicto, religione in Deum Opt. Maxi. ardentissimo; caritate in Patriâ carissimam flagrantissimo, nihilominis tamé immatura morte præuento, tumulum hunc CATHARINA filio dulciss. & Io. Iac. fratri suauissimo, non sine lacrimis P. C.

FRANCISCI SACRATI.

Hac Eques insignis tegeris, Francisce, sub vrna,
Sacratæ quondam firma columna Domus.
Morte tua doluit Princeps, Populusq; Patresq;
Et pudor, & socia cum probitate fides.
Hoc memores nati clauerunt membras sepulcro,
At pias fidereas incolit umbra domos.

HIERONYMI SAVANAROLAE.

Dum fera flammatus, Hieronyme, pascitur artus,
Religio sanctas dilaniata comas
Fleuit, & (ô) dixit, crudeles parcite flammae,
Parcite, sunt isto viscera nostra rogo.

M. ANT. FLAMINIUS POS.

DOMINICI BONDII,

Qui à prima adolescentia Græcis latinisque litte-

Litteris peritissimè imbutus , ingenij atque industria laude semper claruit : Philosophiam vero Medicinamque Ferrariæ multos annos publicè profitendo, acutissimè, diligentissimè, atque integrissimè cum omnium fauore docuit, ac exercuit, de vniuersa autorum antiquitate , ut de sua ipsius metestate, optimè meritus; nisi fortè nullo tantæ eruditionis superstite monumento, ambitionis etiam aliquid in molestissimo viro desiderare possit posteritas.

*Mi domus hac requies curarum sola mearum,
Omnibus vna meis certa medela malis.*

IBIDEM.

*Cæsar, Alexander, tumulo Traianus in isto
Clauduntur, nec tres clausos tenet vrna, sed vnum,
Scilicet Estensem, sublatum insidera Borsum,
Cuius erant more stantorum in pectore regum.*

IANI PANNONII, EPISCOPI
QVINQ. ECCLESIENSIS, POETAE
celeberrimi.

*Hic situs est IANVS, patrium qui primus ad Istrum
Duxit laurigeras ex Helicone Deas.
Hunc saltem titulum, liuor permitte sepulto,
Inuidie non est in monumenta locus.*

IBIDEM.

SEBASTIANO CLARIGNANO acerrimi
Ingenij viro, & in scena, siue risus urbanos moue-
ret, seu Tragico fletu pulpita quateret, Cynthius
Ioannes Baptista Gyraldus amicus amico: optimo

ac benè merenti posuit. Vixit annos L X I V . Mens.
VIII. Obiit anno M. D. L I . III. Non. Sextilis.

Te, Rosci, extincto perijt res Comica, teq;
Aesope, extincto, regia scena perit.

Ambas Monsfalcus Stygijs reuocarat ab umbris,
Et dederat vita nobiliore frui.

Nunc ipso erepto, prorsus periere, nec vlla est
Spes reliqua, amissas demere posse neci.

Melpomene hinc tragicō flet tristia fata boatu,
Et laniata sinus moesta Thalia gemit.

Cynthius occasum veteris miseratus amici,
Supremos cineres condidit hoc tumulo.

APVD SERVOS.

PETRVS MONFERRATVS,

Honorariæ potestatis accensus, dum operam ci-
vibus pestilentia laborantibus præbet, noctu equi-
calce iectus in abdomen, magnum suæ sedulitatis
desiderium populo, & decurionibus Ferrariensi-
bus reliquit. Ioan. Hieronymus, parente optimum
lugens, pos. Anno salutis M. D. XXVIII.

PICTORIS GIVSDAM.

Occubat hic proles pictoria: va tibi mundum,
Et sua quisquis amas, huic nihil inde feres.

Huc nihil inde feres, guttam hic à paupere diues
Poscit aquæ mundum, va tibi, quisquis amas.

APVD CARMELITAS.

LUDOVICO ARIOSTO.

LUDOVICO ARIOSTO poëta, Patrio Fer-
rariensi,

rariensi, Augustinus Mustus tanto viro, ac de se bene merenti, tumulū & effigiem Marmor. ære proprio P. C. Anno sal. 1573. Alphonso II. Duce. Vixit ann. LXIX. obiit anno 1533.

*Heic A R I O S T V S est situs, qui Comico
Aureis theatri sparsit urbanas sale:
Satyraq; mores strinxit acer improbos.
Heroa culto qui furentem carmine,
Ducumq; curas cecinit atq; prælia.
Vates corona dignus vnuſ triplici.
Cui trina constant, quæ fuere vatibus
Graijs, Latinis, virg; Hetruscis singula.*

IBIDEM.

*Ludouici Ariosti humantur ossa
Sub hoc marmore, seu sub hac humo, seu
Sub quicquid voluit benignus heres,
Siue herede benignior comes, seu
Opportunius incidens viator.
Nam scire haud potuit futura. sed nec
Tanti erat vacuum sibi cadauer,
Ut vrnam cuperet parare viuus.
Viuens ista tamen sibi parauit,
Quæ scribi voluit suo sepulcro,
Olim si quod haberet is sepulchrui.
Ne cum spiritus, hoc breui peracto
Præscriptio spacio misellus, artus
Quos agrè antè reliquerat, reposcet,
Hac & hac cinerem hunc & hunc refellens,
Dum noscat proprium, diu vagetur.*

Tu repetis cœlum; & terras, ARIOSTE, relinquis;
 Et loca iam meritis inferiora tuis.
 Nos miseri, & curis longè mortalibus acti;
 Non tibi, sed nobis fundimus has lacrymas.
 Gloria te niueis subducit in æthera bigis;
 Nos sine te luctu perpetuo opprimimur.

CAELIUS CALCAGNINVS POS.

ANGELI GAMBILIONIS de Aretio, perspicuum ingeniorum alumno, oriundi; perplexarum L. L. enodatoris, interpresque; fama noti super æthera; summis ac insimis gratissimi integritate; comitate graui; genere, diuitijs b. modo partis, numerosa, & ingenua liberorum sobole ornatiss. viridi senecta religiosissime extincti, ossa hic molliter quiescunt.

JOANNI MANARDO FERRARIENSI, VIRO VNI OMNIUM INTEGERRIMO, ac sanctiss. Philosopho ac Medico doctiss.

Qui annos P. M. LX. continenter tum docendo & scribendo, tum innocentissime medendo, omnem medicinam ex arce bonarum literarū fœde prolapsam, & in barbaria potestatem ac ditionem redactam, prostratis ac profligatis hostiū copijs, identidem ut Hydra renascentibus, in antiquum pristinumque statum ac nitorem restituit: lauream omnium bonorum consensu adeptus, I V. & L X X. annum agēs, omnibus omnium ordinum sui desiderium relinquens, humili se hoc Sarco-phago condi iussit. Julia Manarda vxor, quod ab eo optabat, posuit.

Hæc

Hæc breuis exuuias magni capit vrna Manardi:
 Nam virtus latè docta per ora volat.
 Mens pia cum superis cali colit aurea templæ,
 Hinc hospes vitæ sint documenta tuae.

Anno M. D. XXXVI. in Martio.

CYNTHIVS SYRALDV S.

Non hæc, q̄ spectas, claudit breuis vrna Manardum
 Claudere tam magnum nam breuis vrna nequit,
 Est ipsi tumulus, quicquid sol lumine lustrat,
 Est, quicquid magnus proliuit Oceanus.

IN S. MARIAE.

Quis fuerim, quid egerim, qui monumentum
 posuerint, si tua scire refert viator, hanc ædem in-
 gressus scito: manibus bona precare, sicque viue, ut
 & cùm vixeris, viuas. Ex bonis defuncti positum,
 qui in interiori pariete sepultus est.

D. O. M.

IACOBO CAGNACINO I.C. qui post per-
 functos in patria summa æquitate Magistratus, ad
 publiceque docendi munus, magna sui nominis
 gloria, doctrinæ ergo accersitus Ticinum, morte
 præuentus obiit, anno M.D.L. Amici B. M. F. cura-
 runt.

IBIDEM.

Hic Baptista iacet Stabilinus marmore, viuus
 Nunquam quieuit, at quiescit mortuus.

H. M. H. N. S.

HIERONYMI BELLACVMBAE.

Vale anima candidissima. vale tuorum paren-

S 5 tum

tum, quos dolore & luctu conficis, æternum desiderium. Vale & huius patriæ, quam tua hinc migratione miserabiliter orbasti, & Musarum, & huius ætatis immortale decus, Vale animula blandula, & in numerum deorum tam breui vitæ spacio recepta, Vale rursus, & si animæ ullus est lensus; donec recto ordinet, sicut natura concedet, assequemur; nostri memor,

IN AEDE B. VIRGINIS DEL.
LA PORTA.

CATHARINA AVRICHALCA, nec mulier,
nec vir, at androgyna potius. quæ cum ter modò
mater esset, hec, ò rem miseram, iacet. cuius qui-
dem nominis memoriam cupidus eius vir am-
pliss. monimentis consecrare, in sui nomine, suis-
que hæredibus, hoc commune statuit condi sepul-
crum. XII. Kal. April. Anno 1550.

IN AEDE B. MARIAE ANGELORVM.
ALOYSII PANCRATII.

Quisquis ad is magnæ templum venerabile Matri,

Ad noua ne pigrat sistere busta pedem.

Quid cupiam, nomenq; meū, Patriamq; Domumq;

Versibus his paucis verba notata docent.

Ille ego Campanis AL OT SIV S ortus in oris,

Vrbs cui natalis Parthenopea fuit:

Quem genuit clara Pancratia sanguine proles,

Cui decus eximium Martia dextra dedit.

Qui toties ausus fortis certare duello,

Exuuias domito victor ab hoste tulit.

Gallia semper erit, semperque Britannia testis

Pugnarum, & multis parta trophya locis.

Estensis tandem senio confectus in aula

Hic te-

Hic tegor. hac de me sint tibi nota. V A L E.

IBIDEM.

Herculis hic Strossæ tumulus, quem condidit vxor.
Mærens, Taurellæ BARBARA gentis honos.
Plus dederit quamvis, non hac, Mausole, meretur
Plus tua: fortunâ hac non pietate minor.

ANT. TIBALDEO Auct.

Obiit an. salut. hum. M. D. I I X.

I N D. P A V L I.

Hunc tibi consensu tumulum Ferraria magna
Pro meritis posuit, clare GVARINE, tuis.
Tu pater eloquij; gemina tu gloria lingue;
Præcipuus iuuenum tu moderator eras.
Te duce, nostra vigens studij s florentibus ætas,
Pierio priscis certat honore viris.
Ne Verona minus, tali se iactat alumno,
Quam veteres celebri nomine tollit auos?
Primus, & extremus te nouerat orbis, & ultra
Humanum virtus se tulit ista gradum.
At nos hic senio resolutos condimus artus,
Candida sydereas incolit umbra domos.
Obiit anno saluatoris M. CCCC. LXXI.
die I I I. Decembris.

IOAN. MARIA VERRATVS

Ferrariensis, Carmelita Theolog. post multos
labores in sacris Scripturis interpretandis, Popu-
loque Christiano publicè, ac pijs concionibus e-
rudiendo, impiorumque dogmatibus cum scri-
bendo, tum dicendo expellendis, Bibliothecam,
collectis vndequaque omnibus omnium generum
ac ordinum optimorum auctorum scriptis, suo
sum.

sumptu his in ædibus instruxit, hoc D. Iacobo sacellum erexit, honestoque reditu, pro studijs eorum, qui carmelit. familiæ addicti sunt, eruntque iuuandis, auxit, & eandem, mortalitatis suæ memor, hanc vrnam, quâ, cum fato functus fuerit, ossa sua tegerentur, sibi viuens P. C. Obijt an. M. D.

L III.

IN DIVI FRANCISCI.

RUBERTI TROILI.

Ille ego, qui nunquam, Mauors, tua signa reliqui;

Propatria promptus fata subire mea.

Post varios tandem casus, vitaq;e labores,

Rubertus tegor hoc Troilus in tumulo.

M. D. X X X. Mense Iunio.

IBIDEM.

GILLINO Episcopo Comaclensi, vtriusque Iuris Doctori, Comiti Palatino, & Equestri Ordine insigni, amplissimis Germaniæ, Galliæ, & Romanæ curiæ Legationibus honorisfice, & ad vota functo, & illustrissimis Atestinæ familiæ Ducibus præcipue carissimo: qui tanta liberalitate in pauperes opes suas effudit, ut in acquirendis moderatione fuerit, an in elargiendis intemperantior, difficile sit cognitu; & quem, annos natum LXXXII. vitam sanè, si ad labores, nimis diuturnam, si verò ad eius virtutem, & patriæ desiderium spectes, perbreuem, mors improba nobis eripuit; superstites pietatis ergò posuerunt. Obijt autem XII. Kalend. Ian. M. D. L I X.

D. O. M.

GERARDO SARRACENO Iurisconsulto,

maxi-

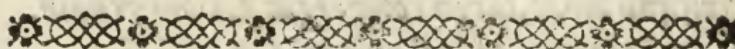
maximā apud Alfonsum Ferrariæ Ducem auctori-
tate, & Francisco eius filio, item Iurisconsulto,
tanta in foro nominis celebritate, ut litigatores
acrius de eo sibi patrono cooptando, quād de
caussa ipsa disceptarent. Vixit annos LVI. Gerar-
dus & Opizzo fratres, Auo & Patri monumentum
hoc, qualecumque est facieñdum curauerunt; ma-
gificentius curaturi; si eis suam ipsorum pietat-
em magis, quād paternū testamentū exequi
licuisset. Anno M. D. LVII. XIIII. Cal. Apr.

AE N E AE V. L C O

Nobili Parmensi, C.R. Alfonsi Ducis II. Ferrariæ antiquario, antiquaria in antiquario versanti,
cumq̄e ipsis versis ad humum verso tandemq̄e
collapso, & repentino obitu suffocato, imaginibus
tamē penē spirantibus, scriptisq̄e suis immor-
talibus subleuato, & vitam perpetuam respiranti
CATHARINA vxor mōestissima posuit, Anno
M.D.LXIII. Vixit ann. XLIII.

F R A T R I S A V G V S T I N I
RICHINI.

*Flens veni in terras, & flens discedo, fuitq̄e
Dum vixi, fletus, vita, dolor, gemitus.*

P A T A V I N A.

IN PATAVIVM IVL. CAES.
SCALIGER.

Huc antiqua Deūm Domus Ilium, & inclīta
bello
Robora, Dardanios exposuerelares.

Dec.

Decepti patrias, non vici, amisimus oras.

Perpetuis, res est Graeca, valere dolis.

Qui vicere, suos idè amisere penates:

Ast noua sunt profugis regna parata viris.

Arma decent Teucros, vafros sapientia, Graios:

Victis Euganeis peccus utrumque dedi:

Regna, vides, Veneto Phrygijs maiora ruinis,

Attica que à Patauo peccore terra capit.

LVCIAE SOLIS.

Extinctum est Pataui lumen, nam Lucia Solis

Lux ipsa hinc lucem sustulit ad superos:

Inter & astram itat Veneris Comes, emula Solis:

Non erat illa diu his digna manere locis.

LAZARVS BONAMICVS F.

In eandem HIERONYMVS PANICVS:

Solis honor, lucis que decus, benedictaque vere

Occidit; heu tristis Cypris Amor que dolent!

Dant gematum Charites cineri, piathura, Cupido;

Ex arcu & pharetra, constituit que Pyram,

Impositaque rogis, vna exarsere lepores,

AEgra Venus cineres texit, & ossa cado.

Quisquis amat, largis conspergat fletibus vrnami,

Qua tegitur, pulcri quicquid in orbe fuit.

D. M. SACR.

*FRANCISCO ZABARELIAE Florentiae
Archiepiscopo, viro optimo, vrbi atque orbi gra-
tissimo, diuini humanique Iuris interpreti præ-
stantissimo: In Cardinalium Collegium, ob sum-
mam sapientiam, cooptato: ac eorundem animis*

Pon-

Pontifici propè Max. Ioan. XXIII. eius senatu abdicato, ante Martinum V. ob singularem probitatem, in Constantien. Concilio destinato: Ioannes Iacobi viri clarissimi filius id monimenti ponendum curauit. Vixit ann. 78. Obiit Constantia 1417.

IACOBI DONDI.

Ortus eram Pataui IACOBVS, terraque rependo,
Quod dedit, & calidos cineres breuis occulit vrna;
Utilis officio patriæ, sat cognitus orbi.
Ars Medicina mihi, cœlumque, & sydera nosse,
Quod nunc corporeo resolutus carcere pergo.
Vtraque nempè meis manet ars ornata libellis.
Quin procul excelsæ monitus de vertice turris,
Tempus, & instabiles numero quod colligis horas,
Inuentum cognosce meum, gratissime lector,
Et pacem mihi, vel veniam tacitusq; precare.

MERCATELLORVM FRA- TRVM.

Siste gradum, viator, atque hæc pauca, si liber,
lege.

AND. BARTHOL. NICOLAVS, fratres
MERCATELLI hîc siti sumus.

Posuere superstites HIER. BERNARD. nepotes,
De nobis fortassis alij alia: nos nihil aliud.

IN DIVI ANTONII.

SIMONI ARDEO, Minoritanæ Religio-
nis splendori: qui dum ex Patauinis Athenis om-
nes terras illustrasset, Philosophorum & Chri-
stiano-

ianorum Theologiam summa cum laude omni-
num, inuidia superata, professus, viam tan-
dem vniuersae carnis ingressus, dormiuit in Do-
mino. F. Bernardinus alumnus rerum & cogno-
minis hæres non ingratu Pos. Obiit anno M.D.
XXXVI. ætat. suæ LXV. III. Cal. Maij.

A D P E T R I B E M B I I M A-
G I N E M.

PETRI BEMBI Card. Imaginem Hieronymus
Quirinus Ismerij F. in publico ponendam cura-
uit: yt, cuius ingenij monumenta æterna sint, eius
corporis quoque memoria ne à posteris desidere-
tur. Vixit annos 76. M. 7. D. 29. Obiit 15. Calend. Fe-
bruarij, anno 1547.

I N L A P I D E L Y D I O.

Hanc ALEXANDRI CONTARENI, Venetæ
classis, cum summa potestate fortissimi Legati,
Diui Marci Procuratoris, quem nec venti in peri-
culosissimis Reipublice temporibus retardarunt
vnquam, & Hariadenus Barbarossa Othomanicæ
classis Imperator potentiss. sæpe timuit: tam ad-
mirabili artificio ductam effigiem, magni indi-
cem animi, præclaramque totius maritimæ disci-
plinæ simulacrum, ut posteritas haberet, quod in-
star immortalitatis ac gloriæ vnicè coleret, nec
quicquam Patavino splendori deesset: Petrus &
Randulphus frat. opt. P. Vixit an. LXVII. D. XII.
Obiit Cal. April. M. D. LIII.

GATTAMELATAE.

Dux bello insignis, Dux & victoribus armis

Inclitus, atque animis GATTAMELATA fui.

Nar-

Narnia me genuit, media de gente, meoque
 Imperio, Venetum sceptra superba tuli.
 Munere me digno, & statua decorauit equestri
 Ordo senatorum, nostraque pura fides.

CORRADI SALAE.

SALA fuit genti cognomen, sal neque menti
 Defuit: heu, fato minuuntur cuncta parato!
 Corda duo gesi CORRADVS, inertia pressi.
 Me fidei meritum lustrauit gloria legum:
 Nec solus persto hic, DANIEL mihi filius esto.
 Conclusus, totidem fultus virtutibus idem.

ALIVD.

NICOLAVS CATARVS vir optimus, in
 amicos officiosissimus, rei bellicae ita peritus, ve
 exemplum desit, & in Republic. Venetam adeo
 fidelis, ut parem fortassis aliquem, superiorem ve
 rò habuerit neminem. Is Veneto Senatui, sub cuius
 Imperio per XL. annos militauit, adeo carus fuit,
 ut nec pace, nec bello ab expeditione unquam va
 cuus fuerit: & ubi maius periculum instaret, ibi
 fuit praesidio: Cum summis militaribus honori
 bus functus esset, obiit à Christi natali die M. D.
 XL. etatis autem sua LXXVII.

BRIXIÆ OPPIDO.

Huius cineres, & ossa, hunc in locum ab Anto
 nio filio Iureconsulto relata.

IBIDEM.

ROLANDO, & AYCARDÆ indolis optimæ,
 ROLANDINVS PLACTOLA filijs sarcopha
 gum.

T

Prater

*Prater amare Deum, cum cetera deleat etas:
Hic sere, quod plena post modò falce metas.*

ANTONIO TVBETAE

Paduano, Athenien. Antistiti: qui publicè Metaphysica annos II. & XL. professus est, D. Antonij Prouinciae annos super XX. præfuit, pluraque edidit anno ætatis altero & LXXX. naturæ cessit, hospitium ad hoc nunquam reuersurus. M. D.XVIII.

*Orpheus fama refert pisces, volucresque, ferasque,
Infernusque canem conciliaisse lyram.*

*Prisca fides iaceat. raptus super aetheram præsul
Id tulit eloquio, quod tulit ille lyra.*

*Expulit hic sophia fordes, tenebrasque fugauit:
Extant ingenij plurima scripta sui.*

*Vnica seu Phœnix, vitam sibi morte nouauit.
Dic (rogo) perpetuum, qui legis ista, vale.*

RAPHAELIS FVLGOSI.

*FVLGOSVS RAPHAEL virtutum iaspis,
vtroque*

*Iure stupor, tantus qui fama, quantus & orbis.
Scriptus morte vacat, tam paruo clauditur antro.*

EIDEM.

*Emerita prædigna gerens cognomina laudis
Fulgosus Raphael conditur hoc tumulo.*

*Consuluit nemo melius, fulsitque docendo
Cæsarea Leges, Iuraque Pontificum.*

*Claruit eloquio, quem blanda Placentia forma,
Et genere insignem, mente piumque dedit.
Cuius anima in pace quiescat.*

ALVA-

ALVATORVM MONVMENTVM.

Amice, qui istac transis; et si properas; lapis hic te rogar, ut paulisper inhæreas, & hæc scripta legas. Hac in Basilica Beati Ioan. Baptistæ sunt Iacobii Aluarotti insita ossa. qui dum vixit suo studio & doctrina post suscepas doctrinaleſ infuſas, commentarioſ utiles, cum Repertorio, in Ius Feudale formauit, eosque venerandæ vniuersitat̄ Iuristarum donauit. Volui vt ista non ignoreſ, & pro anima ipsius ores.

O. 18. Iulij M. CCCC. LIII.

D. O. M.

ERASMO A KRETCHOVV, Polono Palitindæ Brzesten. Castellano Gnesnen. Pisdren. &c. Qui ann. ætatis suæ quinquag. obiit Patauij, die Maii XVI. M. D. LIX. Amici P.P.

*Hic te Cr̄etcoui mors & tua fatā manebant;
Cūm terras omnes, & cūm maria omnia circum
Lustrareſ, nullo defessus membra labore.
Te rapidus Ganges, gelidaq̄ue Borysthenis vndæ,
Te Tagus & Rhenus, te ripa binominis Istri,
Et septemgemini nouerunt ostia Nili.
Nunc concessisti magnum visurus Olympum,
AEthereasq̄ue dōmos, vbi Dijs immistus inaneſ
Et curas, & ſpes hominum, lamentaq̄ue rideſ.*

Et hoc de confensu nobilium de Lan-
zarotis, & ex eorum liberalitate:

IACOBO ROSEO

Theologo Minoritæ, patria Dandacō, natio-
nē Siculo, animi candore, Christianæ religio-

T 2 nis stu-

nis studio, morum integritate, doctrina, prudētia, & charitate insigni, qui varijs laboribus, zrumnis, & mōrbis in Concilio Tridentinō confessus, hīc tandem, quod semper optauerat, obdormiuit in Domino. Cornelius Mussus Placentinus, Episcopus Bitontinus, illi vni proximē & secundum Deum, virtutes, honores, fortunas, omniaque denique accepta referens, tanquam patri de se optimē merito, perpetuum sanctissimæ educationis monumentum posuit.

Mortali optasset tecum Cornelius vnā

Carcere ad acherias Rosa redire domos:

Non licuit. quando ergo tibi summa omnia debet,

Formasti enixu quem pater ipse pio.

Cum nunquam posset meritas tibi reddere grates,

Virtutis tanta tempus in omne memor:

Hunc tumulū extruxit, morientem fleuit, acerbum

Vulnus adhuc animo nocte dieqū gerit.

Vixit annos LXXV. M. X. Obiit anno Domini

M. D. XLVII. Calend. Iunij.

IBIDEM.

HENRICO A CRAM, Germano, Saxoni, ex nobili familia, summa pietatis, raræque modestiæ adolescenti continentissimo, ingenio humano erga omnes, & præcipue pauperes liberali, optimarum artium cognitione, & Iuris Civilis scientia ita instructo, ut suis magno decori esset, Republic. ornamento maximo futurus. Postquam absoluto penè studiorum cursu, in ipso redditu ad suos, acerbissima febri oppressus, animam Deo, corpus terræ, amicis summo sui desiderio relicio reddidisset; Ascanius frater pientissimus,

cum

cum sorore mœstissima posuere. Obiit anno M.
D. XLV. Octob. XXXIX. Vixit annos XX. Pro-
curabant Bartholdus à Mandeslo, Conr. Filius, &
Næuius.

Ospes fallaces, cura vanique labores!

Omnia mors abolet, anxia vita nihil.

Disce mori, nec te ludat spes vana iuventæ.

Nam nescis statuant quem tibi fata diem.

IOANNIS DREN^CV VARD^O.

Quis hic, viator, conditus iaceat, rogas?
Est I A N V S, è Drenvvardiorum familia
Natus Batavia nobili, in quem cum parens
Natura rerum cunctas animi & corporis
Dotes benignè contulisset, in uida
Mors, verita, ne immortalitate eum quoque
Viuum bearet, gloria hæc, ait, mihi
Propria dicabitur: neque mora, manum inycit,
Primoquæ in æui flore præceptum, ubi pia
Anime Deo fruuntur, in superum plagiæ,
Sed esquæ transtulit beatas atheris.

Vixit annos XXV. Obiit M.D.LI.

Idibus Augusti.

ERASMO DELPHIO.

Belgæ, Antuerpiensi, summæ virtutis & no-
bilitatis viro, qui, procul à patriâ, magno cum
dolore omnium, ex deplorata valetudinis in-
firmitate extinctus est, amici mœsti B. M. po-
suit.

Τῷδε τῷ φαντασίᾳ μέγα φῶς ἀνακεῖται Ερασμός
ΔέλφιΘ., ὃς μητῆρ ἔξοχΘ. ἦν ἀρετῆ.
Οὐ διὸ τὴν πάντας λίαν ἐυσέβειαν φίλοι ἀνδρες
Θαύμασαν, ἀλλ' αὐτοῖς ἀλγεα θῆκε θανάτῳ.
Ταῦθι τὴν κήρυγμας συγέροντα φθόνησε μελάνη
Αὐτῷ ἐσօύρανίδες νῦν ἀνέβητε θεάς.
Ωσὶς ἦ, ὃς σεμνὴ ξένη τῆτ' ἐπὶ σῆμα ταφέλθεις,
Ησυχίων φυχῇ εὐχεο πολλὰ φίλη.

Quod est:

*In hoc sepulcro magnum lumen patriæ iacet Erasmus
Delphius, qui virtute per quam memorabili clarus
Hoc ob facilem in omnibus pietatem amici homines fuit.
Admiratis sunt, sed eos moriens dolore affecit.
Huic parca in tristi senectute inuidit funesta,
Attamen ad cœlestes ascendit Deos.
Quicumque es hospes, qui prope huius præclarivi
sepulcrum transis,
Tranquillitatem animæ precare multum grata.
Vixit ann. xxxvi. M. xi. D. vii.
Obiit vi. Kalend. April. M.D.XL.*

IOAN. BAPTISTAE AMYCO

Consentino, qui cum omnes omnium libera-
lium artium disciplinas miro ingenio, solerti in-
dustria, incredibili studio, Latine, Græce at-
que Hebraicè feliciter percurrisset; ipso adole-
scençia, suorumque laborum & vigiliarum cur-
su penè confecto, à sicario ignoto, literarum, ut
putatur, virtutisque inuidia imperfectus est. N.
F. amico opt. studiosiss. omnibus, totaque ciui-
tate Patauina mōrente, tristiss. P. Anno M. D.
XXXVIII.

Præ-

*Præmia, quæ referunt alijs, vitamque perennem,
Virtutes; vni huic causa fuere necis.*

GABRIELIS FALLOPII MVTI-
NENSIS.

*FALLOPI, hoc tumulo solus non conderis; vna
Est pariter tecum nostra sepulta Domus.*

ANTONIAE FABRICIAE.

*Siste gradum: iacet hic ANTONIA, sanguine
creta*

*Fabricio, terra mortua, viua polo,
Hanc genit ablatam mundo probitasque decorque,
Atque fides, passis immaculata comis.*

PIERIO VALERIANO.

Bellunensi, Poetæ, Rhetorique amplissimo, cu-
jus pia umbra non poenitendum hic tumulum for-
tita est. Nam ut optabilis in patria, ita speciosius
Patauij supremi officij decus fato amissum, virtute
recuperauit. Petrus Carrarius, ac Ioannes Baptista
Rota, Patauini, vnanimes, grato hospiti pos,
Pieridas dum PIERIVS sectatur, & Orci

Nil timet insidias, hunc fera mors rapuit.

Illa necem, æternæ ostentant ha& munera vita,

Hinc medius vita PIERIVS QV E neci.

Abstulit hæc annos tristes: at præmia laudum

Atque animam ha& seruant, inuidam mors moritur.

D. O. M.

FRANCISCO ROBORTELLO Utinensi, Rhe-
toricæ artis, moralisque Philosophiæ Professo-
ri clarissimo, qui in florentissimis quibusque Ita-
liæ Gymnasijs magna famæ celebritate triginta

totos annos publicè docuit. Natio Germanica præceptorib[us] bene merito, in perpetuam grati animi memoriam vnamis P. Vixit annos L. menses VI. dies IX. Obiit xv. Kal. April. M. D. LXVII.

Consiliario Carolo Frolich à Frolichsberg,
Procuratoribus Georgio Rotmairo, &
Hugone Iacobi Roterdamo.

S. D. C.

Non sum Vlysses VENTVRIVS, sed fui, & ero.
Nec Senæ amplius, nec Roma, sed cœlum patria est. Eques fui D. Pauli, in equitem nunc Christi committatus. Quos non conspecturus in terris derelqui moestissimos, expectabo conspecturus in cœlis latissimos. Iure Cæsareo supra ætatem fui ornatissimus: cupiensque eius scrutari originem; ad naturam accessi, primamque eius impleui legem: Orta moriantur: idque feci; Anno salut. M. D. LXX. A Etatis verò XXIII.

D. O. M.

Ianua gloriæ virtus est; per hanc ingressus IO. PAULVS CONRADVS ætate adolescens; morum integritate & studiorum maturitate senex, citò eam assècutus est. Propterea Talleactio sui generis patria derelicto, Patavium studiorum sibi similium patriam attingens, in eoque impurum, non nisi purum repetiturus, exuens, in patriam æternæ gloriæ euolauit. Præcox ingenium præcoccia cuncta sunt subsecuta. Diuturniorem tamen hanc in terris memoriam fieri M. Propertius moestissimus curauit. Sexto Kalend. Octobr. hora XXXI, satisfecit naturæ M. D. LXX.

IBIDEM.

ALEXANDRO SIRENAE Fulginati, generis nobilitate, & morum elegantia, ac probitate ornatissimo, aliarumque bonarum artium, ac potissimum Latinæ, Hetruscæque Poeticæ peritissimo. Cum quo totius Sirenæ familie, cuius unicum erat germe, spes omnis extincta est. Baptista Sirena, & Columna Pontana parentes modestiss. turbato, heu, naturæ ordine, filio optimo, & dulcissimo P. C. Vixit annos XXV. M. v. D. XXIV. Obiit III. Non. Febr. M. D. LXIV.

Lactantius Brunas, & Io. Bapt. Elmus procurabant.

IN D. AVGVSTINI.

Hæc magno domus arcta viro sub marmore paruo,

Heu! Pater hic patriæ spesq; salusq; iacent.

Quisquis ad hoc saxum conuertis lumina, lector,

Publica damna legens, iunge preces lacrymis.

Illum flere nefas, sua quem super æthera virtus

Sustulit, humano si qua fides merito.

Flere grauem patriæ casum, fractamq; honorum

Spem licet, & subitis ingemuisse malis.

Quem Populo, Patribusq; Ducem Carraria nuper

Alma dedit Patauo, mers inimicat ultit.

Nullus amicitias coluit dulcedine tanta,

Cum foret horrendus hostibus ille suis.

Optimus, inq; bonis semper studiosius amandis,

Nescius inuidiae, conspicuusq; fide.

Ergo memor IACOBI speciosum credula nome,

Nominibus raris insere, Posteritas.

M. CCC. LX. IX. Decemb.

BLANCAE BORROMEAE.

CANDIDA honor Pataui, immatura morte per-
 Vt rosa vix florens vngue recisa, cadit. (empta,
 Tecum omnis virtus, tecum omnis forma receperit:
 AEterni meritò te voluere Dei.

Obiit anno M.D.LVIII.

IN DIVAE IVSTINAE.

IOANNI A QVI LAE Patri pientiss. dolentes
 filij poss.

Hic cineres; adiit melior pars astra IOANNIS.
 Mirum, qui potuit? sed Iouis ales erat.

IN IMAGINEM SCIPIONIS
 ET BENEDICTI.

SCIPIO quid meruit? laurum. BENEDICTVS?
 Olympum.

Munus habent dispar; magnus vterq; labor.

IN AEDE SERVORVM MARIAE.

PAVLVS DE CASTRO I.C. disertiss. maxi-
 mæ authoritatis apud omnes habitus; quod Flo-
 rentia testatur, cuius ius municipale innouauit,
 & in ea coniugatus Petræ vxori, Vicariatus offi-
 cium in spiritualibus Rom. Pontif. decreto exer-
 cuit, vbi etiam in Bononiensi & Patauino Gymna-
 sijs publicè profitendo floruit, æternamque sibi
 gloriam comparauit, relinquens consiliorum &
 in Iure volumina plurima edita, quæ inter manus
 versantur, & ipsius Angelus filius, clarus ingenio,
 amborum Iurium tenens fastigia, XL. annos Pata-
 uij Iura docuit, eoque Nicolaus Canonicus Padua-
 nus,

pus, qui ab his processit, vtramque & ipse parentum virtutem adeptus, hoc immortalitatis opus ipsis

Consecravit anno M. CCCC. XCII.

Paulo de Castro auo, & Angelo patri,
Nicolaus suo ære donauit. 1499.

IN BASILICA D. I Q A N-
NIS PRAECVRSORIS IN VI-
ridario.

LAZARI BONAMICI.

Quantū ager Arpinas Ciceroni, atq; inclyta quantū

Palladis vrbs debet Socratis ingenio :

Bassani, & Patavi debent tibi mœnia tantum,

LAZARE, quando illis vnuſ vtrumq; refers.

LAZARI BONAMICI, Catharinæque uxoris carissimæ in secundum Redemptoris aduentum quietis sedes. D. H. M. D. M. A. Obiit M. D. LII. ætat. LXX.

I BIDEM.

LAZARO BONAMICO Bassanensi, in quo
quo totius antiquitatis memoriā, eruditōnē,
iudicium, & eloquentiū sibi redditam putans
Europa, per annos XX. & I. Patauij admirata est,
Catharina coniunx, & Lucretia Senis animula,
benemerenti posuere. Vixit ann. LXXIII. Obiit
III. Id. Febr. M. D. LII.

HECTORIS PYRGO TELI.

Virtuti æquales annos quia Parca putauit,

Ter apuit iuuenem, dum putat esse Senem.

Pectore.

*Pectore seruabas memori, crinitus Apollo,
Ad medicam quicquid contulit unus openi.
Sed quia temporibus superis neg₃, subdita virtus;
Hector eris, donec lumina solis erunt.*

IN D. FRANCISCI.

HIERONYMO CAGNOLO Vercellensi, viro
opt. & in Iuris Ciuilis scientia inter nostræ ætatis
Doctores eminentiss. & propterea Taurini primū
deinde Patauij, maiori stipendio, quām quisquam
alius, Ius Ciuale magna cum laude atque omnium
admiratione professo, nob. gen. illust. Ducis Sab-
audiæ munere Senatorio & Equestri dignitate per-
functo. fil. summa erga tales patrem pietate hoc
mon. pos. Vixit ann. LIX. Obiit Kalen. Februarij
M. D. LI.

D. O. M.

CHRISTOPHORO LONGOLIO Romanus
ciuitatem propter insignem in studijs literarum
præstantiam adepto, summo ingenio, incredibili
industria, omnibus bonis artibus prædicto, supra
iuuentus annos: in qua extinctus est magno cum Ita-
lia dolore, cui ingentem spem sui nominis excita-
uerat.

P. Bembus, amico atque hospiti p o s.
Te iuuenem rapuere Deæ fatalia nentes
Stamina, cùm scirent moriturum tempore nullo,
LONGOLI, tibi si canos seniumq₃ dedissent.

ITEM.

LONGOLIV M insano Ciceronis amore flagran-
Mercurius nobis abstulit ante diem. (tem,
Scili-

Scilicet, ille sibi ne lingua atferret honores.

Heu! Diuos etiam liuor acerbè petis?

D. O. M.

LEONI^EO THOMAE^O Veneto, mitioribus
in litteris, Pangendisq; carminibus, ingenio ama-
bili, Philosophiq; verò in studijs, & Academica Pe-
ripateticaque doctrina præstanti. Nam & Aristote-
licos libros Græco sermonē Patauij primus omni-
um docuit publicè, Scholamque illam à Latinis
interpretibus inculcatam, perpoluit: & Platonis
maiestatē nostris hominibus, iam propè abditam,
restituit: multaq; præterea scripsit, multa interpre-
tatus est, multos claros viros erudit. Præter virtu-
tem bonasque artes, tota in vita nullius rei appé-
tens. Vixit autem annos LXXV. M. I. D. XVII.

P. Bembus amico incomparabili P. G. adscripto
carmine, quod sibi viuus fecerat.

Νῦν δύτως οὐδεὶς χρὴ δελπιεύπο τάχι τῆς
Υπεροχούμενης πάσιν ὅφειλόμενος.

IOANNES LATOMVS.

Precare sacra verba, viator;
Nam THOMAE V S hic sepultus est.
Dulci fruatur memoria
Integritatis illibata,
Partaq; litterarum gloria.
Funde, puer, dulce merum,
Odoros sparge flosculos,
Spiret ut bustum, madeatq; telus:
Illaq; sancta, & candida animula
Se totam nostra gratitudine inebriet.
Addemus titulum sepulcro & istum,

Barba

Barbarus ut ne quis violet.

HIC IACET VIR VNVS OMNIVM
DOCTISSIMVS, PIISSIMVS.

IBIDEM.

FRANCISCO CVRTIO Ticinensi, solius tem-
poris honesta auaritia extincto. Vixit ann. LXX.
Ius professus Patauij & Ticini.

IN BASILICA EREMITARVM.

DVORVM IVVENVM ; GALLI, ET
Poloni.

*Siste, legas iuuenum crudelia fata duorum:
Alter aqua peryt turpiter, alter equo.*

IN COMMVN NI GERMANORVM
SEPVLCRIO.

*Neplores hic amissos, Germania, natos,
Tempore quemq; suo fata, locusq; manent.
Felices, ne conficiant incendia mundi,
Ante mori summum qui potuere diem:
Cum nutante breui cœlum dabit axe ruinam:
Et tandem falsum non sinet esse Deum.*

Anno Domin M. D. LXI.

Consiliario Nicolao Ribeysen, Procura-
toribus Melchiore Haintzel, & Caro-
lo Bambergio.

BEATRICI TVRRIANAE

Veronens. vxori incomparabili, VII. natorum
matri, medio æuo part⁹ difficultate præceptæ, Hie-
ronymus Turrianus Veronens. Medicus, viduati
thori merore, dolēs maritus superstes, P. H. M. H. S.

D. O. M.

D. O. M.

THEODORO MOLLER, nobili Germano, ex
Gambriuijs oriundo. Qui summa ingenij felicita-
te, doctrinaru orbe ante annos absoluto, cū Iuris-
prudetiæ sacræ initiatus, magna Germaniæ & Gal-
liæ parte peragrata, excellētis doctrinæ & singu-
laris iudicij rectitudine, viros principes in sui a-
morem & benevolentiam certatim adduxisset; in
Italiam profectus, dum indefesso conatu studioru
metam consequi properat, immatura morte præ-
uentus, ingenti patriæ, familiæ & amicis sui desi-
derio relicto, feliciter decedit. IOACHIMVS
I. C. EBERHARDVS Reip. Gambr. Cos. Heinri-
cus D. & Ioannes VV. Ampliss. FRs. Germani, de-
sideratiss. FRI. hoc amoris & pietatis extremum
officium exoluerunt. Vixit ann. XXIX. M. II. D.
XXIV. Moritur ann. nouiss. temp. M. IC. LXIIV.
Consobrino S. B. merito Eberhard. Tvestrengħ,
procur. M. IC. LXXV.

IN AEDE CARMELITARVM.

NALDV S ego hic iaceo, monumentum, & gloria
Non leuis Ausonios inter habenda Duces. (belli,
Assuetus bis centum equites & in omne periculum
Bis ternas peditum ducere Centurias.
Flamminiam medio furibundi ardore Gradiui
Ingenio rexī, seruoq; ab hoste manu.
Anglum dum premerē, ac intus premerentur Iberi,
Transfixit pectus plumbea massa meum.
Vixi lustra nouem, genuitq; Fauentia mater:
Vrbs Patauii sepelit, me gemit Italia.

Anno M. D. XXVIII.

IN

IN S. LEONARDO.

Hac octo iacui iam lustra, vel amplius vrna,
 Læserunt tanta nec mea membra mora.
 At dum, nescio quis, mibi nunc adiungitur alter,
 Saucior, & lacero corpore dama fero.
 Quisquis es, aut vita debebas parcere functo,
 Aut dare, qui medica me modò sanet ope.

Accidit anno CIC. IO. LXII.

IN S. LVCIAE.

Lucida lucefis lucenti LV C I A luce:
 Mens mea lucescat, LV C I A, mente tua.

IN AEDE S. SOPHIAE.

Insigni probitate iaces fidissima coniux,
 Elisabetha mea maxima pars animæ.
 Mors tulit una duos : te prima parte iuuentus
 Et nondum natum morte necat puerum.
 Quid moror infelix? cur non & vestra secutus
 Fata cedo, oben bis virg, paterq, miser?
 Bonitus extremum vobis hac munera tristis,
 Et pater & coniux reddit Aloysius.

IBIDEM.

Epitaphium honorarium, auct. Iul. Cæs. Scaligero.
 Hic situs est FRACATORIVS HIERONYMVS
 MV S: vrna
 Quem caput, hic cepit pectore cuncta suo.
 Sidera digesit, reuocauit funera, rerum
 Naturæ, imperij conscius, atq, Dei.
 Aut Heliconiadum fontem sibi sustulit omnem,

Aut

Aut tumulus, vertex hic Heliconis, erit.

Obiit M. D. LIII.

IN TUMBA ANTENORIS.

*Inclitus ANTENOR, post diruta mœnia Troia,
Transtulit huc Enetum, Dardanidumq[ue] fugas.
Expulit Euganeos, Patavinam condidit urbem,
Quem tègit hic humili marmore casa domus.*

T. LVPATI PADVANI, MILITIS,
IVDICIS, ET POETAE. OBIIT
anno M. CCC. XCIX.

*Id quod es, antè fui; quid sum post fata, requiris?
Quod sum, (quicquid id est) tu quoque lector eris.
Igne pars cælo, casæ pars ossea rupi,
Lectori cessit nomen inane LV P I.*

IN S. MARIAE DE AVANZO.

FRANCISCI CASSANI MEDICI.

*Hic dedit antiquæ quod erat mortale parenti,
Cassanus medica maximus artis honor.
Is pedemontanæ tantum decus attulit oræ,
Quantum olim Cois ciuib[us] Hippocrates.
Esse senescenti inferior, sed magnus Apollo
Dum timet, heu cælo maluit esse parem.
Conditur hic corpus, terreno carcere liber
Spiritus astra colit, fama per ora volat.
Obiit anno M. D. XLI. xx. Octob.
CASSANS liquit corpus mortale sepulcro,
At laus præstantis non peritura viri est.*

IN AEDE D. PETRI.

ISABELLAE RAVIGNANAЕ PVEL-
lx agrestis.

*Euganeas inter præstans virtute puellas
Hic iaceo, indigno condita virgo viro:
Nam cùm me peteret lascivum miles ad vsum,
Munera posse mori, magna fuere mihi.
Disce, age, sit quanti, virgo, seruare pudorem,
Pro quo nil timui perdere corpus aquis.*

MONTERTONAE PROPE
APONVM.

*Tristis eram, longotenuit me Gallia bello;
Nulla erat in medico, spes neq; multa Deo.
Corripuit custos audacter me meus. heu stū
Consule te, & mentem volue nefande tuam.
Virgo tui poterit succurrere maxima votis.
Cur dubitas teneras soluere dure precess?
Filia sponsa patris, mater spes vnica nostra,
Oranti prisca m̄ restituet faciem.
Tunc ego singulu & lacrymis pia vota resolui.
Suscepit voces diua Virago meas.
Letus ago ingentes protanto munere grates
Virgo tibi, vita sola medela mea.*

IN PALATIO PATAVINO.

SVB VETERI STATVA IN ANTIQVO
lapide.

*Ossa, tuumq; caput ciues tibi, maxime LIVI,
Prompto animo hic omnes composuere tui.
Tu famam æternam Romæ patriæq; dedisti,*

Huic

*Huic oriens, illi fortia facta canens.
At tibi dat patria hac; &, si maiora liceres,
Hoc totus stares aureus ipse loco.*

TITVS LIVIVS, IV. Imp: Tib. Cæsaris anno
vita excessit, ætatis verò suæ LXXVI.

PRAETOR
IVST.

EQ. PRAET.
OPT.

IBIDEM.

Inclito ALPHONSO Arragonum regi, studiorum fautori, Reip. Venetæ foederato, Antonio Panormita Poeta, legato suo orante, & Matthæo Veturio, huius urbis prætore constantissimo intercedente, ex historiarum parentis T. Liuij ossibus, quæ hoc tumulo cōduntur, Brachium Pataui ciues in munus concessere, anno Christi millesimo quadragesimo quinquagesimo primo. xiv. Kal. Septemb.

IN GLOBO ALICVBI DEPENDENTE.

Maxilla & lingua T. LIVII in hoc globo continentur.

IBIDEM.

Offa TITI LIVII Patauini, vnius omnium mortalium iudicio digni, cuius propè inuicto calamo, inuicti Popul. Roman. res gestæ conscribentur.

SVB NOVA TITI LIVII IMAGINE
HOC ELOGIVM EST.

TITVS LIVIVS Patauinus, historicorum Latini nominis facile princeps, cuius lacteam eloquentiam ætas illa, quæ virtute pariter ac erudi-

tione florebat, adeò admirata est, vt multi Romæ, non vt vrbem rerum pulcherrimam, aut vrbis & orbis dominum Octauianum; sed vt hunc vnum inuiserent, audirentque, à Gadibus profecti sint. Hic res omnes, quas populus Romanus pace bello-que gessit, quatuordecim Decadibus, mira styli fa-
cilitate complexus, sibi ac patriæ gloriam peperit sempiternam.

LIBRO, QVEM IN MANV TENET
LIVIVS, INSCRIPTVM EST.

Parvus ignis, magnum sœpè suscitat incen-
dium.

IBIDEM.

PAVLVS PATAVINVS, Iurisconsultorum clarissimus, huius vrbis decus æternum, Alexandri Mammeæ temporibus floruit, ad præturam, præfecturam, consulatumque euectus. Cuiusque sa-
pientiam tanti fecit Iustinianus Imperator, vt nul-
la Civilis Iuris particula huius legibus non deco-
retur, qui splendore famæ immortalis, oculis po-
steritatis admirandus, insigni imagine hac meritò
decoratur.

IN PRAETORIO PATAVINO,
SVB IMAGINE C. VALE-
rij Flacci.

CAIVS VALERIVS FLACCVS, Patavinus,
carmine heroico labores Argonautarum decanta-
uit; quod opus fato præuetus imperfectum, inemen-
datumque reliquit, cum sui magno desiderio illo-
rum temporum studiosis, imò vel testimonio Fa-
bij Quintiliani, conquerentis, nuper in Valerio
Flacco

Flacco multum amissum esse. nec tacuit M. Valerius Martialis, Tellurem Aponam non minus gaudere Stella & Flacco, quam suo Liuio. ad quem etiam scribes, alumnum, & spem laris Atenorei eum appellat. Floruit sub Vespasiano & Tito, peruenit ad imperium Domitianus; eo genere carminis, etatis suae nemini secundus.

IBIDEM.

Q. ASCONIUS PAEDIANVS Patauinus, Orator, in M. T. Ciceronis orationes scriptor egregius, quem Laurentius Valla, Aul. Gellio doctorem dicere non dubitauit. Pleraque alia scripsit, ex testimonio virorum doctorum, quae à studiois linguae Latinæ desiderantur.

ASINIVS STELLA

Patauinus, columbam in delicijs amicæ Iantidis, elegiaco versu defleuit. quo genere carminis adeò excelluit, ut M. Valerius Martialis, ipsum Val. Catullo anteferre sit ausus, suo Epigrammate affirmans Stellam tanto maiorem Catullo, quanto passere maior est columba. Papinius etiam Statius iure sodalitij sibi iunctus, elegantissimo Epithalamio suas cum Violantilla nuptias celebrauit, quibus nouem Musæ cum Elegia non abfuerunt. Opus Elegiarum, fatorum inuidia desideratur. Floruit temporibus Domitiani, nec de ipso aliud competum haberi potest.

IBIDEM.

PETRVS A PONVS Patauinus, Philosophiae Medicinæque scientissimus, ob idq; Conciliatoris pomen adeptus: astrologiæ verò adeò peritus, ut

in magiae suspicionem inciderit, falsoque de heretico postulatus, absolutus fuerit.

SVPRA FORES PRAETORII.

Dant, BERNARDE, tibi duo munera Teutones; illud
Quod patet, è saxo: quod latet, ex animo est.
Mors veniet saxis, animis haud. ergo fatiscat
Hac nota; mens semper grata superstes erit.

Germanica natio anno M. D. LXXXIV. pos.

Maximum malorum est, si vitam diligit is, qui
vita dignum nescit aliquid agere.

IN VICINIA PATAVII.

IN PAGO ARQVATO VISITVR FRANCISCI Petrachæ marmoreum sepulcrum,
cum hac inscriptione.

Frigida FRANCISCI lapis hic tegit ossa PETRARCHÆ.

Suscipe virgo parens animam, fate Virgine parcer,
Fessaque iam terris, cœli requiescat in arce.

Moritur anno M. CCC. LXXIV.
XIX. Iulij.

Viro insigni FRANCISCO PETRARCHÆ,
Poëta Laureato, Franciscolus de Borsano, Mediolanensis genere, indiuidua conuersatione, amore,
propinquitate, & successione, mem.

AD TVMVLVM PETRARCHÆ.

Dij tenuem tibi terram, & in vrna perpetuum ver:
Ardoris nostri, magne poëta, iaces.

IANVS LERNVTIVS pos.

IBIDEM.

IBIDEM.

DANTI ALDIGERIO, FRANC. PETRARCHAE, & Ioāni Boccatio, viris ingenio, eloquentiaq; clarissimis, Italicæ lingue parentibus, ut quorum corpora mors & fortuna se iunxerat, nomina saltem simul collecta permanerent: Ioannes Bfeuius Canonicus Cenetenensis, huius Basilicæ rector, in sui erga eos amoris obseruantiaq; testimonium posuit. M. D. XXIV.

IBIDEM IN ADITV HORTI.

*Impunè hinc Cererem sumas, impunè Lyaum,
Intactas habeat dum mealaurus opes.*

INSCRIPTIO FONTIS.

*Fonti nomen inest, hospes venerare liquorem,
Vnde bibens cecinit digna Petrarcha Deis.*

IN HORTI MEDICI VESTIBULO.

- I. Portam hanc decumanā ne pulsato ante diem Marci Euangelistæ, nec ante horam **xxii.**
- II. Per decumanam ingressus, extra decumanam ne declinato.
- III. In viridario scapum ne confringito, ne ūe florem decerpito, ne semen fructum ūe sustolli-to, radicem ne effodito.
- IV. Stirpem pusillam, succrescentemq; ne attre-ctato: ne ūe areolas conculcato.
- V. Viridarij iniuria ne afficiuntor.
- VI. Nihil inuito præfecto attentato.
- VII. Qui secus faxit, ære, carcere, exfilio mulcta-tor.

TRIDENTINA.

IN TRIDENTVM IVL. CAE S.
SCALIGER.

Nobilis Italico quæ prima vrbis imminet orbi,
Ausonijs miscet Norica verba sonis.
Romanum ingenium est, animus Germanus, acerba
Vltio, si obducta est nube serena fides.
Accipere à Veneto, cuius pars, milite leges
Hæc potuit; si non, & valet ipsa dare.

A D S. MARCVM.

DOROTHEAE TONNAE,

Pudicitia, prudentia, venustate, atque moribus
in signi, vxori cariss. & bene meritæ Andræas Bur-
gius Cremonen. eques, & Cæsar, Consiliarius, ma-
ritus mœstiss. pos. Vixit ann. xxx. M. II. D. III.
Obiit die decimo Octob. M. D. XX.

*Quid genitis, heu, tanto felicia funera luctu?
Turbantur lacrumis gaudia nostra tuis.
Parce, precor, tristes questus effundere; vixi.
Non erat in fatis longior hora meis.
Immatura perī; sed tu diuturnior annos
Viue meos, coniux optime, viue tuos.*

IBIDEM.

HIERONYMO SERIPANDO Card, Concil.
Tridentini Legato, Christophorus Patavinus, So-
dalitij Eremit. Magister POS.

Vixit ann. LXX. M. v. D. XI.

Si quis

*Si quis honos tumuli quantum sol lampade lustrat
Terrarum, cæliquæ tuum est, SERIPANDE; se-
pulcrum.*

D. O. M. S.

*Siste gradum, & tumulo flores insperge, viator,
Fausta quæ ter cineri verba precare sacro.
Tridentum Grudij à Cæsare missus Athenis,
Hic procul à patria conditus HASSELIVS.
Ah, fera mors! reducem potius strauisse decebat.
Aut prius Alpinus quam peteretur apex.
Diem, & locum, & natalem scimus;
fatalem nescimus.*

IN S. SIMONE MARTYRE.

*Forma, iuventa, animus, vegeta in corpore virtus,
Spem dederant, longas viuere posse dies.
At nimis infasti rapior dum sidere fati,
Heu periere simul, forma, iuventa, animus.
Sic solet exigua spes vana eludere vitam;
Est aliquid, viuos sic meminisse mori.*

GEORGII FRONSBERGII

TVMVLVS.

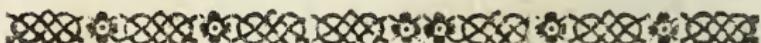
Ad eum modum armatus prælium conciuit ante Papiam, Gallos cecidit, castra cepit, obsecros extrema patientes seruauit.

MEMORIAE DEFUNCT. S.

GEORGIO FRONSBERGO Imper. decretis Germanici exercitus Duci, qui per Tirolim defctionem colonorum compressit: per Liguriam & regionem Transpadanam Italiz vrbes, populos

V 5 rebel-

rebelles perdomuit: ad paludes Venetas & tur-
rim usque Mergeram victor accessit: ferro, & igni
urbem terruit: socias ciuitates oppugnatas, ex-
ercitumque ad loca iniqua delapsum, ex hoste
confertiis. obsidione quartum & quintum libe-
ravit. vices, plus minus, signis collatis pugna-
uit: fortitudine, celeritate, animo consilioque
rebus inclinatis praesentissimum se & inuestum
praestitit. post ingentia facta vita perfuncto pa-
tri opt. Gasperius F. pientiss. gemens illachry-
mansque mon. more maiorum religiosè P. An.
Christiano 1528. mens. Aug. 20. obiit diem. Vi-
xit an. 54.

IN ZACYNTHO.

M. TULLI CICERO HAVE, ET TV
TERTIA ANTΩNIA.

F· Desiderius Lignamineus Patauinus scri-
bit, se reperiisse hoc Ciceronis Epita-
phium, idque circa annum Christi M. D.
XLIV. Adamus Tesellenius Louaniensis in suo
itinerario M. S. scribit, se contrectasse in Zacyn-
tho, anno Christianæ salutis CIO. IO. L. ipsius
CICERONIS ossa, legisseque hoc Epitaphium:

*Ille Oraturum Princeps, & gloria lingue
Romanae, iacet hac cum coniuge TULLIVS Vrnā:
TULLIVS ille inquam, de se qui scripserat olim,
Ofortunatam natam me Consule Romam!*

IN TEMPLO D. MARIAE.

ANDREAS VESALII Bruxellensis tumulus,
qui

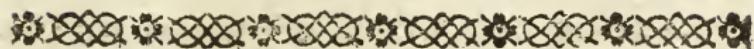
qui obiit anno M.D.LXIV. Idib. Octob. ætatis vero suæ L VIII. cum Hierosolymis redijsset.

TERGESTAE IN ISTRIA.

EPITAPHIVM PVERI.

Me longè effigie venustiorem
Narcisci vel Apollinis comatè
Parcarum Lachesis soror seuera
Isti Quinterinem dedit sepulcro.
Cur non flosculus exeam requiris,
Cùm tantùm fuerim puer decorus?
Hæc tellus nimis arida est viator.
Nostrî facta perustione amoris.
Nam terram quoque lœsimus decore.
Quòd si lacrymulis tuis madescet;
Forsan flos nouus ibit è sepulcro.

POLAE IN DAL- MATIA.

Viatores, ciues optimi, vel aduenæ, siue bini, siue singuli inceditis, siue turmatim, quod magis erit gratiæ, obfirmate gressum, nec miremini, si moramini aliquantis per. Dicaculus equidem fui; succinctus sermo dari vobis non potest: & iuuat vobiscum esse, vt iuuat semper, & quiui ab ore meo pendulos detinere. Saxum hoc vos vocat. Quid inquam? vt viuus afflic-

assueui, prudens, imprudens, mortuus item vos fallo. Nam non vos vocat, quod vacat ore. Verum is, quoius cinis hic latet, olim quomodo potuit, nunc huc vos vocari voluit, valuitque. Hæc olim sua voluntas volentis vos legere hoc scriptum; (vah! quid loquor?) immò sculptum. Quàm ægrè Veritas adhuc se mecum conciliat! nam neque hic atramentum, vel papyrus, aut membrana vlla, sed malleolo & celte literatus silex, silens adhuc, quis hic lateat, quod ego efferre, & effari gestio.

S E R G I V S Polensis parasitus, histrio vester festiuissimus hic cubo. Hoc vnum quidem tandem sponte dictum verum est. Si quis dubitat, hanc olfaciat humum: olet enim temetum, & florem vini veteris, quo satur satis viuens vixi. At si vixi vitam, tam vobis gratam, quam notam vrbi & orbi, non minus munus à vobis impetrem, oportet. adeste mihi, & fauete, edictoqué huic vos subscribite, & obsignate.

Adfuisti, fauisti, obsignasti; video iam vos risum dare. Sitio hui? Sentio: dictum volui esse. Quid hoc est, quod tam faciliter istuc procedit veritas? hac profectò contagione mei sicut ipsa, & mihi ipsi supparasitatur, cum vltrò potum inuocata aduenit. nunc, si vrbani perhiberi vultis, & veritati supparasitant, & arenti meo cineri cantharo piaculum vinarium festinate; post valete. Abite in rem vestram viatores optimi; his nugis, trifis, ambagibusque meis condonate posthumis.

H I S P A N I C A.

H I S P A L E N S I A.

ANTE

ANTE PORTAM, vulgò **DE LA CARNE.**

Condidit Alcides, Renouauit Iulius urbem:
Restituit Christo Fernandus tertius heros.

IN CATHEDRALI,

Reuerendissimo atque Illustrissimo **DIDACO**
HVR TADO DE MENDOZA; quem clarissimum
genus, insignis litterarum scientia, inuiolata in
suos Reges fides sanctissima, æquitas in omnes, re-
galis munificentia in amicos & pauperes, atque
ingens animi magnitudo & temperantia, celeber-
rimum reddiderunt; nec non Relligio & pietas in
Deum Opt. Max. Hispalensem Archiepiscopum,
Alexandrinum Patriarcham, & Hispaniæ Cardi-
nalem extulerunt **INACHVS LOPEZ DE MEN-**
DOZA, Tendillæ Comes, Germanus natu maior,
Generalis Granatensis Capitaneus, ac Iliberitanor-
um arcis primus Præfectus, hunc fratri marmo-
reum tumulum, maiora merito Pos. Vixit ann.
LVIII. Obijt **XIIII.** Octob. M.D. II.

AD PRAE DICATO RES.

In Sacello D. THOMAE A QVIN.

PIETATI, ET POSTERITATI.

IOANNES SVVEERTIVS FRANC. F.

Belga Antuerpiensis,
honeiti animi candore,
probitatis insigni cum laude
apud suos vixit, exterisque:
Sed apud hos, & in hac vrbe,
immaturum rapuit fatum,

Anno Christiano CIO. IOCIV. id. Octob.

AEtatis XXX. Mens. X.

Et sacri loci commune hoc conditorium

vt pri-

TOLETANA.

ut primum cepit,
ita plures capiet.

MISERATOR DEVS MISERERE.

IBIDEM.

PIAE MEMORIAE SACR.

FRANCISCAE FLORIDÆ.

mulieri incompl.

matrimonio iunctæ IOANNI DANIELI,

quicun annos IIII. vixit,
quæque ætatis suæ XIX. deuixit
à Natali Christi CIC. IO. CV.

XIII. Octobris,

Primaque sui sexus hoc monumento conditur.

IOANNES FLORIDVS Brugensis

Pater filiæ cariss. H. M. P. C.

Viator adsta comprecans benigniter,
mortisque viuito memor.

T O L E T A N A.

D. O. M.

ALVARVS COMESIVS CASTER fui.

Dixeram de mea vita satis,
sed adsta paululum.Nemini vnquam sciens nocui:
Prodesse quamplurimis curauit.Viris placui bonis, quos
potui fallere.Verum quod nondum nosti,
de me iam fecit iudicium
iustus Iudex,

postea de omnibus palam facturus.

Tu in-

Tu interim me postula
reatibus exolui.

Vale.

Obiit XV. Kal. Octob. M.D.LXX.an. agens LXVI.

IBIDEM.

BERNARDINO SANDOVALI Toletano, Ecclesiæ eius vrbis Scholastico & Canonico, atque Academiæ ibidem, à maioribus suis erecte ornatæ-que Cancellario, Nobilitate, moribus, literis, & pietate erga pauperes singulari, G E O R G I V S FONSECA fratri opt. & B. M. pos. Obiit v. Non. Maij, anno M.D.LXXII. ætat. verò XL. facultati-bus suis pauperibus, dum viueret distributis, par-tim testamento relictis.

IBIDEM.

IOAN. VERGARA Doct. Theolog. Canonicus Tolet. vir prudentia incomparab. Græca & Latina literatura nulli secundus: quo quidem solo, si ex-teras nationes doctissimorum hominum altrices, Hispania in certamen vocet, ingeniorum palmam feret. H.S.E. Vixit ann. LXIII.M.v. Dies scit ne-mo. Obiit xx.Feb.M.D.LVIII.

Ne propera, viator, expecta parumper, & hæc ossa aliquando spera tecum viætura. Dixi,
abi.

ALIVD.

IOAN. VERGARAE, DOCT. THEOLOGIAE,
HVISCE TEMPLI CANON.

Viro in omni disciplinarum genere eximio: quo viuente, Natura declarauit, se adhuc minimè ef-foetam esse ad præstantissimos viros producendos. Canonici Toletani sodali B.M.Pos.

ANTE

 ANTE PORTAM IN NITIDO
 MARMORE.

Erexit factore Deo Rex inclytus urbem
 BEMBA, sua celebrempretendens gentis honorem.

IBIDEM.

Vos Domini sancti, quorum hic præsentia fulget,
 Hanc urbem, & plebem scito seruate fauore.

C O R D V B A E.

AD S. HIERONYMI.

DEO OPT. MAX. SACR.

ANTONIVS MORALES Cordubensis. honesto & vndequaque probatiss. genere ortus, Medicinæ Doctor præstantiss. quem plangunt pauperes, inclamat diuites, & tota penè Baetica ademptum luget H. S. E. Obiit anno sa-
 litis M. D. XXXV. AEtatis sue LXVI.

Hoc tibi, care pater, natus cum carmine Saxum
 Dat, cœca obscurus ne tegereris humo.

Nil mains potuit pietas, perculsa dolore,
 Quod dedit hec meritis inferiora tuis.

AMBROSIUS MORALES Parenti opt. P.

C O M P L V T I.

FRANCISCI XIMENI S. R. E. CARD.
 Per Ioannem Vergaram Can. Toletanum.

Condideram Musis FRANCISCVS gran-
 de Lycaum,

Condor

*Condor in exiguo nunc ego sarcophago:
Prætextam iunxi sacco, galeamq; galero,
Frater, Dux, Præsul, Cardineusq; Pater.
Quin virtute mea iunctum est diadema cucullo,
Cùm mihi regnanti paruit Hesperia.
Obiit vi. Id. Nouemb. CIC. IC. XVI. æta-
tis fermè LXXX.*

B V R G I S.

D. O. M.

LOYSÆ SIGÆAE

fœminæ incomparabili:
cuius pudicitia cum eruditione linguarr.
quæ in ea ad miraculum vsque fuit,
ex æquo certabat,

FRANCISCVS CVEVAS
mœrentiss. coniugi B. M. P.

Vale beata animula,
coniugi dum viuet, perpetuæ lacrumæ.

ALIVD.

LOYSÆ SIGÆAE TOLETANÆ,
fui seculi Mineruæ.

Docta SIGÆA iacet gelido hoc sub marmore, cuius
Ob mortem mœrens, heu! gemit Hesperia:
Et meritò, quoniam Hebræa, Græca atq; Latina,
Non secus ac patriæ voce perita loqui.
Tot linguas huius rapuit mors saua puella,
Intenera admirans accumulata simul.
Omors in vanum liuor, diffusa per orbem
Fama volat, sanctam non capit verna animam.

IOAN. MERVLVS Tolet. pos.

CAESAR AVGUSTAE.

Toletum nascentem excepit,
Lusitania honores & diuitias dedit;
Burgi maritum vnicamq; filiam,
& proh dolor ante diem
sepulchrum:

Anno sal. CIC. IO. LX. Octob. die XIII.

CAESAR AVGUSTAE.

HIERONYMO SVRITAE.

Michaelis F. Gabrielis N. Cæsaraugustano,
historiæ Arragoniæ

diligentiss. atque electo scriptori,
Patri B. M. Hieronym. F. P. O. S.

Vixit annos LVII. Mens. XI.

Obiit Cæsaraugustæ,
III. Non. Nouemb. CIC. IO. LXXX.

MARTINI AZAGRIÆ ARRAGONENS.

Dum Salo, dum Sicoris, dum Cinga augebit Iberi,

Dum mari augebit magnus Iberus aquas.

Post cineres, manesq; tuos, heu magne SVRITA,

Semper erit maius nomen in orbe tuum;

Annalesq; tui tantarum pondere rerum

Æterni, æternum te sine morte dabunt.

IACOBI FALCONIS EQ. VALEN-

TINI, POETÆ ET MATHEMATI-

CI summi carmen retrogradum.

Ingenium & candor SVRITA viuet, opinor.

Viuet dum mundo Carmen & Historia.

M O N -

MONTILLAE.

IN COLLEGIO SOC. IESV

MAG. IOAN. AVILAE PATRI OPT.

Viro integerr. Deique amantiss.

Filij eius in Christo POSS.

*Magni AVIL AE cineres, Venerabilis ossa Magistri**Saluete, extremum condita ad usq; diem.**Salutē Diuē Pater, pleno cui flumine cālum**Affluxit, largo cui pluit imbre Deus.**Cali rore satur, quæ mens tua seuerat intus,**Mille duplo retulit fœnore pinguis ager.**Quas Tagus ac Batus, quas Singylis alluit oras,**Ore tuo Christum buccina personuit.**Te patrij ciues, te consulturus adibat**Aduena, tu terris Numinis instar eras.**Quantum nitebaris humi reptare pusillus,**Tantum prouexit te Deus astra super.*

IPSE LECTORI.

*AVILA mi nomen, terra hospita, patria calum:**Quæris quo functus munere? messor eram.**Venerat ad canos falx indefessa seniles,**Quæ Christo segetes messuit innumeræs.*

VALLIS-OLETI.

EPITAPHIVM, QVOD SIBI IPSE
SCRIPSIT ANTONIUS DE

Gueuara.

SALMANTICAE.

Obiit anno M. D. XLIV. x. Aprilis,
ipso coenæ Domini die,
sepultus in D. FRANCISCI.

CAROLO V. Hispp. Rege Imperante,
Illustris Dominus D. frater ANTONIUS DE
GVEVARA,
Fide Christianus, natione Hispanus;
Patria Alauenis, genere de GVEVARA;
Religione S. FRANCISCI, habitu hui^o cōuentus,
Professione Theologus, officio Prædicator &
Chronista Cæsari,
Dignitate Episcopus Mendonensis, fecit anno Do-
mini M. D. XLII.

Posui finem curis, spes & fortuna valete.

Orate Deum pro anima huius digniss. Episcopi.

SALMANTICAE.

ANNO Domini M. CC. Aldephonsus VIII.
Castellæ Rex Pallentia vniuersitatem ere-
xit, cuius emulatione Alfonsus IX. legio-
nis Rex, Salmaticæ itidem Academiam constituit,
illa defecit deficientibus stipendijs, hæc verò in-
dies floruit, fauente præcipue Alfonso Rege.

THEOLOGIAE SACR.

Qua rerum diuinarū cognitione hominū men-
tes imbutæ terrena despiciant, cœlum votis petant,
beatamque iam nunc incipient viuere vitam.

IVRI CIVILI.

Quo possint Principes Remp. bene gerere, & cu-
ras hominum rectè componere, sitq; omnibus cor-
di Pax

di Pax & Iustitia. Prudentiam maiorum hoc loco
Senatus docendam curauit.

MEDICINÆ SERVATRICI.

Corpori ut anima inhabitet suauius, & vita tot
periculis obnoxia cōstet, Senatus cōsuluit, & Phi-
losophiâ & Astronomiâ.

IBIDEM IN PICTVRAM PALLADIS,
quæ nascitur ex cercbro Louis.

Non aliud capite extanto prodire decebat,
Non aliunde dari virgo Sophia potis.

Quid salit armata? vt pugnet inuicta profanis,
Defendat populos, regnq; tuta regat.

IBIDEM.

Ad fortunam, & Occasionem.

Artis opisq; potens occasio raptabeabit;
Aggerat, ah! lacrymas cum fugitiua volat.

MICHAELIS VERINI POETAE

Epitaphium, incertæ positionis.

Regia Pyramidum cedant monumenta, viator,
Huic lapidi, quanquam marmora nulla vides.

VERINVS MICHAEL decus immortale pudoris.

Clauditur hoc saxo, siste parumper iter.

Quod latet ingenij fidus? quæ gloria Phœbi?

Delicias orbis quam breuis vrna capit?

Disticha composita graibus distincta figuris,
Quæ possint sacris equiparare libris.

Est breuis, argutus facilis, sine felle pudicus:

Littera plus nerui, quam sua carnis habet.

LVSITANICA.

IN AEDIBVS RESENDIANIS EX-
TANT DVO CIPPI CVM HIS IN-
scriptionibus.

IVLIANVS famulus Christi, Episcopus Eccle-
sie Eborensis, hic situs est. Vixit ann. plus minus
LXX. Requieuit in pace, Kalend. Decemb. an-
no Natal. Domini 566. Era D.C.IV.

ALTER EST HVIVSMODI.

Depositio PAVLI, Famulus Dei. Vixit ann. LI.
Requieuit in pace Domini III. Id. Mart. Anno sa-
lut. 544. Era D.LXXXII.

EBORAE.

Diuo ANTONIO AEGYPTIO, sanctissimo
Monachorum Archimandritæ sacrū, HEN-
RICVS Diui Emmanuelis, Lusitanæ Re-
gis, pij, felicis, inuicti filius, Sanctæ Romanæ Ec-
clesiæ Presbyter Cardinalis, primus Eborensis Ar-
chiepiscopus priore diruto, nouum hoc structu-
ra, formaque augustiore religionis ergo erexit.

Diuo ANTONIO ARCHIMANDRITAE san-
ctiss. sacrum.

VLYSSIBONAE.

IN S. CRVCIS ECCLESIA.

Offa MICHAELIS sunt hic tumulata CABEDI,
Quem legum & iuris docta caterua gemit.

Flerex

Florentem studijs, genere, haud etate labansem
 Mors tulit humanis inuidiosa bonis.
 Causarum iudex, inter quos regia honorat
 Curia, praeclarum nomen adeptus erat.
 Cingebat gemina (quod rarum est) tempora lauro,
 In quod forum Phœbum, Castalidas quod tulit.
 Gloria sed maior morum est & vita probata,
 Qua nunquam à recto deuia iure fuit.
 Ergo cadaver humo requiescit, ad astra volauit
 Mens iusta, & isti iudicis oravidet.

Obiit anno M. D. LXXVII.

D. O. M.

Epitaphium honorarium incertæ positionis.
 Externis quicunque, venii peregrinus ab oris,
 Auriferi quod, intras ostia magna Tagi.
 Sister atem, mœsti quod, vide monumenta doloris,
 Si vacat, & nostris fletibus adde tuos.
 Hic iacet ereptus primæuo in flore iuuenter.
 IOANNES, regni cura dolor quod sui.
 Si faciem & mores, si quis consideret annos,
 Dignior aeternum viuere nemo fuit.
 Vixum aliter superis, quo s plus iuuat ardua semper.
 Casibus, & subitis implicuisse malis.
 Si quid amas, nolis nimium placuisse, senectam.
 Vix unquam summis fata dedere viris.

ALIVD.

Lusitanorum columen, nostra quod, sepultam.
 Spem libertatis, continet hic tumulus.
 Hic iacet egregij seboles præclara IOANNIS,
 Ille nepos magni Casaris, aquod gener.

Vix decimum etatis, sextumq₃, expleuerat annum,
 Vix pubertatis tempora transferant.
 Iniecit mors saeuia manum, tantoq₃, repente
 Priuauit miseros Principe Lysiadas.

DE GYMNASIO IN PALATIO
CONIMBRICAE.

Regum olim hac fuerat, Musarum regia nunc est,
 Esse vsquam melius non potuere Deæ.

GERMANICA, ET
FINITIMA.

VIENNENSIA.
IN VIENNAM IVL. CAES,
SCALIGER.

Aspice barbaricis quæ propugnacula bellis;
 Quæstet fulmineis machina toruapilus:
 Aduersus sphurium, quæ fortia pectora, Turcam
 Apparet intrepida Norica dextra fide.
 Illa igitur validis assultibus irrita fudit
 Prælia, quæ capio fecerat hostis agro.
 Quin etiam patrij demissis turbine celi
 Auxilijs largo perpluit imbre polus.
 Qualia regna putes, numen quibus excubat armis?
 Nonne Dei est, pro quo pugnat & ipse Deus.

CHRISTO O. M. ET MEMORIAE
AETERNAE.

D. N. FERDINANDO felici, pio Aug. Germ.
 Pannonico, Bohemicoq₃, q_iis originis & principa-
 tus sui hæc Metropolim præter arma cōsilijs & mu-
 nimentis iuuerit, ac inter cætera hæc ingentis sum-
 ptus

peus molē aduersus Solymannū Turcarum tyrannum cōmune illud & horrēdum Christiani orbis fulmē, opposuerit: NICOLAVS COMES à SALM militæ, CHRISTOPHORVS ab EITZING Baro, Senatus, & MARCVS BOECK à LEOPOLSDORF Scriniorum magistri, cæteriq; administrationis Austriacæ Senatores deuoti numini principis sui, de patria seq; optime merentis, V.S.L. L. M.

Anno Christi M.D. XLVI.

ARAE SEPVLCRALES INCLYTAE
FAMILIAE SALMENSIS.

ARA I.

DIS MANIBVS SAC.

Incomparabilis heros, NICOLAVS à SALMIS, D. Ferdinādi Rō, Hung, ac Boemij Regis, Archiducis Austriæ ab arcans cōfilijs, Cubicularius, & suprem⁹ prouinciarū Austriæ Capitaneus: Quum D. FRIDERICVS Rom. Imp. D. SIGISMUNDVS, D. MAXIMILIANVS Rō. Imp. & FERDINANDVS Rom. Cæsar, Augusti fratres, rerū potirentur; eorū auspicijs, Reip. annis XLVI. fortē atque strenuā operam domi militiæq; nauauit. Anno porrò Domini M.D. XXIX. Solymanno Turcarum Tyranno Viennam obieſſim atrociter oppugnante, dum dirutis mœnibus inuictum generosi animi robur pro muro hostium minis opponit, saxo percussus, lethale vulnus accepit. D. FERDINANDVS Pat. Patr. virtutis rerumq; gestarum gloriæ ergo, hoc ei monumentum fieri cur. Moritur i.v. die mensis Maij, anno Domini Iesu Seruatoris M. I. O. XXX.

Virtutem posteri imitantor,

Quam meruit virtus, sequitur te gloria. Cæsar

Et tumulum, & lacrymas dedicat hæc tumulo.

ARAT. II.

D. O. M. S.

Nicolao IV. Salmæ & Neoburgi Comiti, Nicolai illius III. Salmæ Com. magnit. rer. gestar. suo seculo belli Ducis clariss. F.

D. Ferdinan. Rom. Regis supr. Cubiculario, omnibusque ipsius regnis ac ditionibus cum summo imperio Præposito:

A Ioanne Pannon. Rege, & Solyman. Turcar. Tyranno, ad quos ipsius Ferdinandi nomine legatus missus fuerat, ampliss. muneribus donato:

Ab illo atque etiam in fratrem cariss. admiracione virtutis adoptato:

A suo Principe Posonien. regionis iurium aristisque prefectura & Comitatu Neoburg. aucto ornatoque:

A Carolo V. Cæs. maxi. & feliciss. in ampliss. ordinem aurei velleris cooptato:

Quum Leuam, Chiabachium, Zythnam, Muranum expugnasset, communemque pacem Regno Hungariæ reddidisset:

Paternam iam gloriam assecutus, decessit Agriç. xvi. Calend. Sept. anno Christi M. D. L. ætat.

Iulius Com. Salmæ & Neoburgi, D. Maxim. Rudolph. II. ab Imperiali aulæ consilijs, Filius moerens Parenti sanctiss. atque opt. fecit. Anno Salut. Hum. M. D. XVIC.

Si vitam vitâ mihi compensare liceret

Magne parens, mea iam, iam tua vita foret,

Sed mea vita nihil: potior tua cœlica vita;

O licet tecum vivere, sicq; mori.

ARA III.

Iehouæ Opt. Max.

CHRISTOPHORO COM. SALMIO
ET NEOBURGIO:

Nicolai III. F. Nicol. II. N. Ioan. pron. præclaræ indolis, ac summæ spei adolescenti, qui in floridissima iam tum ætate, vita hic laudatissime peræcta, maxima fidei constantia, fatis cessit, magno cum patriæ dolore ac desiderio.

Anno Salut. Hum.

AEt.

ARA IV.

CHRISTO S. SERV.

VVolfgango Nicol. F. Nic. Ioan. pron. Comiti
Salmio & Neoburgio, Præsuli & Episcopo Patavino: sinceræ Religionis, & æquitatis obseruan-
tissimo: summo ingenio, eximia doctri-
na, rara eloquentia prædito:

Humanitate ac beneficentia domi forisque
claro: Principi sanctissimo:

Musarum patrono incomparabili:

Bonorum omnium cum luctu,

Supremo die piè religioseq; funeto: Passauæ,

vi. Decemb. anno M. D. L. V. AEt.

Munde vale: nulla hic est constans patria: celum.

Per te Christe datur patria firma pijs.

ARA V.

D. O. M. S.

Eckio & Nicolao, Salmæ & Neoburgi Comi-
tib. Nicol. I. V. Com. Salm. & Neo-
burgi filijs:

Pofco

Posonien, regionis iurium, arcisque præf.
ambobus viris ampliss. ac clariss.

Alter Iaurinen, præsidij Princeps, perterrefactā
Zygethana clade Pannioniam, re, fortuna, fide, su-
stinet;

Summa usus celerit, Hegettam, Tattam, & Ves-
primium à Solyman, Turcar. Tyran. ereptas virtu-
te sua recuperauit;

Liberalis, magnanimus, laborū militar. patien-
tiss. in omni belli munere ita egit, ut hosti celeber-
rimus simul & formidabilis haberetur.

Alter autem omni liberali doctrina perpolitus,
Græcè Latinè aliquotq; aliar. exotic. linguar. exa-
ctè doctus, veram sapientiam ante canos compa-
rasse visus est;

Primum Imperialis, inde bellicus Senator, sub-
Ferd. Maximil. & Rudol. II. Reimp. fideliss. & opt.
consilijs semper rexit.

Machinamentis ad præsidia munienda, adq; ho-
stium augendam incuriam inuenit, cum ijs quos
mirata est antiquitas, comparandus.

Ille Iaurini in complexu milit. quibus apprimē-
carus semper fuerat, extremum vitæ spiritum edi-
dit. Anno Salut. M. D. LXXI V.

Non. Iul. AEtat.

Hic Canisæ, cui cum summa potestate præerat,
postquam vixit x. mens. spatium excubias pro sal-
patriæ egisset, vi repentinæ mortis sublatuſ est. 6.
Cal. Decemb. AEt. S. anno XLIII. Christi XC.

Julius Com. Sal. Neob. D. Maximil. & Rudolp.
II. ab Aulæ Imperialis consilijs, auitæ paternæq;
virtutis æmulatoribus, germanis cariss. pos. Anno
M. D. XVIC.

acc.

*

*Accipite δ animæ fortes, monimenta doloris,
Mixta pijs lacrymis hæc pia vota, mei.
O me fata darent vobiscum viuere: vita
Inuita, haud vita est, cui sua vita deest.*

ARA VI.

P. M.

Illustr. at strenuo Heroi NICOLAO V.
Nicol. F. Eginonis & Iulij Com. à Salm. &
Neoburg. FR.

Senatu bellico Maximil. & Rudolph. II.
cognito,

Posonien. regionis Comiti, Canisiaque
præfecto:

Qui quum suæ custodiæ excubiarumque duum
vix. mens. (quos anni multi haud emeti-
rentur) edidisset:

Siue fato, siue iniquorum maleficio impor-
tuniss. sublatus:

Iul. fratri Maximil. & Nicol. filiis filiabusque con-
iugique Iudithæ à Polhaim superstitibus mero-
rem cunctis, dum cineres quiescunt, sui
desiderium relinquens:

M. H. M. H. S. E.

Vix. ann. XLIII. Obiit Canisia XXVI. anno.
Salut. LXXX.

ARA VII.

D. O. M. S.

Elisabethæ Thurræ, Freistadij, Semptæ, Richæ-
nauæ, & Themetuini Dominæ, fœminæ
lectissimæ,

Alexij

Alexij Thurri, viri summi, Pannoniae Proregis
equiss. & sapientiss. filiæ;

Quæ sic semper vixit, ut seculum ipsa haud di-
gnum vidéretur:

Ita diem extremum clausit, ut mors omni vitæ
ipsius curriculo responderet:

Sed & AEmiliæ ac Iuliolo puellis bimulis:

Qui vtrum formosiores, an blandiores fuerint,
dubium reliquerunt:

Qui quod voluit mater, semper fecerunt:

Alterum mihi Elisabetha, alterum Anna-Maria
Dietrichsteinia vxor superstes fidissima peperit:

Iulius Com. Salm. & Neoburg. Maximil. &c

Rudolph. II. ab Imperialis aulæ
consilijs,

Maritus & parens, coniugi ac liberis
dulcissimis,

Quod cùm illis non sim, do-
lens feci.

Anno Sal. M. D. XXCIV.

*

Si dolor & lacryma possent vos reddere vitæ:

*Reddiderint vitæ vos dolor & lacrymae
Iamdudum. quid tum? dolor est & lacryma testis,
Gaudia vos vitæ sola fuisse meæ.*

ARA VIII.

CHRISTO REDEMPT. S.

ANNAE-MARIAE DIETRICHSTEINIAE,

Sigism. F. Sigismundi N.

Liber Baron. ab Holleburg &
Finckenstein, &c.

Qur

Quæ matronal. virtutum omnium ac
laud. præclariss.

Summæ erga Deum religionis, erga
marituni fidei,

Amoris erga liberos, benevolentiæ erga suos,
Benignitatis erga pauperes, erga omnes
humanitatis;

Morum denique ac vite perpet. sanctimoniz,
castitatis, innocentie,
Viuens moriensque,

Singulari præluxit exemplo omnibus sui ordi-
nis & sex. hominib.

Coniugi incomparabili;

Quæ supra ætatem morbo varorum pa-
labundo infestata,

Partu heu immaturo nimis quintam
enixa sobolem;

Magno cum dolore ac labore:

Quam sacro fonte priùs renatam, & ex se
Annam-Mariolam cognominatam, secum in
cælum sublatam, Christo initiauit:

Inter amplexus coniugis, & liberor. aman-
tiss. piè sancteque expirauit,

Animulæ suæ carissimæ

Iulius Com. Salm. & Neoburg.
maritus infeliciss.

vberibus cum lacrymis pos.

Vita mea & vita quondam, mea mellila coniunx,

Mors vita nunc es mortua nempe mee,

Soluar, & o tecum Christo nunc deniq; viuam:

Si placeam: Christo viuere certa salus.

Obiit ann. ætat. xxvii. Sal. hum. 1517. Martij 5.

MICHAELIS HELDINGI
THEOLOGI.

*Infima tu iuuenis pueros elementa docebas,
Frena schola & Magani summa moderatus in ade.
Mox verbi praco Diuini factus ibidem,
Prasul's officium mitra redimitus obibas.
Post paulo Cæsar laudum rumore tuarum
CAROLVS incensus, te fecit Episcopon esse
In Mersburgensi late ditione patente.
Imperi Camer et tibi committuntur habenda.
Et mox austriacam iussus concedis in aulam,
Concilia ut Praeses, presensq; augusta gubernes.
Sed Deus ex quo passus te tempore talem
In terris agere, ad summum reuocauit Olympum.*

Anno 1561. ætatis 55.

IBIDEM.

Imperator Cæs. MAXIMILIANO, Pio,
Felici, Augusto, Principi tum pacis, tum belli arti-
bus, omnium ætatis suæ Regum longè clarissimo:
sub cuius felici Imperio inclita Germania dulciss.
ipsius patria, tam armis, quam literarū studijs plus
quam antehac florere, caputque super alias natio-
nes extollere cœpit; cuius insignia facta Tabellis
inferioribus, quamuis sub compendio, expressa
conspiciuntur; Imperator Cæs. FERDINANDVS
Pius, Felix, Augustus, auo paterno perquam coleti-
do, ac benè merito pietatis ac gratitudinis ergo
posuit.

Tabellæ, quarum mentionem facit, breuem re-
rum à Maxæmiliano gestarum epitomen conti-
nent.

MAXAE-

MAX AEMILIANVS
 CAESAR SEMPER AVGUSTVS,
 DEMISSVS CÆLO,
 REDDITVS CÆLO,
 NON QUIT, SED ABILIT.
 Petrus AEgidius S. P. Q. Antuerp. à secretis
 poneb.

FRIDERICI III. AVSTRIAE
 DVCIS.

Hac Mausolao moles, æquata sepulchro
 FRIDERICI Magni Cæsar is ossa tegit.
 Qui Romanum orbem placide sancteque quietus
 Circiter vnde nas rexit Olympiadæ.
 Largus opes & templa dedit, secula aurea fecit.
 Hinc inter Diuos astraque celsa micat.
 Post domitos hostes, post prælia maxima, post quam
 Accesbit titulis Bœtica terra suis;
 Filius Augustus referens bonitate parentem,
 Dædaleum posuit M A X M I L I A N V S opus,
 Amborum pietas manet, eternumque manebit,
 Pyramis bac quando saxaque puluis erunt.

IOANNIS SAMBUCI CAES.
 HISTORICI.

Epitaphium honorarium.
 SAMBUCVS linguas coluit qui doctus, & artes,
 Cui natale fuit Pannonis ora solum:
 Cæsar is historicus præmissi temporis acta,
 Et dignos scripsit cognitione libros.
 Aonies inter meruit quoque nomen olores,
 Carmine incundum qui cecinere melos.

*Ante diem quamuis, Musis plorantibus, ipsum
E medio tulerit mortis auara manus.
Ipse tamen superest, meliori parte superstes
In celis animâ, nomine clarus humo.
Nil in sollertes Musarum iuris alumnos
Mors habet: à Musis doctus obire nequit.
Obiit Id. Iunij M. D. XXCIV. AEtat. LIII.*

**I N COEMETERI O NOV O, (vt vocant)
EXTRA PORTAM SCOTORVM.**

D. O. M.

ET POSTERITATI.

*Stirpis honor, flos, exemplumq; Rosina pudoris
Eberstorferi nobilitata toro;
Et soror Anna, puellaris duo lumina sexus,
Huldendorferi Coniugis Anna decus.
Hic tumulis posuere itinuent & insignia iunctis,
Ante suum, Pietas, vtraq; raptâ diem:
Tinxit humum lacrymis Eberstorferus, & optans
Dedicat hunc ipsi se q; suos q; rogo.*

ALIVD EODEM IN LOCO.

*Fida hic Penelope Lucretia casta, Minerua
Ingeniosa, Charis quartâ sepulta iacet.
Cui Deus, & Coniunx, soboles, acus, ara, focusq;
Fama, fides, virtus, maxima cura fuit.
Scilicet Haunolti dilecta Maria Mariti,
Antea mellitus, nunc per amarus amor.
Quæ ceu viua viro fuerat spes certâ voluptas
Summa, animi requies, lux, columenq; tori.
Sic eadem viduo nunc est mors lenta dolorum
Fons, animi anxietas, umbra, ruina domus.*

sponsa

*Sponsa bis, & ter facta parens, semel orba, triginta
Nata annos, natam cum peperisset, obit.*

*Heu dolor! Octobris matrem lux noua peremis,
Mox duodena infans vix triduana cadit.*

*Hic sancta ossa cubant; anima super athera viuunt;
Expectantq; patrem filiola, vxor herum;
Sic rosa manè viret, mox aret & interit, & sic,
Qui fuit ignis heri, cras cinis esse potest.*

**MAXIMO MIRABILI QVE MOTORE
MOBILIS MAGNAE QVE MACHINAE
momentanei Mundi, mortaliumque modera-
tori mancipatum.**

Miraculum mulierum minimè malitiosarum,
Matrona morigera, Mariti ministra, moderata, mā-
sueta, munifica, morata, modesta, mitis, materfa-
miliās, Maria, Marita mea mellitissima, mero metu
Medico malo morbo mederi metuente, meaq; Ma-
ria Magdalena mollicula, Mammæ, minus maturâ,
moriuntur (miserandam) momento, manè morte
minimè matura, mihiq; multū molesta misero me
marito, magno mœrore mœstitiaq; multum moto
mutatoq; mansione mœsta, mole molesta manen-
te. Migrarunt mallem me mortuū mussō.
Massas, Magnæ Matri, monumento musculo, man-
daui mœstus, mortuus, molliter, magnum morta-
lium motum, mortisque mortem moramini, me-
moria minimè mortalis, manebit manes merito.

Huic Epitaphio ex latere uno astat Pelicanus
cum isthoc Pentham.

Vita sit vt pullis; morte fit, ecce, mea.

Ex altero verò latere Phœnix cum tali Penth.

Vt iuuenes viuant, se cremat antè senex.

In dicto sepulchro hoc distichon legitur
 Heu tua vita breuis, brevia & tu a gaudia tecum,
 Et breuius hic lapis est, & breve carmen, AV E.

ALIVD LOCO DICTO.

Maritus ad vxorem.

Ossa iacent: mens astra colit: cum prolibus vxor
 Cur defles Domini fata benigna tuis?
 Me non Orcu habet, nolle m reuiuiscere, vel si
 Fata velint: igitur desine flere, Vale.

Vxor ad Maritum.

Non deploro tuam, coniunx per amande salutem,
 In nos sed fidi pectoris acta fleo.
 Qua quoties recolo cum natis, fluminis instar
 Ex oculis lacryma nocte dieq; fluunt.

ALIVD LOCO DICTO.

Artis erat medicæ quondam studiosus amator,
 Blanditias optans pharamac a grata suas.
 Res tamen ut dubia fragilis cum vita laboret,
 A rigo letho quis modò tutus erit?
 Ars iuuat haud ullum, cunctos discrimine nullo
 Mors aufert, gelida falce, cruenta viros.
 Serpentis suasu vestiunt tot crima mundo;
 At roseo ex Christi sanguine vera salus.
 Non igitur dubito, placida quin morte quiescat
 Grandævus Sanger, vir pietate graui.
 Et benè ceu vixit, solida benè dormiat vrna:
 Rex superum foueat spiritum in axe poli.

LOCO DICTO ALIVD LEGITVR.

Hic situs est, medica vir præstantissimus artus

Qui

Qui fuit: & tantos mors rapit atra viross?
 Vincere sic gestis? sed te victoria ludit,
 Nam victo vita das meliore frui.
 Sculta iubes parcas Aicholzi rumpere filia,
 Nil agis: hic vixit iam satis ipse sibi.
 At nos lugemus: nobis (mors improba!) longam
 Nestoris etatem viuere dignus erat.
 Hunc sepelis? sed iam superauit spiritus astra,
 Viuidiorq; hominum fama per ora volat.
 Quis te autem? quis te tam dignus laudibus ornas
 Aicholzi, quantas te meruisse liquet?
 Scilicet alma Dei vis, atq; benigna potestas.
 Sapè bonos terris datq; deditq; viros.
 Illa sed exemplum de te memorabile multis
 Ante alios statuit; tot tibi dona dedit.
 Felicem iussit rerum cognoscere caussas:
 Hinc tot Pæonias linguis amicus opes.
 Cumq; alijs linguis Latia tum deniq; Graia:
 Erudit pectus Pallas amica tuum.
 Ardor erat secli rimari corporis artus,
 Morborum sedes sic patuere magis.
 Herbarum genus omne simul tibi querere cura:
 Quoq; iuuent homines, quo noceantq; modo.
 In te lugebunt teneræ in conuallibus herba,
 Florum demittent germina triste caput.
 Sacra tamen Laurus vireat Phœbea sepulchro,
 Quo tua defuncti molliter ossa iacent.
 Loco dicto hoc distichon legitur,
 Ita parum dederat: sed mors dedit omnia felix,
 Cui non a pro mortis fœnore vita datur.

ALIVD IN DICTO COEMETERIO.

Dum Patria tristes satagis reparare ruinas,
 Petre ruis, gelida victimæ opima necis:
 Tecum quāta (eheu) spes, quantaq; gaudia Nympha,
 Quantaq; Germano (proh) periere tuo!
 Sic sunt hæc humana, ruunt, ruituraq; in euum,
 Quippe ruinosum, nil, nisi mundus habet.
 Non ruitura tamen Pietas contermina calo,
 Nixa illa in Christi sanguine saluifco.
 Ruder a dia Fides nescit, quam Petra salutis
 Contra Erebi portas fortificata gerit.
 Petre labascens enim hoc stabas, stabis Olympo.
 Fortis eques Christi morte necis dominor.
 Viue Deo Rhenere: leuis tibi terra sit, aether
 Subleuet hos cineres, quos premit vrina vorax.

ALIVD IN COEMETERIO AD

D. STEPHANVM.

Franciscus medicus felix Emericus in arte,
 Ingenium spectes, siue operam, atque fidem.
 Omnipotente Dei iussu iam morte solutus,
 Plus fatum quavis arte valere monet.

ALIVD LOCO DICTO.

En iaceo generis columen laudabile nostri,
 En patriæ iaceo spes opulenta meæ.
 Pannonis ora dedit, dulcem rapit Austria vitam.
 Inq; tuo tumulor, culta Vienna, solo.
 Criminis innocens, quod turpis fama notaret,
 Exegi vita tempora pauca meæ.
 At teneris Musas vero sectatus amore,

Salvi-

Saluificam didici cum pietate fidem.
 Consilioq; iuuans patriam, studioq; fidelis,
 Tranquilla pacis suasor, & Author eram.
 Ardua, prefectus, sincero munia corde
 Sustinui, verae dexteritatis amans.
 Officiosus eram, nec mens mihi conscientia fraudis,
 Iustitiam colui, verbaq; sancta Dei.
 Hinc ubi Legatum me Transyluania mittit,
 Imponens humeris quæq; regenda meis.
 Cesaris Augusti genua ad diuina volutus
 Defero commissæ pondera magna, rei.
 Parua mora; (heu) tristis depascens viscera morbus,
 Me grauis ardenti Febris ab igne necat.
 Sic Fatis pereo, sic fatis viuo superstes,
 Quod mihi terra dedit nomen, id ipsa tulit.
 Tu mihi Christe faue, cuius me gratia cælum
 Promisse donat, regna beatæ domus.
 Sparge salutis quo perfusim corpora fonte:
 Mens Paradisiacos pura pererret agros.
 Ossa tegit tumulus tenui mutata fauilla,
 Sed subit aethere æ spiritus astræ plaga.

ALIVD LOCO DICTO.

Tres natos Bresla misit Faber vrbe Viennam;
 Tempore non longo tres rapit vna dies.
 Nomina Patris habens, istri, Fridericus in alto
 (Heu) Fratrum medius, gurgite primus obit.
 Inde ubi tres ierant anni, tibi tristia Caspar
 Fata etiam minima pestilis aura parat.
 Proximus at morbo Laurentius ictus eodem
 Lumina Diana post duapleni cadit.

*Viuite tres animæ & cœlo feliciter alto,
Frigida dum tumulis molliter ossa cubant.*

ALIVD.

*Sunt dolor & lacryma lucis primordia nostræ,
Sunt medium, & finis: quid, nisi bulla sumius?*

ALIVD.

*Participe in casus quem Cæsar habebat in omnes,
Quig, Palatino fultis honore Comes.
Mente tenax, virtute nitens, grauitate verendus,
Synceraq, colens iusq, piumq, fide.
Tumulo VV olfgange iaces, sed fama perennis
Vivit, & ethereo mens nitet alta polo.*

ALIVD.

*Quicquid habent Latie numero sa volumina lingua,
Edidici; Sophiam, carmina sacra, Deum.
Virtutem adiunxi, reliquorum præmia tellus
Vana, Deus morum non peritura dedit.*

ALIVD.

*Imperator Cæsar Diuus Fridericus Tertius, pius,
prosper, Augustus, Christianitatis supremus Princeps, Hungariæ, Dalmatiæ, Croatiæ &c. Rex, Archidux Austriæ, Dux Stirix, Carynthiæ, & Carniolæ, Comes & Princeps in Habsburg, & Tirolis, Landgrauius Alsatiæ, Princeps Sueviæ, Comes Phirretis, & in Kiburg. Dominus Marchiæ Sclavonice, & Portus Nacnis, & Princeps religiosissimus; qui sacrum Romanum Imperium iustitia, & virtute quinquaginta tribus annis sapienter & moderata rex; Quique filio suo Maxæmilio Imperatori*

tori glorioſiſſimo Sereniffimam Dominā Mariām, vnicam Filiā, & Hāredem, Diui Caroli Ducis Burgundiæ Potentissimi, &c. legitimo toro copulauit: ex quo quidem felicissimo connubio omnes Duca-tus, Principatus, Marchionatus, Comitatus, & Dominiua, quæ præfatus Carolus Dux terra mariquæ posseſdit, felici domui Austricæ, hāreditario iure perpetuo acceſſerunt: quæ & Imperator Maxæmilianus potenti manu & gladio conſeruauit. Ipſe Fridericus talibus, multisque alijs Imperatorijs virtutibus perpetuatis, naturæ debito persoluto, celeberrimis famoſiſſimisq; exequijs deuotè celebratis, in hoc pretioso monumento reconditus eſt. Hic Fridericus Tertius, Imperator Augustus naſci-tur anno Salufis noſtræ 1415. Eligitur in Regē Ro-manorum anno 1440. Coronatur in Augustum ac Imperatorem anno 1451. Obiit 19. die Auguſti an-no 1493. ætat. ſuę 78, Imperauit annis 53. Mensibus 4. diebus 4. Corpus eius in hoc ſaxum recondi-etur ac transfertur Anno 1513. die 7. Nouemb.

Ferdinandus Dei gratia Romanorum, Hunga-riæ, Bohemiæ Rex, Princeps Hispaniarum, Archidux Austricæ, Dux Burgundiæ, &c. hoc opus Friderico Proauo piè F. F.

ALIVD IN TEMPL O B. MARIAE
A D SCOTOS.

Hic iacet Antistes Clauſtri Iacobus: & illum
Sub gelida monſtrat nobile marmor humo,
Gaudia qui vita caleſtia fine carentis
Angelicusq; choris associatur, habet.

ALIVD L. D.

Ne crede, artificem tibi verba dediffe, viator,

T's

Qui

Qui mira sculpsit religione virum.
 Respicis Alphonsi Mercado in imagine vultus,
 Hunc Hispana dedit, Teutona terra tegit.
 Notus erat Marti in campis, Sylvisq; Diana,
 Hostes prostrauit viribus, arte feras.

ALIVD IN DICTO TEMPLO.

Vita quid est? labor est, & habendi vanæ cupido
 Tristis, ad extremum, sollicitudo diem.

ALIVD IN TEMPLO AD
S. MICHAELM.

Eheu! quam rapido pereunt mortalia casu,
 Quamq; nihil vasto præstat in orbe diu!
 O spes fallaces hominum! ludibria sortis
 Quam nos præcipiti mobilitate rotant!
 Ut rosa dulcifluo turgens in stipite succo,
 Exuit aëreum, sole cadente, decus:
 Mox decussa graui nimbo si turbinis ictu
 Disßilit, & nitido cassa decore perit.
 Sic homo stelligero ducens primordia calo,
 Quoq; nihil toto pulchrius orbe viget.
 Voluitur, ambiguis per mille discrimina fatis
 Carpitur, & varijs obruitur q; malis.
 Mox collecta furit saue violentia mortis,
 Spargit & in gelidam putre cadauer humum,
 Falce sonans, cunctos, nullo discrimine sternit,
 Injicit & rabidas coeca furensq; manus.
 Dotibus ingenij, nec formæ parcer nouit,
 Nil Rex, nil diues, morte premente, valet.
 Optima prima ferè tetro prosternit hiatu,
 Et citò virtutis rumpere fila solet.

At mala

At mala distinctos intacta relinquit ad usus,

Vt numeris constent accumulata suis.

Nunc quoq; sorte pari, virtutum foemina donis

Euphrosyna potens, mortis adiuit iter.

Quam sua nec pietas, nec opima munera sortis,

Nec paterna iuuit gentis auitus honor.

Inter ut expansas fragrat rosa candida spinas,

Et ponit nitidas sole cadente, comas.

Euphrosyna sacris sic dotibus aucta refulsit,

Iamq; suum posuit, morte fremente, decus.

Gratia, forma, vigor, ceciderunt: vnicavirtus

Restat, in extremis non peritura rogis.

Foeminei specimen referens illustre pudoris,

Coniugij casti pulchra corona fuit.

Prodicta diuini voluens oracula verbi,

Immota coluit mente fideq; Deum.

Ocia deuitans, vita fomenta nefanda,

Sedula quod faceret, semper habebat opes.

Omnibus officijs coluit venerata maritum,

Tristitia constans, beatitiaq; comes.

Candida simplicitas puro sub pectore fulsit,

Forma verecundis moribus aucta fuit.

Hanc quoq; constanti complexus amore maritus,

Præstítit & pactam, non sine laude, fidem.

Quantus amor, pietasq; fuit laudata duorum,

Quam sincera fides, & sine labe torus!

Ergo dolet meritò clarus pietate maritus,

Plangit & vxoris turbida fatua sue.

Auulsamq; dolet proprio de corpore costam,

Hoc vulnus valide cor animumq; ferit.

Heu saepe mortis rabiem, tetricumq; furorem,

Heu fatum duro non adamante minus.
 Sed quid flebilibus disrumpimus astra querelis?
 Fundimus & tristes, ore gemente, sonos?
 Nil lacrymæ, fletusq; iuuant, mœstaq; querelis.
 Nil rabida mortis fata mouere potest.
Euphrosina pias inter defixa cohortes
 Viuida tranquillis gaudia rebus agit.
 Illustres inter animas, cœtusq; micantes
 Aspectu fruitur, colloquioq; Dei.
Illi parta quies, & vita meta perennis:
 Nos agimur varijs, concutimurq; malis.
 Spiritus in calo, corpus tellure quiescit:
 Illius in terris famaq; lausq; manet.

ALIVD L. D.

En ego, qui fueram Christi pietatis amator,
 Hic iaceo sacra contumulatus humo.
Ingenuos docui pueros tibi clara Vienna,
 Et vigilans ista Pastor in ade fui.
 At nunc ipsa quidem tantis mens libera curis
 AEthereas arces, lucida tecta colit.

ALIVD IN TEMPLO AD D. DOROTHEAM.

Fuxmagonum vixisse iuuat, rectumq; piumq;
 Quod coluit: reliquum somnia vana putat.
 Dicite, quid melius, qui viuunt? hoc ego tantum
 Cognotti, ut moriar; nescius ipse mei.

ALIVD IN TEMPLO AD AVGVSTINIANOS.

Melchior in magni Porthinus Cesaris aula

Conf.

*Consilio, & iuris clarus honore fuit.
Et sua viuit adhuc post funera, nominis extat
Gloria, mens calo reddit a, corpus humo.*

IN COLLEGIO I. C. AD IMAGINEM
Iustitiae, hi duo versus leguntur.

*Reddo cuique suum, sanctis & legibus omne
Concilio mortale genus, ne crimine viuat.*

PRAGENSIA.

IN PRAGAM IVL. CAES.
SCALIGER.

Septa metallifero circum quæ monte superbis,
Hercinia in medio Martia Pragæ sinu,
Linque alijs populis tanta munimina sedis:
Qui neque ant armis iura tenere loci.
Namq; tuum est, non præsidio turgere locorum:
Sed loca præsidij fidere posse tuis.

SIGISMUNDI HVNGARIAE ET BOHEMIAE REGIS.

*Cesar & Imperium tuus & ego ROMA, sacratum.
Rexi non ense, sed pietatis ope.
Pontificem summum feci, spretis tribus, vnum,
Lustrauit mundum, schisma negando malum.
Obiit v. Id. Decemb.*

D. O. M. S.

E T

PETRI MONAVII Vratislauiensis, Patriticis
famij

familia nati, Sacr. Cæs. Maiest. Médici, viri trium
linguarum, & bonarum omnium disciplinarum
cognitione cum singulari pietate coniuncta cla-
riss. MEMORIAE.

Obiit anno M. D. LXXXVIII. XII. Maij:
AEtat. XXXVII.

ALIVD.

Vis multa paucis discere, hospes? hoc audi.

P E T R V S M O N A V I V S clausus hac iacet
tumba.

P E T R V S M O N A V I V S: sed sat hoc, sat audisti:
In nomine ipso cuncta iam recognoscis;
Iam pridem in illo quæ fuisse, cognosti;
Nam fama nulli muta, tuq; non surdus.

Venerare tumbam. dic benè, hospes, & gaude,
Rescisci & hoc hic, forte quod minus scibas.
Vix plura didicit paucioribus quisquam:
Vix plura quisquam paucioribus discet.

ALIVD.

M O N A V I O S totū dum conscientia fama per Orbem

Fratrum vebit par nobile:

Inuidit cælum, terrisq; migrare, I A C O B O,

P E T R V M iubet, superstite.

Scilicet vt terri as alter repleret, & alter

Diuiso Olympum lumine.

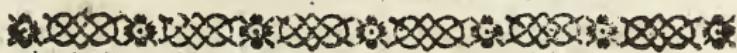
O fortunatos fratres, quorum unus honori

Terra ambitus non sufficit!

MVSÆT

MVSAEI SVI PARIETI INSCRI-
BEBAT HÆC PRAGA DISCE-
dens Fridericus VVidebramus
Naumburgensis, exsul.

Hic studijs miscere preces, lacrymasq; solebam,
Tristis in exilio cùm VVidebramus eram.
Solus eram, nec eram tamen illo tempore solus,
Quando suo mecum numine Christus erat.
Liber ab exilijs dimissus carceret tandem
Rursus in exilium triste profectus eo.
Patria terra vale, cælestis patria salue,
Qualibet est fortipatria terra, Vale.

GORLICENSIA.

D. O. M. S.

SIrenum instar habent ignauo perdita luxu
Lustra, domus, filiae, rura, popina, Venus.
Quæ fugiens, Emerice, caua trabe cœrula fulcas,
Multas solo passus, multa periclas alo.
Ergo sedens virtus rediuiua ad busta Iehouæ
Donatum merito vexit honore domum,
Ut non parcus opum patriæ hæc monumenta locaret,
Virtutis figens celsa tropæa tuæ.
Sic geminas tendens palmas, passoq; capillo,
Victam se Siren sub tua iura dedit.

Imitare virtutem, non æmulare:
Virtutem colere par est, non inuidere.

Anno Christ. CIC. IO. LXXVIII. M. IV.

D. O. S.

D. O. S.

GEORGIO EMERICO EQ. NOBILISS.
 Qui cum opifice, & duobus eum seqq. comitibus
 in Palæstinam profectus, ibi que militari dignitate
 & Equestri super sepulch. Christi ann. M. CCCC.
 L X V. M. Iul. D. XI. donatus esset: post tot exhaustos
 terra marique labores, tanto itinere confecto:
 cum domum ad suos patre adhuc superstite reuer-
 tit: tum facillum hoc D. Crucis, vicinumque cen-
 taphium ad exemplum expressum, sibi & posteris
 F. F. Ipse deinceps Reipub. huius Senator, ad an-
 nos XXXVI. Cos. v. finem vitæ clausit, Anno M.
 D. VII. M. Ianu. D. XXI.

Ioannes Ioannis F. Georgij Equ. NN. Emme-
 ricus suo B.M.P. cur. M. D. LXXIX.

D R E S D A E.

S V B S T A T V A H E R C V L I S.

D I V O Maximiliano II. Imperatori Maxi-
 cæs. Augusto, ob desideratiss. illius aduen-
 tum, Augustus Dux Saxoniæ, Elector, gratu-
 lationis & obseruantæ ergo fieri chrauit, vt heros
 inclitus sectam Caluinisticam in has terras irre-
 petam, & dissimulanter nutritam, Deo iuuante suo,
 & oppriimet & vinceret: sicuti Lernam Hercu-
 les, numerosum licet monstrum, igne tandem vi-
 cit, & mori docuit.

LYN-

LYNZII.

IN COEMETERIO EXTRA
VRBEM.

Mole sub hac cali, sublatus amore IACOBVS
Conditur, Huber & lapsa columna Domus.
Boius hic, Austriadum postquam se dedidit aula,
Casaribus meruit nomen, opeq[ue] tribus.
Hinc pietas vita fessumq[ue] labore caducis
Ulterius rebus noluit esse super.

Nam merus est hæc vita labor, quod tardior exit,
Longior hanc vindam carcer & umbra tenet;
Lustra bis exegit cum sex, September ademptum
Tertius, è thalamo transtulit in tumulum.

Agnus erat vita patiens, ac moribus agni:
Nunc igitur Christi sanguine saluus ouat.

Hic, Brigitta Viro plangit viduata, sed illic
Notus, & exceptit Barbara nupta senem.

Tempis erit, cœtum cum nos tuba coget in vnkno,
Et pia mors, vita ver melioris aget.

IBIDEM.

Quod Trias fit Deus, ac vnum, fit noscere prima:
Proxima cura tibi sit, benè posse mori.

IBIDEM.

AVMVNERA solo cubat hoc decus ANNA
Et pudor, & pietas præsidiumq[ue] domus. (mariti,
Vixit ter septem S T R V Z O cum compare messes,
Letho post partum concidit undecimum.

Nata tres, totidem perierunt funere nati;

Matri iam super a plaudit in arce chorus.

Tres genitrix natas, duo germina morte reliquit

Mascula, spem generis, deliciasq; patris.

Incolumem siboli pia longum Fata reseruent,

Patris & hic serd contagat ossa locus.

Cesarei secreta fori quod scrinia poscunt,

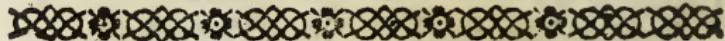
Quod cor, consilijs sustinet ille suis.

At vos STRVZI ADESSUMMO contendite nisu

Ire pares, gestis vel superare patrem.

Hoc Genitor gaudet, nam quisq; profundius auctus,

Altius eximios quò videt ire suos.

VRATISLAVIANA.

ANNAE, ET ANNAE-MARIAE FILIA-
BVS DVLCISS.

VOs etiam ignotas mundo, sed sanguine mūdas
Christi, commendat cura paterna pīs.

Imperio mortis superato, viuite Christo,

Et capite eternæ gaudia latitiae.

Me quoque, qui senio propior properantibus ad vos
Cursibus aduento, suauiolo excipite.

Viuemus: spes hac iubet hinc discedere letos,

Non moritur massa portio, Christe, tua.

IOHAN. CRATO VRATIS. IMP. D. FER-
DINANDI I. & D. MAXIMILIANI II. AVG.
CAE S. P. F. MEDICVS PHYSIC. D. MO-
STISS. P. AN. M. D. LXVII.

IOAN-

**IOANNIS CRATONIS IMP.
MEDICI.**

*Cæsaribus vixi tribus intimus, arte medendi
Me Pater asciuit, Filius, atque Nepos.
Quem mihi iactato das portum, Christe, quietis,
Hunc teneo, iungas dum mea membra tibi.
Obiit ann. salut. M. D. XXCVI. ætat. LXVII.*

D. O. M. S.

MIRABILIS IN ALTI DOMINVS.

*Collapsa est turris Siloe madefacta cruore,
Pyramide hac nostra, nemo, cadente, perit.
Nam iussu Domini exceptam (cui gloria soli)
Angelica molem deposuere manus.*

Ambrosij Moibani D.

**MAGDALEN AE KROMAYRINA E, V X-
ORIS BARTHOLOMAEI METELLI,
Episcopi Vratislauiensis Can-
cellarij.**

*Magdal is hic somnum coniux tua carpo, Metelle,
Corpore: mens supera viuit in arce Deo.
Nos ibi lata dies longum coniunget in auum,
Et sine tristitia gaudia plena dabit,
Tempora cum mundi calo nos summa reducent,
O desiderio tempora tarda meo!
Interea vidui dum perfers tædia lecti,
Ut mihi cura tui, sit tibi cura mei.*

IN SAXO TVMVLI.

*LXVI. ætatis annum agens obiit Saurus. Dimi-
diuum autem, vele eo etiam minus, an vixerit, mor-*

tuus etiamnum addubit. M. D. XXXV. D. XXI.
Mens. Ianuar.

SUSANNAE VOGTAE FEMINAE LE-
CTISS. VXORIS IACOBI MONAVII.

Hoc tibi verus amor, Coniux dilecta, sepulcrum
Consecrat, hoc veri pignus ameris habe.
Moribus & castam retulisti mente Susannam,
Ipsa SUSANNA Deo, & casta SUSANNA viro.
Erge tibi pietas quodcumq; ex marmore struxit,
Promeruit pietas id tua sancta tibi.

E H I T A Φ I O N

Filiola Dn. IACOBI MONAVII
Patric. Vratisl.

Ex nominis eiusdem Anagramma-
tismo depromptum.

MAGDALENA MONAVIA.

O ANIMA VALDE MAGNA!

MAGDALIS hic iaceo magni vnicanata Monaul,
Surrendur a bene hac, qua bene condor, humo.
Paruula erā, in vita ancipites cum nascerer auras;
Paruula, mi donec vita manebat, eram.
Paruula eram, de me cum spes foret ampla parenti;
Paruula, cum raperet spem via mortis, eram.
At nunc cœlicolum magna ad sociata corona,
Postquam deposui fleibile carnis onus,
Magna feror, magni magnos sub numine IHOV AE;
Magna super magnos orbe leuata polos.
Magna feror, capiti membrum insita nobile Christo;
Magna sub electis, angelicisq; chorus.

O ANI-

O ANIMA! O VALDE MAGNA! ô bene
paruula quondam!

Paruula humi, calo magna; quid inde mali est?
S. GRVNAEV S Facieb.

CHRISTIANI MONAVII F. PRIMO-
GENITI EX SECUNDIS NVPTIIS
IACOBI MONAVII.

Hic CHRISTIANVS Iacobi MONAVIVS
Prolestenella dormio.

Mundi theatrum immundum rix tetigi: citò
Ingressus, egressus citò.

Dicamne, veni, yidi, vici ego puer?
Quid ni? triumpho in athere.

Natus x. Martij. Obiit xxi. Mart. ann. M. D. X C. I.

INSCRIPTIO MVSAEI MONA-
VIANI.

Domino Deo nostro IESV CHRISTO, vnico
regni sanctorum heredi: perenni vitæ fonti: triu-
phantí mortis victori; æterno beatarum anima-
rum hospiti, Sacr.

Summa in his terristum sapientia, tum felicitas
est, posse quiescere, ac sua potius agere, & propria,
quam aliena. Deinde utraque fortuna, & siue sit
agendum, siue patiendum, in DEVVM potius, quam
in homines respicere, & ab eo solo pendere. Mor-
tem denique suam perpetuò sic meditari, ut pecca-
tum potius fugiatur, quam illa nimis metuatur.
Mundum præterea, quæque sunt illius, despicer
simul, & odiisse. Devita perpetua magis, quam de
hac fragili, & caduca sollicitum esse: Animæque
curam gerere maiorem, quam corporis, & ita se-
compa-

comparare, ut anima prius læta lubensque hinc in celos euolare cupiat, quam in tabernaculo suo euocetur.

M. R. V.

Psalm. xc. Domine doce nos scire numerum dierum nostrorum: ut ambulemus corde sapiente.

Θυμέ βλέψον ἄνω: χθονίων δὲ θηλάθεο πάντας.

IPSE FACIET.

IN AEDIBVS IOANNIS CRATO-
NIS MEDICI CAES.

Tu quoq; fac timeas, & quæ tibi læta videntur,
Dum legis hac fieri tristia posse, putas.

SUPRA IANVAM CUBICVL.

Optimo Maximo seruatori omnium, vni in Trinitate Deo, IOAN. CRATO artis medicæ D. se suaque omnia pijs votis commendans S. M. D.
LXVII.

IN INFERIORI HYPOCAVSTO.

Quid sis; quid fueris, quideris, semper mediteris.

IN MENSA, QVAM ACCEPIT
A CAESARE.

In hac mensa Diuus FERDINANDVS Imp. Aug. P. F. pacificus, priusquam lethalis morbus lecto opt. & beatiss. principem affligeret, multis mensibus cibum sumpsit: Imper. verò Maximiliani II. F. Aug. perp. cum in meditationibus salutribus versaretur, sua manu sententias plenas pietatis & humanitatis inscripsit. Has posteris salutares,

cares, C R A T O sacratissimorum Imperatorum Medicus, nē hanc tabulam, qua vſos, & sustentatos diuinos Monarchs intelligent, tanquam vile lignum haberent, studio ac diligentia sua conseruauit.

SALISBURGI.

IN NOSOCOMIO AD S. SEBASTIANVM.

Conditur hic PHILIPPVS THEOPHRASTVS insignis Medicinæ Doctor, qui dira illa vulnera, Lepram, Podagram, Hydropisim, aliaque insanabilia corporis contagia mirifica arte sustulit, ac bona sua in pauperes distribuenda collocandaque honorauit. Anno M. D. XLI. D. XXIV. Septemb. vitam cum morte mutauit.

Aurea pax viuis: requies eterna sepultis.

IN AMBITV BENEDICTORVM APVD D. PETRVM.

Viator preces funde, KNOLLIUS hic iacet.

Abi moriture.

D. O. M.

Clarissimo viro HIEREMIAE KNOLL. V. I. nec non inclytæ Salisburgensis Prouinciae Cancelłariatus officio functo; qui XVII. Octob. anno à reparatâ salute M. D. XCIV. ætatis verò suę LVII. piè in Christo obiit, parenti suo H E N R I C V S KNOLL. Fil. amoris & pietatis paternæ memor, hoc monumentum pos. moestissimus.

IBIDEM.

Domino SEBASTIANO HOFLINGERO Ba-
varo I. C. Equiti aurato, utriusque tam Cæfarei,
quam Pontificij Palatij Comiti, viro nobiliss. &
clariss. qui Iurisperitia, Consilio, ingenij dexteriti-
tate, virtuteque integritate eousque innotuit, quod à
summis Christiani orbis Monarchis, maximis
priuilegijs donatus, duorum Archiepiscoporum,
eorumdemque Principum Salisburg. MICHAELIS.
& IOAN. IACOBI Cancellarius fuerit; aliaque
non mediocria officia cum laude gessit, amore
Principis sui, & Reip. re priuata posthabita, im-
measum laborauit. Laboribus tandem exhaustus
laborando mortuus anno Christi I E S V M.D.
LXXIII. D. XXVIII. Octob. qui fuit Dominic.
I. Aduent. I. CH. D. N. cùm vixisset ann. L. M.
x. D. XXVIII. Hæredes monumentum hoc cor-
pori, in eius æde, cui animus se dicauerat, mœsti
PP. Eadem ob singularem candorem, & de omni-
bus bene merendi studium, tam Ciuiibus, quam ex-
te. is charo, Ioan. Bpt. Ficklerus, & Hieremias
Knollus I. V. DD. elogium hoc qualecunque, gra-
ti animi ergo, dictauerunt H. M. H. N. S.

AD D. RUPERTI.

Post tot perpessas currente ætate labores,
Ingressus portum, mersus & hic iaceo.
Ergo fallaces spes. & fortuna valete,
Nil mihi vobiscum: ludite nunc alios.

NEAPOLI AVSTRIAEC

IOANNES KATZIVS, Nouiomagus Philolo-
phiae

phise ac Medicinæ Doctor, huius vrbis, & DD. Pro-
uincie Austriæ inferioris Physicus ordinarius, con-
iugi suæ desideratissimæ Pos. Anno Domini M.D.
LXXXIII.

Hoc tibi, mea MAGDALENA, postquam me
deserens hinc abisti monumentum statui, tecum
quotidianus ut loquerer, nec, si mihi non respon-
des, non respondebit desiderium tui, per quod ipsa
mecum semper es: aut obmutescet memoria, per
quam nuc tecum loquor. Ave ergo mea MAGDA-
LENA; ubi enim ossa mea tuis miscuero, vterque
simil bene valebimus. Vt vixi tecum ann. XVI.
victurus post mortuus tecum spe latissimæ resur-
rectionis, eternitatem perpetuam,

AD OE NIPONTVM, IN COENOBIO STAMSIANO.

DN. SEVERINI DVCIS SAXONIAE
monumentum.

A Ere. SEVERINV S princeps hoc claudi-
tur: artes
Cum natis regis dum colit ille bonas.
Indole magnanima iam patrem aquabat, auumq;
Quos celebrat summos Saxonis ora Duces.
Augustus fieri hac fratri monumenta iubebat,
Post messem undecim am, quem tulit atr a dies.

DN. SEVERINO, Duci Saxoniæ, ad Henrici
patris & Alberti aui virtutem, indole pietatis ac
magnanimitatis aspiranti, patriæ in spe summa e-
repto Dn. Augustus frater P.C. Toti genti Saxoni-
æ luctum, liberis regijs, quibuscum educabatur,

desiderium reliquit. Vixit ultra annum XI. M. I.
D. XIII. Obiit ann. 1533. VI. Id. Octob.

INTER OENIPONTEM, ET BRIXIAM
PROPE VICVM STEINACVM.

Imp. Cæs. CAR. V. P. F. Aug. ex Hispania Italiaque, susceptis imperialibus coronis aduenienti: & Ferdinando Hungariæ, Bohemiarum Regi, è Pannonijs occurrenti: optimis principibus, ad perpetuam publ. lætitiae memoriam, quod fratres annos ante IIX. digressi, summis inter mortaleis honoribus, regnis, triumphis aucti; hoc in loco salui sospitesque conuenerunt 1530.

Frid. Franlius à monte niueo, Steinaci Praefectus mandato regio F. C.

HELVETICA.

IN COENOBIO CHVNGHFELDENSI,
MONUMENTVM CAROLI CRASSI
*Regis Sueviae, pronepotis Caroli
Magni.*

CAROLVS CRASSVS Rex Sueviae, Pronepos Caroli Magni, Italiam potenter intrauit, eamque deuicit: imperiumque Romanum, ubi Cæsar coronatus, obtinuit; ac mortuo fratre suo Ludouico, vniuersam Germaniam & Galliam iure hereditario acquisiuit. Demum animo, mente & corpore deficiens, ab imperio, sanè magno cum fortunæ ludibrio, deiectus, à suis omnibus postpositus humili hoc in loco sepultus iacet. Obiit anno Domini 888. Idib. Ianuar. in cuius memo-

memoriam Christophorus Dei gratia Episcopus Constantiensis, Augiæque maioris Dominus, monumentum istud de novo restaurari, & refici curauit.

SAXO, SVB QVO CONDITVR, HAEC
incisa leguntur.

Pannonas, & Cimbros diuerso Marte subegit
CAROLVS à Crasso corpore nomen habens,
Sed bene quas iuuenis regni tractarat habenas
His iterum senior dispoliatus obit.

MVRATHI.

D. O. M.

CAROLI incliti & fortissimi Ducis Burgundiæ exercitus Murathum obsidens, ab Heluetijs cæsus, hoc sui monumentum reliquit Anno M. CCCC. LXXVI.

BERNÆ.

FELICI memoriæ BLASII MARCVARDI,
doctiss. Theologi & Philosophi, &, quod
maximum, optimi viri: qui in ipsa ætatis suæ
estate, dum patria, & amici auctiore ab ipso mes-
sem sperabant, in cælum commigravit: Ioannes
Seranus, amicus amico moerens posuit.

SELESTADII.

IN CATHEDRALI.

TATW Brotw ēphimera,
BIO- xáπνο-, σχιῶς ὄναρ.

Edu-

Εἰσιν δέ τοι πάντα τὰ φύσει τέλη
 Οὐκ δλεῖται, οὐχί χρύσος, γένος,
 Τυραννίς εὐδήλωτος εὐμορφία,
 Οὐδὲ ευπαθές μόρον φύγει
 Βάψει γέδρον δέ τοι φρικής βροτοίς
 Πολυμόχθοισι (λείπεται
 Νῦν δάκρυον) θεῶν μέγας
 Βεατὸν ἡρπαζεν νέος
 Πρὸς ὀλβίων χόρας σύγκριτη.
 Ὁς δὲ μὲν δύμα παῖς Θεος,
 Καὶ κλεινὸν θυχής θεοτόκοις.
 Μῆσασι προσφιλέσατο
 Ἑλλακοῖς, καὶ πάνται
 Ρωμαιοῖς. σὺ δὲ εὐτύχει.

Et paulò inferiùs:

Πᾶσα μὲν οὐρανή τραπή γένεται τοντη,
 Πᾶσα δὲ Σλετσαδλον έσονάχητε πόλις.

FRIBVRGI BRISGOIAE.

HVLDRICHO ZASIO I.C. suorum tem-
 porum toto orbe celeberrimo: huius Aca-
 demiae ornamento singulari: & Reip. Fri-
 burg. in restaurando. Iure municipali iam olim
 strenuam operam nauanti, alijsque multis nomi-
 nibus de se bene merito: Magistratus officij me-
 mor fieri iussit, Concessit naturae anno Salut. C.I.C.
 IO. XXXV. VIII. Calend. Decemb.

ALIVD.

ZASIVS hic situs est: cuius schola Iureperitos.

Tot dedit, armatos Troos. quot Equis Danaos.

ALIVD

ALIVD.

Sparge sacro cineri flores, hac conditus vrnâ est

FALLERIVS, Themidis gloria, iuris bonos.

Maximus ille togafatis eruptus iniquis,

Nunc apud aethereum iure tribunal agit.

Is, HVL DRICHE, tibi sub eodem puluere Zasi,

Proximus ut tumulo, sic fuit ingenio.

Obiit anno Salut. C I O. I O. L X . D. x v i l .

Octob. ætat. suæ XXXVIII.

IBIDEM.

HENRICVS GLAREANVS poëta Laureatus,
Gymnasij huius ornamentum eximium , expleto
feliciter extremo die , componi h̄c ad sp̄m futū-
ræ resurrectionis prouidit, cuius manibus, propter
raram eruditionem, candoremque in profitendo,
Senatus Reip. litterariæ gratitudinis & pietatis er-
gò monumentum hoc aternæ memorie consecra-
tum, posteritati ut extaret erigi curauit. Excessit
è vita, anno sal. C I O. I O. L X I I . D. XXVIII. M.
Maij. ætat. suæ LXXV.

Ειοντα γρ. μών, καὶ πολλὰ παθών οὐ παθόδιδάσκειν,

**Ευταῖς νῦν καῖμα τὸν διῶκησον ζεῦ.*

Quod sic Latinè sonat.

Multa tuli, didici, docui, dum fata sinebant,

Mortuus in summo iam requiesco Deo.

Obiit ann. M. D. LXXIX. xvi. Id. Iun. ætat. LXXV.

IOANNIS CAMPENSIS.

CAMPENSIS præstans sanctæ mysteria lingue

Dauidicos psalmos fusius explicuit.

Non sine laude diu Venetâ prælegit in urbe,

Obtinebat

Obtinet hinc Rōmā multa sacerdotia.

Louanijs statuit vitam finire docendo,

Friburgum veniens peste repente perit.

Ne fortassis senem mutet fortuna secunda,

Hinc iuuenem campos misit in Elysios.

In nunc, rara studens Hebrais iungito Grāca;

Mors etiam doctes opprimit atra viros.

ALARDVS AMSTELRODAMVS amicopof.

FRIBVRGI HELVETIO- RVM IN D. NICOLAI.

D. O. M.

Venerandus in Christo Pater PETRVS CANNISIVS Theologus, Noviomagi natus, Societatem IESV tertio à confirmatione illius anno ingressus, ac Sacerdotio insignitus, ob magni simul & placidi animi præstantiam, à Coloniensi Ecclesia ad Carolum V. Imp. ab Ottone Cardinale Augustano ad S. Concilium Trident. à Carolo V. Imp. VVormatiā cōtra Melanchthonem hæreticum; à Pio IV. Pont. Max. ad Principes Germaniæ in fide confirmandos missus: postquam Romæ, in Siciliæ & Germaniæ Academijs docuisset; diu apud Ferdinandū Imp. & passim summa cum laude Verbum Dei prædicasset; primus Prouincialis Societatis eiusdē in Germania ab ipso Societatis anthore P. IGNATI O datus fuisset, scriptisq; fidem Catholicam egregiè illustrasset, auspicijs Reuerendi D. Ioannis Francisci Episcopi Vercellensis, Nuntijs Apostolici Friburgum Sexagenarius venit, Collegij Societatis fundamēta iecit, multa præclara documenta dedit, & quasi quidam Friburgensium patronus,

tronus, Ecclesiæ per Heluetiam Patriarcha, religio-
nis Catholicæ sui téporis columnæ, toto Christia-
no orbe notissimus; fide, prudentia, indefesso scri-
bendi labore, abstinentia perenni, grauitate, animi
puritate, flagrantissimo Dei amore, multaq; sancti-
tate clarissimus: migravit ad Christū, festo S. Tho-
mæ Apostoli M. D. XCVII. Anno ætat. LXXVII.

A nobili Patricio Ioanne Wild amoris ergo erectum.

INGOLSTADII.

IN SCHOLA THEOLOGORVM,
PETRO CANISIO SOC. IESV COL. THEOL.

PETRVS CANISIVS Neomagensis è Geldria,
S. Theologæ Doctor, primus ex Germanis
Soc. IESV religiosus, verè Germanus; ac de-
inde eidem Societati in Germania primus Provin-
cialis præpositus ab ipso BENEDICTO IGNATI O datus; ob
insignem animi moderationem, constantiam, pru-
dentiam, à summis ad summa non raro missus, vo-
catus, postulatus: à Guilielmo I V. Vtriusque Ba-
uariæ Duce ad hanc Academiam, in qua Professo-
ris Theologi & Rectoris munere functus; ab Ottono
Cardinale Episcopo Augustano ad S. Concil.
Trident. à Carolo V. Imper. in causa religionis
Vvormatiam; ab Imp. Ferdin. Augustam, atque ad
Episcopatum Viennensem, quem recusauit; à Pio
IV. Pontif. Max. ad fidem in Germania ac Polonia
propugnandā, propagandā &c. Cùm & sacris con-
cionibus, etiā apud Impp. Duces, assiduè habitis, &
varijs libris p fide, pro pietate editis, rē Catholicā
mirificè iuuisset, promouisset; ob perpetuam vitæ
innocentiam, & summā in omni virtute præstantiam,

admi-

admirabilem sanctitatis opinionem consecutus,
tandem Friburgi Heluet. sanctam animam Deo
reddidit die festo S.Thomæ Apostoli, Anno M. D.
XCVII. ætat. LXXVII.

STA THAGAE.

EPITAPHIVM D. OTTHONIS COMITIS SCHOVMBVRGII.

Hic viri^q, sūe consortis imagine cinctus
Stat Comes illustris todoci filius OTTHO,
OTTHO Comes Schoumburgiacæ primaria gentis
Gloria, consilio præstans, dextraq^z fidelis
Ensiferâ, Turciq^z olim Galliq^z tremenda:
Cesaribus dum pro patrijs, & rege Philippo
Bellagerit victor. Sed quem nec tela, nec hostes
Deuicere, ardens mox pustula vicit, amanti
Et patriæ eripuit. flet Mars, fleuere Camœna.
Ipse agit eternos calesti in pace triumphos.

EPITAPHIVM MARIAE POMERANIAE D. OTTHONIS COMITIS Schoumburgij vxoris.

Hec M A R I A eſt Pomeranorum ſata principe fortis
Barummo, quam conspicuus florentibus annis
Otto Comes ſibi conſortem delegit, amore
Casto ardens: cui fulke auro magis aurea virtus
Corpore in eximio regnans, animusq^z pudicus,
Admorant faculas. quater illam masculus hæres
Effecit matrē, quorum OTTHO hac conditus vrni,
Tres etiam nunc nunc consilio & virtute supersunt,

In pa-

In patria & foris illustres, & honoribus aucti.
Ecce genitrix quibus omnia fausta precatur.

IN STATVAM.

ELISABETHAE VRSVLAE LVNEBVRGIA-
cæ, D. Otthonis Comitis Schoumburgi
relictæ viduæ.

Pulcra quidem hæc statua, & matronæ illustris ima-
go est,
Pulcra oculos, formosa genas, digitosq; tenellosq;
Sed quæ viua, memor mortis, sibi talia condi-
V R S V L A mandauit, longè est formosior illis.
Omnia sunt muta hic, motuq;, & sensibus orba.
Illi autem pulcro mens est in corpore longè
Pulcrior, est sermo, mentis pulcherrimus index:
Est pietas grege castarum comitata sororum.
Ergo illam viuam potius, quam fleibile marmor,
Ut liceat spectare, pio Patria ore precatur.

MEMORIAE IOANNIS CRVSII
ISLEBENSIS.

Cui vitam Islebium dederat, cui Baltica Rhosus
Excoluit mentem & vocem; Schoumburgius heros,
Cuius consilijs operaq; est usus alacri;
CRVSIVS hic recubat, qui dum seruire paratus
Omnibus est; sibimet non sat bene seruunt ipsi.
Tabe etenim illius sicca hac sub mole quiescunt
Ossa, sed aeterna fruitur mens viua quiete,
Viuentem & multis, ne sit sibi mortifer vni,
Admonet, accusans paßim diuersa sequentes.

BASILEAE.

D. O. M. SACR.

FR. IOAN. CANONI Norimbergensi Theologo, Græcæ linguae callentiss. latinæ scientiss. singulariꝝ; per omnem vitam integritate prædicto, qui spe iuuandi meliores litteras, ob immaturam mortem, non nihil frustratus est: beatus Rhenanus, pietatis ergo præceptor B. M. de suo fecit. Vixit ann. circiter L. Obiit anno Domini D. D. D. XIII. Nono Kal. Martij. Vale, & abi in rem tuam.

LUDOVICI PONTANI, cog. RQ.
MANI I. V. D.

Auct. AEnea Sylvio.

Si mille aut totidem rapuisses usq; virorum
Pestis, adhuc poteram parcere saeua tibi.
Viuens quo nusq; uim fuerat præstantior alter,
Extinctum potius reddis iniqua lues.
Quem fletis leges, quem fletis iura, sacriq;
Nunc Canones: obiit, quem coluisti herus.
Hic vos ornarat, vestras, vbitcumq; fuerunt,
Soluerat ambages: nunc sine voce iacet.
Heu voces! heu verba viri diuina! memorq;
Ingenium! quo vis nunc tua multa loco est?
Heu ROMANE iaces, quo non Romanior ullus
Ante fuit, quo nec forte futurus erit.

Te p

Te pater, & charus retur modo viuere frater,

Heu quantos gemitus ille, vel ille dabit?

Te Roma, atq; omnis plorabit Etruria, teq;

Tot a petet lacrymis Itala terra pijs.

Te nunc Concilium, te nunc v lulatibus vnum

Ipsa quoq; extinctum querit at Ecclesia

Heu vanas hominum mentes, heu pectora caca!

Cuiq; dies certum est fata dedisse suos:

Et nos, cum superistatuent, veniemus ad illos:

**N E M O P A R V M V I X I T, C V I B O N A
V I T A F V I T.**

Obiit ex pestil: 5. Id: Iul: tempore Concil.

Basil:

SAXO SEPVLCRALI HAEC IN-
SCRIPTA SVNT:

Anno Domini M. CCCC. XXXIX. Reue-
tend. in C H R I S T O Pater Dn. L V D O V I C Y S
P O N T A N Y S de R O M A I. V. D. egregius, S. se-
dis Apostolicæ Protonotarius, cuius anima R. I.
P: Amen.

D. O. M.

Arida IOANNIS tegit hic lapis ossa F R O-
B E N I:

Orbe viret toto nescia fama mori.

Moribus hanc niueis meruit studijsq; iuuandis,

Quæ nunc mœsta iacent orba parente suo.

Rettulit, ornauit veterum monumenta sophorum,

Arte, manu, curis, ære, fauore, fide.

*Huic vitam in celis date, numina sancta, perennem;
Per nos in terris fama perennis erit.*

PARENTI CHARISS.

MOESTA LIBERORVM PIETAS,

AD DEFVNCTI MEM.

LVCYVSQ. SVI SOLATIVM

POSVIT.

AN. M. D. XXVII. MENS. OCTOB.

ALIVD.

IOANNIS PETRI Langendorfensis, viri rarissimi
animi virtutibus & incomparabiliter ingenuo prædi-
ti, cui formidorum librorum ars multas instru-
mentorum commoditates acceptas fert: ac BAR-
BARAE MELLINGERAE coniugis opt. suauissi-
mæque: nec non FRANCISCI, FRIDOLINI &
IOAN. HENRICI liberorum in ipsis vita rudi-
mentis sibi faustè, parentibus infeliciter extinctorum,
hîc quiescunt cineres. Obiit ille III. Kalend.
Maias. M. D. XI. Hæc VII. Id. Nouemb. M. D. XII.

Io. FROBENIUS δμότεχνος και δμοναρχίσις
Patrono B.M. Ponendum curavit M.D. XIX.

AMERBACCHIORVM.

Quo nullus suo seculo fuit, cùm in excudendis
libris nitidior, quod sumptuosæ dexteritatis est;
tum in ijsdem ad veterum exemplar. fidem resti-
tuendis diligenter, quod eruditionem, & laborem
requirit;

IOANNES AMERBACHIVS hîc cubat cum
BARBARA ORTEMBERGIA singul. pudic.
femina, ac BRVNONE BASILIO Q. filijs, præ-
properè quidé hinc ereptis, sed antè tamen eru-
ditio-

ditione sua trilingui per laboresiss. Hieronymian. operum recognitionem, quibus nunc docti vbiique gent. fruuntur, orbi toti commenda.

BONIFACIVS AMERBACHIVS

Parentibus, & fratribus opt. sed & MARTHA E.
FUCHSIAE vxori suę Christianarū virtutum do-
tibus incomparabili, cum VRSVLA ac HESTERA
duabus filiolis, hic quiescenti: Item sibi ipsi, libe-
ris suis superstitionibus, FAUSTINAE, BASILIO,
IVLIANAE, posterisque in humanæ fragilitatis
memoriam F.C. parentibus, fratribusq; iam olim,
vxore vero in ipso ætatis flore cum filiolis haud
ita dudum, expectandi censorij, nouissimique diei
ergo collocatis. Anno M.D.XLII.

ALIVD.

Hic iacet ante diem fatis ereptus inquis,
Gentis Amerbachiæ gloria prima B R V N O.
Non tulit vxori superesse maritus amata,
Turtur ut erepta commoriens socia.
Hunc blandæ lugent Charites, Musæq; trilingues,
Canaq; cum casta simplicitate fides.

ERASMVS ROTERODAMVS amico POS.

CHRISTO SERVATORI SACR.

Def. Erasmo Roterodamo, viro omnibus modis
maximo, cuius incomparabilem in omni disciplinarum
genere eruditio nem, pari coniunctam pru-
dentia posteri admirabuntur & prædicabunt: Boni-
facius Amerbachius, Hieronymus Frobenius,
Nicolaus Episcopius hæredes, & nuncupati po-
stremæ suæ voluntatis vindices, patrono optimo,

non memoriaz, quām immortalem sibi editis lucubrationibus comparauit, ijs, tantisper dum orbis terrarum stabit, superfuturo, ac eruditis vbiue gentium collocutro; sed corporis mortal is, quo reconditum sit, ergo, hoc saxum P. P. Mortuus est 4. Id. Iulij, iam septuagenarius. Anno à Christo nato M. D. XXXVI.

IN SAXO, QVO SEPVLCHRVM IN-
tegitur, est Terminifacies, basi quadrata,
cum his verbis:

DES. ERASMVM ROTERODAMVM amici
sub hoc saxo condebant, quarto Eid. Iulias, anno
1536.

IVLIVS CAESAR SCALIGER.

Tu ne etiam moreris? ah quid me linquis, ERASME,
Ante, meus quām sit reconciliatus amor?
Tūne etiam? cui tam paruus fuit orbis, ut altæ
Expleres mentis fulmina torua tuae.
Ergo sidereis postquam est subducta quadrigis.
Atque Dei lato lingua recepta sinu:
Ille ego, qui insana ridebam vulnera mortis,
Conditaq; AEtnæa tela trisulca manu;
Ad quoduis stupeo momentum, ac territus asto,
Maxima cùm videam numina posse mori.

H V L D R I C H I I S E L I I
I. V. D.

Cultor Iustitiae fui seuerus,
Et vera Pietatis indagator,
Vtramq; ad superos Comes secutus,

*Hoc natos moneo ac feros nepotes,
Discant Iustitia, ac Deo placere.*

Obiit ann. C. M. D. LXIV.

ALIUD.

CONDITVS EST SVB HOC SAXO,
MICHAEL ISINGRINIVS, Vir pietate, virtute, atque doctrina eximius: inter principes typographos Basileenses non postremus. Qui ante diem cum summo omnium bonorum luctu in Domino obdormiuit, die III. Martij. ann. salut. nostræ 1557.

*Huic tu, qui transis, pacem, requiemq; precare:
Ac, vite numerans tempora, disce mori.*

**D. IOHAN. HVBERI ARCHIATRI
BAS. AN. AETAT. LXV. SAL. M.D.
LXXI. defuncti.**

*Heic vrbis AEsculapius,
Scholeq; gloria Raurace,
Mediciq; Idea conditur.*

*Nec Dijs pereunt, neq; Idea:
Nec tu putato mortuum,
Quem virtus, eruditio,
Perenne fama celebrat,
Quem Christus aeternum beat.
Abei, & bonis cum viuere,
Discito, cum pijs mori.*

D. O. M. S.

EVCHARIO HOLZACH,
Patri plentiss. non tantum, vt supremum ac
Aa 4 debi-

debitum pietatis munus: Verùm etiam vt testimo-
nium exhiberent, eundem virum opt. totos, quos
honestè & bene vixit, annos LXXII. iustis ingenij
& fortunæ opibus, numerosa prole, Medicina cla-
rum, ciuibus suis semper profuisse, obfuisse nulli:
HIERONYMVS HOLZACH F. cum fratribus
ac sororibus mœstiss. B. MER. P. F. C. Spiritum
Deo redd. An. 1558. Id. IXbr.

C. S.

MARIA LVMPARTIN. non felix, sed casta
matrona: **AND. KELLERI**, huiusc Reip. Trib.
desiderium. Ann. sal. M. D. XXC. sanctæ vit. XXV.
spe vitæ melioris exuit.

D. O. M. S.

HIERONYMO FROBENIO

Ioannis F. Typographo clariss.
inter initia foed. Helueti
Basileæ nato,

de Repub. liter. optimis autorib,
emendatè atq; eleganter edend.
præclarè merito:
humanitate ac beneficentia
domi forisque omnib.
charo;

in acerbiss. & diuturnis
stomachi cruciatibus, quib.
& extinctus est,
supra fidem
ad extremum usque patientiss.
M. S. ergo:

AMBROSIUS & AVRELIVS FF.

paren-

parenti longè chariss.

M. P. P.

B. Annos L XI. Mens. VII. Dies VII.

anno Christi M. D. LXIII.

III. Eid. Martij.

CONDITORIVM HOC HABET
distichon.

Gentem expectamus nostram, spes altera vita;
FROBENII quondam, nunc gelidi cineres.

ALIVD.

GVILIELMO **G**RATAROLO Bergomensi,
Artium, ac Medicinæ Doctori, medicique filio, in
medicorum Basil. collegium cooptato, ob relig.
exuli, coniugi cariss. Barbara Nicotia F. C. obiit
ætat. suæ ann. 52. Christi 1568. D. 16. April.

TRIVM FILIARVM C. S. CVRIONIS
PIET. VIRTVTI, HONORI D.

ANGELAE, COELIAE, FELICI, puellis no-
biliss. quarum ingenium, candor, pietas, industria,
pudor, morum elegantia, & sanctitas grata Deo,
multis nota, probata bonis, parentibus iucunda
fuerunt:

Cœlius Secundus Curio pater, & Margarita Isa-
cia mater, trib' animulis præstantissimis dulciss. q;
vt, earum quod mortale fuit, in beatæ reparatio-
nis spem conderetur, hoc monumentum F.C.

Migrarunt ex hac colluione pië atque ala-
criter, in maxima huiuscे vrbis pestil. mense
August. ann. sal. M. D. LXIV. ætat. singularum an.
XVIII. XVII. XVI.

IBIDEM.

ANGELAE CURIONIAE, nobili & genero-
sa puellæ, cuius diuino ingenio atque industriæ ni-
hil difficile vñquam est visum, quod ingenuā pu-
dicamque puellam deceret: quæ Italicè, Germani-
cè, Gallicè venustè loquebatur: Latinè non igna-
ra: omnis elegantia decorique studiosa: candore
animi, virginali verecundia, religione in Deum,
pietate erga parentes, caritate in fratres sorores-
que, comitate in omnes insigni fuit: Cæl. Secun-
dus Curio pater, & Margarita Isacia mater, Itali, in
beatæ reparationis spem filiæ dulciss. ac præstan-
tiss. PP.

Pestilentia ardore triduo consumpta, ad Chri-
stum IESVM mira alacritate migravit. ætat. suæ
anno XVIII. salut. hum. M. D. LXIV. IV. Non.
August.

DEO IMMOR. & V. S.

Hic situs est HORATIVS CURIO, CÆL.,
Sec. F. Philos. & Medic. laurea ann. ætat. suæ XX.
Pisces donatus: cuius ingenium, prudentiam & fi-
dem admirati Reges, eius opera in maxi. nego-
cijs sunt vñ. nam Ferdinando, eiusque F. Maximil.
Augustis cognitus, ad intima consilia adhibitus
est: grauissimisque de rebus, pro Christ. Repub.
Byzantium missus, in ipso munere excessit è vita,
magno sui desiderio, non parentibus modò mœ-
stiss. propinquis & amicis, verumetiam ipsi Cæfa-
ri, alijsque quibus fuit notus, relicto. Anno
ætatis suæ ferè XXX. XV. Februar. Hum. fal. CIO:
I. LXIV.

Maximil. Cæs. iussu amici F. C.

Huius

Huius ad exemplum iuuenes , florentibus annis
Viuere ritè Deo discite, ritè mori.

I A N V A V I T A E.

D E O S E R . S O . S A P . S .

Cæl. Secundus Curio , A V G V S T I N O fi-
lio dulciss. sanctiss. q; Polyhistori , ac facundo
Basil. scholæ Rhetori : cuius corpus heic cum
III. sororib. lectiss. iacet : spiritus cum Christo,
nomen immortalib. scriptis viuit in terris : socio
& hærede studiorum orbatus , dum reuiuiscit, P.
Vixit ann. XXIX. Obiit ann. Dom. C I O. IC.
LXVII. die XXIV. Octobris.

C H R I S T O S.

A V G V S T I N O C V R I O N I Bas. scho-
læ Rhetori,

Qui honestiss. pietatis & erud.
certamine suscepto,
In ipso ætatis flore morte
vinci,

Quam patrem vincere
maluit,

Veritatis & virtutis cul-
tori Max.

Saracenicōn scriptori,
Hieroglyphicōn auctori,

Americæ illustratori,
Italiæ interpreti,

Theod. Zuing. ob stud. me-
rumque eleg.

Collegæ & amico pijs

cum lacr.

P.

M. L. LXVII.

AVGVSTINVS ERAS IN TERRIS EXVL
OBERRANS,
NVNC AVGVSTVS ERIS COELO SVSCE-
PTVS AVITO.

CHRISTO S.

NICOLAO EPISCOPIO SEBVSIANO,
Viro opt. Typographo clariss. & I VSTINAE
FROBENIAE Io. F. matronæ honestissimæ, cum
per v i i. Iustra in Sacro sancto coniugio fortunati
vixissent, Pietate Deum, AEQUITATE homines sibi
conciliassent, mortal. vinculis exolutis, liberi su-
perstites parentibus desideratiss. M. C. L. P.

Obiit pater ex Atrophia, ætat. suæ L X I I I .
Non. Martij.

Mater verò cum i v. liberis ex pestilentia ætat.
suæ L II. v. Kal. Octobr. anno Christi M. D.
L X I I I .

Viximus vñanimes, Christo nunc carne soluti.
Viximus; aeternum victuri viuite nati.

ΕΥΔΑΜΙΟΝΕΩΝ ΜΑΚΑΡΕΣΣΗ.

TRINITATI SACR.

NICOLAO EPISCOPIO NICOLAI F. Ty-
pographo Basil. vti nominis, ita & artis, industriæ,
fidei, erudit. paternæ hæredi: in medio ætatis eurus
magno cum Reip. litterariæ incommodo, bono-
rum omnium cum luctu, humani & exempto, mari-
to incóparabili, ELISABETHA BAVARA vxor
infeliciss. animæ suæ dimidio extreum hocce
coniug.

coniug. fidei, & obseruantiae munus contra votum
persoluit. Migravit v. vitæ septenario, anno sal.
M. D. L X V I . IV. Kal. Ianuar. H. M. H. S.

ALIVD.

G A M O L Y A E O S.

ELISABETHAE HOLTZACHIAE,
Eucharij Med.clariss. F. vxori IIII. venustiss. pudici-
ciss. sanctiss. Io. OPORINVS feliciter infelix,
suae senectæ portui, decori, solatio, qđ sibi ab illa
fieri desid. opt. oportuerat, multis cum lacruminis
F. C. B. Ann. XXXI, ex ijs XI. cum IOAN. HER-
VAG. iuncta Typogr. sinebile; cum OPORINO
menses eheu! vixit iv. Obiit ann. salut. M.D.LXV.
xvi. Kal. Aug. cum Christo æternūm, victura.

Vicerat insanos fluctus vocalis Arion,

Et portu in medio naufragium patitur.

*Quid superest misero? calum mihi portus, & aura
Christus, quóq; vebar mors mihi Delphis erit.*

AETERNITATI SACR.

IOAN. OPORINVS, Basil. Typographus do-
ctus, operosus, elegans, libris innumeris, virtutum
hærede ex i v. cōiuge vnico relicto. pub. lacrymis
priuata pietate sexagenario maior heic conditur.

Frugifer Autumnus perijt Dis notus, & orbi.

Orthion, elapsus nautis, mediatur Arion.

ITEM.

Quantula sint hominum corpuscula, disce viator.

Magnus O P O R I N V S conditur hoc tumulo.

Huius viri tumulum quidam amicorum eius his-
ce verbis ornare meditatus est.

OPEROVS OPORINV

HEIC SITVS EST.

ERGO REQVIESCIT ARION!

DIXISSE PLVRA FAS NEFA ST:

An. sal. M. D. LXIIX.

Prid. Eid. Iul. ætat. suæ L X.

ALIVD.

*Heus viator, tristis spiritus & mentem
consumit, & ossa.*

O SVALDV^S ego BERVS fui, non Cous ille
senex, sed vrbis huius Hippocrates. Vixi latus, lat-
tus obiui, & domino vigilans, domino tandem ob-
dormiui. Quid vltra? Mortalitatis exuio, post
vxc. ætat. ann. heic deposito cum Christo latus
resurgam. An. C. S. CIO. IO. LXVII.

ALIVD.

*Siste gradum viator. Si bonus es morere
victurus, si malus es viue moriturus.*

HOCCE

C ONRADVS ego LYCOSTHENES Rubea-
censis, Philosophiæ perennis compendium, æter-
ni lumen datori benig. per XLII. valetudi-
nariæ ætatis, ann. M. VII. D. VII. sedulò serio-
que commentatus: IIX. Kalend. Aprilis, non im-
pruiso apoplexiæ turbine ad certam immortalit.
Anno eiusdem repar. M. D. LXI. præter votum
metumque abreptus, fortis literariæ multam sal-
tem, si non magnam reliqui vñiram posteris. Qui
potes meliora, debes, atque ut præstes in rem tuam
abi.

CHR

CHRISTO S.

IACOBVM RVDINVM Tribun. plebis Basil.
 cui præter cætera, illud etiam numinis benigni-
 tate contigit, vt ex IV. vxoribus pater esset XII.
 Auus XLV. Proauus XXVII. Lib. v. Neppe. XXIV.
 Pronep. XXIII. Superstites P. C. L. P. S. L. Ann.
 salut. M. D. LXXIII. ætat. LXXII. Tribun. XVII.
 Die Nouemb. XXIV. Quod virum verè magnum
 lapis quem S. V. F. G. non caperet, in æternq; spem
 resurrectionis sub hoc saxo cond.

*Clarus erat, quia magnus: erit quoq; clarior olim,
 AEmula si magnisit pia posteritas.*

ALIVD:

VICTRIX IN AMORE QVI ESCO.

C. S.

ELIZABETHA BEIBRA
fui.

Quæcunque habebam, mecum absulit
 Fidem, Pudorem, Pietatem:
 Quod non habebam, adepta sum in
 beatorum sedibus.

SAMVELI GRYNAEO I.C. mar. amantiss.
 libbb. item dulciss. luctum reliqui
 & lacrumas.

Obijecann. ætat. XLV. sal. M. D. LXXVI. vi. IXbr.
 CONGRATULANTES CONDOLENTO.

HYGIAE AE T.

ADAMVS à BODENSTEIN, Theophrasti Pa-
 racelsi, vt primus, sic fidus scitusque, & opere
 & ore, interpres, palmam victoriæ suæ Regi tri-
 umphantι oblaturus, mortalitatis exuuias nec
 metuens,

metuens, nec optans, solo hoc, cœloq; libero homo liber, fide depositus bona. Quas spe bona iterū repetet. ann. sal. CIO. IO. LXXVII. ætatis hebdomade septima.

*Nec omnia, nec omnes mihi
Placuere; quinam ego omnibus?
Non omnibus Cousenex,
Non Eremita Spagirus,
Num tu viator omnibus?
Deo placere cura, abei.*

AETERNITATI S.

DN. DEMOLINO ROCHEFORTIO Blesati,
Gallo, qui vrbis huius liter. secessum aulico splendori lübens anteposuit, viteque satur æt. an. LXVII.
X. Mart. spiritum virtute ac eruditione mobilem misericordi patri, reliquias corpusculi magnę matris REDD. THEODORVS ZVINGERVS EXTR.
HOCCE, non mutuum, amoris mutui munus, B.M.
P. CIO. IO. XXCII.

D. O. M. S.

Et maiorum splendore, & virtute propria nobis. Iuueni.

VITO CHRISTOPHORO VVELZERO,
Franenstenij, & Nusberge Domino, Illustris & inclyti viri Dñi Christophori VVelzeri, Sereniss.
Carolo Austriæ Exarcho, à Consilijs, & Carinthiæ Præfecti Filio; qui præter ætatem omni politiori doctrina, variarum linguarum peritia, & singulari prudentia instructus, Italia, Gallijs, Britânia, Germaniaque feliciter perlustratis, dum ad suos comodius redeundi expectaret tempus, Basileæ Rauracorum

ratorum angina, ardenti^{que} febri correptus, in cœlestem patriam piè emigravit, summo suorum, patriæ, & vniuersæ familiæ luctu; inuerso fatorum ordine, cariss. filio mater mœstissima F. F. Obiit anno Domini M. D. XXXC. VII. IIX. Id. Nouemb. Vixit ann. xix. M. v. D. viii.

S I S T E V I A T O R,
&

GEORGIO à COLLEN, patri octogenario, pro pietate tua condolet. Sic oris & moris probi heic conditur Eugenius, è nobili Coloniorum gente apud Megalopyrgenses oriundus, spes patriæ, columen familiæ, iuuentutis exemplar, dum Rheno per aestum recreatur, vortice abreptus, in ipso ætatis flore, in medio studiorum cursu, pro Italia, quam cogitabat, cælum adit. CIO. IO. XXCVII. XVI. August.

T R I N V N O S.

THEODORVS ZWINGERVS Basiliensis, cùm ex Philosophia tenebras; ex arte medica humanas miseras deprehendisset; summi boni cognoscendi potiundi^{que} desiderio accensus, Christiano Philosopho dignam mortis commendationem instituit, viuensque mortuus est, vt mortuus viueret. B. annos 54. mens. 7. d. 8. O. Ann. Christ. CIO. IO. XIIIC. 6. Idus Martij.

Alma fides abiit, spes indubitata recessit.

Per suor, intueor. solus Amor remanet.

ALIVD.

FRANCISCI HOTOMANNI I. C. mortales exequias, tantisper asseruadas, dum Christo iubente
Bb . immor-

immortales exsurgant, amici sub hoc faxo depo-
suere. Loco, honoris ergò, ab ædis curatoribus li-
beraliter concessò. Vixit ann. 63. m. 5. d. 20. Obiit
prid. Eid. Febr. ann. CIO. IO. XC.

Gallia progenuit, seruat Basilea sepultum,

Interitus expers nomen vbiq; viget.

Hunc pietas tumulam, tumulā hunc Astræa tuentur,

Astræa cultorem suum,

Cultoremq; suum pietas, post fata tueatur

Aduersa fata huic seculo.

Et si desertas gemebunda voce queruntur

Cultore priuatas suo:

Quin redditum ad superos infecta voce minantur,

Ni talis exemplum viri.

Huius tu inspecto tumuli, Pietate sequaris,

Ni nos sequamur posteri.

Hoc ipse è tumulo clamat post fata superstes,

Hoc ipse mandat posthumis.

IN AVLA ACADEMIAE PHILOSOPHICA SCELETORVM
Epigraphe.

Vtrumque sane donarium, hoc ciuis, hospitis
illud sui, Basilienses Academicci grato animo illu-
stri hocce loco inaugurat. A fronte potius, quam,
vt in triumphis olim, à tergo spectandum contem-
plandumq; proposuere: non tanquam Phidiæ, &
Praxitelis equos, sed vt, qui pij sunt, boniq; morta-
litatis suæ argumento ad immortalitatem prope-
rare, Naturæ verò operum studiosi, sexus & ætat.
discrimen citra neg. in humanis ossibus obseruare
discant, & exercere.

IBIDEM:

ANDREAS VESALIVS Bruxellen. Caroli V.
August. Archiatrus, laudatiss. Anatomicarum ad-
ministr. comm. in hac vrbe regia publicaturus: vi-
rile, quod cernis, Sceleton artis & industriæ suæ
specimen; anno Christiano M. D. XLVI. exhibuit,
erexitque. Sexto post lustro, FELIX PLATERVS
Archiatrus, & Medicæ scholæ Antecessor, conatu
ne maiore, an meliore successu Præceptoris ho-
spitale munus maritarit, fœcundarit, & exornarit,
quisquis eris spectator gratiosus, & eruditus, iu-
dicato.

IPSA DE SE SCELETA ITA
LOQVITVR.

Nostro pereundi scelere,
Aliena viuimus manu:
Pueri auctiores ossibus,
Agilisq; sceleto simiæ.

IN COLLEGIO INFERIORI E RE-
GIONE TABVLAE, VBI ALVMNI
*Erasmi cibantur, ab ipso autore scri-
pta leguntur hæc verba.*

Sudoribus emuntur literæ; sed pariunt immorta-
litatē. Vigilijs parantur; sed semel partæ non amit-
tuntur. Rarius contingunt; sed, vbi contige-
rint, indubitata simul, & pérennis
est possessio.

OPORINV S FORIBVS SVIS INSCRI-
PSIT.

*Quisquis es, rogas te
OPORINV S*

etiam atque etiam,

vt

Si quid est, quod à se velis

per paucis agas:

deinde

actutum abeas:

nisi,

tanquam Hercules,

defesso Atlante veneris

suppositus humeros.

Semper enim erit, quod est,

tu agas, & quotquot huc

attulerint pedes.

COLMARIAE.

IN CVRIA.

Oceanus quamvis fluctus pater excitet omnes:
Danubiumq; omnem barbare Turca bibas:
Non tamēn irrumpes per fracto limine: Cæsar
Dum Carolus populis bellic a signa dabit.
Sic sacræ querqus firmis radicibus astant:
Sicca licet venti concutiant folia.

AD D. AVGVSTINI.

Nugamur, mortemq; procul, procul esse putamus,
At medijs latet hæc abdita visceribus.
Scilicet ex illa qua primum nascimur hora,
Prorepunt iuncto vitaq; morsq; pede.
Partem aliquam furtim, qua se metitur & ipsa,
Surripit è vita quælibet hora tua.

Paula-

Paulatim morimur: momento extinguimur uno:

Vt lampas oleo deficiente perit.

Vt nihil interimat; tamen ipso in tempore mors est:

Et nunc interea dum loquimur, morimur.

INSCRIPTIO GYMNASII.

Patres Reipub. qui docendis atque discendis, cùm litteris, tum moribus ædes hasce posteritatis ergo FF. hortantur pergere, & macte virtute esse adulescenteis, ijsque studijs incumbere, quibus & sibi honori, & amicis gaudio, & reip. emolumen-
to esse possint. Ann. Dom. 1539.

Expertes inuidentia Musar. fores.

CONSTANTIAE.

EPITAPH. EMANVELIS CHRYSOLORAE BYZANTINI.

*I*lle ego qui Latium prisca imitarier artes
Explosis docui sermonum ambagibus, & qui
Eloquium magni Demosthenis & Ciceronis
In lucē retulit CHRYSOLORAS nemine notus,
Hic sum post vitam peregrina sede quiesco.
Roma meos genuit maiores; me bona tellus
Byzantina tulit: cineres Constantia seruat.
Quo moriare loco, nil refert, vndiq; calum,
Pœnarumq; locus mensura distat eadem.

IN SAXO FORNICIS.

Ante aram situs est D. MANVEL CHRYSOLORA, miles Constantinopolitanus, ex vetusto genere Romanorum, qui cum Constantino Imper.

migrarunt: vir doctissimus, prudentiss. optimus, qui tēpore generalis Concilij Constantiensis diem obiit, ea existimatione, ut ab omnibus summo Sacerdotio dignus haberetur. die 15. April. Conditus est anno 1415.

GENEVAE.

IN D. PETRI.

Reuerendus in Christo DN. AMBLARDVS Goyetus I. V. Doctor, & Theologus insignis, Apost. Pronot. Abb. Filiaci, Geben. Canon. pietate in Deum, & religione deuotus, apud principes, nobiles & plebeios, consilio, gratia & liberalitate conspicuus, impio fato concessit, anno à cunis Christi 1517. 7. Martij.

IBIDEM.

Reuerend. Pater PETRVS GRINETVS Apostolicus Proton. Geben. Canonicus, & generalis Vicarius meritissimus, Iurium Doctor celeberr, virtute, gratia & consilio potens, isto exanimis capulo tegitur; die sui obitus XXIII. m. IX. Anno 1531. Orate pro eo.

Qui nostra fuerat custos gratissimus vrbis,

Virtutem decus & religionis honos,

Praefule sub quinto sceptri donatus habenis,

Nunc diro mortis subditur imperio.

Marmore conclusus iacet & resupinus in antro.

Astra tenet virtus, cetera puluis habet.

Disce tuum quisquis simili pede claudere passum,

Et tergant oculos hæc monumenta tuos.

IOAN-

IOANNI CALVINO.

Epitaphium honorarium nunquam positum,
Sic CALVINE, quiescas, atq; leuis tibi terra
 Sit, tua quo possint eruere ossa canes.

Obiit M. D. LXIV. AEtat. LIV. Maij. XXVII.

AVGVSTANA.

Monumentum ab Iconoclastis dirutum.

PETRVS eram SCHAVMBERG quandam
 de stirpe creatus,
 Pilea rubra tuli, quæ mihi Roma dedit.
 Cardineos titulos Sancti Vitalis habebam,
 Vindelicam rex i Præsul hic Ecclesiam.
 Quadraginta & quinq; illic præsedimus annis,
 Cardineos titulos geßimus octodecim.
 Obiit XII. April. M. CCCC. LXIX. in arce Dilin-
 gensi. Translatus Augustam, & ante aram S.
 Victoris sepultus.

AD S. MARIAE.

Imp. Cæs. OTHONI August. III. ex gente ma-
 gni VVitekindi Saxonum Regis, Cæs. Othonis Au-
 gust. II. Filio Cæs. Othonis Aug. magni nepoti, Re-
 gis Henrici Augu. Aucupis Pronep. Othonis Ducis
 Saxonæ, & Rō. Imp. gubernatoris abnep. Lutolphi
 Saxonū Ducis ac nep. Brunonisq; Saxonū Ducis &
 VVitekindi Fr. trinepoti. Obiit x. Kal. Febr. anno
 sal. M. II. Regnorū xix. Imp. V. Quod viscera eius
 hic condita iacent, Fridericus III. Dux Saxonæ,
 Princeps Elector, Comes Prouincialis Thuri-
 giæ, Marchio Misniæ, & Sacri Romani Imperij

locum tenens Generalis, progenitoribus dulciss.
faciendum curauit. Salut. anno M. D. XIII. v.
Id. Maij.

AD PRAEDICATORES.

PHILIPPO Catholico, regi Hispaniar. &c. D.
Imper. Cæsar. Maximiliani Aug. & Mariæ D. Bur-
gundiæ filio. Qui vix. ann. 28. m. 3. d. 11. Obijt Bru-
gis, florentiss. ætate: magna R. P. Christianæ iactu-
ra: relictis patre, & filijs pupillis, Carolo regé, &
Ferdinando principe Hispaniar. &c. Anno salut.
M. D. VI. 7. Kalend. Octob. ob vitæ eius felicita-
tem Frat. Ioan. Fabr. deuotiss. posuit. ann. Christi
M. D. XIX.

IBIDEM.

Imp. **CAESARI MAXIMILIANO** Aug. Pio,
Felici, Hung. Dalm. Croatiæq; regi, &c. Quod suū
Austr. Archiducatum, ac etiam Röm. Imp. pac-
tum reddiderit, auxerit, ampliauerit, quodq; Phi-
lipp. filium, & Carol. nepotem, Hispaniar. reges
constituerit. Vixit ann. 63. Mens. 9. D. 19. Ob. VVel-
sæ, d. 12. Ian. salutis ann. 1519. regni anno 33. princ.
opt. Christianæque religionis acerrimo propug-
natori Fr. Ioan. Fabr. Augustan. Theologus, Maiest.
sua à consilio: deuotiss. faciendum curauit, atque
posuit 1519.

IBIDEM.

Imp. Cæs. **CAROLO V.** Aug. Max. Cæs. Fride-
rici III. pronep. Cæs. Maximil. Aug. & Ferdinan-
di Magni Hispaniarum Regis nepoti: Philippi, &
Ioannæ Hispaniar. Regum filio: Ob felicem eius
electionem, ab vniuerso populo Christiano desi-
dera-

dératam: de se an. etat. 20. vñanimi principum elec-
tor. consensu factam, 4. Kalen. Iulias. sal. an. 1519.
principi clementiss. Frater Ioan. Fabr. Theologus
ordinis S. Dominici, deuotiss. pos. Ann. reparatio-
nis humanæ 1520.

IBIDEM.

FERDINANDO, Principi Hispaniarum, Ar-
chiduci Austriæ, Duci Burgundiæ: Cæs. Friderici
III. Aug. pronepoti: Cæs. Maximil. Aug. & Ferdi-
nandi Magni Hispaniar. regis nepoti: Philippi &
Ioannæ Hispan. regum filio: Caroli Imp. Cæs. Ma-
ximil. Aug. v. fratri germano: principi pientiss.
Frater Ioannes Fabr. Augustanus, prædicatorij or-
dinis, deuotissimè posuit. Ann. hum. restauratio-
nis 1520.

IBIDEM.

Lector aueto. Frater Ioan. Faber: sacræ Theolo-
giæ artiumque Docto: ordinis prædicator. cōgre-
gal. Germaniæ Vicarius generalis: Prior Auguste-
sis: AEdem hanc sacram, ruinam ob vetustatem
minantem, partim Apostolice sedis beneficio; par-
tim verò ciuium Augustensium eleemosynis, Leo-
ne X. Pontif. Max. atque Maximil. P. F. PP. glo-
r. osiss. Cæsare remp. Christianam gubernant. Fa-
br. procurauit. Hieronymus im Hof, & Melch.
Stunz, August. max. laboribus, & incredibili cura:
Deo Opt. Max. Mar. virginī, Mar. Magdal. Ioanni
Euang. atque diuo Dominico, ordinis prædicatori-
rij parenti, intra trienniū, vix credas, à fundament.
F. C. anno Christi M. D. x v. Sept. x. Hoc volui vt
scires.

DEO IMMOR. SACR.

JACOBVS FUGGER humanæ fortis atque fragilitatis memor, viuus monumentum hoc, in quo condi mortuus voluit, ad perp. memor. proprio ære sibi vxori que præmortua, cum qua, ann. 14. mens. 2.d. 27. coniunctiss. vixerat, constituit: coniugisque monumento iungi voluit; ut quos viuos idem animus, eademq; sociauerat voluntas: ijsdem defunctis perpetuæ gloriæ atque honoris simula-
cra essent ynita.

Certa dies nemini; mors certa cunctis: incerta posterorum cura.

Tu qui es, ego fui. Qui ego sum, tu eris.

Io. Iac. Fugg. sibi, vxori, haredibusq; eorum.

D. O. M.

ALPHONSO GONZALI de Meneses à secreto cubiculo: seren. princip. Ferdin. Hispaniarum Infanti fideliss. ac opt. adolescenti: cui patrius decor arma inter honestiss. controuersias induit: qui que sub verbo principis contubernali nudum pectus præbuit: acerbo fato interempto. Fide, amore, veritateque sui desiderium hero facientibus. Bernardinus frater fratri mōrēns misero P. Ora pro eo beate Iacobe.

Rogante Sereniss. Principe Ferdinando; Philip-
pus Adler locum sepulturæ inter gētiles suos, non
minus piè quam liberaliter gratis concessit. Anno
à Christo incarnato 1526. m. Ianu. d. 6. Morientem
Musæ, Charites & Apollo plāxerunt: Pullata curia
condoluit. ann ætat. 28. mens. 5. die 23. yna minus
nocte. Vale Lector.

ALIVD.

Homo ortus tui rationem, ac termini, maximè tecum meditare. In Deo sit in primis fixa spes omnisque cogitatio. Cùm enim certa sit mors; hora incerta, neq; cognita vlli: haud curè minori sobrio & vigilanti vitæ æternæ tam iactura, quam lucrum esse debet. Ioannes & Michael à Stetten hæredibus ac posteris suis H. M. F. C.

CHRISTO SERVATORI S.

CATHARINAE nobili Turzonum familia: magnifici Raymundi Fugger. coniugi: pudicitia, pietate, vitæ sanctimonia, benignisque in egenos largitionibus insigni: relicti v. filij M. H. matri dulciss. ac pientiss. amoris ergo PP. Obiit an. sal. 1535. d. vlt. Febr.

IN FVGGERANO SACELLO

D. O. M.

JACOBVS FVGGER Augustanus, omnium sibi ordinis ac nationis ornamentum, Maximil. & Caroli V. Imp. à consilio, diuitiarum inusitatarum partu, liberalitate in omnes, vitæ integritate, animi magnitudine, nulli secundus: cùm nemini conferendus viuens fuerit; post obitum inter mortales referendus non erat.

IBIDEM.

VDALRICVS FVGGER Augustanus, aurea mediocritate, munificis Georgio & Iacobo german. fratribus non posthabendus, œconomiae atque omnis æquitatis, sacrorumque rituum seruansissimus, H.S.E. Vixit an. 72. M. 3. Obiit 1510.

PER

PERPETVAE SECVRITATI,

HIERONYMO FVGGER: Huld. sen. filio. generis splendore; corporis elegantia; animiq; dotibus insigni: Gloria verò equestris, cæterisq; virtutibus ornatissimo. cuius largas inter opes, absque curis anxijsq; negotijs; iucundos inter amicos, in otio hilariter ac benignè vitam traducere studium fuit, M. H. patruelis, & patruelles filij ex testamento hæredes, gratitudinis ergo, agnato opt. E. B. M. F. C. Obiit 26. Nouemb. an. sal. 1538.

D. O. M.

RAYMVNDO FVGGER, eximia integritate ac munificentia incomp. optimarum artium, atque rerum antiquarum amantissimo: studiosorum atq; egenorum patrono, & mecoenati vnico, ingenti relicto sui desiderio, magnoq; omnium luctu e-repto, v. filij moestiss. parenti pientiss. monumentum hoc P. E. P. Moritur an. salut. 1535. d. 3. m. Decemb. in ædibus, quas ex fundamento proprio ære construxit. Relato cadauere in hoc familiæ sepulchr.

ALIVD.

ADOLPHVS OCCO, A.F.A.N. Medicus Reip. August. hoc sibi monum. V. P. vt in eo cum vxore, ac liberis, ad extremum vsq; indicij diem mox ad futurum, mortuus quiesceret. Tu viator, quisquis es, quieti locum non inuidias. Vale, Abi.

Qui fuit æternæ Christus mihi causa salutis,

Exuuijs rursus vestiet ossa meis.

Eius dum reditu mihi vita salusq; paratur,

Interea tumulo molliter ossa cubent.

ALIVD.

ALIVD.

IOACHIMO IENISCH minori, pietate erga
DEVM, humanitate, & mansuetudine erga cūctos,
præcipue verò munifica in egenos liberalitate: vi-
ro præstantiss. vera in Christum fide, magnoq; cum
desiderio, omnibus bonis corporalibus posthabi-
tis, ad patriam cœlestem euocato: Anna Balerina,
vidua mœstiss. viro cariss. P.N.an. 1534. Kal.Sept.
Θ. 1573. 8. April.

ALIVD.

Venerab. Dn. CONRADVS BRVM, I. V.D.

Augusten. & Ratisbon. Canon. sic dispo-
suit.

Est hominis nasci primum: vixisse secundum:

Vltima post vitæ tempora mors sequitur.

Est fortunati benè nasci: viuere honesti

Et iusti: felix est benè qui moritur.

Ergo ego qui natus longo quoq; tempore vixi,

Durum etiam mortis sustinui imperium,

Nec fortunatus nimium: studiosus honesti:

Defunctus tandem regna beata colo.

CONRADVS patrio dictus cognomine **BRVMVS**,

Cuius in hac tomba molliter ossa cubant.

Ob Monaci, cum OEniponte, quò paulò antè
Cæf. Mai. Christianæ reip. caussa vocatus erat, do-
mum contenderet. An. Dom. 1563. à d. 20. Jun. 68.
annor. iam senex. cuius anima, cum piè in Christo
defunctis, in pace quiescit.

CHRISTO DEO OMN. SAECVL.

Sacram ædiculam,

que

quæ ante annos amplius M. CCC;

prima in hac vrbe

Christiano cultui dicata creditur:

quam an. Chr. MLI. restitutam

LEO IX. PONT. MAX.

Deo opt. max. & S. Gallo Abbatii
sacrauit.

Vetustate iterum collabentem

& ad proph. usus dudum redactam,

instaurandam C.

EVPHROSYNA à KREYT, collegij nobilium

Virginum ad D. Stephanum Abbatissam.

Anno P. Chr. N. M. D. LXXXIX.

IESV VIRGINVM CORONAE,

ET MEMORIAE

ELEVSIONE innocentiss. Virginis,

quæ ex illustri Kyburgensium

Comitum familia orta,

D. VDALRICO Episcopo, sanguine,

& vitæ integritate proxima,

collegio nobilium virginum

ad D. Stephani ante ann. amplius D C.

prima Abbatissæ nomine præf.

quod eius ossa.

ædic. instaurata, detecta,

religiosè iterū condita,

EVPHROSYNA à KREYT ABBAT. P.

Anno P. Chr. N. M. D. LXXXIX.

IN S. VDALRICI BENEDICTORVM
ABBATIA.

Viuus n̄ihi hanc, sub qua mortuus requiescerem,
Domum paraui:

Sun

Sum etenim CONRADVS MOERLIN,
Coenobij huius Abbas.

Noli obsecro mortuo iniuriam facere,
quam nec tibi fecerim.

Obiit ipso die Purificationis B. Mariæ, anno
M. D. X.

Fuit hic Abbas XLIII.

IN MEDIO TEMPLI CAMPIDONENSIS

ABBATIAE, ORD. S. BENEDICTI.

Monumentum VVOLFANGI à VIRIDI
LAPIDE,

vulgò Gruenstein, viri nobiliss. ac doctiss.

Salve viator, & noli terreri:

Communis hæc est, quam aspicis, mortalitatis
nostræ facies.

Sed qui sim requiris? Fui, non sum: Es, non eris.
Nec ego te in tenebris noscere possum,
sed ut te ipsum noscas, rogo.

VALE,

Nouissimorum tuorum nunquam immemor,
ut non pecces, & moriaris perpetim.

Obiit an. M. D. LV.

NORIMBERGENSIA.

IN NORIMBERGAM . IVL. CAES.
SCALIGER.

Diua mihi extremi da munera sacra laboris,
Non tamen extremo conspicienda loco.
Sed velut abducto veneramur in ordine cœlum,
Hic vbi naturæ fine quieuit opus.

Non

Non potes aethereis deducere sedibus astrarum;
 Inuenies, tibi quae Norica terra dabit.
 Hunc si corruptas terras Astraea relinquens
 Fatali statuit sede tenere locum;
 Quis putet horrifico societas Marte camenans?
 Sacra tamen duplex tempora laurus obit.
 Martus habe, & Phœbi felicia tempora laure,
 Sanctaq[ue] sit valido fædere iuncta fides.
 Omnibus ex isti ne tu ne demperis vnum.
 Addere quin potius omnia magna, tuum est.

IN D. SEBALDI.

IN AENEA TABVLA AVRO OBDVCTA.

ERASMVS TOPLER I. V. D. Protonotarius
 Apostolicus, ac Serenissimi Maximiliani Romano-
 rum Imperatoris Confiliarius, huiusq[ue] ædis Præ-
 positus bene meritus, dum patriæ operam intendit
 fidelem, Treueris solemni principum cōuentu vi-
 tam cum morte mutauit, anno Dom. M. D. XII.
 vii: Cal. Maij. Vixit annos L.

Tu lector vale, ac pro tanto viro ad Deum pre-
 ces fundere ne pigeat.

EXTRA VRBEM IN COEMETERIO
D. IOANNIS.

MEMORIAE ALB. DVRERI.

Quicquid ALBERTI DVRERI mortale fuit,
 sub hoc conditur tumulo, emigravit VIII. Id.
 April. M. D. XLVIII.

ALIVD PER BILEBALDVVM PIVC-
KHEYMHERVM.

Ingenium, Probitas, Cander, Prudentia, Virtus,

Ars,

Ærs, Pietasq; Fides, h̄ic tumulata iacent.

EIVSDEM CENOTAPHIVM.

Memoriæ ALBERTI DVRETI viri opt. ac
ætate sua pictoris absolutissimi, qui nō solum pri-
mus è Germanis picturam auxit, illustravit, & ad
seueriorem legem restrinxit: sed literis posteritatē
commendare coepit. Quamobrem, præcipue verò
ob mores compositos, prudentiam, ac modestiam
singularem, Nurembergensibus suis, imò exteris
omnibus fuit charissimus. Diuo verò Maximilia-
no, ac Nepoti eius Carolo Cæsaribus, nec non Fer-
dinando Hungariæ, & Bohemiæ Regi acceptissi-
mus: qui illum annuo largoq; stipendio fouerunt,
& summo prosecuti sunt fauore. Obijt autem non
sine magno amicorum desiderio VIII. Id. April.
anno M. D. XXVIII. Anno verò ætatis suæ LVII.
BILIBARDVS PIRCKHEYMERYS amico intes-
gerrimo M. POS:

AMBERGAE.

IN TEMPL O MONASTERII.

VOLFGANGVS HALLER à Raitenbuech
& Amerthal, Diuis Carolo V. Ferdinando
& Maximiliano II. R.R.R. Imp. necnon
Dn. Friderico III. & Ludouico Patri, & filio Co-
mitibus Palatinis Rheni Electoribus, &c. & Dn.
Ioanni Casimiro Comiti Palatino Rheni, &c. Tu-
tori, & Administratori Palatinat. Electoralis à se-
cretis & Consilijs. Positis hic carnis & in ea hæ-
rentis peccati mortalibus exuuijs.

Expecto resurrectionem mortuorum, & vitam in
cælo sempiternam, per IESVM Christum Dominū
nostrum, qui constitutus est à Deo Iudex viuorum,
& mortuorum: Quo cum ut post mortem æter-
num beatus viuerem, vixi semper, ut mo-
riturus, anno Chr. M. D. XCI.

PATAVIAE.

IN S. STEPHANO.

Natales mihi clara dedit nomenqz, propago.
Quæ nunc insigni dexteritate viget.
En ego Canonicus primis Patauinus in annis,
Casibus in magnis aspera damnatuli.
Corporis exposui vires in † Schismate totas, † scilicet
Ecclesiæ grādes ne caperentur opes. (Heslerian.)
Curia testatur fortes Romanalabores,
An mea profuerit officiosa manus.
Diuinos ritus, exactaqz, munia templi
Rite reformauit, quando Decanus eram.
Consensu Patrum concendi Pontificalem
Ecclesiæ Cathedram, Praesulis arma ferens.
Casaream Cameram Iudex bis lectus adiui,
Principibus gratus, Romuleoqz, duci.
Nunc functus vita tumba VIGILAEVS in illa
Antistes iaceo: spiritus astrapetit.
Obiit anno M. D. XVII. 8. Id. Nouemb.

ALIVD.

CHRISTOPHORVS cubat hic à TRENBACH,
Nobilis heros,
Prepositus templi, vrbs ò Patauina, tui.

Vix

Vir non maiorum saltem splendore, & honestis
 Et longè & latè notus imaginibus.
 Sed virtute, bonisq; animi tam notus in vrbe hac;
 Quām vel Aristides vixit in vrbe sua.
 Iustitiam coluit summè, dans cuiq; parato
 Pectore, quod proprium cuiq; sciebat, ouans.
 Quantus at in studio seruanda religionis
 Extiterit, facile hoc inde patere potest:
 Quod multos aluit iuuenes doctosq; bonosq;,
 Et foris, atq; domi, sumptibus ipse suis.
 Pauperie oppressos, fortuna humiliq; iacentes,
 Munifica est solitus sèpè leuare manu.
 Mortuus est verò sic, vt qui non moriturus
 Vnquam est: viuit enim cum genitore Deo.
 Corpus in hac vrna mortis ludibria passum
 Dormit, in hunc ipsum scilicet usq; diem.
 Quo caro consurget rursus mortalis, & antè
 Confluet, ætherei Iudicis ora sui.

POSTRIDIE S. THOMAE:

V V I T E B E R G A E.

IN TEMPL O OMNI V M
SANCTORVM.

HENNINGO GODEN Hauelbergensi, Iu-
 reconsultorum suæ ætatis facile principi,
 huius Ecclesiæ Præposito, ac B. Mariæ Er-
 phurdienensis Scholastico, Canonicōq; extrema èta-
 te, sed florentibus honoribus, Anno Christi 1521.
 XII. Kal. Febr. hic vita functo sepultoque, MAT-
 THIAS MEYER I. C. Cathedralis Hildenshei-
 mensis, ac prænominatæ Erphurdienensis Ecclesiæ Ca-

nonicus eius vltimæ voluntatis primarius execu-
tor, patrono optimè merito gratitudinis ergò
F. C.

FRIDERICI III. DVCIS
SAXONIAE.

*Hac quicumq; vides oculo properante viator,
Ad sacra ne pigeat sifere busta pedem.*

*Ille FRIDERICVS, duce quo Saxonia felix,
Ardua sacratum tollit ad astra caput.*

*Qui, quamuis tota arderet Germania bellis,
Effeci pacem gentibus esse meis.*

*At senio tandem longis confectus ab annis,
Hic tegor exigu⁹ conditus in tumulo.*

*Virtutum laudes, & famam longa mearum
Posteritas semper (sit modò grata) feret.*

Decessit anno Christi M. D. XXV. die V. Maij.

Vixit annos LXII. mens. III. dies XIX. horas
ferè IIII.

ALIVD.

ORA, ET LABORA. IN LABORE
PRAEMIVM.

*Hac MATTHÆE tenes te VVESENBECE
sub vrna:*

Sed laus doctrinae nescit in orbe mori.

Obijt V. Iunij, anno Dom. M. D. XXCVI. æt. LV.

Natus Antuerpiæ 1531. fùe etatis Iurisconsultorum Princeps.

IBIDEM.

*Hac PETRVS OTTONIS recubat sub mole
sepulcri*

Ille Mathematici ductor ad astrapoli.

Dam

Dum sacra Leucorij moderatur regna Lycae,
 Occubat, & cali patria regna migrat.
 Qui teris hoc saxum, nisi saxo durior hoc es,
 Dices: his benè sit corporis exuuijs.

IN D. MARIAE.

AD TABVLAM, IN QVA CHRISTVS CVM
 Discipulis Coenam celebrat.

Siue hanc, siue aliam referebas ore figuram,
 Gnate Dei, ex pura virgine natus homo:
 Certè hominis tibi forma fuit speciosa decori,
 Cui gratum adflauit lata iuuenta decus.
 Corpus & haud dubiè validum, toleransq; laborum,
 Quodq; famem potuit ferre, sitimq; diu.
 Hoc loca testantur multa, & distantia longè,
 Quæ cursu assiduo sunt per agrata tibi:
 Inq; preces vigiles, in tot certamina summum
 Robur erat, quod non frangeret ullus agon.
 Heipietas, si quantatua est? quam pignus amoris
 Ingens erga hominum, Christe benigne, genus?
 Quod fragili de carne hominum istos induit artus,
 Et morti horrendæ debita membra subis.
 Ut nostram carnem pollutam sordibus, ipse
 Contactu emundes, restituasq; tuo.
 Quod sumus ergo, sumus, te nos gestante, tuisq;
 Pendentes humeris vile leuamur onus.
 Hanc, ô Gnate Dei, miseram ne desere massam,
 Ne fiat stygio præda petita lupo.
 Sed placideq; foue, firmoq; amplectere nexu,
 Perpetus ut simius sarcina grata tibi.

IN MARTINI LVTHERI EFFI-
GIEM ANONYMI.

Tali Bacchus erat, tali Gargantua vultu,
Tale triplex mentum Pantagruelis erat.

IBIDEM.

Hic iacet extictus, prob! Mellerstadius ille,
MARTINVS POLLICH, gloria magna virum.
Philosophus, vates, Medicus qz, Theologus ille,
Prob! iacet hic nostræ Dux qz, parent qz scholæ.
Qui qz reformato vice cancellarius omnes
Sustinuit casus; Spiritus astra subit.
Obiit ann. Dom. M.D.XIV. vi. Kal. Ianu.

GEORGII BARONIS A LAM-
BERCK.

Quem florere vides hodie, cras occidit ille:
Quid sumus, ah? miseri? puluis, & vmbra sumus.
Puluis, & vmbra sumus, metâ properamus ad vnam,
Qui bene desierit viuere, saluus erit.
Sic quoqz, GREGORIVM lumen vitale reliquit,
Qui Lambergiacos sanguine natus erat.
Viuus ad ætheream migravit spiritus arcem,
Eius in hoc tumulo molliter ossa cubant.

GEORGII SCHVVICKERI.

Quisquis ades, tabulae ne sic mirere colores,
SCHVVICKERI studijs vt moueare parum.
Huius ad exemplum patrios tempisse penates
Discito, diuitias spernere disce puer.
Hic tibi vel iuuenis, veræ pietatis imago,
Hunc sequere in studijs sedulitate tuis.

Atqz

*Argita, SVVICKERO veluti tibi dexteræ sedes
AEthereas, sortem iudicis vrna dabit.*

VRSVLAE BVRENIAE SALOMON
ALBERTVS SEPTEMVIRALIS IN
aula Dresdensi Medicus hoc
mon. F.F.

*Hic posuit SALOMON ALBERTVS quatuor vni-
Vxorem, matrem, filiolasq; duas. (bras,
Surgere nemo potest diuinæ lucis ad auram,
Qui non mortali ponitur vmbra solo.*

GEORGIO A MILTITZ NOBILISS.
Adolescenti ætatis XVII.

*O vitam inuitā! O spem exspē, sortemq; gemendam!
Ofata tristia, commoda atq; incommoda?
Vita fugax hominum est, volucrisq; simillima somno,
Et omnibus breue est, & irreparabile
Tempus; purpureum florem mors atra iuuentæ
Carpit, senectam demetitq; marcidam.
Mente vrgescensem rara, gente atq; vigentem
Car(a)beu(dies) speculum iuuentæ atra abstulit
MILTITZVM morale decus, patriæq; perenne
Alter mihi hoc non carior, non rarior.
At citius moriens, citius petit aetheris aulam,
Elysium & ipse cum beatis incolit
Christicolis: præmisso haud perijisse putetis,
Et cum Deo regna tenere cœlica.*

D. O. M. S.

*LVDEMILLAE FRIDESINAE ALBINÆ,
prisca matronarum virtute ornatissimæ vxori,
vñanimi, concordi, fideli, dulciss. cum qua sine lite*

vixerat PETRVS ALBINVS Niuemontius consi-
iux desolatissimus, mœroris indefessi, meritò pos.
Vixit ann. XXIII. M. V. Obijt II. puerpera. III.
Kal. Mart. anno M. D. LXXXII.

Corpus terra, meliora cælum possidet.

Dóμε βλέψον ἀνω.

Vitam ego, te geminam vixi viuente, fuisti
Supra hanc, quam viuo; tu quia vita mibi.
Morte tua exanimis viuam, nam conditur vna hīc
Maxima tecum animæ pars LVDEMILIA, mea.

ALIVD.

Depositum hīc est, spe certissimæ resurrectionis, corpusculum IOANNIS FREDERICI à VVEIHE I. C, filioli cariss. qui dum in hoc mundo annum, i. v. mens. xvi. dies consumperat, ipse sōntico morbo consumptus, & mortuus est, VII, Julij, anno M. D. LXXXIV,

*Felix ô nimium futurus olim
Est, cui sic citius mori placebit,
Quam mundo male serius perire.*

P. P. M. F. C.

MICHAELIS VARADINI
HVNGARI.

Dum benè sperata virtutum laude placeret,
VARADINI MICHAEL patria cura soli,
Mortuus in priscas olim redditura figuræ,
Nuper in hac sterili membra reliquit humo.
Dum tamen exuicias retinebit corporis vrna,
Hospita fiderium pars colit ipsa polum.

Quis-

*Quisquis es, & gelida positum spectabis arena,
Expectes vitæ tu quoq; fatatuæ.*

Obiit anno M. D. XC. VII. Octob. ætat. XXIV.

IN CAMPO SANCTO.

ANDREAE FREIDEMANNI.

*Hac FREIDEMANNIADES lapidis sub mole qui-
Nec poteram tumulo floridiore tegi. (esco,
Quot dilecti putas me circum pignora matrum
Hocce peregrino contumulata solo?*

*Integritas vitæ, morumq; virilis honestas,
Et studij vigilax, & pietatis amor.*

*Clarabant iuuenem, poterantq; referre parentem,
Hos nisi conatus frangeret atradies.*

*Iamq; magistralis sferabam præmia mitra,
Cum fluerent vita lustra quaterna meæ.*

*Ista quidem magni facienda, sed omnibus vnum
Præfero, quod? faciem posse videre Dei.*

Obiit die XXX. Iunij anno M. D. IIC.
ætat. XX.

MICHAELIS MENCII.

*Natus erat cano patri, atq; hoc carior illi
Natus erat, vite sed breuis vsus erat.*

*Nam primis animam iussit mors ponere cunis,
Et vix visa illi vita relicta fuit.*

*Quo breuius vixit terris, hoc æthere viuet
Longius: hæc mœstum spes leuat vna patrem.*

Obiit anno M. D. LXIX. die XXVIII. Decemb.
ætat. M. III. D. II.

EPITAPHIVM, QVOD BALTHASAR
MENCIVS LETHALITER DECUMBENS
Romæ sibi ipse fecit.

Parcat liuor iners tenebris & morte sepulto,

Cuius nunquam vlli vita molestia fuit.

Stemmate Menciades, patria sum saxo, Camœnis,

Ars mea, & aeterno seruïst vsg₃ Deo.

Scis iam, qui fuerim. quis tu sis, nescio, Lector,

In tenebris: ipsum te rogo nosse velis.

VVIRTEBERGENSIA.

Illustriss. Principi ac Dominæ, D. ANNAE Du-
ci VVIRTEBERG. Ducis Vldrici, &c. filiæ
dulciss. Quam benigna Dei manus ex ista fragi-
li & caduca rerum humanarum cōditione, ne diu-
tius calamitosis & tumescētibus ærumnarum pro-
cellis misera quateretur, adolescentulam tenerr.
atq; in ipso blādissimo virginitatis flore an. Domi-
ni M. D. XXX. mens. Iunij XXIX. atatis verò eius
XVII. feliciter eripuit: huic, inquam, in hūnc lo-
cum amoeniss. vbi iam Carthusianorum latibula.
Auraci, cùm illic ann. XXIV. sepulta iacuisset, col-
laborerentur, traductæ Illustriss. Dux Christoferus
Dux VVirtemb. clementiss. vnicæ sorori suæ dile-
ctiss. ad perpetuam memoriam hīc erigi voluit, an-
no Domini M. D. LIV.

CHRISTO CRVCIE. GLOR.

Memoriæ Illustrissimi Principis Vldrici Ducis
de VVirtemberg. &c. infantis dilectiss. P. Qui vi-
xit mens. II. d. I. O. an. Christi M.D.LVIII. mens.
Iulio, d. VII. cuius ossa VIII. eiusdem mensis, hue
ad au-

ad auita conditoria deposita sunt. V. G. V.

Principis VL RIC I potuisti tollere corpus

Inuidamors, animam tollere nulla potes.

Scilicet hoc solo fuerat mortalis. At idem

Parte tamen viuit nobiliore sui.

D. O. M. S.

Vt omne natum caducitati subiectum, ita & eodem decreto, Illustriss. Princeps Maximilianus Dux VVirtemberg. &c. Anno salut. M. D. LVI. xxvii. die Augusti natus, mens. vi. dieb. xxii. superites, infans dulciss. parentes optatae vitæ desiderio priuauit ann. Christi M. D. LVII. mens. Mart. die XVII. Cuius ossa xix. eiusdem mens. huc ad auita conditoria translata sunt.

VVIR TZEBVRGENSIA, VEL HER BIPOLENSIA.

IN SVMMO TEMPLO.

C^ONRADO à THVNGEN Episcopo VVirtzeburg. & Franciæ Orientalis Duci, præcipuæ viro iustitiæ, egregiæ eruditionis, temperantiæ singularis, acutissimisq; iudicij, quem primo statim suscepit administrationis limite arrestum vesani huius seculi dissidiū, seditio, & calunia seueriter diu & contumeliosè habitum, vnâ cum Ecclesia eius, extremæ penè subiecissent internecioni, in Deo suffragante, aduersus iniquissimæ fortunæ procellas vigili prudentiâ, infracta dexteritate, tolerantiaq; mirâda grauiter superaseret;

set, & quiore seculo digniss. vixit autem an. plus minus LXXIV. præfuit an. XXI. mens. IV. dies X. Obiit XVI. Kal. Iul. Anno salut. M. D. XL. communis suorum moerore & luctu, vt umbra corporis comes, sic fascium cura, labor, ærumnæ, atque mille pericula; quæ strenuè vtentem sequuntur vnde, sed vincit ille cuncta, qui fudit Deo.

AD TUMVLVM MAVRITII AB
HVTTEN EPISCOPI EYSTETTEN-
sis, &c.

*A*spicis humanæ breuis ut sit linea vita,
Vt dubias veriset mors inopina vices.
*F*ata manent quemuis, humili seū stirpe parentum,
Siue sit à magnis nobilis ortus anis.
*G*randia nec prosunt vel pondera diuitis auri,
Lecta vel in rubro gemmea gaza mari.
*O*mne relinquendū est, cùm venerit horula mortis,
Suaue prius quicquid, vel tibi dulce fuit.
*T*alia peccati labes ab origine prima,
Noxius hæc meruit præmia lapsus Adæ.
*A*t benè qui vixit, moritur benè, dignus olympos;
Sanguis & quanquam corpus inane iacet:
*V*is tamen haud anima cum corporis interit umbra,
Vita sed huic Christus, mors erit ipsa lucrum.
*V*iue memor lethi quisquis cœlestia curas,
Sic lethi victor gaudia lata feres.
Vixit ann. XLIX. dies II. Obiit viij. Id. Decemb.
Anno LII.

IVLIUS EPISCOPVS VVIR TZEBVRG.
& DVX FRANC. CARISS. FRATRI SVO
Sebastiano Echtero à Mespelbron, V. I.
Doctori POS. Vt ti-

Ut tibi care meum frater testabor amorem,
 Qui raperis fatum iunior ante meum?
 Hoc tua componam, quod nunc licet, ossa sepulchro,
 Perpetuas animo constituamq; preces.
 Morte tua dolui, lacrymas fudere parentes,
 Tu sapiens, doctus, religiosus eras.
 Spes erat auxilio mibi te, sed vana, futurum,
 Imperij dum me sarcina bina premit.
 O vtinam pariter, possis vt viuere mecum,
 Tempora sint vita dimidiata mea.

Obiit anno Domini 1575. die 7. Nouembr. Ann^a
 etat. suæ 30.

IOANNIS SINAPII MEDICI
CLARISS.

Heu vester ille concidit S I N A P I V S,
 Lugete Musæ, quem tulit Suinfordia
 Mater parenti consuli. Vos inclytæ.
 Duxistis altis sub iugum montis Deæ,
 Vbi Latinas Atticasq; litteras
 Felix puer cum lacte primo disceret.

Maiora Phœbus huic repente contulit,
 Artem medendi industrium vt iuuenem decet.
 Hac ille carus regibus multis fuit;
 Primum Renatæ Franciæ ad ripam Padi:
 Deinde magno Präfuli Zobellio,
 Alijsq; multis: atq; cùm prudentia
 Praestaret, eloquentiæq; viribus;
 Quintas loquentem comprobauit Carolus.

Nil ergo mirum si modò S I N A P I V S
 Vinit, nec eius vñquam abolebitur decim.

*Mens sancta cœlo continetur, anxiè
Diem resuscitationis expetens,
Christo iubente quando spiritus suum
Corpus reducet, atq; viuent mortui.*

*Vale viator, & memor S I N A P II,
Cui Bruma vitam, Bruma funus attulit,
Vituumq; trade, mortuumq; te Deo.*

DEO IMMOR. SACR.

Et virtuti ac memoriæ clementiss. Principis Melchioris ex antiqua Zobelliorum gente, Reuerendissimi huius Ecclesiæ Præsulis sexagesimi, qui adolescentia multis magnisq; in negotijs acta, cùm proximum ab eo, qui primus est in amplissimo collegio, dignitatis gradum adeptus esset; vnamini deinde amplissimi Senatus consensu, caput Ecclesiæ VVirtzeburg. inclyræque Ostrofranciæ Dux factus, magna laude, summo erga suos studio, summa voluntate, egregia fide, singulari pietate, iustitia, temperantia annis octo Rempabl. administravit. Idē Marchico deinde bello sæuissimo, tentatis frustra sæpè conditionibus, extrema perpeti, quām suos in hostium potestatem venire maluit. Ideoque sumptus incredibiles, maxima pericula, damna, direptiones, incendia, omniaq; hostilia fortiter in tertium usque annum sustinendo; tandem prælio ac periculo vita, ter hostibus in fugam actis; patriam à crudelissima seruitute liberauit, pacem ac tranquilitatem subditis suis, Deo adiuuante, restituit: totique Imperio factum suum comprobauit. Sed, ô fallacem hominum spem, fragilemque fortunam, quadriennio post, pace iam composita, anno D. LVI. su-

præ

prà millesimum, XVII. Kalend. Maij à xv. coniuratis illius belli reliquijs, in prooppido infidianis, ex vrbe in arcem ascensurus, globo per papillam sinistram nefariè traiectus, vñà cum duobus nobilibus aulicis suis præstrenuis iuuenibus VV. Carolo à VVencheine, & Iacobo Fuchs, pro patria, quam conseruarat, mortem in Christo feliçem, nobis autem perluctuosam, Princeps opt. gloriouse oppetiit, cùm annos XIII. mens. VIII. dies v. præfuisse, Reuerendissimus amplissimusque Princeps Fridericus à VVirtzburg, Episcopus, ac Franciæ Dux, successor, & in eius morte decoranda studiosissimus. H. M. P. C.

ALIVD.

Conditur hac DANIEL STIBARVS vir man-
gnus in vrna,
Quem meritò sequitur gloria, fama, decus.

D. O. M. S.

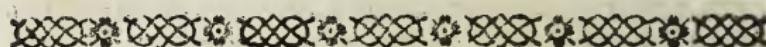
D. DANIELI STIBARO à Rabeneck huius ædis, ac aliarum aliquot Canon. & præpos. Eq. Ord. viro, pietate, eruditione, rerum experientia, omniq[ue] adeò virtutum genere, non priuatis tantum & suis, sed summi ord. principib. etiam exterris probatiss. necnon literatorum ac bonorum omnium fautori patronoq[ue] singulari: qui in grauiss. Reip. negotijs annis amplius xx. summa fide & integritate versatus, ita vt salutari eius consilio multoties adiutam sese patria perspexerit, pro cuius & salute, bello turbulentiss. temporibus necessariò legationis munere perfunctus, deficientibus in itinere viribus, breui post tempore, nō sine magno multoru[m], ac opt. cuiusq[ue] mœrore, succubuit.

Vixit

HERVORDIAE.
Vixit annos plus minus III. Execut. Test. F. C. C.
Anno 1555.

EPITAPHIVM CONRADI EPI
SCOPI.

*Hic procumbo solo, sceleri dum parcere nolo,
Vulnera facta dolo dent habitare polo.*

HERVORDIAE.

IOAN. GLANDORPII MONASTE.
RIENSIS.

Luce bis vndena Febrai Glandorpius atris
Absumptus curis in sua fata ruit.
Ossa boni cineresq; viri tegit humida tellus.
Aspectu fruitur mens animosa Dei.

E REGIONE IN COLVMNA
LAPIDEA.

GLANDORPI, cuius studiumq; fidemq; Iuuentus
sensit, amans tellus hoc capit ossa sola.

DE EODEM HENR. SIBAEVS
OLPHENIUS.

Lector amans Christi, iacet hic Glandorpius ille,
Musarum cultor, Pieridumq; decus.
Quem nunquam viuum Germania tota prehendit,
Defunctum tumulus continet exiguis.

MAGDEBURGI.

IVL. CAES. SCALIGER.

Vos

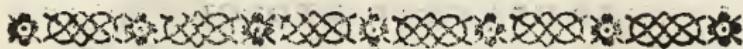
Vos ego magnanimis invictos Saxonas armis,
 Atq^z graues Martis turbine canto duces.
Non Macedo tu miles eras. Sic Gracia mendax
 Facta tua in laudes transfluit alta suas.
Non veteres buc te quondam misere Britanni:
 Quin iam seruiuit terra Britanna tibi.
Ipsa tua es: primumq^z, tuis cum montibus orta:
 Cum cœli ipsius finibus orta tui.
Diues agri, diues quaesita vestis, & auri;
Gens, dubium est, armis, iustitiae prior.
Est hominis, patrijs alios bene vincere telis:
 Iustitia teipsum vincere velle, Dei est.

OTTO I. IMPER. OBIIT ANNO
 D. CCCC. LXXIII. ET SEPVLTVS PRO-
 pè coniugem * Editam cum hac * alij legumne
 inscriptione. *Idithæ.*

Tres luctus causa sunt hoc sub marmore clausa,
 Rex, decus Ecclesiae, summus honor patriæ.

IN MEDIO FORO VRBIS
 VETERIS.

ROLANDVM vix vetustate agnatum, Consules
 D. Ioan. Scheyring, artium & utriusque Iuris Do-
 CTOR: & D. Heyne Aleman, S. P. Q. M. expensis re-
 nouari ac restaurari curarunt. Anno Domini M:
 D. XXXIX.

ARGENTINAE.

AD PRAEDICATORES.

Dd

Cedite

Cedite pictores, hinc blandi cedite vates,
Oratorq; tuo flumine constiteris.
SI V R M IV S vt fuerat, non est imitabilis arti,
Talis & ingenio, talis & ore fuit.

Sturmiorum genti, cuius antiquitas à Rudolpho Habsburgio Romanorum Rege confirmata fuit, perpetuo nobilitatis Offenburgicæ beneficio, quod ab eo VVernherus Sturm.accepit: qui anno 1560. Senator erat. Iacobo item Sturm. orname-
to maiorum, exemplo nepotum, anno Christi 1524. Senatori, 25. xv-viro, 26. XIIII-viro, sèpè
Prætori, XCII. ad comitia Imp. conuentas Princi-
pum, ciuitatis legato: Quibus legationibus ab vr-
be absuit annos propè nouem: Qui gratis, maio-
rum exemplo, patriæ consulere maluit, quàm Ele-
ctorum & Principum consilijs, magno suo emolu-
mento præfici: constitutis suo consilio Scholis:am-
plificata sua pecunia bibliotheca: auctisque suo
testamento Scholarum fructibus annuis 50. aur.
argen. nato anno Christi 1489. mortuo 1553. A Etâ-
tis 64. pleno ac 10. Augusti, hebdomade 12. 30.
Octobris: optimo ciui: clarissimo viro: charissi-
mo fratri: Fridericus & Petrus Sturmij, amoris,
honoris, memoriæ, exempli ergò hanc tabulam
posuerunt.

IOAN. STVRMIVS F.Argentor.ann.1560.

IOANNIS GVINTERII
ANDERNACI MEDICI.

Hic situs est ANDERNACVS prope coniugis ossa,
Exspectans regni gaudia lata D:i.
Certabant virtus, pietas, doctrina, senectus,

Et vo-

Et voluit primo qualibet esse loco.
 Sed vicit pietas, animamq; per aethera Christo
 Adduxit, cuius numen adorat ouans.
 Ingenuas coluit felici fidere musas,
 Paeoniaq; tulit pluribus artis opem.
 In terris famam, nomenq; reliquit honestum,
 Spiritus it cælo, membra recepit humus.
 Excessit septem decies ac amplius annos;
 Mens tamen in sano corpore sana fuit.
 Sed quid opus multis? laus vni hac sufficit una,
 Ingenio magnos vicit, & arte viros.

Obiit anno M. D. LXXIV. IV. Octob.

RATISBONA.

IN CVRIA SEQVENS INSCRIPTIO
 AVREIS LITERIS IN TABVLA
 MARMOREA.

Quisquis Senator Curiam officij caussa in-
 grederis, ante ostium priuatos affectus om-
 nes abijcito: iram, vim, odium, amicitiam,
 adulationem. Reipub. personam & curam subijci-
 to. Nam vt alijs æquus aut iniquus fueris: ita quoq;
 Dei iudicium expectabis & sustinebis.

LIPSICA.

IN LIPSICAM IVL. CAES.
 SCALIGER.

LIPSIA, se ostentans sublimibus aurea tectis,
 Lumina dum saturat, mens perit icta fame:
 Dd 2 Vecta

Vecta quibus ratibus longinqua marmorata terra?

Vnde frequens flavi pura nitela Tagi?

Huc Cyprum, huc Temesum, huc Arabas, huc Serica

Sedibus euulsa huc Indica regnatis. (dices

Cum gemma bibitur, vincuntur nectare gemmæ:

Sed linguae varius vincit vtrung₃ nitor.

Nec Germana tamē vitiatur LIPSIA luxu:

Ast hunc Germanum Lipsia magna facit.

I N C V R I A.

Perditus est cupidè qui turpia fœnora captat,

Fraude suam parto ditet ut ære domum.

De malè quæsus ni tertius excidat hæres,

Nec quartus certè nullus adire potest.

Sed magis ille sapit, Domino qui fidere nouit,

Inq₃ sua degit conditione pius.

Hunc vltro sequitur cunctarum copia rerum,

Et velut in somno quod cupid omne, capit.

TITZMANNI DVCIS MISNENSIS

IVXTA ALTARE D. THOMAE

trucidati.

TITZMANNVS ego sum: me olim genuere pa-

Albertus Princeps, Margaretaq₃ pia. (rentes

Imperium titulumq₃ dedit Thuringia nobis:

Marchia Lusatiae, Misena & ipsa potens.

Quaq₃ patet vetus in planis Libano tria campis,

Et quæ mundano flumine Ptisna lauat.

Frater erat Fridericus idem Mauortius heros:

Propatria mecum prælia dira subit.

Nam superare datum est nobis vicitribus armis

Bohemiam populos, Saxoniæq₃ duces:

Mar-

Marchio de Brenburgk VV aldemar nomine dictus,

Agmine deuictus vincula nostra tulit.

Ascanius Princeps cecidit quoq; cuspidem nostra:

Sed vitam supplex hic miser emeruit.

Romulidum reges, Albertus, Adolphus, & alter,

Non poterant nostras frangere Marte manus.

Viribus, ô pietas, nostris sed terga dederunt:

Cæsareis opibus tunc ego diues eram.

Innumeri & nostro cæsi sunt ense Sueui,

Audentes patrios sollicitare Deos.

Omnia sic vici, durum sed vincere fatum

Non potui, Lachesis quod dedit atra mihi.

Obijcit illa mea crudelis pectora ferro,

Dum steteram cautus in medio Ecclesie.

Sic victor victus cecidi, virtute triumphos,

Et laudes meritas non rapit nulla dies.

Obijt 8. Cal. Ianuar. anno 1280. Dantes Florentinus fecit.

ALIVD.

Siste viator gradum, pij manes te rogitant. Monumentum quod cernis HVGOOLDO PFLVG est conditum. ast ipse longè aliud, quod nullis unquam consenescit seculis, sibi liberalitate ac virtute insigni viuens posuit. Vixit annos XLVI. Mortuus xxv. Septemb. anno † Hæc te scire volui. Aue amice. Vale.

D. O. M.

SIMON PISTORIUS LL.D. Obijt III. Non. Decemb.an. Christi M.D.LXII. ætat. LXXIII. pater liberorum XXIII.

VITA NOSTRA FIDEI VITA EST,
NON CONTEMPLATIONIS.

Clauditur hoc tumulo SIMON PISTORIVS, is qui
A patre præclaro nomen auoq; tulit.
Saxonice vixit qui Cancellarius aulae,
Ulta quinq; gerens lustra regentis onus.
Ingenio præstans, studio indefessus, honore
Summus, consilijs utilis, ore potens.
Quod mortale fuit tellus tenet: indita fama
Nominis haud ullo stat violenda die.

Patri clariss. filij moestiss. P. C. P. C.

IN AEDIBVS HORTORVM D. MARCI
PFEIFFERI.

Cum meus in medio Dominus me poneret horto;
Nocturnis terror furibus, inquit, eris.
Iam dices, quis te metuet casa muta? sed audi,
Iniustum terret qualibet umbra virum.

IBIDEM.

Heu tu, quisquis in hac furtim viridaria reptas,
Ne continge tua non tua pomæ manu.
Sed tangis, video: faxit Deus ergo quod opto,
Cum malis nostris & mala nostra feras.

IN AEDIBVS D. AVERBACHI
INTERIORIBVS.

Quæ neg; pauperibus, neg; mole potentibus auri.
Nec pueris noui parcere, nec senibus:
Mors vocor, impositū nunquid male dixerō nomen?
Quod fugere à morsu res nequit orta meo.

HOMO BULLA.

IBIDEM.

AEdificandi omnis ratio à necessitate primùm
orta est, eam pòst aliuit commoditas, & honestauit
v̄sus; vltimum fuit, vt voluptati quoque nonnihil
indulgeretur.

EXTRA.

*Mors certa est, incerta dies, hora agnita nulli,
Extremam quare quamlibet esse puta.*

MOGVNTINA.

AD D. FRANCISCI ANTE SVM-
MAM ARAM.

*Q*ui sacra Christigenis pādebat fœnore multo,
Talis IOANNES stabat eratq; FERVS.
Artificis dextrapangi mens Enthea nescit:
Illa sed inscriptis conspicienda venit.

Obiit anno Christi M.D.LXXI.

IN S. MARTINI.

Bis Praesul factus Comes ET SENBVRG DIET-
HERVS,

*Moguntinam arcem struxerat atq; scholam:
Hoc voluit tumulo corpus condi miserandum,
Ciubus aethereis dans animamq; Deo.*

Obiit anno M. CCCC. LXXXIII. VII. Maij.

SPIRENSIA.

IN SVMMO TEMPL O.

Filius hic, Pater hic, Aius hic, Proauius iacet isthic,
Hic Proaui coniunx, hic Henrici senioris.

CONRADVS II. Imp. Obijt an. 1039. ii. Non.
Iulij.

GISELA. Imperatrix obijt xv. Kal. Martij.

HENRICVS III. NIGER, Obijt an. 1056. iii.
Non. Octob.

HENRICVS IV. SENIOR, Obijt vii. Aug. An-
no 1106.

BERTHA Imperatrix obijt vi. Kal. Ianuar.

HENRICVS V. IUNIOR obijt v. Kalen. Maij, an-
no 1125.

IBIDEM.

Famosi Reges, clari Comitesq; Ducesq;

Et Reginarum nobilis vsg; phalanx:

Hoc in magnifico dum stabunt secula templo,

Vestrarum laudum fama perennis erit.

Quippe domo nostra cui munera magna dedisti,

Haud frustra placuit corpora vestrategi.

Sperasti precibus animas quandoq; leuari,

Hic facilem ad superos spes erat esse viam.

Vixite felices aeterna laude sepulti.

Quorum animas cœlum, corpora terra tenet.

IBIDEM.

Reuerend. ac illustri Principi ac Domino D.

GEORGIO Episcopo Spiren, ac Comiti Palatino
Rheni, Duciique Bauarie, admiranda clementia,
prudentia & pietate vndiq; conspicuo : ac demum
flagrante Anglo sudore, immatura morte defun-
cto, eius in Episcopatu successor **PHILIPPVS à**
FLERSHEIM, hoc monumentum cōstituit. Obijt
anno salut. M. D. XXIX. die XXVII. Sept. qui eter-
na luce fruatur.

IN MONASTERIO VALLIS VTRINAE.

FRIDERICI SPIRENSIVM PRAE-
sulis.

Epitaphium ridiculosum, & satis felix pro illo æuo,
Continet hæc fossa, FRIDERIC1 Præsulis offa,
Quondam Spirensis, Deus illum pascere mensis
Cali digneris: epulis quoq; iungere veris.
Anno milleno tricentenoq; secundo,
Atq; Kalen. quinto Februi datur is pius antro.

MISNICA.

Conditur hoc saxo, cui mortem Dresdena, se-
pulcrum
Misna dat, † HENRICVS † Friderici II. Ele-
principe stirpesatus. Etorum filius.
Tollitur in calum, teneris extinctus ab annis,
Tristitia hic matris prima dolentis erat.
Mortali quicquid de semine nascitur, illud
Mortali pariter conditione perit.
Obiit anno ætatis XII. xi. Kal. August. M. CCCC.
XXXIII.

ALIVD.

Dignus † Alexandri qui nomine posset haberi, † al-
ter filius Friderici II. Electoris.

Heur apitur manibus mors violenta tuis.
Talis erat facie, forma, virtute, vigore,
Maiorem ingenio ferret ut ore decus.
Sepè cadit crescens lysis radicibus arbor,

Dd s

Virtus

Virtus saepe suum concidit ante diem.

Obiit anno Domini M. CCCC. XLVI.

FRIDERICI, FRIDERICI II. ELE-
CTORIS F. OBIIT M. CCCC. LI.
x. Kal. Ianu.

MATER AD TUMVLVM LOQVITVR.

Vulnera terrena tuli, genitrix mæstissima: natis

Qua tribus creptis, iam viduata, gemo.

Quis titulos patrios feret, aut virtutis honores?

Quis sera atatis dulce leuamen erit?

Has tibi sparge rosas, hos flores pono sepulcro

Nate tuo, super alate recepte domo.

Cetera Christe tibi, tacita commendo querela,

Sum mater super sedibus, orta meis.

ALBERTI SAXONIAE DVCIS.

ALBERTI sita sunt hic clari Principis ossa,

Qui fuit invictus robore, pace, fide.

Aequabat calum, quo sospite Misna, supremo

Et tetigit super os vertice lata Deos.

Hoc viuente, fuit scelerum repressa facultas,

Hoc pro iustitia Principe pugna stetit.

Virtuti nunquam meritos subtraxit honores,

Fulgit in excelso pax probitasq; loco.

ALIVD.

Nondum genus mortis me & refertur,

Neq; adhuc sciunt populi, quid interemus.

Hic ferreum somnum capio sepultus,

ALBERTVS ille Frysijs timendus.

*Propago Martis, præliorum Enyo.
Multi putant hostilia obſidentem
Mœnia, trucidatum eſſe flammicrepæ,
Fundæ globo: multi negant ita eſſe.
Sat hoc tamen conſtat, carere vita
ALBERTVM, ab ortu Saxonum Duce m auita,
Ne Fryſijs iam nunc quidem timendum.*

EVGE VIATOR.

DVRVM, SI NESCIIS, FRANGIT PATIENTIA.

ANNA

Gentis BETSCHITZ nobilis foemina, immensis
malorum acta casibus, armis munita patientiæ vi-
ctrix ſæpe, nunquam succubuit, hic magnum ex-
emplū statuit, vnuſ funestus dies, tres charifimos,
Theodoricum Commerſad coniugem, duosque fi-
lios (infandum) grauidæ abſtulit, ipsaque ſola me-
renſis, ſecundis relicta nuptijs, que quidem quamuis
contigiffent, non perinde bonæ; tamen ſuo more
euicit patientia. Ergo malorum fortita terminum,
huc nomen ſuum illibata cōtulit. pudica, benigna,
patiens, matronasum decus omnium. In Chriſto
requiescit ſuauiter, Mortua eſt die xxv. mensis Iu-
nij, ætatis ſuæ LXXXI.

Liberi p̄iſſimæ matri mœrentes F. C.

FRIDERICI DVCIS GREGORII F.

*Moribus innocuus, præclaro ſtemmate Princeps,**Qui niuea placidus ſimplicitate fuit:**Illa luce diem vidit, qua milite mulso,**In Phryſios genitor de patria iuit agros,**Vno qui vixit tantummodo mense maritus,**Postq; aui septem luſtra, reliquit humum.*

ANTC

Ante patrem moritur, qui nulla prole relicta,

Post etiam vitam finijt inde suam.

Scilicet ex omni nil cuiquam parte beatum.

Fata manent iuuenes, credite, fata senes.

Obiit i. v. Kal. Mart. Anno M. D. XXXIX.

LAVRENTII HOFMANNI MUSICI.

In choro templi Afrani.

Hic iaceo HOFMANNVS, cantandi clarus ab arte,

Misniacæ quondam portio magna scholæ.

Francia nascentem, morientem Misnia vidit,

Dantem operam studijs Leucoris ipsa bonis.

Deserui terras, cum nondum lustra peractæ

AEtatis cœpi sex numerare meæ.

Si vitam queris, placuit mihi semper honestas;

Et studiui mores composuisse meos.

Sedulus impositum munus sine crimine gesji,

Primaq; cura mihi de pietate fuit.

Hac, quod debetur morti, sub mole quiescit,

Pars melior cœli regna beata tenet.

IBIDEM.

Nobilitas, & opes & clari fama laboris,

Et studijs mores excoluuisse bonis,

Magna viro laus est: sed mil præclarus illa,

Quam patriam & verum quam coluisse Deum.

Laude hac, Schleinicia de gente G E O R G IV S ortus

In vita fuerit, morteq; clarus erit.

Hunc tumulum nati caro posuere parenti,

Et dulci comiunx efficiosa viro.

Obiit anno M. D. L V. x. Kal. Febr. ætat. XLIII.

IBIDEM.

*Seribusum domus est, clari virtute parentes,
Nomen IOANNES, gens mihi Schleintzia.
Mors est visa quies, aliam scio speroq; vitam,
Hic cinis ipse, nouus quando futurus homo est.
Hoc posuit pietas fratrum officiosa sepulchrum:
Mens & amor nobis quatuor, unus erat.
Obiit anno M.D.XL. IV.Kal.Febr. etat. XLVI.*

PARATVM EST COR MEVM DOMINO,
PARATVM EST COR MEVM.

DEO OMNIPOTENTI SACR.

*HVG O decus gentis Maxenæ in flore iuuentæ
Concidit, ut rigua flos speciosus humo.
Fatalem in morbis varijs cùm cerneret horam,
Ad Christum toto pectore versus, ait:
Est tua delictis maior clementia nostris,
Victor, Christe, tuos sanguine mortis ero.
In te credo unum, corpus tibi pono caducum,
Inq; tuam patiens omnia trado manum.
HVG O Dei viuens templum fuit atq; quiescens,
Nunc colit in cælis aurea templa Dei.
Elizabætha parens, dilecta q; nomina fratrum,
Hoc mæsti titulum constituere loco.*

EXTRA VRBEM ANTE D. VVOLFGANGI.

IESV CHRISTO SACRVM.

*IOANNI RIVIO Atthendor. viro opt. & mag.
mor. seueriss. præclarè de præsentibus posterisque
merito; ornato à principib. culto ab eruditis: cum
Anna*

Anna con. & Paulo fil. morbo populari extincto,
hac terra condito. Georg. Fabritius Chem. Præcep-
tori suo incomparabili. Obiit Kalend. Ianuarij
M. D. LIII.

Dominitus adiutor in oportunitatibus.

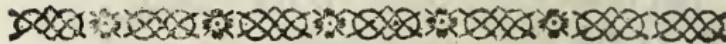

C E L L A E.

M E M O R I A E

CATHARINAE TILENIAE Cellensis, Melchioris Danquardi Secretarij Megapolitani vxoris pudiciss. septimum prægnantis, sed inter Hericopol. & Brunswigam ebrij aurigæ incuria cum viro & duobus filiolis bis vehiculo excusse, & ita consternatae & lætae, ut paulò post huc delata, abortum fecerit: & vndeclimo post die, ipsa quoq; piè obdormierit: & hoc ipso in templo, quod ante an. XVI. sponsa adierat, in spem latissimæ resurrectionis, sepulta sit. Anno CIO. IO. XXCI. Decemb. XII.

Maritus coniugi dulciss. & opt. de se meritæ pietatis ergo cum luctu & lachrymis P.

BRVNSVICENSIA.

IN TEMPLo CATHEDRALI.

Hiciacet HENRICVS quondam Dux, conditor huius Ecclesie, dignus nobilitate pius:
Moribus ornata sibi coniux est sociata,
Pauperibus larga, simplicitate pia.
Inclita MECHTILDIS Anglorum filia Regis.
Nutriat angelicus hos Deus ipse cibis.
Adiacet aptatus Rex horum sanguine natu-

OTTO

OTTO coronatus, vermibus esca datus.
 Huius erat post sponsa Philippis stirps genorosa,
 Filia formosa, nunc cinis, ante rosa.
 Qui legis hac metra, memor esto orans pro poeta:
 Quid caro, quid vita, quid res? nisi mors, cinis,
 umbra.

LVNEBURGI.

EPITAPHIVM HERMANNI TULLI-
 CHII, PRIMI SCHOLAE LVNE-
 burg. Rectoris.

Hermannus iacet hic **TVLICHVS** ille,
 Orator bonus, & Poëta felix,
 Huius sceptra schola tenebat urbis
 Magna laude diu, sed ante tempus,
 Tantum fat a virum abstulere mundo,
 Cum mœrore graui omnium bonorum.

Obiit anno 1540. Iulij xxviii. ætat. LIV.

GEORGII STENII CITHAROEDI.

STE NIVS hic recubat testudine ludere doctus,
 Cui peperit nullum Teutona terra parem.
 Cum moriebatur, Musæ Charitesq; gemebant,
 Tristis & abiecta flebat Apollo lyra.
 Ast cœlum risit. quoniam vt mortalibus ante,
 Sic insigne melos nunc canit ille Deo.

IBIDEM.

HENRICO HVSANO Isenacensi Turingo, ab
 ineunte ætate in Germania, Italia & Gallia bonis
 litteris & linguis exculto, & mox supra ætatem
 egre-

egregio oratori, politico & I. Cto. Saxoniz & multorum principum consiliario & legato, Cancellario Megapolitano, & post aulicarum iactationum tedium Luneb. quoque Reip. syndico, dexteritate & vsu rerum conspicuo: & in consilijs, transactiōnibus & pacificationibus mirificè expedito, pieque hīc defuncto in spem optatiss. resurrectionis vxor & liberi cum lachrym. PP.

CIRCA IDĒM MONUMENTVM. COELVM POLITEVMA PIORVM ĒST.

Christo vno duce carpe viam, sic itur ad astra.

Aurea puluereis præstant eterna caducis.

Nulli sine Marte triumphi.

VITA CRESCENDO DECRESCIT.

MORS LILIA SENTIBVS AEQVAT.

Nil si agili à fracto; quod tu esse solebas,

Ipse fui, fies tu quoq; sum quod ego.

LVBECENSIA.

IN LVBECAM IVL. CAES. SCALIGER.

Si referam; mihi quis credet? sub limina mundi
Ultima legiferi iura vigere Dei.
Ingenium, candorem animi, cultumq;
FORTIaque iniuncta pectora pura manu,
Dum mirata stupet terras Astræa relinquens,
Atq; putat cœli regna, resedit ibi.

IN SVMMO TEMPLO.

A. . M. C. LXX. ædificata fuit præsens Ecclesia,
per

per Dominum Henricum Ducem Bauariæ & Saxoniæ, & per Henricum III. Episcopum Lubecensem, & fundatorem Monasterij sancti Ioannis in Lubeck consecrata in honorem sanctorum Ioannis Baptistæ & Nicolai confessoris IESV Christi.

IBIDEM.

Anno 1465. prima die Februarij ex hac vita migravit DETHLEVVS RANZOW, Dn. in Neuersdorp, huius Ecclesiæ Canonicus, qui hoc loco, cum patre Henrico milite, anno 1464. die 6. mēsis Martij mortuo, sepultus est. Inscriptiōnem monumenti vetustate corruptam, H. R. Regius in Holſatia Legatus refecit, Anno Domini 1575. æt. 50.

Ordinis est sacri DETHLEVVS adeptus honorem,

Quisua de Canonum nomina iure tenet.

Quā colitur pulcrè templū cathedralē Lubeca,

Quaq; frequens largas arā ministrat opes.

Hic sua tranquilla traduxerat otia vita,

Conſilio præstans, ingenijq; bonis.

Sæua trucis genitor tractauerat arma Gradii,

HENRICVS celebri nomine veclus Eques.

Cum patre iam dormit sociā DETHLEVVS in vrnā;

Quaſacra baptiſti labra replentur aqua.

HENRICVS RANZOVIUS, Nobilis Holſatus, D. Ioan. F. Regis Daniæ, tam utriusque Ducatus Slesviensis & Holſatiae, quam Dithmarsorum Gubernator & loci tenēs, THEODORICO RANZOVI, summæ ſpei, optimæque & generofæ indolis, vixdum pubescēti filio ſuo dulcissimo, præpropera immaturaque morte ſibi erepto, nec non Nicolao Ranzouio, eiusque uxori Luciæ, à quibus

hic Theodoricus educatus est, in memoriam & certam futuræ resurrectionis spem statuit. Obdormiuit Lubecæ, Anno 1572. die XXVII. Iun. ætatis suæ II.

IN CATHEDRALI.

Humiin lapide.

D. HENRICI BROEMSTI.

*Stemmate præclaro doctore proconsule natum,**Doctorem Iuris atræ sepulchratenent.**Feridia vulgi patrijs dum sedibus exul**Imperij Consul Cæsar is & fit, Eques.**Sic mundi curis tandem, fessusq; senecta**Iungitur inuictus mortis agone Dœo.*

Obijt anno 1542.

IBIDEM IN SVBLIMI.

D. O. M. S.

Strenuo ac nobilitatis splendore viro spectabili, Domino H E N R I C O B R O E M S E N, Equiti Aurato, ac I. V. Doctori eximio, inuictissimique ac potentiss. Caroli V. Imperatoris quondam Consiliario fidelissimo, amplissimæque ciuitatis huius patricio, agnati, gratæ memoriae causa insignia hæc poni curauerunt. Obijt humanæ salutis anno 1543. die conuersionis Pauli, cum vixisset annos 67. dies decem & septem.

HAMBVRGENSIA.

IN COEMITERIO SVMMI
TEMPLO.

A Nno Domini M. D. XVII. in vigilia conceptio-

ptionis virginis matris glorioſæ, ſpectabilis & egregius vir, Dominus ALBERTVS CRANTZ, ſacræ Theologiæ ac Decretorum eximus Doctor, Ecclesiæ Hamburgensis Canonicus, lector facundissimus, doctiflormusque, & olim Decanus: morum ac virtutum ſpecimen & exemplar, patriæ decus, feliciter confeſſit in fata. cuius anima cum beatis molliter quiescat.

AENIGMA INCISVM LAPIDI SE-
PVLCHRALI IN TEMPLO CATHE-
drali.

O, MORS, CUR, DEVIS, NEGAT, VITAM,
SVPER
BE, TE, BIS, NOS, BIS, NAM.

Canon.

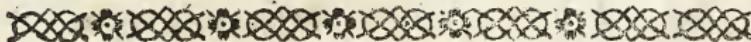
Ordine da primam mediæ, medianq; ſequenti,
Debita ſic noſces fata, ſuperbe, tibi.

Quid mortalis homo iactas te? quidue ſuperbiſ?

Cras forſan fies puluis & vmbra leuis.

Quid tibi opes proſunt? quid tūc tibi magna potestas?

Quidue honor? aut præſtas quid tibi forma? nihil.

BREMENSIA.

IN TEMPLO PRIMARIO.

BARTHOLDI RANTZOVI, qui obijt anno
M. CCCC. LXXXIX.

Funde viro lacrymas Brema, atq; hāc plāge via-
Extinctum, virtus quē ſuper aſtral euat. (tot
Bartholdi Ranzou preclaro ſtemmate nati
Hoc tumulo cineres offaq; clauſa iacent.

Dum vixit, sacro venerandus in ordine vixit,
 Buxthuda extremum clausit in vrbe diem.
 Cui vita, atq; animo studuit seruire pudico,
 Defunctum regnis, insere Christe, tuis.

IN CVRIA.

Tempore cum longo domus hæc collapsa fuisset,
 Orbág, iam cuncto pæne nitore foret:
 Sumptib; hæc proprijs voluit reparare GERARDVS
 Qui de RANZOO stemmate nomen habet
 Esset ut hospitijs sedes sibi grata, suis q;
 Qui cupiunt vrbis commoditate frui.

PALATINA,

SEV

HEIDELBERGENSIA.

IN HEIDELBERGAM IVL. CAES.

SCALIGER.

Nobilis Imperio Franconia dextra potenti
 Belliger o nulli Marte secunda viget:
 Cum victis ab se pepulit vectigal Alanis,
 Libera Germano nomine Franca fuit.
 Nec contenta suis angustis finibus (illi
 Quæ par virtuti terra futura foret?)
 Egreditur: superat. Germani ô pectus honoris!
 Victoris victos nomina ferre sat est.
 Non aliundè venis: Francus ue est Hectoris ullus.
 Quid petis à victo stemmata? tota tua es.

DVCM

**DVCVM PALATINORVM AD RHE-
NVM MONVMENTVM.**

ROBERTVS Bauariæ Dux, Comes Rheni Palatinus, Romanorum Rex, iustus, pacis & religionis amator, dignus Deo visus, qui pro Iustitia patetur. huius sacræ ædis & collegij institutor, hic cù castissima cōiuge Elisabetha, Norici Mōtis Burggravia quiescit. vita functus an. Chr. 1410. Cal. Iun. xv.

IBIDEM.

Cetera qui circum lustras monumenta viator,

Hæc quoq; non longa est, perlege pauca, mora.

Si Ducis audita est forsantib; fama PHILIPPI,

Clara Palatinae quem tulit aula domus.

Qui modò Pannonicam defendit ab hoste Viennam,

Et soluit trepidos obsidione viros:

Tunc cùm Threicij vastarent omnia Turco,

Et tremerent subito Noricæ regna metu.

Mox etiam impleuit magnum virtutibus orbem,

Vtilis hinc armis, vtilis inde toga.

Allius hac tegitur corpus venerabile terra,

Hic animam, hic vitam reddidit ille Deo.

Quod, te, si pietas sive mouet inclita virtus,

Iunctaq; cum summa nobilitate fides,

Huic opta ut cineres placida cum pace quiescant,

Condita nec tellus durior ossa premat.

Nam pius ad cæli sublatus spiritus arces,

Cum Christo viuit tempus in omne suo.

Decessit IV. Non. Jul. Anno Dom. M. D. XLVIII.

A Etatis suæ XLIII. cuius P. F. memoriæ Dux

Ottoheinricus Comes Palatinus frater amar-

tissimus, M. H. F. C. An. Domini M. D. L.

IBIDEM.

Illustrissimo Principi ac Domino D. VVOLERGANGO Comiti Palatino Rheni, Duci Bauariæ, &c. Philippi Electoris filio, inter eos qui ad iustum ætatem peruererunt natu minimo, Principi bonitate ingenij, honesta frugalitate, auitisq; moribus seruandis præstanti, & forte sua mediocri per omnem vitam contento, Illustriss. Princeps Frid. Tertius Elector hoc monumentum consanguineo charissimo fieri curauit.

Natus est anno M. IVC. XCIV. vlt. Octobr. exemptus rebus humanis 2. April. Anno M. D. LVIII.

IBIDEM.

Illustrissimorum Principum, Equitum auratum RODOLPHI ac LUDOVICI Comitum Palatinorum, Bauariæ Ducum, ac S. Rom. Imperij Archidapiferorum & Electorū lamentabilia deposita, altare quod cernis recondita tenet, lubrica sors rarum fauorem breuitate gloriæ ac vitæ compensauit: & hunc tamen ex tantis fortunis rudem, et si sanctum, tumulum cōcessit. Quorum prior tota patria illachrymantे acerbo funere raptus est anno Domini millesimo ducētesimo nonagesimo quarto, die 2. Febr. Alter anno mill. trecentesimo, decimo nono, die vndecima Augusti.

ALIVD.

FRIDERICVS Bauariæ Dux, Comes Rheni Palatinus, S.R.I. Elector, salus patriæ, prædonum fulmen, tres illustres hostes vicit, principatum auxit, & piè è viuis excessit. Anno Christi 1476. prid.

Id. De-

Id. Decemb. Fuit eius vite socia virtus; gloria mortis comes.

ALIVD.

Egregiam virtutem animi dextræq; valentis
Dum mecum tacitus cogito Beuteriche;
Hic Petrus, exclamo, forte Milesius ille
Pectore, Mopsopius vel Thrasybulus erat.
Ni Thrasybulus eras, Thrasybuli cur mihi viuax
Applaudit celebris spiritus è tumulo?

GVILIELMVS XYLANDER
vxorem alloquitur.

Quo saxum struis hoc nobis fidissima coniunx?
Quo mea defuncti versibus ossa notas?
AEterna ipse mihi viuus monumenta paraui,
Præueniens fati filia secunda mei.
Sed tua te, video, pietas non ficta, fidesq;
Exstruere hoc nobis certa coëgit opus.
En quid progrereditur? superat mala tempora fati,
Scilicet & verus funera nescit amor.

Obiit x. Februar. anno M. D. LXXVI. Anno ætat.
XLVI.

AD D. FRANCISCI.

DEPONENTI ANATHEMA, RELINQUENTI
BENEDICTIONE.

Sepultus in habitu D. Francisci Anno 1485.

Inuidæ clauserunt hoc marmore fata RODOL-
AGRICOLAM, Frisij spemq; decusq; soli. (PHVM
Scilicet hoc uno meruit Germania laudis,
Quidquid habet Latium, Græcia quidquid habet.

HERMOLAVS BARBARVS PATRIAR-
CHA VENETVS IN MEMORIAM RO-
dolphi Agricola summi viri.

IN SVPERIORI MONVMENTI PARTE
hac leguntur:

RODOLPHI AGRICOLAE FRISII ME-
MORIAE POS. VIGLIVS ZVICHEMVS.

IBIDEM.

DVRVM EST EXTRA PATRIAM MORI.

Hic ego RANZO A prognatus stirpe IOANNES,
Mortuus humana conditione cubo.

Cimbrica me genuit, sed non post fatâ recepit,
Sicq; peregrina sum tumulatus humo.

Hanc me pertraxit studiorum feroꝝ ad vrbem,
Principibusq; comes, nobilibusq; fui.

His licuit cunctis ad patria rura reuerti,
Vnum me reducem noluit esse Deus.

Sed bene mens etenim colesti sede recepta
Visitat aeterna docta Lycea scholæ.

Corpus humus tegit exanimum, dum suscitet illud,
Extremi Christus tempore iudicij.

Obiit an. M.D.LXXXII. Octob. xvii.

A Q V I S G R A N I .

IN TEMPLO B. MARIAE.

SVB hoc conditorio situm est corpus Caroli,
Magni & Orthodoxi Imperatoris, qui regnū
Fran-

Francorum notabiliter amplificauit, & per annos
x l v i . feliciter rexit. Obijt anno ætat. LXXII.
v. Kal. Febr. anno DCCC. XIV.

CIACCONIUS IN VITIS PONTI-
ficum tale ponit.

MAGNI CAROLI Regis Christianiss. Roma-
norumq; Imperatoris corpus, hoc sepulchro con-
ditum iacet.

COLONIENSIA.

IN COLONIAM AGRIPPINAM IVL.
CAES. SCALIGER.

Maxima cognati regina Colonia Rheni,
Hoc te etiam titulo Musa superba canit.
Romanistatuum: habitat Germania: terra est
Belgica: ter felix. Nil tibi diua deest.

IN AEDE CATHEDRALI.

DEO OMNIPOTENTI,

Maioribus suis, propatruis, patruis, fratrique dul-
ciss. amoris & pietatis ergo hic in fide resurrectio-
nis quiescentibus, REINHARDVS ex Baronibus
à VVestenburgh, & Comitibus in Leinigen, huius
collegij clarissimi Decanus, monumentum hoc le-
ctor posuit, in quo & se fatali lege solutum com-
poni viuus constituit. Mortuus est anno M.D.XLI.
xvi. Iulij, ætat. suæ XLVIII.

IBIDEM.

ARNOLDI VVE SALIENSIS CANONICI.
Quisquis es, in requiem si vis intrare beatam,
Atq; ita cum Christo perpetue pace frui:
Verba Dei auscultes, eademq; sequaris oportet,
Ergo dum datur hic viuere, disce mori.
Transitus ad vitam mors est, si credis in illum,
Qui mortem nostri captus amore tulit.

Obiit anno Christi M.D.XXXIV.

IBIDEM.

PROPE SACELLVM TRIVM REGVM.
Viator huc quisquis putatus venis;
Subsistē paulum quæso, paucis te volo.
Saxo sub hoc quod iuxta substratum vides,
Illustrium cineres Virorum verna occulit,
Quos S E I N A, stirps virtutibus claros tulit,
Honoribusq; auctos supremo in culmine,
Sacra adiis huius G O D E F R I D V S hic prior,
Alterq; I O A N N E S suæ gentis decus:
Ambo, sed exteris perinde ac patriæ
Bonusq; certatim omnibus carissimi:
Quos sauiens superba fatorum manus
Durum subire compulit mortis iugum.
Ergo pios Manes pijs votis iuuans
Hospes legens hac, quisquis es, dehinc V A L E.

IBIDEM.

D E O T R I N O E T V N I .

Reuerendo Principi, Illustrissimo Heroi ac D;
 D. Friderico, Saxonie Duci, Metropolitanæ ac
 S. Geronis Coloniens. Argent. & Bremens. Eccle-
 siarum

fiarum respectiuè Choriepiscopo, Canonico, The-
saurario, & Præposito, Ecclesiæ ditionisque Colo-
niensis Truxesiano bello afflictæ, acerrimo, cum
vitæ fortunarumque discrimine defensori, oppi-
dorum ac arcium recuperatori strenuo, firma in
Christum fide, primo iuuentæ decursu, religiosè
mortuo, Mauritius Saxoniz, Angariæ, & VVestpha-
liæ Dux, in perpetuam amicitiæ fraternæ nunquam
violatæ, Monumentum fratri ære suo mestissimus
pos. Mortuus Agrippinæ Coloniæ M. D. LXXXVI.
die XI. Mens. Decemb. Vixit annos XXXII. Mens.
III. dies VII.

Coloniae, in Choro Ecclesiæ Metropolitanæ.

D. O. M.

Ad memoriam Reuer. & Magnifici viri D. IO-
ANNIS VVALSCHARTZ Tungren. SS. Theol.
Doctoris, ac Metropol. Eccles. Colon. & D. Ceci-
liae Presbyteri Canon. trium portionum, pro 3.
studiosis perpetuo alendis, & missæ quotidianæ
hoc in loco fundatoris, hic ad æneum à se erectum
& dotatum Candelabrum sepulti, Executores ex
ære relicto mærentes, & salutem animæ precantes
P.P. Anno Domini. CIC. IC. LXXXXVII. Obiit an.
M. D. XCVI. Orate pro eo.

IBIDEM.

DEO OPT. MAX. TRINO ET VNI
Ob memoriam sacratissimæ Incarnationis Chri-
sti Saluatoris, & honorem SSS. Regum Ecclesiæ &
vrbis Colonien. Patronorū Reuer. in Christo Pa-
tri ac D. D. Ioanni Nopelio Lippiensi, S. Theolo-
giæ Doctori, Episcopo Cyrenensi, Reuerend. ac Se-
renissimi Principis & Dñi D. Ernesti Archiepi-
copi

copi Colonien. Principis Electoris in Pontificalibus Vicario & Suffraganeo, huius ædis Metropolitanæ Canonic. Presbyt. & Parochialis ad S. Columbam Pastori vigilantissimo, Anno post Christū Natum M. D C. V. VIII. Id. Ianuarij, qui dies illi natalis & fatalis fuit, Cùm LVII. ætatis exp̄ leuisset annum, pientissime defuncto, ad introitum huius Sacelli, inxta suum Patrum eiusdem nominis, generis, ordinis, ac dignitatis, sepulto, amici Executores, Amoris, & obseruantiae, in illum suæ testandæ causa mœsti posuerunt. Quo tu Christiane Lector pro ipsius anima precari memor essem.

Ibidem iuxta tombam Trium Regum.

IN COLLEGIATA S. SEVERINI
COLONIENS.

Ne intres in Iudicium cum seruo tuo Domine.

Epitaphium Reuerendi Clarissimi & Memorablem pietate Doctrinaque spectabilis viri, Domini GEORGII TISCHII VVirtzeburgici I. V. Doctoris huius insignis Collegij Decani & Canonici, adhac Sigilliferi Primarij, & Reuerendissimi Illustrissimique Principis D. D. Ioannis Gebhardi Archiepiscopi Colonien. Consiliarij. Obiit anno Domini 1568. die Sabbathi, 22. Mensis Maij. Anno vero ætatis suæ 57. ex ærumnoso Mundanæ peregrinationis Euripo in portum cœlestis patriæ reuocati, cuius Corpus ut potè terrenum huic terre redditum est.

i. CORINTH. 15.

Sicut in Adam omnes moriuntur, Ita & in Christo omnes vivificabuntur.

Teve-

*Te venerande gemit Republica tota GEORG
TISCHI què VVirtz purgh vrbs opulentatulit.
Consilijs est aucta tuis Ecclesia saxe,
Consilijs res est publica clara tuis.
Sed quid plangamus? Corpus iam pace potitur
In paradisiaca spiritus arce nuncat.*

IBIDEM.

EXECUTORES HOC EPITAPHIVM
POSVERE.

Reuerendo, & eximio Domino CONRADO
VVIPPERMAN VVideburgensi, S. Theologæ
Licentiato, huius Ecclesie Canonic & Decano
vigilantissimo, qui post multos magnanime sem-
per exantlatos labores, & post Iubileum honori-
ficè celebratum, pie obiit in Domino anno 1605.
die 3. Ianuarij.

IBIDEM.

*Siste sigILLifer hic sitVS est LV DgerVs He-
resbach;
Vir saCer Vt VIXit fVNDe preCes & abi.
IAC. B. D. auun. POS.*

Ludgero Heresbacio Agripp. I.C. Ecclesiae hu-
ius seniori Canonic, Iubilario & Scholastico, Ar-
chiep. Curiæ Colonien. Sigillif. maiori tam de
hac, quam Vniuersa Colon. Ecclesia optimè meri-
to, cùm post strenuam pro disciplina, Moribus Iu-
risdictione, ipsaque seruanda libertate Ecclesiasti-
ca, tribus ex ordine Archiepis. Principibus Elec^t.
Annis ferè 40. constantissimè Nauatam operam
finem & vitæ & laboribus imposuisset, benefacto-
ri hæredes PP. Obiit anno Domini M. D C V.
XIV. Calend. Nouemb. ætatis LXXIIII.

IN COLLEGIATA ECCLESIA
S. CVNIBERTI.

MEMORIAE IOANNIS FITZERI.

Hospes st̄a paullum, quod deico pellege, quo ius
Ossa s̄ont isteic maistissima confita, raptom
Veitæ eius moltum doctæ fleuere camæna.
Heic tuam erodit Præses Montane iuuentam,
Et Sacra Thoulogia nactus diademata clerom,
Atq; gregem, Cuniberte, tuum rexit, docuitq;
Sceitus erat, nunquam leuis, aut malu' doctu', fidelis;
Commodu', iouſtitia & custos, ambitor honesti.
Ingenium, quoi nulla malum sententia suasit.
Sarcophago hoc illum Collegæ deposierunt.
Mens diuōm endo domu perpes laitatur in auom:
Thomanæ exequias memores iuere camæna
Carminis has olli, hoc völui, nè nescius effes.

Pos: Io. Chel. K:

AD GRADVS B. MARIAE:

D. PETRO CLAPIS, alias BREITSTAIN,
Iurium Doctori & Professori ordinario famige-
ratissimo, insigni natalium stemmate ex ciuitate
Nouarię Italiæ oriūdo, huiusq; facelli S. Trinitatis
erectori, bonæ partis pecuniæ ijs qui Cantico pa-
ssionis Domini, quod TENE BRAE vocitant, feria
vi. intersunt dandæ, atq; stipis singulis diebus Do-
minicis in hac Ecclesia pauperibus quibusdā ero-
gandæ, Fundatori præcipuo, grata posteritas hoc
statuit monumentum, qui obdormiuit in Christo
Domino anno à Natiuitate eiusdē M. D. L. D. xv.
M. Septemb. in hac cripta sepultus, cum vxore sua

BELA

BELA à BONENBERG, quorum animæ in perpetua pace quiescant. AMEN.

AD LECTOREM.

*Siste gradum, hæc quo scripta legas, attende viator,
Exemplo simili mors comitata, beat.*

IBIDEM.

Ioanni ab Hersfeldt VVerdensi, vita quondam ac moribus probatis, fide integra Domini Ioannis Gebhardi Comitis Mansfeldensis Subdecani, in æde primaria vicem gerenti, Ludiger ab Hersfeldt frater, memoriæ causa ex Testamēto, eheu dolens, fieri curauit. Mortuus est morbo epidimiali, iuuenis adhuc, iam tum maioribus destinatus, quarto circiter & trigesimo ætatis suæ anno, tempore, quo Carolus V. Imperator, Hesdino in Atrebatibus recuperato dirutoque, Dorlacum extremo conatu nequicquam tentabat, Gallo impediente.

VINCE AETERNUM COELITVS.

AD DEI OMNIPOTENTIS

Honorem, & M. Reuerend. D. Hermanni Fabricij Stralensis, S. Theol. D. & Professoris, Ecclesiarum B. M. V. in Gradibus & Capitolio Canonici Presbyteri, Sammo Academiæ Colonien. Magistratu, multis pro religione Catholica laboribus, vita denique Anno M. D. LXXXIV. xxii. Iunij defuncti & hic sepulti, suique memoriam Reuerend. D. Godefridus Fabricius Stralensis, eiusdem Ecclesiæ B. M. V. in Gradibus Canonicus & Scholasticus, S. Theol. Baccalaureus, eius germanus frater hoc Monumentum pos. Anno M. D C. VII. xx. Decembr.

ALIVR.

ALIVD.

*Vt Titana rubri subiit pars altera Cancri,
Hermannus Christi prece vocantis obit.*

AD B. BRIGITTAE IN CHORO.

D. O. M.

Viator quisquis es, siste gradum, quod scriptum est lege; hoc is cuius causa scriptum, fieri rogat.

ANDREAE GAILIO Agrippinati, Philippi Iurisconsulto toto orbe celeberrimo, antiquæ virtutis & sapientiæ Viro, qui exquisitorum in Iure Civili operum auctor, supremi Sacri Romani Imperij tribunalis in Camera Spirensi Adsestor annos XI. Maximiliani secundi VIIII. Rudolphi secunpi Impp. VII. aulicus Consiliarius & Reſerendarius. Multis laboribus & difficillimis legationibus, Romæ politiæ conseruandæ causâ morbisque defatigatus, Anno salut. M.D.LXXXVII. die XI. Decemb. ætat. LXI. vitam exercitam & laboriosam, placita tandem & quieta in Christum pace mutauit. Anna Klawens I. & Christiana Kanengiessera II. vxor. & heredes charissimo ac B.M. coniugi gementes ac mœrentes pos. M.D.XC.

IN DIVI PAVLI PAROCHIALI
ECCLESIA.

D. O. M. A.

GERVVINVS CALENIVS Lippiensis LL. Licetiatus: sibi ac charissimæ vxori suæ SOPHIAE BIRCKMANNÆ, hoc monumentum posuit: qui hinc commune sepulchrum elegerunt, ut quos coniugalis charitas in vita arctissimo vinculo coniuxerat, in morte nō disiungeretetur. In spe letæ resurrec-

ctionis hic nouissimum diem exspectaturi. Interim piorum preces pro se sedulo exoptantes.

Vxor SOPHIA postquam cum Marito 30. annis Matrimonio unanimitate vixisset; primum naturae cedens, Anno 1589. die 2. Februarij, Animam Deo reddidit a quo accepit. Cuius corpus saxum substratum tegit, anima Deo fruatur.

Anno 1600. die 14. Sept. GERWINVS CALENIUS Maritus Coniugem sequens, in Domino obdormiuit; & hic iuxta Vxorem ut viuens iusserat, sepultus est.

VALETE SUPERSTITES; MORTALITATIS
ET IUDICII DEI SEMPER MEMORES.

DVM DATVR HIC VIVERE DISCE MORI.

IBIDEM.

D. M.

AC ARNOLDO MYLIO,
CIVI, TYPOGRAPHO, SENATORI
COLONIENSI:

OPTIMO, CELEBERRIMO, INTEGRERIMO,
ET BARBARAE BIRCKMANNAE,
MATRONAE HONESTISSIMAE,
CONIVGIBVS INTIMIS, PARENTIBVS
BENE MERITIS:

HVIC XXIV. APRIL. ANN. CHR. IC. IO:
XCVI. ILLI XVII. NOVEMB. ANN.
IC. IO: IV.

PIE DEFUNCTIS:

ARN. MARG. HERM.
MYLII, BIRCKMANNI, LIBERI
MERITO LVG. PP.

FF

PATREM

PATREM ANNO NEC DVM FINITO, SEQV-
TVS EST,
ARNOLDVS FILIVS,
QVEM HVC DEPOSITVM, LVGENT
SVPERSTITES.

OIIT VII. SEPTEMBR. ANN. CIC. 10C.V.

IN COLLEGIATA S. ANDREAE.

EPITAPHIVM VENERAND. ET DO-
CTISS. VIRI CORNELII SCHVLTINGII
Steinvv: SS. Theol. Licent. huius Ec-
clesiæ Canonici.

*Hæc tibi CORNELIVM SCHVLTINGH
præsentat imago*

*Viuum, qua viuus confaciendus erat.
Robore vastus erat, canus, vultuq; decorus,
Dotibus ingenij summus & oris erat.*

*Laurenti primum docuit, post rexit alumnos,
Hinc grauitas, illinc dulcor & oris erat.*

*Illud Apostolica, fecit hoc edis alumnum
Andrea merito præmia digna viro.*

*Hæc ubi pertus scriptis inclaruit vrbi
Quin orbi, ingenij dans monumenta fui.
Ossa sub hoc saxo latitant defossa sepulchro
Spiritus in calo carcere missus agit.*

*Vt LVX aXe poLI fortIs CasVra GeorgI
CœLItVs à Chara Morte VoCatVs abest.*

Obiit ann. M. D C. IY. xx. April.

APVD

APVD SS. MACHABAEOS.
AD SOLIVS DEI GLORIAM,
ET AEDIS HVIVS PATRONORVM
honorem, memoriam verò clariss. pro-
ximor. maiorum suorum.

Optimis ciuib. IOANNI BROELMANO
apud hanc Coloniam Claud. Aug. Agrippinen. An-
no post Chri. N. CIC. CCCC. XXCIIX. I. & an-
no XC. II. Coss. Gertrudi Kolginæ coniugi-
bus proauis: Petro Broelmano Patric. Ord. Eli-
sabethæ Bratsfchiæ, coniugibus Auis? Petro
Broelmano patric. Ord. Elisabethæ Songinæ con-
iugibus, parentibus cariss. cum his sibi & coniug-
i in comparabili Claræ Bachouiæ Echthiæ, libe-
ris dulciss. posterisque fortis humanæ memor;
Anno post Christi Nat. CIC. IOC. VI. Stephanus
Broelmanus Agrippinensis I. C. in Academia pa-
triæ per amplius quam xx. annos Professor intra
numerum Ordinarius, & Canonum denum pri-
marius Augusta Vicaria Comitua dignitate ade-
pta ponebat hunc apud suos cineribus quietis. LL.
dum ad eos æternum victuræ redeant animulæ;
precibus eas, quales optabis, tui non oblitus, adiu-
ua, quisquis postea legis.

AD PRAEDICATORES.

D. O. M. S.

MARIAE ECHERIAE BARTVICENSI Bel-
gæ, piæ, fideli, Ioannis Baruicius matri B. M. POS.
Vixit annos plus minus LX.

Nascendo ut morimur, sic morte renascimur; ergo

Ad vitam, mater, mors tibi pandit iter.

Octo hyemes patria mecum ciuilia propter

Bella aberas, patria nunc si uere aetherea.

IBIDEM.

GERARDI MATTHISII CANO:
NICI, ET REGENTIS GYMNASII
Montani;

*Quod satis est, vixi : iam quina decennia natum
Mors rapit. heu! nullus sum, nisi Christe, iuuēs.*

Obiit anno M. D. LXXIV.

Hoc disticō; fatō vicinus spiritu & vocē alacri cecinit.

D. O. M.

Margaris Eltenæ nec non antistita Vredæ
Hic Manderscheidia conditur orta domo
Vicerat ingenio sexum, virtutibus æcum,
Rem meritis, morum dexteritate genus.
Ad voces inopum non ostia surda fuere,

Haud agros vacuā sinit abire manū.

Tresq; decemq; dies ierat Sol piscibus, horam
Sol tenuit, Martem nox, quoq; Mensis habent.
LVstrIs blissenIs, trlbvIs annIs, MensibVs oCto;
OCCIDIt extInctIs pLaVDIt In aXepoLI.

Obiit Coloniæ,
absoluto nōnō Climacterico,
& mensibus vitæ octo, die Martis
quarta Martij ante sequentem me-
diam noctem, hora decima.

DEVS ANIMA AETERNAE SIT SALVS.

AD MINORITAS.

EPITAPHIVM F. IOANNIS DVNSII
Scoti.

*Scotia me genuit. Anglia me suscepit,
Gallia me docuit. Colonia me tenet.*

IN MEDIO CHORO HVMI,
 SARCOPHAGO IN AEREA LAMINA
 incisum.

*Ante oculos saxum Doctorem comprimit ingens,
 Cuius ad interitum sacra Minerua gemit.
 Siste gradum lector fuluo dabis oscula saxe,
 Corpus I O A N N I S hac tenet vrnas C O T I .
 Anno milleno ter CCC. cumq; adderet octo
 Postremum clausit Letho agitante diem.*

IBIDEM.

*Ad septentrionem retro tertium Altare.
 Q V A N D O T A N D E M ?
 DEO OPT. MAX. SACR.*

GEORGIO CASSANDRO BELGAE Theo-
 logo, in perscrutandis sacris Biblijs & expenden-
 dis Sanctorum Patrum monumentis atque
 sententijs diligentiss.

qui hoc nomine tum pietate, animiq; moderatio-
 ne clarus, ab inuictiss. Imperatorib. Ferdinando I.
 & Maxim. II. de conciliandis articulis in reli-
 gione controversis consultus, & in
 aulam adscitus fuit.

Iter autem eò propter podagram, cuius post dolo-
 ribus occubuit, suscipere prohibitus, librum de ea
 conciliatione per utilem pacis amantibus Eccle-
 sijs, ex eorundem Cæsarum auctoritate iussu
 mandatoque confecit.

Viro itaque vario doctrinæ genere
 præstanti,

CORNELIVS GYALTERVS GANDAVEN-
 FF. 3 SIS, stu-

*sis studiorr. eius atque peregrinationum socius
indiuiduusque comes populari suo
posuit.*

Vixit ann. LII. M. v. D. x. H. V.

Obiit XII. Non. Februar. 80. D. LXVI.

*Te viuente, mihi gratissima doce GEORG I
Vita fuit; liceat te moriente mori.*

MORS META LABORIS.

IBIDEM.

DEO IMMORTALI SACR.

IOANNI BAPTISTAE TASSIO, ex nobili apud Bergamas Tassiorum familia, Foeffeni (inclita comitatus Turolensis ciuitate) nato, qui dum post multa apud Belgas militaria munia, pro inuictiss. Hispaniarum Rege Philippo præclarè gesta, Præfctus Germanicæ Legionis, ad Bonnæ obsidionem expeditionem agit, ex insidijs plumbeæ glan-
dis istu infeliciter cecidit.

Monumentum hoc

INNOCENTIVS Pater filio moestus pos.

Vixit ann. plus minus XXXVI.

Obiit XII. Kal. Maias,

Anno M. D. LXXXVIII.

ANTE ALTARE SVMVM IN
SARCOPHAGO.

Miles eram Regis, PREINORVM stemmate claro.

Ortus, militia nunc si uer atherca.

Sic nec nobilitas generis, nec firma iuuentus,

Nec vires, nec opes rumpere fata valent.

Obiit anno M. D. LXXXIX. in profecto SS. Si-
monis & Iude.

A.D.

AD CARMELITAS.

Matronam piam præstantis viri CONONIS à VLATTEN Iuliaci Ducatus Consiliarij & Pincer-
næ perpetui coniugem Viduam mors superum
ministra mortalibus eripuit, immortalibus red-
didit. Animam tulit Deus, carnem & ossa VLATTENI FF. hic condidere, & hoc monumentum
pro erga charam matrem affectu posuere: pro-
inde optime viator, eam cum Christo perpetue
viuere, & æterna requie frui, ne dubita, Heres
quippè regni Dei erat, indigna ut diutius insanis
hic belli tumultibus exularet, & auita dulcia lin-
queret arua, Anno Domini M. D. XLIII. Ka-
lend. Maij.

EPITAPHIVM CLARISSIMI VIRI,
IOANNIS CAESARII IVLIACEN-
sis Medicinæ Doctoris, qui obiit
Anno 1551.

Per Magistrum Ioannem Fabritium Bolandum,

*A puero colui Musas studiosus honestas,
Cura quibus vita qualibet huius abit.
Non mihi diuitias contraxi turbidus amplas,
Contentus modico parcior usque foco.
Ad senium veni celebs, mea tempora cani,
Ornarunt crines, barbaq, cana fuit.
Sed breve momentum videor vixisse, quid inse-
Portio temporis hac quantula quæso capis?
Esse Dei verbum Christo doctore colendum
Duxi, quod superat cetera cuncta petens.
Hoc manet æternum florens duntaxat, ab illo.*

Perpetua redit hic grande salutis opus.

Coloniæ in Monasterio fratum S. Hieronymi ad riuum Salicum, vulgo, zu Weidenbach.

DVSSELDORPII.

EPITAPHIVM SERENISSIMI ILLV-
STRIS SIMIQVE PRINCIPIS D. VVILHEL-
MI DUCIS IULIAE, CLIUQE, MONTIUM &c. DUFFELDORPII
in Collegiata Ecclesia, post summum Altare
sepulti, in infima tumba positum.

*Quis iacet hic? Dux Iuliacus. Qua stirpe parentum?
Cliusorum illustri sanguine natus erat.*

*Quae Coniunx? Maria illa fuit? Quo stemmate? magni-
Cæsar is ex diuo Cæsare nata soror.*

*Quid coluit Iuuenis? Martem. Quid adultior annis?
Pacem. Quid semper? Iustitiam atq; Deum.*

Quo morbo perijt? Senio cordisq; dolore.

Qualiter? inuicta spe, stabiliq; fide,

*Ergo fuit? viuit pars prima. Quid altera? surget
Vnde? ex hoc tumulo. Quando? vocante tuba.*

Iacobus Lom Ruræmundanus P.P.

NUMERALE ANNVM ET DIEM LAMEN-
tabilis obitus continens.

*QVIntarenasCentIs CVM LVX affVLserat anni.
CLIVensIs prInceps regna beata petIt.*

ALIVD.

*IanI qVIntaneCat MartIs bIs qVInta sepVLChro-
NobILE fert CorpVs prIncipIs heV IVLIAE.*

ALIVD.

ALIVD.

PER IANVM QVAESTOREM VVIN-
DECANVM.

*Viator heus quamuis citus pertranseras,
Hoc te tamen saxum rogat, digneris ut
Relegere, quod scriptum est. In isto condita
Iacent sepulchro, CLIVIAE magni DV CIS.
Ossa GVLIELMI; dic aueto HEROICVM
Corpus, ANIMAE dic, in polis congaudeas
CHRISTO redemptori tuo, tunc perfice
Iter: hoc volebam nescius ne esses: Vale.*

TEVTOBURGI,
SIVE
DVYSBVRGI IN CLIVIA.

D. O. M. S.

GERARDO MERCATORI Flandro Rupel-
mundano, Iuliacensium Prouincia oriundo,
Domestico CAROLI V.
Rom. Imp.

Et GVLIELMI P. ac IOANNIS GVLIELMI
F. Iuliacensium, Cliuepsium, &c. Ducum.

Cosmographo.

Mathematicorum sui temporis facile Principi:
qui globis artificiosis radio dimensis, cælum ac
terram interiùs & exteriùs, qua licuit, de-
monstravit. à varia doctrina
laudato.

Virtute, quod caput est, & integritate vita, & om-
ni morum comitate claro, hæredes Patri B. Mereti
dolentes, & eruditorum studiosa cohors amico P.

FF 5

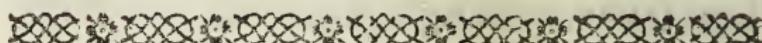
Editus

Editus in lucem fuit III. Nonas Martij,

H. VI. A. M. 88. D. XII.

Excessit è viuis IV. Non. Decembr.

H. XI. A. M. 88. D. XCIV.

B E L G I C A, A N T V E R P I E N S I A.

I N A N T V E R P I A M I V L . C A E S.
S C A L I G E R .

Oppida quot spectant oculo me torua sinistro;
Tot nos inuidia & pallida tela petunt:
Lugdunum omnigenum est: operosa Lutetia: Roma
Ingens: res Venetum vasta: Tolosa potens.
Omnimoda merces, artes priscæq; nouæq;,
Quorum insunt alijs singula, cuncta amibi.

I N E A N D E M .

M A X A E M I L I A N V S V R I N T I V S S.P.Q.
Gand. à secretis.

Regia Mercurij, fortis domus, area Martis
Merce vigens, opibus turgida, ciue potens.
Legibus æqua, superba foro, admiranda penate,
Turre stupenda sacrâ, mole timenda sua.
Meta hosti, vindex LIR AE, caso inclyta Gallo;
Apta salo, cœlo grata, benigna solo.
Orbis miraculum, famæ stupor, vnica Phœnix,
Vix presente oculo, vix capienda fide.
Nescio quam dicam, minor est vox omnis, at ipsa
Se valide A N T V E R P A M dicere sola potest.

I N .

INSCRIPTIO PORTAE CAESAREAE,

CAROLVS V. CAES.

Hanc portam primus mortalium introgressus,
 CAESAREAM nuncupauit, Die xxv. Nouembris.
 Anno M. CCCC. XLV.

IBIDEM.

ALBERTO ET ISABELLA

Per maiorum vestigia ANTVERPIAM ingredien-
 tibus, & eorum exemplo piè ac prudenter rectu-
 ris: S. P. Q. A.

IN PROPVGNAVLIS

Diuæ MARIAE Hung. Reg. Diui Carol. V. Cæ-
 saris sorori, patriæ ex fratriis auctoritate tutrici
 S. P. Q. A. hanc molē ex eius nomine Marianā nun-
 cupantes, pijs votis D. D. Quòd sollicito illius
 hortatu tantæ hæc vastitatis mœnia grauiss. Reip.
 impēsis vel quadrimestri spacio, ad mille passuum
 longitudinem in superiorem usque limbum exci-
 tata sint, vniuersumque vrbis ambitum hac parte
 complerent, mense Augusto, M. D. LII.

Constant. Halmalus, eques auratus huic moli
 primum iecit lapidem, die xvii. Iulij
 M. CCCC. LII.

IVSSV CAROLI V. CAES.

IOANNES à CROMBACH, eques aur. huius
 vrbis Senator, huic moli indito nomine, D. Iacobi,
 primum iecit lapidem anno M. D. LII. d. iii. Junij.

IN CATHEDRALI B. MARIAE.

D. O. M., S.

LAEVINVS TORRENTIVS patriæ Gandauen-
 sis

his, litteris & legationibus domi forisque spectatus. Ex Archidiacono & Leodiensis Principis Vicario generali II. Antuerpiensium Episcopus, III. Mechlin. Archiepiscopus designatus. Collegij Societ. IESV apud Louanienses fundator. Ad rerum status Belgij Concilium ascitus, dum præcipitatem Rempub. fractus viribus animo infracto, consilijs sustento, Bruxellæ decessi VI. Kal. Maias, CIC. CI. C. V. Vixi ann. LXX. M. 1. D. XVIII.

D. O. M. S.

CHRISTOPHORO PLANTINO TURONENSIS,
Ciui & Incolæ Antuerpiano,
architypographo regio,
Pietate, prudentia, acrimonia ingenI, magna
CONSTANTIA AC LABORE maximo;
cuius industriâ atq; operâ,
infinita opera, vetera, noua,
magno & huius & futuri seculi bono in
lucem prodierunt:

JOANNA RIVIERA coniux, & liberi, hæredesq;
illa opt. viro, hi parenti,
mœsti poss.

Tu qui transis, & hæc legis, bonis manibus,
bene precare.

Vixit ann. LXXV. Desiit hic viuere
Kalend. Quintilibus.

Anno Christi CIC. CI. XXCIX.

AENEAE A MARIVORTA.

Iconoclastæ fregerunt.

Quis sim, quis olim, quis deniq;
Viens fuerim, requiris hospes optime:
Sumpulus, olim nobilis.

Dum.

Dum fata vitam haud inuident superstitem
 Belli, togæ, domi, foris.
 Heroas inter splendidos haud insimus,
 Et miles & dux agminis.
 At fortè nomen & genus quæsiueris
 Et patriam de nomine;
 Respondeo quod Cypridos quondam fuerit
 Gnatò, Creusa coniugi;
 Idem parentes indidere infantulo,
 Vocatus AE N E A S fui.
 Gens Mariuoorta originem mihi dedit.
 Antiquitate splendida.
 Brugis in auræas me mater primum tulit,
 Herois inclyta & pia.
 Quid sim, quid olim (vel potius nuper) fui,
 Scis hospes. at tu quis sies,
 Tenebris situs nequeo quidem cognoscere;
 Sed tute te ipsum noueris.
 Abiit ad superos XIX. Maij, anno M. D. LXXVI.

IN S. CIRCUNCISONIS SACELLO:
 RESURRECTIO CHRISTI, VITA MOR-
 TVORVM.

D. O. M.

FRANCISCO I. F. I. N. SCOTTO Belgæ, ciui
 & mercatori Antuerp. D. de Bouteren, inter huius
 R. P. pauperum, patronos quondam adoptato, deq;
 patria B. M. & ANNAE BOSCHAERT eius con-
 iugi, parentibus chariss. liberi moesti PP. Obiit
 ille ætatis suæ anno LXXII. Christi CIO. IO:
 LXXXVII. IX. Kalend. Maij. Hæc vero ætat. LIX:

Chri-

Christi M. D. LXXII. x. Kalend. Februar.
R. I. S. T.

MORS TRANSITVS AD VITAM.

IBIDEM.

*Louanijs doctus, Dordraci natus, IOBV\$,
Hoc est NAV CLEROS conditus in tumulo.
Quem virtus, pietas, & doct& gratia linguae
Huius Plebanum fecerat esse domus.
Illum, heu! Parca ferox, nostro nimis inuidia Clero
Vix passa est vitae lustra videre decem:
Sed febre confectum dedit hoc sub marmore corpus,
Hac cineres atros ossaq; texit humo.
Disce hospes, nulli crudelia parcere fata,
Atq; silenti umbra vota benigna face.*

Anno M. D. XCII. x. Februar.

IN LAMINA ANTE SACELLVM
D. Virginum.

BARTHOLOMAEO TVCHER
Ex Norica illa gente, quæ ab Henrici IV. Aug. temporibus, continua maiorum serie Reip. suæ præest:
Anno M. D. XLII. Die xxvi. Octobr. defuncto.

HERBERTAE DENS.
Eius vxori, Anno M. D. LVII. Die xxix. Martij, posteris omnibus, & coniugibus eorum, in spe resurrectionis heic quiescentibus.

IBIDEM.

HENRICVS RANZOVIUS Regis Danicæ in
Duca-

Ducatibus Administrator, Francisco ab Hallen,
 Dominio in Drakenburg & Rintclem, ex equestri
 Brunsuicensium ordine nato, socero suo, hac in vr-
 be piè defuncto, anno nimirum 1553. die 27. Sep-
 temb. marmoreum hoc monumentum constituit:
 & iam secundùm belli tumultibus destructum,
 innouauit.

POSTERITATI

S.

LUDOVICO GVICCIARDINO

Patricio Florentino,

Iacobi F.

Francisci Guicciardini

Historiographi celeberrimi ac laudatiss. N.
 de Belgio & præcipue Belgij vrbe
 bellissima bellicosissimaque

ANTVERPIA

præclarè meritò,

FRANCISCVS SVVERTIVS F.

H. M. P.

donec Co ss. nationis Florentinæ
 dignum se, dignum viri virtute
 erigant Cenotaphium.

Obiit x i. Kal. April. anno cto. 15. LXXXIX.
 AETATIS SUÆ LXVI.

OPTIMVM VITAE BONVM MORS.

D. O. M. S.

Inscriptio Lipsiana, Tumulum ex marmore,
Mortalis audi paucaverba mortua.

Ego MARIA sum DECKERIA, nata Antuerpiæ,
 Sed me Religio misit hinc Coloniam,

Illic

*Illic maritum MICHAELM BOOTIVM
Deus dedisti, in patriam rediuius,
Annos quaternos & decem vna viximus.
Sex liberos dedi, datos mors abstulit,
Et me quoq; ipsam in partione sustulit.
Placui marito, ad finibusq; & ciuib;,
Industria domi, & foris modestia.
Deo placere cur a nunc vna est: iuuā
Mortalis o' vetistuis me mortuam.*

*POSVIT LECTISSIMAE FAE MINAE
ET DILECTISSIMAE, HEV, VXORI
MICHAEL BOOT, HVIC VRBI QVONDAM
AB ELEEMOSYNIS:
Vixit illa annos XXXIII. Obiit anno CIC: IO: CI:
Non: Nouemb:*

**ANTE SACELLVM SS. SACRAMENTI:
IESVM CHRISTVM**

*Verum Deum & hominem in SS: altaris esse Sacra-
mento.*

*Omnis ratio est in virtute Dei: omnis scientia in
Fide.*

*Quod possit esse, à Dei potentia est: quod sit ab eius
voluntate.*

*Quod sciimus esse; habemus ab Ecclesia, quæ non
errat, & à S: Scriptura quæ non fallit.*

Quod non capimus, ab intellectus est infirmitate;

*Quod non credimus, à patre mendacij, qui non
stetit in veritate.*

Authore

R: P. D. CORNELIO MvSSO Episcopo Biton.

IN SA-

Inscriptio Lipsiana, marmoreus tumulus.
IN SACELLO SS. SACRAMENTI.

D. O. M.

SEPVLCHRVM HIC VIDES
 MAG. VIRI IOANNIS VAN HOVE
 QUI INTER PRIMARIOS CIVES,
 PIETATE ET ALIA VIRTUTE EMINVIT,
 AB EEELEEMOSYNIS HVIC VRBI FUIT,
 ID MVNVS OPTIME OBIVIT.
 VXORES HABVIT MARIAM VAN DE
 CRVYCE
 MORIBVS ET INGENIO ELECTAM,
 ET EX EA QVINQE LIBEROS.
 OBIITQ. III. NON. SEPT. AN. & 10. LXXIII.
 ITERVMQ. MARIAM VAN SANTFORT,
 SED SINÈ PROLE,
 SINGVLARIS EXEMPLI FAEMINAM,
 QVAE ET LIBEROS MARITI SVI HAERED-
 DES INSTITVIT,
 OBIIT POSTRID. NON. DECÈMB. & 10C III.
 AT ILLE UT IN VITA SIC IN MORTÈ
 TRANQVILLVS,
 OBIIT XV. KALEND. IVL. & 10C I.
 FILII ET HAEREDES MAESTI. P.P.

*Vide ista Lector, cogita, & quod est caput
 Morti parare, & bene precare mortuis.*

AD TEMPLI INGRESSVM.

CORNEL. SCRIB. GRAPHEVS, præclaræ
 huius vrbis à secretis, sibi suisque, & Hadrianæ
 Philippiæ dulciss. vxori viuens pos. Ipsa quidem
 vixit annos LXXI. decepsit autem xvii. Aug. M. D:

G g

L VI.

466 ANTVERPIENSIA.
LVI. VNO & XL. ann. marita, matrona & prudenterissima, & pietatis cultrix eximia: Ille vero caram secutus coniugem migravit XIX. Decemb. M. D. LVIII. cum vixisset annos LXXVI.

IN MAGNO COEMETERIO:

Aeuiternitati Sacr.

CORNELIO KILIANO Dufflæo
constantis laboris
&

perennis industriæ laude,
ornato & amato viro.

L. annis Platinianæ typographiæ correctorē gessit
quām fideliter, peritè, doctè,
ipsos rogate libros, elegantia, nitore, famâ,
æternæ artis primos.

Nec semp alienos tractauit, cū & suos reliquerit.
Latina oratione disertus, versificatu felix,
Patriam quoq; eloquentiam excoluit,
cultumque eius & proprietatem reuocauit.
Obiit etate operibusq; grauis.

Anno CIO. IO C. VII. ipso Paschatis festo.

IN DIVI IACOBI.

ALVARO NONIO LVD. F.

Nato an. IX. Denato v. Id. Dec. ann. CIO. IO C. III
Philosopho & Archiatro,
doctrina & virtute claro,
Principibus claro,
prolixa in omnes comitate:
cui in vita nil carius, quām alijs eam dare,
nihil in morte iucundius,
quām ad meliorem transire.
Vxor marito, liberi parentibus
M. M. PP.

IN

IN D. ANDREAE.

IACOBI IONGELINGI ANTVERPIENSIS
Duc. Brabant. monet. Præfect.
tumulus.

*Quis statuus animam, mirabilis, indidit ipsis,
Phidia & arte potens, Praxitelis fuit;
Hesperij qui notus erat, qui notus Eois,
Regibus & gratius, Princepibusq; viris:
Atq; Ducali ideo Præfектus ritè Moneta,
Qui laude egregia munus obiuit idem;
Ergo mori IVVENIS potuit, vel debuit ille?
Qui æquauit veteres Dædala in arte viros?
Perpetuaq; fuit dignus florere Iuventa?
Viuere & Artificis ære perenne magis? - (bra.
Ah! iacet ille tamen IVVENIS modò puluis, & vnu-
VIVE BENE. Omnia sunt vana, caduca, nihil.
Vixit ann. LXXV. M. VI. D. X.
Obiit vltima Maij, anno M. DC. VI.
MICHAEL VAN DER HAGEN amico
opt. P.*

IN D. GEORGII.

PIAE MEMORIAE DICATVM.

*Viator heus resiste:rem tuam lequar,
Aut id, quod esse non neges in rem tuam.
De morte sermo est, mortuisq;: cogita
Et hoc tibi fore. Serio si cogitas,
In rem tuam, quod esse dixeram, tenes,
Et melior hinc abiueris, quam veneras.*

FRANCISCVS SWEERTIVS GERTRVDI VAN
OS VXORI OPT. CARISS. POS. DEIN ET

SIBI NECNON VXORI SECUNDÆ ISABELLÆ DE SORBRVECQ. VT QVISQ. AD METAM VENERIT. SED È FILIIS POSTERISQ. SVIS.

*Nam longus ordo est. Hos & illos subsequi
Lex summa iussit. Fata quis homo vicerit?
Quæ non timere si voles, semper time.*

MISERATOR DEVS MISERERE.

Obijt GERTRUDIS A. 10. XCIV. XII. Kal.
Nouembr.

Obijt FRANCISCVS.

Obijt ISABELLA.

IN SARCOPHAGO.

FRANCISCVS SVVEERTIVS,
&

GERTRUDIS van Os
humanæ fragilitatis memores,
spe indubia resurrectionis suæ
sibi suisque H. M. F. C.

IN AREA COLLEGII SOC. IESV.

Inscriptio fontis, cum Termine.

H O S P E S,

heic sta.

Venisti ad Terminum.

Cur porrò ego stem, disces
nam doceo.

vt aquas pede,

ita terram

mente calco.

Prorsum quoi qua possum,

Rigo siccos:

Quod

Quod haurio,

id

abundè refundo.

Credes, si vel ferrum motes.

HOSPES

abei,

mei memor,

demum

ad me reuersurus.

I N OFFICINA PLANTINIANA.

Præsentibus Principibus nostris ALBERTO,

& ISABELLA.

Læxi faustique, vt in hanc vrbem

Belgicæ vestræ principem,

SERENISSIMI POTENTISSIMI Q.

PRINCIPES,

in alias parièt omnes introite,

Iustitiæ Pacisque legibus

dùi feliciter imperantes

subiectas fouete;

lapsas erigite;

erectas conseruate.

Ad liberos nepotesque exemplis vestrīs

Iustitiam cum pace edoctos

Imperium ferò transmittite.

Hæc sua, & totius Belgicæ vota

PLANTINIANA OFFICINA

vestris, vt æter. mem. Regis Catholici

M. L. Q. imperijs addicta,

deuotionis ergo, vobis præsentibus

SERENISSIMI DVCES,

gratulabunda concepit impressio.

XVII. Kalend. Ianuar. anni M. D. C.

Auctore Balthasar Moreto.

IN CATHEDRALI B. MARIAE.

D. O. M.

BEATRICI RAMPARTIAE NIC. F.

Fœminæ lectissimæ,

Rara in Deum pietate,

Coniugem liberosque amore,

In quinctæ filiæ partu raptæ,

& ad vitam meliorem traductæ.

PAVLVS MECHELMANVS I. C.

Regi à consilijs, Iudexq; militaris

Laudabili in coniugem memoria,

moechus cum lacrymis

Ipsi sibi suisque pon. cur.

Vixit illa ann. xxxiii. in coniugio ix.

Obiit anno orbis redempti c. i. o. i. o. c. iii.

A. D. xiii. Kalend. Iunias.

At ipse PAVLVS.

*Vt sit BEATRICI beatè te rogo**Rogare lector, & marito & liberis.*

IN D. MICHAELIS.

ABRAHAMI ORTELII

Quem vrbs vrbum Antuerpia edidit,
Rex regum Philippus Geographum habuit,
monumentum hic vides.

Breuis terra eum capit,

Qui ipse orbem terrarum cepit,

stylo & tabulis illustravit,

sed mente contempnsit;

Qua coelum & alta suspexit,

Constans aduersum spes, aut metus.

Amicitiae cultor, candore, fidé, officijs:

Quietis cultor, sine lite, vxore, prole

Vitam

Vitam habuit, quale alius votum,
Ut nunc quoque æterna ei quies sit
Votis faue Lector.

Obiit i v. Kal. Iul. Anno 16. 15. XCIX.
Vixit ann. LXXI. Mens. II. D. 11XX.

Colij ex sorore Nepotes B. M. Pos.

A D FRANCISCANOS.

I N FENESTRA VITREA.

Honori D. FRANCISCI,

Amori ordinis,

Pietati item loci huius,

I. LIPSIUS fragili monum,
sed fido affectu P. C.

A. 16. 15 CVI.

I N AREA AR CIS ANTVERPIENSIS,

SVB DVCIS ALBANI STATVA.

FERDINANDO ALVAREZ à TOLEDO, Al-
bæ Duci, Philippi II. Hisp. apud Belgas præfect.
quod extincta seditione, rebellibus pulsis, religio-
ne procurata, iustitia culta, prouinciae pacem fir-
marit, regis optimi minist. fideliss. positum.

B R V X E L L E N S I A.

I N BRVXELLAM MAXAEMILIANVS VRINTIVS S. P. Q. Gand. à secret.

Non potui BRVXELLA caput regni esse Bra-
Sed potui BelgI Principis esse domus. (bâti,
Regia Concilio, cultu aurea, prodigasumptu,
Fontibus vda, situ lata, beata solo.

*Collibus assurgens & ameno florida luco,
Aulai splendor, scena potentis heræ.
Grata Dei pietate, polo contermina tectis,
Aula vbi regalis qualibet vna domus,
Quæq; puella Venus, Mars ciuis, Iuppiter ipse
† Dux meus, & † Iuno Regia † Albertus &
nupta Ducis. Isabella.*

IN D. G V D V L A E.

Iconoclastæ delerunt.

*Quisquis ades summi tangit quem cura Tonantis,
Dum properas cœptum siste viator, iter.
Hæc tibi viua caro, aeterni sapientia patris
Christus adest, viuus panis & vna salus.
† Inuida Iudæum quam dum laniare laborat
Impietas, meritus ignibus ecce ruit.
Quare age diuinos huic funde, viator, honores,
Fundē Deo dignas supplice mente preces.
† Tempore VVenceslai Brab. Ducis.*

IN S V M M O C H O R O.

*Inscriptio subterranea supra cistam plumbeam egregie
ornatam.*

ERNESTVS D. G. Archidux Austriæ, Dux Bur-
gund, Stiric, Carintia, Carniolæ, VVirtembergic,
Comes Habsburgi & Tirolis, Maximiliani II. Im-
per. F. Belgicarum prouinciarū Gubernator, mo-
ritur Bruxellis anno M. D. XCV. Die xx. Febru-
ætatis suæ anno XL I. M. VIII. D. v.

TVMVLVS VVILHELMI ASSON LE-
uillij C. V. Christophori, in sacro Consistorio
Senatoris apud Belgas Fil.

Inscri.

Inscriptio honoraria Ludouici Dorleans.

Ergo iaces VVILLE M E fili, & te mors obruit
inclementius? Non obliuctor. Sint fatis sua impe-
ria, nostra erunt obsequia. Moreris, nam mortalis
eras; & moreris probus, hoc nobis solatium. Si te
iuvuenem rapit, est fati cæcitas; si intra triduum, ra-
pacitas; si nouellum patrem, inhumanitas; si anni-
culum maritū, crudelitas; Vixti tibi satis, nimium
seculo, ah! impuro & turbido, mihi parum, filiolæ
tuæ pauxillum, vxori tætillum, quæ liquefecit in la-
crumas. Cape pro inferijs meos canos, imò meos
annos & hunc tumulum. Tu præisti, sequimur nos
& volentes. Sic lex iubet. Sed dum moramur, SAL-
VE æternum fili, & æternum VALE.

Vixit anno à Christo nato

CIO. IO. XCVII. v. Eid. Iun.

ætatis verò suæ

XXXII. Mens. IIX. die XII.

AD FRANCISCANOS.

D. O. M.

LUDOVICO BROOMANNO

Iacobi & Corneliæ Verheylevveghen F.

à nativitate cæco,

Artium liberalium Doctori,

Jurisprud. Candidato, Musicesq; Principi;

GEERT RYDIS KEYSERS,

Iodoci ex Maria Cleerhaghen F.

marito B.M. sibi que pos.

Vixit annos LXIX.

Obiit VIII. Ianu. M. D. XCVII.

**INSCRIPTIO COLUMNAE
POSTEA DEMOLITAE.**

Regnante PHILIPPO II. Cathol. Hispp. Rege, in his suis inferioris Germaniae regionibus, gubernante vero eius nomine FERDINANDO ALVAREZ de TOLEDO, Aluæ Duce &c. Florentij Pallant, Comitis Culenburgi, quondam domu solo æquari sancitum est, ob execrâdam memoriam repetitæ in ea coniurationis aduersus religionem Ecclesiæ Cath. Romanæ, Regiam Maiestatem & ipsas regiones, anno salutis cœc. 10. LXVIII. Quintæ Kal. Iunij.

**IN AEDIBVS PATERNIS R. D. AVBER-
TI MIRAEI CANONICI ET SCHOLA-
STICI ANTUERPIENS.**

Ad effigiem D. GASPARIS SCVRERII.

D. O. M.

Quis sim, si nescis, Lector, breuiter dicam.

GASPAR SCVRERIVS est nomen mihi.

Patria sum Mechliniensis,

Professione Religiosus Grimbergensis:

Nec mireris me, qui candido Præmonstratensium

Ordini nomen dederim,

nigro Laicoqne habitu palliatum;

ea temporum calamitas ac necessitas fuit,

anno Christi cœc. 10. LXXXI.

Caluinianis res sacras & ciuiles in Belgio
turbantibus.

vt si saluus apud Catholicos vrbis huius

Bruxellensis ciues esse vellem,

hoc isto vulgari habitu,

Clero insidiantes fallerem,

Sed

Sed nec fructu suo piam hanc caruisse fallaciam,
vel ipsa Deo Regique fida

LE MIRAEORVM familia testis est,
quam annos ipsos amplius tres,
in ista nocte temporum,
sacriss mysterijs foui;
& diuini verbi pabulo alui.

Tu quisquis haec leges,
disces in tumultu Panico
vtilem, atque imprimis necessariam
esse prudentiam.

SCVRERIVS filens sapit.

IN AEDIBVS CIVIS DAM
PRIVATI.

*Curia dat curas, ergo si viuerè curas
Et bene securè, non curia sit tibi curæ.*

IBIDEM.

AVL AE eadem est omnino fides quæ mobilis auræ
Blanditur, sed post mordet ceu Scorpius AVLA.

Consilijs raro melioribus vtitur AVLA.

Disimulet, regnare diu qui poscit in AVLA.

Exulat integritas, probitas & candor ab AVLA.

Ferre mora, atq; irāfranare, docemur in AVLA.

Grande sophos, ridere bonos censetur in AVLA.

Horrent vera loqui cupiunt qui crescere in AVLA.

Inuidiam qui ferre nequit, discedat ab AVLA.

Kyrie qui senuere canant eleison in AVLA.

Languent virtutes, scelus omne at regnat in AVLA.

Muneribus mentes hominum capiuntur in AVLA.

Nugas AVLA leues, & fumos vendit inanes.

Ocia quisquis honesta cupit, discedat ab AVLA.
 Porta Erebi in terris AVLA, & tua Tātale pœna est.
Questus adulari & mentiri est primus in AVLA.
 Rara auis in toto est verèpius AVLICVS orbe.
 Sinceris & simplicibus v&e semper in AVLA.
 Turpe senex & inops quando incolit Aulicue
 AVLAM.

Vita difficultis methodus bene dicitur AVLA.
 Xanthe retro ibis, erit quando constantia in AVLA.
 Ydra AVLA est caputum multorū horrenda venenis.
 Zenones fatui sunt atq; Thrasones in AVLA.
 ergo

Exeat AVLA, qui vult esse pius.

LOVANIENSIA.

IN LOVANIVM MAXAEMILIANVS
 VRINTIVS S.P.Q. Gand. à secretis.

IUPITER hoc urbis spatium, fundamina
 PALLAS, (rum.
 MARS Burgum mediū struxit APOLLO fo-
 arua CERES circum, DRYAS herbida prata,
 LYAEVS.

Vitiferos colles, DILIA fudit aquas.

Aëra SOL purum, varias CYLLENIUS artes,
 Ingenij cultum turba nouena dedit. (CEPS,
 Templa Deo PIETAS, Gymnasia publica PRIN-
 Splendida doctrinæ præmia fecit HONOS.

Eloquium PITHO, Sophiam Dea GLAVCA,
 THEMISTIS (opem.

Iura, doceat medicam PHOEBIGENA auctor
 Omnit-

*Omnibus ut numeris veteres exequet Athenas
Yrbs GRV D I A, & Belgas non sinat esse rudes.*

IN D. PETRI.

MEMORIAE SACRVM.

IOANNES VVAMESIYS H.S.E.

Quem breuiter lector nosce.

Natus Leodici Eburonum An. ∞. iɔ. XXIV.

Ad studia inde Iuris transiit,

In ijs quoq; famam adeptus, etiam Græcis,

Natura & Industria Duce.

At in Iure ad culmen ipsum conscendit.

Doctor renunciatus An. ∞. iɔ. LIII.

Publicè Professor in hac schola A. ∞. iɔ. LVI.

Deniq; primarius antecessor A. ∞. iɔ. LXX.

Hoc munus cum laude An. xx. obiit.

Primoribus gratus, vulgo venerabilis, omnibus carus.

Breuiter doctrina, prudentia, auctoritate,

Inter æui sui primos.

Obiit diutina inualetudine A. ∞. iɔ. XC.

XI. Kalend. Sext.

Iste vir fuit, Lector, sed fuit,

Tu quoq; quod es, non eris.

Alius alias, sed omnes huc imus.

Cogita & huic bene apprecare
ita posterit tibi.

Magne Deus ipse & nobis miserere.

Hæredd. P P.

IN SARCOPHAGO.

Viuus mori qui cogitat,

Sperat perennem gloriam.

D. O. M

D. O. M.

D. PETRO NANNIO Alcmariano, Presbyt. & Canonicus Atrebatenus, viro Doctiss. humaniores litteras in celeberrimo Collegio Busleidiano xviii. an. professo, SIGISMUNDVS FRID. FVG-GARVS Baro in Kirchberg & Viana B. M. & amico paterno, memoriae & virtutis ergo iussu Parent. opt. pos. Vixit ann. LXII. Obiit anno M. D. LXII. die XXI. Iulij.

IBIDEM.

Heu flos iuuenum quomodo abijsti
præcipiti fato?

Antuerpia generat stirpe nobili,
indole eximiâ:

Louanium rapuit, studiorum incursu,
Sed cælo reddidit, cælo dignum.

IOANNI TUCHERO Fil.
mœstus parens posuit.

Obiit ix. Octobr. An. 80. 10 CV.
Annos natus XIX.

O vita, longa, vilibus, bonis breuis!

IN D. IACOBI.

Nobili variaq; eruditione utriusque linguae mo-
numentis, claro viro GUILIELMO CANTERO
Ultraiectino, qui XXXIII. ann. natus minus LVI.
dieb. Obiit xv. Kal. Iunij, anno M. D. LXXV. Fratri
suo chariss. Theodorus Canterus Pos.

AD MARTINIANOS.

F. MARTINVS LIPSIUS Bruxellensis, vir egre-
giè doctus, & qui perpetuò studijs, quib' & immor-
tuus est, incubuit, In castigandis veteribus auctoriti-
bus usq; ad supremum spiritum insudans. Testatur
id ope-

id opera Augustini, Hilarij & aliorum multorum,
ex ipsius recognitione edita. Testis est & ipse Ma-
crobius cum Symacho ab illo castigatus. Fuit præ-
terea vir iste D. ERASMI ROTERODAMI ami-
citia & scriptis epistolis satis clarus. Præfuit mo-
nasterio Crucilensico cum multo ipsius cœnobij
fructu. Moritur anno C. I. O. L. V. Martij. XXIV.
die, ibi honestè sepultus.

A.D. CARTHVSIANOS.

D. MARGARITAE UXORIS CAROLI
Ducis Burgund.

MARGARIS Anglorum sum stemmate nata superbo,
Regis soror recitanda, Regis filia.

CAROLVS est coniux Burgundio Marte peremptus:
Dein ter nouem viduata dego Consules.

Interea quæ cura rogas? fuit vnicura
Viros fouere sacros, sacrasq; fœminas.

Quid docti? doctis templorum confero curas
Quibuslibet, legem modò norint sacram.

Quid sibi Magnates? sibi quid Simonis alumni?
Malè audiunt, petentes quod dari est nefas.

Hæc mihi fas de me, narrabunt cetera veri
Similem expertentes & sacri & docti viri.

R. P. A. C. D. GVLIELMI à BRUXELLA,
ABBATIS S. AMANDI ET S. TRVDONIS.

Obiit ann. M. D. XXXII. X. V. Nouemb.

In tria diuisus nunc sum, qui mole sub una
Quamuis Naturæ duplicitis, unus eram.

Reddita mens celo, cor & hic, & viscera marcent,
TRVDO fouet molli cetera membra finu.

Cum Iudex aderit magnus, dispersa coibunt,
Et siam rursus de tribus unus homo,

IBIDEM.

MARTINVS ubi terras reliquit DORPIVS,
 Suum orba patrem flet parens Hollandia,
 Theologus ordo luget extinctum decus;
 Tristes Camœnæ candidis cum Gratijs
 Tantum patronum lacrymis desiderant:
 Louaniensis omnis opplorans schola
 Sydus suum requirit, ô Mors, inquiens,
 Crudelis, atrox, seua, iniqua & inuida,
 Ita ante tempus floridam arborem secans
 Tot dotibus, tot spebus orbis omnium
 Suspensa vota? Premite luctus impios;
 Non perijt ille, viuit, ac dotes suas
 Nunc tutò habet, subductus auo pessimo.
 Sors nostra flenda est, gratulandum est DORPIO.
 Hac terra seruat, mentis hospitium pia
 Corpusculum, quod ad canoræ buccinæ
 Vocem, refundens optimâ reddet fide.
 Obiit anno M. D. XXV. Prid. Kal. Iunias.

AD MINORITAS.

IN SACELLO B. MARIAE.

Quis hic sepultus, queris? ipse edisseram.
 Nuper locutus & stilo & lingua fui,
 Nunc altero licebit, ego sum LIPSIVS:
 Cui litteræ dant nomen, & tuus fauor.
 Sed nomen. ipse abiui. abibit hoc quoque:
 Et nihil hic orbis, quod perennet, possidet.
 Vis altiore voce me tecum loqui?
 HUMANACVNCTA sumus, vimbra, vanitas,
 Et sc̄e-

Et scena imago, & verbo vt absoluam, NIHIL.

Externum hoc te alloquor:

AEternum vt gaudeam, tu apprecares.

IUSTVS LIPSIUS vixit annos LVIII. M. V.

Obiit anno Christiano CIO. IO C.VI. x. Calend.

April.

LAPIDIS SEPVLCRALIS INSCRIPTIO

IUSTI LIPSI.

QVOD CLAVDI POTVIT,
HIC IACET.

S. P. Q. ANTVERPIEN.

INCLYTI VIR
FAMAE ORBI NOTAE,
VIRTUTI, CAELO RECEPTAE
H. M. P.

AD PRAEDICATORES.

*Quis lapis hic? GEMMAE. GEMMAM lapis
an tegit? inquis*

At condi in GEMMA debuerat potius.

*Non ita; nam queuis minor illo GEMMA fuisse;
Et posito à GEMMA; GEMMA fit iste lapis.*

IN AEDIBVS LIPSIANIS, VIDERE
licet III. canes depictedos additis his
inscriptionibus.

SAPHYRVS CATELLVS, GENTE BA-
TAVVS, CORPORE ALBET, CAPITE AV-
RIBVSQ. PVRPVRAT, DISCRIMINE TA-
MEN, ALBO à SVMMO EO, INTER AVRES,
CVNEATIM AD OS DESCENDENTE. SENE-
CIO NVNC EST, ET TREDECENNIS; CVM
HH IN FLO-

IN FLORE PVLCHERRIMAS ET LEPIDIS-
SIMVS CATVLORVM.

Gemma dedit nomen. sum verè gemma catellum
 Quotquot terra habuit Belgica, habebit, habet.
 Tale decus vultus, talis venus. adde lepores
 Ingenij, humanum qui sapiant Genium.
 Et sanè est aliquid mī hominis. vis argumentum
 Vina bibo, & vino nata me habet podagra.

MOPSVLVS CATVLVS, DOMO ANT-
 VERPIA, DONVM A CL. V. ARNOLDO
 BORCOVTIO, AMICO VETERI, ET I^{to}. IS
 CORPORE ALBET, CAPITE, AVRIBVS, AT-
 QVE ALTERO OCVLO SVFFLAVIS. RO-
 STRVM ē RVBRO ALBICAT, BREVE ET
 OBTVSVM, ET NARE PRORSVS REPAN-
 DA. CRASSVLVS, ARGVTVS, MORDAX EST,
 AETATE BIMVS.

MOPSVLVS ast ego sum, domini coniuua: quid
 En etiam lectum participo domini. (vltra?
 Estne aliud? Domini Dominus, si dicere fas est:
 Vsq_z, adeò formæ huic iungitur improbitas.
 Sed formæ, quarara cluet. si examine iusto
 Pendor, quod nec ames est mihi, plus quod ames.

MOPSVS CANIS, GENTE SCOTVS. COLO-
 RE CRASSO SPADICEO; SED CIRCA ORAS
 AVRIVM, ET IN IPSO ORE, DILVTIVS
 FLAVO. SVPER OCVLVM VTRVMQVE OR-
 BICVL LI AEQVALES DVO, ITIDEM FLA-
 VI. IDEM COLOR IN PEDIBVS INTERIO-
 RIBVS, INTRA FEMORA, SVB CAVDA,
 ET IN ANO. AT PECTVS LATVM ET HO-
 NESTVM, PANTHERINA PRORSVS SPE-
 CIE,

CIE, ALBUM ET MACVLIS SPADICEIS
SPARSVM. TALES IPSI IMI PEDES. AN-
NV M AGIT TERTIVM, AD INVIDIAM
PVLCHER.

MOPSVS ego, formā qui vincere scela canina;
Quod nolim, in magno corpore nil habeo.

Quodq; velim, dominum, dominam, ancillamq; vo-
Conciliat probitas, simplicitasq; mihi? (lentes
Ille canis redeat, meruit qui cālicatempla;
Si certet, terra hunc, me sibi cālum habeat.

IN COLLEGII DALENSIS vulgo
ANTVERPIENSIS SACELLO.

D. O. M.

&

P. M.

R. Viri PETRI VAN DALE, Arnoldi F.

I. C. Decani Alostensis, Canonici Antuerp.

Toparchæ in Ballaer, Ghestele, Putte, Beersele,

Qui in lauta re & supra priuatum modum,
modestè, prouidè, piè ea vsus,

Collegium hoc instituit, vectigalibus iustruxit,
alendæ in B. P. iuuentuti.

Natus Antuerpiæ ann. CIO. IO. I V. ibidem
obijt anno CIO. IO. LXXXII.

Hic monumentum habet, ossibus eius
voluntate translatis,

vt anima eius in beatas sedes, tu apprecare
pie lector.

IN COLLEGII PONTIFICII
Sacello.

Hic iacet sepultus egregius Vir D. ac M. N.

Hh 2

MICHAEL

MICHAEL de BAY Athenis, Ecclesiæ Collegia-
tæ D. Petri Louanij Decanus, vniuersitatis Cancel-
larius, & conseruator, Generalis per Belgium In-
quisitor, Regius S. Theologiæ Professor, & Colle-
gij Pontificij Præses. Decessit xvi. Septemb. M. D.
LXXXIX. Decanatus anno XIV. Professionis XL.
Præsidentiæ XXXIX. ætatis annum agens LXXVII.

EPITAPHIVM IOANNIS A MOGVN-
TIA PRIMI MONACHI APVD MAR-
tinianos Louanij.

*Ecce Moguntinae vixi certissima Gentis
Progenies, tellus quem peregrina tegit.
Sed natalitios diuino munere fines
Deserui, & quicquid patria dulcis habet.
Classicus Aurelio tandem sub Principe miles,
Signifer hac diuaprimus in arce fui :
Scriptag, supremo liqui pro munere charis
Fratribus, & atatis ceu monumenta mee.
Annosum hinc miserata senem natura dolori
Præclusit fato prædominante, viam.
Si prius ingenuos potuisti inflectere sensus,
Da paradisiacam mi Paraclete domum.*

AD INGRESSVM ARCHIDVCVM
ALBERTI & ISABELLAE,

Anno cīc. id. xcix. ipso D. CATHARINÆ.

Ostauiani Augusti in urbem aduentu
Corona Iridis specie circa solem apparuit;
Nouæ potentiaræ,
Nouæ pacis auspicium.
Hanc vobis, ô Principes nostri,
S. P. Q. Louaniensis

In ipso

In ipso ingressu dedicat,
 Nouæ potentiaæ,
 Nouæ pacis auspicium.
 Sol vobis ab Hesperia fulsit,
 Circa eum & ab eo corona
Prouincij variegata, Iridis specie refusit.
 O fausta, firmaque ista sint!
 Et tu ille vtrumq; orbem,
 Vos isti nostram Belgicam
 Salutari luce perfundite,
 Vitam & vigorem reddite
 Heu bellis ciuilibus amissum.
 Deus & Superi vota nostra audite,
 Vos Principes obsequia admittite,
 Quæ fideliter & æternum defert
 S.P.Q. vester Louaniensis.

AD LAEVAM DOMVS SENATORIAE.

BRABANTIA prima Prouinciarum,
 In triplici suo ordine
 Antistitum, nobilium, ciuium,
 Sereniss. potentiss. Principes,
ALBERTVM & ISABELLAM Duces suos
 læta fronte suscipit,
 deuota mente suspicit,
 & fidem obsequiumque,
 more & candore maiorum
 æternum vouet.

IN GELRO-GALLORVM GRASSA-
TIONEM IN LOVANIENSES, PER MAR-
tinum Rossemium. Auct. LEVINO TOR-
RENTINO ibidem studioſo.

Hinc, hinc Galle procul, procul aut bôbarda repellat:

Heus fugito, sedes hic Iouis ales habet.
 Perfidus ille nihil Gelrus, nil Cymber iniquus
 Profuerit: criftas erigere ergo caue.
 Quos duce Borbonio sensisti lenius vngues,
 Ni fugis, hos acres experiere magis.
 Semiputata tibi Latio calcaria quondam:
 Ergo fuge, aut totus diripiēre miser.

SYLVAE DVCENSIA.

MAXAEMILIANVS V RINTIVS
 S. P. Q. Gand. à secret.

DElitium Trivie, BelgI Dodona, Batauum
 Terror, & Auriace Scylla probrumq; fuga.
 Arx Fidei, cos virtutis, constantiae asylum,
 Regnum Aquilæ, Harpyis iniuiatota domus.
 Laurorum nemus & palmarum illustre viretum;
 Sylua Iouis fuerit, sit nisi Sylua Ducis.

IN S. IOANNIS EVANGELISTAE.

Memoriæ Sacr.

DIVO PHILIPPO II. iniictiss. Hispp. Regi
 Catholico, D. CAROLI V. Imp. Aug. Filio vnico,
 Brabantæ Duci inclyto, Patriæ huius Protectori
 elementiss. S. P. Q. Sylu. mœrore perfusi, pietatis
 & obseruantia gratia VIII. Nouemb. ann. CIO.
 IO. XC VIII. ponatur curarunt.

Qualuet Eous, Regia fama volat.

AEVITER NITATI SACR.

Prouocatus ab hoste Gallicæ turmæ Duce D. de
 BREAV-

BREAUTE genere claro; ætate feroci, GERARDVS ABRAHAM Syluxducēsis inducenda equitum, item turma D. ANTONI SCHETS de Gröbbendonck vices gerens, cum xx. duobus commilitonibus contra totidem Gallos, veteri Horatio rum exemplo, virtute & successu admirabili, cæsis hostibus xvii. in conspectu patriæ ac pro eius gloria fortiter dimicans, cum fratre ANTONIO ac duobus alijs militibus suis cœcidit, qui à turmę suę Duce solenni funere huc delati, ob mortem, qua non potuit contingere gloriosior, resurrectionem gloriosam hic expectant.

Anno CIC. IC C. Non. Februar.

*Viuite magnanimi iuvenes fortissima nostra
Robora militiae, patriæ vobisq; parastis
AEternum virtute decus, victoria gentes
Arma stupent aliae, certamine viribus a quo
Marte pari, numero palmam sed dispare Gallus,
Hostis in hoste probat; volucres victoria pennas
Exuit, Aduaticis sedes vtfigat in oris,
Belgica terrarum dum gloria circuit orbem.*

IN COENO BIO FRATRVM D. HIERONYMi normam imitantium.

*Calo potitus post labores plurimos
GEORGIVS MACRO PEDIVS,
Schola stici moderator optimus gregis,*

Toto orbe nobilis senex.

*Corpus reliquit hoc podagricum loco,
Longo labore exercitum.*

*Humanitas studium, iuuandi maximum,
Benignitas amabilis,*

*Candor animi, Pietas & Eruditio,
Hunc reddidere cälitem.*

Obiit anno M. D. LVIII. mense Julio.

CORNELIUS VALERIUS pos.

AD FRANCISCANOS.

Posteritati.

FRANCISCVM de AGVILAR ALVARADO vi-
rum nobilem hoc monumentum habet,

Quem

Torum Castellæ opidum edidit v. Non. Octob.

∞. 10. XXIII.

Imper. Cæsari Carolo V.

strenuum militem;

Philippo II. Regi Catholico

Centurionem, Tribunum, Gubernatorem

Duynkerckanum,

Virtute, Prouidentia, Constantia constantem:

Animi & corporis fortitudine supra fidem

pro Fide insignem:

Sed & Philippo III. ac BelgI Princip.

à Consilijs militaribus,

cui denique

Quod prudentem & fortem decuit

contigit in actu mori,

Nempe in castris pro ista vrbe ii. Kal. IXbris.

∞. D C. III.

Qui diu vixit & malè, non diu vixit, sed fuit.

Qui parum vixit & benè, non diu fuit, sed vixit.

At qui diu benè vixit, fuit, an non vita dignus altera?

*Istud cogita, Lector, & hoc iacenti youe, sic posteri-
tas tibi.*

ELVIRA de VALENCIA Brugensis, marito,
(heu quondam suo) Amoris & mœroris mo-
numentum P. C.

TRAIECTENSIA.

A D FRANCISCANOS.

D. O. M.

IOANNI GOROPIO BECANO, diuinar. at-
que humānarum rerum bonarumq[ue] artium peri-
tiss. KATHARINA DECORDIS vxor, & filio-
læ duæ coniugi ac parenti dulciss. cum lacrumis
poss.

Procurantibus LAEVINO TORRENTIO &
GASPARE SVRCHIO, quibus ille res-
suas moriens commendauit.

Vixit ann. LIII. Obijt i v. Kalend. Iulij, anno
M. D. LXXII.

IN TEMPLO CRVCIFERORVM.

HENRICVS DIONYSIVS hic tumulatus,
Nominis excellens religiosus erat: (IESV

Diuini verbi doct̄or clarissimus, idem

Qui vigil hac Geusias arcuit vrbe faces.

Qui legis hac, da vota Deo & deposce quietem

Defuncto, & mortis sedulus esto memor.

Obijt anno c̄ro. 10. LXXI. Die VIII. Nouemb.

DE S. SERVATIO S. P. Q. TRAIECTINO
ded. cuius tutelaris iste est Diuus.

{ SERVATIVS
Anag. { HY BEWAERT T'RICHT i. Ius, vel Tra-
iectum.

Viuere nos medijs, si quis miratur in armis,

Cumq; pericla premant, esse pericla procul:

Causa est; cum nostrā seruat SERVATIVS vrbem,

SERVAT-IVS; seruat nomen & ipse suum.

Vrbem nisi seruet; perdet Seruatio nomen,

Si rursum in Batavias vrbs cadat ista manus.

Sic cūm nostra salus SERVATI nomine constet,

Quamdiu nomen erit illius, vrbis erit.

Bernardus Bouhusius de Soc. IESV. facieb.

IN SACELLO REGVM FRANCIAE,

ad D. Seruatiū.

M E M O R I A E,

&

CAROLO RICHARDOTO

Magni illius Richardoti

Princip. P. Q. Voto

cum potestate, fide, fama max.

sanc̄tioris concilij Præsidis

filiō,

magnæ spei adulescenti,
paternarum virtutum hæredi,

qui

ob raram indolem,

ad mercatum bonarum artium

Traiectum missus,

speratæ virtutis documenta

cottidie exhibebat,

sed

ô infortunium!

lex fati intempestiua & ineuitabilis

inter adulescentiæ primordia

continuis calculi dolorib.

grauiter afflictum,

&

jam tertio sed frustra incisum,

ter quintum ætatis annum

necdum ingressum

absumpsit anno CIC. 10 C. Nouemb. III.

AD DIVI FRANCISCI.

Quis tegitur tumulo? ROLANDVS DELPHIVS

Deliciumq; hominum, deliciumq; Dei. (ille,

Illijs sed enim mentem finxiſſe videtur,

Candida ter puris simplicitas manibus;

Innocuos mores Probitas, Industria corpus,

Ora lepor; cineri tot bona Parca dedit.

Simplicitas, probitas, industria, flete leporq;:

Nam iacet hic vestro DELPHIVS exitio.

MEMORIAE SACR.

F. ROLANDO DELPHIO, ORD. F. MI-

norum, modestia & patientia ad mira-

culum prædicto:

Monasticarum obseruationum laudi nato,

harundem æternō damno denato,

confratres religiosi

hunc titulum & tumulum mœsti Poss.

Hop̄es prece me viuus iuua, mortuus iuuabere.

MECHLINIENSIA.

MAXAEMILIANVS VRINTIVS

S. P. Q. Gand. à secretis.

M Aieſtate fori, ſacroq; verenda Senatu,

Arx legū, & Dominæ metasuprema Togæ,

Arx

*Arx eadem Martisq; domus, Vulcania fornax,
 Tam rigido ferro quam reuerenda foro,
 Clara viris, spatiofa vijs, argentea lymphis,
 Calo hilari, positu commoda pulchra lare,
 Tota increta solo & pariter discreta Brabanto,
 Vrbs Domina & Domino pro Regione suo.
 Gemmula munditiae, RVMOLDI mole decora,
 Auct apio Clero, Pontifice aucta sacro.
 Omnibus illustris, lux & nitor vndiq; amoenus,
 Quam nisi MECHLINIAM, Melliniam esse putas.*

IN AEDE PRIMARIA.

D. O. M.

IOANNES HAVCHINO Archiepiscopo Mechliniensi II. viro incomparabili, qui non subnixus iam absuletis maiorum suorum imaginibus, sed propria virtute per omnes sacræ militiæ gradus, ad Archiepiscopatus apicem fauente numine euætus, ita se vbique gessit, ut candore, comitate, prudencia, pietate, virtus exactu omnibus exemplum, mortuus ingens sui desiderium reliquerit.

Vixit ann. LXII. in Archiepiscopatu VI.

Obiit anno restauratæ salut. M. D. XXCIX.
 ipsi Non. Ianuarij.

NEMO SACRVM TVRBET CINEREM.

*Qui sua sacra Deo, qui Principibus sua iura,
 Qui voluit populo commoda salua sua:
 Cui sua priuatim ratio sic constitit, omnem
 Ut fortunam a quo pectore pertulerit:
 Qui resipiscentes adapertis obuiis vlnis
 Excepit; cunctis mitis ubiq; Pater:*

Et ta-

*Et tamen in dignas generosus surxerit iras,
Sic quoties fieri nempe necesse foret.
Qui prudens, sapiens, pius & candore niuali,
Nullo virtutum non genere eminuit:*

*PræsVL. Ioannes LaCet haC HaVChInVs In Vrna;
Cætera sClre qVeVnt IpsI et IaM antlpoDes.*

D. O. M.

Nobili ac strenuo Viro
CATERINO VVYTS, leg. Burgund. in regia
 militia Centurioni,
 Qui apud Ardriam in præsidio, dum animosè
 in hostem laceffentem equo erumpit,
 Solus à pluribus circumuentus, aduersus re-
 sistensque cæditur,
 Glande plumbea caput traiectus,
 Sed sic quoque, nec ensem nisi mortuus, &
 extortum demisit.

Cecidit ætatis suæ ann. xxix. Christi 15. xcvii.
 Non. Martij.

Pijssimo filio parentes heu moesti & superstites
 PP. Cenotaphium circa cineres Maiorum.

AD D. MARIAE.

Clariss. D. NICOLAO EVERARDO Middel-
 burgensi, summi Consilij Præfidi, marito cariss. pa-
 trique pientiss. vxor liberiique cum lacrymis poss.
 Vixit ann. LXX. Obijt anno à salute restituta circ:
 15. xxxii. v. Id. Aug.

GAN-

GANDENSIA.

IN GANDAVVM MAXAEMILIANVS
VRINTIVS S.P.Q. Gand. à secret.

CAELi delitium, Flandri decus orbis, ocellus
Belgicæ, & enixø Casare virgoparens.
Confilio illustris, bello horrida, florida pace,
Pulchra situ, felix aëre, diues aquis.
GANDAVVM breuiter, nil vltra quære, nec vrbō,
Verūm orbem in tanta mole videre puta.

I D E M B R E V I V S.

Juppiter hanc molem, purum dedit aëra Phœbus,
Florida prata Dryas, cœrula Nais aquas.

IN D. IOANNIS BAPTISTÆ.
Fpicus es Phœnix? cineres hæc tumba duorum
Phenicum veræ Religionis habet.

D. O. M.

Reuerend. in Christo PP. S. Theol. D.D. COR-
NELIO IANSENIO; & VVILHELMO DAMA-
SI LINDANO, primo & secundo huius vrbis Epis-
copis, ob multos in scrutandis & interpretandis
sacris scripturis exantlatos labores, & merita in
Dei Ecclesiam & Rempubl. Christianam pōsitum.
Obijt hic i. Nouembr. CIC. IO. LXXXVIII. Ille
verò xi. April. ann. M.D.LXXVI.

*Quomodo in vita sua dilexerunt se, ita & in
morte non sunt separati.*

ALIVD R. D. LINDANI SED HONO-
RARIVM, PER MAX. VRIN-
tium.

*Dordracū patria est, Grudiaē patria altera Athene,
 Illæ animi altrices, corporis illa mei.
 Conspicuum sancta coluit Rurmunda tiara;
 Et Ganda in cineres officiosa meos.
 Non meliore loco nasci potuisse renasci,
 Non meliore coli, non meliore mori.*

I B I D E M . .

Admodum Reuerendo viro D. VIGLIO AYTA
 de ZVICHEM Frisio, I. C. clariss. Cathed. huius
 Ecclesiæ I. Præposito mitrato, Aurei velleris Can-
 cellario, supremi Belgicæ status, & sanctioris Con-
 ciliij sub potentiss. Principp. CAROLO V. Imp. &
 PHILIPPO II. Hispp. Rege Præfidi summo, vigi-
 lantiss. integ. qui cum hanc Ecclesiam pijs fun-
 dationibus, plurimis munimentis decorasset, Aca-
 demiam Louaniensem, structo sui nominis colle-
 gio, non minus liberaliter, quam magnificè dota-
 set, natale solum noui hospitalis beneficio per-
 tuò sibi demeruisset, tandem post longas vigilias,
 post indefessos labores, plenus dierum, plenus
 honorum, Regi fidus, patriæ charus, utilis omni-
 bus, iniurias nemini, magno sui reliquo desiderio,
 quieuit in Domino anno M. D. LXXVII. VIII. Maij,
 ætatis suæ LXX.

Iste vir fuit Lector, sed fuit.

Mirare, imitare, vigila,
 memor prudentissimi illius sciti

VITA MORTALIVM VIGILIA.

ANQ.

ANONYMI.

VIGLIVS hic recubat, decorat quem Gamma Pe-
Quo dempto, inuenies vilius esse nihil. (lasgen:

IN D. PETRI ABBATIA.

EPITAPHIVM ISABELLAE CAROLI V.
Cæl. Sororis. Obiit anno M.D. XXV.

Januar. XIX.

Dania me coluit, pulsam Germania vidit:
Primum ortum dederat terra Brabantaprius.
Nulla harum potuit morientem cernere, sed quæ
Ganda habuit menteim, nunc quoq; corpus habet.
Temporasi quæris quæ me rapuere sub umbras,
Accipe, & in memori scripta reconde sinu:
Pectore sub medio Phœbum cernebat Aquarius,
Marsq; horam tenuit, sed Venus ipsa diem.

EPITAPHIVM IVDITH UXORIS
BALDVINI COMITIS
Flandriæ.

Regis Francorum Caroli sum filia Calui,
Nobilis illa IVDITH & speciosa nimis.
Uxorem sibi quam me sumpsit Ferreus olim
BALDVINS, duce quo Flandria pacem habuit.
Gloria qui veterum mibi quondam magna meorum
Extitit. heu! Carolum mors rapuit iuuenem.
Alter succedens patri, regnauit & ipse
Tempore sat longo, mors rapit hunc at eum.
Omnia deficiunt mortalia gaudia mundi,
Et sub Sole nihil permanet hic stabile.
Princeps prima sui Flandrensis inclyta quondam,

Nunc

Nunc sed in angusto contrahor hoc tumulo.
Iam mihi nil prosunt vir, proles, patria diues,
Est mea sed fœdis vermibus esca caro.

AD PRAEDICATORES.

PETRVS BACHERIVS, DOMINICANVS Do-
ctor Theologus, Poeta, & Ecclesiastes exi-
mius, hoc sibi Epitaphium in extre-
mis decantauit.

Si canitur niueis sub mortem nænia cygnis,
Dum premit innocuum longa senecta caput;
Cur mihi non liceat triplices mea fatâ sorores
Dum truncant proprias concinere exequias?
Intempestiuis albescunt tempora canis
Vtraq; quin frontem ruga senilis arat.
Caligant oculi, sunt hæc præludia mortis:
Torpent officio pesq; manusq; suo.
Ganda vale, fratresq; valete, valete propinqui:
Liber ab exilio regna paterna sequor.
Consequar hæc meritis Christi, rogo: subleuat agram
S P E S mentem, trepidis anchora affirmâ virus.
Sæpe per infestos scopulos, & naufragia saxa,
Nostra est insanis cymba rotata Nothis:
Non tamen à vero me deuius abstulit error;
Dogmate tentata est non temerata fides,
Sæpe (fatebor enim) peccati Nectare captus
Neglexi æterni iussa verenda Dei.
Daveniam fasso, pauidaq; illabere menti:
Vulnera vulneribus dilue, Christe, tuis.
Discute mortales nebules Dominator Olympi,
M: grantemq; animam qua potes arte iuua.

Lux perit, intereo, mors vrget, corporis huius
 Exuuias viridi suscipe terra sinu.
 Sic placuit Cyro viridanti in gramine condit
 Rex tantus tumuli saxa operosa fugit,
 Hic locus arridet, maiorum hic ossa quiescunt,
 † Bunderij cineres, † Gruterij q̄ patris.
 Iungo † Rigermannum, † Syluanum, VVincusum q̄
 AEstate, & meritis, eloquio q̄ pares.
 Non ego † Coyanum, non te † Rufelaerde silebo;
 Olim nam impense fauit vter q̄ mihi.
 Obiit Gandaui in patria prid. Id. Febru. M. D C I.
 ætatis suæ LXXXIV.
 † Fuere oēs magni viri, & celeberrimi diuini verbi præcones.

MAXAEMILIANVS VRINTIVS
s. P. Q. Gand. à secretis.

Effundent alijs laudum præconio longis
 Versibus ad tumulum, culte Poëta, tuum
 Effundent merito, quum q̄ omnia, nil tamen ullus
 Fuderit ex merito sat q̄ super q̄ tuo.
 Verūm ego sic paucis: MVSARVM HIC AVREA
 SIREN,
 ET PHOEBEIVS olor, BACQVERE cane, iaceat

ANTE D. FRANCISCI.

Qui FRANCISCE, tui subeunt pia limina templi,
 Fac subeant precibus cælica templatuīs.

MAGNAE VIRGINI, MAGNAE MATRI, DEIPARA
Maria.

MAXAE-

MAXAEMILIANI VRIENTI VOTVM
decastichon. Cùm eius sacro Sodalitio apud
RR. PP. Soc. IESV Gandau
nomen daret.

Hac ego luce, Poli qua, tu Dea, templo subisti
Me voueo æterna relligione tuum.
Tu vatis, Regina, tui famulantia vota
Prona cape, atq; humili si tibi mente lito;
PARTHENIO da posse Choro dare nomen, & Ara
Castatua obsequi ponere ferta mei.
Serta tui dulcem spirantia Numinis auram,
Mutua mi venia spiret ut aura tua.
En, ego ceu vitis, tua sum, Dea, plantula, vitam
Et viti & plantat u dare sola potes.
Quod potes, ah! dare Diua velis, tibi surgat ut ingens
Arbor, & effusis vinea latâ comis!
Qui tener, ecce, tuo modo Surculus incipit horto,
Victurus geny non nisi tote tui.
Ille adsit, sensimq; grauem densatus in imbreu
Intima sic animi perpluat arua mei;
Indubia inde mea subolescat ut herba salutis;
Net minus inde tui Numinis exstet honor.
Sic mihi reptanti tua per vestigia, detur
Latum iter ad Nati templo serenatui.

Ipsò assumptæ Virginis festo ad eiusdem
aram supplex cecinit
Maxæmilianus Vrientius.

Anno salut. Christ. CIC. IO C. VI.

INSCRIPTIO D AMPOR TAE IN AD-
VENTVM ARCHIDVCVM ALBER-
TI & ISABELLAE.

Magni Principes; magnam subituri vrbem,
saluete.

Pijs conatibus, paruis apparatibus benigni
fauete.

Si quid decus probate, si minus excusate,
Temporis angustiæ, cæli inclemenciæ, clementer
condonate.

Obsequium atq; animi fauentiam mage,
Quam magnificentiam in re tenui nostra spectate.

Ita vos regat, ita vos tegat,
Qui nos, qui ceteros Belgas vobis regendos,
vobis tegendos commisit propitius Deus.

IN ECCLESIA MONASTERII TRVN-
CINENSIS, ORD. PRAEMONST. vulgo
Drongen, propè Ganduum.

*Quem spectas Pario marmore gnauiter
Expressum celebri vase quiescere
TVVAINNV M Comitem, nuper Aloftia.
Ac sacrum haut aliter Numen amauerat,
Gandui generis stemmate prodiens.*

*Hic cœtus nisei iecit originem,
Elargitus opes, tum patrimonia.*

*Ergo persruitur Mens supero Ioue.
En corpus tumulo nobile faxeo.*

*Quæso plange scelus quisquis obambulas,
Nam quo decubuit, te vocat exitus.*

Obiit anno M. C XLIV.

LOCRAE,

LOCRAE, YPRAM INTER ET BAL-
LIOLVM, LOCO MONTANO,
in marmore.

D. O. M.

HADRIANVS SCRIECQVIVS BRVGENSIS
V. PRAETORIVS
SVSANNAE GODCALCAE ANTVERPIENSI
CONIVGI DESIDERATISS.

ANNA FILIA INLACRYMANTE CARAB
Matri

MONVM HOC RES HVMANAS MOESTE
GEMENS P.

S V S A N N A.

*Ad Scaldim genita Borealis Vistula lusum
Dum præbet, rapuit ripa Borussa Patrem.
Rem Mare dum minuit, melioribus æquior auris
Erexit thalamum mihi Ria, Lisa domum.
Lisa sed exequias Matris cum vidit, in istis
Quæsiui anne foret montibus alta quies.*

*Sed didici quod sint VNDAE OIA. & OIA
ut VNDE;
Confedit cælo mens mea, corpus humo.
Obiit KAL. FEBR. A. D. 80. D. C. IV.
Æstat. XXXV.*

R. I. P.

VNDAE OMNIA. VNDE OMNIA?

INCERTAE POSITIONIS.

GRAMMATICI TUMVLVS.

*Grammaticen sciui, multos docuiq; per annos:
Declinare tamen non potui tumulam.*

BRUGENSIA.

IN BRVGAM IANVS LERNVTIVS.

Aduac culminibus tectorū adit aetherā Brugis;
Et famā clari nominis omne solum.
Qua Sol cumq; iubar spargit roseo ore per orbem,
Inclytus in populos illius iuit honor.
Et quamuis motu ciuili pressat tot annis.
Mutarit priscum scena per arma decus;
Mole tamen pulchrā constans caput erigit altum,
Et meritō Morinum dicitur esse caput.
Flumen ei debet prima incrementa Tabuda;
Vrbis & Aluatic & maxima origo fuit.
Imd quod externis sit Flandria cognita in oris.
Hinc est; auspicium luminis inde trahit.

IN EANDEM.

MAXAEMILIANVS VRINTIVS.
s. p. q. Gand, à secretis.

Flandorū Elysium, Morinum regina, superbis
AEdibus, attonis penē stupenda Deis. (dæ,
Merce frequēs, animosa, potens, magna emula Gan-
Et par, ni paribus destituatur aquis :
Verū illi quam siccā negat natura, Aganippe
LERNVTI, hanc pleno fonte rependit opem.
Felix ciue suo, felix vrbis principe vate,
Si, quod habet pretium norit, & illud amet.

IN D. DONATIANI.

Reuer. Domino, D. PETRO CURTIO, Brugensi,
primo

primo huius ciuitatis instituto Episcopo, perpetuo Flandriæ Cancellario, quondam apud Louanienses S. Theologizæ Professori ordinario, hoc monumentum extremæ voluntatis desiderio positum est. Sedit in Episcopatu ann. v. M. viii. D. ix. Vixit ann. LXXVI. Obiit xvi. Kal. Nouemb. CIC. ID. LXVII.

IBIDEM.

Adsta parumper hospes, & pios iube
manes hauere.

Hic situs est N.V. IOAN. à PAMELE, Eques
Auratus,

Dñs de Cæstre, &c. F. Adolphi, Francisci N.
frater germanus

Reuer, Iac. Archidiaconi Audomarensis,
&

N.V. Guil. Equitis Aurati, Dn. de Gotthem, &c.
quorum monumentum non sepulcrum est
lapis quem vides.

Cessit ex humanis Iac. nominatae vrbis Episc.
designatus xv. Kal. Octob. ann. sal. M. D. lxxxvii.
ætatis suæ LI.

Guilielmus sanctioris Concil. per Belgiam Præses
obiit septuagenario maior xii. Kal. Feb. M. D. xcii.

Ille, cuius hoc loco cineres conduntur, Prætura
Brugen. bene gesta, post sena viiæ decennia
fato functus ab It ad plures,

v. Kalend. Ianu. anno M. D. xcvi.

Legistin' hospes quæ posui?
non te moror ultra, abi.

Compositos votis prosequens non lacrumis.

Viuenter Deo flere nefas.

Michael Inghelmontius Brugen. Canon. de
R. P. de se
opt. mer. fratribus gratitudinis ergo F. C.

IBIDEM.

Epitaphium Iōis Eyckij Pictoris famosissimi.
Hic iacet eximia clarus virtute IOANNES,
In quo picturæ gratiarata fuit.
Spirantes formas & humum florentibus herbis
Pinxit, & ad viuum quodlibet egit opus:
Quippe illi Phidias & cedere debet Apelles,
Arte illi inferior hac Polycletus erat.
Crudeles igitur, crudeles dicite Parcas,
Quæ talem nobis eripiuerè virum.
At cum sit lacrymis incommutabile fatum,
Viuat ut in cæli parte, precare Deum.

IBIDEM.

Siste gradum, heus viator. & quid mundus est,
Audi. Theatrum, in quo peragitur fabula,
Personæ ubi nunc vita, nunc est altera.
Abi. IOANNES VISCHER hoc dixi. VALE.

IBIDEM.

Adsta viator, & resiste paululum,
Hic ille clarus est reconditus COMES,
Qui quatuor decemq; bis Notarius
Annis fuit Donatianicus, sui.
Vatumq; temporis nec infimum decus.
Eius precare manibus bene. hoc enim
Quod alterifacis, tibi fiet. VALE.

EIVSDEM TESTAMENTVM.

*Calo animam, do corporis humo, do cætera mundo,
Ut capiat partem quilibet inde suam.*

AD CARMELITAS ANTE SVM-
MVM ALTARE.

DEO OPT. MAX.

H. S. E. CASPAR ZAPENA, gente Hispanus,
stirpe nobilis, manu & consilio bonus, mili-
tia multiplex eum vidit per varios suos
gradus promotum ad Tribunatum,
& mox à Rege Philippo III. Prefectū Alexandriæ
apud Insubres destinatum:
quod munus nisi animo non cepit, morte interce-
ptus tristī ad Oceanum pugna,
vbi solus pñne auctor non pugnandi,
sententijs & publico fato victus,
robore & animo inuictus,
fortiter pugnans vulneribus confectus,
captus denique Ostendæ,
objit piè, & Christianè
Non. Sextilibus, anno CIO. IO. C.
cum vixisset ann. XLIV.

Hic in omni munere.

Suis amori, hostibus terrori fuit,
Liberalis, magnanimus, prudens.

Togate lector benè precare mortuo.

Sagare lector & imitare mortuum.

IN CONVENTV FRATRV M I-
NORVM.

DEO OPT. MAX.

R. P. F. CORNELIO ADRIANI F. Dordra-
ceno, huius aliquando Coenobij ante prouinciaz
vastitatem toto Belgio amplissimi splendidissimi-
que

que Guardiano vigilantissimo, ac S. Theologiæ interpreti facundissimo: viro incomparabilis tum eruditionis, tum eloquentiæ, triumque linguarum quæ sacræ & sunt & dicuntur, callentissimo. Qui annis continuis x x x. populum Brugensem incredibili cum gratia, fructu atq; utilitate, diuini verbi suauissimo pauit alimento, fementé verè spargens Euangelicam: tantaq; contentionem zizania è malignorum spirituum fibris euellēs, vt verus Brugenſiū Apostolus, splendor, decus & ornamentū Christianæ reip. Catholicæ, Orthodoxæ, Romanæ fidei propugnator acerrimus; nec secus, quā alter Athanasius validissimus hæreticorū malleus dici potuerit, quiq; inter varias huius exulceratissimi seculi calamitates, inter innumerās hæreticorum calumnias, inter obſtrigillantiū sycophantarum caninos insult⁹, libellorumq; famosa ludibria, tam inuictā semper animi moderationē tenuit, vt nullis vnquam vel hostiū fidei oppugnationib⁹, vel rerum aduersarum procellis potuerit conuelli: qui denique in hoc D. Frācisci instituto annis ferè x L. summa cū probitate vitæ, eruditionis gloria, religionis zelo flagratiſſimo, optimè de hac ciuitate tam in Theologica professione publica, quām in perpetuis indefessisq; ad populum concionibus ad mortem usque optimè promeritus fuit. Hoc amoris & obseruantiae testiſoniū ac monumentū Patri opt. eiusdē ordinis fatres poss. anno à partū virginis glorioſæ C I O. I O. LXXXI. Prid. Iul. Id. laborumq; suorum tandem aliquando amplam mercedem, veriſſimus fidelissimusq; Christi confessor percepit: pijs omnibus ingēs sui desiderium relinquens, eiusq; mortui expressam effigiem F. Franciscus Euerardus huius loci Guardianus, qui viuentē vnicē ſemper colebat,

Iebat, syncerę dilectionis ergo in hoc tēplo pro re-
rū præsentī facultate restaurata, appendi curauit.

IN XENODOCHIO S. IOANNIS,
ad cornu summi altaris.

EPITAPHIVM F. CORNELII DORDRACE-
ni Minoritæ, concionatoris celeberrimi.

Ecquis in obscuro latitans (dic parua tabella)

Tumulo h̄ic repositus conditur?

*Quis fugiens adeō est & fama & lucis & aure
Vimbris vt hic velit obrui?*

Tūne Pater celebri condigno ex marmore crypta

Hic D O R D R A C E N E recubas?

*Quem tam facundæ decorauit gratia lingua
Monita salutis cum dares,*

*Vt tua fama volet totum vulgata per orbem,
Stridente quamuis Zoilo.*

*Sed quia Seraphici placuit piasemita Patris,
Placuit sepulcrum ignobile:*

*Nam tituli & pario excisæ de marmore tumba
AEtate longa intercedunt.*

*Virtus sola viget viuitq; eterna, nec aeo.
Labente longo extinguitur:*

*Hæc iam te aquavit superis cæloq; beauit,
Sertis decorum fulgidis.*

*Quid iuuat ignoto hunc igitur requiescere busto,
Qui mente cælo vixerit?*

Obiit anno C I O. I O. L X X I . mens. Iul. die xiv.

D. O. M.

IOAN. LVDOVICO VIVI Valentino, omni-
bus virtutū ornamētis, omniq; disciplinarū gene-
re, vt ampliss. ipsius literarū monumentis testatū
est.

est, clariss. & MARGARETAE VALDAVRAE
raræ pudicitiae omnibusque animi dotibus marito
simillimæ, sexusque fœminei ornamento, utris-
que ut animo & corpore semper coniunctiss. ita
huc simul terræ traditis, Nicolaus & Maria Val-
daura sorori & eius marito B. M. modestiss. Poss.
Vixit IOANNES ann. XLVIII. M. II. mortuus
Brugis Prid. Non. Maij, anno M. D. XL. MARGA-
RETA vixit ann. XLVII. M. III. D. IX. Obiit Prid.
Id. Octob. anno M. D. LII.

IN D. MARIAE.

LUDOVICAE VENETAE, forma, venustate,
pudicitia, rei familiaris administratione, ac supra
muliebrem sexum, prudentia insigni; quæ ex Italia
vixdum pubes aduecta, nostrates omnes in sui ad-
miratione his raris animi & corporis dotibus per-
traxit: virum, cum quo vnanimi concordia XXII.
ann. vixit, nouem liberorum numero auxit, dum
XXXIV. annum ageret, immatura morte extinctæ,
GUILIELMVS MOSCRON vxori incomparabi-
li, cuius merita nullus amor æquare possit modestiss.
posuit. Obiit XVII. Iunij anno à partu Virginis.
M. D. XXIII.

IN D. VVALBURGIS.

DEO IMMORTALI ET MEM. PP.

Nob. Viri Guilielmi de Boodt,

Quem per honores plurimos
Ad culmen dignitatis supremæ

Gradatim virtus extulit,

Nam C. O. S. I. I. L. creatus,

Exemplo omnibus non præfuit modò,
sed profuit:

Donec

Donec ingentibus curis æger,
Abit è vita simul, & Magistratu,

Ann.ætat. LII. XI. Kal. Nouemb. CIC. IC. CI.

Æcatherina VVynckelman F. Reineri
sibi posterisque lugens posuit.

Hauē, salue, vale æternū mī marite;
ego tē,

Quo natura permiserit modo,
lubens sequar.

INCERTAE POSITIONIS.

*Hospes eram mundo per mundum semper eundo,
Sic suprema dies fit mīhi summa quies.*

GREVELINGAE.

IN ECCLESIA S. VVILIBORDI,
IN CHORO.

D. O. M. S.

H. S. E. VALENTINVS DE PARDIEV
V. N. & fama inclytus.

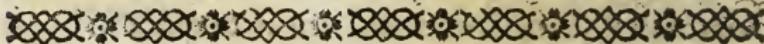
Toparcha de la Motte, Eeckelsbeke, atque alibi.
S. Iacobi Eques, Commendator in Stepa, Philippo
II. Cathol. Reg. à Consilijs militiæ, Regijque ex-
ercitus armamentario, & machinis Præf. Duode-
cim Centuriar. ex Gallo-Belgis Chiljarcha, huius
oppidi arcisque per annos xxv. Gubernator. Obiit
anno Christi 15. XCV. Idib. Iul. vixit ann. lxv.
M. III. D. XIII. Bono bonus benè precare.

AD LECTOREM SPECTATOREMVE.

Paulisper hospes siste, me, quis sim, Vide.

Heu

Heu fata! quis sim, quis fui, vide ac abi.
 MI NOMEN OMEN PER DEVVM VA
 LEN S DEDIT,
 Magni Philippi Regis, & domi & foris
 Assertum ego iui Iura mente, vel manu:
 Sub Austrio Ioanne; sub Farnesio;
 Sub Austrio Ernesto grauia feci & tuli:
 Bis quinque straiectus, hinc dextrum ad SLVSAM
 Emisi ab ictu brachium amitto globi.
 HV IV M oppidum loco, arce munitissimum;
 Bis quinq₃ cinctus millium armata manu,
 (Supremus Imperator hisce copys)
 Sub Ius redigi Principis priscum sui:
 DOVRENIAM arcem hinc vidimus; sed vidimus;
 LV MENQ. l^aeuū HIC, LV MEN heu! heu! quid lo
 Quin lumen omne glande liqui plumbea (quor?
 Transfossus. hæc est vita, hic exitus mihi.
 Mihi apprecare lector, & si vis abi
 In Cattuacos, vise monumentum hic mei
 Gymnasion ingens, ære conspicuum meo.
 Ergo adprecare, Lector, & si vis, abi.

DVACENA.

Staviator, & immaturo funeri illacryma:

AVGVSTINVS LE MIRE,
 Guilielmi F. Domo Bruxella H. S. E:
 Quem optimis primum artibus moribusq;
 Duacena imbuit Academia;
 Philosophicis Louanium studijs,
 Doctorisq; titulo & honore.

Medi-

Medicæ dein artis prima laurea
Mer. ornauit.

Inde ad Theologorum castra,
Deo vocante, se contulit,

Animorum futurus iam Medicus.

Canonica mox dignitas Valentianis
obtigit,

Ampliora spondente indole atque industriâ,
At currentem immaturam mors rapit.

vii. Kal. Octob. c. 10. i. 10. c. 11.

Natum ann. XXII. M. IX. D. XXIX.

AUBERTVS MIRAEVS Canon. Antuerpiens.
fratri cariss. studiorum socio
cum lacrymis Pos.

AEternum placida compostus pace quiescat.

IN TEMPLO COLLEGII MAR-
CHIANENSIS.

DEO OPT. MAX.

Et pijs manibus D. FRANCISCI COMITIS
LALANI, Philippi C. L. hæredis filijque, Schor-
natiorum Dynastæ, Baronis VVarinij & Albinia-
næ in Catuacis clietelæ Patroni, Collegij Marchia-
nensis, dum vixit, studiosi, mnemosyni loco po-
suit MARGARETA ARENBERGIA mater.

Téne moriformose, morine heroas & illos,
Quos Lalanigenum fert super astra decus?

Ante vicem meritis ieras, virtutibus annos,
Ante diem virtus, mors fuit ante diem.

Quem Phœbū Charites, Rex Nestora, patria patrem
Sperauere sibi, tres, puer vnus obit.

III. Id. Febr. ann. Domini M. D. XC. ætat. XII.

IN TEMPLO SOC. IESV.

BOETII *corpus quiescit hic EPONIS,*
Animam respice, ô IESV, benigniter.

EPITAPHIVM P. IOANNIS FOSSAE
 iucundissimi Poetæ, quod sibi scripsit,
 sed non positum.

Hac sunt in fossa F O S S A E mirabilis ossa,
 Qui sibi condendo versus cere comminuit brum.

INSULENSIA.

IN D. PETRI.

R Euerend. in Christo Patri Domino D. FO-
 ANNI SIX, Philosophiæ ac Theologiae
 quodam Louanij magna cum laude Profes-
 sor, deinde in Parochiali Ecclesia D. Stephani hu-
 ius oppidum aliquot annis Pastori vigilantiss. Inde
 ob virtutem & merita ad Canonicatum Audoma-
 rensem assumpto; postea Reuer. D. GERARDI ab
 HAMERICO VRT primi Episcopi Audomaropo-
 litani Vicario generali, ac tandem in Episcopatu
 successor: dum hac ad Synodum Prouincialem
 fidei ac Religionis ergo proficiseretur, febri cor-
 repto, ac in hoc opido, ubi vita acceperat initium,
 i v. Id. Octob. anno M. D. LXXXVI. ætatis vero
 sua lxxiiii. vita functo & è regione chori tumulato
 IACOBVS VVILLART ex sorore Nepos, & hu-
 ius Ecclesiæ Canonicus, Auunculo opt. de se meri-
 to moestus Po s. & quem viuens vnicè coluit, eum
 moriens voluit in tumulo habere socium.

IBI

IBIDEM.

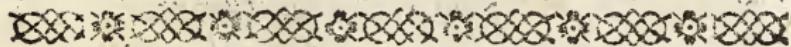
Sub terra tumulo M I C H A E L cognomine dictus
 Rex cubat, & vermes putre cadauer alit:
 In quo ceu sydus rutilabat regia virtus,
 Regia mens, mores regij, & ingenium.
 Nunc sua quid mirum mœstus si tundat Apollo
 Pectora? si Musæ, si Charites doleant?
 Lugeat Amphion? moueat nullum Orpheo plectrum?
 Nec dolor admittat frena modumq; Liui?
 Deliciae periære suæ, sua gaudia, amores.
 Heu! qui semper erat viuere dignus, obit.
 Ah! nimium duros obitus, heu! gloria clero
 Quanta gemiscenti, quantus honorq; perit?
 Lustra nouem vix Mystra sui compleuerat æui.
 Frigidus effossa dum tumulatur humo.
 Nascimur, & summa cuncti properamus ad horam,
 Dura potest nemo frangere iura necis.
 Surgat ut æthereas de funere, Lector, in auras,
 Sæpè tuæ feriant sydera celsa preces.

EPITAPHIVM D. HELLINI DE LE.

CROIX HVIVS ECCLESIAE

Canonici.

Vita hominis labor & dolor. Melior est mors
 quam vita amara, & requies æterna quam languor
 perseuerans. Ecclesiast. 30. Obiit ii. Septemb. anno
 M. D. LIV.

TORNACENSIA:

D. O. M. SACR.

Kk

Et me-

Et memoriae D. PETRI CORETI S. Theolog.
Licentiat, Ecclesiast& Canonici.

PETRVS CORETVS. PORTVS ERECTVS.

Ille Dei interpres, Christi Mariaq; sacerdos,
Hic sua fessa PETRVS membra CORETVS habet.
Qui siue è cathedra, cælorum arcana recludit,
Seu calami hæreticos detegit arte dolos.
Certa Pharus, dubio PORTVSQ. ERECTVS in astu,
Gens piæ naufragium ne pateretur, erat.

Obiit M. D CII.

ANIMAE PAX EX QVIES.

D. GUILBERTI D' OIGNIES EPISCOPI
Tornacensis.

Quis iacet hic? ego GUILBERTVS cognomine D' OI-
Quætibi conditio? Præful in vrbe fui: (GNIES.
Quod pietatis opus? Christo nunc Iudice clarum est:
Ecquis opes? templum, pauper & hospes habent:
Quid fuit in voto? sanctæ perfectio vite; (vabe.
Euge, & QVAE SVRSVM SVNT, bone pastor
Post genus & titulos, curas, operumq; labores,
Quis modò te finis candide Præful habet?
Contra CI fatVM, TornaCI IVra sepVLChri
Conseq Vor, & bona spes ossa soporatenet.

IN AMBITV CHORI
D. VIRGINIS.

Boen lector, audi, pauca commonitum volo.
LIEBAR DV S olim (sapè nomen hoc thas
Percusit aures) iuris & rectisciens,
Neg, minus ille iuris & recti exequens;

Sacri

Sacri Senatus ille Cancellarius.

*Quicquid vel artis quicquid ingenij aut opum
Possedit, hoc in ciuium effudit sinum,
Collegijq; multus autor Neruij.*

*Socijs I E S V Patribus pubem dedit
Seu pia docendam capita, seu mores probos,
Seu cultioris literaturæ sacra.*

Bene adprecare Lector, & si vis, abi.

IN NAVI ECCLESIAE MONASTERI
RII S. AMANDI.

IOANNI SECUNDO Hagiensi, Poetæ celeberrimo & nulli secundo, cuius tumulum, hæreticorum furore anno 1510. Lxvi. violatum, Carolus de Par Abbas, ob tanti viri memoriam restaurari C. obiit anno 1510. xxxvi. Kalen. Octob. à secretis Georgij Egmundani Traiecten. Episcopi, huius loci Proabbatis:

† Hortantibus D.D. Dionysio Villerio, & Hieronymo Wimghio Carolus de Par Abbas restituit.

APVD MINORES IN AMBITV
Lapidi incisum.

*Quod mater genuit, rursus quoq; filia gignit,
Per grauid a ex ipsa Neruius obstupuit.*

IBIDEM.

*Cy gist le pere, cy gist la mere,
Cy gist la soeur, cy gist le frere,
Cy gist la femme & le mary,
Et n'ya que deux corps icy.*

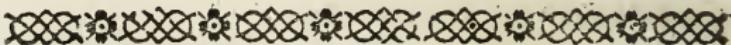
De pari coniugum postea ad Religionem transseuntium, & in ea Præfectorum. Alter fuit Minorita, altera Clarissa.

ATREB ATI.

D. O. M.

D. FRANCISCO RICHARDOTO, Burgundio, Atrebatu[m] Episcopo, viro in omni disciplinarum genere versatissimo, ac cōcionatori Eloquenteriss. qui ob singularem doctrinam, & præclaras animi dotes, omnibus Ordinibus vnicè carus; postquam hanc Ecclesiam periculosis temporibus ingenij dexteritate, & assiduis concionibus annis xiiii. feliciter rexisset, maximo sui relicto desiderio, annum ætatis agens sexagesimum septimum è viuis excessit. IOANNES RICHARDOTVS, inuestiss. Philippo Regi à rerum status secretisque consilijs ac libellis, & Arthesia Præses Auunculo opt. Nepos moestissimus POS. Obiit vii. Kal. Augusti, anno cīc. iō lxxiv..

H A L L I S.

Hanc, D I V A, PEN N A M, interpretem inentis mea,
Per alta spatia quæ volauit ætheris,
Per ima quæ volauit & terra, & maris:
Scientiæ, Prudentiæ, Sapientiæ
Operata semper. ausa quæ C O N S T A N T I A M
Describere, & vulgare; quæ C I V I L I A,
Quæ M I L I T A R I A, atq[ue] P O L I O R C E T I C A;
Quæ, R O M A, M A G N I T U D I N E M adstruxit tuam;
Variaq[ue], luce scripta prisci saculi
Affecit, & perfudit: hanc P E N N A M tibi

Nunc;

Nunc, DIVA, meritò consecraui LIPSIUS.
 Nam numine istæc incobata sunt tuo,
 Et numine istæc absoluta sunt tuo.
 Porro ô benignitatis aura perpetim
 Hæc spiret! & fame fugacis in vicem,
 Quam PENNA peperit, tu perenne gaudium
 Vitamq_z, DIVA, LIPSIUS pares tuo.

LEODIENSIA.

D. O. M. S.

GERARDO à GROISBECK S. R. E. Presb. Cardinali, Episcopo, & Principi Leodiensi, Administratori Stabulensi, viro incredibili prudētia, pieitate ac facundia prædicto, qui Provinciam suā temporibus difficillimis annis x v i. summa Innocentia, atque animi fortitudine, pace & bello non modo conseruauit, verūm etiam auxit, atque ipsis hostibus admirabilis virtute inuidiam superauit. Curatores bonorum ad leniendum parentis patriæ desiderium, monumentum hoc opt. merenti moestissimi posuerunt.

*Quem tegat hic tumulus, quondā si LEGIA queres,
 Te, sis vsg_z licet maxima, maior erat.*
 Vixit ann. LXIV. Obijt an. sal. hum. M. D. LXXXIV.
 Kalend. Ianuar.

ALIVD.

CAROLVS LANGIVS I.C. vir vt scripta eius testantur, doctiss. cui Læuinus Torrentius, & Ioannes Douerinus Collegæ monumentum poss. Obijt anno M. D. LXXIII. III. Kal. Aug.

IANI LERNVTII PARODIA.

Manibus CAROLI LANGI in Eburonibus
sepulti Sacr.

FLANDRIA LOQVITVR.

*Tot bellis infracta, mihiq; agre ipsa superstes,
Ipsa tuas venio FLANDRIA ad inferias,
Ut LANGI, affatute extremo, & munere amoris
Compositum externo prosequeret tumulo.
Quandoquidem historiæ, linguarum, iuris auiti,
Et rerum naturæ intima notitia,
Virtutesq; simul tecum interière simulq;
Interière mihi gaudia raptæ meæ.
Nunc ergo exstinctæ quæ munera sola supersunt,
Debitarite tuis munera funeribus.
Accipe materno veroq; madentia fletu:
Atq; in perpetuum LANGI hanc atq; vale.*

IN D. IACOBI.

DANIELI MAVCH, & ROSAE STOCKERIN
coniugg. qui postquam hæretic. factionibus aris
focisque paternis pulsi, in hac Eburonum vībe exili
voluntarij sedem collocassent, IV. mensium in
ter vtriusq; obitum spatio interiecto, in æternam
patriam migrarunt. Daniel filius vii gena parenti
bus opt. dulcissimisque mœrens P.

Vixit Daniel ann. LXIII. Rosa LVII. in matri
monio vnà fuere ann. XXXVII. Obiit hæc
prid. Id. Iul. ille XVI. Kal. Deceimb. ann.
Christi M. D. XL.

 IN GUILIELMITARVM
 COENOBIO.

Hic iacet vir nobilis D. IOANNES de MANDEVILE, Al. D. ad Barbam miles, Dominus de Campdi, natus de Anglia, Medicinæ Professor, deuotissimus Orator, & bonorum largissimus pauperibus erogator, qui toto quasi orbe Iustrato, Leodij diem vitæ suæ clausit extremum. Ann. Domini M. CCC. LXXI. M. Nouemb. die XVII.

ALIVD.

*Hoc iacet in tumulo, cui totus patria viuo
 Orbis erat, totum quem per agrasse ferunt.
 Anglus Equesq; fuit, nunc ille Britannus Vlysses
 Dicatur, Graio clarus Vlysse magis.
 Moribus, ingenio, candore & sanguine clarus,
 Et veræ cultor Religionis erat.
 Nomen si queras, est MANDEVIL, Indus, Arabsq;,
 Sat notum dicet finibus esse suis.*

IN D. MARTINI.

TRISMEGISTO ORBIS SERVATORI.
*Dardanide, Ausonij, Gandenses, Musica, Phœbus,
 Multiscij flerunt tristia fata P A P I:
 Qui cum plus nimio maleficio credidit vndis
 Corpus, abit Mosæ sub vadæ caca miser.*

ANDREAS PAPIVS Gandensis, huius ædis
 Canonicus, utriusque linguae peritiss. Musicus &
 Poeta optimus, magni illius LAEVINI TOR-
 RENTINI II. Antuerp. Episc. Nep. & Alumnus,
 dū Syrios pertusus ardores ad Lontigerorū turrim,

aqua& silenti se committit, meando, remeando tandem fatiscens, occidit Id. Iulij anno M. D. LXXXI. triduo p̄st hic sepult⁹. Viuat & ætherea luce fruatur.

Hoc PAPIO posse. Ianus Collega Guilielmus.

IN S. DIONYSII.

Ad Dei omnipotentis honorem & M. DOMINI NICI LAMPSONII, probitate, varia scientia & functione publica clari, in hac Ecclesia sepulti, suique memoriā D. NICOLAVS LAMPSONIVS eiusdem Ecclesie Decanus, eius frater pos. Anno M. D. C III.

SIC erat, hoc Latè notVs LampsonIVs anno
Ipsâ defVnCtVs qV a sanCtVs a LeXIVs horâ.

LEGES CONVIVALES IN AEDIBVS CVIVSDAM CANONICI.

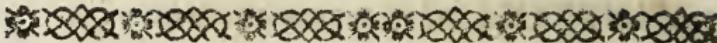
- Lex HORIANA iubet tibi, vir, seu federis hospes,
Siue herus ad mensam parce aperire caput.
Lex HORIANA tibi, mulier, seu federis hospes,
Siue hera, præscribit, tollere parce femur.
Causa triplex. non sunt in mensa immota mouenda;
Mensa vacet fastu, pilealabe, decet.
Exlegi sua pœna, meri potare cululum,
Aut, si pœna frequens ipsa iuuabit, aquæ.
Lex iubet, in mensa, BVR nellia, qui datur, orbem.
Seu quadram serua vir, mulierue, tibi.
Causa duplex: ut inepta, aut facta modestia ccesset;
Et gladiatorum ceu grege mensa vacet.
Quippe obtrudendis certatim oblaedere quadris
Coniuæ digitos, mutuaq; ora solent.

Lex

Lex MAMERANA iubet, soniuua vocatus adito
 Mature, & comitem ducere parce canem.
 Haud etenim, tibi si gratus comes ille caninus,
 Sic domino, aut domini gratus & ipse cani.
Quin & herus mensa, tibi si canis, inde relega,
 Ne cui det, visum non semel, ille malum.
 Neupugnâ coniuua nimis ciuilis, at illa,
 Assignabit herus quam tibi, sede sede.
 Quod iubet hospes agas, si non vis tollere plagas,
 Lex vetus, & nota est. hanc Mamerana nouat.
 Lex AVGVSTINI, præsentum, aut rodere dictis
 Absentum vitam, digna ferente, vetat.
 Lex, GAVDANE, tua est, se si quis inebriet, illi
 Postera lux puro pellat vt amne sitim.
 Dixerit & si quid, seu fecerit ebrius idem,
 Quo lœsus fuerit, siue homo, siue Deus:
 Non modò vt amne sitim sibi pellat, at eroget vltro
 Esuriem pauper pellat, & vnde sitim.

Ante cibum, potumq; DEI benedicere dona,
 Sumptaq; post, grates dicere, dona Deo,
 Simplice nos victu contentos, simplice cultu,
 Et dare pauperibus si quid vtriq; super,
 Legiferūm capitis Lex præcipit aurea C HRISTI,
 Et mundo, mundi delicysq; mori,
 Gaudanus pater vsq; monens plantatq; rigatq;,
 O, incrementum tu dare, C HRISTE, velis.

Dominici Lampsonij.

LVXEMBURGENSIA.

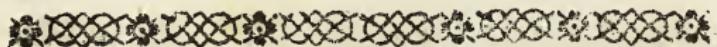
IN S. SPIRITVS MONASTERIO.

Viator, et si properas, ut firmes gradum
 Pijs precantur Manes. Hic primum iacet
DOROTHEA stirpe nobili M A N S F E L D I C A.
 Ernesto patre nata, Luxemburgici
 Moderator & Prefectus qui fuit soli,
 Deniq; post & Belgici Prorex soli.
 Matrona casta, prudens, liberorum amans,
 Verens mariti. Quid quid in bona potest
 Con sorte dici, dictum de ista puta.
 Maritus hinc F R A N C I S C U S è V E R D V G I I S
 Iberica stirpe. is prima ab adolescentia
 Regi minister in pace & bello fuit:
 Dum Mars perurit Belgicam ciuilibus
 Flammis, moderator ipse Frisiae datus,
 Transiselaniaq; pugnas inclitas
 Pugnans atque vicit. Plura dicere
 Annales libri poterunt, quos Lector roga.
 Idemq; positis hic, veniam & pacem roga.
 Coniugi & sibi F R A N C I S C U S V E R D V G I I S
 Pos.

INSCRIPTIO FONTIS AD AEDES COMITIS MANSFELDIAE PETRI Ernesti extra urbem.

Quisquis huc accedis, si te aestus sitisve vrget,
 hic aestum quietis vitato, sitim pronus extingui-
 to, a-

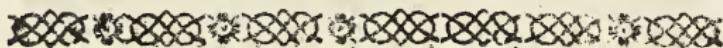
to, aquam manu haurito, os lauato, at pede ne-
cubato, nudo corpore ne polluito, quiescenti-
bus enim carissimæ vxoris manibus tranquillam
vndam sacrauit. Mariæ de nomine Mariæ fontem
nuncupauit: æterni sui amoris testes latentes vasta
sub rupe lymphas erui, viuo lapide cingi, æternal-
que fluere iussit P. E. C. M.

N A M V R C I.

D. O. M. S.

Sereniss. Principi IOANNI AVSTRIACO,
D. Caroli V. Imp. Fil. post Mauros in Beticarēbel-
lantes subiugatos, Turcarumq; max. classem apud
Patras eo duce funditus fugatam deletamque, cūm
in Belgio Proregem ageret, ni castris Bougranis,
continua febre in ipso iuuentutis flore sublato,
auunculo amantiss. ALEXANDER FARNESIVS
Parmæ Placentiæque Princeps in Imperio succep-
tor, ex mādato D. PHILIPPI Hisp. ac Indiarum
Regis potentiss. hanc altaristabulam Cœnotaphij
loci P. C. CIO. IO. LXXVIII.

A R N E M I I I N G E L D R I A.

IODOCI SASBOVTI.

Siste gradum: quod es, ipsefui, fortassis eris cras
Quod sum cadauer putridum.

Olim IODOCVS erā SASBOVT: me misit in auras
Delft clara pars Bataviae.

Ter denis patriæ causas decidimus annis,
Pars consuli haud ingloria.

Deinde

*Deinde & pacatis Præses ius Cæsare Gueldriæ
Dixi, iubente Carolo.*

*Quid tituli? quid opes? quid nunc prudentia prodest?
Mors summa miscet infirmis.*

*Sola manet virtus homini post funera, solam
Dum viuis hanc ama: vale.*

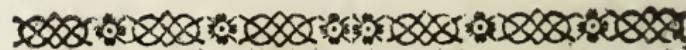

VENLONII.

PUTEANÆ GENTIS GENIUS LOQVITVR.

*Spectate posteri : sic eritis,
& hæc naturæ pacta,
Mori, transformari, consumi,
Cogitate : vitæ mora breuis est,
Dum viuitis, discite mori.
Nunc votis fauete maiorum manibus,
& auete.*

Inscriptio Eryci Puteani.

VLTRAIECTINA.

IN SVMMO TEMPLO.

D. O. M.

*Amice vnde abieram, rediens monumētum hoc
mihi mortuo paraui. Sum enim imò fui IOANNES
à DROLSHAGEN ex Monasterio inclyta
VVestphaliæ Metropoli ortus oriendusque, huius
Cathedralis Ecclesiæ Traiectensis Canonicus. Nunc
qui fuerim tenes, ego verò te hospes noscere ne-
queo, tute ipsū nosce, & vt breui moriturus, viue.*

Vix.

Vixi ann. LXIII. M. VIII. D. III. Morior anno à
Christo nato M. D. XXXVII.

INSCRIPTIO COLVMNAE.

*Accipe posteritas quæ post tuā secula narres,
Taurinis cutibus fundo solidata columna est.*

RELIQVM SCORELII
CANONICI.

*Finis mors, sic sunt hominis vana omnia, prater
Quam cui diuino pectus amore calet.*

*Vixit tempore Hadriani VI. Pont. Max. cuius effigies aliquo
pinxit accuratissime.*

IN D. PETRI.

Nobili doctoq; viro D. CAROLO SMYTHE-
RIO Gandensi, curiæ Hollandiæ Senatori Regio,
pos. Ioannes Lentius.

Hic posuit Flander S M I T E R V S C A R O L V S vr-
Consul apud Batauos, Regis, libere, tui. (nam
CVM BataVos belliVeXat CIVILIs erInnis,
FIXOs heV prop̄Ils VVLnera VVLNerlbVs;
Martius hunc rapuit, cæloq; Astræa locauit,
Hic celebri tantum nomine fama viget.
Obiit x. Kalend. Aprilis:

EPITAPHIVM S. RADBODI EPL-
SCOPI VLTRAIECTINI, AB IPSO
conscriptum.

*Esuries te Christe Deus sitis atq; videndi,
Iam modò carnales me vetat esse dapes:
Damibit te vesci, te potum haurire salutis;*

Vnicus

Vnicus ignotæ tu cibus esto viæ:
 Et quem longa famæ errantem ambesit in orbe,
 Nunc satia vultu, Patris imago, tuo.
 O Deus Omnipotens, cuius pietati redemptus
 Subsistit mundus, qua generatus homo,
 Respice me miserum peccati mole grauatum,
 Et nimium pressum pondere, Christe, læua,
 Ereptumq; gregis dira de forte, sinistri,
 Iudicij inter oues tempore siste tuas.

IN TEMPLO IEROSOLIMITANO:

D. O. M.

&

ÆTER. MEMOR.

JANAE BVCHELLIAE puellæ dulciss.
 cuius formæ venustra, morum suauitas

&

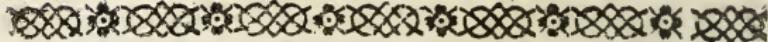
Indolis, præter sexum, præter ætatem.
 miraculum,

Inuidiam Parcarum excitarunt.

Vixit ann. XIII. M. III. integros
 sorori cariss. & amantiss.

ARNOLDVS BVCHELLIVS Bataeus
 frater moestiss.

N. S. L. P.

AMSTELODAMI.

IN AMSTELODAMVM HADRIA-
NVS IVNIUS.

Aureus, ut perhibet, quondam ab Ioue perpluit imber.
 Magnificis turgentem opibus Rhoden: horrea Romæ

Sicet-

AMSTELODAMI.

Sic etiam esse Ceres victuro munere cœfit.
Torsit & huc oculos facilis Deus ipse benignos,
Et me mactam opibus iussit florereq; rebus
Latit: at circundat aquis pigrag; palude
Ob sita: roboreoq; solo stant culmina nixa
Depactis altè trabibus, surgentia cælo:
Aternansq; statis vicibus maris astus aperti
Mœnia subcingit, qua parte exotic a puppes
Veliferæ inuectant onera, exportantq; frequenti
Meratu, Hesperias quæ se demittit in vndas.
Barbaraq; Eous pandit qua littora Titan
Exedio, quos nostra tamen non area verrit,
Legiferæ cumulos Cereris, genitalia dona.
Garra prouentu tanto non farris abundant.
Inferior fuerit, vel Momo iudice, mecum
Contendat locuplete penusi Trinacris ora,
Æ qualeisq; ferax non Afric a stipat aceruos.
Horreum & agnoscit me non malè Belgica felix,
Omnigenas vt opes, sic vita alimenta ministro.
Recte vt quis satur & similem me dixerit aluo,
Robore defectos succum quæ didit in artus.
Eximia hinc adeò Cæsar me ferre coronauit
Virtutis decus, ac munus spectabile iussit.
Materiam at linquo scribendi Vatibus amplam.

GVILIELMI CINNESII S. THEOLOG.
LICENTIATI, ECCLESIAEQ. D. MA-
RIÆ Pastoris.

Ossa sub hoc recubant GVILIELMI marmore clausa
CINNESII, cuius iusta Thalia canit.
Patricio natus qui sanguine, vixit honeste,
Dum vixit generis lausq; decusq; sui.

et tens.

A teneris coluit Musas, & dogmata morum
 Imbuit, affixus nocte dieq; libris.
 Louanijs Sophia studuit, triplicemq; coronam
 Cum totidem titulis ex Helicone tulit.
 Postea Parisys, quantum satis esse putabat,
 Pectoris ad cultum degere cura fuit.
 Sapè volutauit, subito quām munera Pluti
 Et quicquid fragili splendet in orbe perit:
 Ceu maris vndosi soleant quod mergere fluctus;
 Et nos in stygium præcipitare lacum.
 Hinc animæ voluit potius curare salutem;
 Iстis post habitis & coluisse Deum:
 Ipsius & verbum sacratus ritè sacerdos,
 Christigenum fidæ vocē docere gregem.
 Id quod complures non infeliciter annos,
 Hac Diuæ MARIÆ fecit in æde sacra.
 Charus erat Clero cum ciuib; atq; Senatu,
 Illi mens eadem, dissidiijq; nihil.
 Neue quis extincti sentiret damina, reliquit
 Plurima post mortem distribuenda pījs.
 Ecce sed egregios vigilanti pectori siuctus
 Quando suis profert, & bene cuncta gerit:
 E medio properè veniens Mors sustulit illum,
 Quem Pilij decuit viuere seclafenis.
 Usque adeo humana nulla est constantia vita,
 Tam citò, quod speres posse manere ruit:
 Dumq; homo persuadet sibi dulcem ducere vitam
 Et superesse diu posse, repente cadit.
 Nunc satis est, Christus, qui mortis spicula si egit;
 Faxit CINNESII spiritus astral colat.

Obiit M. D. LXXI. Id. April:

HAR-

HARLEM I.

IN A E D E PRIMARIA.

D. O. M.

MARIAE GVLIELMÆ CAESARINAÆ, pudi-
citiæ modestiæque vnico exemplo coniugi a-
mantiss. ADRIANVS IVNIVS Medicus in po-
sterorum memoriam moestiss. P. C.

*Vltima in Augusti, raptæ es spes vnica nobis
Coniux: ab propere mors truculenta, necis!*

LVGDVN I BATA-
VORVM.

LIPSIANI HORTI LEX IN IPSO
ADITV, SVB PERSONA BIFRON-
tis Iani. B. F.

Quisquises, STA, LEGE, PARE.

IANVS ad hos limen sic EDICO.

1. Horto & hero fruendi tibi ius esto:
Sed illo ad aspectum, isto ad sermonem.
Nisi oculis, quidquid heic satum aut natum, ne
LIBATO.

Tiro esto, manum apud te habeto.

Si effers ad tactum aut ad raptum:

Verbo dicam, te efferto.

2. Sed nec hero vsquequaq; fruitor.

Ante sextam vespertinam ne adito:

Post septimam ne maneto.

Horæ aliæ ad alias illi curas.

Heic cogitat, heic pangit:

STILVS heic est, abi musca:

Quid si & cænā? abi musca.

3. — Sermones etiam ne exleges.

Iocari licet:

Narrare licet:

Rogare licet:

Sed nihil serium.

Gratiarum hic locus est.

4. Si quid amoënius tamen in studijs,

Inter ambulandum

Differe, doce, disce.

Et Musarum hic locus est.

5. Tu qui seriosus,

Tu qui rixosus,

Exeste.

Clusius ego sum vobis.

6. Canis, præter vnam, emaneto.

Hecuba, præter vnam, emaneto.

Habes? hoc etiam.

Quoquò te agis, te video.

D. O. M.

REMBER TO DODONAE^O Mechlin.

D. Maximiliani II. & Rodolphi II. Imp.

Medico & Consiliario,

Cuius in re Astronomica, Herbar. Medi.
eruditio scriptis inclaruit.

Qui iam senex in Academia Lugdunensi
apud Batauos publicus

Medicinæ professor, feliciter obiit

An. CIO. IO. XXCV. ad VI. Id. Martias.

AETATIS SUÆ LXVIII.

Rembertus Dodonæus Fil. M. P.

ROTERODAMI.

ANTE AEDES D. ERASMI ROTER.

*AEdibus his ortus mundum decorauit ERASMVS
Artibus ingenuis, Relligione, fide.*

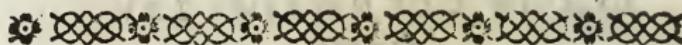
HADRIANVS IVNIVS IN
BATAVIA SVA.

Lumen & decus immortale vrbi addidit DESTI-
DERIVS ERASMVS hanc patriam & genitalem
sedem gratâ recordatione, vbiq[ue] in scriptis agno-
scens: qui inter præcipua seculi nostri ornamen-
ta meritò habitus, quasi lignum quoddam ex arce
Palladia litteratis ad imitandum extulit: cuius na-
tales lares sacræ ædi propinquos, quoties ab exte-
ris studiosè reuerenterque adiri ciuitas (quæ pari
religione illos colere debet, qua Romuli casam
Quirites) contemplatur, toties caput altius effer-
re iusta gloria potest:

NON PROCVL AB HAGA COMI-
TVM IN COENOBIO LAV-
dunensi.

MARGARETA Hermanni Comitis Hennéber-
giæ vxor, quarti Floreti Comitis Hollandiæ & Ze-
landiæ filia, Guilhelmi Regis Romanorū, ac postea
Cesaris seu Gubernatoris Imperij, atque Alitheiæ
Comitis Hannoniæ soror, cuius patruus Episcopus
Traiectensis, auunculi autem filius Dux Brabantie,
& Comes Thuringiæ. Hæc aut̄ Illustrissima Comi-
tissa annos quadraginta duos circiter nata, ipso die
Parasceuæ nonam circiter horā, anno millesimo,

ducentesimo, septuagesimo sexto, trecentos sexaginta quinque enixa est pueros, qui prius à Guidone suffraganeo Traiectensi omnes in duobus ex ceteris peluibus baptisati sunt; quorum masculi quotquot erant Ioannes, puellæ autem omnes Elisabethæ vocatae sunt, qui simul omnes cum matre uno eodemque die fatis concesserunt, atque in hoc Lausdunensi templo sepulti iacent. Quod quidem accedit ob pauperculam quandam fœminam, quæ ex uno partu gemellos in vlnis gestabat pueros, quam rem ipsa Comitis admirata, dicebat, Id per unum virum fieri non posse, ipsamque contumeliosè reiecit. Vnde hæc paupercula animo perturbata, ac perculta, mox tantum prolium numerum ac multitudinem ex uno partu ipsis imprecabatur, quot vel totius anni dies numeraretur; quod quidem præter naturæ cursum ob stupenda quadam ratione ita factum est; sicuti hic in perpetuam huius rei memoriam ex vetustis, tam manu scriptis, quam typis excusis chronicis breuiter positum & enarratum est. Deus ille ter maximus hac de re suspiciendus, honorandus, ac laudibus extollendus in sempiterna secula, Amen.

GRONINGAE IN F R I S I A.

D. O. M. SACR.

LAMBERTO CANTERO Frisio Gruningensi, Iuris clariſſ. Philosopho & Oratori præstanti, Caroli Quinti Senatori, raro virtutis omnis exemplo, singulari patriæ ornamento, parenti merito longè cariss.

Pieta-

Pietatis & memoriæ ergo Guilielmus F. M.P.C.P.
Ann. XL. mens. III. O. An. ob O.R. cīc. 10. LIII.
vii. Kal. Sextil.

MIDDELBURGI.

D. O. M. S.

HADRIANO I VNIO Hornano, Philoso-
pho, Medico & Poetæ celeberr. Batauiæ Hi-
storico fideliss. cuius in omni disciplinarū
genere exquisita eruditio, singularis industria, infi-
nitæ lectionis præstātia, multiplex linguarum sci-
entia, pari coniuncta Comitate, doctorum omni-
um admirationem laudemque meruit: post varia
incomparabilis ingenij monumenta, quibus æter-
nam sibi memoriam comparauit, sub hoc marmo-
re condito, Patri opt. de se merito PETRVS IV-
NIVS mœstiss. pietatis ergò P.C. Vixit ann. LXIII.
Obiit xv. sibi cognominis mensis. Anno salutis
Christianæ CIC. 10. LXXV.

ALIVD.

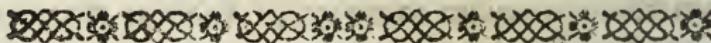
IVNIVS hic situs est: vlt̄rā ne quāre Viator,
Oculisq; sat debere te tuis puta,
Tam magni spectare viri queis contigit vrnam.
Oculi ô beati, ô verè ingens spectaculum.

D. IOANNI VALEOLAETO S. PE-
TRI DECANO DIGNISS.

Hic dormit illud vnicum Zelandie
Decus IOANNES, singularis virginum
Moderator, atq; precipuus verbi Da-

Præco, suapte, quod docet, vita probans,
 Peculiare pauperum præsidium,
 Quos esse nouit deditos studijs sacris.
 Laboriosus, litteris immoriens,
 Biblioq; thecam nactus instructissimam,
 Semper studebat, non sibi, verum alijs,
 Quos tum domi, tum publicè gratis docet.
 Multis diebus continenter maximo,
 Stomachi dolore, febribusq; exastuans,
 Dei benignitate fretus maxima
 Latus supremum finijt vite diem:
 Vbi puluis in terram omnium matrem, vnde erat,
 Redijt, migravit spiritus in domum sua
 AEternitatis, ad Deum, qui condidit.

ALARDVS AMSTELRODAMVS amico pos.

DANICA.

INSCRIPTIO SALINI IN AVRATI
 QVOD D. HENRICVS RANZOVIUS
 Christiano IV. Regi ex Baptismo vnà cum
 alijs à se suscepto honorarij loco
 dedit.

DEVS trinus & unus largiatur huic regio na-
 to, abaudi sui Christiani felicitatem & for-
 tunam: proaudi Friderici I. mansuetudinem
 & benevolentiam: audi Christiani III. pietatem
 & clementiam: Friderici II. patris sui magnani-
 mitatem & prudentiam: ac horum regum omnium
 maiorum suorum contra hostes suos gloriosas vi-
 torias. Haec enim virtutes ex tot Regibus & pater-
 no san-

no sanguine in illum defluxere : talesq; decent tot
Regum prolem.

H A F N I A E.

DN. IACOBO BORDINGO Antwerpianō,
viro in omni Philologia & Philosophia bene & e-
leganter versato: & propterea Sadoleti quoq; alio-
rumque exterorum doctiss. monumentis publicè
celebrato, primùm patrix, dein Ducc. Megapp. &
sereniss. Daniæ Regg. Christiani III. & Friderici
II. Archiatro : Academiarum Rostochianæ &
Hafniensis ornamento : ob veræ pietatis, eruditio-
nis, sapientiæ, & omnium virtutum laudem, me-
moriam perennem iam pridem adepto : grati hoc
animi memoraculum, patri opt. sibiique & omni-
bus bonis desideratiss. in beatæ reparationis spem,
Iacobus Bordingus F. I. V. Doctor, Professor &
Cancellarius Megapol. P. C.

Piè obijt Hafniæ, an. Christi CIC. IC. LX. Se-
pteimb. v. hora IV. vesp. an. ætat. I.

ROSCHILDENSIA.

IN CATHEDRALI.

Tergeminus fuit HARALDV S, dum sceptriger omni
Temporis excursu pace beatus erat.

Cæsar is innumerum donec furit agmen, & inde
Climata Iutonica dilaniata iacent.

Consilium nimium felix: Rex gurgite sacro
Mersus, init superis fœdus: & arma iacent.

Funditus hasce Ione summo nunc condidit ædes,

Quasq; per id memores dixerit esse sui.
 Sueo etiam abluitur, præter placitum, sua proles.
 Præcipiti rabie qui strepit armipotens.
 Imperij siquidem generosi fata parentis
 Cæcilibido parat, spicula missa necant.
 Post natale Dei dum scripsimus octuaginta
 Non gentos, meruit scandere celsa poli.

IBIDEM,

Regum S V E N O decus, magno quo Dania Rege
 Floruit, & sceptris imperiosa fuit.
 Non virtute minor Sueo, quām nomine Magnus.
 Nam dici poterit Magnus vt roq; modo.
 Hunc soror illustris Regis præclar a Canuti
 Estridis genuit prole beata parens.
 Anglos Marte premens, Norvvegia regna subegit.
 Fit tria septra tenens vnic a Dana manus.
 Res miranda nimis, quem non tria regna valebant
 Imperio capere, iam petra parua capit.
 Sed quia stare diu nequit heu terrena potestas;
 Terrarum reges querite regna Dei.

IBIDEM,

V Vilhelmus olim Episcopus Roschildensis
 Praestantibus Dei relucebat donis,
 Pietate, religione, per celebri vita
 Et sancta, & omni genere virtutum illustri;
 Adeò, vt incertum erat, is ne officio tali
 Dignior erat, an illo officium. Tam spectatum
 Episcopatus prestitis sui exemplum.

Hic

Hic fretus innocentia, atque item iusto
 In iusti homicidij dolore permotus,
 Quod à rege factum erat, libidine magis quam
 Ratione, Regem ipsum quamvis magnum, & tali
 Regno potentem, comitatuq; stipatum
 Magno, repulsum baculo, prohibuit templo,
 Rebusq; sacris, donec pœnitens facti,
 In gratiam cum Ecclesia ac Deo offenso
 Redisset. his factis, tempore non ita multo
 Post, mortui iam regis sui deferebatur
 Funus, quod vt rescitum est appropinquare
 Vrbi; duo sepulchra confici iussit,
 Duobus etiam feretris adornatis ibat (est;
 VVILHELMVS obuiam. Postquam ad funus ventum
 Oratione facta, vt illi (quem in terris
 Deo patri iam lucrificerat sanam
 Per admonitionem) commori posset.
 Mox membra collapsus, animam sanctam calo
 Reddidit. Ac inde vterq; suo lecto impostus
 Hanc sacram ad sedem pariter (mirabile dictu)
 Magno omnium stupore deportati sunt.
 VV I L H E L M O honorificè sepulto, ac de more
 Episcopalibus insignibus vna cum illo
 Terrare conditis, nouo Deus funus
 Miraculo hominum memoria consecravit.
 Hæc ipsa namq; vt obruta cumulo terra,
 Vlto sepultum reddidit. translatum ergo
 Huc funus est, ac magna cum religione
 Hoc in loco commendatum sepultura.

 SAXONIS GRAMMATICI
 DANORVM HISTORICE.

*Qui viuens alios aeternum viuere fecit,
 SAXO GRAMMATICVS mortuus hic recubat.
 Mortuus extincto sed tantum corpore, mente
 Qua valuit, magno viuit & ingenio.*

SORANA.

 IN TEMPLO COENOBII
 SORANI.

Hoc ABSALONEM tumulo post fata reclusit
Vltimus humanae conditionis honos.
 Hic primas suaprimatenens, docet, vltima cunctis
Ingruere, & nullum posse manere diu.
Corpore natus humum, lustrat spiramine calum,
In duo diuisus gaudet habere duo.
Par patris patriaq; parens, hoc puluere pausat.
Certa salus populi, plebis opima quies,
Virtutis specimen, iusti pater, auctor honesti.
Militiae robur, religionis apex.
Hostibus excidium, tutamen ciuib; equi
Arbiter, armorum gloria, pacis amor.
Non fuit in toto quisquam præstantior orbe.
Nulla magis clarum fudit origo virum.
Omnis in hunc virtus confluxit munere pleno,
Nec quenquam vitio præstitit esse locum.
Quicquid Achillis erat, quicquid Platonis, in eius
Splenduit ingenio, moribus atq; sono.

Fortior

Fortior extiterit, num doctior, ambigit omnis,

Pectora cui sacri nota fuere viri.

Ad sacra gentiles armis transire coëgit,

Hic mihi, ne dubites, Rugia testis adest.

Excubijs cuius patriæ pax constitit, huius

Dania iam fatis pressa reuixit ope.

Hinc eadem tanto viduam se sole queratur,

Et lucem luci iure precetur ei.

Lux Benedicte tua en præsens huic lumen ademit,

Donatura nouum perpetuumq; sibi.

IBIDEM.

VV ALDE MARVS Regum non infima gloria

Danum, (ba,

Quem tenet extinctum constructa ex marmore tum-

Eiectus regno, magna virtute regressum

Obtinuit, pulso forti de finibus hoste

Holsato, patrias arces terramq; redemit

Expositam precio: senserunt principis arma

Inuicti, gentes ponto terraq; direptæ,

VV andalicaq; vrbes opibus fastuq; superbae

O nimium! Tandem vita pertusus obiuit

Gurrae. Translatum recubat post funera corpus

Hoc tumulo Soræ. sed mens petit ardua cali.

Fam. a solo remanet studijs celebranda nepotum.

IBIDEM.

Dania Noruago genuit me Margaris illa,

Quæ fuit Haquino tradita connubio.

Et ius Noruagum, sed Danum gratia Regem

Signat, vbi satis, cum patre, cedit auus.

Sed mihi regna negat mors immatura, deinceps

Norua-

Noruegia ut Dano pareat imperio,
 Et matris, tanta regnantis laude, triumphus
 In Suetos, toto notior orbe foret.
 Inter aum & proaum nunc Sor & corpore condor
 Ol'aus, cæli lumine mente tegor.
 At qui me, ob similes vultus se fixit eundem
 Nutricis ludens arte, dolo j, meæ,
 Falsurbodensi cineres commiscet arenae,
 Supplicium in ficto corpore ut ignis agit.

H O R N S L E T I I N I V T I A.

DN. GEORGIVS ROSENKRANTZ, &c.
 de seipso loquitur.

CUrarum satur, & rerū quas mundus adorat,
 Hoc vihus mihi delegi struxi q, sacellum,
 In quo tranquilla post fata quiete potirer:
 Voce sua Christus dum me reuocaret, & omni
 Crimine mundatum cœlesti in sede locaret.

Ergo valete arces, & opime iuger a terra:
 Aula vale: valeant regum quos nomine honores,
 Et patriæ gesi. cui sisatis vtilis esse
 Haud potui: studui certè mundana valete
 Omnia sed Christus mihi custos vnicus adsit;
 Hic mihi solus amor, spes, lucrū, honor, omnia solus.

At tu qui terra post me dominaberis isti,
 Parce mihi, nec sis defuncto iniurius, ipse
 Quivimus ne vel minimo grauis esse cupiui.
 Scito sed ad metam hanc ipsam te tendere, eog,

Disse

*Disce mori, dum vita placet. properè omnibus instat
Mors hodierna mihi, tibi crastina fortè futura.*

MEMORIAE D. OTHONIS G. F. RO-
SENCRANCII.

Othoni Rosencrancio, Georgij Equ. splendidiss.
& inter proceres regni Daniæ eximij, filio : iuueni-
pio, bene morato, docto, ab omni luxuria & fastu
alieno: & quod rarum huic ætati est, mortis pe-
petuò memori. qui præcipuis vtriusque Germaniq
vrbibus & Academijs perlustratis, in patriam vix
reuersus, sub ipsum iuuentutis florem suorum ex
oculis, non memoria, sublatus est. Anno Chri-
sti C I O. I O. I I X C I I . die VII. Martij. AEtatis
suæ XXI.

*Cultor O T H O à teneris sincerus numinis annis,
Musarum decus, & patris pia cura Georg I,
Hoc sua deposituit ROSECRANCIUS ossa facello,
Cùm tria complesset vix dum septennia. primis
Dania litterulis hunc imbuit, addidit artes
Et linguas Varnus: Scaldis, Nicer, Isula, Rhenus
Iudicium & mores ita formauere, senile
Vt quiddam viridi iam conficeretur in ævo.
Optatos hinc sperabat sibi patria fructus,
Sperabant Rex & proceres, clariq; parentes.
Verùm aliter Dominus placuit, qui noluit isti
Tot spinas instare Rose, & mox leniter vngue-
Somnifero auulsam cœlestibus intulit hortis,
Pars vbi siderea nulli euellenda coronæ est.*

Obdormiuit anno C I O. I O. I I X C I I . mensis
Martij, die VII. hora VIII. anno ætatis XXI.
Georg. Rosencrantz, & Dorothea Langia pa-
rentes

rentes mœstiss. filio desideratissimo, in spem
lætiss. resurrectionis, cum lacrymis PP.

ALIVD BREVIUS.

Dania dat patriam, Rosecrantia nomen OTHONI
Nobile gens: puerum pietas formauit: in urbes
Teutoniae eximias Charites duxere: reuersum
Mors rapuit: requiem exuuijs hic terra; beatæ
Lumina dat menti Christus; noua gaudia cœlum.
Illi exemplum vel in ipso flore iuuentæ
Disce mori. huumanæ summa hæc sapientia vitæ est.

INSCRIPTIONES ARCIS VRANI-
BVRGICAE à TYCHONE BRAHEO,
anno M. D. LXXVI. primum
inchoatae.

FRIDERICO II. in Dania regnante, Caro-
lus Danzæus Aquitanus R. G. I. D. L. domui huic
Philosophiæ, in primisque astrorum cōtemplatio-
ni Regis decreto à nobili viro Tychone Brahe,
Ottonis F. extructæ, votuum hunc lapidem, me-
moriæ & felicis auspicij ergò, ann. M. D. LXXVI:
VI. Augusti Pos.

Quod etiam hi versus testantur.

Tempore quo regnum, qui nomine reg, secundus,
Danorum, imperio Rex Fridericus habet,
Carolus, ad Danos Galli legatio Regis,
Danzæus, quem orbis terra Aquitanatulit,
Huic domui, Vraniæ & Sophiae quā Tycho Brahorum
Clara stirpe satus, Rege iubente, struit.
Hunc lapidem, auspicio felici, utq; omne per ætum
Augusti id memoret lux modò sexta, locat.

D. O. M:

D. O. M.

Astronomiam, scientiarum omnium antiquissimam & præstantissimam, diu quidem multumq; cultam, nondum tamen solidè constitutam, aut à mendis vindicatam animaduertens, ei instaurandæ perficiendæque varia eademq; exæcta ad inuenit construxitque organa, ad omni modas cœlestium corporum obseruationes sufficientia, labore, diligentia, impedio incredibili, quæ partim proxima eandem ob causam exædificata arce Vraniburgo: partim hisce cryptis, ad constantiorem & opportuniorem usum disposuit: tibiique ô inclyta, omnia quo successura posteritas, hunc thesaurum rarissimum & preciosissimum commendans, dicans, consecrans, ut in æterni Dei, admirandæ cœlestis machinæ opificis gloriam, artisq; diuinæ propagationem, ac patriæ honorem perpetuò conserues, nec vetustate, aliōve incommodo collabafere, aut aliorum transferri, vel quocunque modo violari finas. Si nihil aliud, authoris saltem vniuersi vindicem reuerens oculum.

Qui ea cuncta in hac Insula inchoauit & absoluīt, hoc monumento posito, te rogam & obtestatur.

TYCHO BRAHE O. F.

Hauē, qui hæc legis, facisq;, & vale.

IN H Y P O C A V S T I H O R O L O-
GIO MAIORI.

*Tempora circuitu cælum fugientia voluit,
Nec modò præteriens hora redire potest.
Temporibus totus fugitiuſis clauditur orbis,*

Præterit

Praterit & toto quicquid in orbe viger.
 Ergo quid expediet mundi fugitiua figura,
 Cur his conformes, quæ peritura sumus?
 Est aliud quod nos cœlum expectatq;
 vocatq;
 Id q; æuo, aspectu, limitibus q; caret.
 Ioua vbi sol ipse est, similatq; Ecclesia lunam,
 Angelico stellis conueniente choro.
 Huc huc tendamus. manet illic patria vera.
 Nec mundi immundi nos remoretur amor.

TYCHO BRAHE O.F.

I BIDEM.

Hoc vallum, & molendinum papyraceum, cum
 omnibus adiunctis artificijs, & superius dispositis
 piscinis, hic vbi nihil tale antea extitit, instinctu,
 ordinatione & sumptibus proprijs, patriæ, sibi, &
 posteris.

Tycho Brahe O. F. de Knudstrup. F. F.
 Incepit anno 1590. compleuit 1590.

IN TEMPL O HELSINBVR-
GENSI.

Exutias abiens tulit huc KIRSTIN Atenellas,
 Quæ Brabæ olim nata Tychonis erat.
 Illa quidem modicum mundi fuit incola tempus,
 Interea modicis non tamen aucta bonis.
 Ingenio sexum superauit, moribus annos,
 Eloquij grata dexteritate pares.
 Ergo hanc, quæ dederat subito natura, recepit,
 Consuetus maius ne quid adulta foret,
 Vixit at illa tamen: naturæ obstatula vicit;
 Pro modico aeternum tempore tempus habet.

AETH-

*Ethereisq; potita bonis, mortalia temnit,
Per Christum gratis consociata polo.*

Obiit peste anno 1576. Septembr. die XXIV. Vixit
hic in terris saltem annos duos, menses II. dies
II. horas II.

V V E S B V I I I N S C A N I A.

*C L A V D I V S hic parua requietus clauditur arca,
Cui viuo in toto non foret orbe quies.*

*Hunc natura semel terris monstrauit, at illuc
Concessit saltem sex superesse dies.*

*Vt tener & leuior mortali labore solutus.
Ad superos nullo pondere tardus eat.*

*Tempora pro modicis vbi nunc aeterna diebus
Obtinet, & gratis pace potitus ouat.*

Claudio dilecto filio vnicam septimanam in ter-
ris non complenti pater lugens F. & P. An-
no 1576.

C I M B R I C A.

*I N ARCE ILLVSTRISS. D. HEN-
RICI RANZOVII VICARII
Regij,*

B R E D E M B E R G A E.

INSCRIPTIO PORTAE.

*S I nihil adificas, qui spectas nostra, viator,
Aut mea ne carpas, aut meliora struas.*

M m

Si me-

*Si melior atenes; id Diuos poscito mecum,
Ne, quod vterq; tenet, fascinet inuidia.*

I N C O E N A C V L O C O M -
muni.

*Qui nouus hic nostris succidis sedibus hospes,
Esto bonus, mensam consulitoq; boni.
Craterem de more lubens philothesion hauri,
At litem moueas ebrietate, caue.
Pocula amicitiam faciunt, & pocula soluunt.
Si bibis, vt valeant mensq; pedesq; sapis.*

IBIDEM.

*Cum placido vita mutasset tempora fato
Heu IANVS hic RANZOVISSA
Luxerunt nati, coniux, Holsatica tellus,
Vno ore plangentes patrem.
Mars tumulo imposuit laurum, zonamq;, tre-
Et hostibus demptas opes. (phaeumq;
Pax etiam, aut concors huic, aut contraria Marti,
Laudauit ipsa animum viri.
Fama hinc dispergens late ore, manuq;, secuta est,
Virtutis excellens decus.
Qualiter hunc igitur vixisse putabimus euum,
Per lustra bis septem & tria?
Tot namq; hic vixit, quem Mars, Pax, Fama per-
Laudent, requirant, efferant. (ennis
Et pia cum natis coniux viuata marito,
Et patria, lugeant patrem.*

AD FORES HENDECASYLLABI

sequentes conspicuntur.

Hunc quicunq_z, subis locum, resiste
 Paulum, si placet, atq_z, paucula audi.
 Votium domini vides facellum,
 In quo resperago sacras, & ore
 Nostræ percipitur salutis autor,
 Funduntur q_z preces, pie q_z voces
 Et dicuntur & audiuntur. Ergo
 Arcem si venis huc videre saltem;
 Illius studium, bonamq_z mentem,
 Qui ponit voluit sibi probato;
 Aut, si res ita fert tua, emulare,
 Et semper pietatis esto cultor.
 Sin huc ingrederis, sacris ut ipse
 Intersis simul, ad fores, prophanas
 Omnes exue cogitationes,
 Et mentem induit sancta cogitantem,
 Presentemq_z, puta Deum videre,
 Ad quem verba facis, precesq_z fundis;
 Illi corde pio, piaq_z lingua,
 Pro donis age gratias benignis,
 Collauda, venerare, concine, atq_z
 Dictis suppliciter precare votis.
 Huic soli est operi locus dicatus.
 Illud te monitum prius volebam.

LIBROS BIBLIOTHECAE SVAE AM-
 pliss. ad imitationem Flaminij sic alloquitur
 D. HENR. RANZOVIUS.

Saluete aureoli mei libelli,
 Meæ delitiae, mei lepores,

Quām vos sapè oculis iuuat videre,
 Et tritos manibus tenere nostrū.
 Tot vos eximij, tot eruditī,
 Prisci lumina saceruli & recentis,
 Confecēre viri, suasq; vobis
 Ausi credere lucubrationes,
 Et sperare decus perenne scriptis.
 Neq; hāc irrita spes fecellit illos,
 V'estro præsidio per vniuersum
 AEuo perpetuo leguntur orbem,
 Doctorumq; volant per ora clari.
 Vos estis requies honesta mentis,
 Iucunda ingenij bonis voluptas,
 Rebus perfugium minus secundis,
 In latiis decus, & nitor resplendens.
 Vos etate puer virente, magno
 Sum complexus amore. nunc vir autem
 Multo prosequor impotentiore.
 Et, quam fata diu finent amare,
 Vobis immoriar mei libelli:
 Ac cum rege lubens fatebor illo
 Alphorso egregio, esse cariores
 Vestrās diuitias mihi, benigna
 Quām fors quas mihi contulit caducas.
 Saleute aureoli mei libelli.
 Solvete, ex quibus hāc mihi voluptas
 AEuum percipitur per omne grata.
 Quām vos intueor libenter, & quām
 Lubens colloquor! Ecquid estimandum est
 Curis esse beatius solutis?

IN PORTICU BREDENBERGENSI
ad imagines heroum.

Scipio cum Romæ statuas spectaret auorum,
Hæc ad virtutem sunt mibi calcar, ait:
Hos quoq; quis spectet referentes inclita facta,
Seq; aliquo tangi laudis amore neget?
Sint licet abstractis procul in regionibus orti,
Omnes æternum promeruere decus.

IOSVA DVX POPVLI ISRAELI-
tici H. R.

Aspice Nunnides ego sum, qui maximus armis
Pro populo gesi bella cruenta meo.
Promissamq; diu, casis cultoribus ense,
Distribui iacta sorte, dediq; plagam.
Triginta numero reges, quis credat? & vnum,
Hæc mea diuina dextera fudit ope.
Et mihi Iordanis, tacitus immobilis vndis,
Et mihi tardatis, Sol stetit altus, equis.
Esse typum Christi factis & nomine quisquis
Me putat, errorem quo tueatur, habet.

ALITER H. R.

IOSVA ter denos Reges vnumq; peremì,
Occupo promissi dum fer a regna soli.
Sol quoq; bissenis lucens immobilis horis
In medio cæli, me cupiente, stetit.

DAVID REX ISRAELITI-
CUS H. R.

Parvus eram, pecudumq; gregè per rura sequebar,
Extulit ad regni de grege sceptra Deus.

Et leo prædator, violentus & vnguibus vrsus
Occisi manibus procubuere meis.
Ore Philistæus terram indignante momordit,
Immanem letho quem mea funda dedit.
Laberis in crimen, quisquis male prouidus, ingens,
Ne venia culpam crede carere tuam.
Me quoq; mens in grande scelus cæca impulit, at non
Gratia lugenti sacra negata fuit.

ALITER. H. R.

Sum D A V I D quondam caulae, nunc arbiter aulae:
Proq; pedo vili regia sceptra gero.
Gathiten funda sterno stridente Goliam,
Bis quino fermè qui pede longus erat.

IVDAS MACHABAEVS DVX
Iudaicus. H. R.

Vt leo confpectum ruit iracundus in hostem,
Et ferus illata vulnera strage facit:
Sic ego commotis in prælia viribus ibam,
Propatriæ capiens legibus arma mee.
Excidiumq; vrbi sacræ, genti q; minantes.
Sæpè trucidaui, Marte fauente, viros.
Pulchrius est visum, paucos opponere multis.
Vertere quam turpi terga pudenda fuga.
Sic me conieci medios moriturus in hostes,
Et mihi mors voto digna reperta meo est.

ALITER. H. R.

En ego sum IV D A S, Machabeæ gloria stirpis,
Qui nullus vñquam terga pudenda dedi.
Pro grege, proq; sacræ pulchræ per vulnera mortem
Oppeti, inde virum cuncta per ora volo.

HECTOR

HECTOR DVX TROIANVS
H. R.

*Argolicis terror ducibus, dum fata sinebant,
Proq; meis murus ciuib; Hector eram.
In decimo primū quod concidit ilion anno,
Nemo negat factum viribus esse meis.
Phylacides per me, Antilochusq; Menætiadesq;
Præteream multiprocubere duces.
Quid querar? vnius peruenit crimen ad omnes,
Et caput opprescit publica pœna meum.
Fraude locum captans, vita spoliauit Achilles,
Et rapidis circum mœnia traxit equis.*

ALITER. H. R.

*Murus ego patriæ pereuntis abeneus Hector,
Dimicopro Troia per duo lustra mea.
Vulnifica multos transfigo cuspide Graios,
Fortis at à fortivictus Achille cado.*

ALEXANDER REX MACE-
do. H. R.

*At quis ALEXANDRVM? quis fata perennia nescit,
Orbe quibus toto notus ad astra feror?
Nomine sicut eram magnus, sic maximus armis,
Terga fugæ nunquam, victus ab hoste, dedi.
Imperium extendi, quæ decolor Indus oberrat,
Et quæ Riphæas verberat aura niues.
Perside, se, victa, totus mihi subdidit orbis,
Sed mihi tunc orbis non satis vñus erat.
Mors satis vna fuit, luxu fastuq; tumentem.
Quæ me sub terras abstulit ante diem.*

ALITER. H. R.

Dicor ALEXANDER factis & nomine magnus,
 Cui iuueni totus subditus orbis erat.
 Par mihi nemo foret, modicè si vina bibissem.
 Interitum luxu disce cauere meo.

CAIVS IVLIVS CAESAR MONAR-

cha Romanus. H. R.

Non ego sum duris tantum spectatus in armis,
 Et mea doctrinæ nomine fama viget.
 Sequana quis bello fuerim, Rhenusq; fatentur,
 Et mihi cum toto subditus orbe Tybris.
Quis fuerim scriptis, monumenta relictâ loquuntur.
 Quæq; manu gesi bella, legenda dedi.
 Nec satis hoc. etiam cœlum scrutabar & astra.
 Hinc meus æternum permanet annus opus.
 Immemores tellus homines producit ubiq;
 Hoc queror, hæc fati causa necisq; meæ.

ALITER. H. R.

Quinquagena iniij collatis prælia signis,
 Autor Romani IV L I V S imperij.
Quæis vitam de deram, seu me morte trucidant,
 Pro meritis reddunt sic mala facta meis.

HARMINIUS DVX CHERV-

scorum. H. R.

Nec ducibus virtute minor, nec fortibus armis,
 Græcia quos iactat, magnaq; Roma, fui.
Quod nimis impensum est illis, mihi defuit vnum,
 Nullaq; defactis edita scripta meis.
 Vnicus inuentus Tacitus, qui nostra tacere
Noluit,

Noluit, hunc de me consule, certus eris.
 Hic tibi narrabit, per me Germania victrix
 Ut sit depulso libera facta iugo,
 Et duce cum Varo, stratus legionibus, illa
 In quanto fuerit Martia Roma metu.

ALITER. H. R.

HARMINIVS Latias deleui ego Saxo cateruas,
 Vix ubi prima mihi barba resecta fuit.
 Me metuens Cæsar, Vare, o Vare, ocyus inquit,
 Redde aquilas, Roma robora, redde aquilas.

ARTVRVS REX BRITAN-
niæ. H. R.

Qui vocor ARTVRVS, me Gallia nominat ARTVM,
 Paruit imperio terra Britanna meo.
 Non me sceptra tulit quisquam præstantior illic,
 Egregius belli laude togæq; fui.
 Nomina quæ monstrat procerum virtute potentum,
 Hæc est inuentum mensa rotunda meum.
 Saxonas & Dacos domui, Romanaq; fudi
 Agmina, quæ regno, damna dedere meo.
 Optimæ prima cadunt, sic firmus & integer annis
 Occido, me regni sceptra cadente ruunt.

ALITER. H. R.

Barbariem obiectat cum Graïs Roma superbis,
 Barbariem præse num mea facta ferunt?
 Sum pius ARTVRVS, nulli pietate secundum
 Dixeris, in bello sum leo, pace pater.

CAROLVS MAGNVS PRIMVS IMPERATOR GERMANICUS. H. R.

*Quis me iure neget Magni cognomen adeptum?
Quia titulus factis est minor ipse meis.
Floruit optata sub me duce Gallia pace,
Pannonijs fusus concidit Huronus agris.
Itala sublati tellus pacata tyrannis
Pulsus est oris hostis, Ibere, tuis.
Imperij per me sedes Germania facta,
Saxonis est Christi terra professa fidem.
Me quoq; neglectis duce reddit gloria Musis,
Ipse repurgata nec rudit artis eram.*

ALITER. H. R.

*Te quater octonos debellat CAROLVS annos,
Ut celebres viuum masculine Saxo Deum.
Hic scopus, haec regum belli sit norma mouendi,
Proq; gerant aris prælia, proq; focis.*

CANVTVS MAGNVS REX DANIAE,
Sueciæ, Norwegiæ, & Angliæ & Nor-
manniæ. H. R.

*Desine mirari, quos garrula laudibus effert
Græcia, quos iactat Roma superba duces.
Danica me nulli veterum virtute secundum
Edidit hyberno terra propinqua frēto.
Facta mihi Magni, pepererunt inclita nomen,
Quing; sub imperio regna fuere meo.
Me sibi delegit sacerum, qui tertius orbis
Arbiter, HEINRICVS nomine, sceptra tulit.
Iustitia præclarus eram, Reges q; potentes
Subiectos docui legibus esse suis.*

ALI-

ALITER. H. R.

*Iustitia & bellive prius mireris honorem,
Addubites, certè par in vtroq; fui.
Ipse mihi, latæ legis rens, irrogo multam,
Imperijs subdo quinag; regna meis.*

GODEFRIDVS BILIONAEV.S. H.R.

*Omnibus Europæ lectis heroibus oris
Nobile suscepi, Iasonis instar, iter.
At mihi non Colchis, non diues velleris aurei,
Terra fuit votis sancta petita meis.
Hanc validis armis, Solymamq; recepimus urbem,
Quæ fuerat diro capta sub hoste diu.
Mœnibus insilui primus sublimibus vrbis.
Hinc data, cum regno, fulua corona mihi est.
Vrbe sed hanc auro Solyma gestare negauit,
Quatulit occisus spinea serta Deus.*

ALITER. H. R.

*Quod vexit fulgens è Colchide vellus Iason,
A Eternum Græco carmine nomen habet:
Qui pepuli è Solymis procul agmina Turcicæ regnis,
An non GODFRIDVS laude vehendus ero?*

CAROLVS V. ROMANORVM

Imperator. H. R.

*Non ego quod virtute minor, sed in ordine vitæ
Quod sequor, extremum spector habere locum.
Nam neq; suscepit me sceptra potentior illas,
Hoste nec ex victo pluratrophe atulit.
Africa, quæ semper sitiens, Europaq; vidit,*

Auri-

Auriferoq₃ recens terra reperta solo.
 Sic mibi perpetuo fortuna secunda tenore
 Adfuit, & cœptis fuit amica meis.
 Assiduis donec curis confectus, & aeo
 Inualidus, fratri sceptrar linquo meo.

ALITER H. R.

CAROLVS vnanimi mundū cum fratre gubernans
 Romanum cogo vincula ferre patrem.
 Franciscus capitul^r Ticinum Gallus ad annem,
 A me deuictus dat quoq₃ Turca fugam.

CHRISTIANVS EIVS NOMINIS III.
 Danix atque Norwegiæ Rex.
 H. R.

Si mibi, quod faciunt alij, memorare liberet,
 Quæ fuerit bello gloria parta mihi:
 Oppressos regni motus, armisq₃ referrem
 Cum duce te fractam, clara Lubeca, meis.
 At me a laus maior, non tantum Marte feroci,
 Sed præstans etiam quod pietate fui.
 Vix princeps ego quo vixi me iustior aeo,
 Aut pius, aut clemens, aut magis equus erat.
 Sic placida seruans populos in pace regebam.
 Fama volat mundo spiritus astratenet.

ALITER. H. R.

Pacis amans, pietate vigens, fera bella perosus,
 Et vita talis, nomine qualis eram.
 Ergo Deus pugnans pro me, male perdidit hostes:
 Felix quem ducit, curat, amatq₃ Deus.

FRD

FRIDERICVS II. DANIAE, NOR-
wegix, &c. H. R.

Quid iuuat & prodest populis imponere leges,
Clar aq₃ per latas sceptra tenere plagas?
Si fluit ignavum tempus teriturq₃ quiete;
Vita voluptatis quid pigra ferre potest?
Hoc studium, hæc cura est, factis efferre sub astra,
Et supra proauos tollere auo q₃ caput.
Ditmar si domiti bello, & cūm Suecius in annum
Iam sextum arma malo ferret amara suo,
Fractus multiplici subit horrida vincula clade:
Præmia iusta, licet sera, tyrannus habet.

ALITER. H. R.

Ad eundem Apostrophe.

Macte animo, & virtute noua & victricibus armis,
Dilecte ò anima plus F R I D E R I C E mea:
Munere diuino & supplex Ditmaria venit;
Sic Sueci pacem te petiere tuam.

IOANNES PISCATOR.

Quod me pictoris magnis heroibus illis
Doctamanus iunxit, non ratione caret.
Hi velut in terris querunt distanti bus hostes;
In fluuijs hostes sic ego quæro meos.
Et capio insidijs, & aperto Marte trucidio,
Inuigilans studio nocte dieq₃ meo.
Si quis erit nostras penitus cognoscere laudes
Qui cupid, has vnum distichon illud habet:
Squamigeros vndis reti velut extraho pisces;
Pocula sic pleno gutture sicco bibens.

ALITER.

Tres cubitos vix dat statura, tricongius haustus
 Est meus: hac sola dux ego rexq; via.
 Magna illi magnificere; ego magna pusillus:
 Illi pugnantes sapè, ego sapè bibens.

IN IMAGINES DVCVM VIRTUTHE
bellica illustrium.

Quos hic stare vides sua fortia facta loquentes,
 Indomito clari Marte fuere duces.
 Vnatur lit nostris etas vicinior annis,
 Clarior hac armis vix prius vlla fuit.
 Non satis est ipsos virtute extollere reges,
 Et fortes illic expedit esse duces.

CONSALVVS FERDINANDVS

Corduba, cognomento Magnus, Ferdinandi Hispaniarum regis Dux.

H. R.

Quod geropraclarum cognomen ob inclyta facta,
 Hoc mihi concordi est militis ore datum.
 Bella meo victor confeci ingentia Regi,
 Terra sub imperio cuins Ibera fuit.
 Iffrene's domui Mauros, armisq; subegi,
 Quà rigat Hesperios flumine Bætis agros.
 Adieciq; nouum regnum, quà mœnia cultæ
 Parthenopes salsum verberat alta fretum.
 Quæ non inuidiæ virtus patet? vltima fecit,
 Hæc me priuato sub lare fata pati.

ALIRER. H. R.

Magnus ego verò Consalvius nomine dicor,

Hoc pater, ast illud strenua dextra dedit.
 Exegi Gaditana feros trans aquora Mauros,
 Afferui regi Boetica regna meo.

MAXIMILIANVS COMES BVRENSIS,
 Caroli v. Imperator Dux. H. R.

Vir grauis, armorumq; fui spectatus in vsu,
 Nec virtute minus, consilioq; potens.
 Ut fuit electus erepta Bolonia Gallis,
 Anglia quam tenuit dux ego regis eram.
 Hinc tu belliger ans semper victoria signa
 Auspicijs duxi, Carole Quinte, tuis.
 Cumq; ingens gereres bellum per Teutonis oram,
 Inferiorq; tuo viribus hoste fores:
 Agmina traducens Rhenum, tibi Belgica iunxi,
 Nec fuit absq; opera palma parata mea.

ALITER H. R.

Expugnata fuit captis Bolonia Gallis,
 Cum ferrem auxilium flave Britanne tibi.
 Heffus, & inuicto septemuir pectore Saxo,
 Me ducedant palmam Carole diue tibi.

GEORGIVS FRONSPERGIVS

Sueuuus eiusdem Caroli V. Dux.

H. R.

Corporis ut praestans superabam viribus hostes;
 Sic animi pollens robore ductor eram.
 Militiam didici teneris perductus ab annis,
 Armaq; sub magno Cæsare prima tuli:
 Quo sene defuncto, sectanti castra nepotis,
 Vix quisquam belli pari mihi laude fuit.

Prælia iusta manu promptus ter quinq^u subiui,
 Bis decies pugnas sustinuiq^{ue}, leues.
 In patria morbo morior serpente per artus,
 Dum petitur signis Martia Roma meis.

ALIRER. H. R.

Promptus eram, nulli veterum virtute secundus,
 Seures consilio, seu per agenda manu.
 Stans ego equum potui si enim inhibere volantem:
 In valido tantum corpore robur erat.

ODETTVS LAV TRECCVS FVXIVS
 copiarum Gallicarum in Italia Imperator.
 Non habuit virtute parem mihi Gallia quenquam,
 Quo data sunt vita tempore fatâ meæ.
 Horror eram Latio, famâ notissimâ calo
 Oppida sunt armis multa subacta meis.
 Hinc nomen, quod rex meruit Demetrius olim,
 Mira expugnatis vrbibus arte, tuli.
 Qui bellis iniustus eram, me seu a subegit
 Acriter insurgens per mea castra lues.
 Et cineres fortuna meos affixit iniqua,
 Dum tumuli expertes bis duo lustra iacent.

ALITER.

Sunt quia capta meo quam plurima mœnia ductu;
 Expugnato rem me vocitare solent.
 Claruit hac olim Macedo Demetrius arte,
 Participem laudis nunc habet ille sua.

MARTINVS ROSHEMIUS GELDREN-
 sis, primò Galliarum regis, deinde Caroli V.
 dux. H. R.

Quis

Quis fuerim, longo non est opus edere versū,
 Quod subit, hoc vno carmine scire potes.
 Fulmen eram belli, ferro grassabar, & igni,
 Oppida militibus diripienda dabam.
 Id satis est, testes Belgæ, Moriniq; remoti,
 In mare quæ Scalde, Dilia, Mosa fluunt.
 Illa viris opibusq; potens Antuerpia testis,
 Quæ mihi victrici penè subacta manu est.
 At sibi me sicut tunc Gallia sensit amicum;
 Sic eadem clades metulit hoste graues.

ANTONIUS LEVA, DVX CARO-
 li v. Imperat. H. R.

Non lege momentum est magno didicisse magistro
 Militiae leges & graue Martis opus.
 At mihi cùm nemo belli præceperit artes,
 Plurima naturæ dona fuere meæ.
 Nec me vlla indecorum ventura redarguet etas,
 Maxima sunt ductu bella peracta meo,
 Meq; ideo Insibrum præfecit Carolus oræ,
 Propugnata manu fortiter illa mihi est.
 Quod nisi regisset vires dolor artibus hærens,
 Essem magnorum gloria magna ducum.

ANDREAS AVRIAS, CAES. CLASSIS
 Præfectus. H. R.

En ego, quem spectas, Latia fama inclytaterra,
 Et Ligurum quondam lausq; decusq; fui.
 Quis pelago gesit me bella peritior alto?
 Quis patriæ adduxit commoda plura sua?
 Ut mare purgauit prædonibus, & mihi classem

Ducenti semper terga dedere Scythæ:
 Sic patriam asserui, pulsis sine cæde tyrannis,
 Et stabilem iussi legibus esse suis.
 Hinc statuam patriæ mihi patriæ grata locauit,
 Hæc mihi virtutis posthuma testis erit.

SEBASTIANVS SCHERTELINVS,
 vrbis Augustæ Vindelicorum belli
 Dux. H. R.

Vindelicis insignis agris belloq; togaq;
 At melior valido dux ego Marte fui.
 Cùm celebres iunctis sociarent vrbibus arma
 Pro defendenda relligione duces:
 Agmina præfectus duxi, vicinag; celso
 Alpibus arx cliuo, me duce, capt a fuit.
 Victor ob id mutare solum me Cæsar adegit,
 Præmia decernens in caput ampla ineum.
 Obtinuit generosa locum clementia tandem,
 Et pius ignouit, restituitq; meis.

IOHANNES RANZOVIVS, TRIVM
 Daniæ Regum, Friderici I. Christiani III. &
 Friderici II. summus Consiliarius, & bel-
 lorum dux, huiusque arcis fun-
 dator.

Non sine re magnis heroibus inferor illis,
 Quos volui tantos hoc ego stare loco.
 Nam nec eram virtute minor, nec fortibus ausis,
 Siue toga spectes edita, siue sago.
 Regibus assedi tribus, imposuiq; coronam,
 Exuias victobis quater hoste tuli.
 Efferas submisit, Duce me, Dithmarsia collum.

*Libera bis ductu Dania facta meo est.
Sic satur inuicta fama virtutis, & armis,
Succubui fatis, nunc habet aula poli.*

DANIEL RANZOVIUS, DVX EX-
ercitus regis Danorum Friderici II. in
Suecos. H. R.

*Me quoq; viuentem complexus amore propinquus
Illustres inter iussit habere locum.
Nec res quas recitem desunt mihi fortiter actæ,
Sed prohibet victus cuncta referre pudor.
Hoc dicam saltem, ter aperto Marte Suecum
Expertum nostras non sine clade manus.
Tres belli amississe duces, quos cepimus armis,
Quid moror? ipse opera fert quoq; vincla mea;
Sex licet inconstans Mauors nutauerit annos,
Vtring; insignes perdiditq; viros.*

HEINRICVS RANZOVIUS AD HER-
IUFFUM TROLLIUM, Præfectum classis
Danicæ.

*Et mibi tu proceres inter spectabere Trolli,
Hic quibus ex merito iustus habetur honor;
Est tibi cum multis decus hoc commune, quod arma
Chara pro patria Rege iubente capis.
Est tibi cum multis decus hoc commune, quod inter
Tela, mari victor, saucius inde cadis:
Hic tibi sed propriæ consurgit laudis origo,
Vlo quæ non est interritura die;
Divite quod censu longos possessa per annos
Prædia vis Musis esse sacrata pijs.*

IOANNES COMES ARNSBERGEN-
 sis, in Frisia cæsus.

Si quibus inconstans peperit fortuna dolorem,
His ego me socium dicere iure queo.
Et mihi natales, genus, & connubia magnum
Nobilitas factis quæ fuit aucta, dabant.
Cum gereret bellum Germanide Carolus ora,
Eurenii consors strenuus arma tuli.
Vt noua turbauit fortis discordia Belgas,
Regis ab Hispani partibus ipse steti.
In Phrisia vitam mihi mors ita flebilis aufert,
Sic rapiunt claros tristia fata viros.

IBIDEM.

Non moror, in bello cecidi quod victus ab hoste.
Pugnando fortis claudere fata decet.
Hoc queror, obscuroperij quod milite cæsus,
Nec laudem de mestrenuus hostis habet.

ANTONIVS PERENOTVS ATRE-
 batensis, & Lotharingicus, Car-
 dinales.

Desine mirari hic armatis esse togatos
Inmixtos, ducibus cardineosq; patres.
Bella manu haud gerimus, mens est armata sub om-
Fortuna & casum consilijs validis. (nem
Consilijs nostris motus componimus orbis,
Impia cum reges bella mouere student.
Non decet, vt patriæ patres certamina nestant,
Magnosq; irritent ad ferar bella viros.

APOS.

APOSTROPHE H. R. AD IOHAN-
nem Fresium, Cancellarium Regis Dano-
rum Friderici II.

Nec tu carminibus nostris indictus abibis

FRESI, canicie sparsē dicente caput.

Nam tua Ranzouio certè de sanguine creta

Est autia, vt versu te quoq; iure canam.

Addo tamen maius, duplci vt te iure nepote's

Ranzouidum hos inter me posuisse legant.

Nam tua te virtus ad summos vexit honores,

Insuper & studij præmia larga dedit.

Id quod erat geminis facundus Nestor Atridis,

Daniate sensit Regibus esse suis.

Externum bellum bellè non cesserit vlli,

Si non sit Nestor, consiliumq; domi.

Longa igitur tibi nent fatales stamina Parcæ,

Implentes vita lustra bis octo tuæ.

M A V R I T I V S S E P T E M V I R
Saxonie.

Arma, animus, virtusq; meis maturior annis,

Carole nota tibi, Turca fuere tibi.

Namq; in Pannonicis quod gestum est fortiter agris,

Omne manu nostra consilioq; stetit.

Tu quoq; Landrisij ad muros es Galle repressus,

Exutusq; armis, non sine clade, tuis.

Ergo mihi in septem proceres Germanidos oræ

Ascito Cæsar bella gerenda dedit.

Huic etiam clavis bellum feci Alpibus, artæ

Hessus ab Albano cùm duce captus erat.

ALITER.

Plurima nunc pacata forent, nisi stamina vita
 Rupisset medio tempore Parca mihi.
 Namq; meo decreta animo sententia stabat,
 Marte mori, aut pacem Marte parare meis.

HENRICVS IVNIOR DVX BRVN-
suicensis.

Nulla humanarum quām sit constantia rerum,
 Collige ab exemplo, qui legis ista, meo.
 Hilsheimense solum, primo sub flore iuuentæ,
 Per valida adieci finibus arma meis.
 Gaudentem spolijs Hessum cum Saxone partis,
 Armata patrio vi pepulere solo.
 Ut niger hos vicit Iouis ales ad Albidos vndam,
 Felix amissos occupo rursus agros.
 Perpetuum at nihil est, & ab omni parte beatum.
 Fortuna alternans datq; adimitq; datum.
 Nam geminos natos vna Mars impius hora
 Abstulit, hos letho machina dira dedit.
 Haud quenquam dubiæ fas est confidere sorti.
 Vita aloës multum, mellis habet minimum.

CHRISTIERNVS II. REX
Danorum.

Non mihi si centum linguae sint oraq; centum,
 Dicere facta satis pro ratione queam.
 Innocuos mactare viros, & humata sepulchris
 Eruere, & flammis ossa verenda dare.
 Non tondere pecus, totam at deglubere plebem,

Vxore

Vxore exclusa, te Siebrechta, frui.
Delitia illa fuere meæ, stabilesq; fuissent;
Ni priuauisset me Deus ipse throno.

ALITER.

Discite iustitiam moniti & non temnere Christum,
Quicunq; in vultus figitis ora meos.
Carcere in undecimam ferme trieterida captus,
Sæuitia magnus Rex luo supplicium.

ERICVS XIV. EIVS NOMINIS SVECO-
rum Rex, in vincula coniectus.

Quid memorem mea facta miser? reticere luberet,
Cæde & coniugio notus vbiq; meo.
Sexaginta meis manibus sine iure peremni,
Pars mibi magna horum sanguine iuncta fuit.
Quoquo ergo afficio, diri mens conscientia facti
Occurrit, miseris excruci atq; modis.
Nunc mihi præceptor Dionysius ilia crudo
Traiectus ferro, tristis Erynnis adest.
Nunc proceres Orco misi, patque innoxia bello;
Ante meos oculos perditaturba volat.

S V B D. HENRICI RANZOVII
imagine.

Si quis erit, quem forte iuuat sic querere, quare
Hi tabulis præbent ora videnda viri?
Is sibi virtutis proponi exempla probatæ,
Quam vitij spretis discat amare, sciat.
Quamq; sit instabilis vita fortuna caducae,
Quam varios seruent lubrica fatamodos,

Quam subito magna spes euancere casu,

Et sole ant labi grandia copta virum.

Quisquis es incerta diuersa pericula vita,

Et dubia sortis spernere fata, caue.

Nam caro ceu fenum est, & gloria nostra velut flos;

Mane viget primò, vespere lapsa iacet.

IOANNISCVS MORIO H. RANZO-
uij de seipso.

Quis prohibet, si me viuentem semper amauit

Hunc domino hoc iunctum me quoq; stare loco?

Stat quoq; piscator. Stomachum si piscibus ille;

Iucundus animum paui ego sapè iocis.

Morio non vulgaris eram, iuuenesq;, senesq;

Luxerunt raptum funere, luxit herus.

Illi mordaces poteram depellere curas,

Ridentemq; iocis exhilarare meis.

Aut illos imitare, iuuat si perdere vitam;

Aut me, si cordi est viuere dulce tibi.

ALIVD.

Quid mirare duces miser, ardescisq; tuendo?

Nescis quale tegat splendida vita malum.

Lerna periclorum, & certi sentina laboris,

Prudentum vita est: stultus at hisce caret.

Ergo agè stultitiam simula, sic nulla subibis

Munia, donantur pectora stulta rude.

Vt fugeret longi malesana negotia belli

Sisyphides, littus fertur arasse maris.

Aut flue delicijs, & duc inglorius auum,

Aut mercare graui grande labore decus.

Ingre-

Ingreditor quodcunq; velis iter, vnus vtriq;
Finis, mors fatuum cum sapiente rapit.
Viuere non tibi vis, alieno vt tempore viuas,
Quid, num pōst vt edas, ante famēm moreris?
,, Ab nimio fallax emitur me iudice nomen.
,, Viue tibi, nimiūm nec sape, tutus eris.
,, Viue tibi, nec te crucia, neq; craftina cura.
Hoc ego prudentes admoneo fatuus.

SVB EFFIGIE CAROLI V. IMPONENTIS
 fratri Ferdinando coronam circumstan-
 tibus Germaniæ Septemuiris.

Si tibi plus vltra placuit contendere Cæsar;
Ad fossas Metis non bene castralocas.
Hic positus limes fatalis Carole fortis,
Quæ tibi tot bellis obsequiosa fuit,
Admonet, ad metam te peruenisse, nec vltra
Victrici cursum posse tenere manu.
Ergo siste gradum, capiat Ferdinandus habenas
Imperij. reliquum iure Philippus habet.

HEINRICVS RANZOVIUS.

Hic pater exhalans animam, concessit ad umbras,
Hinc mibi semper erit lugubris ille locus.
Ingrediens cari mortem lugebo parentis,
Dum reliquus nostro corpore sanguis erit.
Cumq; quid humanum eueniet, si fati probabunt,
Tu locus ægroti, tu morientis eris.
In te confugient (quoniam secretus es) omnes,
Accipiet morbus quotquot in arce meos.

SVB PYRA DIDONIS. H. R.

*Amor venenum dulce, quem non illicis?
 Primò suauior quidem melle Attico,
 Sub fine vincis fellis amaritudinem.
 Quam non voluptatem videbat Elissa, cùm
 Maneret Aeneas? ubi is littore ratem
 Soluit; quid illa miserius? quin pectoris
 Crates sui disrumpit ense Troico.
 En musta qui bibit, ebibat facem quoq;*

REX A SVBDITIS SVIS CIR-
CVNDATVS.

*Stat REX in medio nudus, quem cingit vtring.
 Ciuis, sacrificus, nobilis, agricola.
 Hoc monet ut regi sint publica commoda cura,
 Et colat in primis numina sancta Dei.
 Namq; ubi rex nimium luxuq; addictus & armis
 Nec populi memor est, nec pietatis amans:
 Euerit miseros talis petulantia ciues;
 Eueris princeps ciuib; ipse perit.*

IN HORTIS VERTVMNVS.

*Pomiferum quicunq; venis nouus hospes in hortum,
 Ne mea miratus quæsit imago, roga.
 Est mihi Vertumno nomen, quia vertor in omnes
 Quas animus formas gestit habere meus.
 Nunc habitu messor, nunc sum robustus arator,
 Nunc manibus iures gramina secta meis.
 Nunc frondes poterunt credi, vitisve putata,
 Mollia nunc ramis poma reuulsa suis.*

Quæ

Quæ lubet, hanc sumo faciem, res nulla repugnat,
 Qualibet in vultus apta figura meos.
 Hinc est, primitias anni quod grata vetustas
 Inq, meas aras lactea dona dabat.
 Seu patulis surgens ramis produceret arbor,
 Seu varijs cingens floribus herba caput.
 Nunc adeò, toto quæcumq, leguntur in horto,
 In manibus spectas munera prima meis:
 Poma, nuces, vvas, pyra, pruna, cydonia, mora,
 Quæq, nimis longum cuncta referre foret.
 Si lubet è multis aliquid, quodcumq, lubebit,
 Accipe, larga manus nîl tibi nostra negat.
 Hoc saltem oro vnum, pleno si ventre recedes,
 Dicas, Vertumni munere vado satur.

NYMPHA VENATRIX HORTI ET
piscinæ custos.

Huius NYMPHA loci, parui custodia stagni,
 Dormio, dum stando fessa reclino caput.
 Parce meū, quisquis venis hic, abrumpere somnum,
 Seu tibi stare lubet, siue sedere, tace.
 Me meus Henricus dominus cognomine Ranzo,
 Excubias horto iussit habere suo.
 Si strepitum facis, & somnum mihi rumpis, in horto
 Furem clamabo protinus esse meo.
 Ut reor, indignum ne mo scelus esse putabit,
 Quod volui pulcræ virginis esse comes.
 At mihi ne iunctam thalamo quis credito: non est.
 Non adeò sordet libera vita mibi.
 Stulta meum rapit officium, seq, ingerit vltro,
 Atque meo custos vult vigil esse loco.

*Stultus ego contrà seruo vigilantior illam,
Et pariter mentem pascō oculosq; meos.
Victa iacet somno, tu sis quicunq; caueto
Rumpere, soli hoc est fas licitumq; mihi.
Si non obsequeris, fustem falcemq; recurvam
Non frustra sumptos experiēre mihi.*

A P I A R I I.

*Quām spectas apibus domus dicata est,
Ex magna ratione : nam propinqua
Quondam examen apum resedit arce,
Huc latos procul aduolans per agros,
Cum vix vndiq; iam parata staret:
Quod faustum ratus omen esse, paruam
Hanc illis dominus domum locauit,
Et ne deiçiant iubet nepotes,
Neu quisquam moueat loco, precatur.*

SEMINARIVM ARBORVM HAC INSCRI-
ptione cippo incisa constat.

Anno Domini 1580. H. R. has, quas vides, quer-
cus ordine plantauit, abietes conseuit, betulas in
vallo distribuit, cæterasque arbores in hoc semi-
narivm aliundè translatas, & satas coluit, fossaque
muniuit, ac initium fationis ascribi iussit, eam ob
causam, vt harum arborum ætatem explorare pos-
sit posteritas, quam in omnia orbis secula æternæ
diuinitati commendat.

AL I V D.

*Has ego conseui quercus, betulasq; patentí
In campo, propria disposuiq; manu.*

Et rogo

Et rogo ne temerè violet lædátve securi,
 Post mea qui tandem fata superstes erit.
 Scilicet ex illis, quot quercus duret in annos,
 Posteritas facile discere sera potest.

AD HOROLOGIVM AV-
tomaton.

Hoc opus æquales spacij distibus horas,
 Lapsaq; sub terras, ortaq; signa docet.
Quæ medium cæli labentia sydera & imam
 Obtineant verso cardine signa domum.
 Lunaq; quo Phœbo iungatur tempore monstrat,
 Oppositum teneat Lunaq; quando locum,
 Felices animæ, quibus hæc sapientia curæ est,
 Lucidaq; immotis legibus astra colunt.
 Illas posteritas meriti memor inferet astris,
 Astrorum monstrat fabrica mira Deum.

IN ARMAMENTARIO.

Diuidere arma patris cùm vellent bellicanati,
 Corpore quæ proprio gesserat ipse suo.
 Mars clypeum abiecit, dixitq; ô parcite nati,
 Parcite, in his aliquid Mars quoq; iuris habet.
 Quæ toties genitor defendit ab hostibus arma,
 Turpe, ea si natis diripientur, erit.
 Integra, dante Deo, post tristia fata manebunt,
 Vt sacra, dum vixit, tutaq; semper erant.
 Ergo dedit Paulo fraterni pignus amoris
 Henricus partem, Marte monente, suam:
 Exoptatq; armis cum laude vtatur ijsdem,
 His vsus genitor qualiter antè fuit.

P O N T I S.

HENRICVS RANZO VIVS, Ioannis filius,
Regis Daniæ in Ducatibus suis locum tenens,
dominus in Bredenberg, Ranzouisholm, &c. An-
no ætatis LX. & Christina ab Hallen, Francisci
ab Hallen vnica filia, eius vxor, anno ætatis LI.
Anno Domini M. D. LXXXV. hunc pontem con-
strui curarunt.

PONS SPECTATORI.

HENRICVS celebri Ranzo sanguine natus,
Me pontem curuo fornice struxit eques.
Posit ut hac pedibus siccis transire viator.
Quilibet & currus res grauis axe vehi.
Ligneus ante fui, saxum iam versus in album,
Res hominum varias testor habere vices.
Traiectus fratum, qui subter labitur amnis,
Dicitur, hinc formæ pendet origo nouæ.
Namq; meo domino natos, par nobile fratum,
Cum iuuenes essent, abstulit atra dies.
Hic Theodorus erat vocatus, at ille IOANNES
Indolis eximiae, charus vterq; patri.
Me dominus voluit niueam quoq; sumere formam,
Amnis fraterni qui tegor ite vadum.

INSCRIPTIO MONUMENTI
Caïj Ranzouij.

S U B S I S T E V I A T O R,
&

HENRICO RANZO VIO TRIVM
Daniæ Regum in Ducatibus Vicario, viro
optimo, patri mœstissimo, pro
pietate tua condoleto.

Hic

Hic conditur

CAIVS

Ex nobilissima & antiquissima Ranzouiorum
gente apud Cimbros oriundus:
Spes patris & patriæ, matris solamen,
columen familiæ:

Qui reuerendiss. Bremensis Archiepiscopi, Hol-
satiæ Ducis Iohannis Adolphi Consiliarius,
& arcis Gottorpiæ Præfectus,
in ipso ætatis flore,
in medio vitæ cursu,

Cùm, hebdomatico quarto completo, vixisset
annos octo & viginti, menses octo,
diesque vndecim,

Pro thalamo, quem cogitabat, tumulum adit.
A. C. CIO. IO. XCII. XX. Aprilis.

HENRICI RANZOVII PER-
petuum de bibliotheca sua

D E C R E T V M .

Quæ infrà scripta sunt, hunc in modum san-
cita sunto, inuiolateq; obseruantor.

Ranzouij, nec quisquam alias, hanc possidente,
Hæredes eam non diuidunto,

Nemini libros, codices, volumina, picturas,
Ex ea auferendi, extrahendi,

Alióve asportandi,

Nisi licentia possessoris;

Facultas esto.

Si quis secus fecerit;

Libros, partemve aliquam abstulerit,

Extraxerit, cleperit, rapserit,

Concerperit, corruperit,

Dolo malo:

CIMBRICA.

Illicò maledictus,
Perpetuò execrabilis,
Semper detestabilis
Esto, maneto.

IN SACELLO PROPE SEGEBER-
GAM AB H. R A N Z O V I O
exstructo.

In parte Orientali intima.

HOC SACELLVM, NE EIVS VIOLETVR
religio, ingrediens hasce obseruato
LEGES.

Deum Opt. Max. trinum & vnum ante aram flexis genibus adorato. Manibus immūdis nihil contrectato. Omnibus Iustratis, quæ saxis incisa sunt perlegito. His peractis, Friderico II. Regi Daniæ de placido obitu & sitè immortalitate gratulator. Et filio eius Christiano I V. cæterisq; Principibus Holsatiæ gubernationē piam pacatamque exoptato. Secundum illos, Senatorib⁹ & proceribus regnum Daniæ, & ducatuū Holsatiæ, &c. nec nō Henrico Ranzouio, eius liberis, posteris, familiaque vniuersæ successus salutares atq; prosperos precat̄or. Hosque omnes Deo Opt. Max. commendato. Mortalem denique te esse memento, & vitæ spatiū, quod omnibus natura circumscriptis exiguum, sanctissime honestissimeque conficito, ut moriens viuas in omnem aternitatem.

AB AVSTRALI PARTE, INTIMA HEN-
RICI RANZOVII QVERIMONIA SE
offert, & eiusdem consolatio.

Subsistit hęc intuens, & mihi HENRICO RAN-
ZOVIO

ZOVIO Regum Daniæ, Christiani III. & Friderici II. quondam, & nunc Christiani IV. in Ducatis Holsatiæ Vicario, LXIII. annū ætatis agenti, pro pietate tua condoleto. Vnius enim anni spatio orbatus sum Friderico Duce Holsatiæ, &c. Domino meo, filia Catharina in Dania, filio Friderico natu tertio in Gallia, nepte Catharina, ex Olgarda filia, in Germania, nec non duobus fratribus mei Pauli filijs, Daniele in Gallia, & Iohanne in Polonia, tandem etiam Friderico II. Rege Daniæ, &c. Domino meo clementissimo, non tantum Rege, sed patre patriæ, cuius Europa vix iam habet pietate, virtute, magnanimitate, fortitudine in rebus gerendis, & consiliorum felicitate similem. Qui omnes longè dissitis locis mortui, resurrectionem vitamque coelestem coniunctim expectant. Iam egomet dissolutionem mei corporis, ut seruus dominos, pater liberos, auus neptem, patruus fratribus filios, & grandauus iuuenes, præpostero planè naturæ ordine præcedentes, ad vitæ æternæ societatem quamprimum sequar, auidè pie-que desiderans exopto.

NULLA CALAMITAS SOLA.

Interim huius expers lector, viue, vale, prosperiori fortuna vtere: quod tibi ex animo precor.

HENRICVS RANZOVIUS CONSOLATOR SEMETIPSUM.

*Ipse ego sic casus terræ, tristesq; ruinæ
Consolor, damnis contraria lucra rependens.
Terra est hospitiij domus, est mihi patria cælum.
Aduena sum terris, hæres ac ciuis Olympo:
Hic parvus dolor est, illic immensa voluptas.*

*Fide igitur mea mēs, & fer, quodcunq; ferendū est:
Mox tibifinis erit requiesq; petita laborum.*

IN PARTE OCCIDENTALI INTIMA.

Diuo FRIDERICO II. Chr. F. Frid. N. Christian. Pronep. Regi Daniæ, Noruegiæ, Gothiæ, Vandalię Duci Slesuici, Holsatię, VVagrię, Stomarię, Dithmarsię : Comiti Oldenburgi & Delmenhorstæ, &c. Europæ lumini, Reipub. Christianæ columni: Post immortalia belli pacisque opera domi forisq; insigni cum laude confecta: summi Regis imperio, è regni mortalis statione ad cœlestē regnum immortale euocato, anno publicæ sal. CIC. IO. XIIC. prid. Non. April. ætatis LIII. m. IX. d. IV. magno patriæ cum incommodo, bonorum omnium incredibili cum luctu, principi optimo maximo P. M. M. P.

ALIVD.

Deo Trino & Vni, Opt. Max. gentis humanae creatori, sospitatori & sequestro sacrum: & æui-ternæ memorię glorioſissimi, fortissimi & religioſissimi Principis, D. Friderici II. Daniæ, Noruegiæ, Gothorum, Vandalorumque regis, patris patriæ, diuorum principum, Christiani III. Friderici I. N. Christiani I. Pronep. qui sui æui monar-chas religione in Deum, sinceritate erga confœderatos, virtute & industria aduersus cunctos antecelluit: Christianam remp. constantissimè asse-ruit: cuius in bello magnanimitas enituit: in pace fides culta, clementia in omnes ordines singularis extitit, candor penè proprius fuit. Ei Reip. bono genito, eiusdē graui iacturæ denato, postquā LIV. ann.

ann. felicissimè exegisset. xxix. regnasset, vtriusq; sexus sobolé, tres mares, quatuor filias ex illustriss. & clemétiss. Principe, D. Sophia ex Mechelburgen-sium Ducū stirpe oriunda, coniuge suauiss. sustulisset, ac in his Christianū iv. filium paternarū virtutum hæredē, regnorum successorem reliquisset superstítē: terram deniq; célo iv. April. anno vltimi seculi cīo. iō. xiiic. Anderschouiae in Selandia Cim-brica cōmutasset; Roschildiæ iuxta Mausolæū au-gustiss. herois Christiani 3. patris sito; Daniel Rogersius, serenissimè heroinę D. Elisabethę; Anglię, Frāncię & Hibernię Reginę in Daniam, secūdūm legatus, hoc mortale immortalis obseruantiæ mo-numentū, Musarū & Gratiarū célo sculptum, mœ-stissimus posuit, suprēnumquę P. V. vout, & ve-Henricus Ranžouius id hoc loco suis inscriptioni-bus adderet, petijt.

Partes intériores ab inscriptionibus etiamnum vacuae sunt: quo circa ibidem hæc leguntur:

Marentem locus hic, procul hint discedite lati.

Ergò

*Marmoris hoc vacuum lacrymis impletō viator,
Si pietas animum commouet vlla tuum.*

ORIENTALIS PLÀGA HASCE IN-scriptiones extrinsecus obtinet.

DEO TRINO ET VNI SACRVM.

Friderico II. Christiani III. Regis filio, Friderici I. Regis nepoti, Christiani I. Regis pronepoti, Danorum, Noruegiörū, Gothörū & VVandalorū Regi, Slesuicensium, Holsatorum, Stormariorū & Dithmarsörū Duici ac Principi, pio, felici, inclýto, Domino suo clementissimo, A. C. cīo. iō. LXXXIIX. IV. Aprilis, ætat. anno l. v. defuncto, Héricus Ratt-

zouius Regiae suæ maiestatis in Ducatibus Holsatiae Vicarius, moerens dolensque, debitæ gratitudinis ergo, in memoriam perpetuam honoris & virtutis maiestatis eiusdem hoc Sacellum FF.

FRIDERICVM I I. REGEM DANIAE
ALLOQUITVR HENRICVS
Ranzouius.

*Qui caput Europe, qui Martis & artis ad Arcton,
Qui iuris columen, qui pietatis eras;
Hunc tibi, Rex, tumulu, Friderice, Henricus honoris
Ranzouius soboli constituiq, meæ.
Vno namq, senex anno sex funera plango,
In quibus, heu, summus sunt tua fata dolor.
Id testor. Ta diue meum ne despice pignus:
Sic tuus ex merito te tueatur honos.*

HENRICVS RANZOVIVS AD SERE-
NISSIMVM REGEM DANIAE FRI-
dericum II.

*Dum tibi vita fuit, felici sorte fruebar,
Est nunc per mortem fors mea versata uam.
Conficior curis lachrymarum in valle relictus,
Te sine plena graui vita dolore mihi est.
Accipe supremos, Rex, quos largimur, honores,
Præstiterat nostro te superesse rogo.
O vtinam viuo potuisse præmia iusta
Reddere: pro meritis accipe nunc tumulum.*

IN AVSTRALI PARTE EXTRINSECVS
videre licet sequentem inscriptionem: & sola-
rium vnum in plano descriptum cum
versibus. DEO

DEO OPT. MAXIMO POSTERITA,
tiique Sacrum.

D.D.D.D. FRIDERICO I. CHRISTIANO III.
FRIDERICO II. & CHRISTIANO IV. pro-
uo, auo, patri ac filio, quatuor ex ordine Danorum
Regibus, victoriosis ac potentissimis, de se & suis
optimè meritis, HENRICVS RANZOVIUS tri-
um posteriorum in Ducatibus Holsatiæ, &c. Vi-
carius, subiectissimæ obseruantia ergò, Anno Do-
mini CIO. 13. LXXXIX. ætatis suæ LXIII. fieri
curauit.

IN SOLARIVM.

*Hic tibi cum numero spectantur nodus & umbra,
Quæ tria quid doceant, commemorare libet.
Umbra notat dextræ, quota cursitet hora diei,
Hincq; monet vitam sic properare tuam.
Ast in quo signo magni lux publica mundi
Versetur, mira nodulus arte docet.
Si vis scire, dies quot quilibet occupet horas;
Id numerus media sede locatus habet.*

PARS OCCIDENTALIS RETINET
donationem huic Sacello addictam,
hoc modo:

Ego Henricus Ranz. do, lego, darique volo quo-
annis tertia feria Pentecostes, peractis sacris, &
proximis sequentibus tribus diebus, per Presbyte-
ros & Diaconos huius oppidi (quos coniunctim
eius rei dispensatores, certo laboris præmio con-
stituto, ordinaui) ante hoc facellum, ad refectio-
nem centum pauperum præfecturæ Segebergensis,
eleemosynas anniuersarias, ex redditibus cuiusdam

pecuniariis obligationis ipsorum fidei traditis, residuamq; horum reddituum partem ad reparationem huius facelli, quotiescumq; necessaria fuerit, converti: ea tamen lege ac conditione, ut illi redditus à Diaconis ad nullos alios usus conferantur, nec alio loco eleemosynæ distribuantur. Quod si factum fuerit, hæredibus, posteris, familiaeque meæ Ranzouianæ concessi potestatem, huic facello addictam donationem reuocandi, redditusq; ad alios pios usus transferendi. Et licet hanc formam dispositionis acta sigillata plenius contineant; tamen eius tenorem, ad fidem harum rerum posteris faciendam, huic tabula quoque incidi placuit.

SEPTENTRIONALIS PLAGA
hac habet:

I E H O V A E D E O S A C R V M.

D E U S O P T. M A X. Quam indidisti mentem, animum, vitam, quemq; dabis extremum spiritum, voti reus, iure tibi reddo, dedo, addico ego Henricus Ranzouius: qui

Friderico II. Rege Danorum,
Friderico Duce Holsatiæ, dominis meis,
Friderico Ranzouio filio meo,
vnus anni spacio.
præpopera morte sublatis,
concepti acerbissimi doloris
monumentum hoc votium,
obnoxia piaque affectione,
contra votum posui.

Anno Domini M. D. LXXXIX. agens annum
ætatis LXIII.

I N

IN SACELLVM.

Hoc Henricus ego tibi, Rex Friderice, sacellum
 Ranzouius sumptu condosacrog³, meo.
 Ut faciam non me mouet ostentatio, suadet
 Vnicus ille bono principe dignus honos.
 Talis enim rex noster eras, ea gloria qualem
 Postulat. haud aliis nempe parente bono.
 Ergo tui placide cultoris suscipe pignus:
 Sic tuasit virtus nescia nocte premi.
 Quisquis adi autem fanum, prece numen adora,
 Idq³, pio similes pectore posce Duces.

AD VIATOREM.

Sipia maiorum violas monumenta viator,
 Ultrices furias experiere breui.
 Opus absolutum diebus CCXX.

OBELISCVS RANZOVIA-
 NVS SEGEBERGENSIS
 altus pedes 52 $\frac{1}{2}$.

AD ORTVM.

Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis honori: nec non
 in Friderici II. Regis Daniæ, ac proge-
 nitorum, posterorumque suorum
 memoriam

HVNC OBELISCVM STATVI CVRA-
 uit Henricus Ranzouius.

Ab orbis principio 5552.

A Christo nato 1590.

A Etatis anno 65.

PYRAMIS

Hac
Lector
te tria
chare docet.

Principiò quòd
sumptibus immensis
stet constructa tam bene
ornataeque Vicarij. Dein-

de quòd hac eadem secundi
sit Friderici consecrata manibus,
Danica qui gesit sceptra potente manu.

Deniq₃, sublato in cœlum, quod culmine signet,
Calceq₃, quâ facta est, purâ, sine crimine puram
Quilibet ut viuat vitam, mortalia linquat,
Et crebrò solum suspirat, anhelet Olympum.
Hac ubi cognosti, ex animo bona multa precare
Ranzouio domino, & quòd te via dicit euntem
Perge statim, & felix longissima tempora viue.

H. R. 1590. V. R.

Sincero trinum quem corde fatemur & vnum,
In laudem sunt hæc cœpta per acta Dei.
Vtq₃ Fridericum dignè post fata celebrent,
Sub quo florebat Dania regē potens.
Et sint natorum natis, ab ausis at auisq₃,
Sanzouijg₃ diu mentio grata senis.

IN TINTINABVL A E CORONA
Obelisci dependentia.

*Hoc diadema sonum vt ventis spirantibus edit;
Sic tua laus nusquam rex Friderice silet.*

ITEM.

*Hoc opus exstruxi Henricus Ranzouius, omne
Numinis in laudem conditor almæ tui,
Et simul in Danæum Friderici Regis honorem,
Totiusq; mei seminis, atq; domus.*

AD OCCASVM.

*Pro meritis, Friderice, tuis, Rex optime regum,
Hæc monumenta tibi dedico, sacro, struo.
O vtinam maior a mihi præstare liceret,
Hoc totus stares aureus ipse loco.*

AD MERIDIEM.

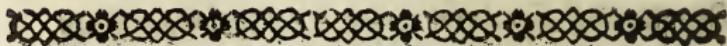
*Quem Regi & vobis Obeliscum dedico, nati,
Ad virtutis iter nobile, calcar erit.
Certumq; indicium, querendas aethere sedes,
Et nihil in terris certius esse nece.*

AD SEPTENTRIONEM.

*His vīlis, lectis, placidè discede viator,
Cunctaq; structoris fausta precare meo.
Perpetuò infelix & detestabilis esto,
Qui sacrum in minimis hoc violabit opus.*

IN EVNDEM OBELISCVM.

Insistit terra, caput inter nubila condit,
Aëreas penetrans en Obeliscus aquas.
Quose Ranzouius, Cimbrorum gloria gentis,
E terra ad superos hac quasi voce vocat.
O mea mens sursum, quem tendis, dirige cursum.
Mens oblitera soli, suspice regna poli.
Optima pars mundi cælum est, pars pessima tellus.
Tellurem olicet linquere, & astræ sequi.
Quisquis es, hac imitare senis pia vota beati.
Hic tibi nec visus frustra Obeliscus erit.
Nathan Chytræus.

ITZEH O AE.

Cum mihi canescēs tumba tumulumq; parasse,
Quo, tu nate, meos contegeres cineres:
Sunt vbi compositi post acta tempora vita,
Cum patre germanus, cum genitore soror.
Tu quoq; dicebam, simul hic o nate quiesces,
Cum tibi supremum finiet hora diem.
Obstitit hei fati vis, ac immobilis ordo,
Te procul à patria surripuitq; tua.
Sic prius exequias tibi sum præstare coactus,
Qui me debueras ad mea busta sequi.
Hæc tibi sint igitur luctus monumenta paterni,
Hæc patrimonij sint tibi, nate, loco.
Et quoniam transacta mea pars optimæ vite,
Spero mihi summum non procul esse diem.

Spiri-

*Spiritibus nostris quo coniungemur, & vna
Viuemus faciem iugiter ante Dei.*

IBIDEM.

FRIDERICO RANZOVI^O, Henrici filio, Archidiacono & Canonic^o Slesuicensi, teneris annis in aula Electoris Augusti educato, Latinæ linguæ non ignaro; qui, cùm quinque expeditionibus interfuisset, primùm Coloniensi apud Ioannem Casimirum Palatinum, anno 83, Secundò Liuoniensi versus O^Esel & Arnsburgum, cum regio Danico Admiralio, anno 84. Tertiò cum Ernesto de Mandelschlo in Gallia, anno 85. Quartò verò in Belgio, anno 86. vbi vnius turmæ equitum ductor fuit; Ac tandem in Gallia anno 87. Regis Galliæ, Henrici III. partes secutus, non procul à Chaumperaulx à sicarijs globo aliquoties ex insidijs traiectus perijsset: Henricus parens, qui Catharina filia, & Catharina, ex filia Oligarda, nepte, & tandem filio natu tertio Friderico in Gallia; nec non duobus fratribus sui Pauli filijs, Ioanne in Polonia, & Daniele etiam in Gallia, spatio vnius anni orbatus est, senex iuueni, mutato naturæ ordine, summo animi dolore affectus, inspiratum, minimequé opinatum hoc monumencum sacrauit.

*Non laudes aquare, sed exsuperare parentum,
Vincereq^z, haud vinci, mens mibi firma stetit.
Düs aliter visum, qui mortem Marte propinan^t,
Laudem per fraudem, viuere perq^z necem.
Nil moror, igniuomi pereo quod fulmine teli.
Hoc queror, hoc doleo, clam quod ab hoste necor.*

Sic est. Sape malum peregrè comitatur euntes,
Atq; ibi mors præstò est, longè vbi abesse putas.

INSCRIPTIO SACELLI ITZEHOE N-
SIS IN SARCOPHAGO,

Quem HENRICVS RANZOVIUS, morta-
litatis memor, ex solido lapide excavari, & in prä-
nominati conditorij medio, ad se in eo sepe-
liendum, ponì curauit.

In hoc sarcophago conditus est HENRICVS
RANZOVIUS, Iohannis equitis aurati filius, Hen-
rici nepos, Bredonis pronepos, Caij abnepos, Re-
gis Daniæ Christiani III. Friderici II. & Chri-
stiani IV. olim vices in Ducatibus Slesvicensi,
Holsatiæ & Dithmarsiæ gerens, Præfectus arcis Se-
gebergensis, Dominus in Bredenberg, Ranzovv,
Ranzonisholm, Nutschovv, Melbeck, &c, qui vi-
xit annos.... mortuus anno ...

I O B . XIX.

Et ego scio redemptorem meum viuere: & is no-
uissimo die me è puluere excitabit.

HENRICVS RANZOVIUS VICARIUS
REGIVS: AD INITIATIONEM PON-
tani de suo sarcophago.

Viuus lapideum hunc mihi paravi lectulum,

In quo iacerem mortuus.

Noli obsecro me mortuum laceſſere,

Qui viuus obfui nemini.

HENRICVS ille namq; sum RANZOVIUS
Regis Dani vicarius.

Quem

*Quem plurimū plures amarunt Principes,
Suiq; paßim subditi.*

*Quem docti honestarunt viri, cumq; improbis
Laude cumulauerunt probi.*

*Nunc, hospes, ecquis sim, aut mage fuerim, tenes:
Veruntamen qui tu sies,*

*Non cognitum est mihi. igitur ut te ipsum bene
Noscas rogo. His longum vale.*

NOSOCOMII GRONOVIENSIS PROPE LVBECAM.

Deo Opt. Max. honestæque hominum societati
conseruandæ, nec non ærumnosæ pauperum ino-
piæ, & senectuti subleuandæ pium præstituri offi-
cium, hoc oppidulum atque Nosocomium suis im-
pensis exstrui curarunt Henricus Ranzonijs, &
Christiana ab Halle, coniuges, domini & hæredes
in Bedenberg, Drakenburg, &c.

IN PAGO VVESTEN SEHE.

Nobili viro DANIELI RANZOVI, Equiti
Holsato, domino castrorū Nienhoues, Troiebur-
gi & VVoldenborn, belli inter sereniss. Danorum
regem Fridericun II. & Suecos, per septennium
gesti, summo Duci & primario administratori:
multarum pugnarum acerrimarum, cum Suecis
manu prorsus impari commissarum, victori; in il-
lorum regione viarum abstrusarum, & ante hac
incognitarum inuestigatori ac inuentori: earun-
demque vrbium, pagorum & agrorum euersori ac
depopulatori: de Rege ac Regno Daniæ optimè
meri-

merito, gentili, cognato & amico suo carissimo, qui in obsidione arcis VVarburgæ torméto ictus, moriendo vincens, vitam vitiliter profudit: HENRICVS RANZOVIUS D.Ioannis filius, hoc non tam priuati, quam totius Daniæ ac Holsatiæ luctus perpetuum monumentum mœrens non sine lacrymis erexit. Extinctus est anno 1569. die 11. Nouéb. Anno ætatis suæ quadragesimo.

I N S C R I P T I O F O N T I S I N
P A G O M V N S T E R D O R P.

Hunc fontem, olim D.Sixto sacerum, & potu cōtra febrim salubrem, vetustate collapsum H.R. anno Domini 1587. restaurauit.

Non procul à celebris Brudebergæ mœnibus arcis

Fons est, qui Sixto dicitur esse sacer:

Corpora lethali qui febre leuare putatur

Horrida, quæ quarta luce redire solet.

Scilicet hæc virtus patuit per somnia Galli,

Ex quo quis medicas hauserat æger aquas.

Hunc pius Henricus Ranzo reparauit, & illi

Restituit fonti, quod fuit antè, decus.

CATHARINÆ RANZOVIAE filiæ, Friderici Alefeldij vxori, post vnius diei morbum subito mortis casu abreptæ, cum vixisset annos 23. menses 5. dies 13. horas 4. HENRICVS RANZOVIUS Vicarius Reginus, ac CATHARINA ab Halle parentes, præpostero naturæ ordine, in senio superstites relieti, insperatum hoc memoriæ sacrum statuerunt.

Hac ego Friderici coniux Alefeldij in urna

Dormio Ranzouia lux Catharina domus.

Nil

Nil nil præclari generis mihi profuit ortus,

Nil teneræ ætatis tempora prima meæ.

Omnia mors auferit, diadema ligonibus æquans,

Omnia Parcarum tollit auara manus.

Disce hinc, quicunq;_z es, nostram qui præteris vnam,

Quid sis, quid fueris, quid ve futurus eris.

Nil aliud mortal is homo est, quam labilis aura,

Puluis, imago, vitrum, flos, cinis, umbra, sonus.

Nil aliud fragile hoc corpus, quam putre cadauer,

Et dira illuuiies congeriesve luti.

Nil aliud vita hac, quam semita plena malorum,

Cumq;_z dolore labor, cumq;_z labore dolor.

At mors æterna est requies, via certa salutis,

Et torrens vita principiumq; nouæ.

Felix qui Domino, cum possit viuere, viuit,

Et Domino moritur, cum venit hora mori.

A PENRODAE.

INSCRIPTIO MONVMENTI IDAS.

RANZOVIAE.

Ipsa loquitur.

Optimum quidem est, Sileno teste, non nasci,
aut natum citò mori. Ast ego illud improbo,
hoc probo. Illud, inquam; Si enim non
nata, nec homo, nec imago Dei opificis fuisset.
Hoc; Si enim non tam citò mortua, multis exposita
fuisset morbis & periculis. Cum itaque per
mortem ad vitam, de peregrinatione ad patriam,
ab æstu ad refrigerium, ex agone ad brauum, dulci
somno sopita peruererim, gratulor mihi, quod
& ego ID'A idea & imago Dei mei nascendo facta,
quod-

quodque citò moriendo ego ida ita innumeris sim
prærepta malis : Nunc autem trimula h̄c Aperto-
dæ sub monumento à patre Caio Mauritij filio, &
matre Elisabetha Henrici trium Daniæ Regum Vi-
carij filia, vtrisque Ranzouijs erecto, resurrectio-
nem carnis exspectans recubo, mortua xxiv. Fe-
bruarij, sepulta xxii. Martij, Anno Domini M. D.
XCI.

A N G L I C A.

IN LONDINVM IVL. CAES.
SCALIGER,

VRbs animis, numeroq; potens, & robore gen-
Vel cunctos præse despicit una deos. (tis,
Toruaperegrinis, sed non & inhospita, merces
Vicinis patrias aggerit, atque petit.
Contemnis, cui das, tanquam ipso munere maior,
Odissti vnde petis, ne videare minor.
Dicat, quid bello valeas, Aquitania. quid non:
Et Nortman, & cum Saxone Roma vetus.

IN ECCLESIA B. PETRI VVEST-
MONASTERII.

Labilitas, breuitas mundanæ prosperitatis,
Cælica præmia, gloria, gaudia danda beatis,
SEBERTVM certum iure dedere satis.
Hic Rex Christicola verax fuit hac regione,
Qui nunc cælicolæ gaudet mercede corona.
Rex humilis, docilis, sciens, & pius, inclytus iste
Solli-

Sollicitè, nitidè, tacitè, placidè (bone Christe)

Vult seruire tibi, perficiendo sibi.

Ornat mores, spernit flores, lucis auaræ

Gliscens multum Christi cultum latificare,

Ecclesiam nimiam nimio studio fabricauit

Hæc illæsa manus, quæ fundamenta locauit;

Hinc septingentis annis terra cumulatus

Christi clementis instinctibus inde leuatus.

Isto sub lapide nunc iacet ipse, vide.

Atq; domum Christo quia mundo fecit in isto,

Nunc pro mercede cali requiescit in ade.

Respicere mortal is, promissio fit tibi talis.

Accidies, si des; nil capies, nisi des.

Es Christo qualis, & erit Christus tibi talis,

Dapsilis esto sibi, largus erit q; tibi.

Effectus, non affectus, si reddere possis,

Debet censeri; nil est, si reddere possis,

Tunc bonus affectus profacto debet haberi:

Sicut de lignis per aquam depellitur ignis,

Sic mala commissa fiunt donando remissa.

Reddet ad usuram, quod quis dat nomine Christi,

Nam vitam puram pro paruo dat Deus isti.

Obiit anno Domini D C. XVI. vltima Iulij. Versus

quales ætas illa parturiebat.

ALIVD S. EDWARDI.

Omnibus insignis virtutum laudibus heros

Sanctus EDWARDVS, confessor, rex venerandus,

Quinto die Ianuarii moriens super æthera scandit.

SVR SVM CORDA.

Moritur anno Domini 1065.

IBIDEM.

Tertius HENRICVS iacet hic pietatis amicus,
Ecclesiam stravit istam, quām post renonauit,
Reddet ei munus, qui regnat trinus, & vnuſ.

DVLCE BELLVM INEXPERTIS.
Vnere desit anno Christi M. C. C. LXXIII.

IBIDEM.

EDWARDVS primus Scotorum mallens hic est.
Dum vixit Rex, & valuit sua magna potestas,
Frauſ latuit, pax magna fuit, regnauit honestas.

PACTVM SERVA.
Obiit anno Christiano M. CCC. VIII.

IBIDEM.

Hic decus Anglorum, flos regum præteriorum,
Forma futurorum, rex clemens, pax populorum,
Tertius EDWARDVS regni complens Iubilaum
Inuictus Pardus, pollens bellis Machabæus,
Prosper dum vixit, regnum pietate renixit,
Armipotens rexit, iam Cælo Cælice Rex sit.

Tertius EDWARDVS fama super æthera notus.

PVGNA PRO PATRIA.
Moritur anno Domini M. CCC. LXXVII.

IBIDEM.

Septimus hic situs est HENRICVS gloria regum,
Cunctorum, illius qui tempestate fuerunt,
Ingeniu, atq; opibus, gestarum nomine rerum,
Accessere quibus naturæ dona benigna,

Frontis

Frontis bonos, facies augusta, heroicā forma,
Iunctaq; ei suauis coniux, per pulcra, pudica;
Et fœcunda fuit, felices prole parentes;
Henricum quibus octauum terra Anglia debes.

MEMORIAE SACRVM.

MARGARETÆ DOWGLASIAE, Matthæi
Stuarti Leuenosia Comitis vxori, Henrici VII.
Angliæ Regis ex filia nepti, potentissimis regibus
cognitione coniunctissimæ, Iacobi VI. Scotorum
Regis uiae, Matronæ sanctissimæ, moribus & inui-
cta animi patientia incomparabili P.

Margareta potens virtute, potentior orta,
Regibus ac proavis nobilitata suis.
Inde Calcedonijs, Australib; inde Britannis
Edita Principibus, Principibusq; parens.
Quæ mortis fuerant, soluit latissima morti;
Atq; Deum petijt, nam fuit ante Dei:

G V I L I E L M I P V N T E R I
M V S I C I.

Aethereos inter ciues, animasq; beatas
PVNTERV S summum iam canit ante Deum:
Gratus erat terris viuendo, legendo, canendo;
Cælo nunc viuit, nunc legit atq; canit.
Sic tribus ille locis supereft: sunt namq; repostæ;
Claustris ossa, choro laus, animusq; polo.

CATHARINAE REGINAE HENRI
CI IIIX. VXORIS.

illa ego, quæ Regi poteram placuisse marito,
Et forma, & castis moribus, & genere:

*Post quam methalamis exclusit adulterapactis,
Emorior, solo funere grata viro.*

EPI T A P H I V M T H O M A E M O R I ,
Q V O D P A V L O P O S T A B D I C A T U M
munus Cancellarij ipse sibi composuit,
& sepulcro suo affixit.

THOMAS MORVS, vrbe Londinensi, familia non celebri, sed honesta natus, in literis vtcumq; versatus, quum & cauſas aliquot iuuenis egiffet in foro, & in vrbe sua pro Shyreno ius dixisset, ab inquietiss. Rege Henrico VIII. (cui vni Regum omnium gloria prius inaudita contigit, vt fidei defensor, qualem & gladio se & calamo verè præstitit, meritò vocaretur) adscitus in aulam est, delectusque in Concilium, & creatus Eques, Proquæstor primùm, pòst Cancellarius Lancastriæ, tandem Angliæ miro Principis fauore factus est. Sed interim in publico Regni Senatu lectus est orator populi, præterea Legatus Regis nonnunquam fuit, alias alibi; postremò verò Cameraci, Comes & collega iunctus Principi legationis Cuthberto Tonstallo, eum Londinensi, mox Dunelmensi Episcopo; quo viro vix habet orbis hodie quicquam eruditius, prudentius, melius. Ibi inter summos Christiani orbis Monarchs rursus refecta foedera, redditamque mundo diu desideratam pacem, & lætissimus vedit, & Legatus interfuit.

Quam superi pacem firmont, faxintq; per enem.

In hoc officiorum vel honorum cursu quum ita versaretur, vt neq; princeps optimus operam eius improbaret, neque nobilibus esset inuisus, neque iniucundus populo; furibus autem, homicidis, hæreticis-

reticisque molestus: Pater eius tandem Ioannes Morus Eques, & in eum Iudicium ordinem à principe cooptatus, qui Regius confessus vocatur, homo ciuilis, innocens, mitis, misericors, æquis & integer, annis quidem grauis, sed corpore plusquam pro ætate viuido, postquam ed productam sibi vidit vitam, ut filium videret Angliae Cancellarium, satis in terra iam se mortatum fatus, lubens migravit in cælum. At filius defuncto patre, cui, quādiu supererat, comparatus, & iuuenis vocari consueuerat, & ipse quoque sibi videbatur, amissum iam patrem requirens, & editos ex se liberos iv. ac nepotes xi. respiciens, apud animum suum cepit personescere. Auxit hunc affectum animi, subsequita statim velut adpetētis senij signum, pectoris valetudo deterior. Itaque mortalium harum rerum satur, quām rem à puero semper optauerat, ut ultimos aliquot vitæ suæ annos obtineret liberos, quibus huius vitæ negotijs paulatim se subducens, futuram posset immortalitatem meditari, eam rem tandem (si cœptis annuat Deus) indulgentissimi principis incomparabili beneficio resignatis honoribus impetravit, atque hoc sepulcrum sibi, quod mortis eum nunquam cessantis adrepere quotidie commonefaceret, translatis huc prioris uxoris ossibus, extrudendum curauit. Quod ne superstes frustra sibi fecerit, néue ingruentem trepidus horreat, sed desiderio Christi lubens oppetat, mortemque ut sibi non omnino mortem, sed ianuam vitæ felioris inueniat, precibus eum, Lector optimè, spirantem, precor, defunctumque profere.

THOMAS MORVS IAM SECVRI FE-
RIENDVS AD FILIAS ET
populum.

Ne lugete meo confusa funere, natae:

Ipse ego mutari non mea fata velim.

*Truncum terra teget, si Rex non abnuet vrnans,
Et mea iam terris nomina nota volant.*

*Liber a mens superos repetet, neq; seruier vnguam:
In partem hanc quod agat, nulla securis habet.*

*Tu quoq; spectator, tranquillum si cupis euum
Exigere, & letho fortior esse tuo.*

*Qui tibi membr a cadant, nullo in discrimine pone,
Quum sint natura lege caduca sua.*

NICOLAO GRVDIO Auctore.

THOMAE MORI ANGL.
CANCELL.

*Quis iacet hic truncus? cuius caput ense recisum est?
Qua natat in tetro sanguine Canicies?*

*Hic est ille THOMAS MORVS. sic fata rependunt:
Tristia multa bonis, & bona multa malis.*

*Quae circumstunt Diu a lugubre cadauer?
Diu a tenax veri, sancta, fides, Nemesis.*

*Quarum prima fuit causa, & fuit altera mortis,
Ultrix iniustæ tertia cædis erit.*

Anno Domini M.D. XXXV. VI. Non. Julij.

PIIS MANIBVS D. IOANNIS FI-
SHERII, PONTIFICIS,
Roffensis.

Interpres cæli in terris, dum vita manebat,

Roffensis populi præses, amorq; tui.

Impr.

Improbate postquam damnantem facta necauit,
 Ac tua Rex posuit Colla resecta foro:
 Ille malis male securis fruitur hymenæis:
 Tu summo adfisis victimæ nota Deo.
 Tequæ nouum indegetem cingit plaudente corona.
 Gens superum, & tanta gaudet amicitia.
 Fortunate senex, odiumq; irasq; profanas,
 Qui mutas cælo? fluxaq; perpetuis.
 Quam densa attonitas obcœcant nubila mente!
 Quantū heu nostra nigra tempora noctis habent?
 Illa tamen veniet lux, prolabentibus annis,
 (Sic erit, ô, tota sentio mente Deum.)
 Anglatuam cum gens melior venerabitur umbram,
 Collecta auratis ossa tegens loculis.
 Interea hac capite, ô Manes solatia sancti,
 Indigna & lacrymans funera sèpè fleam.
 Capite multatus obiit Londini, anno salu-
 tis humanæ M. D. XXXV.

IN D. PAVLI.

THOMAS LINACRVS, Regis Henrici VIII.
 Medicus, vir & Græcè & Latinè, atque in re medica longè eruditissimus, multos ætate sua languentes, & qui iam animam desponderant, vitæ restituit: multa Galeni opera in latinam linguam, mira & singulari facundia, vertit. Egregium opus de emendata structura latini sermonis, amicorum rogatu, paulò ante mortem edidit. Medicinæ studiosis Oxoniæ publicas lectiones duas, Cantabrigiæ vnam, in perpetuum stabiliuit. In haec vrbe collegium medicorum fieri sua industria curauit, cuius & Præsidens primus electus est.

Fraudes dolosque mirè perosus, fidus amicis, omnibus Ordinibus iuxta carus: aliquot annis, antequam obiret, Sacerdos factus, plenus annis ex hac vita migravit, multum desideratus, anno 1524. 20. Octob; cuius animæ sit Deus propitius.

Aliquantò altius tumba cum Phœnice, & inscriptione: VIVIT POST FVNERA VIRTVS.

Thomæ Linacro, clarissimo medico Ioan. Caius posuit. M. D. LVII. m. Aug.

IBIDEM.

IOANNIS COLETI S. THEOL. DOCT.
DECANI HVIVS ECCLESIAE, ET
scholæ Paulinæ fundatoris.

Inclita IOANNES Londinæ gloria gentis,

Is, tibi qui quondam, Paule, Decanus erat.

Qui toties magno resonabat pectore Christum,

Doctor & interpres fidus Euangeli;

Qui mores hominum multum sermonē diserto

Formarat, vita sed probitate magis.

Quiq; scholam struxit celebrem cognomine IESV,

Hac dormit tectus membra COLETVS humo-

Floruit sub Henrico VII. & VIII. Regibus.

IBIDEM.

DEO TRINO ET VNI OPT.

MAX. SACR. AC

AЕuiternæ memorie nobilissimi honoratissimi omnię virtutum & eruditionis genere præstansissimi viri Domini ADOEPHI à MEETKERKE Brugensis equestris ordinis, summi Flandriæ Concilij præsidis dignissimi & iustissimi, in cœrandis per

per Flandriam vrbiū ciuitatumq; magistratibus legati perpetui. Qui difficultimis Belgarum temporibus illustrem locum consiliarij status, in supremo trium ordinum Belgicarum Prouinciarum senatu, multis principibus iunctus collega, plus quā decennium sustinuit, Legationes quoq; eorundem ordinum nomine apud varios Germaniæ superioris & inferioris Principes, Regem Galliæ, eiusque fratrem Principem Alenconium, tum etiam apud serenissimam hanc Angliæ &c. Reginam principi Hauræo factus collega, summis de rebus, maxima fide, summaque cum laude, obiit. Eximiæ cognitio-
nis, cùm Iurisprudentiæ, tum historiæ fama cele-
berrimus. Nec minus à bonarum artium, humana-
rumque disciplinatum & linguarum, præsertim Latinæ & Græcæ (quarum posterioris fuit restau-
rator) eruditione commendatissimus. Quodque
primum omnium est, pietatis in Deū & homines,
& Iustitiæ cultor studiofissimus, cuius causa om-
nibus supradictis honoribus relictis, exilium, et
iam si ipso in sua senectute durum, libens suscepit.
Is natus annos LXIII. mens. VI. Prid. Non. Octo-
bris, Anno post natū Messiam Saluatorem nostrum
CIO. IO. XC. ex hac peritura ad perennem vitam
emigravit, cùm ex duabus nobilissimis selectissi-
misque vxoribus, tam virtute quam genere cla-
rissimis, Dn. Iacoba Ceruina, & Dn. Margareta
à Licheruelde, plurimos suscepisset utrinque se-
xus liberos. Ex quibus moriens sex, ex qualibet ux-
ore videlicet tres, reliquit superstites:

Ex priore, Balduinum; qui cæso nuper in expu-
gnatione Dauentrïæ fratre suo primogenito Dn.
Nicolao militum Duce fortissimo, militibus dicti
fratris sui à serenissima Angliæ Regina est præfe-

Etus. Adolphum patri cognominem, à fratre in ordine militari secundum; & filiam Annam, vxorem clarissimi viri Domini Pauli Knibbij Iurifc. & Sereniss. Daniæ Regis Consiliarij.

Ex posteriore filium anniculum Eduardum, & duas filias Elizabetham & Salomen, tres liberalissimæ indolis & formæ infantes.

Cui placidè in Christo humanæ gentis sospitatore obdormienti, hoc meritis ipsius debitū mortale monumētum, immortalis amoris & reuerentia, Petrus ab Heila, dictus Varheila Brugens. Iurifc. popularis, ciuis, & amicus eius mœstif. pos.

In symbolum nobilissimi, honoratissimi, omnique virtutum & scientiarum genere cumulatissimi viri Dn. ADOLPHI à MEETKERKE Brugensis, equestris ordinis, summi Flandriæ præsidis dignissimi & æquissimi.

Sunt autem duæ dextræ inter se iunctæ, quarum una armata est, altera inermis, quibus tertia è nube superueniens duas priores complectitur, additis his verbis ad nomen Adolphi alludentibus:

ΦΙΛΟΙΣ ΕΧΩΡΟΙΣΤ' ΑΔΕΛΦΟΣ.

ET AMICO FRATER ET HOSTI.

Quid manus armata est? hostis. Quid nam altera? amicus. (que capit.

Tertia? MEETKERKVS, qui manum vtramque Græcae voces? ET AMICO FRATER ET HOSTI.

Vocum hæcum interpres vita Mekerke tua est.

Petrus ab Heila, dictus Verheila, Brugensis, Iurisconsultus.

**IN CHORO TEMPLI D.
DIONYSII.**

Animæ super æthera viuunt.

JACOBUS COLIO G. F. BELGAE
Regis HENRICI VIII. munere Angl. indigenæ,
mercatori probo:

Qui obiit ann. Christi CIO. IO. XC I, suo
LXXIX. & ELIZAB. ORTELIAE Q. Ob.

An. Christi CIO. IO. XCIV.

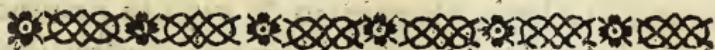
Connubio nuper, nunc tumulo iunctis

JACOBVS COLIVS parentib. pientiss.
H. M. F. C.

CHRISTO DVCE ET OSSA RESVRGENT.

COLII & ORTELIAE (*iunxit quos tædaiugalis*)

Astrasiplu animas, iungit hoc ossa solum.

CANTABRIGIAE.

IN TEMPO CATHEDRALI.

NICOLAVS VVOTONVS Roberti VVotoni Equitis aurati ex Anna Belknappa filius, utriusque Iuris Doctor, Ecclesiæ huius primus, itemq; metropolitanæ Ecclesiæ D. Petri Eboracensis Decanus: Henrico VIII. Eduardo VI. Mariæ & Elisabethæ Angliæ Regib. à secretis consilijs, ad Carolum V. Cæsarem bis, ad Philippum Hispaniq regem semel, ad Franciscum primū Francorum Regem, ad HENRICVM secundum eius filium ter, ad Mariam Hungariæ Reginam Belgarum præsidem semel, ad Guilhelmum Clivensium Ducem bis, legatione functus. Renouatæ pacis inter Anglos, Francos & Scotos, inter Guinas & Arderam,

Arderam anno 1546. similiter & ad Castrum Cameracense, anno 1559. Denique Edimburgi Scotiæ anno 1560. Oratorum munus. Hic tandem ferè septuagenarius requiescit. Hæc ille ante mortem & ante morbum, quasi fatalem diem præsentiens, & cygneam cantionem Propheticè canens sua manu in museo scripta reliquit. Qui apud tales Principes diuina prouidentia gubernante, laudabiliter & in tot ac tantis causis, quarum magnitudo grauissima, utilitas publica fuit, feliciter bonam vitæ suæ partem consumpsit, eum viuum sapientem, & experientissimum ipsa inuidia iudicare debet. Quam semper ab omni contentione honorum fuerit alienus, illud declarat, quod ad hanc Ecclesiasticam dignitatem non ambitione villa sua inflamatus, nec amicorum opera vsus aspirauit, sed eam utramq; Henricus V III. hominis merito & virtute prouocatus, vtrò detulit. Cumque idem rex illustrissimus morbū lethalē ingrauescere persentiret, & Eduardi Principis sanè excellentissimi, adhuc tamē pueri & Reip. administrandæ imparis, imbecillā ætam senili prudentia secretariis consilij sui regendam existimaret; illis ex sedecim, quos supremæ voluntatis suæ testes & vindices testamento instituit, hunc Nicolaum absenteum tum in Francia legatum unum esse voluit. Eduardo regi iam medio regni curriculo propè confecto, unus ex primarijs secretarijs fuit; quem locum diutius tenere potuisset, nisi & suis & assiduis amicorum precibus abdicanti veniam impetrasset. Corpus illi erat gracie quidem & paruum, sed erectum, habitudo sana, vultus liberalis, vietus exquisitus, quem semel tantum in die capere consueuerat. valetudo adeò firma, vt raro morbū aliquem senserit. animus vero totus

totus libris ac literis dicatus, artium, Medicinæ, Iurisprudentiæ, & Theologiæ studio intentus, linguarum Romanæ, Italicæ, Gallicæ, & Germanicæ inferioris cognitione pulchrè exornatus. Ita vir iste genere clarus, legatione clarior, domi ac foris clarissimus, honore florens, labore fractus, ætate confectus, postquam Decanus huic Ecclesiæ annos 25. dies 293. præfuisset; Londini Ianuarij 26. anno nostræ salutis 1560. piè & suauiter in Domino obdormiuit, Thoma VVottone nepote hærede relieto, qui ei hoc monumentum non honoris ergo, quo abudauit viuus, & florescit mortuus; sed amoris causa, quem memoria colet, ut debet, sempiterna, consecravit,

O X O N I A E.

STruxit HVGO PRITIVS tibi clara palatia
I E S V,
Ut Doctor legum pectora docta daret.

Quos versus cum vir quidam non illepidi ingenij transiens perlegisset, atque PRITII illius exactam ætatem, simul & operis vixdum inchoati magnitudinis animo expendisset, tale distichon illi disticho opposuit.

Nondum struxit HVGO, vix fundamenta locauit:
Det Deus, ut possis dicere: struxit HVGO.

G A L L I C A.

P A R I S I E N S I A.

IN L V T E T I A M I V L . C A E S.
SCALIGER.

Francigenæ princeps populoſa Lutetia gentis,
Exerit immensum claras sub aſtra caput.
Hic ciuiſ numerum, ars precliuſ, ſapientia finem
Exuperant, ſuperant thura, precesq; DEOS.
Audijt, obſtupuitq; hospes: factusq; viator
Vidit: & haud oculis creditiſ ipſe ſuis.

AD CARTHVSIANOS.

Primus in hac Christi director oſſilis eremo
Fundatorq; fui, qui tegor hoc lapide.
BRVNO mihi nomen, genitrix Germania, meq;
Ad Calabroſ traxit grata quies nemoris:
Doctor eram, praeco Christi, vir notus in orbe,
In ſuper illud erat gratia, non meritum.
Carnis vincladiſ dies Octobris ſexta reſoluit,
Oſſa tegit lapis hic ſpirituiſ aſtra petit.

IN MONASTERIO S. GERMANI PRATENS:

In cella ſedead; ſanctam dedit illa quietem,
Teq; poli rectum, crede, docebit iter.
Nec Benedictinæ violabis dogmata normæ,
Si tua te clauſum Cellula ſemper habet.

IN S. VICTORIS:

Discite mortales fortis memoranda ſupremæ
Fata, quibus mors eſt indita, vita breuis.
Nobile Pontificū decus hac REGINALDV'S in vrina
Occubat exiliū contumulatus humo.
Pariſiae quondam praeful celeberrimus vrbis,
Fatali ad ſuperas forte vocatus obit.

Quis-

*Quisquis ades, sic te fragilem memorare viator.
Mors est certa, breuis gloria; vita nihil.
Obiit anno suprà M. C. C. L. V. VIII.*

IBIDEM.

*Seu confecta fuit senio, seu floruit etas,
Hunc tenuit quo quis tempore cura triplex:
Reddere vota Deo, scripturae incumbere sacrae,
Imbuere hanc sacra religione domum.*

IBIDEM.

MATTHIAE TOZATI.

*Occidua tandem prostratus mole senecta
Hic recubans taceo, qui ore trilinguis eram.
Obiit anno M. D. C. I.*

IBIDEM.

IN AEDE DE S. VICTORE.

*Hæres peccati, natura filius iræ,
Exilijs reus, nascitur omnis homō.
Vnde superbit homo? cuius conceptio culpa;
Nasci pœna; labor vita; necesse mori est.
Vana salus hominis, vanus decor, omnia vana,
Inter vana nihil vanus est homine:
Dum magis alludit presentis gloria vite;
Præterit, imò fugit: non fugit; imò perit.
Post hominē vermis, post vermem fit cinis, heu heu;
Sic redit in cinerem gloria nostra simul.
Hic ego qui iaceo miser & miserabilis Adam,
Vnam pro summo munere posco precem.
Peccauis fateor, veniam peto, parce fatenti,
Parce pater: fratres parcite: parce Deus.*

M. RICHARDI DE S. VICTORE.

Nil tibi Parca ferox nocuit, quæstamina paruo
 Tempore tracta graui rupit acerba manu.
 Plurima namq; tui superant monumenta laboris,
 Qui tibi perpetuum sint paritura decus.
 Segniter ut lento sceleratas mors petit ades;
 Sic propero nimis it sub pia tecta gradu.

PETRI COMESTORIS.

PETRVS eram, quæ petra tegit: dictusq; Comestor.
 Nunc comedor. viuus docui, nec cesso docere
 Mortuus, vt dicat, qui me videt incineratum,
 Quod sumus, iste fuit, erimus quandoq; quod hic est.

IN S. MATVRINI.

ROBERTI GYAGVINI HISTORICI
Belgæ.

Illustris Gallo nituit qui splendor in orbe,
 Hic sua ROBERTVS mèbra GAGVINVS habet.
 Si tanto non saeuayiro Libitina pepercit;
 Quid speret docti cetera turba chorii?

Anno 1501. 22. Maij.

IOAN. DE SACROBOSCO.

De SACROBOSCO qui cōputista IOHANNES
 Tempora discreuit, iacet hic à tempore raptus.
 Tempore qui sequeris, memor esto quid morieris.
 Si miser es, plora: miserans pro me precor ora.

CVI A.C.I.

BALDVINVS hic iacet: hoc tecum reputa, &
 vale.

vale. Mortuis vobis, Iurisprudentiam grauis corripiet sopor.

FRANC. Bald. Iurisc. Ob. anno ætat. LIII. XI.

Nouemb. à partu virginis 1573. Papirius Mafsonus Balduini auditor P.

IN S. MARCELLI.

Hic iacet Magister PETRVS LOMBARDVS, Parisiensis Episcopus, qui composuit librum sententiarum, glossas Psalmorum & Epistolarum, cuius obitus dies est XIII. Kal. Augosti, mortuus est anno 1164.

IN TEMPLO AVE MARIA,

Hoc angusto loco tegitur augustissimum cor Sereniss. Regis Portugalliae D. ANTONI, huius nominis I. qui paterno iure ac populi electione regno succedens, ab eo per vim pulsus est, & in sylvis aliquandiu latuit: Tandem, omnibus spretis, libertatem regni sui, & suorum, cunctis & bonis fruendis, & malis preferendis validissimè anteposuit. Seçto post mortem corpore, omnia eius viscera tibia & infecta inuenta sunt, præter cor, quod, quia in manu Dei erat, ab eo incorruptum & illæsum seruatum fuit. Obiit plenus pietate, & in summa paupertate anno ætatis LXIV. Domini M. D. XCIV. XXVI. Augosti.

IN FRANCISCANORVM.

Præses eram: præses morior: post funera præses

Permaneo, recti fama perire nequit.

Ante loco pelli, vitaq; pericla subire,

Quam sacra mutari patria sustinui.

*Nil regem offendit, nil legem, nil quoque mentem,
Ut quæ prius constans, integer emorior.
Viue meo exemplo quisquis succidis honoris,
Mortuus & viuus tum bene & clarus eris.*

NICOLAI DE LYRA THEOL. D.

DEFVNCTVS LOQVITVR.

*Ne me ignoret properans dum plurima lustras,
Qui sum, ex his noscet quæ pede busta teris.
Lyra brevis vicus Normanna in gente celebris,
Prima mihi vita ianua forsque fuit.
Nulla diu mundi tenuit vesania natum,
Protinus euasi religione minor.
Vernolum admisit currentem ad sacra tyronem,
Et Christi docuit me domitare iugo.
Ut tamen ad mores legis documenta beatæ
Addita planaret simplicitatis iter,
Artibus ipse p̄s & Christi dogmate fretus
Parisi excepit sacra magisterij.
Et mox quæque vetus, & quæque recentior afferit
Pagina, Christicolis splendidiora dedi.
Littera nempe nimis quæ quondam obscura iacebat,
Omnis per partes clara labore meo est.
Et quos saepe locos occidens littera tradit,
Hos typicè humanis actibus exhibui.
Extat in Hebræos firmissima condita turris
Nostrum opus, haud ullis comminuenda petris.
Insuper & nostri releguntur sæpè libelli,
Quos insensa Petri quatuor arte tuli.
Est quoque Quodlibetis non irrita gloria nostris,
In quæ tu iustus arbiter esse potes.*

Non

Non tulit hæc vlt̄rā vitam proferre merendo
 Omnipotens dominus, quo sumus & morimur.
 A cruce tu cuius numeres si mille trecentos,
 Adiungens vnā quatuor & decadas;
 Illo me rapuit mors omnibus emula saeclo,
 Cūm micat Octobris terna vigena dies.
 Iiam quo tendis Nicholai illectus amore,
 Quo doctore tibi lex reserata patet.

IN CHORO INTERIORI.

GUILIELMO FROELICH, nobili ac strenuo
 equiti: prudenti Soloturensi ciuitatis Senatori: le-
 gionum Hel. trib. ob eximias animi virtutes, ref-
 que preclarè gestas ciuib⁹ vniuersæque patriæ ac-
 ceptiss. qui cūm x i. annos stipendijs regijs magna
 animi alacritate militasset: ter signis collatis con-
 flixisset: suos veterans magno discrimine (natio-
 ni alioqui fortiss. insuetum) per æquor in Italianam
 traiecerat: tandem sexagenarius, cui quiescendum
 erat, vt eadē perpetua animi constantia erga
 Francorum Reges persisteret, præfectus xxi. sig-
 nis postremò in Gall. redijt, vbi Lutetiæ fatis con-
 cessit. Eius ciues & cognati, (quorum è numero
 patruelis ipsius Capitan. Guilielmus Tuggnierus,
 cogno. Frölich, primus fuit) gratiss. pientiss. ani-
 mis funus mortemque prosecuti: hoc monumen-
 tum posteritati, in memoriam heroicæ virtutis,
 moesti ac moerentes pos. anno M. D. LXII. die i. v.
 mens. Decemb.

IBIDEM.

REGINALDO DANGERNERO equiti for-
 tiss. cūm strenuam operam in omnibus bellis Ca-

rolo VIII. & Ludouico XII. regibus Gallis na-
uasset: & ad senium vsque sancte & prudenter, cum
summa apud omnes gratia, vixisset: ex labore ad
quietem, ex breui æuo ad perpetuum, cum summo
tamen omnium, præsertim nobilium, mœrore ere-
pto: Vincentius F. memor patrem æquacum reli-
quis mortalibus lege natum, ut omnibus horis mori
posset, memoriam, non luctu, aut ægritudine,
sed pietate ut coleret, paterni beneficij ergo po-
suit. Obiit M. D. XXX.

IBIDEM.

M. ANTON. GALLERATO nobili viro, Cre-
mona patria, equitum præfecto, Mauræ ab incur-
soribus (dum Lugdunum Christianissimi Caroli
noni Francorum regis iussu, belli commodo per
expeditos equos peteret) ex insidijs trucidato, M.
Ant. Martinégu de Columna, Villæ claræ Comes,
sub cuius ductu tunc stipendia fecerat, amico mi-
litiique dilecto mœrens posuit, ne maximæ inter
eos benevolentiae memoria aboleretur. Vixit an-
nos XXVI. Obiit tertio nonas Aprilis, anno à par-
tu Virginis M. D. LXVIII.

IBIDEM.

ALBERTO PIO de Sabaudia Carpensium Prin-
cipi, Francisci Regis fortunam secuto, quem pru-
dentia clarissimum reddidit, doctrina fecit iminor-
talem, & vera pietas cælo inseruit; Hæredes mœ-
stiss. P.P. Anno M. D. XXXV. Vixit ann. L.V.

DOCTORIS ALEXANDRI
ALENSIS.

Gloria doctorum, decus, & flos Philosophorum,

Auctay

*Auctor scriptorum vir ALEXANDER variorum,
Norma modernorum, fons veri, lux aliorum,
Inclitus Anglorum Archileuita; sed horum
Spretor cunctorum, frater collega Minorum,
Factus egenorum, fit primus Doctor eorum.*

Obiit anno M. C. C. X L V. XII. Kal. Septemb.

R. P. GUILIELMI HICETI DOCT.

CELEBERR.

*Hic tegitur Pastor longè vigilantior Argo,
Quem reuocat plebs heu! & minor ordo gemit.
Vox populo dulcis, doctrina, modestia, Iuris
Diuini interpres, Theologia iacent.
Hoc ne terra foret caelesti clarior aula,
Est celeri ad superas nube receptus opes.
Moritur anno M. D. XXII. D. VIII. Augusti.*

F. SIMONIS FONTANI DOCT.

AC LECT. THEOLOGIAE.

*Fons ego caelesti manans de fonte profudi,
Quas poto è sacri gurgite fontis aquas.
Has sibi dum sitiens haurit fons, areo sed sic,
Ut redeam ad fontis prima alimenta mei.
Iam raptus, viuo Christi me proluo fonte,
Quo mihi, qua fuerat, desinit esse sitis.*

Obiit XVIII. Septemb. M. D. LVII.

APVD TEMPLARIOS.

*Habet interior Gallia longè antiquissimam fa-
miliam de Villiers Lisleadam, multis magnisque
rebus gestis clariss. regum amicijs celeberr. vn-
de suis totiq; reip. Christianæ prodijt tantis dignus
natalib. Philippus, cuius modo viator monumen-*

tum cernis, honoris virtutisque ergo positum.
hunc eò sua per gradus euixerunt merita, vt concordibus omnium votis in vniuersum suum ordinem obtinens imperium, eius militiae magister fuerit, quæ Deo Opt. Max. est & Ioanni Zachariæ sacra. cellam hanc viuens, ineffabili tetragrammati יהוה nomini, extra quod nulli salus, virpius ac religiosus dicatam voluit.

PSALM. LX XIX.

*SVPERVENIT MANSVETVDI, ET
RAPIEMVR.*

ALIVD.

FRATER PHILIPPVS KERLEAV Trecoren-fis, ex Saliocanorum promontorijs, in illa spectata Celticæ Galliæ peninsula claris ortus maiori-bus, ordinum ductore patre, patruo necdum Dia-blinthrensi episcopo, Britannorum quondam du-cum magnis de rebus apud exteros principes ora-tore, ex primarijs hospitalis Hierosolymitanî mi-litibus unus, nullis non laborum iactatus, quan-diu vixit, æstibus, dum molestiarum tandem supe-ratis vndique fluctibus, in portu victor frui quiete cœperat temporaria, vocatus est ad æternam. Sic homines casso labore, fortuna caduca, querula vi-ta, terras incolimus.

PSALM. XVII. HABAC. III.

*PONET PEDES MEOS VT
CERVORVM.*

Vixit integer æui annos septuaginta, militauit hospitali duo de quinquaginta octo, præfuit his ædibus vbi obdormiuit in Christo decimoquarto Iulij, anno redemptionis millesimo, quingentesi-mo, quadragesimo sexto.

ALIVD.

ALIVD.

FRATER ROBERTVS DAVBE, vulgo Rupe
martia cognominatus, in nobili ad Rhodanum
oppido Arelate insigni familia natus, per omnes
hospitalis militiæ gradus inter suos multa cum
laude euectus, ad magnam tandem sancti AEGIDIJ
præfecturam deuenit in prouincia Narbonensi.
demum per vniuersam Galliam promagister crea-
tus (honos à magno militum magistro secundus)
ad regem publico nomine legatus, rem sæpe ten-
tatam, peneque desperatam, sua prudentia perfe-
cit, ordini suo scilicet à priscis quondam regi-
bus irrogatorum priuilegiorum speciale modo
confirmationem, nouorumque concessionem ab
Henrico nunc rege consecutus. quum verò mul-
tis & graibus exantlatis laboribus ad quietem
se temporariam pararet, vocatus est ad æternam.
Vixit ann. LXX. militauit ann. XL. præfuit ann.
Iv. Obiit in legatione Lutetie in ædibus templi,
die sabbati v. Octobris, anno Christi M. D. X L I X .
Commilitones & amici fratres defuncto posue-
runt.

IN TEMPL O S. AVG VSTINI AD
SEQVANAM.

Sacellum ædificauit PHILIPPVS COMI-
NEVS Historicus, Belga, vbi ipsius & vxoris
imago expressa; item, Epitaphium D. IOANNÆ
DE COMINIS F.

*Quingentis annis, bis septem & mille peractis
In lucem quartam post idus Martius ibat,
Octauantque parens Phœbus properabat ad horam,
Comminia occubuit generosa à stirpe IOHANNA,*

Penthebriae Comitis Britanni sponsa Renati,
Atq; Argentonij Domino prognata Philippo,
Chambeaq; Helena, mens hic in pace quiescat.

Moritur Cominæus in arce sua quam Argentorum vocant, anno 1509. XVI. Kal. Sept. Inde Lutetiam delatus apud Augustinianos. Consule Encomia Belgarum Auberti Mirici.

DEO OPTIMO MAXIMO, & diuturnæ memoriæ IANI IACOBI MEMNII, multis præclaris muneribus honoribusque perfuncti, Iurisconsulti antecessoris Tolozæ, proprætoris Urbani Lutetiæ Parisiorum, libellorum supplicum in regia magistri, & regij in consilio sanctiore Consiliarij, liberi mœstissimi posuerunt. Natus est Rupeforti in Aquitania. Obiit Lutetiæ Parisiorum, anno à virginis partu CIO. IO. LXIX. VIII. Kal. Nouéb. Vixit annos LXXIX. mens. v. dies XIII.

AEternum placida compostus pace quiescat.

PETRI QUIVERANI EPISCOPI
SECENENSIS.

Dum iuuenilis honos, prima lanugine malas
Vestit, & in calido pectore feruet amor,
Me rapuit, quæ cuncta rapit, mors inuida doctis:
Hei mihi, cur vita tam breuis hora fuit?
Cur breuis hora fuit? rerum sic voluitur ordo,
Alternatq; suas tempus & horæ vices.
Si fera longæa tribuissent fata senectæ
Tempora, venturis poma dedisset ager.
Flos perijt, periere simul cum cortice fructus,
Aridaq; ante suos poma fuere dies.
Nemo tamen lacrimis, nec tristia funera sletu-

Fader:

Fædet : eur? volito doch a per ora virum.

Obijt anno Domini M. D. L. xv. Kalend. Sept.
annos natus xxiv.

IBIDEM.

Netaillez mains industrieusses
Des pierres pour couurir BELLEAV,
Luy mesme at basty son tombeau,
Dedans ses pierres pretieusses.

REMIGII BELLAQVEI.

Poetæ Laureati, qui cum pietate & cum fide, unde quinquagenariam pulcherrimè omnibusq; gratissimis vixit ætatem, extinctos cineres, Diuæ Cæciliæ pijs sodalibus solicitandos, supremi voti obseruantissimi curatoris, pridie Non. Mart, CIC. 15. LXXVII. mœstissimo funere hoc in tumulo deposituerunt.

IN COLLEGIO SOCIET.

I E S V.

Religionis amplificandæ studio HENRICVS III. Christianiss. Rex Franciæ atque Poloniæ, in Augustiss. IESV nomen pietatis suæ monumentum hunc primum lapidem in eiustempli fundamenta coniecit, Anno Domini CIC. 15. LXXXII. D.xx. April.

IN D. MARIAE.

Paulus AEmilius Veronensis, huius Ecclesiæ Canonicus, qui præter eximiam vitæ sanctitatē quantâ quoque doctrina præstiterit, index atque testis est historia de rebus gestis Francorum, posteris ab eodem prodita. Obijt anno Domini millesimo

Q q s

quin-

quingentesimo vigesimo nono, die quinta mensis Iulij.

Tῷ χρισῷ ἀπόδντων σωτῆρι.

dicatum

Pijs dormientium animis.

Nobili viro IOANNI VOLANTIO, quondam Neustriæ quæstori diligentissimo, regiæque aule à secretis fidelissimo, coniugi suo charissimo, Izabella Bruna, in certam resurrectionis spem fieri curauit 1556.

QVI LÖQVITVR DORMIT.

Vitam transagi perfunctus honoribus amplis,

Difflucui nulli, iam tibi munde valz.

Nunc cinis, at viuam, iudex cùm venerit equus

Omneis ante suum sistere iudicium.

IOANNI VOLANTIO patri chariss. mœ-
rens filius fecit.

Obiit 1550. 13. Calend. Septembr.

LUDOVICVS GAYANT, probus senator,

Quem nulla flexit vñquam cupiditas,

Ditrum laborem qui respuit nunquam,

Qui populo vixit magis quam sibi,

Sepultus isto iacet in sepulchro.

Idem impiger lustra nouem vixit,

Sed ter quinq; lustra natus decepit.

Perpetuæ memoriarum Bernardus Fortia Senator
defuncti gener posuit. Interiit die prima
Octob. 1565.

IN COEMETERIO.

ΘΕΟΣ ΕΝ ΕΛΠΙΔΙ.

Io. COGNETII V. impr. summæ piet. ac relig. agendis in cur. pupill. vid. & paup. causis patroni clariss. & frequentiss. Radeg. item Ferrutiæ integerr. matris f. ac omnibus mulieris fortis dot. insignitæ ciner. Angel. & Guill. fratres, tam sanctis parentibus Deo grati & glorijs, non admodum exquisito opere hunc tum. pos. Virum vxor obiens anteuerit xvii. Cal. Febr. anno à restit. sal. M.D. XLII. cuius obitu sol. matr. totus ille Christum spirans, Christo inspirante & vltro vocante, in sacerdotum ordinem cooptatus est, non ut sacerdotiorum reditu augeretur, quæ sæpius oblata recusavit; sed ut sacræ illius victimæ iugi & perpetua oblat. Dei spiritu & gratia auctior fieret. Is quoq; vt in otio nec otiosus, nec sibi vixit, excerpta multa ex vtr. Testam. Patrumq; comment. in vnū vol. digessit: cogitans, vt dicere solebat, sacerdotum, qui instructam biblioth. non haberent, tantillo diuinarum sentent. fasce leuare inopiam. Quæ omnia ne gratiæ potius & assentat. quæ veritati tributa, viator, putes, testem omn. illius temp. ordinum memoriam appellamus. Obiit Io. Cog. an. à partu Virg. M.D. XLVIII. ætat. LXXXII.

CRAINTE EN ESPOIR.

IACOBI CAGELLI REGIS ADVO-
cati dignissimi.

Quid tam frequentes hic amici curritis?

A me quid expectatis hiantes amplius?

Non sat loquuntur, clamitantq; marmora?

Nam quātus erat C A G E L L V S hoc tumulo iacens,
 Non possum, Apollo non potest, non denig,
 C A G E L L V S ipse, si resurgat, dicere.
 Quanto ingenij splendore, quanta argutia,
 Sapientia, scientia, eloquentia.
 Quām magno animo, quām libro, integro, probō:
 Quotquot fuerunt, temporibus omnes suis,
 Si non superauit, continuit certè pares.

Hæc vix proferebat Antonius Lapiteus amicum
 illum lugens , qui decesterat ann. à seruatis
 hominibus 1541. Aug. Cal. 13. Optate illi quietem
 perpetuam.

IN SVMMO TEMPLO.

Quem cathedrae decorauit honor, quē sanguis auitus,
 Quem morum grauitas, hic iacet ODO situs.
 Praesulis huius erat, quod habent hac tempora rard,
 Mens sincera: manus munda: pudica caro.
 Lenibus hic lenis: toga nudis: victus egenis:
 Vita fuit iuuenis clara, probata senis.
 Bis sexcenteno Christi quartoq; bis anno
 Tredecimo Iulij transiit ODO die.

IBIDEM.

HVGONI MYETAEO, natalium splendore, &
 Iurisprudentia clariss. viro suo, Radegundis Molinia,
 vxor pientiss. nouissimum hoc fidei pietatisq;
 monumentū posuit, vt is ob oculos positus, libe-
 ris suis primū memoriam sui refriceret, deinde cō-
 sanguineis, affinibus & amicis animam commen-
 det: cæteros verò officij admoneat, quādo eos fors
 eadem manet, tales in se, vbi deceserint, viuos;
 quales, dum viuerent, in mortuos fuerint, expertu-
 ros.

ros. Obijt v. Idus Decemb. M. D. XXXIV. hic in familiari Myetææ gentis sepulchro conditus.

IN SS. COSMI ET DAMIANI.

Nobilissimo, piissimo, omniq[ue] disciplinarum genere cumulatissimo, D. CLAUDIO ESPENCAE, Theologorum huius seculi facilè principi, paterno quidem genere ex clarissima Espencorum, materno illustri Vrsinorum familia orto, diuini verbi præconi celeberrimo, pauperum patri benignissimo. qui cùm per XLVI. annos continuos in hac prima omnium Academia literis humanioribus, Philosophicis & diuinis operam cum omnium incredibili admiratione nauasset; à Rege Christianissimo Francisco I. Melodunum, ab Henrico II. Bononiam, à Francisco II. Aureliam, à Carolo IX. Possiacum, inter religionis primos huius augustissimi regni proceres, partim legatus, partim orator, de re Christiana sanctissimè doctissimeque disceptasset; permultos in sacrosanctam scripturam commentarios edidisset; tandem grauissimo calculi morbo diu multumq[ue] vexatus, cum omnium principum senatorū, nobilium plebeiorumque luctu ac desiderio obijt, anno ætatis LX. die v. Octob. M. D. LXXI.

Guido Gassarus Flamini^o Prior sanctæ Eidis apud Columerios, eiusdem amanuensis, & per annos XVII. negotiorum gestor deuinctissimus, hanc effigiem cum suo elogio pia domini charissimi & benignissimi memorie erigebat, & moerens ponebat, Anno M. D. LXXI. die ultima Ianuar.

IN COELESTINORVM.

Hoc tecum illustris Pario LVDOICE sepulcro iuncta Valentina coniugis ossa cubant.

Emerito Insubris tibi iura ducalia sceptri,

Tradita legitima præmia dotis erant.

Subiacet & Carolo clausus cum fratre Philippus,

Inclita iam vestri pignora bina thori.

Magnificus Carolo nascens Ludouicus ab alto

Hæc posuit larga busta suprema manu.

Sforciadem indigna pepulit de sede tyrannum,

Et sua qui Siculas sub iuga misit opes.

Vt tantos decorata duces Aurelia iactat:

Gallicas sic illo sceptra tenente tument.

Quis tumulum posuit? regum Rex maximus ille

Filius; & regum rex LV D O V I C V S honor.

Quando? post Ligurem, Insubrem, Siculumq; trium-

Post captos reges, Sforciadasq; duces. (phum,

Quis iacet hic? magni heroës LVDOVICVS & vxor

Alma Valentina, regia progenies.

Aureli proceres, Carolus cum fratre Philippo.

Ille auus, illa auia est: hic pater, hic patruus.

Qui genus? à Francis. studium quod? regna tueri,

Bellaq; sanguinea sollicitare manu.

Quæ viuler? Ducis Insubris pulcherrima prole

Ius Mediolani sceptraq; dote dedit.

Vivere debuerant, propter facta inclita, semper?

Debuerant: sed mors impia, cuncta rapit.

Hos ergo rapuit proceres? non, corpora tantum.

Semper erunt animæ, gloria semper crit.

Ludouicūs Rex XII. quieti perpetue, & memo-

riæ perenni, illustrissimorum Principum Ludoui-

ci aui, Valentinæ auiæ, Caroli patris, piissimorum

pientissimorumque parentum, ac Philippi patrui.

Feliciter M. D. III.

IBIDEM IN SACELLO DVCVM AVRE-

lianensium.

*Adsta viator, non leue est precium moræ.**Hic grande paruo cor duplex iacet loco,**Regis Ducisq; Regis Henrici Ducis**Mommorancij Annae per gradus quis singulos**Ad militaris ordinis fastigium**Peruenit, & res maximas sub maximis**Domi foruq; Regibus gesit tribus,**Francisco & Henrico, vltimoq; Carolo.**Sed præcipua quo singularis & fides**Inter Duceq; Regem ac Henricum forez**Testata; corda iussit amborum simul**Rex ipse ponit pignus haud dubitabile,**Quod iuncta eorum vita perpetuò fuit,**Hic iuncta quorum mors habet vitalia.*

DE EODEM GALLICE IBIDEM.

*Cy dessoubs gisit vn coeur plein de vaillance,**Vn coeur d'honneur, vn coeur qui tout scauoit,**Coeur de vertu, qui mille coeurs auoit.**Coeur de trois Roys, & de toute la France:**Cy gisit ce coeur, qui fut nostre assurance.**Coeur qui le coeur de iustice scauoit,**Coeur qui le ciel honnora des' enfance.**Coeur non iamais ny traphaut ny remis,**Le coeur des siens, l'effroy des ennemis.**Coeur qui fut coeur du Roy Henry son maistre.**Roy qui vouluit qu'vn sepulcre commun**Les enfermasset apres leus mort, pour estre,**Comme en viuant, deulx mesmes coeur en vn.*

IBIDEM.

Quem tot magnificis celebrem Bellona triumphis
 Reddidit Heroëm Mauorte & Marte calente m:
 Quem tot virtutum titulis, senioq; verendum,
 Mente fideq; etiam dederat sors prouida seclis:
 Quem tot bellorum casus, tot signa trophyis
 Ampla, tot exstructis spolijs hostilibus arcus,
 Tot currus, aquilæ, monumenta q; maxima rerum
 Victorem referunt extremos solis ad ortus.
 Quem ceu Scipiadem Reges timuere Ducesq;
 Dum patriæ multos peperit cum laude triumphos:
 Quem ceu Pompeium demissis constat ab armis
 Ciuilem petijisse togam, potiora quietis
 Armis donaratum, portum spirantibus vndis.
 Non cedens fato appensis ad carbas a remis.
 Annas magnanimus Dux Momorancius heros
 Occubuit, dum persequitur Regisq; Deumq;
 Hostes, Parisie constructoq; agmine tentant
 Vrbis pinnatos furibundi inuadere muros.
 Sic pro Rege, fide, sic dum pro legibus arma
 Ferre parat patrj's, libertatemq; tueri;
 Consilio senioq; grauis Dux occidit, astris
 Spiritus infertur, Pario sub marmore corpus
 Conditur exculto sacratum nobile busto.
 Pixide sceptrigeros queis deseruiuit in armis
 Henricum natumq; Duces, splendentia regna,
 Lilia Francorum generoso corde secutus,
 Quorum corda sacris bustis auroq; sepulta
 Exsuperans, tumulata suis amplectitur vlnis
 Cœlestina domus, turritam pignore Memphis.

Ergd

Ergo fit invictus Gallus, sic transeat hospes,
 Regibus eterno cor iunctum fædere Francis,
 Longæuiq; Ducis resoluto corpore mentem
 AEthereos adiisse lares, nomenq; perenne
 Oceanum Boreamq; suis mandasse triumphis.

IN PACE REQVIES.

IN PEDE COLVMNAE.

Cor iunctum amborum longum testantur amores
 Ante homines, iunctus spiritus ante Deum.

HENRICI II. CORDI S.

Pyramidos huius si quis mysteria gliscit
 Nosse, sub ista suo cor pede Regis habet.
 Virgineos habet triplici sub imagine vultus,
 Ac Charites trinas signat imago triplex.
 Prima fidem propriè signat, spem ritè secunda,
 Tertia dilectam denotat esse Charin.
 Quas rex Henricus miro possebat amore,
 Has veluti sponsas notus habebat amans;
 Firma Fides Regis, Spes certa, Charisq; perennis,
 Nullis temporibus deseruisse virum.
 Hinc fit ut admixtas cernamus iungere dextras,
 Quid misquam fuerit Rex pius absq; tribus.
 Iure manus igitur coniunctas semper habentes
 Absq; tribus scandit nullus ad astra, docent.
 Carminis istius lectorem quemq; monebo,
 Hoc Regina suum cor cupit esse loco,
 Dum vita Lachesis præsentes finiet annos,
 Et fuerit propria morte secuta virum;
 Ut quorum fuerit cor unum, atq; vna voluntas,

Dum simul amborum mutua vita foret,
 Corporibusq; suis vnum viuendo cubile
 Ut fuit, vt viuis spiritus vnuſ erat:
 Sic quoq; mors p̄ properans minimè diuſit vtrumq;
 Ut fuit, illorum sic erit vnuſ amor.
 Iſtius ergo rei ſit Pyramis optima teſtis,
 Quæſimul amborum corda ligata tenet.

DISTICHON.

Hic ſua rex, regina ſimul ſtatuerē reponi
 Corda, locus veri pignus amoris erit.

IN S. IACOBI.

D. IMMORT. OPT. MAX. ET CHRI-
 Sto Iefu hominum ſaluatori
 ſacrum.

IOANNI FERNELIO Ambiauenſi Henrici II.
 Galliarum Regis Confiliario, & primo medico
 nobilissimo atque optimo, reconditarum & peni-
 tus abditarum rerum ſcrutatori & explicatori
 subtiliſſimo, multorum ſalutarium medicamen-
 torum inuentori, veræ germanæque medicinæ re-
 ſtitutori: ſummo ingenio, exquifaſque doctrinæ
 mathematico, omni in genere Philosophiaæ cla-
 ro, omnibusque ingenuis artibus inſtructo, tem-
 peratiſſimis sanctiſſimiſque moribus prædicto, fo-
 cero ſuo pientiſſimo, Philibertus Bercotius ſup-
 plicum libellorum in regia magiſter, magnique
 regis CONSILII præſes, affinitate gener, pietate
 filius, m̄erens poſuit, anno à ſalute mortalibus re-
 ſtituta M. D. LVIII. Obijt XXVI. April. an. M. D.
 LVIII. Vixit an. LIX.

STE

STEPHANVS GOVARDI AB AMERON-
GEN VLTRAIECTENSI, IOAN. F.
mœstus posuit.

Quisquis ad hoc venies nō grāndi atate sepulchrum,
Disce; malo poteris doctior esse mēo.

Forma nemo suæ confidat, nemo iuuentæ.

Lanificas nequeunt ista mouere D E A S.

Nec iuuat immensis dedicisse laboribus artes;

Mors etiam doctis injicit atram manus.

Mī nihil illorum facilis natura negarat;

Et tamen obscuras cogor inire vias.

Securus miser exitū, ignarusq; futuri,

Viue memor leti: mors inopina venit.

Obiit Lutetiae, ann. ætatis XXIV. XIX.

Nouemb. ann. M. D. LX.

IN S. OPPORTVNÍ.

FRANCISCI CONNANI:

Vxor mœsta sui dum cernit busta mariti,

Tunc ternos amplexa, gemens, in funere, natos,

Quid me linquis, ait, miseroq; dolore sepultam?

Deseris o coniunx? Ab si nunc cara iugalis

Te tenet vlla thori; lacrymis gemituq; tuorum

Flechteris, hanc anima, queso, rape, namq; perempto

Te superesse piget, nulla fruar ante quiete,

Quam mihi fatales dissoluant stamina Parce.

Iamq; dolore amens tabesco, & tempora vite

Longa mēa nec erunt: primisq; extinguar in annis.

Mors mihi grata foret, posituræ morte labores.

Et nos vna duos tandem teget vrna: meusq;

Spiritus eterno tecum potietur amore.

AD DOMINICANOS.

Hic situs in parua IANVS PASSERTIVS vrna
Ausonij Doctor Regius eloquij.

Discipuli memores, tumulo date ferta magistri,
Ut vario florum munere vernet humus.

Hoc culta officio mea molliter ossa quiescent,
Sint modò carminibus non onerata malis.

VENI, ABII; SIC VOS VENISTIS,
ABIBITIS OMNES.

ALIVD.

Miseri beatus portus hic est corporis,
Commune tectum, turbidae vita quies,
Nemo vnde aberrat, cœca sit l. cet via,
Egreditur vnde nullus, ingressus semel
Necessitatis lege: sed potentior
Hinc Christus invictum viuus extulit pedem,
Ad astra functis liberum pandens iter;
Hac habito tandem clausus æterna domo,
Vbi opes auari condita Ditis iacent.
Qui sim viator, queris? ipse nescio:
Qui sis futurus, tu tamen per me scies:
Ego, tuq; puluis, ymbra, & ymbra somnium.

IOAN. IAC. MEMMIUS, FRR. F. IOAN.
IAC. N. SVPL. LIBELL. IN REG. MAG.
DISCIPVLVS PRAECEPTORI CHARIS.
HOC MON. DE SVO FACIEND. CVRAVIT.
OBIIT XVIII. Kal. Octob.
DIE S. CRYCIS, GIG. I^o. C. II.

IN

IN S. SEVERINI.

REVERTATVR PVLVIS IN TERRAM
SVAM, & SPIRITVS AD DEVM,
QVI FECIT ILLVM.

Expecto donec veniat immutatio mea.

Dulciss. coniugi, matrique pientiss. MARIAE
CVRTINAE POMPONIAE, in medio ætatis flo-
re à mustopartu ad moestum suis portum erectæ.
cuius cineres sex filijs sub hoc famil. tumulo, ma-
ribus 4. feminis 2. obuoluuntur, chariss. marit. Pet.
Crassinus Ablonius Sena. Paris. ac curta supellex
renelli duo liberi, maternæ reliquæ mas & fœ-
mina superstites tatisper, dum hic in spe fata sum-
missi opperiuuntur. piet. & hon. ergo posuere. O-
bijt 4. Cál. Septemb. anno 1550. ætatis 20.

Tu precare viator his quietem.

Bonum est in silentio præstolari salutare Dei.

IBIDEM.

Nobilitate generis Comitum Orientalis Phri-
xiæ & animi corporisq; dotibus præclaro Dn. EN-
NONI de EMBDA, ciuitatis Embdensis Præposi-
tito ac electo Satrapæ, propter certam huius cor-
poris resurrecturi spem, ac in amoris sinceri testi-
monium, auia materq; pia vnicō suo filio, qui hie
ex studiorum cursu, patriæ ac amicis omnib; ma-
gno cum luctu, anno ætatis suæ xiiii. morte præ-
reptus est, hoc monumentum statuerunt. Anno
Domini 1545. 18. Iulij.

IOAN. RAYSI PATRICII FRAN-
COVRTENSIS AD MOENVM.
Neu nimiū propera præreptus morte IOANNES.

RAY SIVS hoc tumulo condit exanimis.
 Germanus patriâ, Rheni prognatus ab oris,
 Francforti patrio stemmate clarus erat.
 Non laus ingenij, non virtus defuit illi,
 Non constans veræ religionis amor.
 Et iam spes patriæ non parua, sed ultima stirpis,
 Ni cito venisset mors, erat ille suæ.
 Ergo bonos tu quisquis amas, hunc plange viator:
 Et velut ille optate benè posse mori.

I. R.

Obiit anno salutis M. D. L. die I I. August.
 ætatis vero suæ 20.

IN S. ANDREAE.

Vxor car'a sui condit dum mæst'a sepulcrum
 Coniugis, & cineri persoluit iussa recenti,
 Bis senos complexa gemens in funere natos:
 Nostri, ait, ô coniunx, qui nunc dulcissima amoris
 Pignora discessu linquis, si cura iugalis
 Te tenet villa tori, lacrymis luctuq; tuorum
 Flecteris, hanc tecum, ô tecū rape. namq; perempto
 Te vitam moror inuisam, & nunc ipsa perenni
 Exsternata malo placida iam morte quiescam.

D. O. M.

CHRISTOPHORO THVANO August. F. Iac.
 N. Equiti, qui omnibus togæ muneribus, summa
 cum eruditionis, integritatis, prudetiae laude per-
 functus, amplissimosq; honores sub Franc. I. Henr.
 II. Kar. IX. Henr. III. Christianiss. Regibus con-
 secutus, Senatus Paris. Praeses, dein Princeps, sacri
 Consistorij Consiliarius, mox Hen. tunc Aurel. ac
 demum

demum Franc. Andeg. Cancellarius; tandem, cum
de iudicario ordine emendando, quæstura, regno
fraudibus ac rapinis vindicādo, & scholarum dis-
ciplina restituenda cogitaret, nulla inclinatæ æta-
tis incommoda antea expertus, ex improvisa fe-
bri decessit, vxor liberique mœr. P.P.

Vixit ann. LXXIV. D. v. Obiit anno salut.
CIC. IO. XXII. Kal. Nouemb.

POSTERITATI.

ANNAE THVANAЕ feminæ clariss. atque le-
tiss. cor & viscera heic iuxta tumulum C H R I-
STOPHORI THVANI patris, cuius illa viri viua
cor fuit, PHIL. HVRALTVS Franciæ Cancella-
rius, hoc, quod postremo officio pijs opt. Soceri
manibus parentans, condidit, reliquum corporis
B. M. coniugis in monumentum maiorum suorum
in arce Ceuernia nuper abs se instauratum, inferri
cur. vt qua cum ann. P. M. XVIII. coniunctissimè
vixit, ab ea nec morte diuellatur. Obiit XVI. Kal.
August. an. sal. CIC. IO. XXIV.

MENS SANA IN CORPORE SANO.

IBIDEM.

PETRVS SEGVIERIVS A N. DOM. M. D.
LXXX. Octob. XXV. Hora secunda, à media nocte
mortalitatem expleuit, magno mœrore assidentis
coniugis & circumiacentium liberorum. Longa
illi ætas, annum sextum & septuagesimum excessit
in altissima tranquillitate, pari veneratione hono-
res multi, ciuis egregius, fortissimus aduocatus, iu-
dex rectissimus; Vedit illū Senatus Præsidem, anti-
quis illis (nihil est de modestissimo viro dicendum
elatius) parem: fortitorū magna copia, vxor opt.
liberi plentissimi, opes speciosæ, firma valetudo,

Secunda fama, & si quæ alia felicibus adstruit casus, non denegavit; Sed hæc circa illum, non in ipso fuere. Non est quod ex his, quibus sine molestia carere potuit, felicem illum iudices; felicem crede, felicem pronuncia, amplectere, admirare, cui magnus, sacer, æqualis animus, hærens origini suæ; qui per humano casus recta semper incessit via: qui vitam cōsummauit ante mortem, & expeditauit securus reliquam tēporis sui partem; qui videt, credidit, sperauit satietatem lætitiarū, delectationes in dextera; qui videt nunc, qui fruitur, qui amplectitur totus in illis. vos ò propinquus sanguis, vxor, liberi, & si quos fidelis iunxit amicitia, parcite muliebrib. lamentis, vobiscū est, quicquid ex illo amastis, quicqd mirati estis, manet, mansumq; est in animis hominū, in æternitate temporum, fama rerū: dolor ille vester, vestræ ille lacrime, inuidentiū sunt magis, quā amantiū, num quē ad coronā magno cum anhelitu currentem vidi stis, coronatum ingemiscitis? parcite, cessate, & animos vestros doloris opinione magis, quam dolore villo consternatos, spe eius gloriæ, ad quam feliciter raptus est, erigite: nec longa mora, nulla dilatio est. ecce dum colligitis vos, æuum componitis, aderit immortalitas.

SACR. DEF. MEMOR. Vxor et LIBERI
MOERENT. POSS.

Anima eius in bonis demoretur; caro eius requiescat in spe A.S.P.P.P. unus ex liber. exarauit. Vixit ann. LXXVI. M. II. in matrimonio 48. ann.

M. III. Obijt VIII. Kalen. Nouembr.

Anno Domini M. D.

LXXX.

I N

IN S. CATHARINAE.

*Quid tibi opus statuā? satis est, statuisse BIRAGE,
Virtutis paſsim tot monumenta tua.*

RENATO BIRAGO Patricio Mediolan. multis & summis dignitt. functo, tum Franciæ Cancellario, ac demum S.R. E. Card. FRANCISCAE F. vnicae & CAES. BIRAG. Agnat. moestiss. non memorix, sed desiderij perp. monum.

H. P. C.

Vixit ann. LXXVII. M. IX. D. XXVI. Obiit
VIII. Kalend. Decemb. M. D. LXXXIIII.

IBIDEM.

*Verus amor, qualis castos est inter amantes,
Qui subiere duo connubiale iugum,
Non vñquam moritur, prius hoc moriente, vel illa,
Simplice sed tumulo cor stat utrumque duplex.
Namque ego que duxi FRANCISCA BIRAGA
maritum*

VALLAEVM IOANNEM fida, superstes, amasse
Eius in hoc loculo posui cor, donec eodem
Cor quoque ponatur post mea fata meum.

Filia & amborum iacet hic sita MARGARIS, ut sit
Amborum fidis fœderis ipsa fides.

Obiit XI. Kalend. Octob. M. D. LXXVIII.

IN D. PAULI.

FRANCISCI MAVGERONI CL. ET
generosiss. adul.

*Ante tempus decidit flos: & prematura mors
Spem patriæ, principis, & parentum se felicit.
in expugnatione Isoriæ,*

pro religione & patria dimicans:
annos natus x vi. oculum perdidit.
Amico vitam dedit.

Monumentum hoc corpus, cœlum animam,
Posteritas facti memoriam seruat.

Obiit anno M. D. LXXVIII. v. Kalend. Maij,
ætat. XVIII.

M A V G E R O N I S in hoc sūt ossa reposta sepulcro,
Cui virtus annos contigit ante suos.

Octo namq; decem natus non pluribus, annos,
Alter erat cocles, Hannibal alter erat.

Testis erit tantæ iuuenili Issoria capta
Virtuti, testis perditus hic oculus.

PAVL I DE CAVSSA C O M.
SAM BGRINI.

Nil virtus, nil genus, nil opes, nil vires prosunt.
His omnib. & fauore pollens, iacet, victus fraude,
& multorum viribus incautum vis obruit,
quem nec publicus inimicus domuit,
nec priuatus terruit.

Abi viator, tace, & pro mortuo ora.
Obiit 11. Kal. August. anno M. D. LXXVIII.
AEtat. XXIV.

Tu quoq; SAM E G R I N E iaces hoc marmore te-
Vni cui non vis vnica par fuerat? (dus,
Obrueris numero victus, non viribus aquis,
Cui totas acies ducere ludus erat.
Cum tua non posset virtus virtute domari,
Virtutis subiit frans inimica locum.

IACOBI DE LEVI CL. FAMILIAE
& summæ virtutis Adol.

Quid

Quid marmor, aras, & artes suspicis?

dignus fuit hoc honore

QVAE SLEVS, ingenio præstans, moribus
facilis, adspectu

Gratus: cui artes erant, virtutē colere, Deo, Patria,
& Principi seruire: non iniuriā, sed morte patien-
ter Tulit. gratia animi est hoc monumentum.

Obiit I v. Kal. Iunij an. M. D. LXXXVIII.

A Etat. XXIV.

QVAE SLEVS iacet hic, Martis certissima protes-
Martia, si Parca tempus ad arma darent.

Quantum vi inuidius, tam mente & moribus equis.
Felix, si felix non nimis ille foret.

Inuidiam peperit virtus maturior annis,
Cæsus at inuidia vivit in inuidiam.

IN S. GERMANI.

ANNAE THVANAЕ, quæ sanctitate morum,
matronali decore, præclara pudicitia & felici fœ-
cunditate viro probata, in ipso ætatis flore, quod
mortale fuit, reliquit; ut quod immortale est, cōse-
queretur. **PHILIPPVS HVRALTVS CHEVER-**
NIVS post iusta funebria, & corpus maiorū sepul-
cro ritè inlatum, in sacro hoc secessu, quo illa fre-
quēs Dei cultrix adire solita fuit, hūc quoq; tumu-
lum pos. suis communibus liberis, maternę pietat-
is & religionis documentum ac monumentum.

AEternæ memoriæ vxoris incomparabilis.

Vixit ann. XXXV. M. VI. D. XVII.

Obiit anno M. D. LXXXIV. D. XVII. Iulij.

IBIDEM.

INCERTAE POSITIONIS
SYLVII MEDICEI.

*STLVIVS hic situs est, gratis qui nil dedit vnguane.
Mortuus, & gratis quod legis ista, dolet.*

LVCII FRVTERII BRVGENSIS.

*Viator adsta, & si vacat, lege paucula,
Multa ut resciscas. Tumulus iste Gratij's,
Nouem & sororibus sacratus, FRVTERIVM
Tegit, illum amorem Gratiarum amabilem,
Nouem & sororum. Brugis ipsum nobili
Beauit ortu: Ganda facilem vim ingenii
Dedit artibus madere liberalibus.
Louanium, & Lutetia usque in ultima
Antiquitatis intima penetralia
Subire, & inde, quæ viri doctissimi
Quisque adprobarent, arte summa expromere.
Hus tam auspiciatis in ityis fata impia,
Fata impia, inquam, inuidenterunt. illa iuueni
Quintum ante lustrum fila secuere aurea.
Quid obstupescis? an nouum, aut mirum id tibi?
Euit Poëta. Sic suis lumina oculis
Reliquit olim Valerius; sic memoria
Nostrâ secundus raseo ceteros. abi.*

M. M. IOANNIS STADI MATHÆ
MATICI EXCELLENTISS.

*Dum numeris Calum metitur, & ignea cali
Sidera, per que suas iam docet ire vias:
Et quid ab antiquo deflexerit ordine, cursum
Quâ cieat varians quisque Planeta, notat:
Ecce tibi subito lucie male cautus oborta
Puluere in hoc STADIVS percitus igne iacet.*

*Imò animus Celos notâ regione secutus
Iam sua metitur fidera; Lector, abi.*

P H I L I P P V S A V E N E L L I V S mœrens amico
suauiss.

Obiit x v. Kalend. Quint. de media nocte, Lutetiae
Parisiorum, anno Dominic 15. 15. LXXIX. In
suburbio Honoratiano, domi Mareschalli Ret-
zij summo omnium bonorum doctorumque
dolore, natus annos LII. M. II. duobus diebus
minus.

D. M.

*Asta Viator, ni piget, & hac pellege,
Dum paucæ legis heic multum odorum colliges:
RONSARDVS etenim flos Poëtarum heic situs est.
Quis ille fuerit, litteratus dat silex,
Suoptè sculpsit ipse quem cælo, indicans
Sua camænas morte dare mortalium
Nisi nominis perennitatem nemini.
Ast illæ amæno matris insinu hospita,
Nati ossa propria conlocauerunt manu.
Laurusq' e yati vix suo superstites
Panxere simul, has vt repens foueat cinie.
Quid si se humari & iusserint, grati vt siet
Spes nulla reditus saculo ingratisimo?*

C E. BINETVS P. RONSARDO

*Poëta incomparabili,
effusis totius Galliæ lacrimis
mœrens B. M. Pos.*

P E T R V S R O N S A R D V S iacet hic: si cetera nescis,
Nescis quid Phœbus, Musa, Minerua, Charis.

D. IM-

D. IMMORTALI S.

IOACHIMUS BELLAIO Andegauensi, veteri & illustri familia nato, viro singulari, bonitate atque modestia optima & spectatiss. fide prædito, ingenio, literis atque doctrina præstantiss. Poetæ & Latino & Gallico doctiss. omnium laude celebrato : qui cum in incommodam valetudinem nimio litterarum studio iam diu incidisset, ex eaque multos iam annos surdaster, & tandem surdus factus esset, cum omnibus ipse ita se obsurduisse, & sibi omnes ita obmutuisse videret, ut oculis ipsi sibi audiendum, & amicis & familiaribus manu loquendum esset : cumque vel hoc ipsum ob incommodum humana hæc omnia ut fragilia & caduca vehementer despiceret, Kalend. Ianuar. hilarè admodum cœnatus, iocosa quædam scribens carmina, dum amplius cranion cerebrum continere non posset, multa humoris in fauces stillante fluxione, modico temporis interuallo, magno omnium suorum moerore suffocatur.

PETRVS PASCHALIVS & vetus & verus amicus amico incomparabili dolens POS. Non. Ianu. M. D: LX. à Christo nato. Vixit ann. XXXVII.

D. O. M.

PETRI PITHOEI P. F. bene de sua, bene de postera ætate meriti, corpus maiorum sepulcro conditum, resurrectionem & immortalitatem hic expectat. R. I. P.

DEPO-

DEPOSITVM EST.

KATHARINA PALLVDELLA coniux amantiss. coniugi amantiss. & Lodoica ac Maria filiae Kariss. Patri obseruandiss.

PITHOEVS hic iaceo, mecum & karissima coniux,
Sic compar vita, compare morte fruor.

Improbè quid rides? casti sacra nescis amoris:
Nil non, vel cineres, hac comite esse iuuat.

EX ALTERA PARTE.

Sint inscripta licet titulo duo nomina, duplex

Vtque oculis teneat corpora Sarcophagus:

Vnū est idem, ac totum tamen est. nam mutua p^{re}
dimidiumq_z, alijs, dimidiumq_z sibi. (stant,

INSCRIPTIO FONTIS IN VICO

S. ANTONII, ANNO 1577.

Hanc deduxit aquā duplēcē BIRAGVS in vsum,
Seruiat vt domino, seruiat vt populo.

Publica sed quanto priuatis commoda, tanto

Præstat amore domus publicus vrbis amor.

RENATVS BIRAGVS Franc. Cancell.
publicæ commoditati.

A D G V I L I E L M I T A S.

Hic iacet iminiti præreptus morte PAPINV S,

Quem primo genitum luget ut erg_z parens.

Picto fuit, magnam sed dum venisset in urbem,

Ciuis vbi ducta coniuge factus erat:

Protinus exarsit ciuili Galliabello,

Atq_z ipsa in Regis plebs furiosa caput.

Hic dum Bourbonidæ sequitur pia principis arma,

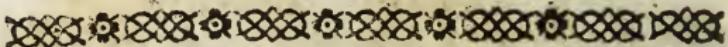
Ante vrbis muros & patris orac adit,

Nato,

Nate, tibi inuideo, quod abis: ego duro superstes,
 Debueram infelix qui tamen ire prior.
 Tu me lugentem belli sub fasce relinquis,
 Tequie mihi, atque tuis subtrahis, & patria.
 Heu! quam dissimiles verso sumus ordine fati,
 Vita mea est mihi mors; mors tua vita tibi.

IN COEMETERIO VVLGO DES
 INNOCENS D. RVELLI I. C.

Quattuor hac lacrymas certant aquare sepulcro,
 Fama, & opes, virtus inclyta, vita breuis.
 Sed pereunt gemina, Virtus, & Fama supersunt;
 Vnde RVEILLE tibifit reddituus honos.
 Sed neutrifacile est lacrymis pensare dolorem,
 Quo patria, & ciues, cunctaque iura dolent.

S. DIONYSIACA.

IMperio C: AROLVS CALVVS, regnoq; potitus
 Gallorum, jacet hac sub breuitate situs.
 Plurima cum villis, cum clauo, cumq; corona
 Ecclesia viuus huic dedit ille bona.
 Multis ablatis nobis fuit hic reparator
 Sequarij fluij, Ruolijque dator.
 Fut Roy de France en l'an 841. iusqu' à 849.

ALIVD.

Hic OCTAVE iaces Francorum CAROLE Regum,
 Cui victa est forti Brittonis ora manu.
 Parthenope illustrem tribuit captiuua triumphum,
 Claraque Bortronio pugna peracta solo.

Cepit

Cepit & Henricus, regno depulsus aucto,
Bellata auspicijs sceptra Britanna tuis.

O plures longinqua dies si fata dedissent,
Te nullus toto maior in orbe foret!

Vixit an. 28. Obiit an. 1498. mens. April. d. 7.
Opus Laganini Mutinensis.

IN DIVAM LODOICAM RE-
GIS MATERM.

Altera progenie felix Berecynthia mater.

Hoc Mausoleo Diuia LOYSSA iacet.

Franciscum Regem peperit, sceptroq; dicauit,
Fortuna semper celsior ipsa sua.

Fortiter ille acie pugnans cum forte maligna,
Seu fatti inuidia captus ab hoste foret:

Regnum hac tantisper sine turba & murmure rexit,
Armis, consilio, iustitia atque fide.

Dum postlimnio regem, natosq; recepit,
Et patrio plaudens restituit solio.

Tandem inter Reges, sedando bella per orbem,
Percusit pacis foeda perpetua.

Ferrea mox domito cesserunt secula Marte,
Atq; atas Francis aurea sic redijt.

Cedite quondam Asia Regiae heroïdes: vna haec
Terrarum imperio digna LOYSSA fuit.

At Francisce doles, quasi nil de matre superstis?

Desine. nam extingui gloria tanta nequit.

Officio in matrem si quis præcelluit olim,
Primas (vel Momo iudice) solus habes.

Iamq; pia umbra vale; inferias & iusta sepulcro
Soluimus: at mente vota precesq; damus.

Mens quippe ætherea Christo conregnat in arce
Felix, & superum vescitur ambrosia. 1531.

CARLOTAE VALESIAE, FRAN-
cisci Francorum Regis natæ maximæ
sepulchrum.

CARLOT A octavi metas properabat ad anni,
Cùm pro se lacrymas, liquit & hunc tumulum.
Qua nihil hæc ætas præstantius indeole vidit,
Aut quo penderet certius auxilio.
Tantum quippe inerat specimen virtutis amorq;
Vt fessa ingenti secla leuasset ope.
Ecce Deo visum secus est: qui limine in ipso
Irrita, cùm libuit, votaq; spemq; facit.

IBIDEM.

Hoc oriens, illo virtus prouecta sepulchro
Clauditur: hoc natæ, matris at illud habet
Offa. breui tantam iacturam fecimus. eheu
Condidimus natam matris in exequijs!
Illa decus, spes hæc orbis, duo sidera quæ nunc
Ante Dei meritis sedibus ora micant.
Nos nostro interea premimur, Francisce, dolore
Atq; tuo, heu nullis rebus habenda fides!

MEMORIAE AETERNAE

Optimi & mitissimi Principis CAROLI NONI,
Regis Christianissimi: bonarum artium inge-
niorumque fautoris liberalissimi, &
fidei ac Religionis Catholicæ
propugnatoris acer-
rimi.

CARO-

CAROLVS exspectat loculo Rex nouis in isto
 Supremi clangat dum tuba iudicij.
 Quem quicumq; bonus nouit, benè luxit acerbè
 Extinctum, viuum deperiit tenerè.
 Leni adeò fuit ingenio, leni bonitate,
 Aspectui leni, lenior alloquio.
 Aspera enim cùm sœuirent circum omnia in illum,
 Confluxit lenis quidquid vbique fuit.
 Nam puer ad sceptrum venit regale decennis,
 Annos quod tredecim dimidiumq; tulit:
 Continuis in proditionibus atq; periclis
 Belli intestini, & iugib; insidijs,
 Maiorum dum sacra pius fortisq; tuetur,
 Nec pessum cultus ire pius patitur.
 Hæreticos reprimens cæca ambitione rebelles,
 Numinis oblitos, Principis, & patriæ,
 Donec præcipiti fatotum desijt esse,
 Heu quando potius debuit incipere!
 At tu pro tanto veræ pietatis amore,
 Quæso bone, & tanta pro bonitate, Deus,
 Hunc facias numerum in cœlis augere bonorum,
 Et sedem manes inter habere pios.

ALIVD.

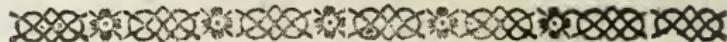
Bis septem totos bellum tibi iuge per annos,
 Quos Rex vixisti Carole, penè fuit,
 In desertores patriæ, teloq; rebelles,
 Dum pro aris pugnas fortiter, hæreticos.
 Sacrilegis quorum è manibus regnum afferuisti,
 Ter varia raptum proditione tibi.
 Verum hoc dum retegis scelus radicibus imis,

Supplicijq; reos affici emeritos;
 Ecce nefas, primæ moriens in flore iuente,
 Manè velut cùm sol deficit exoriens.
 Proh dolor, heus spes frustrata, & vota piorum,
 Ante diem cursu deficis in medio.
 Iustitia & pietate tuam fulcire coronam,
 Nempe hoc, & duplex illa corona fuit.
 Quæ pro mortali semper durable cingit
 In cœlis capiti nunc diadema tuo.

Vixit annos xxiiii. mens. xi. & dies iii.
 Regnauit annos xiiii. menses v. dies
 xxiv. Obiit in arce Vicennatum 3.
 Cal. Iunij, anno 1570.

IBIDEM S V B E F F I G I E R E G I S
Dagoberti.

Fingitur hac specie bonitatis odore refertus
 Iffius Ecclesiæ fundator Rex DAGOBERTVS,
 Iustitia & cultor, cunctis largus dator æris,
 Affuit & sceleris ferus ac promptissimus vltor.
 Armipotens bellator erat, velutq; procella
 Hostes confregit, populosq; per arma subegit.

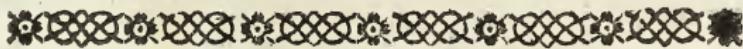
A M B I A N I .

IN B. M A R I A E.

Fraternam dum mente animam sequor astra
 petentem,
 Et cupio hac condi, quæ tumulatur humo:
 Quod mea, quod nostræ non tantum gloria gentis
 Occidit, ast huins lausq; decusq; soli:

Audijt

*Audijt orantem madidum de sede beata,
Reddidit ad questus talia verba meos.
Desine frater, ut hæc capias miracula, vincitus
Sum liber, moriens viuo, recedo manens.
Ossa tegit lapis hic, liber sed in æthere viuit
Spiritus, inter vos per meascripta moror.*

B E L L O V A C I .

I N D . P E T R I .

D . DE FOSSE CANONICI.

Natus humo, defossus humi, cælestè sepulcrum
Quæro: requirentis iam miserere Deus.
Si leuiter colui te, aut segniter intus amauí,
Hoc vetus inflixit reptile vulnus homo.
Ante diem rapior, raptum non deseris, imò
Eripis, erepto tu mihi vera salus.

I B I D E M .

Viae memor lethi, dum res est leta; repente
Nam mors nocturni furis ad instar, adest.
Cuiq; mori certum, nihil est incertius hora,
Viuit eà sapiens qua cupit arte mori:
Nec tibi promittas decus ò iuuenile senectam;
Sæpe suum candens flos cadit ante diem.

B I T V R I G I B V S .

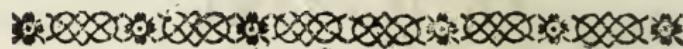
I N D . P E T R I .

IACOBO CVIACIO V. C.

TOLOZA illius, dum quondam Palladia fuit,
Sf 3 Alumnae

Alumno subcinericio, hærediique ex asse posthu-
mo. Rom. Iuris à summis conditoribus Inter-
preti primo & vltimo; cui quicquid puræ natuæ-
que lucis & scientiæ vnde cunq; accessit, etas
sua debet; postera etiam, si quæ legum cura ma-
net, debitura est. P. PITHAEVS P. F. Do-
ctori bene de se, benede litteris omnibus me-
rito M. P.

Vale CVIACI, nos te ordine, quem Deus &
Natura iusserit, cuncti sequemur.

AGINNI NITIO- BRIGVM IN A QVI- TANIA.

In Ecclesia fratrum Augustinianorum.

IVLII CAESARIS SCALIGERI, QVOD
FVIT.

Obijt anno CIO, IO, LVIII. XII. Kal. Nouemb.
ætatis suæ LXXV.

E xtulit Italia, eduxit Germania, IVLII
Vltima SCALIGERI funera Gallus habet.
Hinc Phœbi dotes, hinc duri robora Martis
Reddere non potuit nobiliore loco.

IVLIVS CAESAR ANIMAE SVAE
PROFECTVRAE.

Egredere, ô miseris multum defuncta ruinis,
Egredere, & seruis seruilia regna relinque.
Aude, hospes, tenebris horrendi imponere finem
Exiliū, & patriæ speratas querere sedes.
Tristes exuニア, falsaq; incommoda lucis,

Isthis

Isthic nunc ferat turba iace. nos libera celi
 Pignor a sperato iam iam potiemur Olympo.
 Tu modò, nate Deo, rerum pia victimā, I E S V,
 Aspice nos, qui cuncta animas spes vnicā: mortem
 Exue morte nouā, atq; nouā vita indue vitam.

M. ANT. MVRETVS IN IVL. CAES.
 SCALIGERVM.

Eminus ætherij collucens luminis aura,
 Quæ radios toto disiicis orbe tuos,
 Certaq; cognati retinens commercia celi,
 Tunc etiam cùm te deprimis astra videss:
 Hac tibi paucatui mirator maximus offert
 Carmina, at indoctā non bene ducta manu.
 Si liceat, tibi templasimul positurus, & aras:
 Vsque adeo numen suspicit ille tuum.
 At tibi pro templo cælum est humus ara: nec ipse
 Iam renuit, quin sit victimā sacratibi.

ANDEGAVENSIA.

IN MAVRICII.

IOAN. OLIVARI EPISCOPI ANDEGAVEN.

IANVS Oliuarius iaceo hic sub marmore duro.
 Istius ædis eram præsul & immeritus.
 Peccavi fateor (quis enim offendisse negabit?)
 Ast venia in Christo spes mibi firma fuit.
 Qui nostrum gratis abstesit morte reatum,
 Et nos non nostris iustificat meritis.
 Hanc spem vos fratres precibus votisq; inuocate,
 Manibus ut nostris pax sit & alta quies.

*Ac mortis memores bene viuite, & vsq; valete;
Sitq; eadem vobis post obitum requies.*

IBIDEM.

*Mortuus ecce licet iaceam, viuo tamen, & te
Hospes nil super hac morte timere velim.
Ipse abij, haud obij, nec mors hac veraputanda est,
Parte ego cum viuam nunc meliore mei.
Mors oculos tantum premit, & sopor occupat artus,
Parius ac melius mens animusq; vigent.
Membra operit tellus, ea donec Christus ab alto
Excitet: hac spes est, quæ pia corda fouet.
Hanc precor hospes habe: hac discas contemnere le-
Et melius vita noxia quæ feres. (thum,*

A L I V D , Q V O D I P S E E P I S C O P V S
de seipso paulò ante mortem
scripsit.

*Inquiris hospes qui sim? non sum amplius.
Quid agam? putresco, & vermium greges alo.
Qui fuerim? ineptus I A N V S O L I V A R I V S.
Peccator unus omnium præmaximus.
Vnde? vrbe natus nobili in Lutetia.
Quo functus olim munere in republica?
Primùm Archiabbas Andium: post Pontifex.
Quæ otia? sacratas paginas euoluere.
Quid hac in vrna superat? ossa & cinis.
At quò animus? hospes contine, scire hoc nefas,
Arcana Diuūm non decet scrutarier,
Neu quid negoti sit Ioui cum manibus:
Satis superq; nosse erit fidelium*

Post

Post fata mentes non mori : at quiescere,
 Donec resurgent in priore corpore,
 Augustiore quam antea, felicius
 Vicitur et in eum cum beatis omnibus.
 Iam nosti abunde qui fuerim. at altissimis
 Quando in tenebris nequeo te agnoscere;
 Saltem hospes vnum hoc tete ut agnoscas, rogo:
 Optesq; veram mortuis pacem omnibus.

ALIVD EIVSDEM.

Pedem viator siste, specta paululum.
 Hac alta moles, quam vides, non tollitur
 Surgitve in auras mortui huius gratia.
 Cuius cadauer iam solutum in puluerem,
 Penitusq; adesum vermis, non indiget
 Tot artes sculptis lapidum aceruis obrui,
 Cni deesse tellus neutiquam poterat leuis.
 Sed nec sopore in tam profundo sensuum
 Pictis Chimæris aut notis inanibus
 Afficitur, vt vos vitam adhuc qui viuitis,
 Et quantum ad umbras luce cassas attinet,
 Tumuli leuis iactura, & urna qui caret,
 Cælo Ioue q; melius tegitur, vi dictant.
 Hic totus ergo tragicus ornatus tibi,
 Viator, positus est, & ob causam tuam,
 Oculos videlicet huc ut obueritas tuos,
 Et has Sophorum perlegas sententias.
 Queis subeat animo, temet esse obnoxium
 Fato, atq; vita tædeat miserrime:
 Quæ nec horulam quidem obtineat unquam satiæ
 Tutam ac quietam mortis ab insultibus.

*Quæcunq; spectas scilicet, èò maximè
Spectant, vt hac memoria mortis te instruat,
Omnia caduca & fluxa, quæ cœu maxima
Stupidi, leues, & insciij tam maximè
Mirantur homines; more magnanimi Herculis,
Vt monstratorua perdomare, ac fortiter
Calcare, flocci, nauci, nihil pendere,
Vitamq; puram heroicamq; ducere,
Et quæ ad supremam illam & perennem gloriam
Iugiter anhelet; quam Deus sferantibus
In separauit, vt optimus sic maximus:
Collige viator, si hac sapis, quid didiceris,
Oculisq; quantum debeas hodie tuis.
I iam, precare manibus pacem, & vale.*

HVIC PVLCHERRIMO SEPVLCRORUM

*QVAE SEQVVNTVR SENTENTIAS
imaginibus heroum illorum subscri-
pta, adiunctæ leguntur :*

MOYSES.*Puluis es, & in puluerem reuerteris.***PRIAMVS.***Fuimus Troës: fuit Ilium.***ARISTOTELES.***Vita malis plena est, post mortem vera voluptas.***ORATOR.***Qui mortem metuit, Philosophus non est: quippe aliam nescit vitam.***HORATIVS.***Debemur morti nos, nostraque.***OVI-**

OVIDIUS.

Morte carent animæ.

CICERO.

Nemo lugendam censet mortem, quam immor-
galitas sequitur.

PAVLVS.

Bonam vitam mors bona commer dat.

DIOGENES.

Omnium rerum vicissitudo,

AESCHINES,

Peius est morte, te mori, spe mortis.

CATO.

Spem retine : spes vna hominem nec morte re-
linquit,

IVDAS MACHAB.

Sancta & salutaris est cogitatio, pro defunctis
exorare.

SENECA.

Nemo tam diuos habuit fauentes, crastinum ut
posset sibi polliceri.

SOLON.

Ante obitum nemo felix.

PLATO.

Tota vita sapientis, mortis est meditatio.

HIOB.

Homo quasi flos egreditur & conteritur.

PERSIVS.

Viue memor lethi : fugit hora.

IVVENALIS.

Mors sola fatetur, quanta hominum sint cor-
puscula.

VIRGILIVS.

Vbiique luctus, vbiique pauor, & plurima mor-
is imago.

MYSAEVS.

MVS AEV S.

Mortuus in portu est; at nos iactamur in vndis.

EV RIPIDES.

O quam miserum est nescire mori!

TRISMEGISTVS.

Boni mortem, ut bonorum omnium maximum, optant.

DAVID.

Quis est homo & non videbit mortem?

PTOLOMAEVS.

Nemo mortem hilaris excipit, nisi qui se ad eam diu composuerit.

ORPHEVS.

Conciliat Diuos Pietas, & tartara vincit.

BOETIVS.

Mors hominum felix.

HOMERVS.

Mors optanda viris: requies ea certa laborum.

PINDARVS.

Quid est ullus? quid nullus? umbræ somnium homo.

HESIODVS.

Corpus humum, cœlos mens, spiritus appetit auras.

PAVLVS.

Mihi viuere Christus est: & mori lucrum.

IDE M.

Cupio dissolui, & esse cum Christo.

IN OPPIDVLO COLLEVVRÆ APVD
BITVRIGES.

FRIDERICVS RANZOVIVS Holsatus, patre
natus

natus nobilissimo & amplissimo viro, HENRICO
RANZO VIO, serenissimi Daniæ Regis Consilia-
rio, & in Holstatio Legato, Domino hæreditario in
Bredenberg & Drakenburg, &c.

Patris nempè fortissimi genuinâ virtute filius,

Familiax columen, patriæ lumen,

Equitum sub Comite Basson pierro Magister,

Dum secunda Christianissimo Regi Galliarum

stipendia meret, & fugatis hostibus, rariori

comitatu, castris longius abscedit,

Naturæ debitum latronum sceleri persoluit,

Et mortalis corporis mortales exuuias cum stola
cœlesti commutauit;

Eas per magistratum horum locorum honorificè
collectas,

Et postea à nobilissimo viro Andrea Plessio co-
gnato cognitas,

Mörentes amici huic tumulo mandauere.

Patriâ procul, patre procul,

Procul sepulchris paternis.

An hoc ille infeliciar?

Non est, non est, viator.

Cur?

Fortibus & pijs omne solum,

Vt patria est, ita sepulchrum.

Et hoc si didicisti

Viator; abi.

AVINIONENSIA.

IN PALATIO PAPÆ.

CLEMENS V. Pontif. absens electus an-
no CIC.

no CIO. CCC. v. Romanam Curiam Lugdunum
transtulit.

IN D. FRANCISCI.

D. O. M. & memorię æternę D. L A V R A E
cūm pudicitia tum forma fœm. incomparabilis,
quæ tamdiu vixit, vt eius memoria nunquam ex-
tingui possit: R. R. veterum monumentorum pe-
regrini indagatores, D. Christophorus de Alle-
gre Eques Lusitanus, & D. Antonius di Prat. præ-
tor Parisiensis, & Gabriel Simonius Florentinus
Eudoxias χρήσιμη, 4. Idus April. 1558.

Sola manet virtus, cætera mortis erunt.

RHEMIS.

IN MONASTERIO
S. REMIGII.

Nomine non merito præsul H I N C M A-
RVS, ab antro
Te lector tituli, quæso memento mei:
Quem grege pastorem proprio Dionysius olim,
Rhemorum populis, vt petiere, dedit.
Quique humilis magna Rhemensis tegmina plebis
Rex i pro modulo: hic iam modo verme voror.
Ergo animæ requiem nunc, & cum carne resumpta
Gaudia plena mihi hæc quoq; posce simul.
Christe tui clemens famuli miserere fidelis:
Sis pia cultori sancta Maria tuo.
Dulcis Remigi sibimet deuotio proficit,

Quæ

*Qua te dilexit pectore & ore, manu.
Quare hic suppetijt supplex sua membra locari:
Vt bene complacuit denique sic obiit.*

Moritur anno Christi D C C C. LXXXII.

Episcopatus x x x v i. & amplius.

S. FVLCONIS ARCHIEPISCOPI RHEMENSIS.

*Hoc tumulo magni F V L C O N I S membra tegun-
Rhemorum sedis Præfulis egregij; (tur,
Germino nobilium quem Francia protulit ortum,
Aulaqj, de scholis sumpsit & excoluit.
Hunc Deus assumptum statuit virtute probatum,
Ecclesiæ speculum, Pontificemqj pium.
Septenos, denosqj, simul cui præfuit annos,
Tres menses, denos insuper atqj dies.
Auxit Episcopium, superaduens plurima rerum,
Vrbis & istius mœnia restituit.
Orbis honor, patriæ tutor, pietatis amator,
Pro studio pacis confoditur iaculis.
Septenum denuoqj, diem iam mensis agebat
Iunius, & dira morte peremptus obit.
Cui Matris Domini, pariter quoqj, præfulis almi
Remigij pietas obtineat requiem. AMEN.
Obiit anno Christianæ salut. D C C C C.*

I O V I L L A E.

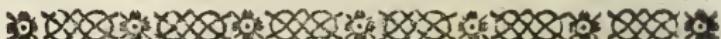
*C LAUDIO à LOTHARINGIA, Renati re-
gis Siciliæ filio, Guyſæ & Aumaliæ Duci
primo, Marchioni Mennæ, Iouillæ Baroni,
Campæ*

Campanię Senescalco: & in eo Comitatu primūm,
 mox in Burgundię etiam Ducatu Proregi: magno
 Francię Chambeliano: Gallor. Heluetior. ac Ger-
 manor. peditum Duci: turmæ centum cataphra-
 ctor. equitum præfecto: Optimo Principi, patris
 patrię nomen adepto: parta insigni victoria de hę-
 reticis ad Sauernam Alsatię oppidum: & Burgun-
 dis ac Belgis ciuibus conseruatis: immatura mor-
 te, magno omnium dolore & luctu, extincto: An-
 tonia vxor Borbonia, marito incomparabili; & vi-
 filij pari pietate parenti optimè merito mœstissi-
 mi P. P. Vixit annos 54. M. 5. D. 26. an. P. Christum
 natum 1550. prid. Idus April.

INSCRIPTIO ARGIS RE- GIAE BLESIS.

*Hic ubi natus erat dextro LVDOVICVS Olympo,
 Sumpit honorata regia sceptra manu.
 Felix quæ tanti fulsit lux nuncia Regis,
 Gallia non alio principe digna fuit.*

Faustus 1498.

NANCEI IN LOTHARINGIA.

IN D. GEORGII.

*CAROLVS hoc busto Burgundæ gloria gentis
 Conditur, Europæ quæ fuit autè timor.
 GANDA rebellatrix hoc plebs domitore, crematas
 Post patriæ leges, perpetæ pressa iugo est.
 Non minùs hunc sensit tellus L E O D I N A cruentū,
 Cum ferro & flammis vrbs popula ta fuit.*

Monte

Monte sub Heritio Francas cum rege cohortes;
 In pauidam valido trus erat ense fugam:
 Hostibus expulsis Eduardum in regna locauit
 Anglica, primaeuo restituens solio.
 Bella ducum, regumq; & Cæsaris omnia spernens;
 Totus in effuso sanguine latus erat.
 Deniq; dum solitis fudit temerariis armis,
 Atq; Lotharingo cum Duce bella mouet:
 Sanguineam vomuit media inter prælia vitam;
 Aureaq; hostili veller a liquit humo.
 Ergo triumphator longæua in secula Renatus,
 Palmam de tanto Principe victor habet.
 O tibi, qui terras quæsisti C A R O L E, cœlum:
 Det Deus, & spretas ante a pacis opes.
 Nunc dic Nanceios cernens ex æthere muros;
 A clemente ferox hoste recondor ibi.
 Discite terrenis quid sit confidere rebus;
 Hic totiens victor deniq; victus adest.

ALIVD IBIDEM.

Dux iacet hic C A R O L V S, Belgarum illa ignea virtus,
 Cui Mauors dederat bella gerenda pater:
 Quem timuit subitis animosus Gallus in armis,
 Cuiq; Alemannorum terga dedere duces.
 Quiq; animum Hesperias bellis agitatbat in vrbes,
 Sed subito inuertit fors truculent a viam.
 Nam cum Ranerium bello sibi prouocat hostem,
 Occubuit fusō milite stratus humi.
 Quæ ne tanta viri laus intestata iaceret;

Hoc victor victi condidit ossa loco.

ECCe Leo CeCIDIT, IAM pAX qV&eIta VIgebit,

*Corporis reliquias hinc transferri carauit Maria Caroli V.
August. soror an. 1550. & Brugis, Flandrorum sumptuo-
fissimo componi monumento.*

POLO NICA.

C R A C O V I A E.

IN CRACOVIA M IVL. CAES.
SCALIGER.

Martia Sarmaticis tētata CROATI anim-
Arcigeri pugnax spicula fregit equi. (bis
Hinc belli fortunam armis, finemq;₃ sequuta
Germana Hercinijs expulit arma iugis.
Quaq;₃ patet solis fugiens Lituania campis
Victrici imposuit Martia signa manu.
Moscouij s̄q;₃ docet, Turcisiq;₃ augusta trophyis,
Vicinis quantum sit bene tuta quies.
Tessera certa manus at belli, & pacis: utramuis
Si des, accipiam: vel cape, namq;₃ dabo.

INSCRIPTIONES.

S I G. Augusto, Sig. F. Casim. N. Jagellonio,
Poloniarum regi, & magno Lituaniæ ac reliquo
Sarmatiæ Duci ac Domino, qui accisis R. R. vesti-
galibus recuperandis, & Lituanis & Prussis ad re-
gni corpus aggregandis, vindex dici meruit le-
gum pub. Regi ipsi, & regum filio, nepoti, pronep.
ab nep. qui nulla suscepta ex tribus vxoribus sobo-
le, eundem, heu, vita suæ, & stirpis ac Imperij Ja-
gello-

gellonidar. qui bis centum prope annos in Polonia, hoc amplius etiam in Lituania, imperitarunt, terminum habuit. Princeps consilio quam facto promptior: utroq; etiam supra fortunam initior: totus industrius, patiens, latus, benignus. moritur Crissini Non. Iul. anno orb. red. M. D. LXXII. regni sui XLIII. ætat. suæ LII.

Anna soror infans Poloniar. Frat. & Resp.
principi opt. orbæ ac lugentes poss.

IBIDEM.

IOANNI à MIELĘCZ, Stanislai E. gente Griffo, Palatino Podoliæ, summo regni Poloniæ Marsalko, Samboriensi & Grodecensi Capitaneo, viro clarissimo, qui ab ineunte ætate maximis ijsque continuis bellis, vel hostibus cæsis, vel ipse vulneribus exceptis, & fortissimi militis, & strenui ducis laudè persæpe meruit. Summis demum non raro periculis liberatus, digna ob egregia fidem & præstantem virtutem suam, collatis maximis honoribus, præmia obtinuit. Postea ad bellum Liuonicum, summo cum imperio, magno omnium cum consensu profectus feliciter, ne cum armis expeditis, pacem à Rege Liuonibus ptere coactis, incolument ex exercitum suis restituit. cuius constans in D. O. M. pietas, in gubernanda R. P. spectata fides, in magistratu sine acerbitate grauitas, erga suos par comitati benevolentia, in omnes æquitas, chara in primis Deo, grata hominibus, immortalem nomini ipsius laudem apud omnes pararunt. Mortuus anno 1561. ætatis suæ 60. Anna à Daleiovv, ex vetusta Colorum gente, marito, & Nicolaus filius vnicus patri desideratissimo, ad monumentum eius posuerunt.

ALIVD.

Illustris & magnifici viri, animi celsitate, virtute atque integritate senatoris clarissimi, Martini Zborovvij de Rithviani, è gente stemmatibusque Gästrembeciorum, patre Andrea Zborovvio, & matre Elisabetha Ssidlouecia progeniti, Castellani Cracouiensis, & præfecti Stobnicensis dignissimi.

*Assertor patriæ qui libertatis in omni
Vita, cum magna virtutis & integratæ
Laude fuit, tumulo situs est MARTINVS in isto
Zborovvius. similes natos in honoribus amplis
Postquam vidisset, generis natæq; pudicas
Eximij de gente sua Lithauaq; locasset
Patritij; quorum esse aliquos nunc mæbra videmus.
Consilij augusti; sic æuo ritè peracto.
Mortali, atq; opibus magnis iustè ille paratis;
Extinctus placide, calig; receptus in arce est.
Castellanus erat tum Cracouiensis, & Anna
Sanctathori consors hoc posteritasq; locarunt
Sarcophago corpus, summa quod luce resurget.*

ALIVD.

ANNÆ illustris & magnifici viri Martini à Zborow Castellani Cracouiensis consorti carissimæ, Stanislao Conario ex Sophia Lanckorunská progenitæ, matronæ, quæ per omne mortalishuius ævi tempus sancte & inculpatæ viuens, priscis illis Heroidum Christiani nominis matronis æquari poterat, posteaquam octo filijs & totidem fœmelij in lucem editis domum Zborouiam præclara auxit sobole, & septuagesimum sextum ætatis annum

num attigit; placidè anno salut. M. D. L X X V . prid.
Calend. Decembris extincta, ad cœleste beatorum
migravit consortium. Filij filiæque superstites ad
perpetuam posteritatis memoriam hoc monu-
mentum moerentes posuerunt.

Fœminei exemplar iacet hic prægrande pudoris
ANN A Stanislai filia Conarij.

Quæ genitricem habuit Sophiam virtute nitentem,
Lanckorunseo sanguine progenitam.

Cum teneri tria lustra forent cui illius, viror
Martino faustè est tradita Zborouio.

Bis quatuor siquidem pueris totidemq; puellis
Hunc fecit fato præsperiore patrem.

Vidit & auctum opibus magnis, & honoribus amplis:
Nam Castellanus Cracouiensis erat.

Vnà vixerunt ita quinquaginta per annos,
Sed rapit è viuis mors prius atra virum.

Illa quoq; vndecimo post letho extinguitur anno;
Andrea festo sole cadente die.

Mille & quingentis & quinq; vbi iunxeris annis,
Septenas decades mortis hic annus erit.

Hæc ita dum vixit, natos in honoribus amplis.
Egregios vidit, qualibet arte viros.

Vidit & his similes è prole vtræq; nepotes
Indole. num dici iure beatanequit?

ALIVD.

BERNARDO IOAPOVVSKI I. V. Doctori,
Cantori Cracouiensi, cubiculario Apostolico, &
Regio Secretario, viro erudito, carmine & prosa
excellentí, patruus posuit. Scripsit historiam Po-
lonorum, ex qua quantum ingenio valuerit poste-

ris iudicandum reliquit. Obiit xxii. Nouemb. anno
no 1535.

IBIDEM.

STANISLAVS BORANOVVSKI ex maiori,
Polonia patrijs bonis cōtentus esse nolens, aulam
& eius promissa secutus, anno 1565. octaua Iunij
Cracoviæ moritur, antequā viuerē didicisset: etatis
suae anno 48.

CALLIMACHI ITALI.

*Exuuias præter pellemq; atque ossa Latini
Nil bie Callimachi terra Polona tegit.
Illa Botyshenides rapuere, tenentq; Camœna.
Quarum primus amor, gloria prima fuit.
Hoc perfecturus, si copula longa fuisset,
Venissetq; suo iusta propago thoro.
Sarmatide è nympha: ne barbara terra videret
Posset, Romanae vel minus apta togæ.
Sed mors inuidit, qua nil odiosius, atqui
Quæ feritas tacito non caret opprobrio.
Aeneus est tumulus, mors ænea, & aeneus ille,
Qui legit hæc siccis tristia verba oculis.*

IBIDEM.

STEPHANVS Magnus Rex Poloniz,
Magnusque Dux Li-
thuaniaz,
Princeps Transyluaniz,
Victor, triumphator, pater, patriæ,
Stephano Palatino, Catharinaque
Telegdia,

Natus

Natus ann. 1533. v. Calend. Octobris.

Excessit 1586. Idib. Decemb.

Regnauit annos decem, menses VII. dies.

XII. iudicia constituit;

Liuoniam, Polotiamque prouincias
recepit:

Fines Lithuaniae latissimo Velisieni
agro adiecto, protulit:

Per territis Mechmete primum, ac deinde
Aschlan, Chereis,
Tattarorum Chamis.

Podoliam pacatiorem cultiorem
que reddidit,

Amuratem, Turcarum Imper-
ratorem,

Vt Tattaro pacem legatione
missâ peteret,

Et Benederia à Kosacis deleta, nil
moueret,

Nouaque castella finibus imponi
pateretur,

Opinione virtutis permouit, con-
tinuitque;

Stipendum maius, Transylvaniæ Imperium
ineunti Sigismundo, fratri filio,
impuberi:

Imponere molientem deterruit:

Ianiculam, Valachiæ Regulum, ob-
iniurias, quas vicinæ no-
bilitati

Intulerat, deiijcere adegit;

Thesaurosque, qui cum ipso Valachio
in potestatem suam venerant,
repetentem spreuit.

Omnium regum, Principum, ac populorum,
nationumque cum ora in se
conuerterisset;

Maiora pro re hac publica & Christiana
animo agitans:

Ac in primis Moschouiam Poloniæ Lithua-
niæque aggregare studens, sexta die
subito extinctus est.

O mors inuidia.

Non extinxisti virtutem Batoream,
Immortalis est.

STEPHANO Poloniæ Regi, Victori, Trium-
phatori, pio, patri patriæ, &c. Ioannes de Zamois-
cio Cancellerius, & summus dux exercituum Re-
gni, &c. Vitâ, quam saluti glorieque eius omnibus,
bellis periculisque deuoverat, Deo, non se ita
volente, superstites, has lachrymas, cum Griseli-
de Bathoreæ, vxore sua, regi, patrono, affiniique suo,
fundit:

Viueres, Stephane Maxime, viueres,
Nec Polonia, Vngariaque, ac
Nomen Christianum lugeret.
Nec improbi barbari gauderent.
Sed viuit Deus, haud solido exultabut gaudio.

IN SACELLO A SIGISMUNDO I.

POL. REGE EXSTRVCTO.

Non mirere hospes decus hoc sublime facelli,
Saxaq; Phidiaco sculpta magisterio.

Hoc statuit Sismundus opus, qui struxit & arcem.
Clarior hic recta sed ratione labor.

Illum ne credas, dum momentanea condit
Atria, perpetuam postposuisse domum.

IN CURIA POSNANIENS.

Demosthenes Græcorum disertissimus leges animam ciuitatis esse inquit. Ut enim corpus anima vivit: sic ciuitas legibus conservatur. Proinde naturæ & sui ipsius obliuiscitur, qui sacratissimas constitutiones, patriasque leges auersatur.

ZAMOSCI.

IOANNES ZAMOSCIUS, quod mortalitas habuit, hic depositus.

Obiit III. Iunij, anno M. D. V.

TVMVLVS.

Qua nituit clara fœcunda Polonia gemma,

Nunc Mors in gelido luxuriat tumulo.

Picamne herorum exemplar, vitæne ZAMOSCVM

Vix abluit maius Lethica terra decus.

Hic sibi, non Patriæ vixit satis, attamen, eheu!

Quis vetet occiduas non perisse rosas?

Effundit mœstas natus cum matre querelas;

Iam satis, ut miseris temperet à lacrymis.

Cœlo animam, terra liquit sua viscera: mirum est

Hunc tumulum tantum condere posse virum.

ADIVNCTVM TESTAMENTI

ILL.mi D. D. IOANNIS ZAMOSCII,

MAGNI CANCELLARII, & EXER-

cituum generalis Regni Po-

lonie, &c.

Secundum Deum maximè in terris Sereniss. Re-

Tt 5

ges

ges meos & Remp. non assentatorum more, sed sin-
terrime colui, quibus fidem integrā in uiolatamq;
seruaui, & eorum dignitatem foris, & libertatem
domi clarissimam semper habui. Qua in re, certe
nulla ex parte, læsam conscientiā me habere, subi-
turus Dei iudicium, profiteor. Ciubus meis qui-
buscumque, qui me lēserunt, ignosco, & ab eisdem
mihi ignosci expeto. Pietatem erga Patriam, ob-
seruantiamque erga Regem commendo. Ut luxum
& discordiam fugiant, quām maximē fōenerato-
rum auaritiam publico consensu coērceant, rogo.
Pro me nihil aliud, quām memoriam qualem cun-
que meritorum meorū postulo. Confido S. R. M.
Patriam hanc nostram, quæ illam excepit, & alijs
prætulit; ac suorū sanguine in Regem cōfirmauit,
constanter redamare: amor tamen meus facit, vt eā
vel currentem etiā adhortari debeā. Priuatim ve-
rò ab eius Maiestate regia, animum erga vnicum fi-
lium, ac domum meam peto: cuius curz, benigni-
tati, ac auctoritati præcipue cōmendo eundem fi-
lium meū, & quasi de manu trado, in sinumq; eius
depono. Te charissime fili nō modò hortor, verūm
etiam obtestor; primò quidem, vt Deum, & pietas
ante omnia colas, eamque non modo potissi-
mum, sed solum quasi bonū, aut aliorū quasi bono-
rum vnicū fundamentū iudices. In primis religio-
nem Catholicam constantissimē tuearis, hæreses
nouaq; dogmata quæcunq;, quo cunq; nomine etiā
obtrudantur, fugias. Ac si fortè Regni amplissimi
ciuem te læteris: ijs maioribus, qui meritis suis ali-
quam sibi nominis famam reliquerit, tanto magis
nullo præstatiore parente Ecclesiam Catholicam
lætā tibi statuas: quæ nō modo tot Regum ac Prin-
cipum, sed quod longe præclarius est omniū San-
ctorum.

Etorum communis Mater, & in cuius gremio felicius mori, quā ab initio nasci, cūm nō nasci satius sit, quām in hac non mori. Cura verò, vt efficias, ne vllijs criminis tibi conscius sis. Hæc arma, hunc murū fortissimum in omni discrimine ac periculo expertus sum. In Repub. Sereniss. Regibus tuis, tum ipsi Reip. integrā, in uiolatamq; fidē semper p̄festa, semper nouas res oēs fuge. Eas autē partes semper sequere, quæ p̄fentem statum saluum volunt: honores nō tam ambi, quām vt omni honore dignissimus iudicēris; contende virtute parare ea, quæ p̄aeclara ab hominibus iudicantur; Verū vel ab ipsis parta, vel à parentibus relictā, quibus artibus parta sunt, ijsdem etiā conseruare maximè statuito. Priuatim cūm alias virtutes omnes, tum Iustitiam, maximè temperantiā, & modum fruendi facultatū, cole: vt tibi semper suppetat, ad Regi & Reipubl. deseruiendum. Luxum, desidiam, profusionem in voluptates, & inanem fastum quām longissimè à te segregā. Seniorum, imprimisq; paternorum amicorum, ac familiarium consilio omnibus in rebus vtere, p̄ceptisq; eorum obedi. Juuenilia, vel corruptorum hominū, qui adolescentes locupletes assentando captant, consilia & cōsortia fuge: ne uē eorū aut exemplo, aut cohortatione, ad nouas res aliquas, aut profusionem, aliaq; vitia, aut quascunque res, quæ speciem aliquam magis virtutis & gloriæ, quām solidi quid habeant obrepere patiaris, caue. Ut finem faciam, magis eos, qui virtute & moribus parentes referunt filios, & ab illis, & omnibus charus haberi memento, quam natura.

* * * * *

T Y P O G R A P H V S LECTORI S. D.

CVM hucusq; prelo currente peruentum
Cesset, Belgicas, Hispanicas & Romanas
aliquot Inscriptiones ab amicis transmissas,
& emissas pro appendice, ut adderem peti-
uit Suveertius. Suo loco ergo non esse pos-
tas, beneuole lector ignosce, & aeternum
VALE.

ROMAE IN ECCLESIA AN- glorum S. Trinitatis.

DEO TRINO ET VNI.

GVILIELMO ALANO, Lancastriensi, S.R.E.
Presb. Card. Angliæ, qui extorris à patria perfun-
ctus laboribus diuturnis, & Orthodoxa religione
euenda, sudoribus multis in seminarijs ad salutem
patriæ instituendis, fouendis, periculis plurimis,
ob Ecclesiam Romanam, opera, scriptis omni cor-
poris & animi contentione defensam, hic in
eius gremio, scientiæ, pietatis, modestiæ, integri-
tatis fama & exemplo clarus ac pijs omnibus carus
occubuit XVII. Kal. Nouemb. Anno ætat. LXIII.
Sal. humanæ M. D. XCIV.

IN S. MARIA MAIORI.

BERNARDINO SANDOVALO Hisp. Tol-
tanæ Ecclesiæ scolastico & Canon. Academiæ eius-
dem vrbis à maioribus suis institutæ que-
Can-

Cancellario: generis nobilitate, diuini atque
humani iuris singulare peritiâ, quam libris editis
scriptisque testatus est, claro: ob eamque doctrinam &
singularem vitæ Sanctimoniam, cum summa
humanitate morumque suavitate conjunctam,
PIO V. Pont. Max. caro, exteris & minus etiam
notis amabilis, GEORGIVS FONSECA fratri
cariss. præpropera morte rebus humanis exem-
pto, multis cum lacrimis pos. Obiit anno M. D.
LXXII. v. Non. Maij.

*Facultatibus suis pauperibus dum viueret distri-
butis, partim testamento relictis.*

IN S. MARCELLI.

TARQVINO IACOBATIO de FACCESCHIS
Romano, per illustri titulis tum militaribus terrâ
mariquâ tum ciuilibus, qui incolumis & victor à
pugnis memorabilibus, Gallica ad Montem Contourium
aduersus hæreticos, nauali ad sinum Corinthiacum contra Turcas, alijsque plurimis; domi
suæ dum fenestram aperiendo recedit, delabitur
in schalas auersas, & vitam claudit prid. Non.
Octob. Anno ætatis L. salut. CIO. IC.XCVI.

Martius frater mœrens & sibi p.

VALLISOLETI.

D. O. M.

Æternæque memoriæ

PHILIPPI de RODOAN, N. V. Philippi

Toparchæ Berleghem,

&

MAXAEMILIANÆ de BVRGUNDIA Con-
iugum Filli.

Quem

Quem ingredientem ad Honoris templum
viam rectam
Post obitas celebriores Europæ plagas
In ipso flore iuuenantis æui
Acerba febris falce succisum
Mors veram reduxit in patriam patria procul.
Sors terras lustranti aperuit cœlum,
Sic metam adtigit & viæ simul & vita
Haue mi hospes & faue.

Vixit ann. IXX. M. v. D. horas scit nemo,
Nat. Montib. Hannoniæ, Vallisoleti denat.

CIO. IC CV. M. D.

Illust. & Reuer. CAROLVS PHILIPPVS de
RODOAN Episcopus Brutgensis,
Perpetuus Flandriæ Cancellarius,
Patruus.

Ex Voto, M.L.P.C. suis sumptib.
S. T. T. L.

A N T V E R P I A E I N
D. Mariæ.

D. O. M.

IOANNES LIVINEIVS Gandensis
LIVINI TORRENTI Antuerp. Episcopi
ex sorore N.

Canonicus & Cantor huius Eccles.
qui vt genere & eruditione,
sic & tumulo proximus auunculo
hic quiescit.

A Græcis Patribus illustrandis,
in qua lingua valde excelluit,

è medio cursu abreptus ætat. LII.

Christi A. CIO. IC. XCIX. Id. Ianu.

ANTE

**ANTE D. VRSVLAE SA-
CELLVM.**

Vix luminis auras hausit & interijte,
ADRIANVS VAN LYERE.

Pauli Senatoris F. Natus 1v. Septemb.
extinctus XXVIII. Decemb.

An. CIC ID. CV.

**IN SACELLO VENER. SA-
CRAMENTI.**

D. O. M.

FRANCISCO VAN DEN CRVYCE Franc. R
eiusq; coniugi IVDOCAE DE MEYERE,
ciuibus Antuerpiensib.

fide, pietate ac religione præstantiss.
liberi chariss. parentib.
cum lacrumis poss.

Vixit ille ann. LXX. Obiit die XXIV. Maij,
An. Domini M. D. LXXXVIII.

Hæc verò ann. LXXV. Obiit die XXIX. Octob.
Anno M. D. XCVII.

Orate pro eis.

DEO O. M. SACR.

SYLVESTRVM PARDO Brugen. H. Mon. tegit
V. Reuerendum sacris hic honoribus;

Sacerd. Theolog. Canon. librorum Cens. Sigillif.
Et, Sede vacante, Vicar. General.

V. illustrem natalibus ; ex vtraque,
Paterna Pardo Hispanica,
Materna Vlamingpoorte Flandrica,
antiquæ nobilitat. Familia.

Dom.

Dominum in Lambres, & Euyn apud Duaces.
 V. clarum suis at magis dotibus
 doctrinæ, priscæ & virtutis:
 Quas famæ, & memoriæ consecrauit,
 agendo semper, & merendo bene.
 Consilio, ope, opera, prout res aut usus tulit.
 Sed & tollerando constanter,
 In primis exilio Caleti longo pro fidei caussa.
 Nunc porrò ut illi bene sit in patria.
 Tu, bone Lector, votis, quia potes, iuuia:
Decessit anno sal. CIO. IC CV. prid. Non. April.
 Annūm vitæ agens LXXII.
 Relicto sui desiderio, ut ceteris,
 Ita cognatis maximo.
 Qui hoc gratitud. test. L. M. Q. P. C.

G A N D A V I.

Claro ISABELLA M Bettarum sanguine natam
 Hic post fata fitam te docet iste lapis;
Masculei sexus bis senas ordine proles
 Quæ peperit casto fædere iuncta viro,
Cum quibus ut felix cœlesti regnet in arce,
 Qui legis hac, prona mente precare Deum.
APRILIS seXto VITÆ dIVVLsa CADVCæ,
 PAYper IbVs LVCTVs offaqVe LIqVIt bVMo:
CAROLVS PHILIPPVS de RODOAN
 Ecclesiæ Gand. Canon.
 Matri
 Pietate, Prudentia & Castitate singul.
 mærens merenti pos.

LOVÀ-

LOVANII IN D. MICHAELIS.

D. S.

PETRO PECKIO Régio in magno Senatu Belg.
Consiliario & supp. libell. Mag. Ziriceæ nato, Ma-
chliniæ A.D. xvi. Kal. Aug. 15. 15. LXXXIX. de-
nato Louanij, vbi multis ann. Ius enarrarat, apud
suos deposito, inque hoc inque illo munere publi-
cè bene mer. scriptis claro. Pietatis colentiss. om-
nibus bonis amico, Cleri studiosiss.

CATHARINA GILLIS Vid. & lib. poss.

Vixit ann. LX. D. I.

Bene quiescat in Christo Iesu.

IN ABBATIA VILLARIENSI.

EPITAPHIVM B. ARNVLPHI CORNIBOV-
tij Bruxellensis, monachi Villariensis, Obiit
an. M. C C X X V I I . prid. Kal. Iulij.

*Pausat in hac tumba vir simplicitate columba,
Quileō virtute, iubilis similatur alaudæ,
Quiturtur gemitu, visu simul atque volatu
Par aquile, Salamandra nouo qui vixit in igne.
Vis breuius iusti laudes in fine probare?
Nunc canit de la sol, qui quondam fleuit in Are.*

CONVIVII PUTEANICI LEX.

QVISQVIS ES, siue Solis, siue cum VMBRA,
Audi, & Obaudi

GENIVS sum loci, & hic impero.

K. I.

PRANSVRVS ante XI. ne venito.

Post XII. ne maneto:

COENATVRVS, ante VII. ne venito;

Post IIX. ne maneto.

P R A N D I heic tempus VNIVS horꝝ;

E t C O E N A E , V N I V S .

S i quis pr̄aeuorterit, S C I L I C E T , mensa vacua;

S i quis remanserit, I L I C E T , mensa sublata.

K. I I.

F A M I L I A R I V M tamen si quis ad sis etiam alteram horam indulgeo.

S e d S E R M O N I , n o n P R A N D I O , a u t C O E N A E .

S E R M O G E N I A L I S esto, non tetricus, morosus,
aut rixosus.

C u m S A L E , I O C O , R I S V ,

Q u o s M Y S A , & H O N E S T A S amem.

K. I I I.

S A T V R I O ne acceſſeris.

E S V R I O ne receſſeris.

M e n s a m S I N E A R T E vides; F R V E R E ;

S e d f i n e T V B V R C I N A T I O N E .

K. I V.

E t L I B E R I leporem vides; P O S C E atque
F R V E R E .

S e d c u m c a u t i o n e .

T R E I S Crateras haurias:

P r i m a m S I T I S cauſſa;

S e c u n d a m s i s H I L A R I T A T I S ,

T e r t i a m s o d e s V O L V P T A T I S .

K. V.

L A E T V S esto, S O B R I V S esto,

B O N A E M E N T I S memor,

A N G E R O N A E memor.

K. VI.

S i quis dicta & edicta mea spreuerit.

A E G R A M E N T E , & V A L E T V D I N E multator;

H I S P A

H I S P A L I.

I N D. I A C O B I.

D E O V I V E N T I V M . S.

BENEDICTI ARIAE MONTANI, Doctoris
Theologi, sacrorum librorum ex diuino beneficio
Interpretis eximij, & testimonij IESV Christi Do-
mini nostri annunciatoris seduli; viri incompara-
bilis, titulis cunctis maioris, monumentis augu-
stioris, ossibus in diem resurrectionis iustorum
cum honore afferuatis.

Dominus Alfonsus Fontiberius Prior con-
uentus S. Iacobi Hispalensis, in Prioris
quondam sui opt. meriti memoriam P. C.
An. 1605. Obiit anno CIC. IO. XC VIII.
AEtat. LXXI.

B R V X E L L I S.

IN EQVILI ARHIDVCVM ALBERTI & ISA-
bellæ: Equus, cui nomen NOBILIS
loquitur.

Siste gradum spectator, ego de nomine dicor
Nobilis; at præsto nobilitate rei.

Archiduci ALBERTO substraui tergora quondam,
Quando prope OSTENDAM martia Erinnys erat,
Illumque eripui pugnantem hostilibus armis,
Cùm vel ei, mihi vel, mors subeunda fuit.

Me magis ardebat miles, quia virginis instar,
Cernebat nivea crescere fronte iubam,

Hinc ut me raperet, crebro sua spicula & enses
In caput ignoti, strinxerat Archiducis.

Euasi eduxique virum, meque ipse reduxit
In colummem, nostra non erat hora necis.

*Ast anno vertente die quo euasimus ambo,
NOBILIS interij, Cernite qualis eram.*

ANGLICA.

S. EDVARDI.

*Guilielmi Hannonis soboles postrema PHILIPPA,
Hic roseo quondam pulcra decore iacet.
Tertius EDWARDVS Rex ista coniuge latus
Materno suasu nobiliumque fuit:
Frater Ioannes Comes Mauortius heros,
Huic illam voluit consociare viro.
Hac iunxit Flandros coniunctio sanguinis Anglis:
In Francos venit hinc Gallica dira lues.
Dotibus hac raris viguit Regina PHILIPPA.
Forma præstanti, Religione, fide.
Fœcunda nata est proles numerosa parenti,
Insignes peperit, magnanimosque Duces.
Oxonij posuit studiosis optima nutrix
Regineas cedes, Palladiamque scholam.*

IN REGIA CAPELLA.

*Septimus HENRICVS tumulo requiescit in isto,
Qui Regum splendor, lumen & orbis erat.
Rex vigil & sapiens, comis, virtutis amator,
Egregius forma, strenuus, atque potens.
Qui peperit pacem regno, qui bella peregit
Plurima, qui victor semper ab hoste redit.
Qui natas binis coniunxit Regibus ambas,
Regibus & cunctis foedere iunctus erat.
Qui sacrum hoc struxit templū, statuitq; sepulcrum
Pro se, proque sua coniuge, prole, domo.
Lustra decem atque annos tres plus compleuerat: annis
Nam tribus octonis Regia Sceptratulit.*

Quin-

Quindecies Domini centenus fluxerat annus,
 Currebat nonus, cum venit atria dies,
 Septimater mensis lux tunc fulgebat Aprilis,
 Cum clausit sumnum tant a corona diem.
 Nulla dedere prius tantum tibi secula Regem
 Anglia, vix similem posteriora dabunt.

HABES HIC MAGNOR. VIRORVM
 RELIQVIAS,
 CHRISTIANI ORBIS DELICIAS,
 QVIBVS UT ROMA FELIX AVSPICIVM,
 ITA ROMA ANTIQVITATIS VINDEX,
 ET CHRISTIANAE RELIGIONIS ASSE-
 TOR IOAN. ZAMOSCIUS
 NON INAVSPICATO FINEM
 DEDIT.

CENSURA.

Selectiores hæc, Christiani Orbis deliciæ, à FRANCISCO SWEERTIO F. Antuerp. summo studio concinnatæ, dignæ sunt, quæ ad multorum delectationem, & Monumentorum nostri Orbis exquisitam indagationem percipiēdam, in lucem edantur, ac diuulgentur. Datum Antuerp. Cal. April. 10. CVII.

Laurent. Beyerlinck Antuerp.
 S.Theolog. Licent. Librorum
 que censor.

FINIS.

INDEX

INDEX VRBIVM ET CIVI
TATVM IN QVIBVS MONVMEN
ta hæc reperiuntur.

A.	Burgis.	929
A nni Niciobrigum in.		
Aquitania pag.	642 Caietæ.	114
Æolia.	161 Cantabrigie.	596
Alexandriæ.	202 Cæsaraugstæ.	322
Ambergia.	401 Cellæ.	430
Ambiani.	640 Cimbrica.	541
Amstelrodam.	562 Colmarie.	388
Anconitana.	123 Coloniensia.	441
Audegauensia.	643 Comensisia.	194
Anglica.	588 Compluti.	320
Augustana.	391 Constantia.	389
Antuerpiæ.	458 & 666 Cordubæ.	320
Apenrodæ.	587 Cracouie.	654
Aquisgrani.	440 Cremonensisia.	173
Argentinensia.	417	D.
Ariminensia.	135 Danica.	534
Arinemij in Geldria.	523 S. Dionysjaca.	636
Atrebatis.	516 Dresda.	352
Auinionensia.	649 Duacena.	510
	Dusseldorbi.	456
B.	370 Duysburgi in Clivia.	457
Basilienſia.	458	E.
Belgica.	641 Ebore.	326
Bellouaci.	178	F.
Bergomatia.	363 Faberiana.	134
Berne.	641 Fanensiæ.	118
Biturigibus.	248 Fauentina.	215
Bononiensia.	435 Ferrariensiæ.	269
Bremensia.	176 Florentina.	232
Brixiana.	502 Friburgi Brisgoie.	364
Brugenſia.	430 Friburgi Heluetiorum.	366
Brunswicensia.	471 Fulginiae.	117
Bruxellenſia.		Gam.

I N D E X.

C.	Lusitanica.	926
<i>Gandenſia.</i>	494 <i>C</i> 668 Lutetia.	608
<i>Geneuenſia.</i>	390 Luxemburgensia.	522
<i>Genuuenſia.</i>	197 Lynzij.	353
<i>Germanica.</i>	328 M.	
<i>Gorlicensia.</i>	351 Magdeburgensia.	416
<i>Greuelingensia.</i>	309 Mantuana.	166
<i>Groninge in Friesia.</i>	332 Mechliniensia.	491
H.	Mediolanensis,	186
<i>Hafnia.</i>	535 Middelburgi.	533
<i>Hallenſia.</i>	516 Misnica.	425
<i>Hamburgenſia.</i>	434 Moguntinen.	423
<i>Harlemi.</i>	529 Montillæ.	523
<i>Heidelburgensia.</i>	436 Murathi.	363
<i>Heluetica.</i>	362 Matinensis.	218
<i>Heripolensiſia.</i>	411 N.	
<i>Heruordiae.</i>	416 Namurci.	323
<i>Hifpanica.</i>	316 Nancei in Lotharingia.	652
<i>Hifpalenſia.</i>	316 Neapolitana.	71
<i>Hornsleti in Iutia.</i>	540 Neapoli Austriae.	360
I.	Noſocomij Gronouienſis prop̄e	
<i>Imole.</i>	215 Lubecam.	585
<i>Ingolſtadij.</i>	367 Norimbergensia.	399
<i>Insulensiſia.</i>	512 O.	
<i>Iouillæ.</i>	651 Oenipontana.	361
<i>Italica.</i>	10 Oxonie.	601
<i>Itzeloe.</i>	582 P.	
I.	Palatina.	436
<i>Leodiensiſia.</i>	517 Parisiensia.	601
<i>Linterni, vulgo Patria.</i>	133 Parmenſia.	205
<i>Lipſica.</i>	419 Patauia.	402
<i>Loretana.</i>	122 Patauina.	285
<i>Louaniensiſia.</i>	476 Perusina.	119
<i>Londinium.</i>	588 Pisana.	227
<i>Lubecensiſia.</i>	432 Pisaurenſia.	126
<i>Lucensiſia.</i>	231 Placentina.	203
<i>Lugduni Batavorum.</i>	529 Polonica.	654
<i>Lueenburgensia.</i>	431 Pole in Dalmatia.	315
	V p 4	Præ-

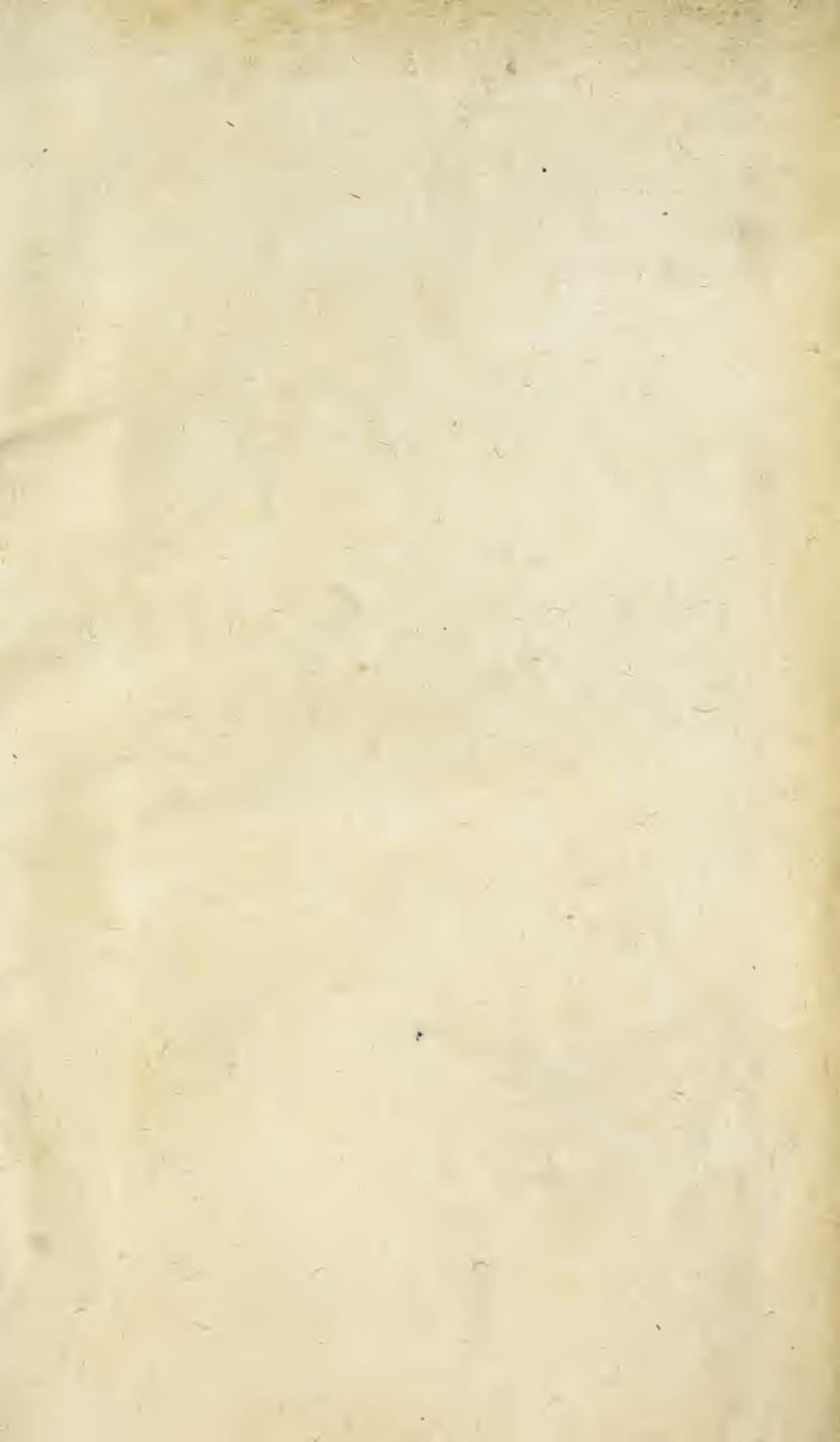
I N D E X.

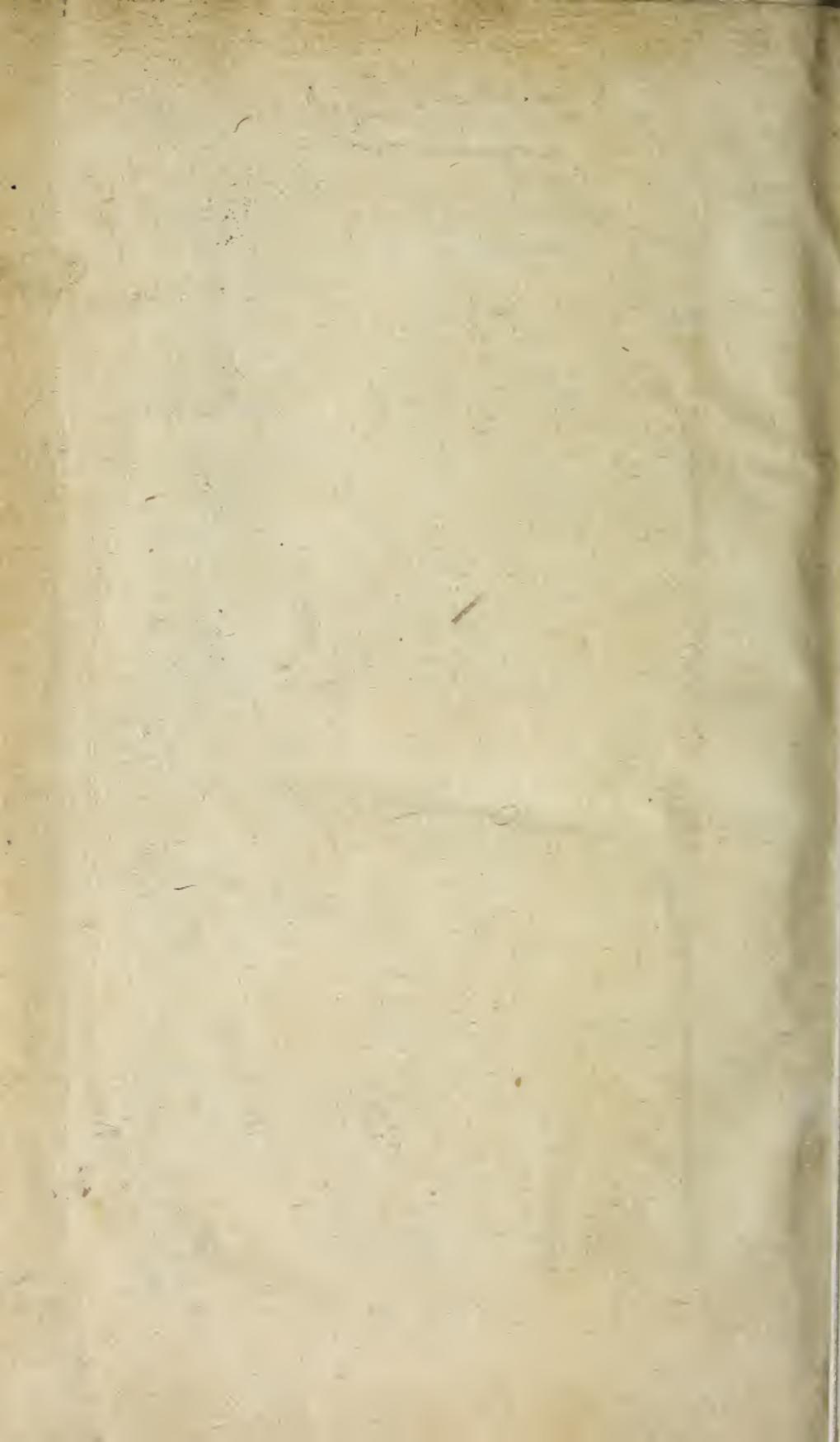
<i>Pragenſia.</i>	349	<i>Tolentina.</i>	134
<i>Puteolis.</i>	116	<i>Toletana.</i>	318
		<i>Tornacensia.</i>	513
<i>Ratisbonenſia.</i>	419	<i>Traiectenſia.</i>	489
<i>Rauennatia.</i>	136	<i>Tridentina.</i>	312
<i>Regio Lepidana.</i>	208		V.
<i>Rhemenſia.</i>	650	<i>Vallis-oleti.</i>	323 O. 665
<i>Romana.</i>	166	<i>Veneta.</i>	140
<i>Roschildenſia.</i>	535	<i>Venonij.</i>	524
<i>Roterodami.</i>	531	<i>Veronensia.</i>	162
		<i>Veruli.</i>	133
<i>Salerni in Campania.</i>	115	<i>Vicetina.</i>	159
<i>Salisburgi.</i>	359	<i>Viennensia.</i>	328
<i>Salmantice.</i>	324	<i>Viterbiana.</i>	217
<i>Seleſtadij.</i>	363	<i>Ultraiectina.</i>	324
<i>Senenſia.</i>	217	<i>Vlyſibonæ.</i>	326
<i>Sorana.</i>	538	<i>Volaterræ.</i>	216
<i>Spirenſia.</i>	423	<i>Vratislauiana.</i>	354
<i>Spoleti in Umbria.</i>	116	<i>Virbinatia.</i>	128
<i>Stathage.</i>	368		W.
<i>Sueſſana.</i>	133	<i>Wesbuy in Scania.</i>	548
<i>Sylveducenſia.</i>	486	<i>In Westensehe pago.</i>	585
		<i>Wirtebergenſia.</i>	410
<i>Taruiſij.</i>	168	<i>Wircebürgenſia.</i>	411
<i>Taurinenſia.</i>	195	<i>Witebergensia.</i>	404
<i>Tergestæ in Iſtria.</i>	315		Z.
<i>Teutoburgi.</i>	457	<i>In Zacyntho.</i>	314
<i>Ticinenſia.</i>	179	<i>Zamosci.</i>	661

ERRATA SIC CORRIGENDA.

PAg. 6. ſæuo. p. 26. l. 9. Capituli. lege Basilicæ. p. 69. l. 1. in ocu-
lis. p. 105. l. 12. pon. p. 116. l. 17. Seuerus. p. 131. l. 6. Aligerio.
p. 145. l. 10. Vitales. ib. l. vlt. Pannoniæ. p. 151. l. 9. mérſius. p.
171. li. 1. tenebat. p. 180. li. vlt. à fin. Dūc. p. 189. li. 3. à fin. V I L-
L O R I A. p. 190. l. 3. à fin. M. D. XXIV. p. 374. li. 16. Concilia-
tus. 387. l. 13. loquuntur. p. 461. l. 13. auras. p. 463. l. 4. à fin. Tu-
mulus. p. 466. l. 7. à fin. charo. p. 468. l. 3. & filijs. ibid. l. 2. à fin. prosum. p. 481. l. 2. Extrémum. p. 502. lin. 7. ſcœua. ibid. Adua-
tice.

F I N I S.

H. R. Verdaasjen #5813

a
J.

e

SPECIAL

88-B

1311

